

סֵפֶר
אֲשֶׁר בַּנַּחַל
חֵלֶק מ"ה

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנַּחַל הַנוֹכַע
מִקּוּר חֲכָמָה יְסֻדָּתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת,
הַתְּחִזְקוֹת וְהַתְּעוּרוֹרוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל דְּרָגָה
וְדְרָגָה מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה.

* * *

בְּנוֵי וּמֵיֻסָּד עַל-פִּי דְבָרֵי
רַבְּנֵנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן
בוֹצֵינָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵנוּ
רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ
הַגְּאוּן הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִים לִיָּה

רַבִּי נֶתָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ

וּמִשְׁלָב בְּפֶסוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים, וּמֵאַמְרֵי חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים מִגְּמָרָא וּמִדְּרָשִׁים וְזֹהַר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלָב

יִבְנָאֵל

עִיר בְּרֶסְלָב, בְּגָלִיל

שְׁנַת תשע"ו

ספר
אֶשֶׁר בַּנְּחָל

ניתן להשיג
את הספר הקדוש הזה
ועוד שאר ספרים
"קרן הדפסה והפצה
חסידות ברסלב"
יבנאל
טל. 04-6708356
נייד. 054-2287882

הדפסה:
כתר הוצאה לאור בע"מ
טל. 02-6557822
ירושלים

גרפיקה ועימוד:
 יצחק ישראל יוקר
054-6554554
כריכה
הרב אברהם אוחיון

פְּתַח דְבָר

הַיְנָה חִלְקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנְּחָל", נִדְפְּסוּ כְּבָר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפַּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחִיִּים וּמְחִזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חֵיוֹתָם וְהִתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הֵיא רַק עַל יָדָם, וַיְמָה גַם שְׂאֵפְלוֹ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לֹוּקְחִים מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהַיְנָה סְפָרִים אֱלֶה נִדְפְּסוּ עַד עֵתָה שְׁלֹא כְּסֵדֵר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כְּרֹךְ מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מְכַמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מְכַמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסֵדֵר אֶת כָּל חִלְקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנְּחָל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפָּס עַד עֵתָה, דְּבָר הַמְּסַתְּפָם בְּיוֹתֵר מֵעֲשָׂרִים אֶלֶף מְכַתְּבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֵר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיָדֵינוּ אַחֲר־כֵּן מְכַתֵּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינֵי הַדְּפוּס, וְכִמוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שֶׁמְדַבֵּר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וּלְאַחַר עֲמַל וַיִּגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיִּסִים עֲתָה אֶת כְּרֶךְ מַה,
וּמִקְנִוִים לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכְּרָכִים כְּפִי סֹדֵר
הַשָּׁנִים, כְּרֶךְ אַחַר כְּרֶךְ, וּבִלְבָנוּ תִקְוָה, שֶׁכָּל מִי שִׁיקְרָא בְּזֶה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלוֹ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפִרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תַנ"ךְ וְעַל מֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוֹשׁ וְכוּ', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכַמָּה לְבוּשִׁים מְלַבּוֹשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הִירוּד
וְהַנְּמֶךְ בְּיֹתֵר, יוּכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתָיו יִתְבַרֵךְ בְּאֶפֶן נִפְלֵא וְנִנְעֵלָה מְאֹד, מִשְׁכָּל עֲלִיּוֹן לְשִׁכְל
תַּחְתּוֹן, מֵעִילָא לְעָלוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שְׂרָגִיל בְּהֵם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם יַעֲצוּת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבַרֵךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מֵעֲמֹד עַל כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים יַעֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהִתְמוֹדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שֶׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְּמִיד בְּהֵם, וְאֵז יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחַיּוֹת אֱלֻקוֹתָיו יִתְבַרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אִמְתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִבְלִים נִפְלוּ לָנוּ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שֶׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינַי לֹא רָאִיתָהּ
אֱלֻקִּים זְוִלְתֶּיךָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁלִמָּה, אָמֵן וְאָמֵן !

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבאר בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איך להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרבנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר כהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לה על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשארו אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשיזכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים – החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו ומשטיותיו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-כן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק כפשוטם ולהלבישם בכלים מכלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות פרוטות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מכל שכן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-כן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרחץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הכולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ו"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידיים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם כמטחוי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאר ויותר ויותר וכו', וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרכי התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים כחול הים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשוט, או דרוש, או רמז, או סוד, או

פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וככלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובדאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה כשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבילה ימיו עליה כראוי כי לכה נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאד, ולמה לא נלמד קל וחומר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הכל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארץ וטוב לעולמי עד ולג'צח

נצחיים?! והלא כִּמָּה תחבולות עושים וכִּמָּה ספרים לאֲלָפִים וְלִרְבֻבוֹת מְחַבְרִים בְּשִׁבִיל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ שֶׁל קל וְחֹמֶר כִּמָּה אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַב רַבִּי רְבֻבוֹת רְבֻבוֹת וְכוּ' ספרים עד אין קץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל הַתְּכָלִית הָאֲחֻרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, פִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין לְעֲצֻמְנוּ צִידָה לְדִרְכָּנוּ הֶרְחֻקָה מְאֹד מְאֹד, וְכָבֵד נִלְכְּדוּ רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּתַאווֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבַהֲבִלּוֹ וּבִטְעִיּוֹתָיו וְכוּ', וְכִמָּה ספרים וְתַחבּוּלוֹת אֵין מְסֻפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, כְּדֵי לְמַצֵּא עֵצָה וְתַחבּוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בְּנוֹ לְהַצִּיל כֻּלָּם מִנֵּי שַׁחַת, וּלְהַחְיֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצִחִיִּים, לְקַרְבֶּם אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם פִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, פִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, פִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נְמַצָּא, שְׁכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבֵר נְמַצָּאִים בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֵצָם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן כִּמָּה ספרים צְרִיכִים עוֹד, עַד שֶׁנִּתְחִיל לִגְעַת בְּתוֹרָה, מְכַל שְׁכֵן וְכָל שְׁכֵן לְבוֹא לְחִדְרֶיהָ וְלִירֵד לְעַמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁחִבְרוּ עַד הַנֵּה, עַדִּין אֵינָם חִלְקֵי אֶחָד מֵאֵלֶּף מַעֲמָק רַבּוּי הַסְּפָרִים שֶׁיִּתְגַּלוּ עוֹד, בְּעֵת שֶׁיִּתְגַּלוּ סִתְרֵי וְרוּזֵי הַתּוֹרָה הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבַזּוֹת שׁוֹם סֵפֶר הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, פִּי כֻּלָּם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְגַם פִּי יֵשׁ כִּמָּה וְכִמָּה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּבְמִקּוּמוֹת אֵלוּ מִתְפַּשְׁטִים אֵלוּ הַסְּפָרִים וְהֵם מְחִיִּין אֶת עֲצֻמָּן בָּהֶם, וּבְמִקּוּמוֹת אַחֵרִים מְחִיִּין אֶת עֲצֻמָּן בְּסִפְרִים אַחֵרִים דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חֲדָשִׁים, אֲשֶׁר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שגלגדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוואה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מכלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכו', וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכו', וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקהו בענוה של שקר, אמה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — בשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה בידועים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחרבא חברי אית ליה, וחרבא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, באשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשק, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנסקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקות כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחי, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתה יעשה ויזכה לגאולה שלמה, אמן כן יהי רצון!

ספר אשר בנחל כרך מה

ז' תתצט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח, י"ב כסלו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר והנעלה ...
נרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ושמחתי מאד לראות איך אתה מחזק
את עצמך לאחוז בדרכי רבנו ו"ל, אשר אין לך עוד טוב מזה.

יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתשאר תמיד אצל רבנו ו"ל, כי
הבעל-דבר אורב על כל אחד ואחד הרוצה להתקרב אל רבנו ו"ל,
ומנסה לשברו בכל מיני אפנים שבעולם, ועלינו למסר את נפשנו
להשאר קימים אצל רבנו ו"ל, ואז נזכה להשאר אצלו.

עליך לדעת, כי אי אפשר להתקרב אל רבנו ו"ל, אלא על-ידי
מניעות עצומות. וכפי גדל קבלת האור הנורא והנפלא, כן ישבר
אותו הסמ"ך-מ"ם בתכלית השכינה. על-כן אשרי מי שזוכה
להחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר שבעולם.

יב אֲשֶׁר ז' תתק בנחל

רְאֵה לְהַתְמִיד בְּכֹל יוֹם בְּאַמִּירַת גְּמָרָא דָּף אַחַר דָּף, עַד שְׁתַּזְכֶּה
לְסִיּוּם אֶת כָּל הַשָּׁמַיִם כְּלוּ, וְתַמְשִׁיךְ עָלֶיךָ הָאֶרֶץ הַשְּׂכִינָה, וְתַזְכֶּה
לְצִלָּם אֱלֹקִים.

וַיְמָה טוֹב וַיְמָה נְעִים לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְלַחְזוֹר עָלָיו
כְּמָה פְּעָמִים עִם מְפָרְשִׁים, וְזֶה יִהְיֶה לְמוֹד הָעֵינִן שְׁלֶךְ.

נָא וְנָא לְשַׁמַּח אֶת עַצְמְךָ בְּכֹל מִינֵי אַפְגִּים שְׁבַעוּלָם, וְהַקְדוּשָׁה-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לָךְ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַפְךָ, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל
וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אִם יִהְיֶה אֲצִלְךָ מְעוֹת שֶׁל הַדְּפָסָה, רְאֵה לְשַׁלַּח תְּכָף-וּמְדִד,
בְּאִפְסָן שְׁאֲזֹכָה לְהַדְפִּיס עוֹד קוּנְטְרָסִים חֲדָשִׁים.

פֹּה תִקְבַּל רְצוֹף שְׁנֵי קוּנְטְרָסִים חֲדָשִׁים, שְׁאֵף יֵצְאוּ מִהַדְפּוֹס,
וְהֵם: "הַזְהָרוּ מִהַצְּבוּעִין" ו"שֶׁרֶפֶת הַזְּמֵן".

ז' תתק.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם וְתַבְרֹךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַר וַיִּשְׁלַח, י"ב כְּסִלּוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי
מְאֹד, גֵּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ נִגַן עָלֵינוּ, זוֹכָה
וּמְזוֹכָה אֶת הַרְבִּים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְלָתִי בְּצַרוּף שְׁנֵי חֲלָקֵי "אֲשֶׁר בְּנַחַל"
הַחֲדָשִׁים, שְׁאֵף יֵצְאוּ לְאוֹר, וְהֵם: חֲלָק ג"ו, וְחֲלָק ג"ז (מִדְפּוֹס
רֵאשׁוֹן), אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקְךָ, שְׁאֵתָה זוֹכָה וּמְזוֹכָה אֶת הַרְבִּים בְּזְכוּת
נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה כְּזוֹ — לְהַחְדִּיר אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ וְתַבְרֹךְ בְּתוֹךְ
נִשְׁמַת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

פֹּה תִקְבַּל רְצוֹף שְׁנֵי קוּנְטְרָסִים חֲדָשִׁים, שְׁאֵף יֵצְאוּ לְאוֹר, וְהֵם:

"הזָהָרוּ מֵהֶצְבוּעִין", ו"שָׁרַפְתָּ הַזָּמֵן", וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתִּזְכֶּה לְהִדְפִּיס אֶת כָּל הַקּוּנְטְרָסִים, בְּאִפְּן שְׁנִזְכֶּה לַחֲזֹר וּלְהִדְפִּיסָם כָּאֵן בְּחוּץ לְאָרֶץ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה בְּתַקוּן הַבְּרִית — לְזַכּוֹת לְהִדְפִּיס וּלְהַפְּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְאִף שְׁלֵעַת עֵתָה אָנוּ מִנְּחִים בְּשִׁפְלוּת גְּדוּלָּה מְאֹד, וְדַבְּרֵי רִיבוּת בְּשַׁעֲרֵינוּ, עִם כָּל זֹאת עָלִינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל שׁוּם מוֹנַע וּמַעֲכָב, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵכֵל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

עָלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, כִּי בְּיָדַי לְבַסּוֹף אַחַר הָרַע יָבֹוא הַטּוֹב, וְתִזְכֶּה לִישׁוּעָה גְּדוּלָּה, שְׁתִּמְצָא אֶת זְוִיגְךָ; כִּי עָלֶיךָ לְדַעַת, אָשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם מְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּאִפְּן אַחַר לְגַמְרֵי, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְאֵינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר.

בְּתַקְּךָ קִטְנוּתְךָ עָלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמוּ יִתְבָּרַךְ, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׂיחַתְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוּת וּבְכַפְשִׁיטוּת גְּמוּרָה, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ. וְרַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קיב), שְׁבַתְּךָ הַחֹשֶׁף וְהִרְיָדָה, כְּשֶׁאָדָם מְדַבֵּר עִמוּ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מְאִיר לוֹ אוֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְיִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת פְּתַח גַּם לְאַחֵרִים לְצֵאת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ז' תתקא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ב כֶּסֶלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, וּבְכַפְרֵט שְׂאוֹר רַבְּנֵנוּ ז"ל הַתְּחִיל לְהֵאִיר גַּם בְּמִדְיָנָה רְחוֹקָה כְּזוֹ בְּאוֹסְטְרִלְיָה, שֶׁהוּא סוּף הָעוֹלָם.

יד אשר ז' תתקב בנחל

הקדוש־ברוך־הוא יַעֲזֹר, שְׁנוֹנָה שְׁתֵּהִיָּה שְׁלִיחַ נְאֻמָּן לְרַבְּנוּ ז"ל,
וְתַפִּיץ שֵׁם אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל הָעִיר, בֵּין יְדִידֶיךָ וּשְׂכֵנֶיךָ
וּקְרוֹבֶיךָ.

נָא וְנָא אֵל תְּתַפְּיֵשׁ כָּלֵל בְּדַבָּר זֶה — הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל,
כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: מַה לָּנוּ לְהִתְפַּיֵּשׁ, "וְאוֹס הָאֲבָן מִיר זִיף צוֹ
שְׁעָמְעָן" (תִּיִּי־מוֹהַב"ן, סִימָן רטו).

רְאֵה לְהֵיוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְר־
הַמְדוּת, אוֹת שִׂמְחָה, חֶלֶק ב', סְעִיף א'): מִי שֶׁהוּא שֹׂמֵחַ תְּמִיד, עַל־יְדֵי־זֶה
הוּא מְצַלִּיחַ.

הקדוש־ברוך־הוא יִתֵּן לָךְ הַצְּלָחָה רַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה
תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

פֶּה תִקְבֵּל רְצוּף שְׁנֵי קוֹנְטְרָסִים חֲדָשִׁים, שְׂאָף יֵצְאוּ מִהַדְּפוּס
מְתַרְגְּמִים לְאַנְגְּלִית, וְהֵם: "קֶשֶׁה יוֹם" וְ"רַב חֶסֶד".

ז' תתקב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ב כִּסְלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי.

הקדוש־ברוך־הוא יַעֲזֹר לָךְ לְהִתְחַתֵּן בְּקָרוֹב מְאֹד, וְתִכְנֵי בֵּית
נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל, וְתוֹלִידֵי בָּנִים וּבָנֵי בָּנִים, וְתִגְדְּלֵי אוֹתָם בְּנֶקֶל, וְתַחֲנֹכֵי
אוֹתָם בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה וְהִירָאָה.

נָא וְנָא לְשֹׁמֵר מְאֹד מָה אֶת אוֹכְלֹת, שְׁלֵא יִהְיֶה בְּזָה שׁוֹם

אָשֶׁר ז' תתקג — ז' תתקד בנחל טו

תַּעֲרֹבוֹת אֶסוּר, חֵס וְשָׁלוֹם, וְתִהְיֶי נִזְהָרֵת מְאֹד בְּבִרְכוֹת הַנְּהַנִּין תַּחֲלָה וְסוּף.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תתקג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ב כֶּסֶלּוֹ ה'תשמ"ו.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל מִשְׁפַּחַת ...
שְׁתַּחֲוֶיָה.

אֶת מִכְתָּבְכֶם לְנִכוּן קִבְּלָתִי.

נָא וְנָא אֵל תִּדְאָגוּ כָּלֵל, רְאוּ לְשֹׁמֵר שֶׁבֶת כְּהַלְכָתָהּ, וְאִזּוּ הַשֶּׁבֶת
תִּשְׁמַר אֶתְכֶם, וְכָל הַבְּרָכוֹת וְהַרְפוּאוֹת וְהַיְשׁוּעוֹת שֶׁבָּאוֹת לְאָדָם —
הֵן רַק מִהַשֶּׁבֶת.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּוְּשְׁעוּ בַיְשׁוּעָה וּבְהַצְּלָחָה מְרַבָּה,
וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתַצְּלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תתקד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ב כֶּסֶלּוֹ ה'תשמ"ו.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, גֵּר לְהַצְדִּיק, נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חַכְמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוּ
זְאִיר וַיִּזְרַח.

אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַמְּעוֹת לְהַדְפָּסָה — לְנִכוּן קִבְּלָתִי.

יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהַיְיָ לָךְ רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת
הַגּוּף, וְתִזְכֶּה לְגִדּוֹל אֶת בְּנֵיךָ בְּנִקְל, וְתַהַיְיָ לָךְ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעָה.

רָאָה לְהִשָּׂאֵר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְאֵל תִּצָּא מִשָּׁם כָּלֵל, כִּי מָה לָּךְ לְעֹזֵב אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְלִטְלֹטֵל עִצְמְךָ בְּטִלְטוּל הַקְּשָׁה בְּגִלוּת, לָךְ מִפְּעַם לְפַעַם אֶל שַׁעַר הַשָּׁמַיִם הַכֹּתֵל הַמְּעֻרְבִי, שְׁמַעוּלָם לֹא זָוָה שְׂכִינָה מִשָּׁם (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה ב', סִימָן ב'), וְשָׁם תִּמְצָא יְהוּדִים מְכַל קִצּוּי תַבַּל, וְהֵם יִתְּנוּ לָךְ אֶת הַצְּדָקָה שְׁלָהֶם, וְלָמָּה לָּךְ לְלַכֵּת וְלִטְלֹטֵל אֶת עִצְמְךָ לְהִיּוֹת בְּכָל חֻלְקֵי הָעוֹלָם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא קָפַל אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ תַחַת יַעֲקֹב, הֵינּוּ בַמָּקוֹם שֶׁשָּׂכַב, וְהַמָּקוֹם הַזֶּה הָיָה בְּהַר הַמּוֹרִיָּה, שֶׁשָּׁם לְמִטָּה הוּא הַכֹּתֵל, וְעַל-כֵּן שָׁם אַתָּה יָכוֹל לְמַצָּא אֶת כָּל הַיְהוּדִים מְכַל הָעוֹלָם כְּלוֹ, וְלָמָּה לָּךְ לְהִטְלֹטֵל וְלְהִיּוֹת בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת.

מִפְּעַם לְפַעַם רָאָה לְקַפֵּץ אֶל מַצֵּבַת קְבוּרַת שְׁמַעוֹן הַצְּדִיק, וְתִתְפַּלֵּל שָׁם מְנוּחָה, וְתִבְקֶשׁ מִהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂיַחֲוֶס וְיִרְחַם עֲלֶיךָ, וְתִבְקֶשׁ גַּם עָלַי, שְׂיַעֲזֹר לָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנִצְלִיחַ בְּדַרְכָּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תתקה.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ב כְּסֵלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, גַּר לְהַצְּדִיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה ... גָּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עִצְמְךָ בְּתַקְּףָה הַיְרִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת.

אוֹדוֹת שְׁהַיְוִדִי"ן בְּתַפְּלִין שְׁלָךְ הָיוּ פְּסוּלוֹת, עֲלֶיךָ לְהַרְגִיל אֶת עִצְמְךָ לְחַשֵּׁב תָּמִיד מַחְשְׁבוֹת טוֹבוֹת, כִּי הַיְוִ"ד עַל שֵׁם הַמַּחְשְׁבָה.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת הַרְהוּרִים, סִימָן ד'): מִי שֶׁשָּׂמְסַפֵּר מַעֲשֵׂיּוֹת שֶׁאַרְעוּ לְצַדִּיקִים, עַל-יְדֵי-זֶה נִמְשָׁכוֹת לוֹ מַחְשְׁבוֹת טוֹבוֹת. עַל-כֵּן רָאָה לְסַפֵּר תָּמִיד לְכָל אֶחָד שִׂיחוֹת וְסִפּוּרִים שֶׁל צַדִּיקִים,

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל מִיַּי מַחְשָׁבוֹת רָעוֹת וְזָרוֹת.
וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שם יג) כְּשֶׁתַּחֲשַׁב אִיזָה תוֹרָה שְׁחַדְשָׁתָּהּ הוּא סִגְלָה
לְבַטֵּל הַמַּחְשָׁבוֹת זָרוֹת.

על-כֵּן רָאָה לְקִיּוֹם שְׁתֵּי הַעֲצוֹת הָאֵלוּ – לְסַפֵּר תְּמִיד סְפוּרִים
שֶׁל צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים שְׁבֻדוֹרְנוּ, וּמָה שְׁאַרְע אִתָּם, וְאֵת הַרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ
שֶׁלָּהֶם וְהַמוֹפְתִים שֶׁלָּהֶם, וְכֵן רָאָה לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּיִּים,
וְתִמֵּד תַּחֲשַׁב בְּחֲדוּשֵׁים שְׁלֶךְ.

וְהִנֵּה יֵשׁ חֲכָמָה עֲלֶיךָ וְיֵשׁ חֲכָמָה תַּתְּאָה (עֵינֵי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק
ב', סִימָן צא); וְיֵשׁ לוֹמַר, כִּי חֲכָמָה עֲלֶיךָ זֶה הַיּוֹד הַרְאֵנוּהָ שֶׁל
שֵׁם הַנּוֹי"ה בְּרוּךְ הוּא, וְחֲכָמָה תַּתְּאָה – הַיּוֹד הָאֲחֵרוֹנָה שֶׁל שֵׁם
אֲדֹנָי, וְהַצְדִּיק מְקַשֵּׁר תְּמִיד מִחֲכָמָה עֲלֶיךָ לְחֲכָמָה תַּתְּאָה, שֶׁהוּא
מְגַלֵּה וּמְפָרְסֵם אֶת אֲמִתַּת מְצִיאוֹתוֹ יְתִבְרַךְ מְרוֹם גְּבוּהֵי מְרוֹמִים עוֹלָם
הָאֲצִילוֹת, עַד תַּחֲתִיּוֹת עוֹלָם הָעֲשִׂיָּה, שֶׁהֵם שְׁנֵי הַיּוֹדִי"ן. וְזֶה שְׁאָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֵינֵי רש"י) עַל תַּבַּת 'וַיִּצָּר' (בְּרֵאשִׁית ב, ז) עִם שְׁנֵי
יּוֹדִי"ן – כְּנֶגֶד הַיִּצָּר טוֹב וְהַיִּצָּר הָרָע, כִּי הַיִּצָּר טוֹב שָׁרְשׁוֹ הוּא
מִחֲכָמָה עֲלֶיךָ, יוֹד רֵאשׁוֹנָה שֶׁל שֵׁם הַנּוֹי"ה, וְהַיִּצָּר הָרָע שָׁרְשׁוֹ הוּא
מִחֲכָמָה תַּתְּאָה, יוֹד הָאֲחֵרוֹנָה שֶׁל שֵׁם אֲדֹנָי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְשִׁמּוֹר אֶת מַחְשַׁבְתְּךָ תְּמִיד, וּלְקִשְׁרָהּ וּלְהַדְבִּיקָהּ
בְּתוֹרָה הַקְדוּשָׁה וּבְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ, וְתִזְכֶּה לְהַצְלִיחַ אֶת
דְּרָכְךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ז' תתקו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ב כְּסֵלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִּי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שְׁאַתָּה מַחְזִק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ.

יח אֲשֶׁר ז' תתקז בַּנְחַל

יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להתבודד בכל יום עמו
יתברך, אשר אין לך דבר טוב יותר מזה, שהאדם זוכה לדבר אליו
יתברך בכל יום ויום.

אשרי האיש הזוכה לדבר עמו יתברך בכל יום ויום, ואז תמיד
יהיה שמור מכל מיני רע.

ראה להפיץ את הקונטרסים החדשים, שהם סלת ברוכה של
ה"לקוטי-הלכות" הקדושים, תמצית חסידות ברסלב. ובזכות
שתזכה להפיץ את הספרים, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא בכרכה
ובהצלחה בכל מעשה ידיך, כי אין לך עוד דבר גדול מלהחזיר את
בני ישראל בתשובה, ולשמש את רבנו ז"ל, אשר אל זה זוכים
על-ידי הפצת הקונטרסים החדשים, אשרי מי שיעסק בזה תמיד!

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתקז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח, י"ב כסלו ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא לכל משפחתכם בכרכה והצלחה, ובכל
אשר תפנו — תשכילו ותצליחו.

היה מאד רצוי, שהאמא תדליק שבועה גרות של חלב, דהינו
שנים בעבור ההורים שיחיו, וחמשה נגד החמשה ילדים שלהם,
ונוסף לזה, שתדליק עוד שני גרות של שמן זית, ובשעת הדלקת
הגרות תבקש האמא ממנו יתברך כל מה שהיא צריכה.

נא לבדק את המוזות אם הן פשרות, וכן לראות אם לא חסרה
איזו מוזנה באינה חדר.

אֲשֶׁר ז' תתקח בנחל יט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְכֶם תָּמִיד, וְכַלְכֶם תַּתְחַתְּנוּ
בְּנִגְל וּבְנַחַת, וְתוֹלִידוֹ בְּנִים וּבָנִי בְּנִים.

גַּא וְנָא לְשֹׁמֵר אֶת הַשְּׁבֵת, וְאִזּוּ הַשְּׁבֵת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִהַשְּׁמַיִם...

ז' תתקח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ב כִּסְלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב גִּיעֵנוּ וַיְרַדְפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, גַּר לְהַצְדִּיק
נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה ... גַּרֹּו יְאִיר וַיִּזְרַח.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שִׂמְחֹתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

יְעֹזֵר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֲזוּכָה לְשִׁמְעַע מִמֶּךָ כָּל פַּעַם בְּשׁוֹרוֹת
טוֹבוֹת.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם יִהְיֶה אִיךָ
שְׂיִהְיֶה, וְתִבְרַח מִכָּל מִינֵי מְרִירוֹת וְדַכְאוֹן וְעֲצָבוֹן, וְתִשְׁמַח אֶת עֲצָמְךָ
בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא יְסוֹד כָּל הָאָדָם. אֲשֶׁרִי
מִי שְׂזוּכָה לְשִׁמְחַת בְּכָל יוֹם, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ בְּזוֹה וּבְכָא לְנִצָּח.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (סְנֵהדְרִין ק:): לֹא תִכְנִיס דְּאָגָה בְּלִבְךָ,
כִּי הַרְבֵּה אֲנָשִׁים גְּבוּרִים הִרְגָה הַדְּאָגָה.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּזְכָּה לְהִגּוֹת בְּכָל יוֹם בְּקוֹנְטְרַס "אַל
תְּדַאֵג", וְאִזּוּ טוֹב לָךְ לְנִצָּח.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִהַשְּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מַכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, לְבַל יִנְתַּק הַקָּשֶׁר בֵּינֵינוּ,
חַס וְשְׁלוֹם.

ז' תתקט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח, י"ב כסלו ה'תשמ"ו.

שלום רב וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ידידי היקר לי מאד,
שיתה מימי הנחל נובע מקור חכמה ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ושמחתי מאד לראות, איך שאתם
מחזקים עצמכם יחד.

הקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרככם תמיד, ותזכו להחזיק
מעמד בזה העולם, אשר הנסיונות מאד קשים, ואשרי מי שמחזיק
מעמד.

ראו להתבודד תמיד עמו יתברך, כי אין לך עוד מקום לברח
מפגעי העולם ומקרי הזמן כמו תפלות והתבודדות. אשרי מי
שמתמיד בזה תמיד.

וזה היתה דרכם של אנשי שלומנו היקרים מעולם להתבודד,
תמיד עמו יתברך, וזה היה עקר הצלחתם בחייהם. הקדוש-ברוך-
הוא יצליח את דרכך תמיד.

ראה להיות בשמחה עצומה, וסוף הכבוד לבוא, שתזכה
להפיל בכבודו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע חק ולא יעבר, שלבל
ינתק, חס ושלום, הקשר בינינו.

אָשֶׁר ז' תתקי — ז' תתקיא בנחל כא
ז' תתקי.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח, י"ב כסלו ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רב יגיעו ויירדפו אֶל ידידי היקר לי מאד, שוֹתֵה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... נְרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְרֵאוֹת אִיךָ שֶׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לִילֵךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו"ל.

רָאָה לְהִתְמַיֵּד מְאֹד בְּכָל יוֹם בְּדַבּוּרִים, שִׂיחוֹת וּתְפִלוֹת אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לָךְ טוֹב מִזֶּה. אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר תְּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא לְנִצְחָת.

מְאֹד מְאֹד הִזָּה רְצוּנִי, שֶׁתְּלַמֵּד בְּכָל יוֹם בְּ"סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת" שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר הֵם שֶׁלֶחֶן עֲרוּךְ שֶׁל מִדּוֹת, וְהַמִּדּוֹת הֵן יְסוֹד כָּל הָאָדָם. וְחֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (אֲבוֹת דֵּר' גִּתּוֹ, פֶּרֶק כ'): כָּל הַנּוֹתֵן דִּבְרֵי תוֹרָה עַל לִבּוֹ, מִבְּטָלִים מִמֶּנּוּ הִרְהוּרֵי זְנוּת.

הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתְּפִיץ סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וּבִנְכוּת זְכוּי הַרְבִּים, תִּזְכָּה גַם אֶתָּה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה אֲמֵתִית.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

רָאָה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי, וְהַעֲקֵר שְׁלֵבֶל יִנְתַּק הַקָּשֶׁר.

ז' תתקיא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, י"ג כסלו ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

כב אֲשֶׁר ז' תתקיא בנחל

והנה בדרך כלל, כל מכתב שמגיע אלי, ואני עונה עליו
תשובה, מיד אני קורעו לגזרים וזרקו, ואיני מטמין אצלי שום
מכתבים.

איני יודע, אם קבלת את מכתבי שעניתי לך אז, כפי שאני מבין
ממכתבך.

העקר להרגיל עצמך לדון את כל אחד מעם ישראל לכהן זכות,
ותדע שבכל אחד מאחינו בני ישראל יש סודות טמונים, פי שרשו
הוא מרום גבהי מרומים, וכשיוֹרד פה למטה, הקדוש-ברוך-הוא
מוציא על ידו שליחות מסימת, וזה טוב על כל בר ישראל.

אך יש גם נשמות, ששרשן הוא מהערכ-רב, ויען שהקדוש-
ברוך-הוא ברא את הסמ"ך-מ"ם לכסות ולהסתיר את אמתת
מוציאותו יתברך, בשביל הבחירה והנסיון, על-כן הסמ"ך-מ"ם
מוציא מהכח אל הפעל שליחותו, על-ידי נשמות אלו, וכמוכא
(ספורי-מעשיות, מצשה ז', מהזכוב והעכביש), שהסמ"ך-מ"ם מצא איזה
מישהו וכו', וכן וכפוף וכו', אשר היתה לו כבר הפרות עמו מכבר,
ועל ידו דיקא הוציא מהכח אל הפעל לכסות את רבנו ו"ל וכו'.

עליך לדעת, כי בכל מקום שבונים בארץ ישראל, הוא ענין
נורא ונפלא מאד, כי ארץ ישראל היא משכן השכינה, והיא
המלכות, שבה מתגלות כל הספירות העליונות, ועל-כן כל ד' אמות
בארץ ישראל קדושות, ונמשך עליהן הארת עולם הבא.

ראה להתבודד עמו יתברך בכל יום ויום, אשר זה המפתח
בדרכי רבנו ו"ל, ובלי זה האדם מטעה את עצמו לגמרי, אשרי מי
שאינו מטעה את עצמו בזה העולם כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתקיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ג כִּסְלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמָאֵד אָנִי מִצְטַעֵר בְּצַעֲרֶכֶם הַקָּשָׁה.
וְהִנֵּה בְּנֵה שָׁ... עוֹבֵד בַּמִּפְעֵל, זֶה טוֹבָה גְּדוּלָּה בְּשִׁבְלֹו, כִּי הוּא
צָרִיךְ לְהִיּוֹת עֶסוּק, כִּי הַשְּׁעֵמוּם הַבָּא מִבְּטָלָה, הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי.
אִם הָרוֹפְאִים אוֹמְרִים, שֶׁהוּא צָרִיךְ לְקַחַת אֶת הַפְּדוּוּרִים —
שֵׁינַח, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הָאֵב הַרְחֵמֵן, יִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן
הַשָּׁמַיִם בְּתוֹךְ שָׂאֵר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל.

הַעֲקֹר רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְאִף
שִׁקְשָׁה וְכִבֵּד עֲלֵיכֶם מָאֵד, זֶה עֲקֹר גְּדֻלַּת הָאָדָם, שֶׁיִּכּוֹל לְהַחְזִיק
מִמֶּמֶד מִכָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלָיו, וְאִינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם.

הִיָּה רְצוּי מָאֵד, שֶׁתִּבְדְּקוּ אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם, וְכֵן לְרְאוֹת אִם לֹא
חֲסִרָה אֵיזוֹ מְזוּזָה בְּאֵיזוֹ דְּלֹת, וְכֵן לְשַׁמֵּר מָאֵד עַל פְּשׁוּרֹת הַמְּאָכְלִים
וְעַל שְׁמִירַת שִׁבְתָּ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְכֶם בְּרְפוּאָה וַיִּשׁוּעָה מִן הַשָּׁמַיִם,
וְתִזְכּוּ לְבִשׁוֹר בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לְכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה...

ז' תתקיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ג כִּסְלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעִלָּה ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי כְּבָר כַּמָּה פְּעָמִים, וְעִנִּיתִי לְךָ, וְכִפִּי
הַנִּרְאָה אֵינֶךָ מְקַבֵּל אֶת הַמִּכְתָּבִים.

כד אָשֶׁר ז' תתקיג בנחל

על-פֶּן רֵאָה לְכַתֵּב לִי, אִם קִבַּלְתָּ מִכְתָּבִי זֶה, וְאִז אֲדַע שְׂאִתָּה
מִקְבֵּל אֶת הַמְּכַתְּבִים.

רֵאָה לְהִיּוֹת חֶזֶק בְּאַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת בְּכָל יוֹם, אָשֶׁר
מְאֹד מְסַגֵּלֶת לְהַרְג אֶת הַיֶּצֶר הָרָע, וְלְהַכְנִיס בּוֹ נִשְׁמָה חֲדָשָׁה, וְלִזְכֹּף
וְלִטְהַר אוֹתָהּ מִכָּל חֲלָדָה שְׂנֵדָבֶק בָּהּ.

מָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תִּזְכֶּה לְלַכֵּת מִפְּעַם לְפְעַם אֶל שְׁעַר
הַשָּׁמַיִם, וְלְהִתְבּוֹדֵד שָׁם הַרְבֵּה, וְתִתְנוּדָה עַל כָּל פְּרִט וּפְרִט מִמָּה
שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי עֲגִיז הַיְּהוּדִי דְבָרִים לְפָנָי הַתְּלָמִיד חָכָם, יְכוּלִים לְקַיֵּם
שָׁם בְּשִׁלְמוֹת, כִּי שָׁם מְשַׁכְּנֵה הַשְּׂכִינָה, וְכִשְׂאֲדָם מִתְנוּדָה עֲצָמוֹ שָׁם,
וּמִפְּרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתוֹ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, יְכוּל לְזַכּוֹת שְׂיִצֵּא מִמֶּנּוּ כָּל
הָרַע שְׂנֵדָבֶק בּוֹ, וְחֻקּוֹק עַל עֲצָמוֹתָיו. וְיִדוּעַ מָה שֶׁהִתְבַּטַּא פְּעַם הָרַב
הַקְּדוֹשׁ ר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחֲמָן ז"ל (בְּעַל הַמַּחְבֵּר 'בְּאוֹר הַלְקוּטִים'),
שְׂאֲצֵל הַכֶּתֶל הַמְּעַרְבִי — שָׁם מוֹצֵא אֶת רַבְּנוֹ ז"ל, וּבְפִרְטוּיּוֹת
בְּלִילָה.

רַבְּנוֹ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רַנ"ט): כִּשְׂאֲדָם מִתְבּוֹדֵד
וּמִפְּרֵשׁ שִׁיחָתוֹ וְצִעְרוֹ לְפָנָי הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, וּמִתְנוּדָה וּמִתְחַרֵּט עַל גְּדֹל
הַפְּגָמִים שְׁעָשָׂה, אֲזַי גַּם הַשְּׂכִינָה כְּנִגְדּוֹ מְפָרֶשֶׁת לְפָנָיו שִׁיחָתָהּ
וּמְנַחֶמֶת אוֹתוֹ, שְׁכָל פָּגָם וּפְגָם שְׁפָגָם בְּנִשְׁמָתוֹ, פָּגָם אֲצִלָּה גַם-כֵּן
כְּבִיכּוֹל, וְהִיא מְנַחֶמֶת אוֹתָהּ, שְׁתַּבְּקֵשׁ תַּחֲבוּלוֹת לְתַקֵּן אֶת כָּל
הַפְּגָמִים, עֵינֵי שָׁם. וּבִיּוֹתֵר סוֹבְבִים דְּבוּרִים אֵלָיו עַל הַכֶּתֶל הַמְּעַרְבִי,
שְׁשָׁם הוּא מְקוֹם הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה, וּבּוֹדָאי מִי שְׂאִינוֹ יְכוּל לְהִיּוֹת
שָׁם מְאִיזוֹ סָבָה, אֲזַי בְּכָל מְקוֹם שְׁבָעוּלָם, שְׂיִשָּׁב וּיְפָרֵשׁ אֶת שִׁיחָתוֹ
אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְיִתְנוּדָה לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ, יִזְכֶּה לְהוֹצִיא אֶת כָּל הַחֲצִיִּים
שְׂיִרָה בּוֹ הַסֵּמ"ך-מ"ם, כְּמוֹבָא (סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה יג, מִיּוֹם הַשְּׁשִׁי),
עֵינֵי שָׁם.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תתקיד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ג כְּסֵלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֵה מִיָּמֵי הַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאַתָּה מַחְזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּתַקְּךָ הַחֲלִישוֹת הַדַּעַת שְׁלֶךְ, שְׁיֵשׁ לְךָ מִמֶּךָ בְּעֲצָמְךָ, שְׂאִינְךָ יְכוּל לְלַמֵּד וּלְהַבִּין וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂתַתְּמִיד בְּקוֹנְטְרַסִים, וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ הַרְבֵּה בַּהֲתַקְדָּמוֹת בַּתוֹרָה וַיִּרְאֵת שְׂמִים וּבְאֻמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְכֵן הַרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְכַתֵּב בְּכֹל יוֹם קֶצֶת, בְּאִפְּן שְׂתַהַיֶּה רְגִיל בְּכַתִּיבָה, כִּי הַכְּתָב הוּא עֶקֶר גְּדוֹל לְאָדָם.

רְאֵה לְשִׁמַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׂבַעוּלָם, וְאֵל תִּנְיִחַ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת אֲצִלְךָ כְּרַגַע. אִם תִּשְׁאַר אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל, אֲזִי סוּף כָּל סוּף תִּזְכָּה, שְׂהַכֵּל יִתְהַפֵּף אֲצִלְךָ לְטוֹבָה. נָא וְנָא לְהַחֲזִיק מֵעַמָּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר שְׂבַעוּלָם.

הָעֶקֶר רְאֵה לְעַבֵּד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, שְׂאַתָּה תַּהֲיֶה שְׂמַח, וּתְשִׂמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת הַיְלָדִים.

אֲקוּנָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאִם תִּצְיֵת אוֹתִי בְּכֹל זֶה, וּתְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, אֲזִי הַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִהַשְּׂמִים...

ז' תתקטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ג כֶּסֶלּוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר מִכָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ, וְתִזְכֶּי לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים בְּנִקְלָה, וְשִׂפְלָם יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה.

נָא וְנָא לְהַדְלִיק אַרְבָּעָה גִּירוֹת שֶׁל חֵלֶב לְכַבּוֹד שְׁבֵת-קֹדֶשׁ וְשִׁנֵּי גִּירוֹת שֶׁל שְׁמֵן זֵית, וּבְעֵת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת, לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה עַל הַיְלָדִים, שִׁיִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּיהֶם וְשִׁיִּחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְגַם עַל בְּרִיאוֹתָם, כִּי עֵת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת, הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם לְאִשָּׁה, וְאֲשֶׁרִי מִי שִׁזוּכָה לְשִׁפְךָ אֲזוּ דְמַעוֹת חַמּוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ עַל כָּל צָרָכֵי הַבֵּית: עַל הַבַּעַל וְעַל הַיְלָדִים, עַל בְּרִיאוֹת וְעַל פְּרֻנְסָה, וְהַתְּפִלָּה שֶׁמִּתְפַּלְּלֵת אֲזוּ מְאֹד מְקַבֵּלֵת בְּשָׁמַיִם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתְּצִיִּתִי וְתִקְיָמִי אֶת דְּבָרֵי, וְאֲזוּ תִרְאִי נִסִּים וְנִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תתקטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ד כֶּסֶלּוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַבְּחוּר יַנִּיק וְחַפִּים, שׁוֹתָה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גִּרוֹ יָאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְרֵאוֹת עַל-כָּל-פְּנִים אֶת כְּתִיבַת יְדֶךָ, כִּי מְאֹד הִצְטָעַרְתִּי, שֶׁאַרְעֵ לְךָ הַבְּזִיוֹן הַגְּדוֹל בְּרַבִּים.

אֲשֶׁר ז' תתקטז בְּנַחַל כז

וּבְנִדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבִזְכוּת כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַבְּזִיוֹנוֹת שֶׁסֹּבְבוֹתָ, יְהִי־לָךְ כְּלֵי גְדוּל לְקַבֵּל מִרְבֵּנוּ ז"ל, כְּמוֹ שֶׁאָמַר בְּפִרוּשׁ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפ"ה), שֶׁכָּל מִי שֵׁישׁ לוֹ יְגִיעוֹת וּטְרָחוֹת יוֹתֵר בְּתַחֲלַת הַהִתְקַרְבוֹת לַהֵשֶׁם יִתְבַּרֵךְ, דְּהֵינּוּ שֵׁישׁ לוֹ מְנִיעוֹת רַבּוֹת וּגְדוּלוֹת, כְּגוֹן: מֵאָבִיו וְאִשְׁתּוֹ וְחַתָּנוּ, אוֹ מִשְׂאֵר בְּנֵי-אָדָם שֶׁמוֹנְעִים וּמַעֲכָבִים אוֹתוֹ מֵאֵד, וּמְנִיעוֹת מִחַמַּת מְמוֹן וּשְׂאֵר מְנִיעוֹת וְעוֹבְבִים וּבִלְבוּלִים, שֶׁמִּשְׁתַּטְּחִים לְפָנָיו וּמוֹנְעִים אוֹתוֹ מֵאֵד, וְהוּא צָרִיךְ לְהִתְיַגֵּעַ וּלְטַרַח מֵאֵד לְשִׁבְרָם, כָּל אֵלוֹ הַיְגִיעוֹת וְהִטְרָחוֹת שֵׁישׁ לוֹ בְּתַחֲלַת הַהִתְקַרְבוֹת, הֵם טוֹבָה גְדוּלָה לְאָדָם, כִּי עַל-יַדֵּי-זֶה זוֹכֶה אַחֲר־כֵּן לְקַבֵּל הַרְבֵּה קִדְשָׁה וְטַהֲרָה, כִּי עַל-יַדֵּי הַיְגִיעוֹת שֶׁבְתַחֲלָה — נַעֲשֶׂה הַכְּלִי, וְכָל מֵה שֵׁישׁ לוֹ יוֹתֵר יְגִיעוֹת וּטְרָחוֹת וְכו', יֵשׁ לוֹ כְּלֵי גְדוּל בְּיוֹתֵר לְקַבֵּל אַחֲר־כֵּן בְּתוֹכוֹ שֶׁפַּע קִדְשָׁה וְטַהֲרָה לְהִתְקַרֵּב לַהֵשֶׁם יִתְבַּרֵךְ.

וְזֶה בְּחִינַת "יִרְאֶה אֶל אֱלֹקִים בְּצִיּוֹן" (תְּהִלִּים פ"ד, ח), וְצִיּוֹן זֶה בְּחִינַת צִיּוֹן וְרִשׁוּם הַכְּלִי שֶׁנַּעֲשֶׂה עַל-יַדֵּי הַהִשְׁתַּוְּקָאוֹת שֶׁהָאָדָם מִשְׁתַּוְּקֵק לְבוֹא אֶל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, שֶׁעַל-יַדֵּי-זֶה זוֹכִים אַחֲר־כֵּן לְהִתְקַרֵּב לַהֵשֶׁם יִתְבַּרֵךְ, כִּי הַצַּדִּיק מְכַנִּים בְּאָדָם יִרְאֶה עֲלָאָה, כִּי עַל-יַדֵּי הַתְּבוֹנָנוֹת שֶׁמִּתְבוֹנֵן בְּאֵלְקוּתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּכְשֶׁאָדָם חוֹשֵׁב תָּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, אִזּוֹ נוֹפֵל עָלָיו יִרְאֶה וְפָחַד, וּכְשֶׁמְקַדִּים אֶת הַיִּרְאָה, בָּאָה עָלָיו אַחֲר־כֵּן אֲהָבָה (עֵינֵי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ה').

נֹא וְנֹא רֵאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תִּפֹּל בְּדַעְתְּךָ מִשׁוּם דְּבָר, כִּי אִם תִּאֲחַז אֶת עֲצָמֶךָ בְּרַבְּנוּ ז"ל, עַל אִף כָּל הַקְּשִׁיִּים וְהַמְּנִיעוֹת הָעֲצוּמוֹת, אִזּוֹ דִּיקָא תִּזְכֶּה לְכָל טוֹב אֱמֵתִי וְנִצְחִי. וְזֶה כְּלָל גְדוּל בְּהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁכָּל מִי שֶׁסֹּבֵב יוֹתֵר מְנִיעוֹת בְּתַחֲלַת הַהִתְקַרְבוֹת, בְּזִיוֹנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים עַד הַכָּאָה מִמֶּשׁ, הוּא זֹכֶה אַחֲר־כֵּן לְדַבְּרִים עֲלִיוֹנִים וְנִשְׁגָּבִים מֵאֵד, וְזֹכֶה לְמַלְא אֶת עֲצָמוֹ עִם תּוֹרָה וּתְפִלָּה וְיִרְאֵת שְׂמִים.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי עַקֵּר הַהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, הוּא עַל-יַדֵּי שִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, שֶׁצָּרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ

כח אָשׁר ז' תתקטז בַּנְחַל

בְּכָל יוֹם, בְּמָקוֹם פְּנוּי שָׁאִין שֵׁם בְּנֵי-אָדָם, וַיִּגְלֶה לְפָנָיו יְתַבְרַךְ אֶת כָּל לְבוֹ וְאֶת כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּפִרְטֵי פְּרִטִיּוֹת — בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְעַל-יָדֵי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר נַעֲשֶׂה אֶצְלוֹ כְּלִי לְקַבֵּל אֶת הַשְּׁפָעַת הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְזוֹכֶה לְקִשְׁרֵי אֶת לְבוֹ אֶל הַנְּקֻדָּה הַשְּׂיִכָּת אֵלָיו בְּאוֹתוֹ יוֹם, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה וּבְאוֹתוֹ רְגַע, כִּי הַתְּפִלָּה הִיא כְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ אֶת הַשְּׁפָעַת (עִי' לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לד).

וְהִנֵּה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַהִתְבּוֹדָדוֹת, אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל — לְהִתְבּוֹדֵד כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת כ"א), וְהִלְוִי שִׁיתְפַּלֵּל אָדָם כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ, אִךְ מִחֲמַת שְׂזֵה קִשְׂה מְאֹד לְאָדָם, עַל-כֵּן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא עַל-כָּל-פָּנִים שְׂעָה אַחַת בַּיּוֹם, וּמִחֲמַת רַב קִטְנוֹת הָאָדָם, שְׁעוֹבְרִים עָלָיו כָּל מִינֵי יִסּוּרִים וּבְלִבוּלִים וּמְנִיעוֹת, בְּפִרְטִיּוֹת לְבָנֵי הַנְּעוּרִים, מְקַבֵּל אֶצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִכּוּלִים לְחַלֵּק אֶת הַשְּׁעָה לְשֵׁלֶשׁ פְּעֻמִּים עֲשָׂרִים רְגָעִים, כְּמוֹכָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (יֹרֵה דְעָה, סִימָן סט), אֲשֶׁר שְׁעוֹר מְלִיחָה בְּשַׁעַת הַדְּחָק הוּא עַל-כָּל-פָּנִים עֲשָׂרִים רְגָעִים, כְּפִי דְעַת כְּמָה פּוֹסְקִים.

וְהִנֵּה כָּל עֲנִיָּן הַהִתְבּוֹדָדוֹת, הוּא בְּחִינַת מְלִיחָה, שְׂמוּצִיא מִמֶּנּוּ אֶת הַדָּמִים הָרָעִים; כִּי עַל-יָדֵי שֶׁהָאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבְרַךְ, זוֹכֶה לְזַפֵּף אֶת הַדָּמִים שְׁלוֹ (עִי' לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ע"ה), וּמִחֲמַת שְׁקִשְׂה וְכַבֵּד לְהָאָדָם לְהִתְבּוֹדֵד שְׂעָה שְׁלֵמָה, אַזִּי מָה טוֹב וּמָה נָעִים, שְׂבִבְקָר קָדָם הַתְּפִלָּה יְתַבּוֹדֵד עִמוֹ יְתַבְרַךְ עֲשָׂרִים רְגָעִים, וַיִּבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יְתַבְרַךְ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים עַל כָּל מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ, וְאַחֲרֵי-כֵן בְּלִילָה קָדָם הַשְּׁנָה יְתַבּוֹדֵד עוֹד פְּעַם עֲשָׂרִים רְגָעִים, וַיַּעֲשֶׂה לְעַצְמוֹ חֲשִׁבוֹן — מָה עָשָׂה כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ, וַיְהִי מִמָּאֲרֵי דַחֲשִׁבָנָא, אֲשֶׁר הִזְהַר הַקְּדוֹשׁ (ח"ג קע"ח). מְפִלֵּג מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלַת הָאָדָם, הַזּוֹכֶה לְחִשָּׁב חֲשִׁבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם בְּכָל יוֹם וַיּוֹם. וְעַל-יָדֵי כָּל זֶה תּוֹכָה, שְׂתַהֲיֶה לָךְ בְּכָל יוֹם שְׂעָה אַחַת הַתְּבּוֹדָדוֹת.

וַיְכַשְׂתְּהִי רַגִּיל כְּכֹר בְּשֵׁלֶשׁ פְּעֻמִּים, אַז תַּחַטֵּף עוֹד ב' או ג' פְּעֻמִּים לְהִתְבּוֹדֵד עִמוֹ יְתַבְרַךְ בְּעֲשָׂרִים רְגָעִים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה

אָשֶׁר ז' תתקטז בנחל כט

מִזֶּה, וְזֶה מוֹצִיא מִהָאָדָם אֶת כָּל הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּפָאוֹן שֶׁנִּכְנָס בְּלִבּוֹ.

אֵתָּה יְכוֹל לְטַיֵּל בְּחֶצֶר הַיְשִׁיבָה אוֹ בַּיַּעַר שְׁסֻמוֹ לַיְשִׁיבָה, וְאֵף אֶחָד לֹא יִרְגִישׁ שְׂאֵתָּה מִתְבוֹדָד עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, רַק יִחְשְׁבוּ שְׂאֵתָּה סֵתֵם מְטִיל.

וּבִאֲמַת פְּשָׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר תָּמִיד עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמִמְשִׁיף אֶת אֲמַתּוֹ יִתְבָּרֵךְ אֲצָלוֹ, אִזּוּ כָּבֵר לֹא שִׁיף אֲצָלוֹ שׁוֹם מְקוֹם, כִּי כְּשֵׁאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי מִשְׁתַּוְּקֵק תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִבּוֹ בּוֹעֵר אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ, אִזּוּ כָּבֵר לֹא שִׁיף אֲצָלוֹ מְקוֹם כָּלֵל, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם וְאֵין הָעוֹלָם מְקוֹמוֹ (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן נו).

וְזוֹ מַעֲלַת הַהֲתַקְרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, שְׁיִכּוֹלִים לִהְיוֹת מְקַרְבֵּי אֵלָיו בְּכָל מְקוֹם שְׁבַעֲוֹלָם, וְלֹא צָרִיכִים לְהִתְוַעֵד עִם אֵף אֶחָד, כָּל זְמַן שֶׁהוּא חֹזֵק מְאֹד מְאֹד לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִזּוּ הוּא מִמְשִׁיף אֵלָיו אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵינוֹ צָרִיף לְלַכֵּת אֶל שׁוֹם בְּרִיָּה.

וַיִּמָּה שֶׁהִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל לְקַבֵּל אֶת נִקְדַּת הַחֶבֶר, וּבְכֻלָּל זֶה לִילֵף אֶל אֲנָשֵׁי אֲמַת, הָעֵקֶר הוּא, כְּדִי שֶׁהֵם יִלְחֲבוּ אֶת נִקְדַּתוֹ שְׁיִכְבְּעַר תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ; כִּי מִחֲמַת פְּגַעֵי וּמְקַרֵי הַזְּמַן, יְכוֹל לִהְיוֹת שְׁלֵבֶסוֹף יִתְקַרֵר, חֵס וְשְׁלוֹם, עַל-כֵּן מִפְּעַם לְפַעַם הוּא צָרִיף לְהִתְוַעֵד עִם אֲנָשֵׁי אֲמַת. אֲבָל מִי שֶׁחֹזֵק בְּנִקְדַּתוֹ בְּתַכְלִית הַחֻזוּק, הוּא אֵינוֹ צָרִיף לְשׁוֹם בְּרִיָּה, וְיְכוֹל לְהִמְשִׁיף אֶת רַבְּנוּ ז"ל אֲצָלוֹ, עַל-יְדֵי שְׁקִידָה רַבָּה בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמָה, וְתִרְאֶה לְכַתֵּב לִי בְּכָל שָׁבוּעַ מִכְּתָב אֶחָד, לְבַל יִנְתַּק הַקָּשֶׁר, חֵס וְשְׁלוֹם. וְאֵתָּה יְכוֹל לְכַתֵּב בְּכָל יוֹם קֶצֶת, כְּדִי לְקַרֵר אֶת צְמָאוֹן הַנֶּפֶשׁ שֶׁלְּךָ (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן סה).

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִהַשְּׁמַיִם...

ז' תתקיז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי לסדר וישלח, ט"ז פסלו ה'תשמ"ו.

שלום רב.

את מכתבך בתוך מכתב בעלך — לנכון קבלתי, ומאד אני שמח, שאף עוזרת לבעלך שיוכל ללמד תורה. כי חכמינו הקדושים אמרו (ברכות ז'): גדולה הבטחה שהבטיחן הקדוש-ברוך-הוא לנשים יותר מן האנשים, ובמה הן זוכות? בזה שמוליכות את בניהן לתלמוד תורה, ומחפות לבעליהן שיוכלו לשבת וללמד.

אקווה להקדוש-ברוך-הוא, שיתן לכם פרנסה בשפע, ועל-ידי-זה יוכל בעלך ללמד תורה, וכן לעזור לך בבית, אשר זה גם-כן תורה; פי כשהבעל עוזר בבית, זו מצות חנוף, שמחנכים בזה את הילדים בתלמוד ובברכת-המזון ובקיום המצוות בשמחה, כי כפי שהבעל מתנהג — כן מתנהגים הילדים.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתהיי תמיד שמחה ועליזה, ותשמחי את בעלך ואת ילדיך, ותצליחי בחיים.

המאחל לך ברכה והצלחה.

ז' תתקיח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי לסדר וישלח, ט"ז פסלו ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ידידי היקר לי מאד, שוטה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי, שאתה עוסק בהפצת ספרי רבנו ז"ל — אין לתאר ואין לשער כלל, כי זהו קרוב הגאולה ממש, פי כשזורעים אמונה, אזי צומחת הגאולה. והיות שכל הקונטרסים הם תמצית ספרי רבנו ז"ל בלשון קלה מאד, בעבור

אֲשֶׁר ז' תתקיט בנחל לא

הַמִּזְמֹר־הַעֵם, לְכֵן כְּשִׁזְזוּכִים לְהַפִּיצֵם לְכָל־ל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה בְּקָרוֹב גְּאֻלְתָּנוּ הַנִּצְחִית.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה מְרַחֵב אֶת הַדַּעַת וְהַמַּח, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ כָּל־ל, וְאֵל כָּל זֶה יְכוּלִים לְזַכּוֹת, עַל-יְדֵי רַבּוּי שִׂיחָה וְתַפְלָה, לְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבְּרֶךְ וְלִפְרֹשׁ אֶת כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו לְפָנָיו יְתַבְּרֶךְ, כְּמוֹ שְׁמִדְבָרִים אֵל יָדִיד וְחֹבֵר טוֹב, כִּי הַתַּפְלָה וְהַתְּבוּדָה מְנַקֶּה וּמְזַכֶּכֶת אֶת הָאָדָם מִכָּל רָע.

אֲשֶׁרִי מִי שְׁיִתְבוּדָה בְּכָל יוֹם תָּמִיד, וְאֵז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָפָא לְנִצְח.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

רְצוּף כָּאֵן מִכְּתָב לְאֲשֶׁתְּךָ תְּחִיָּה.

ז' תתקיט

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ז כִּסְלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אוֹדוֹת שְׁאֵלְתְּךָ, שְׁאֵתָה רוּצָה לְשַׁנּוֹת אֶת מְקוֹם מְגוּרֶיךָ, עָלֶיךָ לְהַתִּישֵׁב בְּדָבָר הַיָּטִב — מַה תְּרוּיַח בְּזֶה, וְאֵז אַחַר יָשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, כְּפִי שְׁיְאִיר לְךָ — תַּעֲשֶׂה.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה הִיא לְשׁוּב אֵלָיו יְתַבְּרֶךְ לְבַד, וְלִקְנִים אֶת מִצְוֹתָיו יְתַבְּרֶךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּדוּלָּה. וְאֶמְרוּ חַו"ל הַקְּדוּשִׁים (יוֹמָא פו): גְּדוּלָּה תְּשׁוּבָה, שְׁבִשְׁבִיל יַחִיד שְׁעֵשֶׂה תְּשׁוּבָה, מוֹחֲלִים לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, עֵינֵי שָׁם. וְעַל-כֵּן עָלֶיךָ לְהַתְּחַזֵּק מְאֹד מְאֹד בְּתְשׁוּבָתְךָ, כִּי בַעַל תְּשׁוּבָה צְרִיךְ הַתְּחַזְּקוֹת עֲצוּמָה, כְּפִי הַקְּטָנוֹת

לב אָשׁר ז' תתקכ בנחל

וְהִירִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת וְהַסְּפָקוֹת שְׁעוֹבְרִים עָלָיו, וּבִפְרָטִיּוֹת מִהַשְׁכָּנִים
וְהַחֲבָרָה, עַל-כֵּן הוּא צָרִיךְ לְהִתְחַזְּקוֹת יוֹצֵאת מִן הַכֶּלֶל.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וּלְסַפֵּר
לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל לִבְךָ וְכָל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי דָבַר זֶה הוּא
מִעֲקָרֵי הַתְּשׁוּבָה, שְׂאֵדָם מִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ
בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּמְּיֵד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ נַחֲמָן
מִבְּרִסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וְשֵׁם תִּמְצָא מִרְגוּעַ לְנַפְשְׁךָ, וְיִהְיֶה לְךָ
בְּמָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תתקכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, ט"ז כִּסְלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל מְשַׁפַּחַת ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וְהִנֵּה אֵינִי יוֹדֵעַ לְמָה תִּהְיֶי כָּל-כָּף
בְּצַעַר וּבְעֲגָמַת נַפְשׁ, הֲלֹא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לְכֶם מִתְּנָה כְּזוֹ —
בֵּן נַחֲמָד, אֲשֶׁר רְאוּי לְכֶם לְשִׁמְחַ עִמּוֹ מְאֹד מְאֹד, וּלְבַקֵּשׁ עָלָיו בְּכָל
יוֹם וַיּוֹם, שְׂיִזְכֶּה לְהַצְּלִיחַ וְלַגְדֹּל בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

זָכְרוּ זֹאת הַיֵּטֵב, כְּמָה אֲנָשִׁים הָיוּ מְשַׁלְּמִים אֲלֵפִים וּרְכָבוֹת
רְכָבוֹת, שְׂיִהְיֶה לָהֶם אֲפֵלוֹ בֵּן אֶחָד אוֹ בַת אַחַת, כִּי לֹא זָכוּ לָזֶה,
בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, וְאַתְּכֶם זָכָה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכְיוֹת חֲנֻם בְּבֵן
נַחֲמָד, בְּנֻדְאֵי הָיָה רְאוּי לְכֶם לְשִׁמְחַ עִמּוֹ מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהַצְטַעַר
וּלְעֲשׂוֹת לְעֲצָמְכֶם עֲגָמַת נַפְשׁ חֲנֻם.

עִם כָּל זֹאת רְאוּ לְהַדְלִיק שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שְׁמֹן זַיִת לְכַבּוֹד
שְׁבַת-קִדְשׁ, וְכֵן שְׁבָעָה גֵרוֹת שֶׁל חֶלֶב, וּבִיחַד הֵם תְּשַׁעָה גֵרוֹת, וְאִז
תִּבְקַשׁ הָאִשָּׁה הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂיִתֵּן לְכֶם עוֹד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים

אָשֶׁר ז' תתקכא בנחל לג
וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת
תְּפִלַּתְכֶם.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תתקכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט"ז כִּסְלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר ... גִּרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתְּבֶיךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ,
וְאֵין טוֹב אֶלָּא תוֹרָה (עֲבוּדָה וְנֵרָה יט:), שְׂאִינְךָ מְבַלְהָ אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר,
רַק אַתָּה חוֹטֵף בְּכָל יוֹם שְׁעוּרִים קְבוּעִים בְּמַקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא,
מִדְרָשׁ, אֲשֶׁר זֶה הֵיטָה בְּרַפְתּוֹ יִצְחָק לִיעֶקֶב, כְּמוֹ שֶׁדָרְשׁוּ חַכְמֵינוּ
הַקְדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה סו, סִימָן ג') עַל פְּסוּק (בְּרֵאשִׁית כז, כח):
"וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם" — זֶה מַקְרָא, "מִשְׁמַנֵּי הָאֲרֶזִים"
— זֶה מִשְׁנָה, "וְרַב דָּגוּן" — זֶה גְּמָרָא, "וְתִירוֹשׁ" — זֶה אַגְדָּה
מִדְרָשׁ. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְקַבֵּל אֶת הַבְּרָכָה הַזֹּאת בְּכָל יוֹם
מִחֲדָשׁ, וְאִז טוֹב לוֹ לְנַצַּח, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׁאָר לָנוּ, כִּי אִם
הַלְמוּדִים שְׁאֲנוּ לּוֹמְדִים בְּכָל יוֹם, וְרַק זֶה מְלוּוָה לְאָדָם כָּל יְמֵי חַיָּיו,
וּמְגַדְלוֹ וְנוֹתֵן לוֹ אַחֲרִית וְתִקְוָה.

הַרְגַּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְכָל מָה
שְׂאֵתָה צְרִיךְ רֵאָה לְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי רַק הוּא יָכוֹל לַעֲזוֹר
לָךְ.

מְאֹד מְאֹד אָנִי שִׂמְחָה, שְׂאֵתָה נוֹסֵעַ מִפְּעַם לְפְעַם בַּחֲצוֹת לִילָה
לוֹמֵר סֵדֶר תִּקּוּן חֲצוֹת אֶצְלֵי שְׁעַר הַשָּׁמַיִם, וְהוּא הַכֹּתֵל הַמְעַרְבִי, אֲשֶׁר
שֵׁם הוּא הַמְּקוֹם הַמֵּיַעַד לָזֶה, כִּי שֵׁם מִתּוֹ מְטַל לְפָנָיו, וְרוּאִים
וּמְבִינִים וּמְרַגְשִׁים אֶת גְּדֵל הַפֶּאֶב, אֵיךְ שֶׁכְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ מְחַלֵּל בֵּין
הַעֲמִים, וְאֵיךְ שֶׁהַעֲרַב-רַב מְתַעַרְבִים בֵּין כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
וּמְטַמְּאִים וּמְשִׁפִּילִים כָּל חֻלְקָה טוֹבָה מִהַקְדָּשָׁה, וּמְבִזִּים וּמְחַרְפִּים

לד אשר זו תתקכא בנחל

ומגדפים כל הקדוש לישראל, וכמו שיש בכלליות עם ישראל ערב-רב, המשפילים את דעת תורתנו הקדושה והאמונה הטהורה בו יתברך, כמזכר יש בפרטיות ערב-רב — בין אחינו בני ישראל, שמבזים ומחרפים ומגדפים את יראי ה' האמתיים, שהם תלמידי רבנו ז"ל, הדבקים בו יתברך בדבקות אמת, ומתבודדים עמו יתברך בכל יום ויום, ואומרים בכל לילה תקון חצות, ושוקדים על דלתות התורה, ומטיילים בכל חלקי התורה הקדושה.

ועל זה צריכים לבקש בכל לילה בחצות, שיחוס וירחם הקדוש-ברוך-הוא על כלל נשמות ישראל, וינער את הערב-רב מכלל נשמות ישראל. ויקים (איוב לח, יג): "לאחז בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה"; ויקבץ את כל נשמות ישראל חזרה אל ארצנו הקדושה.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה עצומה, אשר השמחה היא יסוד וככל גדול אצל רבנו ז"ל. וראה לשמח את הוריה היקרים ואת כל המשפחה — האחים והאחיות, ותכניס בהם אמונה פשוטה בו יתברך, אשר הכל ממנו יתברך לבד.

אודות שדוכים, עליך לדעת כי אין עוד דבר נעלם מהאדם כמו ענין זה, כי זה שיף אל שרשי הנשמות. ועל-כן מה שיף לומר שצריכים לקחת דיקא מאנשי שלומנו, בודאי צריכים להשתוקק שהחתן יהיה מתלמידי רבנו ז"ל, ורק זה יכולים לעשות, והשאר הוא בידו יתברך, כי רק הוא יתברך יודע מה שהוא עושה. ועל-כן אסור להיות בחלישות הדעת כלל, אם החתן אינו מאנשי שלומנו, כי זה דבר התלוי רק בידו יתברך לבד, בהשגחה נפלאה ונוראה מאד, וצריכים להיות בשמחה, שבחסדו יתברך הוא מניח תפלין, ושומר שבת וכו' וכו', ולומד תורה וכו' וכו', כי בעוונותינו הרבים כפי הפקרות הדור וכו' וכו', מי יודע מה היה יכול להיות, כפי שאנו רואים בעינינו הורים אמללים, התולשים את שערות ראשם על האסון הנורא שקרה לבניהם ולבנותיהם, שיצאו לתרבות רעה, רחמנא לצלן, והם אינם יכולים לעשות שום דבר.

אֲשֶׁר ז' תתקכ"א בנחל לה

על-כן כְּשֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְזַמֵּן לְבָנִים וְהַבְּנוֹת אֵינָה בַּחֲזוֹר
יֵרָא שְׂמִים, צְרִיכִים לְשִׁמּוֹחַ בְּזוֹה מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְדַקְדָּק שְׂיִהְיֶה דִּיקָא
מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ. וּבִתְפִלָּה יְכוּלִים לְפַעַל אֲצִלוּ יִתְבַּרְךָ, שְׂיִהְיֶה מֵאֲנָשִׁי
שְׁלוֹמְנוּ תִּלְמִידֵי רַבְּנוּ ז"ל.

רְאֵה לֹא־אֲבִיךָ, שְׂיִמְצָא בְּעִבּוּרְךָ אֵינָה שְׂדוּךָ, וְהַהוֹצָאוֹת
לְחַתָּנָה — אֵל יִדְאָג עַל זֶה כָּלֵל, כִּי אַתָּה תִּשְׁתַּדֵּל לְהַשִּׁיג אֶת כָּל
הַכֶּסֶף בְּעִבּוֹר הוֹצָאוֹת הַחַתָּנָה, הַמְּלַבּוּשִׁים, הַהֵרֵיטִים וְכוּ'. לְדַעֲתִי,
אֵין צְרִיכִים לְשַׁבֵּר אֶת עֲצָמוֹ בְּשִׁבְרֵי שְׁבָרִים וְלַהֲכַנֵּס בְּחֹבוֹת בְּעִבּוֹר
דִּינָה, רַק לְשַׁכּוֹר דִּינָה בְּשִׁכִּירוֹת חֲדָשִׁית. עַל-כֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ לָמָּה
אֲבִיךָ אוֹמֵר, שֶׁקָּשָׁה לוֹ לְחַתֵּן אוֹתָךְ כִּי אֵין לוֹ כֶּסֶף, שֶׁרַק יִמְצָא אֶת
זוּוּגָךְ, וְאַתָּה כֹּבֵד תִּשְׁתַּדֵּל בְּעִבּוֹר הַכֶּסֶפִּים.

הַעֲקָר רְאֵה לֹא לְהִיּוֹת בְּטָלָן, וְלַחֲטֹף טוֹב הַרְבֵּה בְּכֹל יוֹם וְיוֹם,
וְאֵז בְּיַדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

מֵה שְׂאֵמֵר לְךָ אֲבִיךָ, שְׂבִשְׁנַת תִּשְׁכ"ה תִּשְׁכ"ו הָיָה לִי טוֹב יוֹתֵר,
תִּאֲמִין לִי, שֶׁקָּדַם לָזוֹה, קָדַם שְׂנַכְנִסְתִּי לְעִבּוּדַת הַכָּלֵל, הָיָה לִי טוֹב
יוֹתֵר הַרְבֵּה, כִּי כָּל מֵה שְׂנַכְיִתִי לְלַמֵּד וְלַהֲגוֹת בַּתּוֹרָה, הָיָה בְּשָׁנִים
הֵהֵם, קָדַם שְׁהִיוּ לִי עֲסָקִים בְּעֲסָקֵי הַרְבִּים, אֲבָל בְּחִסְדּוֹ יִתְבַּרְךָ, גַּם
עֲכָשׁוֹ, בְּעֲשָׂרִים הַשָּׁנִים הָאֵלוֹ, אֵין לִי מֵה לְהַתְּבַיֵּשׁ עִם הַיָּמִים
וְהַלִּילוֹת, אֵיךְ שְׂבִלִיתִים. וּבִפְרָטִיּוֹת מֵאֵז שְׂנַכְנִסְתִּי בְּעִבּוּדַת הַכָּלֵל,
זֶה עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה מֵעֲרַב חֲנֻכָּה תִּשְׁכ"ד עַד עֲכָשׁוֹ עֲרַב חֲנֻכָּה
תִּשְׁמ"ו, בְּחִסְדּוֹ יִתְבַּרְךָ, זְכִיתִי לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּכֹל
הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהִדְפַּסְתִּי אֶת כָּל סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים כְּמֵה וְכְמֵה פְּעָמִים,
וְזָכִיתִי לְהַעֲמִיד תִּלְמִידִים רַבִּים, שְׂגַם הֵם מְדַפְּסִים סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל,
אֲשֶׁר לֹא בְּחֻנָּם עָמַד עָלַי הַסֵּמ"ך-מ"ם בְּעֲצָמוֹ, עַל-יְדֵי שְׁלִיחֵי
הַמְּצַרְעִים. בְּיַדְאֵי כִּפִּי גִדְּל הַחֲרָפוֹת וְהַבְּזִיוֹנוֹת וְהַשְּׂפִיכוֹת דָּמִים,
הַלְּשׁוֹן-הָרַע וְהַרְכִּילוֹת, הַמְּחַלְקֵת וְהַמְּרִיבוֹת, שְׂגָרְמוּ עָלַי אֵלוֹ
הַרְשָׁעִים הַנוֹאֲפִים כְּכֹלְבִים, הָיִיתִי צָרִיךְ לְהַפְּסִיק וּלְהַכְּנֵעַ, אֵךְ
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הִטְבִּיעַ בִּי טֹבַע שֶׁל עֲקֻשְׁנוֹת, שְׂאֵינִי מִתְּפַעֵל
מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעֲוֹלָם, וְלֹא אָנוּחַ וְלֹא אֲשַׁקֵּט, עַד אֲשֶׁר אֲזַכֶּה לְגִלוֹת

לו אֲשֶׁר ז' תתקכב בַּנְחַל

וּלְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוּ ו' לְבָכַל הָעוֹלָם כָּלוּ, וְאֵינִי מִתְפַּעֵל מִשׁוּם עַו פָּנִים כָּלֵל.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂאֵינִי נֹצֵרֶךְ לְבְרִיּוֹת, אֵינִי צָרִיךְ טוֹבוֹת מִשׁוּם בֶּן אָדָם, וְאֵינִי עוֹסֵק לַעֲשׂוֹת מַגְבִּיּוֹת... "מַגְבִּית חֲרוּם", "מַגְבִּית חֵד פְּעַמִּי", "מַגְבִּית כֶּפֶר נֶפֶשׁ" וְכוּ' וְכוּ', כָּל מִינֵי שְׂמוֹת נִרְדָּפִים, הַעֲקָר לְהוֹצִיא מִבְּנֵי-אָדָם כְּסָפִים... חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עֵינֵי תְלוּיּוֹת, וְאֵינִי צָרִיךְ שׁוּם טוֹבוֹת מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעֲוֹלָם, וְכֹאֲשֶׁר עֶזֶר לִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַד עַכְשָׁו, בֶּן יַעֲזֹר לִי עַד הַסּוֹף, כָּל עוֹד הַנִּשְׁמָה בְּאֶפֶי אֲזַכֶּה לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוּ ו' לְבָכַל הָעוֹלָם, לְהַקִּים תְּלִמִּידִים אֲמִתִּיִּים בְּרִסְלָכָר חֲסִידִים תְּמִימִים, אֲשֶׁר אֵינָם מְטַעִים אֶת עַצְמָם כָּלֵל.

וּמַחֲמַת טְרֵדוֹת הַשִּׁבְתָּ — הַהֲכָרַח לְקֹצֵר.

רָאָה לְקִיָּם מְצֻנָת כְּבוֹד אָב וְאָם וּלְכַבְּדָם מְאֹד, כִּי הִיא מְצֻנָת עֲשֵׂה חֲמוּרָה שְׂבַחֲמוּרוֹת (דְּבָרִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ב', סִימָן ו'), וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַפִּיד עַל כָּךְ מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה נֹצְחִית...

ז' תתקכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ח כֶּסֶלּוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל הַיָּקָר ... וְזוּגְתוּ ... שְׂיַחֲיוּ.

אֶת מַכְתְּבֵכֶם בְּצִרוּף הַמַּעֲוֹת לְהַדְפָּסָה — לְנִכּוֹן קַבְלָתִי.

יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזָכוֹת מְצֻנָת הַצְּדָקָה, שְׂתַזְכְּוּ לְצֵאת מִכָּל בְּעִיּוֹתֵיכֶם, וַיִּשְׁפִּיעַ עֲלֵיכֶם שְׂפַע בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֹו תִצְלִיחוּ.

עַל צְדָקָה בְּעִבוּר הַדְפָּסַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו' לְיֹחֲלִים לֹמֵר אֶת מֵאֲמָרָם ו' ל (מִדְּרַשׁ שִׁיר הַשִּׁירִים א'): כָּל הַנוֹתֵן צְדָקָה, לֹא לַעֲצֻמוֹ בְּלִבָּד

אָשֶׁר ז' תתקכג בנחל לז

הוא מיטיב, אלא לכל הבריות מסוף העולם ועד סופו, כי הלא ספרי רבנו ז"ל נדפסים ונתפשטים בכל קצוי תבל, ובפרט הספרים החדשים שונתבו בשפה קלה מאד, למען יהיו מובנים אפלו לפשוטי עם ברחוב, שיזכו להתקרב אליו יתברך, ועל-כן אשרי מי שזוכה לגדב בעבור הדפסתם.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם תמיד בחייכם, וראו לעשות כל מיני פעולות שבעולם, שלא ישבר ביתכם, כי מכל מיני בעיות יכולים לצאת, אם רק רוצים, ואם רק לוקחים את עצמם בידים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתקכג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, י"ח כסלו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה יגיעו ויחדפו אל היקר ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער מכל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות.

והנה לחזקך ולאמץך, הלא ספרי רבנו ז"ל בידיך, ובפרט הקונטרסים החדשים.

אקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתעין בקונטרסים: "מרירי יום", "קשה יום", "רב חסד", "ובחרת בחיים", ושם תמצא מרגוע לנפשך. עליך לדעת, כי על כל אחד בחיים עוברים כל מיני מרירות ודינים קשים ומרים מאד, ואשרי מי שמחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר שבעולם. סוף כל סוף עליך לדעת, כי אין זו מעלה להשאר במרירות ובדכאון עמק, אדרבה, זו גדלת האדם, שיכול להפך את מצבו ולעשות מחיי לימון — לימונדה.

עליך לדעת, שהדאגות והעצבות והמרירות מכלים את בריאות

לח אֲשֶׁר ז' תתקכד בנחל

הָאָדָם לְגַמְרֵי, וְהוֹרְסִים אֶת כָּל הַלֵּךְ מִחֻשְׁבָּתוֹ, עַד שְׂאִין לוֹ כַּח וּמַח לְחֻשָׁב יִשְׂרָאֵל.

עַל-כֵּן רָאָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְלִהְפֹּךְ אֶת כָּל יְרִידָתָךְ לְשִׁמְחָה, וְאֵז תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת, כִּי הַשְׁמִיחָה מִמְשַׁכֶּת יְשׁוּעוֹת וּרְפוּאוֹת לְאָדָם.

אוֹדוֹת שְׁדוּכִים, אֵל תִּבְרַר כָּל-כֶּף, וְאֵז תִּמְצָא תִּכְף-וּמִיד אֶת בַּת זוּגָךְ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִהַשְׁמַיִם...

ז' תתקכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ח כִּסְלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְרֵאוֹת אֶת כְּתִיבַת יָדְךָ, שְׂאֵנִי מִשְׁתוֹקֵק עַל זֶה כָּבֵד הַרְבֵּה זְמַן.

וְהִנֵּה, אֵף שְׂאֵתָה מִתְנַהֵג עִמִּי כְּתִינוּק קֶטָן, שֶׁבִשְׁעָה שְׂאֵמוֹ רוּצָה לְרַחֲצוֹ וּלְהַחֲלִיף אֶת הַחֲתוּלִים שָׁלוֹ, הוּא יוֹרֵק עֲלֵיָהּ וּבוֹעֵט בָּהּ, עִם כָּל זֹאת רַחֲמֵי הָאֵם גְּדוּלִים מְאֹד, וּמְטַפְּלֵת בְּבִנָּהּ. כֵּן הַדְּבָר עִמָּךְ, שְׂאֵף שְׂאֵנִי מְדַבֵּר עִמָּךְ וְכוֹתֵב לְךָ, אֵתָהּ בּוֹעֵט וּמִתְרִיס בְּכָל פַּעַם, כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מָה אֲנִי רוּצָה מִמָּךְ וְכוּ' וְכוּ'. וּבְאֵמַת מְרַב אֶהְבֵּתִי אֵלֶיךָ, מִחֲמַת שְׂרָאִיתִי אֵיךְ מְסַרְתָּ אֶת נַפְשְׁךָ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ בְּפַעַל מִמֶּשׁ, וְהַלְוִיָּת סָכוּם עֲנֵק בְּעֵבֹר הַדְּפָסָה, וְעַל יָדְךָ זְכִינוּ לְהַדְפִּיס כְּמָה סְפָרִים מְסַפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, עַל זֹאת אֲמַרְתִּי לְסָבֵל וּלְהַמְשִׁיךְ לְכַתֵּב לְךָ.

וְהִנֵּה בְּעֵצָם חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, לְדַעַתִּי, אֵתָהּ טוֹעָה לְגַמְרֵי, וְאֵינְךָ יוֹדֵעַ מַהִי חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב. וְאֵף שְׂאֵתָה חָכָם בְּעֵינֶיךָ, עִם כָּל זֹאת הָרַע וְכוּ' וְהַטְּפָאוֹת וְכוּ' שְׂנִכְנְסוּ בְּךָ מְרַב עֲוֹנוֹתֶיךָ וְכוּ' — הֵם

אֲשֶׁר ז' תתקכד בנחל לט

מְשַׁגְעִים אוֹתָךְ לְגַמְרִי, וּמְכַנִּיסִים בְּךָ מִתַּחֲתִים חֲזָקִים, עַד שְׁאַתָּה מְאֹד עֲצָבָנִי.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי הָאֶרֶץ ז"ל מְבִיא (עֵינֵי סֵפֶר הַלְקוּטִים, יִשְׁעִיהָ נֶגַע) עַל הַפְּסוּק: "וְכָל בְּנֵיךָ לַמּוֹדֵי הַנְּזִי"ה וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ", פְּרוּשׁ: בְּזִמְנֵי הַזֶּה שְׁלוֹמֵי הַתּוֹרָה, כָּל אֶחָד הַמְּלַמֵּד אֶת חֲבֵרוֹ, הוּא בְּשׂוֹר וְדָם כְּמָהוּ, וְעַל-כֵּן לְעוֹלָם יֵשׁ מִחֻלְקֵת, כָּל אֶחָד אוֹחֵז בְּדַעְתּוֹ, זֶה אוֹמֵר: "כִּי אָמַר לִי רַבִּי וְכִי קִבַּלְתִּי", וְזֶה אוֹמֵר: "כִּי אָמַר לִי רַבִּי וְכִי קִבַּלְתִּי", וּבְשִׁבִיל זֶה יִשְׁנֶה כָּל הַמְּחַלְקֵת וְהַחֲלוּקֵי דַעוֹת בֵּינֵיהֶם, שְׁפָל אֶחָד צוֹעֵק שָׂרֵק רַבּוֹ אֲמַתִּי, אֲבָל לְעַתִּיד לְבוֹא, יִשְׁרָאֵל לּוֹמְדִים תּוֹרָה רַק מִפִּי הַגְּבוּרָה בְּעֶצְמוֹ, אֲזִי יִהְיֶה הַשְּׁלוֹם הַנִּצְחִי, וְלֹא תִהְיֶה מִחֻלְקֵת. וְזֶה "וְכָל בְּנֵיךָ לַמּוֹדֵי הַנְּזִי"ה", שְׁפָלָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִלְמְדוּ תּוֹרָה מִפִּי הַנְּזִי"ה בְּעֶצְמוֹ, אֲזִי "וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ", הוּא הַשְּׁלוֹם הַנִּבְחָר.

וְהִנֵּה כָּל הָעֵנִינִי שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל הוּא גְלוּי נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, לְגַלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרַךְ בְּתַכְלִית הַגְּלוּי, וְלַהוֹרִיד אֶת כָּל הָאוֹרוֹת הָעֲלִיוֹנִים עַד לְמַטָּה, בְּאִפְּן שְׁפָל אֶחָד יִרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרַךְ, וְיִזְכֶּה לְטִיֵּל וְלַהֲיִוֹת בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ שְׁאַתָּה זְכִיתָ בְּזַכִּיּוֹת חֲנָם לְסִיִּם אֶת כָּל הַשֵּׁם כְּלוּ. וְרוֹאִים גְּדֻלַּת הַמְּשַׁפִּיעַ עֲלֶיךָ, שְׁלֵא נִי שְׁאַתָּה לֹא מְכַבְּדוֹ וּמִיָּקָרוֹ, אֲלֹא אֲתָה עוֹד מְזוֹלְזֵל בּוֹ, וְאֵינְךָ תּוֹפֵס, כִּי זְכִיתָ לְלַמֵּד וּלְסִיִּם אֶת כָּל הַשֵּׁם רַק עַל יְדוֹ, וּבְיָדָאִי אִם הֵייתָ זֹכֵה לְאַחֵז עֲצָמָךְ בּוֹ, אֲזִי הֵייתָ זֹכֵה לְסִיִּם עוֹד הַרְבֵּה תִנְיָף וְשִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנֵה וְכָל הַמְּדַרְשִׁים.

מִי הָאֲמִין זֹאת, שְׁבָדוֹר כְּזֶה, עִם בְּלִבּוֹלִים כְּאֵלוֹ, יִזְכֶּה אָדָם מְבַלְבֵּל וּמְבַהֵל מְאֹד לְסִיִּם אֶת כָּל הַשֵּׁם כְּלוּ, אִם לֹא עַל-יְדֵי גְדֻלַּת הַמְּשַׁפִּיעַ עֲלָיו.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁיִתְגַּלֶּה הַמְּשַׁפִּיעַ הָאֲמַתִּי בְּעוֹלָם, שְׂאֵז הַרְבֵּה אֲנָשִׁים כְּמוֹךָ לְאֲלָפִים וּרְבֻבּוֹת, גַּם-כֵּן יִזְכּוּ לְסִיִּם אֶת הַשֵּׁם וְהַפּוֹסְקִים.

מ אָשֶׁר ז' תתקכה בנחל

רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתוֹצִיא אֶת כָּל
הַקְּשׁוּיֹת שֶׁל הַכֵּל וְדַקְדוּקֵי הָעֲנִיּוֹת מִמֶּנּוּ, וְתִתְחַלֵּל לְאַהֲבֵךְ אֶת כָּל בֵּר
יִשְׂרָאֵל, וְתִהְיֶה בְּטֹל וּמְבֹטָל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא תִרְצֶה שׁוּם רְצוֹן אַחֵר,
רַק רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי דִיקָא תַּצְלִיחַ דִּירְבֵּךְ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲרָה רוּחַ טְהוֹרָה מִמְרוֹם, וַיִּשְׁלַח לָנוּ אֶת
גּוֹאֵל צְדָק בְּמִהְרָה, וְנִנְזָכָה לְהַגְאֵל בְּגֹאֲלָה נְצִחִית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִהַשָּׁמַיִם...

פֹּה תִקְבַּל רְצוֹנִי כַּמָּה קוֹנְטְרַסִים חֲדָשִׁים שְׂיִצְאוּ לְאוֹר. אֲקַנְהָ
לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַעֲזֵן בְּהֵם, וְתִתְחַזֵּק אֶת עֲצָמָי בְּהֵם, כִּי יֵשׁ
בְּהַדְפָּסְתָם סִיעָתָא דְשִׂמְיָא גְדוּלָה, וְזֶה רַק כַּמָּה, וּכְפִי הַתְּכַנִּית שְׁלָנוּ
יְהִיו, בְּעֶזְרְתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲלֵךְ קוֹנְטְרַסִים עַל כָּל הַנוֹשָׁאִים וְהַבְּעִיּוֹת
בְּחַיִּים, וּמִי שֶׁרַק יַעֲזֵן בְּאִיזָה קוֹנְטְרַס, יִהְיֶה לוֹ הִרְהוּר תְּשׁוּבָה גְדוּל
מְאֹד, וְעֲצָה נִפְלְאוּהָ אֵיךְ לְצִאת מִנִּבְכֵי הַחַיִּים.

רָאָה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב תַּכְף-וּמִיד, אִם קִבַּלְתָּ אֶת הַחֲבִילָה הַזֶּה,
וְאִם עֵינֶיךָ בְּהֵם.

ז' תתקכה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיִּשָּׁב, י"ח כֶּסֶלּוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַת אֶת הַבְּשׂוּרָה
טוֹבָה שְׂאֵת מְבַשְׂרַת לִי, עַל אוֹדוֹת בְּנֵיךְ שֶׁחֲזַר בְּתְשׁוּבָה אֵל הַשָּׁרְשִׁים
שְׁלָנוּ.

יַעֲזֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לָךְ וּלְכָל מִשְׁפּוּחְתָּךְ, שְׂגִם אֶתֶם תַּחֲזִרוּ
אֵל הַשָּׁרֵשׁ שְׂמִשְׁם אֶתֶם בְּאִים. וְהוּא יִתְבָּרֵךְ יַעֲרָה רוּחַ מִמְרוֹם עַל
כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, וַיִּגְאֵלֵנוּ מִכָּל צָרוֹתֵינוּ, וְנִנְזָכָה לְגֹאֲלָה שְׁלָמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִהַשָּׁמַיִם...

אָשֶׁר ז' תתקכו בנחל מא
ז' תתקכו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, י"ח כסלו ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעַ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְצֻטָעַר בְּכֹל מַה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, עַד שְׂאֵתָם, חֵס וְשְׁלוֹם, עַל סָף גְּרוּשִׁין.

מָה אָמַר לָכֶם ! תֵּאֲמִינוּ לִי, שְׂאֲנִי מָאד נִגְדַּד גְּרוּשִׁין, כִּי חֲכָמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (גטין ז:): כֹּל הַמְּגַרֵּשׁ אֶת אִשְׁתּוֹ, אֶפְלוּ הַמְּזַבְּחַת מוֹרִיד עָלָיו דְּמָעוֹת. וְאָמַרְתִּי פַעַם טַעַם לָזֶה — לָמָּה דִּיקָא הַמְּזַבְּחַת בּוֹכָה וּמוֹרִיד דְּמָעוֹת? כִּי הַמְּזַבְּחַת אוֹמֵר: "יֵישׁ לִי כִּבֵּר מִסְפִּיק קְרַבְנֹת שְׂמִקְרִיבִים עָלַי, קְרַבְנֹת שְׁל בְּהֵמוֹת, וְלָמָּה לְהַקְרִיב עָלַי גַּם קְרַבְנֹת שְׁל אֲנָשִׁים?!" ... וּבִפְרָט אֶצְלָכֶם, שְׂיֵישׁ לָכֶם כִּבֵּר יְלָדִים, אֲסוּר לָכֶם לְהַתְּגַרֵּשׁ, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ, שְׂהִבְעַל לֹא הִתְנַהֵּג עַד עֲכָשׁוּ בְּצוּרָה יְפָה, עִם כֹּל זֹאת אֶת הַכֹּל יְכוּלִים לְתַקֵּן, וְאֶפְלוּ שְׁלָקַח סְמִים עַד עֲכָשׁוּ, בְּעִזְרוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִם יִקַּח אֶת עֲצָמוֹ בְּיַדִּים, וְעַל-יַדֵּי-זֶה יִזְכֶּה לְצֵאת מִבְּעֵית הַסְּמִים.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם, כִּי הַחַיִּים הֵם כֹּל-כָּף קֶצְרִים, וְהִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לֵילָה, הִנֵּה שְׂבוּעַ וְהִנֵּה חֹדֶשׁ, הִנֵּה שָׁנָה וְהִנֵּה הַכֹּל פּוֹרַח. עַל-כֵּן רְאוּ לְעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּחַיֵּיכֶם וְלְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שְׂתַּהֲיֶה אֲהָבָה וְהִבְנָה בֵּינֵיכֶם, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזוּק.

רְאוּ לְשָׁמֵר אֶת הַשְּׁבֵת, וְאֲזוּ הַשְּׁבֵת תִּשְׁמַר אֶתְכֶם, כִּי מַעֲלַת קִדְשַׁת הַשְּׁבֵת — אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי כֹל הַהִשְׁפָּעוֹת שְׁל הָאָדָם בָּאוֹת רַק בְּזִכּוֹת שְׂמִירַת שְׁבֵת. וְהַזֹּכֶה לְשָׁמֵר שְׁבֵת וְלִשְׁמַח בְּשִׂמְחָתָהּ, נִשְׁפָּע עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה.

רְאוּ לְהַדְלִיק לְכָבוֹד שְׁבֵת-קִדְשׁ אַרְבָּעָה גֵּרוֹת שְׁל חֵלֵב, וְלְהוֹסִיף עַל זֶה שְׁנֵי גֵּרוֹת שְׁל שְׂמֵן זֵית, שְׁזֵה יְבִיא בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּבֵיתְכֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע גַּם אֶת

מב אשר ז' תתקכז בנחל

תפלתִי, שאֲנִי מתפלל בעדְכֶם, שתזכו להשלים ביניכם, ולא להתגרש כָּלֵל, חס ושלום, רק מעֲתָה לחיות חיים נורמלים.

המאחל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ז' תתקכז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, י"ח כסלו ה'תשמ"ו.

שלום רב אֶל משפחת ... תחיה.

את מכתבכם לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערכם הקשה ממה שעובר עליכם מבית ומבחוץ.

מה טוב ומה נעים שהבן ... שיאמר בכל יום את מזמור כ"ט שבתהלים, כי הם סוד הקולות שאמר דוד על המים, ורבינו ז"ל אמר (ספר המדות, אות קלפה, חלק א', סימן ו'): השבעה קולות שאמר דוד על המים, בדבורם מכניעים הרוח רעה, וזה גם מבטל את הפחדים מהאדם.

ראו לבדק את המזוזות אם הן כשרות, ואם לא חסרה איזו מזוזה באיזה חדר.

ראו להיות בסבלנות גדולה ולא לפל לתוך מתחים, בנדאי צרתכם היא צרה גדולה, אבל אסור לאבד את עצמו משום צרה בעולם, רק ישתדל למצא הרחבות מתוך הצרות.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל — ישמע את תפלתכם, ותתברכו בכל הברכות הכתובות בתורה, וכבר לא תדעו משום רעה.

נא ונא לשמור שבת, ואז השבת תשמר עליכם.

המאחל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ז' תתקכח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ח כְּסֵלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִיה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי. וְהִנֵּה אוֹדוֹת בָּנִים, עֲלִיךָ לְהִתְאַזֵּר
בְּסִבְלָנוֹת גְּדוּלָה, כִּי זֶה סֵף הַכַּל קִצָּת יוֹתֵר מִשָּׁנָה שֶׁהִתְחַתְּנָתֶם,
וְעַל-כֵּן מָה לָּכֶם לְדַחֵק אֶת הַשָּׁעָה.

רְאוּ לְהִדְלִיק שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל חֵלֶב וּשְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שָׁמֶן זַיִת לְכָבוֹד
שִׁבְת־קִדְשׁ, וּבִשְׁעַת הַדְּלָקָת הַגֵּרוֹת תִּבְקָשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂיַחֲוֹס
וַיִּרְחַם עֲלֵיךָ, שְׂיִתֵּן לְךָ פְּרִי בָטָן.

מָה טוֹב וּמָה נָעִים לַעֲשׂוֹת לַעֲצָמָה ה' מִכֶּסֶף, וְלִשְׂא אוֹתָהּ עֲלִיהָ
(כְּהִיּוֹם יְכוּלִים לְקַנּוֹת דָּבָר זֶה בְּכָל הַחֲנִיּוֹת שֶׁל תְּכַשִּׁיטִים). רַבְּנוּ
ו"ל אָמַר (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת בָּנִים, חֵלֶק א', סִימָן ח'): ה' הִנְעִשָׂה מִכֶּסֶף
מְסָגֵל לְפָרְיָהּ וּרְבִיָּהּ.

רְאוּ לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת שֶׁתְּהַיִּינָה כְּשֵׁרוֹת, וּבְאִיזָה חֹדֶר שְׂאִין
מְזוּזָה לְהַשְׁתַּדֵּל לְקַבֵּעַ שָׁם מְזוּזָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּבָנִים חַיִּים וְקַיָּמִים. הַעֲקֹר
תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, וְלֹהֵאשְׁתַּדֵּל לְהַכִּיֵּן
זֶה אֶת זֶה, וְזֶה יַעֲזֹר לָכֶם לְהוֹרִיד אֶת הַמֵּתַח שְׁנַתְּהֵנָה בֵּינֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ז' תתקכט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ח כְּסֵלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תַּנִּיחַ אֶת
הַעֲצָבוֹת וְאֶת הַעֲצָלוּת אֲצִלְךָ כְּרָגַע, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיּוֹנוֹת קָשִׁים

מד אשר ז' תתקל בנחל

ומרים מאד, ואשרי מי שמדלג על כל הנסיונות שמנסים אותו בזה העולם.

ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה תמיד, כי השמחה היא הצלחה מבית ובחוץ, ומי שהוא תמיד שמח, אזי הוא תמיד מצליח.

אף שאני יודע, שמאד קשה לך להחזיק מעמד מפל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות, עם כל זאת זו גדלת האדם, שזוכה להחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר שבעולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים
ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח...

ז' תתקל.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, י"ח כסלו ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, והנה מאד שמחתי לקרא את כל המכתב, ומה שיש לך לומר בענין וכו'.

כי בדרךך כלל דרכי תמיד לשמע את שני הצדדים, כי כך הזהירתנו התורה הקדושה, שצריכים לשמע את שניהם, ועל-כן אחר קריאת מכתבך, אני רואה את הפעיה ביניכם באפן אחר לגמרי.

והנה בעלך הנה אצלי, והראיתי לו את מכתבך, שאת עדין רוצה לחזר וכו' וכו', ובאמת הוא גם-כן רוצה, ומשתוקק אחר הילדים, אך כפי שאני רואה בשביל טובת השלום-בית שלכם, ובכל המוכנים, ובהצלחה גם בגשמיות, הנני מציע לך, אם אפשר לבוא לגור למשך זמן פה בארצות-הברית, וביתד תבנו את החיים מחדש, כי כפי הנראה הוא אינו רוצה לחזר לארץ ישראל עכשו מפני כמה

אָשׁוּר ז' תתקלא בנחל מה

טעמים. ועל-כן לטובת הענין, הייתי מיעץ לך, אם את מעניינת
שישאר הבית שלכם, שתספיקי לבוא לגור כאן.

אודות הכסף שחיב לאביך, אמר לי, שמוכן לשלמו עד
הפרוטה האחרונה, אם רק יסתדר השלום-בית ביניכם.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שמי שאמר לעולמו די, יאמר
לצרותיכם די, ותתחילו לחשב ברצינות יותר על כל החיים, ובכפרט
שהילדים סובלים, והם מספנים מאד, פי יגדלו בלי הורים, חס
ושלום.

המאחל ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתקלא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, י"ח כסלו ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

ראו לשמח מאד עם המתנה היקרה שנתן לכם הקדוש-ברוך-
הוא — שלש בנות שתחיינה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם לגדל אותן בנקל ובבריאות, וראוי
לכם להודות ולהלל לפניו יתברך על המתנה היקרה הזו, כי הרבה
אנשים היו משלמים כל הון דעלמא, שיזכו על-כל-פנים לבן אחד
או לבת אחת.

והנה רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות בנים, חלק א', סימן פד): יש
אשה שמגדלת נקבות, ואינה מגדלת זכרים; על-כן אסור לכם לפל
בדעתכם כלל משום דבר שבעולם, ראו לשמח מאד על החלק
הטוב שנתן לכם הקדוש-ברוך-הוא. עם כל זאת אצלו יתברך
יכולים לפעל הכל, כי הוא אב הרחמן המרחם על בריותיו. ועל-כן
ראו להדליק חמשה גרות של חלב — שנים בעבורך ובעבור בעלך,

מו אֲשֶׁר ז' תתקלב בַּנְחַל

וּשְׁלֹשָׁה בַּעֲבוּר הַשָּׁלֹשׁ בְּנוֹת, וְנוֹסֵף לָזֶה תְּדַלִּיקי שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שְׁמֹן זַיִת, אֲשֶׁר מְאֹד מְסַגֵּל לְהַלְדֹת בָּנִים זְכָרִים, וְלְהַתְּפַלֵּל אֶז לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשַׁעַת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת בַּעֲבוּר יְלָדִים, כִּי אֵז הוּא עֵת רְצוֹן לְאִשָּׁה מְאֹד מְאֹד שֶׁתֵּלֵד בָּנִים.

רְאֵי שְׁבַעֲלֶךָ יִזְהַר מְאֹד בְּהִנָּחַת תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם חֹק וְלֹא יַעֲבֹר. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת בָּנִים, חֶלֶק א', סִמֵּן י'): עַל-יְדֵי הִנָּחַת תְּפִלִּין כְּרֵאוּי, תֵּלֵד אֶשְׁתּוֹ בָּנִים זְכָרִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תתקלב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ח כֶּסֶלּוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב יִגִּיעַ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵת מַכְתְּבְּכֶם לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד אָנִי מְצֹטְעַר בְּצַעֲרְכֶם הַקָּשָׁה מִכָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם מִבְּנִיכֶם.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַצֵּל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְכוּלִים לְפַעֵל הַכֹּל.

וְעַל-כֵּן בְּעֵת מְצוּא תִשְׁתַּדְּלוּ לְנִסְעַ אֵל צִיּוֹן מְצַבֶּת קְבוּרַת רַבֵּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּס, וְלְהַדְּלִיק שָׁם גֵּר שֶׁל שְׁמֹן זַיִת, וְלִבְקֹשׁ שָׁם הַרְבֵּה מִמֵּנוּ יִתְבָּרֵךְ: "אֵלֶּהָ דְמֵאִיר עֲנִי, שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבִנְנוּ הַחוּלָה". וְתִמְרָחוּ אַחֲרֵי-כֵן עִם הַשְּׁמֹן הַנִּשְׁאָר אֵת בְּנִיכֶם, וְכֵן תְּדַלִּיקוּ לְכַבּוֹד שְׁבֵת אַרְבָּעָה גֵרוֹת שֶׁל חֶלֶב וּשְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שְׁמֹן זַיִת, וּמִהַשְּׁמֹן הַנִּשְׁאָר בְּמוֹצָאֵי-שְׁבֵת לְמַרְחֵ אֵת הַיֶּלֶד.

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע וְיִקְבֹּל אֵת תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִתְּפַלֵּל עַל בְּנִיכֶם, שֶׁתְּהִיָּה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּרַמ"ח אֵיבָרָיו וּבְשֵׁס"ה גִּידָיו וּבְכָל טַפֵּי דָמָיו.

אֲשֶׁר ז' תתקלג בַּנְחַל מִז

נָא וְנָא לְשִׁמּוֹר עַל שְׁבֵת־קִדְשׁ וְאִז הַשְּׁבֵת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם.
וְהַמְכַבֵּד וּמַעֲנִיג אֶת הַשְּׁבֵת, יִמְשָׁף עָלָיו עֲנַג רוּחָנִי.

הַמְאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן
הַשָּׁמַיִם וַיְשׁוּעָה וּרְפוּאָה...

ז' תתקלג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ח כִּסְלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלֹתִי, וּמְאֹד אָנִי מִצְטַעֵר בְּצַעֲרֶכֶם הַקָּשָׁה
מִכָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּבֵיתְכֶם. הֵייתִי מִצִּיעַ לָכֶם לְהַחֲלִיף דִּירָה
תַּכְף־וּמִיד.

רְאוּ לְשִׁמּוֹר אֶת הַשְּׁבֵת וְלֹא לְחַלְלָהּ, חַס וְשָׁלוֹם, וְאִז הַשְּׁבֵת
תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם.

מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אִם תִּסְעִי אֶל צִיּוֹן מִצְבֵּת קְבוּרַת רַבֵּי מֵאִיר
בְּעַל הַנֶּסֶס, וְתִדְלִיקִי שָׁם גֵּר שֶׁל שְׁמֹן זַיִת לְכַבּוּדוֹ, וּלְבַקֵּשׁ מִפָּנָיו
יִתְבָּרַךְ, שְׂיַחֲוֶס וַיִּרְחַם עֲלֵיכֶם. אֲבָל נָא וְנָא לְהַחֲלִיף קִדְשׁ דִּירָה,
וּלְקַנּוֹת מְזוּזוֹת חֲדָשׁוֹת בְּדִירָה הַחֲדָשָׁה.

וּמִי שְׁאֵמֵר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֵאמֵר לְצָרוֹתֵיכֶם דֵּי, שְׁפַכְּר תִּשְׁמְעוּ
תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, וְתַחֲזִקוּ אֶת עֲצָמְכֶם תְּמִיד.

הַמְאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִהַשָּׁמַיִם,
וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁפִּילוּ...

ז' תתקלד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, י"ח כסלו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה יגיעו ויירדפו אָל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערך הקשה מפל מה שעובר עליך בפּרטי פרטיות, ומה יש לי להוסיף על מכתבך, רק לומר לך, שהצדק עמך, ומי יתן, שיגיע כבר היום, שאחד ירצה להרגיש בקרת זולתו.

הייתי מציע לך, לצאת לגור באיזה מושב, אשר שם האויר נד וצח, ושם תזכה לבריאות השלמה.

ראה להרגיל את עצמך לברח אליו יתברך, ואל תסתפל על שום ברעה שבעולם, אשר ממילא לא תבין אותך, יותר טוב להמשיך את עצמך אליו יתברך, אשר מלא כל הארץ כבודו, והוא ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, וביותר תזכה להרגיש את נעימות זיו אור שכינת עזו יתברך, כשתצא לגור באיזה מושב, אשר שם תוכל להסתפל על יפי טבע הבריאה שברא הקדוש-ברוך-הוא, ומה גם שהאויר אינו מזהם ומלכלך כמו בעירה גדולה.

אודות יתר הפרטים בענין חסידות ברסלב, עליך להתקשר באשדוד אל משךדנו דשם, והם ידברו עמך, ויסיירו לך את דרכי רבנו ז"ל, שהוא מתנה לכלל נשמות ישראל.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתקלה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, י"ח כסלו ה'תשמ"ו.

שלום רב אָל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לראות איך את

אֲשֶׁר ז' תתקלו בנחל מט

מִשְׁתוֹקֵקֶת לְחֹזֵר אֶל הַשָּׂרֵשׁ שְׁלִיךְ. רְאֵי לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי
אֲפָנִים שְׂבָעוּלָם, כִּי מִי שְׂרוּצָה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, הוּא צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק
מְאֹד מְאֹד, שְׁלֵא יִפֹּל בְּאִיזָה פַח נִשְׁבֵּר.

רְאֵי לְהִכְנִיס בְּדַעְתְּךָ, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵינוּ יִתְבָּרֵךְ
כָּלֵל, וְהִפְלֵל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְצָרִיכִים לְהִשְׁתַּוְּקֵק תָּמִיד לְהִפְלֵל
בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לָךְ טוֹב מִזֶּה, כִּי הַזֹּכֶה לְהֶאֱמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ
בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר נוֹרָא וְנִפְלָא
מְאֹד. אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל.

זְכָרֵי זֹאת, כִּי כָּל הַחַיִּים מְלֵאִים מְרִירוֹת וְנִסְיוֹנוֹת רַבִּים וְקָשִׁים
מְאֹד, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַחֲזִיק מִעֲמֹד, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר שְׂבָעוּלָם.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְבִרְחַת תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, הֵינּוּ לְדַבֵּר עִמּוֹ
יִתְבָּרֵךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלִיךְ, וְכָל מֵה שְׂמַעִיק
לָךְ וְעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפִרְטֵי פְּרִטִיּוֹת, רְאֵי לְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, כְּאֲשֶׁר
יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְזֶה יוֹצִיא אֶת הַמְרִירוֹת מִלְבָּבְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִהַשְּׂמַיִם...

פֹּה תִּקְבְּלִי רְצוּף כַּמָּה קוֹנְטֵרַסִים לְמַעַן תִּחַיִּי אֶת עֲצָמְךָ, וְאֵם
תִּרְצִי עוֹד — אֲשַׁלַּח לְכֶם עוֹד. וְאוֹדוֹת הַתְּשֻׁלוּם, תְּשַׁלְּחֵי לְצַדִּיקָה
כַּמָּה שְׂאֵת רוּצָה.

ז' תתקלו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיִּשָּׁב, י"ח כִּסְלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה,
שׁוֹתָה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

רָאָה, אָהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תַּנִּיחַ אֶת הָעֲצָבוֹת וְאֶת הָעֲצָלוֹת אֲצִלְךָ כְּרָגַע.

הַרְגַל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר תָּמִיד רַק עִמּוֹ? תִּתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר אֵין לְךָ עוֹד טוֹב מִזֶּה, כִּי בְּזֶה שֶׁהָאָדָם מְסַלֵּק אֶת דַּעְתּוֹ וְאֶת שִׁכְלוֹ וְאֶת חֻכְמָתוֹ, וּמְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, עַל־יְדִי־זֶה נִטְהַר מִחַ מַחְשָׁבָתוֹ, אֲף שְׁנֹכְשֵׁל בְּמָה שְׁנֹכְשֵׁל בְּתַאוֹת נְאוּף. כִּי הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת מְזַכְּכוֹת אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי מַבִּית וּמַבְחוּץ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַצִּית אֶת רַבְנוּ ז"ל בְּכָל יוֹם, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַתְבוּדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ בְּכָל יוֹם, שְׂאֹז כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ כְּבָר מִשְׁתַּנִּים לְטוֹבָה.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — רָאָה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ אֶל תּוֹךְ הַשְּׂמֻחָה אֲמַתִּית, לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשְׂמֻחָה, כִּי הַשְּׂמֻחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַמֶּח, וּמוֹרְדֵת מֵהָאָדָם אֶת הַמְתַּחִים, וּמִיִּשְׁרֵת אֶת הַלֵּב, וְזוֹכָה לְהַכְנִיס אֶת עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת זֵיו שְׂכִינַת עֵזוֹ יִתְבַּרְךָ הַמְּאִירָה בְּכָל הָאָרֶץ כְּלָה.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצִּלְחָה מִהַשְּׂמַיִם...

ז' תתקלוז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיִּשְׁכַּב, י"ט כִּסְלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב לְכָל־לִיּוֹת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלִמִּידֵי "הַיִּכְל־הַקֶּדֶשׁ" דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר, הַזֵּנוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינַתוֹ תָּמִיד.

אֲחִי וְרַעֵי הַיְקָרִים! נָא וְנָא לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שְׁבַעֲוֹלָם, וְלְהַחְזִיק אֶת עֲצָמְכֶם בְּרַבְנוּ ז"ל בְּכָל נִימֵי נַפְשְׁכֶם, כִּי הוּא חִיּוּתֵנוּ וְהוּא חֻמְדֵּנוּ, וְאֵל כָּל מָה שְׂאֵנוּ זוֹכִים — הַכֹּל בְּזַכּוּתוֹ וּבְכַחוֹ, עַל־יְדֵי עֲצוֹתָיו וְתוֹרוֹתָיו וּמֵאֲמָרָיו וְסִפּוּרָיו וְשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים. עַל־כֵּן חִמְלוּ מְאֹד מְאֹד עַל נַפְשְׁכֶם, וְהַתְּמִידוֹ בְּדַבְּרָיו הַקְּדוּשִׁים. וְהַעֲקָר — בְּ"סִפְרֵי־הַמְּדוּת", כִּי הַמְּדוּת הֵן יְסוּד כָּל הָאָדָם, וַיְכוּלִים לְהִיּוֹת לְמִדָּן גְּדוֹל, אֲבָל בְּלֹא מְדוּת — לֹא שׁוּהָ כְּלוּם. כְּמֵאֲמָרָם

אָשֶׁר ז' תתקלז בנחל נא

ז"ל (יומא פו.): אָדָם לומד תורה הרבה, ובוֹעֵט בְּרַבּוֹ אוֹ בְּאָבִיו וְאָמוֹ, אוֹ בְּמִי שֶׁגָּדוֹל מִמֶּנּוּ בְּחֻמָּה, הָרִי זֶה מְחַלֵּל שְׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמֵה הַבְּרִיּוֹת אוֹמְרוֹת? אוֹי לְרַבּוֹ שֶׁלְּמַדּוֹ תוֹרָה, אוֹי לְאָבִיו וְלְאָמוֹ שֶׁיְלַדּוֹ אוֹתוֹ. וּבִפְרָטִיּוֹת מִי שֶׁנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל, וּמְסֻתּוֹבֵב בְּהֵיכַל קִדְשׁ הַקְּדָשִׁים, הוּא צָרִיךְ לְשַׁמֵּר עֲצֻמוֹ מְאֹד מְאֹד מִכָּל מִינֵי כְּתָמִים, שְׁחָס וְשָׁלוֹם, לֹא יֵצֵא שֵׁם רַע עַל רַבֵּנוּ ז"ל עַל יְדוֹ, כִּי בְּזֵה מְחַלֵּל שֵׁם שְׁמַיִם בְּסִתְרָה וּבִגְלוּי, אֲשֶׁר עֲנָשׁוּ חֲמוֹר מְאֹד מְאֹד.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל מִי שֶׁמְסֻתּוֹבֵב בִּינֵינוּ, וְתִכְףּ-וּמְדֵד כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה שֶׁהָאָדָם הַזֶּה אֵינוֹ רוֹצֵה לְהִשְׁתַּנּוֹת לְטוֹבָה, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּמִדּוֹתָיו, אֲנִי מְגַרְשׁוֹ וּמְרַחֲקוֹ מֵאֲתָנּוּ בְּשֵׁתַי יָדַיִם, כִּי תוֹלַעַת אַחַת אִם תִּפֹּל לְתוֹךְ הַפְּרוֹת — תִּרְקֵיב וְתִקְלַקֵּל אֶת כָּלָם, וְכֵן אֶת הָאֵילָן גַּם יַחַד.

עַל-כֵּן חוֹסוּ וְחַמְלוּ עֲלֵיכֶם לְהִתְמִיד מְאֹד מְאֹד בְּ"סִפְר־הַמִּדּוֹת", וְלְהִתְבּוֹדֵד הַרְבֵּה עַל תְּקוּנַת הַמִּדּוֹת. וְכָל מִדָּה הִיא צְמֻצוּם בְּפָנֶי עֲצֻמָּה, שֶׁכֶּף וְכֶף יְכוּלִים לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ גְּלוּי אֱלֻקוֹת, כֶּף וְכֶף יְכוּלִים לְהַכִּיר וְלְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּבְלֹא מִדָּה וְצְמֻצוּם — הַכֹּל אֵין סוּף, וְרַבּוּי אוֹר גּוֹרֵם לְשִׁבְיַת הַכֹּלִים, שֶׁמְתּוֹפְזֵצִים לוֹ הַעֲצָבִים, וְנַעֲשֶׂה עֲצָבָנִי, וְנוֹפֵל בְּדַכְאוֹן וּבְעֲצָבוֹן. וְזֹאת תִּרְאוּ בְּחוּשׁ, כָּל מִי שֶׁאֵין בּוֹ מִדּוֹת, לְבִסּוּף גַּעֲשֶׂה עֲצָבָנִי, וְכוּעֵס עַל כָּל הַבָּא אֵלָיו, וְנִשְׁבֵּר לְגַמְרִי, וְנוֹפֵל בְּעֲצָבוֹן וּבְדַכְאוֹן, וְהוּא מִמֶּשׁ מְשַׁעַע גְּמוֹר בְּאוֹתָהּ הָעַת, וְכָל זֶה בָּא עַל-יְדֵי שֶׁאֵין לוֹ מִדָּה וְצְמֻצוּם, כִּי הַמִּדּוֹת הֵם הַצְּמֻצוּם.

וְעַקֵּר שְׁלֵמוֹת הַמִּדּוֹת הוּא דִּיקָא בֵּין אָדָם לְחֻבְרוֹ, לְרֵאוֹת אֵיךְ יוּכַל לְהִתְנַהֵג כְּלָפִי זוּלָתוֹ. וְדוּק וְתִשְׁפַּח בְּכָל "סִפְר־הַמִּדּוֹת" — הַכֹּל סוֹבֵב עַל עֲנִינִים שֶׁפִּינוּ לְבֵין חֻבְרוֹ, אֵיךְ מִתְנַהֵג עִם הַשָּׂנִי, כִּי בְּזֵה תְלוּיּוֹת כָּל הַמִּדּוֹת וְהַצְּמֻצוּם, לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאֲחֵרִים כְּלָל, וְלֹא לִפְלֵ בְרוּחוֹ מִשּׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, יִהְיֶה אֵיךְ שִׁיְהִי וְיִהְיֶה מֵה שִׁיְהִי.

אֲחִי וְרַעֲי הַקְּרִים! עֲלִינוּ לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ,

נב אֲשֶׁר ז' תתקלח בַּנְחֹל

שָׁאוּנוּ זֹכִים לִידַע מֵרַבִּי אֶמֶת כְּזֶה, רַבִּי רַחֲמָן כְּזֶה, רַבִּי הַמְקַרְבֵּנוּ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, רַבִּי הַפּוֹתֵחַ גִּידֵי קִשְׁיוֹת לְבָנוּ.

זָכְרוּ הַיֵּטִב מֵה שֶׁכָּתַב לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל בְּמִכְתָּבוֹ, שֶׁכָּתַב אֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "בְּכֵן שְׂאֵלְתִי וּבִקְשָׁתִי מִכֶּם, שְׂלֵא יִהְיֶה לְרִיק יְגִיעִי, שְׂיִגְעֵתִי עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְשִׁמְתִי נִפְשִׁי בְּכַפִּי בְּשִׁבִיל טוֹבֹת נַפְשְׁכֶם... בְּכֵן, אֶהוּבִי, אַחִי וְרַעֲי! חֲזַקוּ וְאַמְצוּ בִּירְאֵת ה', כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי כַחוֹ וּבְחִינָתוֹ, וְלֹא יִהְיֶה לְרִיק יְגִיעִי, וְשִׁמְרוּ תוֹרַת מִשְׁה עֶבֶד ה', כְּאֲשֶׁר לַמִּדְתִּי אֶתְכֶם..."

מָה אָמַר לָכֶם, אֶהוּבִי, אַחִי הַיְקָרִים! הַדְּבוּרִים הַקְּדוּשִׁים הָאֵלּוּ מְדַבְּרִים בְּעֵד עֲצָמָם. מִי שׁוֹמֵעַ וְקוֹרֵא דְבָרִים אֵלּוּ, וְלֹא יִתְעוֹרֵר לְכַבּוֹ לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ. אֵיךְ הֵיכֵן יֵשׁ עוֹד בְּעוֹלָם רַבִּי כְּזֶה, הַמּוֹרִיד עֲצָמוֹ מֵרוֹם גְּבִהֵי הַשְּׂגוּתוֹ וּמְדַרְגוּתוֹ הַגְּבוּהוֹת אֵלֵינוּ אֲנָשִׁים יְרוּדִים וּפְחוּתִים כְּמוֹנוּ, אֲנָשִׁים מְגֻשְׁמָמִים וּפְגוּמִים כְּמוֹנוּ וְכוּ' וְכוּ'. הֲלֹא אֶת מִי נִטְעָה?! וְאִם נִטְעָה, לֹא נִטְעָה רַק אֶת עֲצָמֵנוּ. וְעַל-כֵּן מֵאַחַר שְׁאוּנוּ יוֹדְעִים מֵרַבִּי כְּזֶה, עָלֵינוּ לְצִיְתוֹ לְגַמְרִי, וְלֹא לְפַל בְּדַעְתָּנוּ כָּלֵל, וּבַפְּרָטִיּוֹת שֶׁהִבְטִיחַ לָנוּ וְהִזְהִירָנוּ, וְאָמַר לָנוּ: מַה יֵּשׁ לָכֶם לְדַאֵג, כְּשֶׁאֲנִי הוֹלֵךְ לְפָנֵיכֶם!?

אֲשֶׁרֵינוּ וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְנוּ, שְׂיֵשׁ לָנוּ שְׂיִכּוֹת אֶל אוֹר גְּנוּז וְנִפְלֵא כְּזֶה. טוֹב לְהוֹדוֹת לְהֵשֶׁם יִתְבַּרֵךְ עַל כָּל הַחֲסָד חַנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, חֲבָלִים נִפְלוּ לָנוּ בְּנַעֲיָמִים, אֲשֶׁרֵינוּ!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְכֶם בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תתקלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב, י"ט כֶּסֶל ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יְגִיעוֹ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיִּכְלֵ-הַקְּדוֹשׁ", קִדְּשׁ קְדוּשִׁים דִּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר, הַגּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אָשֶׁר ז' תתקלח בנחל נג

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם מאד באהבת חברים, ואיש את רעהו יחזק ויאמץ. הרגילו את עצמכם להסתפל אחד על השני בעין טובה, ולדון את כל אחד ואחד לכף זכות תמיד, אשר בודאי כל אחד ואחד פונתו לשמים, ולא להשתדל לחפש מומין וחסרונות בעבודת חבירו, ורבנו ו"ל הזהירנו מאד מאד על האהבה שנאהב אחד את השני, ובפרוש אמר: "אם תחזיקו את עצמכם ביחד, אזי אני אבוא מההיכל קן צפור להיות עמכם". על-פן ראו לאהב אחד את חבירו באהבה אשר אינה תלויה בדבר, כי אם מצד הרבי המשפיע עלינו. ואם שנזכה לאחז את עצמנו יחד, אז ישפיעו עלינו מרבנו ו"ל למודים נפלאים, לחזק ולאמץ את עצמנו בכל מה שעובר עלינו.

אחי ורעי היקרים! זכרו היטב, כי אין לנו בעולמנו רק היום הזה, ובכל יום ויום עלינו לדעת, כי אין לנו רק היום הזה, ועל-ידי-זה נזכה לשמר את הימים היטב, ולא נבלה אותם בהבל וריק. וחקמינו הקדושים אמרו (קהלת רבה, פרשה א', סימן ה'): אין לך בכל יום יום שאין נולדים בו ס' רבוא אנשים, ומתים בו ס' רבוא אנשים, ומה טעם? דור הולך ודור בא; הינו שפכל יום ויום הוא דור חדש, ועל-פן ראו לנצל את היום החדש הזה, שהוא דור חדש, שעדין לא היה בעולם כלל, ותשתדלו ביום הזה, שהוא הדור הזה, לחטף בו נקודות טובות רבות.

א. ראו להתפלל את התפלות הקבועות: "שחרית", "מנחה", "מעריב", "חצות", מתוך הסדור דיקא, מלה במלה לאט, כל אחד עם הנגון שלו, ולהשתדל מאד להתפלל את התפלות הקבועות במנין דיקא, כי כשאדם נכנס בבית-הכנסת בעולם הזה, ועונה "אמן" יהא שמיה רבא, וקדשה, וברכו, אזי יזכה, שושמתו תכנס בעולם הבא בבית-הכנסת העליון. ומעלת המנין כבר גלו לנו חקמינו הקדושים (עין ברכות ת.), שאין הקדוש-ברוך-הוא מואס בתפלתן של רבים, והתפלה בצבור נשמעת ונתקבלת, ואז הוא עת רצון גדול מאד בשמים בשעה שהצבור מתפללים.

נד אשר ז' תתקלח בנחל

ולכן ראו להתפלל תמיד במגן דיקא, אשר הוא יסוד גדול מאוד מאד. ובנדאי אם תזכו לעשות מגן מאנשי שלומנו היקרים, תלמידי רבנו ז"ל, בנדאי טוב יותר, כי על-ידי-זה תוכלו להתפלל לאט מלה במלה מתוך הסדור, בדבקות ובחיות אמיתית וכו' וכו', אבל אפלו אם לא תזכו לעת עתה לזה, ראו להשתדל להתפלל בכל יום במגן דיקא.

ב. ראו לשקד ולהתמיד מאד בלמוד התורה הקדושה, וזה יהיה לכם חק קבוע, ללמד בכל יום במקרא — אפלו כמה פסוקים ביום, העקר שלא יחסרו לכם כמה פסוקים. ואם תזכו לסיים את פרשת השבוע — שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י ז"ל בכל שבוע, אין למעלה מזה, כי זה מטהר את הנפש, והאדם חי עם פרשת השבוע.

וכן ראו לשקד ביותר בלמוד משניות, אשר אמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה, פרשה ז', סימן ג'): אין הגליות מתקבצות, אלא בזכות למוד משניות. ובנדאי אם תזכו לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, אין למעלה מזה בתקון הברית, כי על-ידי-זה הורגין את היצר הרע ממש, אף-על-פי-כן אם לא תזכו לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, ראו על-פל-פנים לומר א' או ב' פרקים, כי משנ"ה אותיות נשמ"ה, והרגיל במשניות, זוכה לזכך ולטהר את נשמתו ולנקותה מפל מיני חלדה ולכלוף וכתמים שנדבקו בה.

וכן ראו להתמיד בכל יום שעור פסדון בגמרא, ותהיו רגילים לומר הרבה דפים גמרא בכל יום, אשר זה זכוף הנפש והצלחה רבה מאד מאד.

ומה טוב ומה נעים, אם תזכו לילה בכל יום לשמע גם שעור בגמרא בעיון ומפרשים, אשר דבר זה מחדד את המחין.

הרגילו את עצמכם ללמד הרבה מדרש רבה ומדרש תנחומא, אשר מי שרגיל במדרשים, כבר אינו צריך לספרי מוסר פלל.

והעולה על הכל — ראו להתמיד בספרי הפוסקים ברמב"ם,

אָשֶׁר ז' תתקלח בנחל נה

טור וְשִׁלְחַן עָרוּף, שְׁיִהְיֶה לְכֶם שְׁעוֹר כְּסֻדְרָן בָּהֶם, וְאַפְלוּ מְעַט דְּמַעַט. וְהֶעֱקָר — שְׁלֹא יִחְסַר לְכֶם יוֹם בְּלִי לַמּוֹד שְׁתִּימִים אוֹ שְׁלֹשׁ הַלְכוֹת, כְּמוֹ שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה יט, סִימָן ב'): הַטַּפֵּשׁ הַזֶּה נִכְנָס לְבֵית-הַמְּדֻרָשׁ, וּמֵאֵד מִתְמִיחַ — מִי יָכוֹל לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה, אֲבָל הַפֶּקַח אוֹמֵר: הַרִינִי שׁוֹנֵה ב' הַלְכוֹת הַיּוֹם, וּב' הַלְכוֹת לְמַחֵר, עַד שְׁאַנִּי שׁוֹנֵה אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה. וְכֵן הַטַּפֵּשׁ אוֹמֵר: מָה אֲנִי מוֹעִיל לְלַמֵּד תּוֹרָה וּמִשְׁכָּחָהּ, אֲבָל הַפֶּקַח אוֹמֵר: וְלֹא שָׁכַר יִגְיַעִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לִי.

וּמִי יִתֵּן, שְׁתִּזְכְּפוּ לוֹמַר בְּכָל יוֹם כְּפֶמָּה דְּפִים זֶהוּ וְתִקְוִינִים, אֲשֶׁר רִבְנוּ ז"ל אָמַר, שְׁהֶאֱמִירָה בְּעֵלְמָא מְזוּכָּת וּמְטַהֶרֶת אֶת הָאָדָם. וְהַלְשׁוֹן הַקָּדֵשׁ שֶׁל הַזֶּהָר מְכַנִּיסָה הַתְּעוֹרוּרוֹת גְּדוֹלָה בְּאָדָם (עֵין שִׁיחֹת-הַר"ן, סִימָן קח); וְאָמַר רִבְנוּ ז"ל, שְׁעַל-יָדֵי לַמּוֹד הַזֶּהָר, נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מִינֵי לַמּוֹדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה. אֲשֶׁרִי הַמְתַּמִּיד בָּהֶם בְּכָל יוֹם.

ג. רְאוּ לְהִיּוֹת בְּכָל יוֹם נְיוֹם שְׁמַחִים וְעֲלִיזִים, וְתִרְקְדוּ מֵרֵב שְׂמִיחָה, שְׂזִכִּיתֶם בְּזִכִּיּוֹת חֲנֻם לְהַתְּנַדֵּעַ מֵרַבִּי אֲמַת כְּזָה, רַבִּי רַחֲמָן כְּזָה, רַבִּי אֲשֶׁר מֵרַחֵם עָלֵינוּ וּמֵאִיר בְּנוֹ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ וְתִבְרָךְ. וְתִקְיָמוּ אֶת מַצּוּוֹתָיו וְתִבְרָךְ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַמַּצּוּוֹת הוּא — כְּשֶׁהָאָדָם זוֹכֵה לַעֲשׂוֹת אוֹתָם בְּשִׂמְחָה, כִּי בְּזֶה הוּא מְגַלֵּה אֶת אֲמַתַּת לְבָבוֹ, שְׁפִנְנָתוֹ לְשָׁמַיִם, וְאֵין לוֹ שׁוֹם פְּנִיָּה, וְאֵינוֹ צָרִיךְ שׁוֹם שְׁכָר עַל הַמַּצּוּוֹת. כִּי הַמַּצּוּוֹת הֵן אַחַדוֹת אַחַת עִמּוֹ וְתִבְרָךְ, וּכְשֶׁשְׂמַח אֶת עֲצָמוֹ עִם מַצּוּוֹת, אִזּוֹ נִכְנָס בְּשִׂמְחַת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ה'). וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה לד, סְעִיף ד'): לְמִדְתָּךְ תּוֹרָה דְּרָךְ אֶרְצָךְ, שְׁכַשְׁיָהּ אָדָם עוֹשֶׂה מַצּוּוֹה, יְהֵא עוֹשֶׂה אוֹתָהּ בְּלֵב שְׂמִיחָה; כִּי עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַמַּצּוּוֹת הוּא — כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה אוֹתָם בְּשִׂמְחָה. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרַכּוֹת נו): אֲפִלוּ רִיקְנִין שְׁבָךְ מְלֵאִים מַצּוּוֹת כְּרַמּוֹן. וּמוֹבָא בְּפִרְקֵי שִׁירָה, שְׁהֶרַמּוֹן אוֹמֵר (שִׁיר הַשִּׁירִים ד, ג): "כְּפֹלַח הַרְמּוֹן רִקְנָךְ מִבְּעַד לְצִמְתָּךְ"; וּמוֹבָא עַל זֶה מֵהַגְּאוֹן הַקְּדוֹשׁ הַמְּלַבִּי"ם ז"ל,

אֲשֶׁר בְּרִמּוֹן יֵשׁ תַּרְנִיג גַּרְעִינִים, וְעַל-יָדֵי שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בָּרָא
בְּדִיוֹק תַּרְנִיג מְצוּוֹת, אֶפְלוּ רִיקְנֵינִי שֶׁבִּהְיֶה אֵין פְּחוֹת מִתַּרְנִיג מְצוּוֹת.

וְלִכֵּן רָאוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד בְּכָל יוֹם יוֹם בְּעֵת שֶׁאַתָּם מְקִימִים
אֶת הַמְצוּוֹת: "צִיצִית", "תְּפִלִּין", "מְזוּזָה", "צַדִּיקָה", "אֲכִילָה
בְּכִשְׁרוּת" וְכוּ' וְכוּ', מֵאָה בְּרִכּוֹת שֶׁהֵן מֵאָה מְצוּוֹת (כַּמּוּבָא בִירוּשְׁלָמִי,
בְּרִכּוֹת פָּרָק ט'); וְעַל-יָדֵי תַקְוָה הַשְּׂמֵחָה, יִתְרַחֵב לְבַבְכֶם לְהַרְגִישׁ תְּמִיד
אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר הַמְרַחֵב אֶת מִחַ וְדַעַת
הָאָדָם כְּמִדַּת הַשְּׂמֵחָה. וְכִשְׁנִתְרַחֵב מִחוּ וְדַעַתוֹ, אִזּוּ יֵשׁ לוֹ כָּלִים
לְקַבֵּל בָּהֶם אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ. וְתַקְוָה-וּמִידָה כְּשֶׁרַק מְרַגֵּישׁ אֶת
אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, אִזּוּ פּוֹתַח אֶת פִּיו, וּמְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ,
וּמְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ אֶת כָּל לְבוֹ וְאֶת כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּפִרְטֵי
פִּרְטִיּוֹת, אֲשֶׁר כָּל זֶה הוּא עֲנִין הַהִתְבּוֹדְדוֹת, אֲשֶׁר מְאֹד הִזְהִירָנוּ עַל
זֶה רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁנֶּהְיֶה רְגִילִים לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּלְסַפֵּר
לְפָנָיו אֶת כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ בְּפִרְטֵי פִּרְטִיּוֹת, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ
אֶל רֵעֵהוּ.

וְאִי אֶפְשֶׁר לְהַגִּיעַ אֶל זֶה, כִּי אִם עַל-יָדֵי שֶׁנִּחְקַק בּוֹ, שֶׁאֵין שׁוּם
מְצִיאֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, שֶׁאִזּוּ כְּשֶׁמְרַגֵּישׁ אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ
יִתְבַּרֵךְ עָלָיו, אִזּוּ יִפְתַּח פִּיו וְיַדְבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם
רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה; כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁהָאָדָם מְדַבֵּר
עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ — זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר
בְּמִחַ הָאָנוּשִׁי.

אָבֵל זֹאת זְכוּרִי, כִּי תִפְלָה וְהַתְּבּוֹדְדוֹת עוֹלוֹת בְּקִנְיָה אֶחָד עִם
שְׂמֵחָה, כְּפִי שֶׁשְּׂמֵחַ עִם הַנִּקְדוּת טוֹבוֹת שְׂיֵשׁ בּוֹ, בֵּן יִזְכֶּה לְדַבֵּר עִמּוֹ
יִתְבַּרֵךְ, וְכִפִּי שֶׁיְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ — בֵּן יִשְׂמַח.

ד. מֵאַחַר שֶׁזָּכַח אַתְּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכְיוֹת חֲנָם לְהַתְּנוּדָע
מְאֹד נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, רָאוּ לְגַלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַסְּגָלָה לְעַם סְגָלָה,
וְתַמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהַפִּיץ אֶת אֹר וְדַעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל יוֹם יוֹם,
חַק וְלֹא יַעֲבֹר. וְתַקְבְּעוּ לְעַצְמְכֶם בְּחַק קְבוּעַ, לְכָל יַחֲסֹר לְכֶם בְּכָל
יוֹם לְזִכּוֹת עַל-כָּל-פָּנִים בַּר יִשְׂרָאֵל אֶחָד, לְדַבֵּר עִמּוֹ דְּבוּרֵי אֲמוּנָה

אֲשֶׁר ז' תתקלט בנחל נו

והשגחה פּרטיית, וּלְגִלוֹת לוֹ אֶת אֹר רַבְּנוּ ו"ל, וְלִתֵּן לוֹ אֵיזָה סֵפֶר מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ ו"ל הַחֲדָשִׁים, אֲשֶׁר הֵם סֵלֶת בְּרוּרָה מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְהוּא תִקּוּן הַבְּרִית גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, תִּקּוּן הַנְּפֶשׁ — לְקָרֵב אֶת אַחֲרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וּכְשֶׁאָדָם זֹכֶה לְקָרֵב עוֹד יְהוּדֵי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִהְיוֹת בּוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, עַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל עַל כָּל מַעֲשָׂיו הָרָעִים, כְּמוֹ שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל.

אֲקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּקְיָמוּ אֶת כָּל זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת, וְאִז טוֹב לָכֵם לִנְצַח נְצַחִים. וּכְמוֹ שֶׁאָנוּ מְתוּעָדִים כְּאֵן בְּזֶה הָעוֹלָם, כֵּן נִזְכָּה לְהִתְנַעַר יַחַד עִם רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמְּאַחַל לָכֵם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תתקלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ' כֶּסֶלּוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַ, שֶׁאַתָּה חוֹזֵר בְּשִׁלְחֵן עָרוּךְ, יוֹרֵה דַעָה, וּבְקָרוֹב תִּקְבֵּל סְמִיכָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לָךְ, שֶׁתִּצְלִיחַ בְּזֶה, וְלֹא תִצָּא שׁוּם תִּקְלָה תַּחַת יְדֵיכֶם.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי לְהִיּוֹת מוֹרָה הוֹרָאָה, צְרִיכִים עַל זֶה תְּזוּרָה הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד. וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת הוֹרָאָה, סִימָן א'): הַמוֹרָה הוֹרָאוֹת שֶׁהוּא נִכְנָע לְפָנָי גְּדוֹלִים מִמֶּנּוּ, עַל-יְדֵי-זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמְרוֹ, שֶׁלֹּא יִכָּשֶׁל בְּדַבַּר הוֹרָאָה; עַל-כֵּן דְּבַר זֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת נֹר לְרַגְלֶךָ תָּמִיד — לְהִתְנַעֵץ עִם גְּדוֹלִים מִמֶּךָ, וְעַל בִּינְתֶךָ אֵל תִּשְׁעֵן.

חֲמַדַּת לְכַבֵּי! רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק בְּדַבּוֹר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְרַק לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ תְּדַבֵּר תָּמִיד, וְאִז תִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

נח אָשֶׁר ז' תתקמ בנחל

רָאָה לְמַעַט בְּדַבְרוֹךְ, כִּי אָמַר הַחֲכָם: "מִי שִׁיפְחִידֵהוּ הַדְּבֹר
— תִּצְיֵלֵהוּ הַשְּׂתִיקָה"; הֵינּוּ עַל-יְדֵי שִׂישְׁתָּק, לֹא יִהְיֶה לוֹ מִי
שִׁיפְחִידוֹ. וְאָמַר רַבְּנּוּ ו"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן לה): מִי שֶׁהוּא
עֲצוּר בְּמַלְיָן, לֹא יָכוֹל אוֹתוֹ שׁוּם אָדָם. אֲשֶׁרִי הַזּוֹכָה לְשֹׁמֵר אֶת פִּי
וְאֵז לְרַב טוֹב הַצָּפוֹן יִזְכֶּה לְהִגִּיעַ בְּזֶה הָעוֹלָם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תתקמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ' כֶּסֶל ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים... גְּרוּ יְאִיר

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

חֲמַדַּת לְכַבִּי! רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אִפְנָיִם שְׁבָעוֹלָם,
וְתַכְנִיִּס בְּדַעְתְּךָ תְּמִיד אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי
הַשְּׂתַדְלוֹת לְבִרְחַת מֵהָעוֹלָם הַזֶּה הַמְּלֵא דְאֲגוֹת וַיִּסְוִרִים. יוֹתֵר טוֹב לָךְ
לְהַפִּיף אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה אֶל הָעוֹלָם הַבָּא, עַל-יְדֵי שְׂתַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ
לְדַבֵּר תְּמִיד מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, לְגִלּוֹת וּלְפָרְסֵם לְכֻלָּם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ
יִתְבָּרַךְ. וּכְבָר אָמַר הַחֲכָם: "גִּט הָעוֹלָם הַזֶּה, קְדוּשֵׁין לְעוֹלָם הַבָּא";
הֵינּוּ כָּל הַמְּגַרֵּשׁ מִמְּנוֹ הָעוֹלָם הַזֶּה, וּמְדַבֵּר תְּמִיד רַק מֵהָעוֹלָם הַבָּא,
עַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לִירֵשׁ אֶת הָעוֹלָם הַבָּא עוֹד בְּהִיוֹתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה.

אֲשֶׁרִי הַמְּקַיֵּם זֹאת תְּמִיד, וְאֵז נִצַּל מֵהַרְבֵּה צָרוֹת, כִּי אֵין לוֹ
שׁוּם בְּלָבוּלִים עִם אַחֲרִים כָּלָל; הֵינּוּ כִּי כָּל זְמַן שֶׁהָאָדָם חָפֵץ בְּעוֹלָם
הַזֶּה, וְרוֹצֵה לְהִגִּיעַ אֶל אֵיזוֹ מַעֲלָה וְהַתְּנַשְׂאוֹת עַל זוּלָתוֹ, אֵז מָר לוֹ
מְאֹד, וּמִסְתַּבֵּף עִם כָּל מִינֵי בְּנֵי-אָדָם. אֲבָל תִּכְרֵף-וּמִיד כְּשֶׁאָדָם מִנִּיח
אֶת כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה, וְאֵין לוֹ שׁוּם רְצוֹן אַחֵר, רַק מְגַלָּה וּמְפָרְסֵם אֶת
אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד רַק בְּאִמּוּנָה וּבִירְאָת

אָשֶׁר ז' תתקמא בנחל נט

שָׁמַיִם, עַל-יְדֵי-זֶה בְּעֶצְמוֹ מִמְּשִׁיךְ אֶת הָעוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה.
אֲשֶׁרִי הַזֹּכֶה לְהִגִּיעַ אֵל זֶה !

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

שְׁלַחְתִּי לְךָ חֲבִילָה סְפָרִים, כְּדֵי לְחַלְקֵם בְּבִתֵּי סֵהַר, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁבֹּר כְּכֹר אֶת הַבֵּית-הַסֵּהַר שְׁלָנוּ, שֶׁהוּא הַגְּלוּת הַמְרָה
הַזֶּה, וְנִנְזָקָה לְצֵאת מִמֶּנָּה.

ז' תתקמא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשָּׁב, כ' כֶּסֶלּוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה גִיּעוֹ וַיְרַדְפוּ אֵל יְדִידֵי הַיֶּקֶר לִי
מְאֹד, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גַּרוּ
יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ,
אֵיךְ שְׂאִתָּה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ. יֵשׁ מֵאֲמַר
הַחֶכֶם: "אֹי לָהּ לְמַדָּה, שֶׁתְּצַטְרֵךְ תְּמִיד לְמַחִילָה"; וַיֵּשׁ לוֹמַר,
שֶׁהַמֵּאֲמַר הַזֶּה סוֹבֵב עַל מַדַּת הַפְּעֵס וְהַקְּפֻדוּת, מִי שֶׁדָּרְכוּ לְהִיּוֹת
תְּמִיד בְּכַעַס, וּמְקַפֵּיד וְעוֹשֶׂה דְּבָרִים שְׂאֵינָם רְאוּיִים, הוּא תְּמִיד
מִתְחַרֵּט, וְצָרִיךְ לְבַקֵּשׁ מַחִילָה. וּבִפְרָט כְּשֶׁמַּדַּת הַפְּעֵס הִיא בְּתוֹךְ
הַבֵּית, שְׂאִז תְּמִיד צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנָּה מַחִילָה.

עַל-כֵּן, אֶהוּבִי, אָחִי הַיֶּקֶר! רְאֵה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ בְּמַדַּת
הַסְּבֻלָּנוּת, לְהִיּוֹת סֹבֵלֵן גָּדוֹל בְּפִרְט בְּבֵיתְךָ. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
לְךָ, שֶׁהַסְּבֻלָּנוּת תִּהְיֶה לְךָ כְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ גְלוּי אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּתְגַּלֶּה
אֶצְלֶךָ מְגֻדָּה הַפְּנִימִית שֶׁהִיא נִשְׁמָתְךָ עֲצָם אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. הָעֵקֶר
רְאֵה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת
תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תתקמב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב, כ' כסלו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, והנני מברך אותך בברכת "מזל טוב", שזכית למצא את זוגך, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה לבנות בית נאמן בישראל, על-פי דרכי האמת ותורת האמת, ויהיו לך חיים ערבים כל ימי חיך.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר לא יוכל לשבר אותך, אדרבה, ראה להפך את כל הבא עליך אליו יתברך, ותתן שבח והודיה להקדוש-ברוך-הוא, אשר חכמינו הקדושים אמרו (מדרש רבה, פרשת ויחי, פרשה מח, סימן ו): על כל שבח ושבח שישאל משבחים להקדוש-ברוך-הוא — משרה שכינתו עליהם; הינו, כי בזה שהאדם מרגיל את עצמו לדבר הרבה עמו יתברך, יש לו פלים להמשכת השפע למטה. ועקר השפע הוא רוחניות חיות אלקותו יתברך. אשרי מי שמתבודד בכל יום עמו יתברך, ומדבר אליו יתברך, שאז רב טוב הצפון יזכה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ז' תתקמג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב, כ"א כסלו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

ראי לשמר שבת-קדש ולא לחללה. ושמרי מאד על פשרות האכילה, ואז יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא למצא את בן זוגך.

העקר אל תבחרי הרבה, רק תתרצי במה שהקדוש-ברוך-הוא יתן לך.

עכשו זכינו בזכיות חנם ממנו יתברך להוציא לאור קונטרס "מציאת-הזוג", אשר הוא עצת רבנו ז"ל, איך לזכות למצא את בן זוגו. ראוי לה לעיין בכל יום בקונטרס הקדוש הזה, ולומר את התפלות המובאות שם, ואז יעזר לה הקדוש-ברוך-הוא למצא את בן זוגה עוד בשנה הזאת.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ז' תתקמד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב, כ"א כסלו ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב, איך שאת מחזקת את עצמך בכל מה שעובר עליך.

הנני חזק מאד בכל מה שאמרתי לך, ובנדאי אם תזכי לצית, יעזר לה הקדוש-ברוך-הוא להתחתן בקרוב מאד מאד, ולא יאחר מפורים הבא עלינו לטובה ולשמחה.

ההכרח לי לחזור עוד פעם מה שאני אומר תמיד לבחורים ובחורות, ההרגש פנימי והקשר נפשי בא תמיד רק אחר החתונה, ולא קדם לכן, אדרבה, אם כבר בא קדם לכן, זה סימן שמשהו אינו כשורה, ואין אחד רוצה בטובת זולתו, אלא בטובה ותאות נפשו הוא חפץ, לא-כן מי שמוסר הכל ביד הקדוש-ברוך-הוא, ומשליך את דעתו הפגומה לגמרי, ומתחתן רק מפני שהקדוש-ברוך-הוא צוה, אז דיקא חי חיים מאשרים עם בן זוגו.

עליך לזכור תמיד, כי הרבה פעמים הקדוש-ברוך-הוא נוקש בפתחו של אדם עם ישועה, והוא דוחה את זה בשתי ידים.

בדיוק כשקבלתי את מכתבך, קבלתי עוד מכתב מבחור, שהיה נמצא בדיוק במצב שלך, כי הוא היה חכם ביותר בעיניו... וכל מה

שְׁהִצִיעוּ לּוֹ, הִזָּה אוֹמֵר לְעֵצְמוֹ: "אֲנִי כְּפִי חֲכָמְתִי וְשִׁכְלִי, רָאוּי לִי מִשְׁהוּ מִיַּחַד" ... וְכִף עָבְרוּ לוֹ כַּמָּה שָׁנִים, וְאֲנִי עוֹרְרָתִי אוֹתוֹ תְּמִיד, שְׁלֵא זוֹ הִדְרָף, אֲלֵא יִקְבֵּל בְּאֵהָבָה כָּל מֵה שְׁיִתֵּן לוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא יִשְׁאַר רֶנֶק, וְלִבְסוֹף צִית אוֹתִי, וְאֶעֱתִיק לָךְ רַק כַּמָּה שׁוּרוֹת מִמְּכַתְּבוֹ שְׁכוֹתֵב: "הִרְיֵנִי כּוֹתֵב לְהוֹדִיעֶךָ, שְׁתִּהְלֶה לְאֵל, זְכִיתִי עֲכָשׁוּ לְמִצָּא אֶת זְוֹגִי, וְהִגַּם שֶׁהִיא אֵינָה כְּחִלּוּמוֹת שֶׁהָיוּ לִי, אֲבָל מֵה בְּכֶף, רַבְנוּ ז"ל אָמַר, שְׁצַרִיךָ כָּל אֶחָד לְהוֹצִיא אֶת עֵצְמוֹ מִן הַדְּמִיוֹנוֹת, וְלִהְבֵּנִים אֶת עֵצְמוֹ אֶל הַשִּׁכְלֵי, וְהַשִּׁכְלֵי הוּא רַק רְצוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהִיא תּוֹרַתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְשֵׁם צְנָה אוֹתָנוּ לְהִתְחַתֵּן, וְעֲלִינוּ לְקִיָּם כָּל מִצְוָה בְּתַמִּימוֹת, וְלִהְשַׁלִּיךְ אֶת עֵצְמָנוּ רַק עֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ". זֶה רַק צְטוּט אֶחָד מִמְּכַתְּבוֹ הָאָרֶךְ, שֶׁהוּא מוֹדָה לִי, שֶׁהִייתִי צוֹדֵק כָּל הַשָּׁנִים, כְּשֶׁהֲלַף עִם דְּמִיוֹנוֹת, וּבְעֵצְמוֹ לֹא יָדַע מֵה חִפְשֵׁי, וְתְּמִיד חָשַׁב אֶת עֵצְמוֹ לְחֻכְם בְּיוֹתֵר, וְהַדְּמִיוֹנוֹת שְׁלוֹ הָיוּ תְּמִיד מְשׁוּטָטִים בְּחֻלְלֵי הָעֲלִיּוֹן, עַד שֶׁלֹּא מִצָּא שֵׁם רַק כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת... וּבְשִׁבִיל זֶה לֹא מִצָּא אֶת זְוֹגוֹ. וְהִיתָה דְרָכּוֹ לִילֵךְ אֶל חוּזֵי כּוֹכְבִים, וּמַגִּידֵי עֲתִידוֹת, וּמַעֲמִידֵי מְזֻלוֹת, בְּעֲלֵי דְמִיוֹנוֹת, הַנִּקְרָאִים כְּהִיּוֹם בְּעֲלֵי קַבְלָה, נוֹתְנֵי תְּקוּנִים, אֲשֶׁר הִכֵּל רְעוֹת רוּחַ, וּסְתָם מְבַלְבְּלִים אֶת מִי שֶׁבָּא אֲלֵיהֶם, כְּמוֹ שֶׁהָאֲרָכְתִי בְּקוּנְטָרַס "הַזְהָרוּ מִהַצְּבוּעִין" קַחֵי אֶת זֶה מִשֵּׁם.

רְאֵי לְחֻזֵק אֶת עֵצְמָךְ, וְאֵל תְּבַלְבְּלֵי אֶת עֵצְמָךְ כָּל-כָּף, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵאִיר לָךְ דְּעַת וְשִׁכְלֵי, שְׁלַבֵּל תְּבַחֲרֵי כָּלֵל, וְאִם בָּא תַּחַת יָדְךָ בְּחוֹר מְצִין, אֲשֶׁר חִפֵּץ מְאֹד לְלַמַּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהוּא יַחֲסֵן גְּדוּל, דוּרֵי דוּרוֹת רַבָּנִים וְלוֹמְדִים, רָאוּי לָךְ לְגַמֵּר בְּכִי טוֹב.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תתקמה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב, כ"א פסלו ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בכל מה שעובר עליך. יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שכתב לא תדעי משום רע.

עלי לציין, אודות הגבר שאף נפגשת עמו, אסור לעשות דבר כזה על-פי דעת תורתנו הקדושה. זכרי זאת, כמו שמלאך המות לקח את בעלך, בן את נעשית עכשו מלאך המות לקחת בעל של אשה אחרת.

אני יודע שדבורי אלה הם חריפים מאד, אף אם תתישבי בדבר היטב, תביני ותשפילי כי הצדק עמדי, כי הן מדעת תורתנו הקדושה והן על-פי דעת שכל האנושי, אסור לעשות דבר כזה. והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך לציית, טרם שיהיה מאחר.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתקמו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב, כ"א פסלו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל היקר והנעלה, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע, איך שאתה מתקדם בעבודת השם יתברך, על-פי דרכי עצותיו הקדושות של רבנו ז"ל, ואתה שוקד בספריו הקדושים, אשר בודאי סוף כל סוף תראה הצלחה נצחית.

אודות השיחה שדברתי בליל שבת עם שלשה אנשים וכו', זו הייתה שיחה פרטית, והיה נוגע לענין מסירות נפש וכו', וספנה

סד אָשׁר ז' תתקמז בנחל

גְּדוּלָה וְכוּ', וְעַל-כֵּן הִצְרַכְתִּי לְדַבֵּר עִמָּהֶם בִּיחִידוֹת וְכוּ', וְכָל מָה שֶׁעָמַדְתִּי שָׁם, הָיָה בְּכוּנָה מִיַּחְדָּת, וּבְיָדָי כָּל הָעֲנָן לֹא הָיָה שִׁיף לָךְ וְלֹא לְאַחֵרִים, וְעַמָּךְ הִסְלִיחָה.

אודות שאתה לומד בכל יום את הדרך היומי, ואתה הולך אל השעור של רב המקום, מה אמר לך! אין לך דבר גדול מזה, כי רבנו ז"ל אמר (ספורי-מעשיות, מעשה ז' מהזבוב והעכביש), שכל זמן שהדרך עומד, אין לך להתפחד כלל, והדרך הזה היה כתוב בו נמוס ישראל, עין שם. ואמרו על זה אנשי שלומנו בפולנייה, בשעה שיצא בפרסום גדול למוד הדרך היומי, שהדרך הזה הוא הנמוס וההלכות של עם ישראל, שכל זמן שזה עומד ולומדים בו, אין מה להתפחד מהסמ"ך-מ"ם.

אודות מקנה, עליך למסור את נפשך על זה ביותר, כי כן הבטיח לנו מוהרנ"ת ז"ל, שמי שיהיה חזק בטבילת מקנה בכל יום, יש לו תקנה לכל. והמקנה מושיע את האדם, ומוציאו מכל צרותיו.

אודות סדר-דרך-הלמוד, כבר הארכנו בזה הרבה מאד, ויען שמקדם כתבתי בענין זה לשני בחורים, אמרתי לשלח לך את ההעתק, למען תבין ותשפיל מה לפניך.

והקדוש-ברוך-הוא יעזור לנו לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי רבנו ז"ל בתמימות ובפשיטות.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתקמז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב, כ"א כסלו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי הנקר לי מאד ... וחברו הנקר ... גרם יאיר.

אֲשֶׁר ז' תתקמז בַּנְחַל סה

אֶת מִכְתָּבְכֶם לְנֹכַח קִבְלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְרְאוֹת וּלְשִׁמְעַ, אִיךָ שְׂאַתֶּם מְשִׁתַּקְקִים לְלַמֵּד וּלְהִתְמַיֵּד בְּתוֹרַת הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא חַיִּינוּ וְאַרְךָ יָמֵינוּ. יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכּוּ לְהִתְעַלּוֹת תְּמִיד בְּתוֹרַת וּבִירְאָה.

וְהִנֵּה אֹדוֹת סֵדֶר-דְּרָךְ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שְׁעוֹרְרָתֶם, הֵייתִי מֵיַעֵץ אֶתְכֶם לַעֲיֵן הַיֵּטֵב בְּפָנִים הַסֵּפֶר שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ע"ו, וּלְדַקְדָּק שָׁם בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל. כִּי רַבְּנוּ ז"ל נוֹתֵן שָׁם יַעֲזֶה טוֹבָה וְקִלָּה וּנְעִימָה — אִיךָ לְזַכּוֹת לְהִתְעַלּוֹת בְּלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּלְהִתְמַיֵּד בָּהּ בְּקִבְיָעוֹת, וְשִׁהִיּוּ לוֹ רְצוֹנוֹת חֲזָקִים, וְלִהְיוֹת תְּמִיד בְּדִבְרֵי תוֹרַתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְהוּא דְרָךְ קַל מְאֹד לְאֵלּוּ שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מִה שְׁעוֹבֵר, וְקִשָּׂה עֲלֵיהֶם הָעֵיּוֹן, אֲבָל אֵין פְּנֵינֵת רַבְּנוּ ז"ל נֶגֶד לְמוּד הָעֵיּוֹן, כְּאֲשֶׁר רוֹצִים הַלְצִים לְהַגִּיב עַל דְּבָרָיו, אֲדַרְבֵּה, מִי עוֹד לוֹמֵד בְּהִתְמַדָּה אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה כְּמוֹ אֲנָשִׁי שְׁלוּמְנוּ הָאֲמֵתִיִּים, תְּלַמִּידֵי "הַיִּכְל־הַקְּדֹשׁ". אִיךָ בְּכֻלְיֵיּוֹת נוֹתֵן רַבְּנוּ ז"ל יַעֲזֶה קִלָּה וּנְעִימָה לְכָל קָשִׁי הָעֵיּוֹן, אִיךָ לְלַמֵּד וּלְעַלּוֹת בְּמַעַלּוֹת הַתּוֹרָה, אֲשֶׁר הֵם דְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים בְּעֶצְמָם (עֵיִן עֲבוּדָה וְרָה י"ט): וְאָמַר רַבָּא, לְעוֹלָם יִלְמַד אָדָם תּוֹרָה, וְאַחֵר כֶּף יִהְיֶה וְכוּ', לְעוֹלָם לְגֵרָם אִינִישׁ, וְאִיךָ עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח, וְאִיךָ עַל גַּב דְּלֹא יַדַּע מֵאֵי קָאֵמַר וְכוּ'.

וְאֲמַרְתִּי לְהַעֲתִיק לָךְ דְּבָרֵי רַבְּנוּ הָאִישׁ הָאֱלֹקִי הַמְּהַר"ל מִפְּרָאג זי"ע, שְׂמִפְרֵשׁ אֶת הַמֵּאֲמַר הַזֶּה, וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ שָׁם: פְּרוּשׁ, כִּי אֵין הַמְּדָה, שְׂיִלְמַד תּוֹרָה וַיַּעֲיֵן בְּאוֹתוֹ מְקוֹם מִה שְׂלַמַּד, רַק יִלְמַד תּוֹרָה, עַד שְׂשִׁגְוֶרָה לוֹ בְּפֶה, וְאַחֵר-כֶּף יַעֲיֵן, כִּי אֵין נִקְנָה לוֹ הָעֵיּוֹן וְהַחֲכָמָה בְּתַחֲלָה, כְּאֲשֶׁר אֵין הָאָדָם בְּעַל תּוֹרָה, רַק כְּאֲשֶׁר הוּא בְּעַל תּוֹרָה, וְחָסַר לוֹ הָעֵיּוֹן, מְשָׁלִים הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אוֹתוֹ בְּעֵיּוֹן, אֲבָל כְּאֲשֶׁר עַדִּין לֹא קָנָה תּוֹרָה כָּלָל, אֵין חָסַר לוֹ הָעֵיּוֹן, שְׂהָרִי עַדִּין חָסַר הַתּוֹרָה, לְכֶף יִלְמַד תּוֹרָה, וְאַחֵר-כֶּף יִהְיֶה וְכוּ', דְּסוּף סוּף הוּא מִתְחַבֵּר לְתוֹרָה, וַיֵּשׁ לוֹ דְּבוּק לְתוֹרָה עַל-יַדֵּי הַדְּבוּר, וְשָׁם בְּעַל תּוֹרָה עֲלָיו, עֵיִן שָׁם.

וְאֲמַרְתִּי גַם לְהַעֲתִיק לָךְ מִה כָּתַב הַתִּזְרֵן הַגָּדוֹל, שְׂעֵינִיו רָאָה

חֲכָמָה הַרְבֵּה, וְהָיָה מְשׁוּטָט בְּרַב הַסְּפָרִיּוֹת הַגְּדוֹלוֹת, בְּקִי בְּכָל כְּתָבֵי יָד, הַגָּאוֹן הָאֱלֹקִי רַבְּנוּ הַחֵיד"א וְ"ל, אִיף שֶׁהוּא מְפָרֵשׁ אֶת הַמֶּאֱמָר הַזֶּה: לְעוֹלָם לְגֵרִס אִינִישׁ, וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח, וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר. וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ בְּסִפְר "פְּתַח עֵינַיִם": אֶפְשָׁר לְתַת טַעַם לְדָבָר, כִּי אוֹתִיּוֹת וְתַבּוֹת הַתּוֹרָה מְעוֹרְרוֹת רוּחַנִיּוֹת לְמַעְלָה, כִּי כָּל אוֹת רוּמָזוֹת בְּצוּרְתָהּ לְרוּחַנִיּוֹת יָדוּעַ מְבַחֲנִינּוֹת הַסְּפִירוֹת, וְלְכָל אוֹת יֵשׁ רוּחַנִיּוֹת וְאוֹר נִכְבָּד אֲצוּל מְעַצֵּם הַסְּפִירוֹת, מְשַׁתְּלֵשֵׁל עַד שְׂיִגִיעַ הָאוֹר הַהוּא בְּאוֹת הַהוּא, וּמְהַבֵּל פִּיּוֹ יְהִיּוּ צוּרוֹת קְדוּשׁוֹת עֲלִיּוֹנוֹת מִתְקַשְּׁרוֹת בְּשֶׁרֶשֶׁם, וּכְשִׁיזְכוֹר תְּבָה מִהַתַּבּוֹת, יִגִיעַ כַּח הָאוֹתִיּוֹת הַמְצַרְפוֹת בָּהּ, וּמִסִּבַּת תְּנוּעַת כַּחוֹת הַהֵם וְהַכְּאֵתָם זֶה בְּזֶה, עוֹד יִתְהַוֶּה בְּהַבֵּל פִּיּוֹ רוּחַנִיּוֹת וּמְצִיאֹת חֲדָשׁ, וְלָזֶה מוֹעִיל הַגְּרָסָא לְבַד, וְכִיּוֹן דְּמִשְׁמַע לִיָּה מִדְּכִתִּיב גְּרָסָה אִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, מִמִּילָא הוּא אִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח, שֶׁהָרִי לֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, עֵינַיִן שָׁם.

וְהִנֵּה הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת, הַנִּקְרָא 'בַּעַל שֵׁם מִמִּיכָל־שְׁטַטְאט' כְּתַב בְּרִשִׁימוֹתָיו, אִיף לְהַגִיעַ אֶל הַשְּׁלֵמוֹת, וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ שָׁם: "לְמוֹד שְׂנֵי ש"סִים בְּתַמִּידוֹת מְבֻלֵי עֵינַיִן", "וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים אִם יִזְכֶּה גַם לְלַמַּד הַתּוֹסְפּוֹתוֹת". וְכָל זֶה רָשָׁם בְּתוֹף סִדְרוֹ הַלְמוֹד הָעָמוּס מְאֹד מְאֹד, וְהַנִּרְאָה מִפִּי דְבָרָיו, שֶׁלֹּא זָכָה לְהַגִיעַ אֶל שְׁלֵמוֹת הַתּוֹרָה, אֲלֹא עַל-יְדֵי שְׁחֻזַּר הַרְבֵּה מְאֹד בִּימֵי צְעִירוֹתוֹ — בְּבֻלֵי יְרוּשָׁלַיִם, תּוֹסְפָתָא, בְּלֵי עֵינַיִן, וְזֶה הֵבִיא אוֹתוֹ לְהַגִיעַ אַחֲר־כֶּף לְהַתְעַמֵּק בְּחֻכְמַת הַתּוֹרָה, עַד שֶׁזָּכָה לְלַמַּד וּלְסַיֵּם אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, וְזֶהוּ לְטִיל וְלִהְיוֹת בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ שְׂרוּאִים בַּקּוּנְטְרָסִים הַיְדוּעִים שָׁלוּ.

עַלֵי לְהוֹדוֹת, שְׁבַעֲיָנֵי רְאִיתִי גַם בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלּוּ, בַּחוּרִים צְעִירִים שֶׁהַתְּנַהֲגוּ כֶּף, וְזָכוּ גַם-כֵּן עַל-יְדֵי רַב שְׁקִידָתָם בְּבֻלֵי, יְרוּשָׁלַיִם, תּוֹסְפָתָא — בְּלֵי עֵינַיִן, רַק בְּלְמוֹד בְּקִיאוֹת, לְהַגִיעַ אַחֲר־כֶּף אֶל שְׁלֵמוֹת הַתּוֹרָה, וּטִילוּ וְהִיוּ בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה מְמֹשׁ, כִּידוּעַ דְּבַר זֶה בֵּין יוֹצְאֵי בֵית מִדְרָשְׁנוּ, אֲשֶׁרֵיהֶם וְאֲשֶׁרֵי חֻלְקָם! וּבְאֵמַת יֵאָחַז כָּל אַחַד דְּרַכּוּ.

ואעתיק לך מדברי הצדיק הקדוש הנ"ל, שפכת בתוך דבריו בענין סדר-דרך-הלמוד, איך להחזיר את הלמוד לנכונסים ללמד, כל אחד ואחד כפי דורו וכפי השגותיו לתלמידיו, כיד הנ"ה הטובה עליו, וזו לשונו: "ואין לבזות שום חבור ושום דרכי הלמוד, מה שנוגע להשפלת תורתנו הקדושה, כי בודאי כל אחד ואחד כנון לבו לשמים, ולתת מהלכים בין העומדים, להדריך התלמיד כפי רכות הטבע, אשר גם ראוי ונכון הוא בדורנו, אשר אנחנו בעוונותינו הרבים מחלושי הדעת ורפות הטבע", עין שם. הרי שלך לפניך, איך שיאחז כל אחד את דרכו, ואשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם כלל, ומצית את רבנו ז"ל בתמימות ובפשיטות, ולומד התורה הקדושה על-פי סדר דרך הלמוד, שאז בודאי בא יבוא אל הצלחה נצחית.

המאחל לכם ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתקמח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב, כ"א פסלו ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערך הקשה מכל מה שעובר עליכם ובפרט בענין החובות. יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא בקרוב לצאת מכל החובות.

נא ונא אל תהיו שבורים מכל מה שעובר עליכם, כי לכל אחד בזה העולם יש לו הנסיונות שלו, שמנסין אותו באפן קשה עד מאד, ואשרי מי שמחזיק מעמד, ואינו נשבר מכל מה שעובר עליו, וזה עקר גדלת האדם, שאינו נשבר ברוחניות ובגשמיות.

נא ונא ראו להחזיק מעמד, ובודאי סוף כל סוף הקדוש-ברוך-הוא יוציא אתכם מהצרה, ובפרט שאתם גרים סמוך ונראה אל הקדוש, אשר שם צפונים וטמונים קדושי עליון, מלאכי מעלה,

שְׁנַת־לְבָשׁוֹ בְּדַמוֹת בְּגֵי־אָדָם, שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ הָאָרִיז"ל, וְהַבֵּית יוֹסֵף ו"ל, הָאֱלֹשִׁיף הַקָּדוֹשׁ ו"ל, הַמַּבִּי"ט ו"ל, מִהַר"ש אֶלְקָבֶץ ו"ל וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר רָאוּ לָכֶם לְהִיּוֹת רְגִילִים שָׁם, וּלְהַדְלִיק גַּר יְשׁוּעָה עַל כָּל צִיּוֹן, וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים רַבִּים מִמֶּנּוּ יְתַבְרַךְ, בְּזִכּוֹת הַצַּדִּיקִים הַקָּדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאֲרֶץ הַמָּה, וּבְיַדָּאֵי בְּזִכּוֹתֵם תִּקְבַּל תְּפִלַּתְכֶם, וְתִזְכּוּ לְצֵאת מִהַצָּרָה הַמְרָה הַזֶּה שְׂסַבֵּב אֶתְכֶם, שְׁנִפְלֹתֵם בַּחֲבוּת עֲצוּמִים. הָעֵקֶר לְמַד אוֹתָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל, שְׁאִסּוֹר לְהַתְיַאֵשׁ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּזָה, וְאִפְלוּ שְׁעוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר, צָרִיכִים לְמַצֵּא הַרְחִבּוֹת בַּתּוֹף הַצָּרוֹת.

הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתַּקְיֵמוּ אֶת כָּל זֹאת, וְתִרְאוּ נִסִּים נִגְלִים.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִהַשָּׁמַיִם.

ז' תתקמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ב כְּסֵלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִיָּמֵי הַנְּחָל נוֹבֵעַ מְקוֹר הַכְּמָה ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ.

רֵאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בַּתּוֹף הָאֲמוּנָה הַקָּדוֹשָׁה, כִּי רַבֵּנוּ ו"ל אָמַר לָנוּ (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן לא): מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ אֲמוּנָה — חַיָּיו חַיִּים. וּכְשֶׁאָדָם מְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יְתַבְרַךְ, אִזּוֹ כָּל הַחַיִּים שָׁלוֹ כְּבָר הוֹלְכִים בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, כִּי הָאֲמוּנָה הִיא יְסוּד כָּל הַתּוֹרָה. וְהַרְמַב"ם בְּסִפְרֵי הַמְצוּוֹת מְנַה בְּמִצְוֹת עֲשֵׂה, אֲשֶׁר צִוֵּנוּ בְּהֶאֱמַנְת הָאֱלֹקוֹת, וְהוּא — שְׁנֵאֲמִין שֵׁיֵשׁ שָׁם אֱלֹהִים וְסִבָּה, וּפּוֹעֵל בְּכָל הַנְּמַצָּאִים, וְהוּא אוֹמֵר "אֲנֹכִי הַשֵּׁם אֱלֹקֶיךָ". וְהַרְמַב"ן פֶּתַח, וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ: שְׁנֵצְטֵיגֵנוּ מִצָּרָה רֵאשׁוּנָה

אָשֶׁר ז' תתקנ בנחל סט

בְּקִבְלַת מַלְכוּת שָׁמַיִם, כְּלוֹמֵר שְׁנֵאֲמִין שֵׁישׁ אֱלוֹהַּ פּוֹעֵל לְכָל הַנְּמַצָּאוֹת, מוֹצִיאֵן מֵאִין מִחֻלָּט אֶל הַיֵּשׁ שֶׁהֵם עָלָיו, וְאֵל הַיֵּשׁ שֶׁיִּחַפֵּץ בּוֹ בְּכָל זְמַן מִן הַזְּמַנִּים, וְהוּא שְׁאֵמֵר יִתְבַּרֵּךְ וַיִּתְעַלֶּה "אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים" שֶׁהִיא מִצְוֹת הָאֲמוּנָה, שֶׁהִיא יְסוּד הַתּוֹרָה.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, פִּי עַל-יְדֵי תַקְוָה הָאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, גַּתְחוּךְ הַשְׂמִיחָה בְּלֵב שְׁלֵם בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ. רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַשְׂמִיחָה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ — זֶה אֲשֶׁתְּךָ, פִּי הַשְׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל דָּבָר וּבִפְרָט לְעַצְבִּים.

אוֹדוֹת אֲשֶׁתְּךָ, רְאֵה לְעֲשׂוֹת כְּמוֹ שְׁאֲמַרְתִּי לְךָ, וּמִצָּאתִי בְּתִשׁוּבָה (אֲגוּרוֹת מֹשֶׁה — אָבֹן הַעֲזָרָה, סִימָן סט): "וְעֲצָבוֹת שֶׁהוּא עֲנִין מְרָה שְׁחוּרָה, הוּא נְמִי עֲנִין סִכְנָה, לְכֵן פֶּשׁוּט, שֵׁישׁ לְהַתִּיר לָהּ לְהַשְׂתַּמֵּשׁ בְּדָבָר שְׂמוּנֵעַ מֵהַרְיוֹן", עֵינַי שָׁם. וּבְדָבָר זֶה צְרִיכִים לְהַתִּיעֵץ עִם רַב, אִךְ כְּפִי הַנְּרָאָה בְּעֵנֶיךָ, אִתָּהּ יְכוּל לְסַמֵּךְ עַל הַפֶּסֶק הַנִּ"ל. וְהַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְתִזְכְּנוּ לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים בְּנִקְלָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ז' תתקנ.

בְּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ב כֶּסֶל ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שְׁאִתָּה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּעֲבוּרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְתִדְבִּיק נִשְׁמַתְךָ בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, הִינּוּ שְׂתַצִּיר בְּדַעְתְּךָ, שְׁאִין שׁוֹם מְצִיאֹת בַּלְעֲדָיו יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבַּרֵּךְ מְסַבֵּב אוֹתְךָ, וּבְזֶה

ע אֲשֶׁר ז' תתקנא בנחל

תתקק בקך מדת הבטחון. פי כְּשֶׁאַדָּם רוֹאֶה בְּעֵינָי שְׂכָלוֹ אֶת אַמְתָּתוֹ יתְבַרְךָ, עַל-יְדֵי-זֶה בּוֹטַח בּוֹ יתְבַרְךָ, וְנוֹפְלִים וְנִתְבַּטְּלִים מִמֶּנּוּ כָּל הַפְּחָדִים הַחִיצוֹנִים. וְזֶה שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (ספֶּר־הַמִּדּוֹת, אוֹת פַּחַד, סִימָן ג'): עַל-יְדֵי בְטָחוֹן — תִּנְצַל מִפַּחַד; וּבְאֵמַת מְקַרָּא מְלֵא הוּא (ישעיה יב, א): "אֲבִטַח וְלֹא אֶפְחַד". רְאוּי לָךְ לְלַמֵּד בְּסִפְר־הַמִּדּוֹת אוֹת פַּחַד, וְלַעֲשׂוֹת מְזֵה תְּפִלָּה, וְכֵן תִּתְנַהֵג בְּכָל יוֹם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תוֹרִיד מִמָּךְ אֶת הַפְּחָדִים הַיְתָרִים.

אודות סדר־דְרָךְ־הַלְמוּד כְּתִבְתִּי מְזֵה לְשַׁנֵּי בַחֲוָרִים, וְאִמְרָתִי לְהַעֲתִיק לָךְ אֶת אֲשֶׁר כְּתִבְתִּי לָהֶם, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשֶׁךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מֵהַשָּׁמַיִם...

ז' תתקנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ב כְּסֵלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי, וּמֵאֵד אֲנִי שָׂמַח לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמָּךְ, וְהִנְנִי מְבַרְךָ אוֹתָךְ בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב".

יְעוֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְגַדְלוֹ וּלְחַנּוּכוֹ בַתּוֹרָה וּבִירְאַת שָׁמַיִם, וְשִׁתְּנֶה רַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

עֲכָשׁוּ יָמֵי הַחֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים מִתְקַרְבִּים וּבָאִים עָלֵינוּ, לְחַנּוּךְ אֶת עַצְמֵנוּ מִחֲדָשׁ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יתְבַרְךָ, וּלְהֵאִיר אֶת הָאֵמַת אֲצִל פְּתַחֵי פִינוּ (עֵיִן לְקוּטִי־מֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן יד), לְדַבֵּר תְּמִיד רַק דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְלִשְׁמֹר אֶת עַצְמֵנוּ מִדְּבָרִים בְּטָלִים, וְשִׁיחָה פִינוּ צְנוּר הַמְּשַׁכַּת שְׁפַע וְאוֹר וְחַיּוֹת נְזִיר.

רְאֵה לְהַחֲיוֹת אֶת עַצְמְךָ, שְׂזַכֵּנוּ בְּזִכּוֹת חֲנָם בְּדוֹר הַזֶּה, לְהִתְקַרֵּב וּלְהַתְדַּעַע מִרַבֵּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין עֶרְךָ אֵלָיו.

אָשֶׁר ז' תתקנב בנחל עא

אָשֶׁר הַשׁוֹקֵד בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר הַמְּרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לִילֵךְ
בְּעֲצוּתוֹ הַקְּדוּשׁוֹת, וְאֵז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבָבֵא לְנִצַּח נִצְחִים.

רְאֵה לְהַכְנִיס בְּעֲצָמְךָ שְׂמֵחָה, וְהַשְׂמֵחָה תוֹרִיד מִמֶּךָ אֶת כָּל
הַמְּתַחִים, וְתִזְכֶּה לְהִיּוֹת תָּמִיד מִיִּשָׁב בְּדַעְתְּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תתקנב.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּשָּׁב, כ"ב כִּסְלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ,
אֵיךְ שְׂאֲתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ לִילֵךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוֹ ז"ל. וְעַקֵּר שְׂמֵחָתִי
הִיא, שְׂאֲתָה זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה
בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלּוּ, אֲשֶׁר הַכְּפִירוֹת וְהָאֶפִיקוֹרְסוֹת מְתַפְּשׁוֹת מְאֹד
בְּעוֹלָם, וּבְכַפְרִטִיּוֹת בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הַסֵּמ"ף-מ"ם רוֹאֶה, כִּי
עוֹד מְעַט אֵין לוֹ כְּבֹר מַה לַעֲשׂוֹת, עַל-כֵּן הוּא מוֹצִיא אֶת כָּל חֲצִיו,
שֶׁהֵם כָּלֵל הַכְּפִירוֹת וְהָאֶפִיקוֹרְסוֹת, שְׂמֵכְנִיס עֲכָשׁוּ בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
וְעֲלֵינוּ לְלַחֵם עִמּוֹ, עַל-יְדֵי שְׁנִגְלָה וּנְפָרְסֵם אֶת דַּעְתּוֹ הַקְּדוּשָׁה שֶׁל
רַבְּנוֹ ז"ל.

אוֹדוֹת שְׂאֲלֹתְךָ בְּעֵנִין הַמְּנַהֲגִים, בְּאַחַד שְׂאֲבִיו מְרוֹסְיָה וְאִמּוֹ
מִתּוֹרְפֵיָה, דַּעַת לְנִבּוֹן, שְׂעֲלִיו לְהַתְּנַהֵג כְּפִי מְנַהֵג אֲבִיו.

בְּעֵנִין לְמוֹדֵךְ גְּמָרָא, אֲתָה רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד כְּסִדְרָן, הֵיכָן
שְׂאֲתָה אוֹחָז, הֵינּוּ בְּמַסְכְּתָא עֲרוּבִין, וְתַמְשִׁיךְ לוֹמַר כְּמָה דְּפִים
בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְרִטִיּוֹת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, עַד שְׁתַּזְכֶּה לְסִיִּים אֶת כָּל הַש"ס,
וְתַתְּחִיל עוֹד פַּעַם, אֲבָל גַּם מִזֶּה אֵל תִּנַּח יָדְךָ, לְהַצְטַרֵּף לְאִיזָה שְׁעוֹר
שֶׁל דָּף הַיּוֹמִי, וְלִשְׁמַע אֶת הַשְּׁעוֹר וּלְפַלְפֵּל בּוֹ, וְזֶה יִהְיֶה הַשְּׁעוֹר
עֵיוֹן שְׁלֵךְ.

עב אשר ז' תתקנג בנחל

בענין שאלתך האם טוב לנסע אל אנשי שלומנו מפעם לפעם — בן ונכון הדבר, וראוי לך להתנעד עם האברהם היקר ... גרו יאיר, שהוא סמוך לך, כי הוא חדוש נפלא, בעזרתו יתברך, וכשתלך אצלו, אינך צריך כבר ללכת אל אחרים.

אודות שאלתך בתורה א', חלק ב', בענין קנאת המלאכים, הדבר כפשוטו, שצריך לבקש הרבה ממנו יתברך, שיזכה להנצל מהמדה הרעה של קנאה, אשר הורסת את האדם לגמרי. וכבר הארכתי בזה בקונטרס "רוח קנאה".

אודות שאלתך בענין שאר הלמודים, אשרי מי שילמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, ואז טוב לו בזה ובכא לנצח.

אודות שאלתך בענין התכלת, אנשי שלומנו היקרים נוהגים ללכת בתכלת.

ראה להמשיך להתפלל עלי, שאזכה לבוא לגור בארץ ישראל, גם ראה לחדש הרבה ב"ספר-המדות", כי החודשים שלך יפים מאד מאד, וראוי לך לרשםם בתוך ספר, וכבר ידוע לנו, איך שרבונו ז"ל בקש את כל אחד מאנשי שלומנו, שיחדש בדבריו, ואמר — שהוא תקון נפלא לפגם הברית והרהורים רעים (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קה).

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתקנג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישב, כ"ב כסלו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי שאת מחזקת מעמד, בן ראוי ונכון לא להשבר משום דבר, ולהתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, כי החיים מלאים נסיונות קשים ומרים.

אָשֶׁר ז' תתקנדר בנחל עג

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְמַצֵּא בְּקִרְוֹב אֶת בֶּן זִוְגְךָ, רְאֵי
לְהַמְשִׁיךְ לִדְמוּת אֶת הַתְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם בְּקוֹנְטְרָס "מְצִיאת-הַזִּוּג",
וְהַעֲקֹר אֶל תְּבַחְרֵי הַרְבֵּה, כִּי לְפַעֲמִים כָּבֵר מִחִפָּה לְאָדָם יְשׁוּעָה,
וּבְיָדֵים הוּא זוֹרֵק אוֹתָהּ.

חֲזָקִי וְאַמְצִי לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֲזוּ תִרְאֵי יְשׁוּעָה בְּקִרְוֹב.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תתקנדר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ב כֶּסֶל ה'תשמ"ו.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעַ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ.

אֶת מִכְתָּבְכֶם לְנִכּוֹן קִבְלָתִי. יַעֲזֹר לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹד
בָּנִים וּבָנוֹת, וְתִזְכּוּ לְגַדְלָם וּלְחַנֹּכֶם בְּתוֹרָה וּבִירְאָת שָׁמַיִם.

נָא וְנָא לְהֵיוֹת שְׂמֵחִים מְאֹד לְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה,
וּבְפִרְטוּיּוֹת תִּקְבְּלוּ אֶת הַשְּׂפָת בְּשִׁמְחָה, וְאֲזוּ תִרְאוּ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

רְאוּ לְהַדְלִיק שְׁלֵשָׁה גִּירוֹת שֶׁל חֵלֶב וּשְׁלֵשָׁה גִּירוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת,
וּבְשִׁעַת הַדְלָקַת הַגִּירוֹת תִּבְקְשׁוּ הַרְבֵּה עַל בָּנִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע גַּם אֶת תְּפִלַּתְכֶם, וְיִוְשִׁיעַ אֶתְכֶם
בְּקִרְוֹב.

נָא וְנָא לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין וְהַמְזוּזוֹת אִם הֵם כְּשֵׁרִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

עד אשר ז' תתקנה — ז' תתקנו בנחל

ז' תתקנה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישב, כ"ב כסלו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער מכל מה שעובר עליך. והנה לדעתי, עליך להמשיך עם ... ולראות להתחתן עמו בכל מחיר, ולא להסתכל על שום מונע ומעכב.

אין ראוי לעזוב שדוה, מפני שיש איזו מחלקת ואי הבנה בין ההורים מפאת ענייני כספים, כפי הנראה אתם זווג מהשמים ואסור לכם לנתק את הקשרים.

הקדוש-ברוך-הוא יוליך אתכם בדרך הנכונה, ותזכו שניכם לחזר בתשובה אמיתית ותתחתנו בקרוב.

יצא לאור קונטרס "מציאת-הזיוג" ראוי לכם לקבלו, ולקיים את מה שכתוב שם, והקדוש-ברוך-הוא ימשיך עליכם סימן טוב ומזל טוב, שתזכו כל האחיות להתחתן אחת אחר השניה, ותבשרי לי בשורה טובה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ז' תתקנו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישב, כ"ב כסלו ה'תשמ"ו.

שלום אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא למצא בקרוב את בן זוגך.

העקר לא לחפש כל-כך, כי לפעמים האדם מגרש בידים את מה שנותנים לו מן השמים, וחקמינו הקדושים אמרו (יבמות סג): נחות דרגא (תירד מדרגה אחת) ונסיב איתתא (ותחתתן עם אשה);

אֲשֶׁר ז' תתקנז בנחל עה

הִינּוּ בְּדֶרֶךְ כָּלָל בְּחֹר אוֹ בְּחֹרָה חוֹשְׁבִים שֶׁהֵם צְרִיכִים מִשְׁהוּ מִיָּחָד, וְעַל-כֵּן כְּשֶׁבָא לָהֶם זְוִיג, אֵינָם מְשַׁלְּמִים עִם זֶה, רַק רוֹצִים עוֹד יוֹתֵר מִיָּחָד, וְזֶה גוֹרֵם לְאָדָם קָשִׁי מְצִיאת הַזְוִיג. עַל-כֵּן רָאִי מֵהַיּוֹם לֹא לְדַקְדָּק כָּלָל, כִּי הֵהָרְגַשׁ הַפְּנִימִי וְהִקְשֶׁר נַפְשִׁי בָּא אַחֲרֵי-כֵן.

רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְר־הַמְדוּת, אוֹת יְשׁוּעָה, סִימָן יד): עַל-יְדֵי בְּטָחוֹן תִּזְכָּה לְהִבִּין, שְׁיִשׁוּעַתְךָ הִיא מֵאֵת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא מֵאָדָם. וְדַבֵּר זֶה סוֹכֵב בְּיוֹתֵר עַל בְּחֹר וּבְחֹרָה, שֶׁלֹּא יַעֲשׂוּ שׁוּם אֱלִיל מֵאִיזָה שְׂדֵכָן אוֹ שְׂדֵכְנִית. וְאָמַר הַחֶכֶם: "כְּשֶׁתִּפְחַד מֵאֱלֹקֶיךָ, וְתִזְהַר מִדֶּרֶךְ רַע, לֹא תִכָּשֶׁל בְּרַע".

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתִּזְכֶּי לְצִיַּת, וְאִזּוּ בְּקָרוֹב מְאֹד תִּזְכֶּי לְמַצֵּא אֶת בֶּן זְוִיגְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ז' תתקנז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ב כִּסְלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְאֶת גְּדֹל שְׂמֻחָתִי — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי זֶה כַּמָּה קְוִיתִי וְחִכִּיתִי וְצִפִּיתִי לְרֵאוֹת אֶת כְּתָב יְדְךָ, וּבְחִסְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ עֲזֹר לִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשִׂמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, לְשִׂמְחָה וּלְחֻזְקָה, כִּי כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא בְּתָרָא י:): הַרוֹצֵה שְׂיִהְיֶה לוֹ בָּנִים וְזָכָרִים, יִשְׂמַח אֶת אֲשֶׁתוֹ לְדַבֵּר מְצֻנָּה; עַל-כֵּן רְאֵה לְקַיֵּם זֹאת בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְּשִׁיטוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, וְתִזְכּוּ לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קַיְמָא, וְעוֹד תּוֹלִידוֹ בָּנִים וּבָנוֹת.

רְאֵה לְהַדְלִיק שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל חֵלֶב וּשְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת, וּבְשַׁעַת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת, תִּבְקֶשׂ אֶז אֲשֶׁתְּךָ הַרְבֵּה עַל יְלָדִים, כִּי אִזּוּ

עו אָשֶׁר ז' תתקנח בנחל

הוא עת רצון גדול לאשה בשמים, ואשרי האשה המרבה אז בתפלה על בנים, ועל בריאות, ועל פרנסה.

אודות שאמרו לך לא ללכת וכו', שהם פת מטרפים וכו', גם אני אומר כך, פי כבר אמר החכם: "חברת הטובים מוסיפה השכל, ומחיה הלב, ומזככת הדעת, ומאירה הפנים, ומפרסמת הטוב"; על-כן אשרי מי שמחבר את עצמו עם אנשי שלומנו היקרים, תלמידי "היכל-הקדש" דיקא, אשר הלמודים שלומדים אצלנו, למודי רבנו ז"ל, הם באפן ובענין אחר לגמרי. ואמר החכם: "עם מי שתשכן ותתחבר — כמהו תהיה". ואמר: "החבורה הטובה מצלת מן הרעות"; על-כן אשרי מי שמחבר את עצמו עם אנשי שלומנו תלמידי "היכל-הקדש", ואז רב טוב הצפון יזכה.

הרגל את עצמך ללמד הרבה בעין יעקב, ותעין בחדושי רבנו החיד"א ב"פתח עינים", וכן תעין בדברי הרב רבנו יוסף חיים בספרי בן יהודע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ז' תתקנח.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר וישב, א' דחנכה ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאוד, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב מך, איך שאתה מחזק את עצמך בעבודת השם יתברך, אשר זה העקר בזה העולם.

עכשו בימי החנכה הקדושים, עליך להתחזק ולעשות התחלה חדשה לגמרי, ותחנה את עצמך בעבודת השם יתברך, אשר בשביל

אָשֶׁר ז' תתקנט בנחל עז

זֶה נִקְרָא חֲנֻכָּה — לְשׁוֹן חֲנוּךְ, שְׁאָדָם מְחַנֵּךְ אֶת עַצְמוֹ לְהַכְנִיס בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

גַּם יְדוּעַ, שֵׁישׁ ל"ו גְּרוֹת כְּמִנְיָן ל"ו מִסְכָּתוֹת, כִּי חֲנֻכָּה הוּא חַג שֶׁל תּוֹרָה שְׁבַע-לֶפֶה; כִּי הַיּוֹנִים, יִמַּח שָׁמַם, רָצוּ לַעֲקֹר אֶת כָּלֵל תּוֹרָה שְׁבַע-לֶפֶה, שֶׁהִיא הָאֲמוּנַת חֲכָמִים, מֵעַם יִשְׂרָאֵל, וְהַקְדוּשָׁת־בְּרוּךְ־הוּא עֲזָרְנוּ, עַל-יְדֵי הַצְּדִיקִים הַקְדוּשִׁים, שֶׁהִדְלִיקוּ בּוֹ אֶת הָאוֹר הַגָּנוּז, שֶׁעַל-יְדֵי־זֶה נִמְשָׁךְ וְנִשְׁאָר אֲצִלְנוּ אוֹר הַתּוֹרָה.

עַל-כֵּן מָה טוֹב וּמָה נָעִים עֲכָשׁוּ בִימֵי חֲנֻכָּה הַקְדוּשִׁים, לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלִלְמַד תּוֹרָה שְׁבַע־לֶפֶה.

הַקְדוּשָׁת־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְהַתְחַזֵּק וּלְהַחֲזִיק מֵעַמֶּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַע־עוֹלָם, וְלִהְיוֹת שְׂמֵחַ תָּמִיד, שֶׁבִּתְּסִידוֹ יִתְבָּרֵךְ זְכִיתָ לִהְיוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִהַזְכוּת הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, וּבְיַדָּאִי אִם תִּחְזִיק מֵעַמֶּד, עוֹד תִּרְאֶה הַרְבֵּה נְסִים וְנִפְלְאוֹת, שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשָׁת־בְּרוּךְ־הוּא בְּזֶה הָעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תתקנט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסִדְר וַיִּשָּׁב, א' דְּחֲנֻכָּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶיהָ.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְרָאוֹת, אֵיךְ אַתָּה מְחַזְּקַת אֶת בְּעֵלְךָ לְלַמַּד תּוֹרָה, אֲשֶׁר בְּיַדָּאִי תִזְכִּי לְהַתְחַלֵּק עִם הַתּוֹרָה שְׁלוֹ, כִּי כִּשְׂאֵשָׁה עוֹזֶרֶת לְבַעֲלָהּ לְלַמַּד תּוֹרָה, מִתְחַלֵּקַת עִמוֹ שְׂוָה בְּשׂוָה.

יְדוּעַ גַּם, שְׁנֵס חֲנֻכָּה הִזָּה דִּיקָא עַל-יְדֵי אִשָּׁה, וְעַל-כֵּן מוֹבָא בְּפוֹסְקִים, שְׁאִסוּר לְאִשָּׁה לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בְּעוֹד הַגְּרוֹת דּוֹלְקִים, וְזֶה הַשֶּׁכֶר שֶׁמְשַׁלְּמִים לָהּ, שֶׁבְּזְכוּתָהּ הִזָּה גַּם חֲנֻכָּה.

עַח אֲשֶׁר ז' תַּתְקַס בְּנַחַל

וְיָדוּעַ, אֲשֶׁר הָעֵקֶר מֵה שְׁהִינְוּנִים רָצוּ לְעֵקֶר מַעַם יִשְׂרָאֵל הִיָּה תוֹרָה שְׁבַע־לִפְּהָה, עַל־כֵּן כְּשֶׁהָאִשָּׁה עוֹזֶרֶת לְבַעֲלָהּ לְלַמַּד תוֹרָה שְׁבַע־לִפְּהָה, מַעֲלֶתָהּ גְּדוּלָּה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא הִגְמַת הַגַּס שֶׁל חֲנֻכָּה, שְׁגַם אִזּו הִינְוּנִים רָצוּ לְעֵקֶר אֶת הַתוֹרָה שְׁבַע־לִפְּהָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְעַבֵּר הַכֹּל בְּנִקְלָה, וְתִהְיֶי רְגִילָה לֹאמֵר הַרְבֵּה שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, וְגַם לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתִּהְיֶה יְהִיָּה בְּרִיא, כִּי בַעַת הָעֵבוֹר עַל הָאִשָּׁה לְהַתְּפַלֵּל הַרְבֵּה שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּשָׁלוֹם.

אוֹדוֹת הַבֵּן, לְדַעֲתִי, רְאִי לְהַסִּיחַ דַּעַת מִהַכֹּל, וְלֹא לַעֲשׂוֹת מְכַל הַעֲנִינְ אִיזָה סְפוּר, וּבְמִשְׁךְ הַזְּמַן יַעֲבֹר הַכֹּל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ז' תַּתְקַס.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קַדְשׁ לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, א' דְּחֻנְכָּה ה'תשמ"ו.

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגִיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, שׁוֹתָה מִימֵי הַנַּחַל הַנוֹבֵעַ מְקוּר חֲכָמָה ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וְאִם מֵצַד אֶחָד אֲנִי מֵצֻטָּעֵר מְאֹד מְכַל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, אַךְ מֵצַד הַשְּׁנַי אֲנִי שֹׁמֵחַ לְרֵאוֹת, אִיךָ שְׁבַתְקָךְ דַּחְקוֹתָךְ, אַתָּה זוֹכָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ וְלְהַחֲזִיק מֵעֲמֹד, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוֹם דָּבָר שְׁבַעוֹלָם, אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר גְּדֻלַּת הָאָדָם.

וּבְלִיל שִׁבְת־קַדְשׁ זֶה דְּבַרְנוּ הַרְבֵּה, אִיךָ שְׁצָרֶיךָ הָאָדָם לְהַחֲזִיק מֵעֲמֹד, אַךְ שְׁעָלֶי עוֹבְרִים כָּל מִינֵי מִשְׁבָּרִים וְגִלְמִים, וְנִדְמָה לֹא שְׁהִירִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת וְהַקְּטָנוֹת וְהַשְּׁלֻכוֹת שְׁלוֹ הֵן יוֹתֵר גְּרוּעוֹת מְכַלָּם, עִם כָּל זֹאת אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַחֲזִיק מֵעֲמֹד, אֶפְלוּ בְּמַצָּב יָרוּד וְנָפוּל כְּזֶה, אֲשֶׁרִי לֹא בַעוֹלָם הִיָּה וְאֲשֶׁרִי לֹא בַעוֹלָם הַבָּא; כִּי לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם מִתְּפָאֲרִים מְאֹד מֵאָדָם הַזוֹכָה לְהַחֲזִיק מֵעֲמֹד וּמַצָּב

אָשֶׁר ז' תתקס בַּנְחַל עט

וְאִינוּ נִשְׁבֵּר כָּלָל, וְיוֹצְאִים כְּרוּזִים בְּכָל יוֹם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת: "אֲשֶׁרִי הֵבֵן הַמַּאֲמִין בְּאֲבִיו, אֲשֶׁרִי הֵבֵן הַמְּשִׁתּוֹקֵק אֶל אָבִיו, אֲשֶׁרִי לוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא". וְזֶה סוֹבֵב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַזּוֹכָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִיָּנִי מַצְבִּים שֶׁבְּעוֹלָם.

וְהִנֵּה כְּתִיב (פְּרָשַׁת הַשְּׂבוּעַ): "וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מְאֻלָּמִים אֻלָּמִים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהִנֵּה קָמָה אֻלָּמְתִי וְגַם נִצְבָּה, וְהִנֵּה תִסְבִּינָה אֻלָּמְתִיכֶם וְתִשְׁתַּחֲוֶינָן לְאֻלָּמְתֵינוּ", הֵינּוּ שְׁלֵכֵל אֶחָד יֵשׁ חֲבִילָה שֶׁל יְסוּרִים, וּבְכָלֵל מְאֻלָּמִים אֻלָּמִים — קוֹשֶׁר חֲבִילוֹת שֶׁל צְרוּת, כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַש"י ז"ל עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים מֵב, ח): "תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרָא" — צָרָה קוֹרָאֵת אֶל חֲבֵרָתָהּ, וְכָל אֶחָד קוֹשֶׁר בְּכָל יוֹם חֲבִילוֹת שֶׁל צְרוּת. עִם כָּל זֶה אָמַר לָהֶם יוֹסֵף, שֶׁהָאֻלָּמִים שְׁלֵכֶם, הֵינּוּ הַחֲבִילוֹת שֶׁל הַצְּרוּת שְׁלֵכֶם, "וְתִשְׁתַּחֲוֶינָן לְאֻלָּמְתֵינוּ" — נוֹפְלִים וּמְתַבְטְלִים נֶגְדַּת אֻלָּמְתֵינוּ — הַחֲבִילוֹת שְׁלֵנוּ. וְאִם תִּשְׁאַלוּ: אֵיךְ שְׁאֵנִי מְחַזֵּיק מְעַמֵּד וְאִינוּ נִשְׁבֵּר? אֲגַלֶּה לָכֶם סוֹד: "וְהִנֵּה קָמָה" אֻלָּמְתִי וְגַם נִצְבָּה", הֵינּוּ יֵשׁ שֵׁם קְדוֹשׁ הַנִּקְרָא 'קָמָה', וְהוּא בְּסוֹד (דְּבָרִים כו, ט) ה'שְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קַדְשֶׁךָ (עַיֵן לְקוּיִטִּי-מוֹתֵרֵן, חֵלֶק א', סִימָן רֵלד), הֵינּוּ אֵיךְ הָאָדָם יָכוֹל לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ, וְלִהְיוֹת נִצָּב עוֹמֵד מִכָּל צְרוּתוֹ וְהַחֲבִילוֹת הַמְּרוֹת שֶׁמְקַבֵּל בְּכָל יוֹם? עַל-יְדֵי שֵׁם קַמָּה, שֶׁהוּא סוֹד ה'שְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קַדְשֶׁךָ, שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהִתְקַיֵּם אֶת עֲצָמוֹ לְהִסְתַּפֵּל תָּמִיד אֵלָיו וְתִבְרָךְ, וְלִהְיוֹת שֶׁעַמּוֹ הַשְּׂגָחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, וְלִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ תָּמִיד בְּקוֹל גְּדוֹל, בְּסוֹד: קוֹל מְעוֹרָר ה'פְּוֹנָה, שֶׁבְּזֶה שֶׁהָאָדָם מְתַחַנֵּן אֵלָיו וְתִבְרָךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָתוֹ הַפְּרִטִית, וְכִשְׁאָדָם מְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֲצֵלוֹ וְתִבְרָךְ, אֲזַי כָּל הַחַיִּים שֶׁלוֹ כָּבֵר חַיִּים אֲחֵרִים לְגַמְרֵי.

וְזֶה הִנֵּה סוֹד הַצְּלַחַת יוֹסֵף הַצַּדִּיק, אֵף שֶׁעָבַר עָלָיו בְּחַיָּו מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים כְּאֵלֶּה, עִם כָּל זֹאת הִחַזִּיק מְעַמֵּד, וְלֹא נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר. אֲשֶׁרִי הִמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד!

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פ אֲשֶׁר ז' תתקסא בנחל
ז' תתקסא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר וישוב, א' דתנקה ה'תשמ"ו.

שלום רב אַל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע, איך שאתם מחזקים את עצמכם, על אף שעובר עליכם מה שעובר ברוחניות ובגשמיות. הקדוש-ברוך-הוא ישלח רפואה שלמה לכל הילדים, ותזכו לגדלם ולחנכם בנקל.

נא ונא לא להתפחד כלל, כי גם זה יעבר, ובעזרתנו הרבים, דבר זה מצוי עכשו, שהילדים נופלים למשכב, כשזה קם זה נופל, זה מבריא וזה נחלה וכו' וכו'. הקדוש-ברוך-הוא ישלח רפואה שלמה לכל ילדי ישראל, ויהיו בריאים ושלמים וחזקים בכל איברייהם וגידיהם ובכל טפי דמיהם.

בודאי תפלת האם על הילדים מועלת מאד מאד, פידוע לנו איך שרבנו ז"ל הפליג מאד בתפלת אשת תלמידו ר' שמע'לה, שבקשה הרבה על בנם יחידם, ופעלה בשבילו רפואה שלמה ואריכות ימים.

לכן עצתי, שתבקשי בכל יום על הצלחת בעלך היקר וכן על בריאות הילדים, ושתהיה לכם פרנסה בשפע.

נא ונא להתחזק בסבלנות גדולה, כי כל החיים הם נסיון אחד גדול, לראות איך יתחזק ויחזיק מעמד.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם להיות שמחים ועליזים, ובפרט עכשו בימי התנפה, שתזכו להתחנך בעבודת התפלה, ומה גם שבתוך ימי תנפה אנו זוכים, שיש לנו ראש חדש ט'ב'ת, שהוא ראשי תבות: ת'קדמנו ב'רכות ט'וב; הינו בתקף קרירות החוץ, שהיא בתקופת טבת, שאז כבר מצוי, שהרבה נחלים מפל מיני חלאים מצד הקר. הקדוש-ברוך-הוא הקדים לנו את חמימות גר

אָשֶׁר ז' תתקסב בנחל פא

החנכה, שהוא אורו של משיח, אשר על-כן ברכו"ת טו"ב עולה
בדיוק כמספר דו"ד מל"ף ישרא"ל.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שיהיה לכם תמיד ברכות טובות,
ישועות ונחמות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתקסב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר וישב, א' דחנכה ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערך הקשה.
יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא ליצאת ממסגר אסיר, אשר דרשו חכמינו
הקדושים (עין סוטה ב.), שזה סובב על רוק שעדין לא מצא את בת
זוגו, והוא כמו שיושב בבית-הסהר ממש, ותזכה למצא בקרוב את
בת זוגך.

ראה לחזק את עצמך עכשו בימי החנכה הקדושים, לבקש
הרבה ממנו יתברך, שתזכה למצא את בת זוגך, כי בפרוש אמר
רבנו ז"ל, שבתחנה הוא זמן לפעל מציאת-הזוג (עין לקוטי-מוהר"ן,
חלק ב', סימן ב').

עליך לדעת, כי עקר גדלת האדם בזה העולם — כשזוכה
לחזק את עצמו ולהחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר, יהיה איך
שיהיה, ובה בעצמו נמדדת גדלתו. הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך,
שתזכה להחזיק מעמד, ולא תשבר משום דבר שבעולם.

נא ונא ראה לדבר עמו יתברך בכל יום ויום, אשר כל דבור
ודבור הוא הצלחה נצחית.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

פכ אָשׁר ז' תתקסג — ז' תתקסד בנחל

פּוּה תִּקְבֵּל רְצוּף כַּמָּה קוּנְטֵרְסִים, וְאִם תִּעֲזֹב בָּהֶם וּתְקַיֵּם מַה שְּׁכָתוּב בָּהֶם, תִּמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשְׁךָ. וְאִם יִהְיֶה לְךָ כֶּסֶף צְדָקָה תִּשְׁלַח בְּעִבוּר הַדְּפֻסֹת הַקּוּנְטֵרְסִים, לְמַעַן זְכוּת אֶת הַרְבִּים.

ז' תתקסג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, א' דְּחִנְכָּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

רְאֵה לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר אוֹתָךְ. גַּם תִּזְדַּהַר לְהִנָּיֵחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, וְאִזּוּ תִזְכָּה לְמִצְאָה בְּקִרְוֹב אֶת בֵּית זִיגְדָךְ. וּרְאֵה לְהִתְחַתֵּן תַּכְף-וּמִיד וְאֵל תִּתְעַכֵּב.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּצִּיחַ אוֹתִי וְאִזּוּ תִצְלִיחַ.

הַמְאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלִיחַ מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תתקסד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, א' דְּחִנְכָּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל מְשֻׁפָּחַת ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתְּבְּכֶם לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי, וּמֵאֵד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶכֶם הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּבֵיתְכֶם.

הִזְדַּהַר רְאוּי, שְׁתִּבְדְּקוּ אֶת הַמְזוּזוֹת אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם אֵין חֲסָרָה מְזוּזָה בְּאִיזָה חֶדֶר.

גַּם רְאוּ לְשֹׁמֵר מַה שְּׁאֲתֶם אוֹכְלִים, שְׂיִהְיוּ מְאֻכְלִים כְּשֵׁרִים בְּתַכְלִית הַהֶדְוֵר.

רְאוּ מֵאֵד לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר אֶתְכֶם.

אָשֶׁר ז' תתקסה בנחל פג

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאַבְיֹכֶם וַיֹּאדָרְךָ יָמִים.
הַעֲקֹר רְאוּ לֹא לְהִתְפַּחַד כָּלֵל, וְכֵן תֹּאמְרוּ לְאַבְיֹכֶם שֶׁלֹּא יִתְפַּחַד, כִּי
רַבְּנוּ וַיֹּלְ אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת פַּחַד, סִימָן ח'): פַּחַד מְכַחֵשׁ כַּחוֹ שֶׁל
אָדָם; עַל-כֵּן יַעֲשֶׂה כָל מֵה שֶׁבְּכַחוֹ שֶׁלֹּא יִפְחַד.

וְהִנֵּה, אִם הָרוּפְאִים אוֹמְרִים שְׂאִין שׁוֹם דְּבָר, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא שְׁבֹאֲמַת לֹא יִהְיֶה שׁוֹם דְּבָר, אֲךָ הֵייתִי מִיַּעַץ אֲתָכֶם,
שֶׁתִּלְכוּ אֶל רוּפֵא, שְׂיִתֵּן לוֹ כְּדוּרִים לְהַרְגֵּעַ הָעֲצָבִים, וְזֶה לֹא יִזְיֵק
כָּלֵל.

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ אֶת תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל — יִשְׁמַע אֶת
תְּפִלָּתִי, שְׂיִהְיֶה לְאַבְיֹכֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וַיִּזְכֶּה לְגַדֵּל אֶתְכֶם בְּקִלּוֹת,
וְשִׂיְהִי לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעוֹ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ז' תתקסה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, א' דְּחִנְכָה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעַ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבֵּלְתִּי, וּמֵאֲד אֲנִי מְצַטְעַר בְּצַעְרְכֶם הַקָּשָׁה
מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עַלִיכֶם מִבְּתָכֶם תַּחֲיָה.

וְהִנֵּה עַלִיכֶם לְדוֹן אוֹתָה לְכַף זְכוּת, מֵאַחַר שֶׁנִּתְגַּרְשָׁה בְּוִדְאֵי זֶה
הַנִּיחַ עָלֶיהָ רָשָׁם רַע, וּבִשְׁבִיל זֶה נִפְלָה בְּדַכְאוֹן נַפְשִׁי, וְהִיא סוֹבֵלַת
מִמְחֵלַת רוּחַ. עַל-כֵּן רְאוּ לְדַבֵּר עִמָּה בְּצוּרָה יָפָה, לְחַזֵּק אוֹתָה
וּלְאַמְצָה בְּכֹל מִינֵי דְבוּרִים שֶׁל חֲזוּק וְעִדוּד, וְלֹא לְהַשְׁפִּילָה, חַס
וְשְׁלוֹם, כִּי בְּמִצָּב כְּזֶה צְרִיכִים לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ, וְלֹא לְהַשְׁפִּיל, חַס
וְשְׁלוֹם, כִּי הִיא סוֹבֵלַת כָּבֵד הַרְבֵּה מֵאֲד.

רְאוּ שֶׁתֹּאמַר בְּכֹל יוֹם מִזְמוֹר כ"ט בְּתֵהִלִּים, וְזֶה יוֹעִיל לָהּ מֵאֲד,

כד אָשֶׁר ז' תתקסו בנחל

כמו שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (ספֿר-הַמִּדּוֹת, אוֹת קֶלֶפֶה, סִימָן ו'): הַשְּׂבָעָה קוֹלוֹת
שְׁאָמַר דָּוִד עַל הַמַּיִם, בְּדַבְרוֹן מְכַנְיַעֵין הַרוּחַ רָעָה.

גַּם טוֹב, שְׁתַּבְּדְּקוּ אֶת הַמְּזוּזוֹת אִם הֵן כְּפִשְׁרוֹת, וְאִם חֲסֵרָה
בְּאִיזָה חֶדֶר מְזוּזָה — נָא לְקַבֵּעַ מְזוּזָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְבַתְּכֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם. אִם
אֲפֹשֶׁר לְזַרְזָה וּלְחַזְקָה, שְׁתַּצֵּא קֶצֶת בַּחוּץ בְּכֹל יוֹם לְשֹׁאֵף אֲוִיר צַח
וְנֹף — מַה טוֹב וּמַה נְעִים. הַעֲקֵר לְדַבֵּר עִמָּה תְּמִיד רַק בְּצוּרָה
חַיִּיבִית וּבַהֲתַחֲזָקוֹת וּבְדַבְרֵי עֲדוּד.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תתקסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, א' דְּחִנְכָה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... וְאַחֻתָּה ... תַּחֲיוּ.

אֶת מַכְתְּבְּכֶן לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד אֲנִי מֵצִטְעַר בְּצַעֲרֶכֶן הַקָּשָׁה
מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶן.

לְדַעֲתִי רָאוּ לְצֵאת מִהַדִּירָה הַזֶּה, וּלְשִׁנוֹת תַּכְּף-וּמִידָא אֶת הַמָּקוֹם,
כִּי כָּבֵר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (כְּבֹא מְצִיעָא עֵה:): מְשִׁנָּה מְשִׁנָּה מְשִׁנָּה
מְזָל; וּבְנִדְאֵי אִם אַתָּן סוֹבְלוֹת כָּל-כָּף הַרְבֵּה בַּמָּקוֹם הַזֶּה, עֲלֵיכֶן
לְכַרֵּחַ תַּכְּף-וּמִידָא, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְכֶן לְצֵאת מִשָּׁם.

פֹּה תִקְבְּלֶנָה סְכוּם קָטָן, וְשִׁיְהִיָּה לְכֶן לְבְרָכָה וְהַצְּלָחָה, כְּדִי
שְׁתוֹצִיאוּ מִכֶּח אֵל הַפְּעַל לְעֵבֵר תַּכְּף-וּמִידָא דִּירָה, וְאֲזוּ יִשְׁתַּנָּה מִצְּבָכֶן
לְטוֹבָה.

הַעֲקֵר רָאוּ לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְאֲזוּ הַשַּׁבַּת תִּשְׁמֹר אֶתְכֶן. רָאוּ
לְהַזְהֵר שְׁתִּיכֶן לְהַדְּלִיק גִּירוֹת לְכַבוֹד שַׁבַּת-קִדְשׁ, אֶת תְּדִלְיָא שְׁנֵי
גִּירוֹת וְאַחֻתָּךְ תְּדִלְיָא שְׁנֵי גִירוֹת, וּבְשַׁעַת הַדְּלָקָת הַגִּירוֹת לְבַקֵּשׁ אֲזוּ

אֲשֶׁר ז' תתקסז בְּנַחַל פה

הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל
יִשְׁמַע גַּם אֶת תְּפִלָּתְךָ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

נָא לְקַיֵּם כָּל מַה שִּׁפְתֵּיךָ לֵקַח פֶּה, וְאֵל תִּשְׁנוּ שׁוֹם דְּבַר, אֲזוּ
תִּרְאוּ יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ז' תתקסז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסִדֵּר וַיֵּשֶׁב, א' ד'חנכה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרֵי יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי, וּמְאֹד אֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה
מִכָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם בְּתוֹךְ
שָׁאַר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל.

הִזֵּה טוֹב מְאֹד, אִם תּוּכַל לְנַסֵּעַ פַּעַם אֶל יַם הַמֶּלַח, וְלַרְחֹץ שָׁם
אֶת כָּל גּוּפְךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה מִן
הַשָּׁמַיִם.

הַעֲקֵר רְאֵה לֹא לְדָאג, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוונוֹת. וְעַקֵּר גְּדֻלַּת
הָאָדָם — שְׂיֻכַל לְהִתְחַזֵּק. וּבִפְרָט אַתָּה, שְׂאֵתָה אַבָּא לִילְדִים, עָלֶיךָ
לְהִיּוֹת בְּרִיא וְחַזֵּק, וְאַסוּר לְךָ לְהִתְיַאֵשׁ מִן הַחַיִּים.

הֵייתִי מֵיַעֵץ לְךָ לְלָכֵת אֶל רוּפָא, וְלִקְבֹּל מִמֶּנּוּ כַּדּוּרֵי הַרְגָעַת
עֲצָבִים, וְזֶה אֵינוֹ מְסַכֵּן כָּלֵל, אֲדַרְבֵּה, זֶה יוֹעִיל לְךָ הַרְבֵּה מְאֹד, וְאֵין
בְּזֶה שׁוֹם בּוֹשָׁה לְקַחַת אוֹתָם כָּלֵל.

רָאָה לְחִזּוֹק עֲצָמָהּ, וּפָה תִקְבֵּל כַּמָּה קוֹנְטְרַסִּים יִקְרִי עֲרָף, וְתִקְרָא
בָּהֶם, וְתִקְיִים כָּל אֲשֶׁר נֹאמַר בָּהֶם, וְאִז טוֹב לָךְ בְּזֶה וּבְכָא לְנִצַּח.
הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תתקסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִקֵּץ, א' בְּחִנְכָה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל יְדִידֵי הַיִּקְרָר לִי מְאֹד,
שׁוֹתָה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁזָכִינוּ לְהַתְּוֹדַע מִרְבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבִּי
הַמְּחַזֵּק וּמְאַמֵּץ אוֹתָנוּ, וּמְכַנֵּס בָּנוּ חַיּוֹת. עַל-כֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, אָחִי
הַיִּקְרָר! לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָהּ מְאֹד מְאֹד, וּלְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיִּקְרָרִים, תִּלְמִידֵי "הַיִּכְל-הַקֶּדֶשׁ" מִרְבֵּנוּ ו"ל, וְתַחֲזָקֵם וְתִאֲמָצֵם,
וּבְזִכּוֹת זֶה שֶׁתַּחֲזִק וְתִאֲמָץ נְפִשׁוֹת שְׁבוּרִים, תִּזְכֶּה לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

יְעֹזֵר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְגַדֵּל אֶת יְלָדֶיךָ, וְתִרְוֶה מֵהֶם רַב
נַחַת.

אָחִי הַיִּקְרָר! רָאָה לְבָנוֹת אֶת "הַיִּכְל-הַקֶּדֶשׁ" לְקָרֵב נְפִשׁוֹת,
וּלְגַלּוֹת לָהֶם אֶת אֲמַתַּת לְמוֹדוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר "בְּהִיכְלוֹ כְּלוֹ
אוֹמֵר כְּבוֹד" (תְּהִלִּים כט), מִי שֶׁנִּכְנַס בְּהִיכַל הַזֶּה, שֵׁם רוּאָה רַק אֶת
כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ, וּכְשֶׁאָדָם רוּאָה רַק אֶת כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵינּוּ מְפַחַד
מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמְרוֹ וּמְצִילוֹ מִקְּלַפַּת
עֲשׂוֹ וְיִשְׁמַעְאֵל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְעֹזֵר לָנוּ לְהוֹצִיא אֶת הַשְּׁלִיחוֹת שֶׁל רַבְּנוּ
ו"ל מִכַּח אֵל הַפְּעֵל, וּנְמַלֵּא אֶת לְבוֹת אַחֵינוּ בְּגִי יִשְׂרָאֵל עִם אֱלֻקוֹתוֹ
יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תתקסט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִקֶּץ, א' דְּחִנּוּכָה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה גִיעֵנו וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ זָאִיר וַיִּזְרַח.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּגְדֹל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ
שָׂאתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל — אֵינִי לְתֹאֵר וְאֵינִי לְשַׁעַר
כָּלֵל, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם מִי שְׂרוּצָה לִילֵךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, עוֹבְרִים עָלָיו
כָּל מֵינֵי מִשְׁבָּרִים וּגְלִים, וְאֲשָׁרֵי מִי שְׂמֵחֻזֵּק מֵעֲמֹד, וְאֵינִי נִשְׁבָּר
מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּמַפְעָלְךָ לְהַפְיִץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵינִי
לָךְ זְכוּת יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִמִּי שְׂמֻזְכָּה אֶת הַרְבֵּים, וּבִפְרָט כְּשׁוֹזְכִים
לְגַלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, אֵינִי לָךְ עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל
מְזֶה; כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְגַלֶּה אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּפּוֹתַח אֶת
פִּיהֶם שֶׁל הַמְקַנְרִים אֵלָיו, כִּי תִכְףּ-וּמִיד מִי שְׁוֹזֹכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל
רַבְּנוּ ז"ל, מִתְעוֹרֵר בְּהִתְלַהֲבוֹת גְּדוֹלָה, וּמִתְחִיל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ,
אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר הָאֲמֵת — לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ מִמְקוֹם שֶׁהוּא נִמְצָא שָׁם
(עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ט', וְסִימָן קיב); וּכְבָר אָמַר הַחֶכֶם:
"הָאֲמֵת אוֹר לְעֵינַיִם, וְהַכְּזָב פֶּחַ לְרַגְלִים"; כְּשֶׁאֲדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ
לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ דְּבוּרֵי אֲמֵת, וּמְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל מַה
שְׂמַעִיק לוֹ בְּלִבּוֹ, זֶה עֵקֶר הָאֲמֵת, וְזֶה זָאִיר אֶת עֵינָיו לְרֵאוֹת וּלְהַשִּׁיג
רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֹקוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, אֲבָל תִּכְףּ-וּמִיד כְּשֶׁיִּמְנַע אֶת עֲצָמוֹ
מִלְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא יְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שֶּׁעָם לִבּוֹ, זֶה
עֵקֶר הַשָּׂקָר וְהַכְּזָב, וְהוּא הַפֶּחַ יְקוּשׁ תַּחַת רַגְלָיו לְפַל בּוֹ.

עַל-כֵּן רְאֵה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכֹל יוֹם בְּתַמִּימוֹת
וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּדוֹלָה, וְכֵן רְאֵה לְהַפְיִץ אֶת אוֹר וְדַעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

רְאֵה לְעֹזֵר לִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, תְּלַמִּידֵי חֲבִיבֵי ... גֵּרוּ זָאִיר,
לְהַדְפִּיס אֶת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם סֵלֶת נִקְיָה מִסִּפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

פח אָשֶׁר ז' תתקע — ז' תתקעא בנחל

ז' תתקע.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, א' דחגכה ה'תשמ"ו.

שלום רב אַל ... גרו יאיר.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליח ברכך, ותשא חן בעיני כל רואיך, ושיהיה לך רק טוב כל הימים.

פה תקבל רצוף קונטרס "מציאת-הזיווג" ותעין בו, ושם תמצא מרגוע לנפשך.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתקעא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, א' דחגכה ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אַל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ופה תקבל רצוף כמה קונטרסים מספרי רבנו ז"ל, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתעין ותלמד בהם, ותחזק את עצמך בהם, כי אין לך טוב בעולם מספרי רבנו ז"ל, המחזקים ומאמצים את האדם, ומכניסים בו תקנה שיחזיק מעמד בזה העולם.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך בבריאות השלמה, ושתרוה רב נחת בנפיקך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ז' תתקעב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, א' דחגכה ה'תשמ"ו.

שלום רב אָל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא לרוות נחת מפל הילדים, ושימשך שפע ברכה והצלחה לכל יוצאי חלציה, ושיהיו בריאים ומצלחים, ואת ובעלך שתהיו בריאים, ותרוו רב נחת מפל יוצאי חלציהם.

אודות הבן, עליכם לדעת, כי יש הרבה נשמות, שיש להם כמה זווגים, ומי יודע שרש בנה, על-כן אל תדאגו כלל, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיתחתן ויבנה בית נאמן בישראל.

היה טוב מאד, שתדליקי לכבוד שבת-קדש שבועה גרות של חלב ושני גרות של שמן זית, ולבקש אז על כל הילדים שיצליחו בחיים, כי התפלה שהאשה מתפללת בעת הדלקת הגרות — נתקבלת מאד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתקעג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, א' דחגכה ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אָל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ותהלה לאל, יש לנו במה לשמח, שאנו

צ אֲשֶׁר ז' תתקעד בנחל

זוכים לדעת מרבי אמת כזה, רבי נפלא כזה, וכודאי אם נציית אותו, יהיה לנו טוב כזה וכבא לנצח.

ראה להחזיק בשעורים קבועים בכל יום — מקרא, משנה, גמרא, מדרש, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליח בכל ענייך.

ראה לשמר מאד מה שאתה אוכל וכן הילדים, ותזכו להיות בריאים תמיד. וכמאמר החכם: "שים רופאיך בראש מזונך, יעמידו שלותך יושבוך על כנך". ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן א'): פשאדם זוכה, הקדוש-ברוך-הוא מכניס לו את הרפואה בתוך מאכלו.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתקעד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, א' בחגגה ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך בכאב עינים.

יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לך רפואה שלמה מן השמים ברמ"ח איבריך ושס"ה גידריך ובכל טפי דמיה, ושלא תדע משום צער קלל.

והנה רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפז) על פסוק (במדבר יג): "ארץ א'כ'לית' יושביה" — ראשי תבות: א'תה ת'שלם ל'איש כ'מעשהו, ש'בארץ י'ש'אל הקדוש-ברוך-הוא מ'שלם ת'ך- ומיד מדה במדה, שעל-ידי-זה הוא מבין לפשפש במעשיו, ולידע החטא שפגם בו ולשוב בתשובה, עין שם.

על-כן ראה לשוב בתשובה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה לרפואת הנפש ורפואת הגוף, ותשמר את עצמך מאד

אַשֶׁר ז' תתקעה בנחל צא

מְרוֹפְאִים, רוֹפְאֵי הַבַּל, כִּי כָּבַר אָמַר הַחֹכֵם: "רַב הָרוֹפְאִים תִּמְצָאֵם
זְקֵנִים בָּאִים בַּיָּמִים, בְּעֵבֹר כִּי הַמְּלֶאֶךָ הַמְּמַנֶּה עַל הַמּוֹת יִנְיַחֵם
לְרַבּוֹת צִידוֹ". וּבְפָרֵט בְּאַרְצָן יִשְׂרָאֵל הִרְבֵּה מִהָרוֹפְאִים הֵם רוֹצְחִים
גְּדוֹלִים, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד מֵהֵם, כִּי אֵינָם מִתְחַשְּׁבִים
בְּאָדָם כָּלֵל.

הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְלֹא תִדַע מִשׁוּם רָעָה.

אֹדוֹת הַמִּצַּח, מוֹכָא בְּדַבְרֵי גוּרֵי הָאָרֶזִי: "מִצַּח גִּימְטְרִיָּה
יוֹסֵף בָּא"ת ב"ש וְד' אוֹתִיוֹתֶיהָ, וְיוֹסֵף הוּא הַיְסוּד, וְכֵן מִצַּח
גִּימְטְרִיָּה יְסוּד אֵל חִי. רוֹאִים מְזָה אֶת הַקֶּשֶׁר שֶׁבֵּין הַמִּצַּח וְהַיְסוּד.
וְרַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ד'), שֶׁהַמְּחַקְרִים הַכוֹפְרִים
בָּאִים עַל-יְדֵי שְׂאִין לָבֶם יָכוֹל לְהַכִּיל בְּקַרְבָּם אֶת חֻכְמַת הָאֱלֹקוֹת,
וּבְשִׁבִיל זֶה הִנְאוּף מְזִיק לָהֶם מְאֹד. הֵרִי אָנוּ רוֹאִים מְזָה, שֶׁהַמִּצַּח
תְּלוּי בְּבְרִית שֶׁהוּא הַיְסוּד, וּכְשֶׁנִּתְקַן הַיְסוּד, אָז נִמְשָׁךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה
אֶל הַמִּצַּח.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָכֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תתקעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מַקֵּץ, א' דְּחִנּוּכָה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד אָנִי מְצֻטְעָר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה
מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מִבֵּית וּמִבְחוּץ. אֶף-עַל-פִּי-כֵן עָלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל
מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיווֹנוֹת, וְאֲשֶׁרִי
מִי שֶׁמְחַזֵּק מֵעַמֵּד.

בְּמִצְבֶּךָ הַקָּשָׁה יֵשׁ לָךְ יַעֲזֶה אַחַת — רַק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ
בְּכָל יוֹם בְּלִשׁוֹן עֲצֻמָּה, הֵינּוּ בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלֶךָ, שֶׁתְּרַגְּלִילִי אֶת עֲצֻמָּךְ

צב אָשֶׁר ז' תתקעו בַּנְּחַל

לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְכָל מִה שֶׁמַּעִיק לָךְ
תְּסַפְּרֵי לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וּתְבַקְשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, שְׂיַחֲוֶם
וַיִּרְחַם עָלֶיךָ, וְתִזְכִּי שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתְךָ.

רְאֵי לְהַדְלִיק אַרְבַּעַה גְרוֹת שֶׁל חֶלֶב וּשְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שָׁמֶן זֵית, וְלִבְקֹשׁ אֹז הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שֶׁבְּעֵלְךָ יִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה, וְשִׂיחֶיךָ
בְּבֵית עַמֶּךָ יִוָּתֵר, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מֵתְפַלֵּלֶת בְּשַׁעַת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת
לְכַבּוֹד שְׁבַת-קֹדֶשׁ, רְצוּיָה מְאֹד בְּשָׂמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְשִׂיבְנָה
בֵּיתְכֶם עַל-פִּי הַתּוֹרָה וְהִירָאָה, וְתִהְיֶה לְכֶם פְּרֻנְסָה בְּשַׁפְעַ.

פֹּה תִקְבְּלִי כַּמָּה קוֹנְטְרַסִים לַעֲיֵן בָּהֶם, וְכֵן תִּתְּנִי לְבַעֲלֶךָ שְׂיַעֲזֵן
בָּהֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֹשׁ מֵהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּעֵלְךָ יִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה עִם כָּל
הַמְשֻׁפָּחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׂמַיִם.

ז' תתקעו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מַקְצֵן, א' דְּחִנְכָה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי.

רְאֵי לְשַׁמֵּר אֶת עֲצֻמְךָ מִחֻטְאִים, וּכְבֹּר אֱמֶר הַחֲכָם: "הַטּוֹב מִכָּל
מִלְּבוּשִׁים שֶׁבְּעוֹלָם, כְּשִׁילְבֹשׁ הָאָדָם דַּעַת". וְהוּא עַל דֶּרֶךְ שֶׁאִמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (נְדָרִים מ.א.): כְּשִׁישׁ לְאָדָם דַּעַת, יֵשׁ לוֹ הַכֹּל,
וּכְשִׁאִין לְאָדָם דַּעַת, אִין לוֹ כְּלוּם. דְּדָא בֵּיה — כְּלָא בֵּיה, וְדָלָא דָא
בֵּיה — מַה בֵּיה; וְכֵן אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוֹטָה ג.): אִין אָדָם
עוֹבֵר עַבְרָה, אֶלָּא אִם-כֵּן נִכְנַס בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת.

עַל-כֵּן שְׁמְרִי אֶת עֲצֻמְךָ מִכָּל מִינֵי חֻטְאִים וְעוֹוֹנוֹת, וְאָף שְׁזָה

אֲשֶׁר ז' תתקעז בנחל צג
קָשָׁה מְאֹד, אֶף-עַל-פִּי-כֵן עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בְנֵי-אָדָם רוֹצִים רַק לְנַצֵּל
אוֹתָךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ דַעַת וְשִׁכָל וְתַחֲזִיקי מֵעַמְד.
הַמְאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם.

ז' תתקעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר מַקְצָן, א' דְחַנּוּכָה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, גַּר לְהַצְדִיק, נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ ... גַּר
יֵאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכוּן קִבְלָתִי, וְגִדְל שְׂמֵחָתִי — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין
לְשַׁעַר כָּלֵל. כִּי זֶה כַּמָּה שָׁלֹא שְׂמֵעָתִי מִמֶּךָ, וְגַם קִבְלָתִי חֲזָרָה שְׁנֵי
מִכְתָּבִים שֶׁשְׁלַחְתִּי לְךָ, כִּי לֹא יִדְעָתִי שֶׁעֲבַרְתָּ דִינָה.

וְהִנֵּה בֵּין כֶּף זְכִיתִי לְהִיּוֹת כָּבֵד בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁבְת־קִדְשׁ
פְּרֻשֶׁת נֹחַ, וְכֵן זְכִיתִי לְהִיּוֹת בְּעָרֵב רֵאשׁ חֲדָשׁ אֱלוֹל עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ
ז"ל בְּעִיר אוּמָן, וְעַל צִיּוֹן מוֹהַרנ"ת ז"ל בְּעִיר בְּרֶסֶלֶב, וְכֵן זְכִיתִי
לְהִיּוֹת שׁוֹב בְּשָׁבוֹעַ פְּרֻשֶׁת לְךָ-לְךָ, עִם יוֹתֵר מִמֶּנּוּן תְּלִמִּידִים
מ"הִיכַל-הַקִּדְשׁ" עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַזְכַּרְתִּי אֶתְכֶם לְטוֹבָה.

אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם יִתֵּן לִי אֵת הַחַיִּים, שְׂאֲזַכֶּה
לְהִיּוֹת עוֹד פַּעַם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁבְת שִׁירָה הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה,
וְאֶקְנֶה אֹז לְרֵאוֹתָךְ.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזּוֹק אֵת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְבַל
תִּשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר. רְאֵה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה תְּמִיד, וְשׁוּם דְּבָר
שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְבַטֵּל אוֹתָךְ מִתּוֹרָה וּתְפִלָּה.

נָא וְנָא הַרְגַל אֵת עֲצָמְךָ בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוּת, וְאֵל תְּהִיָּה כְּעֶסֶן כָּלֵל,

צד אֲשֶׁר ז' תתקעה בנחל

כי הכעס מבלה את האדם ואת בריאותו, וזה סימן של שוטה —
כשהוא תמיד בכעס ובקפדות.

עליך לדעת, כי עקר גדלת האדם — לחזק את עצמו ולהחזיק
מעמד מפל מה שעובר עליו, ושום דבר לא ישבר אותו.

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, ועל-ידי-זה לא יאבד
הקשר בינינו, חס ושלום.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ז' תתקעה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, א' דחנכה ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער לשמע מה שעובר
עליך.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה מן השמים, ויסיר
כל מחלה ונגע מפה, ותזכי להיות בריאה כאחד האדם.

נא ונא לנסע עם בעלך תכף-ומיד אל הציון הקדוש של רבי
מאיר בעל הנס בעיר טבריה, ותדליקי שם שמן זית לכבודו,
ותבקשי הרבה ממנו יתברך, שירחם עליך בזכותו, ובזכות כל
הצדיקים האמתיים, קדושים אשר בארץ הקמה, ותאמרו "אלוה
דמאיר ענגי" הרבה פעמים, ואחר-כך תמרחי את הפנים שלך עם
השמן זית שדלק שם, ותבקשי הרבה ממנו יתברך, שיחוס וירחם
עליך, ואז איזו מחשבה שיכניס בך הקדוש-ברוך-הוא תקימי.

אקנה להקדוש-ברוך-הוא שתציתי אותי, ותהיה לך רפואה
שלמה.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה עם בעלך, כי רבנו ז"ל

אֲשֶׁר ז' תתקעט בנחל צה

אמר: השמחה היא רפואה לכל, ואם אפשר לכם לרקוד בכל יום תרקדו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ז' תתקעט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, א' דחנכה ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאוד, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך, אשר זה עקר גדלת האדם, שזוכה להחזיק מעמד.

מה אמר לך, ידידי היקר! אנשי שלומנו היקרים מספרים, שר' אברהם בר' נחמן ו"ל, היתה דרכו לילך תמיד עם פנים שוחקות לפני כל אחד ואחד, ואפלו לפני המתנגדים עליו וכו', ולא רצה להכנס עמם בשום ופוחים, ואף שהיה יודע מצבו ומדרגתו של כל אחד, והיה בנקל לו לומר להם היכן אווזים, אף-על-פי-כן שתק להם, והשתמט מהם בפנים שוחקות.

על-כן הרגל את עצמך גם אתה ללכת תמיד בפנים שוחקות, ובפרט בביתך — זו אשתך, תחזקה ותאמצה, כי היא מאד סובלת מרב צערה הקשה, אשר צריכה לשבת כל היום בבית עם בתכם.

ראה, אהובי, אחי היקר! לבקש בכל יום ממנו יתברך שתזכה לשמחה, כי השמחה היא יסוד גדול בקיום האדם בגשמיות וברוחניות, וכשאדם שמח, אזי עוזר לו הקדוש-ברוך-הוא, שנתרחב לבו ונדעתו, ואז יכול לבקש ממנו יתברך כל מה שרוצה.

נא ונא ראה לשמור שבת כהלכתה, ותהיה שמח כל השבת,

צו אשר ז' תתקפ – ז' תתקפא בנחל

וְתִרְקַד עִם הַיְלָדִים, כִּי הַשְּׂמִיחָה וּבִכְרִיט בְּשַׁבָּת, מוֹעֵלֶת לְהַמְשִׁיךְ יְשׁוּעָה עַל כָּל הַשָּׁבוּעַ, אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר זֹכֵה לְשִׂמְחַת בְּשַׁבַּת-קִדְּשׁ. וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה כה, סִימָן טז): בְּעֵת שֶׁהָאָדָם שׁוֹמֵר אֶת הַשַּׁבָּת, גּוֹזֵר גְּזֵרָה וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַיְמָה, עֵינֵי שָׁם.

שְׁבִי'ת רְאִשֵׁי תְּבוֹת: שְׁבִי'ת בְּיוֹ תִּתְרַפָּא, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּזִכּוֹת שַׁבַּת-קִדְּשׁ, שֶׁתִּזְכּוּ לְרְאוֹת רַב נַחַת מִבְּתוֹכְכֶם, וְשִׁתְּהִיָּה לָהּ רְפוּאָה שְׁלָמָה.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תתקפ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִקֶּץ, ב' דְּחִנְכָה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעַ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעִלָה ... גְּרוֹ יָאִיר.

פֹּה תִקְבַּל רְצוּף אַרְבָּעָה קוֹנְטְרָסִים בְּאַנְגְּלִית, שֶׁיֵּצְאוּ לְאוֹר עַל-יְדֵי יְשִׁיבְתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, כְּדֵי לְהַחֲדִיר אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּאַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁבְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים נִתְרַחֲקוּ.

אֲקוּהָ שִׁתְּהִנֶּה מִהַקּוֹנְטְרָסִים, וְתַעֲזֹר לָנוּ בְּהַדְּפָסְתֶם, וּבְזִכּוֹת זֶה יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁפְעַת בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה, וְתִזְכֶּה לְעִשְׂרֵי דִקְדוּשָׁה, וּלְהַרְחֵבַת הַדַּעַת, וְתִרְוָה רַב נַחַת מִהַיְלָדִים, וְתַגְדֵּל לְתוֹרָה וּלְחִפָּה וּלְמַעֲשֵׁים טוֹבִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה...

ז' תתקפא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִקֶּץ, ב' דְּחִנְכָה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעִלָה ... שִׁיחִיָּה.

אֲשֶׁר ז' תתקפב — ז' תתקפג **בנחל** צז

פה תקבל רצוף כמה קונטרסים שיצאו לאור על-ידי ישיבתנו הקדושה, כדי להכניס את האמונה הקדושה באלו שנתרחקו.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה לברכה והצלחה, ותצליח בכל מעשה ידיך, ותעלה מעלה מעלה, ותעזר לנו בהדפסתם.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה לרווח רב נחת מפל יוצאי חלציה, ותשמע תמיד רק בשורות טובות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ז' תתקפב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מקץ, ב' דחנכה ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל היקר והנעלה ... שיחיה.

פה תקבל רצוף ארבעה קונטרסים שיצאו לאור, על-ידי ישיבתנו הקדושה, כדי להחזיר את האמונה באלו שעדין רחוקים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליח בכל ענייניך, ותזכה לשפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, ובכל אשר תפנה — תצליח, ותרוה רב נחת מיוצאי חלציה.

אקווה להשם יתברך, שתעזר לנו בהדפסתם, ובשכר זה תזכה לראות נסים ונפלאות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ז' תתקפג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מקץ, ב' דחנכה ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל היקר והנעלה ... שיחיה.

פה תקבל רצוף ארבעה קונטרסים שנדפסו על-ידי ישיבתנו

צח אָשֶׁר ז' תתקפד בנחל

הקדושה, כְּדֵי לְהַחְזִיר אֶת הָאֱמוּנָה לְאַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׂעֵדִין
נִתְרַחֵקוּ.

הקדוש-ברוך-הוא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַזְכֶּה לְבִרְכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל
מַעֲשֵׂה יְדִידָה, וְתִרְוָה רַב גַּחַת מִיְלֻדֶיךָ, וְתִגְדְּלֶם לְתוֹרָה וְלַחֲפָה
וְלִמְעֻשִׁים טוֹבִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא יְמַשִּׁיךְ עֲלֶיךָ שְׁפַע, בְּרָכָה
וְהַצְלָחָה, וְתַעֲזֹר לָנוּ בְּעַבּוּדְתֵנוּ הַקְדוּשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל הַעֲנִינִים...

ז' תתקפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מַקְצָן, ב' דְּחִנְכָה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנֶכוֹן קִבְלָתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, אֵיךְ שְׂאַתָּה
זוֹכָה לְהִתְקַרֵּב וְלְהִתְוַדַּע מִרַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר בְּוִדְאֵי עַל יְדוֹ תִזְכֶּה לְבוֹא
וְלְהִגִּיעַ אֵל תְּקוּנָךְ הַנִּצְחִי.

וְהִנֵּה כָּל עֲנִיָן רַבְּנוּ ז"ל הוּא — לְגִלוֹת אֶת פְּנִימִיּוֹת נִקְדַּת אִישׁ
הַיִּשְׂרָאֵלִי, אֵיךְ שֶׁהוּא יְכוֹל לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וּמִלְהַב אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁכָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל גַּם-כֵּן יְכוֹל לְהִתְעַלּוֹת בְּתַכְלִית הַעֲלִיָּה.
וּבְזֶה נִתְעַלָּה רַבְּנוּ ז"ל עַל כָּל־סָם, כִּי יֵשׁ בְּכַחוֹ לְלַהֵב אֶת הַכִּי יְרוּד
וְהַכִּי פְּגוּם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַכְלִית הַהִתְלַהֲבוּת, עַד שֶׁתָּמִיד יִבְעַר לְבָבוֹ
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

לְזֹאת אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז בְּוִדְאֵי יִזְכֶּה
לְבוֹא אֵל תְּקוּנוֹ הַנִּצְחִי עוֹד בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ. וּמִחֲמַת שֶׁהִבְעַל-דְּבָר יוֹדַע
זֹאת, עַל-כֵּן סָבַב מִחֲלָקֶת גְּדוּלָה עַל רַבְּנוּ ז"ל, וְעָשָׂה כָּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת
שְׂבָעוּלָם שִׁיתְרַחֲקוּ מִמֶּנּוּ, כִּי הִבְעַל-דְּבָר מְאֹד מְפַחַד אִם יִזְכּוּ
לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, כִּי אֵז אֵין לוֹ כְּבָר מֵה לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם.

וְהִנֵּה, כְּמוֹ שֶׁכָּל־אֲמוֹת הָעוֹלָם מִתְנַגְּדִים וְחוֹלְקִים עַל כָּל־

אֲשֶׁר ז' תתקפד בנחל צט

נשמות ישראל, והם כמו קלפה חזקה, המסתרת ומסבכת את הפרי, כמו־כן בין אחינו בני ישראל הרחוקים מהיהדות, שהם עמי הארצות, הם חולקים על שומרי תורה ומצוות, והם כמו העלים המכסים את הפרי. וכמו־כן בין שומרי תורה ומצוות, חולקים ומכסים ומסתירים את היראים והחרדים לדבר ה', וכן מביניהם מסתירים יותר ויותר וכו' וכו', וכך עולה גבה על גבה, כל המקדש ביותר — חרב ביותר.

עליך לדעת, כי כל מה שאדם חוטא, הוא בורא קלפות ומשחיתים, שישתירו ממנו את האור אין סוף, שלא יוכל להשיגו. יתברך מרב קלקול מעשיו, עד שיש חטאים, שמוכא בזהר הקדוש, שאין על זה תשובה כלל, ואמר על זה רבנו ז"ל, שעל הכל יש תשובה, רק מנסים את האדם שישמע מחלקת, ואם אין לו שכל ושום זכות, הוא שומע את המחלקת ובורח, ואם הוא זוכה להסתכל באמת על עצמו בעין האמת, אז שום מחלקת שבועולם לא תוכל לבטלו ולרחקו מהאמת (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ח'; ובלקוטי-הלכות, תפלין, הלכה ד'; ובשיחות-הר"ן, סימן עא), ואם תעין במקומות אלו, תבין למה יש מחלקת עלי וכו' וכו', עין שם.

רבנו ז"ל הקפיד מאד לא לעשן, ולא לשתות משקה המשפר, ולא להריח טבק, ולא להקפיד על נקיות (הינו שיש בגי-אדם, שנוכנסו בהם דמיונות, שצריכים תמיד לצאת בעבור נקיות), ואמרו על זה אנשי שלומנו, שהאדם צריך לשמר את עצמו לא להיות ב'ט'ל'ין', שהוא ראשי-תבות: ב'ראנפין, ט'אפק, ל'ולקע (לעשן), נ'קיות; כי דברים אלו עושים את האדם בטלן. ובאמת כשאדם בטלן בגשמיות — הוא בטלן ברוחניות, כי זה תלוי בזה, כי אסור לבטל את הזמן פרגע, אלא או ללמד ולהתפלל, או לקיים מצוות, או לדבר אליו יתברך, או לדבר דבורי אמונה, או לעשות טובה ליהודי, אבל אסור לבטל את הזמן היקר, שאי אפשר לקנותו בשום ממון שבועולם, כי הזמן שעבר — לעולם כבר לא יחזור. ודברים אלו — לעשן, או לשתות יין שרף, או נקיות וכו', זה מביא את האדם לידי בטול זמן.

ק אָשֶׁר ז' תתקפה בַּנַּחַל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנִזְכֶּה בְּאַמַּת לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ וְלִצִּיַּת אוֹתוֹ, אֲשֶׁר זֶה עֲקָר הַהִתְקַרְבוּת, וְאִז נִרְגִישׁ טַעַם אַחֵר בְּהִתְקַרְבוּת.

וּמוֹבָא בְּלִקוּטֵי-הַלְכוֹת (שְׁלוּחִין, הַלְכָה ה'), שֶׁהַצַּדִּיק מְגִיחַ תַּלְמִידִים, שֶׁהֵם מְמַשִּׁיכִים אֶת אוֹרוֹ בְּעוֹלָם, וְעַל-כֵּן כְּדַאי לְלַכֵּת אֲלֵיהֶם, וּלְקַבֵּל מֵהֶם אֶת הָאֶרֶת הַצַּדִּיק. עַל-כֵּן רָאָה גַם אֶתָּה לְלַכֵּת אֵל ... לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ אֶת הַנִּקְדָּה שְׁלוֹמֵי־דִים בְּחִדְרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ וְ"ל, שְׁבוּנָה "הֵיכַל-הַקִּדְשׁ".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תתקפה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מַקֵּץ, ב' דְּחִנּוּכָה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוֹ נְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכֶּה לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם בְּרַמ"ח אֵיבָרֶיךָ וּבְשֵׁס"ה גִּידֶיךָ וּבְכָל טַפֵּי דְמִיךָ.

רָאָה לְשִׁמּוֹר מְאֹד עַל הַמְּאֻכָּלִים שְׁאַתָּה אוֹכֵל, שְׁלֵא יִהְיֶה בָּהֶם שׁוֹם חֲשָׁשׁוֹת שֶׁל כְּשָׁרוֹת.

גַּם הִיָּה טוֹב, שֶׁתִּלְךָ אֶל רוּפָא לְקַחַת מִמֶּנּוּ כְּדוּרֵי הַרְגָּעָה לְהַרְגָּעַת הַעֲצָבִים, וְאִין בְּזֶה שׁוֹם חֲשָׁשׁ כָּלֵל, אֲבָל לֹא יוֹתֵר, כְּמֵאֲמַר הַחֶכֶם: "אוֹי לוֹ לְחוּלָה שֶׁהָרוּפָא פָּגַע בּוֹ".

רָאָה לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלָּךְ, אִם הֵן כְּשָׁרוֹת, וְתִנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁזֶה יוֹעִיל לָךְ בְּרוּחַנִּיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת וְתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ. כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (מְנַחֹת מֵד):
הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין — זוֹכֵה לְחַיִּים; וְאָמְרוּ (שָׁם): כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין —

אָשֶׁר ז' תתקפו בנחל קא

מאָרײַך זַמײַם; וְאָמְרוּ (שַׁבַּת קַנְגָה): וְשָׁמַן עַל רֵאשֶׁךָ אֵל יַחְסֹר — אֵלֹהֵי תַפְלִיין; רְאֵה לְקַיִם כָּל זֹאת, וְעוֹד תִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה בְּחַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תתקפו.

בַּעֲזֵרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִקֵּץ, ב' דְּחִנּוּכָה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמֵאֵד אֲנִי מִצְטַעַר מִכָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, שֶׁחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרַכּוֹת י'): אֲפִלוּ חָרַב חֲדָה מִנַּחַת עַל צִנְאוֹרוֹ שֶׁל אָדָם, אֵל יִתְיַאֵשׁ עִצְמוֹ מִן הַרְחָמִים; וְאָמְרוּ (שָׁם ס): מִכָּאֵן שֶׁנִּתְּנָה רְשׁוּת לְרוּפֵא לְרַפְּאוֹת; וְהִנֵּה חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ, שֶׁנִּתְּנָה רְשׁוּת לְרוּפֵא לְרַפְּאוֹת אֲבָל לֹא לְיֵאֵשׁ, וְעַל־כֵּן, חַס וְשָׁלוֹם, שֶׁבַעֲלֶךָ לֹא יַעֲשֶׂה שׁוֹם נִתּוּחַ כָּלֵל, כִּי הֵם יְכוּלִים לְקַלְקֵל, עַד שֶׁלֹּא יוֹעִיל אַחֲרֶיךָ שׁוֹם דְּבָר. וּבִפְרָט בְּעִנְיַן יְלָדִים, צְרִיכִים לְהַשְׁמֵר מֵאֵד, שֶׁלֹּא יִזְקּוּ אוֹתוֹ. וּכְבָר אָמַר הַחֶכֶם: אוֹי לוֹ לְחוּלָה שֶׁהַרוּפֵא פָּגַע בּוֹ; וְאָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשִׁין פ.ב.): טוֹב שֶׁבְרוּפְאִים לְגִיּהֲנוּם; וְכֵן אָמְרוּ (ירוּשְׁלַמִי בְּתַבּוֹת, פָּרָק יג, הַלְכָה ב'): לֹא מִן הַכָּל הָאָדָם זוֹכָה לְהַתְּרַפְּאוֹת. עַל־כֵּן שָׁמְרוּ אֶת עִצְמֵכֶם מֵאֵד מְרוּפְאִים.

א. רְאוּ לְשֹׁמֵר מֵאֵד עַל טְהָרַת הַמִּשְׁפָּחָה וּלְדַקְדָּק בְּזֵה מֵאֵד. ב. רְאוּ לְהִדְלִיק שְׁנֵי גִרוֹת שֶׁל חֵלֶב וּשְׁנֵי גִרוֹת שֶׁל שָׁמֶן זַיִת לְכַבּוֹד שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וְלְהַתְּפַלֵּל הַרְבֵּה לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֲזוֹ עַל בָּנִים, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מִתְּפַלֵּלָת אֲזוֹ — רְצוּיָהּ וּמִקְבָּלָתָהּ. ג. רְאוּ לְקַנּוּת (בְּחִנּוּת שֶׁל תַּכְשִׁיטִים) אוֹת ה' מִכֶּסֶף טְהוֹר, וְתַשְׂאֵי אֶת זֶה עַל צִנְאוֹרְךָ תְּמִיד. ד. גַּם טוֹב שֶׁתַּשְׂאֵי אֶצְלֶךָ תְּמִיד מִגִּנֵּט קָטָן.

וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּבְרָכָה וְהַצְּלָחָה, שֶׁתִּזְכּוּ לְהַפְקֵד

קב אֲשֶׁר ז' תתקפז — ז' תתקפח בַּנְחַל

בְּזַרַע שֶׁל קִימָא. הָעֵקֶר רָאוּ לְהַתְפַּלֵּל תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהוּא בְּנֹדְאֵי
לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַמְאֲחֵל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלִיחַ מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תתקפז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִקֶּץ, ג' דְּחִנְכָה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְכֶם בְּנִשְׂיַאת חַן, שֶׁתִּשְׂאוּ חַן בְּעֵינַי כָּל
רוּאֵיכֶם, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִצְלִיחוּ.

נָא וְנָא לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְכֶם לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשִׁפְתַי
הָאֵם, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְכֶם, אֲשֶׁר זֶה הַשְּׁעַר
וְהַפֶּתַח לְהַצְלִיחַ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַמְאֲחֵל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלִיחַ מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תתקפח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִקֶּץ, ג' דְּחִנְכָה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַקָּדוֹר, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוּ זָאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְלָתִי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׂמְעַ, שֶׁאַתָּה מְחַזֵּק
אֶת עֲצָמְךָ בְּעַבֹדַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ.

רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ
בְּכָל יוֹם, עַל-כָּל-פָּנִים עֲשָׂרִים רְגָעִים, כִּי הַהִתְבוֹדְדוֹת הֵיא בְּדַגְמַת
הַמְּלַח, שֶׁמִּמְלִיחִים בּוֹ אֶת הַבָּשָׂר, וּמוֹצִיאִים מִמֶּנּוּ אֶת הַדָּם הַרְעָ.
וּמוֹבָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (יִוְרָה דְּעָה, סִימָן סט, סְעִיף ו'), שֶׁבִשְׁעַת הַדְּחָק
מוֹעִיל עֲשָׂרִים רְגָעִים, עַל-כֵּן רְאֵה לְקַבֵּעַ אֶת עֲצָמְךָ בְּקַבִּיעוֹת חֲזָקָה

אָשֶׁר ז' תתקפט — ז' תתקצ **בַּנְחָל** קג
לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּכָל יוֹם עַל-כָּל-פְּנִיּוֹת עֲשָׂרִים רְגָעִים, וְאִם אֶפְשָׁר
כַּמָּה פְּעָמִים בַּיּוֹם — מָה טוֹב וּמָה נְעִים.
תִּכְתֹּב לִי אִם אַתָּה מְקַבֵּל אֶת מִכְתָּבִי, וְכֵן אִם קִבַּלְתָּ אֶת מִכְתָּבִי
זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִהַשְׁמַיִם...

ז' תתקפט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מַקְצַ, ג' דַּחְנָנָה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

רְאֵי לְהַדְלִיק שְׁנֵי גִרוֹת לְכַבוֹד שִׁבְת קִדְשׁ, וְתִבְקָשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ
בְּשַׁעַת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת, כִּי אֲזוּ הוּא זְמַן רְצוֹן גְּדוֹל לְאִשָּׁה.

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע גַּם אֶת
תְּפִלָּתְךָ.

רְאֵי לוֹמַר בְּכָל יוֹם 'יוֹם תְּהִלִּים', בְּאַפֵּן שֶׁתִּזְכְּרִי לְגַמֵּר וּלְסַיֵּם בְּכָל
שְׁבוּעָה אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִהַשְׁמַיִם...

ז' תתקצ

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מַקְצַ, ד' דַּחְנָנָה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי שְׂמֵחַ שֶׁזְּכִיתָ לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, אֲבָל עָלֶיךָ לְדַעַת,
כִּי אָדָם שֶׁהִזָּה עַד עַכְשָׁו בַּחֲשָׁךְ, כְּשֶׁנִּתְלַהֵב לְבוֹ לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, הוּא
בְּסִכְנָה גְּדוֹלָה, כִּי מֵרַב הַתְּלַהֲבוּת, אֵינּוּ יוֹדֵעַ מָה לַעֲשׂוֹת, וְרוֹצֵה

קד אֲשֶׁר ז' תתקצא בנחל

לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים, אֲשֶׁר הֵם לְמַעַל מִכַּחֲתוּיָו. וְזוֹ כֹּל הַבְּעֵיָה הַיּוֹם,
שְׁכַל הַבְּעֵלִי תְּשׁוּבָה, תִּכְףּ-וּמְיָד כְּשֶׁנִּכְנַסְתָּ בָּהֶם הַתְּעוֹרְרוּת לְתְּשׁוּבָה,
אֲזִי מִתְחִילִים לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים שְׁלֵא אָמְרוּ לָהֶם, וּמִזֶּה יוֹצְאִים
אֲחֵר-כֵּן הַרְבֵּה קְלָקוּלִים.

על-כֵּן רֵאָה לְצַמְצָם אֶת עֲצָמָךְ עִם הַהִתְלַהֲבוּת, וְגַם עִם יִשְׂרָאֵל
כְּשֶׁבָאוּ סְמוּכִים לְהַר סִינִי, וְרָצוּ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, הַתְּלַהֲבוּ כָּל-כֵּן,
עַד שֶׁהֲצַרְכוּ שֶׁהוּא יִתְבַּרֵךְ יִפְקֹד עֲלֵיהֶם (שְׁמוֹת יט): "הָעַד בָּהֶם פֶּן
יִהְרָסוּ אֶל ה' לְרֵאוֹת וְנִפְל מִמֶּנּוּ רַב וְגו', וְהָעַם אֵל יִהְרָסוּ לְעֵלוֹת אֶל
ה' פֶּן יִפְרֹץ בָּם" וְגו'. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מִוֵּהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן עב),
שְׁגַם בַּהֲתַקְרְבוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יֵשׁ יֵצֵר הָרַע גְּדוֹל, כְּשֶׁאָדָם
רוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב לַהֵשֶׁם יִתְבַּרֵךְ, הוּא רוֹצֵה לְעֵלוֹת יוֹתֵר מִהַמְּדָה.

על-כֵּן רֵאָה לְצַמְצָם אֶת עֲצָמָךְ, שְׁלֵא תְּבֹא, חֵס וְחִלְלִיָה, לְשֹׁכֵר
עֲצָבִים.

פֶּה תִקְבַּל כְּמָה קוֹנֵטְרָסִים שֶׁתַּעֲיִן בָּהֶם. אֲקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁיַּעֲזוֹר לָךְ לְעַבֵּר עַל כָּל בְּעִיּוֹתֶיךָ, וְגַם תִּזְכֶּה בְּאֵמֶת לְהִתְקַרֵּב
אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ. אֲנִי מְצַרֵּךְ כָּאֵן מִכְּתָב לְאִשְׁתְּךָ, וְתִרְאֶה לְמָסוֹר לָהּ. אֲנִי
מְקַנְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתַּצִּיֵּת אוֹתִי, וּתְקַיֵּם אֶת רְצוֹנִי, וְאֲזוֹ טוֹב
לָךְ כָּל הַיָּמִים. וְאִף שֶׁעֲכָשׁוּ נִדְמָה לָךְ, שֶׁאִשְׁתְּךָ הִכִּי גְרוּעָה, וְאִינְךָ
צָרִיךְ אוֹתָהּ, אֲבָל תִּדַּע, שֶׁלְּבָסוֹף תִּתְחַרֵּט. עַל-כֵּן רֵאָה לְמָסוֹר לָהּ אֶת
הַמְּכַתֵּב הַזֶּה.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִהַשְּׁמַיִם...

ז' תתקצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מַקֵּץ, ד' דִּתְנַפֶּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר עַל כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּבִיתְכֶם —
מְרִיבוֹת וְאֵי הַבְּנָה בְּשִׁבִיל הַיְהוּדוּת.

אָשֶׁר ז' תתקצב בנחל קה

עֲלֵיךָ לְדַעַת, כִּי אֵין עוֹד נַעַם וְזִיו כְּמִי שְׁזוּכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו
יְתַבְרֶךְ, וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית, אֲשֶׁר־לוֹ בְּזָה וּבְכָא לְנִצְחַח נִצְחִים!
בְּיָדָי כְּשֶׁאָדָם חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, עוֹבֵר עָלָיו מִן הַהַפּוּף אֶל הַהַפּוּף, כִּי
עַד עַכְשָׁיו הִתְנַהֵג בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, וְעַל-כֵּן קָשָׁה לוֹ מְאֹד לְהִבִּין
אֶת הַיְהִדוּת. עִם כָּל זֶה מִי שֶׁנִּכְנָס בְּלִמּוּד הַיְהִדוּת, רוֹאֶה וּמְבִין,
שֶׁאֵין עוֹד נַעַם כְּמוֹ זֶה, אֲשֶׁר הוּא לִמּוּד עֲמַק וְנִפְלֵא מְאֹד.

עַל-כֵּן, לְדַעַתִּי, רְאֵי לְהַשְׁלִים עִם בְּעַלְךָ, וְתִשְׁתַּדְּלִי לַעֲשׂוֹת
שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יַעֲזֹר. וְאֵין זֶה נָאֶה וּכְדָאי לְהִתְגַּרֵּשׁ,
בְּפָרֵט כְּשֶׁיֵּשׁ לָכֶם כָּבֵד יְלָדִים, מִפְּאֵת אֵי הַבְּנָה לֹא כְּדָאי לְשַׁבֵּר
בֵּיתְכֶם. עַל-כֵּן תִּרְאוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים לְהַשְׁלִים בֵּינֵינוּ,
וְלַחֲזוֹר שְׁנֵיכֶם בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית. וְאִף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁכִּפִּי הַמְּצַב
אֲצִלְכֶם בְּבֵית, שְׂרוּי מְאֹד מְאֹד הַכַּעַס וְהַרְצִיחָה, וְהַנְּצַחוֹן חֲזָק מְאֹד,
עִם כָּל זֹאת רְאוּ לְהִתְיַשֵּׁב בְּדָבָר — לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם, וְאֵל תִּמְשִׁיכוּ
לְרִיב, כִּי מֶה יִהְיֶה וּמֶה יֵצֵא אִם תִּתְגַּרְשִׁי!?

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ לָכֶם שֶׁכָּל וְדַעַת, וְתִזְכּוּ לְהַשְׁלִים
בֵּינֵינוּ, וְתַחֲזְרוּ בְּאֲמַת בְּתִשׁוּבָה, וְאִזּוּ יִשְׁתַּנֶּה לְגַמְרִי כָּל בֵּיתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תתקצב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרֶךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִקֵּץ, ד' דַּחֲנֻכָּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ בְּתוֹךְ מִכְתָּב בְּעַלְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שֶׁמְחַתִּי
לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ אֶת מַחֲזָקֶת אֶת עֲצֻמְךָ וְאֶת בְּעַלְךָ, אֲשֶׁר זֶה
עָקֵר מַעֲלַת הָאִשָּׁה — כְּשִׁזּוּכָה לְחַזֵּק אֶת בְּעַלָּהּ, וּמְכַל מֶה שֶׁעוֹבֵר
עָלֶיהָ, יֵשׁ לָהּ דְּבִרְיֵי חֲזוּק וְעִדּוּד, לְחַזְקוֹ וּלְאֲמָצוֹ וּלְעוֹדְדוֹ, וְלֹא
כְּאֲשֶׁר נִהוּג בְּקִרְבֵּי הַנָּשִׁים, שֶׁתִּכְפֹּר-וּמִיָּד כְּשֶׁהַבַּעַל עוֹשֶׂה אֵיזָה מִשְׁגָּה,
שׁוֹבְרִים אוֹתוֹ לְגַמְרִי, וּמְחַלִּישִׁים אֶת דַּעַתוֹ, אֲדַרְבָּה, אֲשֶׁר־יִהְיֶה הָאִשָּׁה

קו אֲשֶׁר ז' תתקצג בנחל

אֲשֶׁר זֹכָה לְחִזְקָה וּלְאִמּוּן אֶת בְּעֵלָהּ, וְאִז כְּשֶׁלְּבַעַל טוֹב — גַּם לְאִשָּׁה טוֹב.

מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, שְׁבִנִי־אָדָם מְצַלְצֵלִים אֲלֵיכֶם בְּשִׁבְלֵי הַסְּפָרִים, וְהַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁנוֹזְכָה לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת לְמוֹדוֹ הַטוֹב שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, עַד שְׁיִקְיָם הַיַּעֲוֹד (יִשְׁעִיָּה י"א): "וּמְלֶאָה הָאָרֶץ דַּעַה [לְדַעַת] אֶת ה'".

אִם יִרְצוּ לְדַבֵּר עִם מִיִּשְׁהוּ, תְּדַרְיִכוּ אוֹתָם לִילָף אֶל הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, וּבְחִסְדּוֹ יִתְבָּרַךְ, יֵשׁ לוֹ דְּבוּרִים יְפִים מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִהַשְּׁמַיִם.

ז' תתקצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִקֵּץ, ד' דַּחֲנֻכָּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, שְׁאֵתָה זֹכָה לְחִזְקָה אֶת עֲצָמְךָ, אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד טוֹב מִזֶּה בְּזֶה הָעוֹלָם, וְזֶה עֵקֶר הַנְּסִיּוֹן לְאָדָם — שְׁיִזְכָּה לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבְּרוֹ וּלְכַבֵּטְלוֹ, אֲדַרְבָּה, מִכָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו, הוּא בּוֹרַח תְּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי מִדַּת הַשְּׁמִיחָה לְשִׁמּוֹחַ תְּמִיד, הִיא הַמְּדַרְגָּה הַכִּי גְבוּהָה, שְׁאָדָם צָרִיף לְזָכוֹת אֵלֶיהָ בְּזֶה הָעוֹלָם. וְהָאֲרִיז"ל גָּלָה לְאִישׁ סוּדוֹ, שְׁהַעֲקָר מַה שְּׁנוֹזְכָה לְהַגִּיעַ לְמַה שְּׁהַגִּיעַ, הִזָּה רַק הוֹדוֹת הַשְּׁמִיחָה הַתְּמִידִית שְׁתְּמִיד שְׁמַח. כִּי הַשְּׁמִיחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַמַּחַ, וְנוֹתֶנֶת לוֹ פְּנָאֵי לְחֶשֶׁב, וּבְלִי שְׁמִיחָה הָאָדָם מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל עַד מְאֹד, וְהוּא שְׁבוּר כְּחֶרֶס הַנְּשֻׁבֵר, כִּי אֵי אֲפֹשֶׁר לוֹ לְחֶשֶׁב יִשָּׁר. אֲבָל כְּשֶׁאָדָם בְּשִׁמְיָמֵי ה', אִז זֹכָה אֶל מ'ח'ש'ב'ה' מִיִּשְׁבֵּת (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'), וְהוּא תְּמִיד שְׁמַח בְּחֶלְקוֹ. וְכַמֵּאֲמַר הַתַּנָּא (אֲבוֹת ד, א): 'אֵינְזָהוּ

אָשׁר ז' תתקצד בנחל קז

עשיר השמח בחלקו, וכשאדם עשיר כזה, שתמיד שמח בחלקו, אז הוא תמיד בשלום עם הכל, ואינו רב עם שום בריה, ובפרט עם ביתו — זו אשתו, ועם ילדיו.

ועל-כן עו'שיר' ראשי תבות: ו'התענג על ר'ב ש'לום, פי זה עקר הענג בגשמיות וברוחניות — כשהוא בשלום על הכל; שלום עם עצמו, שמשלים עם גורלו, שלום עם אשתו, שלום עם שכניו, ושלום עם כל העולם כולו. ואז יש לו דבורים לדבר עם כלם, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סב): ש'ליו'ם' ראשי תבות: ו'דע מ'ה ש'יתשיב ל'אפיקורס, פי כשאדם הוא בשלום עם הכל, אז הוא דבוק בחי החיים, ואינו נתפעל משום בריה שבעולם.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שיתהפף אצלך הכל לטובה, ותזכה להרחבה בגשמיות וברוחניות, ויהיה לך שלום אמתי, אשר כל מה שתבקש ממנו יתברך — תכף-ומיד יתקבל. ועל-כן ש'ליו'ם' ראשי תבות (אסתר ה, ו): מ'ה ש'אלתך ו'ינתן ל'ך; פי כשאדם בשלום עם הכל, אז נשמעת ונתקבלת תפלתו. ועל-כן הזהירנו האריז"ל, לקבל עלינו מצות עשה של "ואהבת לרעך כמוך" קדם התפלה, כדי להשלים עם כלל נשמות ישראל, ואז תתקבל תפלתו לרחמים ולרצון (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רלט).

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתקצד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, ד' דחגכה ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי שאתה זוכה לעסק בעסקי הרבים, ואתה מלמד תורה לילדי ישראל, אשר אין למעלה מזה, פי המלמד תורה לתינוקות של בית רבן, ומחדיר בהם את האמונה, אין לך דבר גדול ממנו. וזה היה כל סוד גם חגכה,

קח אֲשֶׁר ז' תתקצה בנחל

שְׁהִינָנִים טַמְאוּ אֶת כָּל הַשָּׁמַיִם, שֶׁהֵם "שֶׁמֶן מִשַּׁחַת קֹדֶשׁ" (שְׁמוֹת כה), שֶׁהִיא הַדַּת הַקְּדוּשָׁה, וְרָצוּ לְהַחֲדִיר כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת אֶפְלוּ בְּתִינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְעַל-יְדֵי הַצְּדִיקִים שֶׁבְּיָמֵים הָהֵם, הַחֲדִירוּ אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּתִינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן — זֶה הָיָה הַגָּס הַגָּדוֹל שֶׁל חֲנֻכָּה.

אָנֹכִי, כְּשֶׁאָנּוּ בָּאִים לְדַבֵּר מִחֲנֻכָּה, רָאִיתִי עֲכָשׁוּ דְבַר חֲדוּשׁ בְּחֲדוּשֵׁי הַמִּהְרֵי"ק (שֶׁהוּא רַבְנֵי יוֹסֵף קוֹלוֹן, הַנִּדְפָס כְּעַתָּה בְּכַתָּב יָד), וְאָמַר: לָמָּה הַצָּרָף כָּל-כָּךְ הַרְבֵּה זְמַן, עַד שֶׁהָיָה לָהֶם שֶׁמֶן טָהוֹר? צָרִיף לומר, שֶׁהָיָה רַחוּק מֵהַלֵּף ג' יָמִים לְהַלֵּף וְכֵן לַחֲזוֹר — הָרִי ו' יוֹם, אַחֵר יֵשׁ שַׁבָּת, וְיוֹם אֶחָד לַעֲשׂוֹת בּוֹ הַשֶּׁמֶן — הָרִי ח' יָמִים. כִּי אַחֲרֵי שֶׁהַגּוֹיִים הִשְׁחִיתוּ שֵׁם כָּל סְבִיבוֹתָם, וְהִצָּרְכוּ לְלַקֵּחַ מִרַחוּק, לְקַחַת הַזֵּיתִים וְלַעֲשׂוֹת מֵהֶם הַשֶּׁמֶן וְכוּ', וְאָף אִם נֹאמַר, שֶׁהַמְּקוֹם הָיָה קָרוֹב וְכוּ', הָיָה צָרִיף ז' יָמִים לְטַהֵר כָּל הַפְּלִים שֶׁטַמְאוּ הַגּוֹיִים, וְהִצָּרְכוּ לְהַזוֹת עֲלֵיהֶם לְשִׁלְיָשִׁי וְשִׁבְעִי, וְעוֹד יוֹם אֶחָד לַעֲשׂוֹת בּוֹ הַשֶּׁמֶן וְכוּ'. וְלִפְרוֹשׁ הָרֵאשׁוֹן, קָנוּ פְּלִים חֲדָשִׁים וְשִׁפִּיר.

אֹדוֹת מְצִיאַת הַזָּיוּג, נִדְפָס קוֹנְטְרַס "מְצִיאַת-הַזָּיוּג", רָאוּי לָכֶם לְקַנּוֹת אֶת הַקּוֹנְטְרַס הַזֶּה, וְשֵׁם תִּרְאוּ עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּשִׁבִיל מְצִיאַת הַזָּיוּג.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לָכֶם בְּהַצְּלָחָה מְרֻבָּה בְּבִיתְכֶם, וְתִשְׂאוּ חֵן בְּעֵינֵי כָל רוֹאֵיכֶם, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ז' תתקצה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מַקֵּץ, ד' דְּחֻנְכָּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל הַבְּחוּר ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ אִתָּהּ מִשְׁתוֹקֵק לְהִתְקַרֵּב אֶל דְּרָכֵי רַבְנֵי ז"ל.

אָשֶׁר ז' תתקצו בנחל קט

והנה בודאי — אם תתחיל לעיין בספרי רבנו ז"ל, ובפרט בקונטרסים החדשים, ההולכים ונדפסים עכשו, שהם תמצית חסידות ברסלב, אם תתמיד בהם, תראה לפניך אור חדש לגמרי. ובפרטיות אם תלמד בסדר-הדרך-הלמוד, אז תרגיש טעם אחר בחיך.

הרגל את עצמך לדבר עמו ותברך בלשון שאמה רגיל בה, ותספר לפניו ותברך כל מה שמעיק לך וכל מה שעובר עליך — בכלליות ובפרטיות ובפרטי פרטיות, ואז טוב לך לנצח. כי כשאדם מרגיל את עצמו לדבר עמו ותברך, יש לו אל מי לפנות בעת צרתו.

העקר עליך לדעת, כי כשאדם חוזר בתשובה, הוא חוזר רק אליו ותברך ולא אל בשר ודם, כמוכא באריכות בקונטרס "חוזר בתשובה", וגם ראה להזהר "פן יהרסו", שלא תתלהב יותר מהראוי.

המאחל לכם ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתקצו.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר מקץ, ד' דחנכה ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לג'כ"ו קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, שאמה זוכה ומזכה את הרבים בהפצת מעינות החכמה חוצה, אשר אין למעלה מזה בתקוון הברית; כי כנגד שפזר ורעו, יפזר ספרים מספרי רבנו ז"ל, המחזירים אמונה בעם ישראל. וכבר אמר החכם: "השלמת העולם להזהר מן העברות, וידיעת הבוה רם ונשא ולהאמין בו"; ובזה שהולכים ומגלים ומפרסמים את דעת רבנו ז"ל, מקימים את זה בשלמות.

עליך לחזק את עצמך מאד מאד בעצה היקרה של רבנו ז"ל,

קי אשר ז' תתקצז בנחל

שגלה לנו לחפש ולמצא בעצמו נקודות טובות, ולהחיות את עצמו עם כל פרט ופרט שאדם חוטף בכל יום. ומה שנדמה לה לדברים קטנים, עליך לדעת, ששם בעולמות העליונים הם דברים עליונים מאד, כגון: נטילת ידיים שחרית, נטילת ידיים לאכילה וכו', ומאה ברכות, אשר דבר זה, אף שנדמה לאדם לדבר קטן, אבל למעלה בעולמות העליונים, הוא דבר גדול מאד מאד.

אנשי שלומנו היקרים מספרים, שפעם שמעו להתבודד על ציון רבנו ז"ל את הרב החסיד ר' אפרים בן ר' נפתלי ז"ל (תלמיד רבנו ז"ל), ונתן תורה והודיה להקדוש-ברוך-הוא, שזכה לקום לרחץ את ידיו, ולומר ברכות התורה, ולברך את המאה ברכות, והתפלל ג' פעמים ביום, וברך ברכת המזון, ואשר יצר, ונשק את המזונה, והניח תפלין וכו' וכו', דברים כאלו שכל אחד עושה. ואף שהוא היה למדן גדול מאד, ומתמיד בתורה עד מאד, כפי שיכולים לראות מספרו "לקוטי אבן", עם כל זאת חזק את עצמו דיקא עם הנקודות הטובות האלו, שיש אצל כל בר ישראל.

כמו-כן עליך לחזק את עצמך עם הנקודות הטובות שיש בהן, והעולה על הכל — שזכית להיות על ציון רבנו ז"ל, אשר אין למעלה מזה.

המאחל לה ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתקצז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר מקץ, ה' דחנכה ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי הקר לי מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב, איך שאתה מחזק את עצמך בעבודת השם יתברך, ובפרט בהפצת

אֲשֶׁר ז' תתקצח בנחל קיא

מענינות החכמה חוצה, אשר אין למעלה מזה, כי בזה שמוזכרים עוד יהודי, הקדוש-ברוך-הוא ימחל לו על כל עוונותיו.

ידוע אצלנו, איך מוהרנ"ת ז"ל מסר את נפשו בעבור הדפסת ספרי רבנו ז"ל, ותמיד הרבה לדבר עם אנשי שלומנו ממעלת זה הענין.

היום הוא יום ההולא של ר' אברהם בר' נחמן ז"ל, בעל המכתב ספר 'באור הלקוטים', והוא הפליג תמיד לדבר מענין הדפסה, כי אביו ר' נחמן טולטשינער ז"ל היה מדפיס את ה"לקוטי-הלכות" במסירות נפש עצומה, וכן קבל מאביו את גדל ענין ההדפסה, וכשהיה מדבר עם תלמידיו, היה תמיד אומר בהשתוקקות גדולה: "מי יתן, שנוזפה לראות במו עינינו, איך שדבר רבנו ז"ל נתפרסם בעולם". ובחסדו יתברך, בדורותינו אלו נתקיימו דבריו הקדושים.

על-כן עלינו לעשות כל מיני פעולות שבעולם — לגלות ולפרסם את דרכו של רבנו ז"ל, ואף שהבעל-דבר אורב על זה מאד מאד בכל מיני נכלי ערמומיותו, עם כל זאת עלינו ללכת במסירות נפש הכי גדולה — לגלות ולפרסם את דבר רבנו ז"ל בעולם, ובפרט בארץ ישראל, אשר שם מתפשטת קלפת הערב-רב, המכנסת ספקות וכפירות באמונה בו יתברך. על-כן עלינו למסר את נפשנו לגלות ולפרסם את האמונה הקדושה, התמימה והפשוטה שקבלנו מרבנו ז"ל.

המאחל לכם ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתקצח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר מקץ, ה' דחנכה ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע, שאת עוסקת בהפצת ספרי רבנו ז"ל, וכותבת מכתבים לכל אחד.

קִיב אֲשֶׁר ז' תַּתְקַצֵּט בְּנַחַל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּצְלִיחִי וְתִתְמַיְדִי בְּזֶה, כִּי כָּל דְּבָר קָטָן שְׁעוֹשִׂים בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה — לְקַרֵּב רְחוּקִים, עוֹשֶׂה פְּעֵלָה גְדוֹלָה בְּעוֹלָם, אֵף מִי שֶׁהוּא נִמְצָא בְּאוֹר, לֹא יִבִּין מַה זֶה חֲשָׁף, וְכַמְאֵמֵר הַחֲכָם: "אֵין הַבְּרִיא מֵאֲמִין בְּצַעַר הַחֲלִי"; עַל-כֵּן רְאֵי לְהִתְמַיֵּד בְּדָבָר זֶה מְאֹד, לְגִלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, וּלְהַאִיר עֵינַיִם עוֹרוֹת בְּתוֹךְ הַחֲשָׁף.

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עֲלֵיכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּפִרְנֶסָה וּבְנִחַת מֵהִילָדִים, וַיִּשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל עֵין הָרַע.

הַמְּאֵחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ז' תַּתְקַצֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מַקְצָן, ה' דַּחֲנֻכָּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמַחֲתִי לְשִׁמְעַת אֶת תְּשׁוּקַת לְבָבְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבִפְרָט שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּתַפְלָה וּבְהַתְּבוּדָדוֹת, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מְזֶה, וְכָל הַצְּדִיקִים לֹא זָכוּ לְהַגִּיעַ לְמִדְּרַגָּתָם, אֲלֹא עַל-יְדֵי-זֶה (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ג'). עַל-כֵּן רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּזֶה מְאֹד, אֲפִלּוּ כַּמָּה דְּבוּרִים בַּיּוֹם, גַּם-כֵּן טוֹב וַיִּפֶּה הַדְּבָר מְאֹד, כִּי הוּא הַצְּלָחָה נְצָחִית.

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם וּבְאַהֲבָה עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצֻמְךָ מִכַּעַס וּקְפָדוֹת עִמָּה, וְהִרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדוֹן אוֹתָהּ תְּמִיד לְכַף זְכוּת, וּבְזֶה תַּצְלִיחַ מְאֹד. כִּי כְּשֶׁהִבִּית בְּשְׁלוֹם — הַכֹּל בְּשְׁלוֹם. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַמְּבַרְךָ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם, יְבָרַךְ גַּם אוֹתְךָ בְּשְׁלוֹם.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְהַפִּיעַ בְּכָל יוֹם כַּמָּה קוּנְטְרָסִים, אֲשֶׁר הֵם תְּמִצִּית חֲסִידוֹת

בְּרִסְלָב, וְזֶה יְהִי תַקוּן גְּדוֹל לְנִשְׁמַתְךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְקָרֵב אַחֲרַיִם אֵלָיו
יְתַבְרַךְ.

ח' אֲלָפִים.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מַקֵּץ, ה' דְּחִנְכָה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד אָנִי מִצְטַעֵר מִכֹּל מֵה שְׁעוֹבֵר
עֲלֵיכֶם שָׁמָּה בְּעֵנִין הַמְחַלְקֵת.

לְדַעֲתִי, אֵל תִּגִּיב שׁוֹם דְּבָר, כִּי כְּשֵׁרוֹאִים שְׂכוֹר הוֹלֵךְ בְּרַחוּב,
צְרִיכִים לְהִנְיַחוּ לִילָף, וְהוּא מִמִּילָא סוּף כָּל סוּף יִפֹּל (שְׁבַת ל.ב.),
עַל-כֵּן אֵל תִּצְטַעֵר כָּלָל, וּבְרַח לָךְ מִהַרְשָׁעִים הָאֵלוּ. וְאָמַר הַחֶכֶם:
"אִם תִּרְצֶה לְהַפִּיר אָדָם, שְׂאֵל מִי חִבְרוּ". לְכֵן כְּשֶׁתִּרְאֶה שְׂאָחֹד
עוֹשֶׂה רְשָׁעוֹת, וְתִרְצֶה לְדַעַת מִיָּהוּ, תִּרְאֶה עִם מִי הוּא מִתְחַבֵּר.
וּכְמֵאמָרָם ו'ל (בְּכָא קָמָא צ.ב.): לֹא בְחִנָּם הֵלֶךְ הַזְּרוֹזִיר אֲצֶל הָעוֹרֵב,
אֶלָּא מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִיָּנוּ.

רְאֵה לְהַחֲיוֹת אֵת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֵׁשׁ בָּךְ, וְאֵל
תִּנְיִחַ בְּעֲצָמְךָ אֵת הָעֲצָבוֹת כָּלָל. עֲלֶיךָ לְדַעַת כִּי הַפְּרִנְסָה הִיא בִּידֵי
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא בִּידֵי בֶּשֶׁר וְדָם, וְעַל-כֵּן אֵין לָךְ לְפַחַד כָּלָל
בְּזֶה שְׁמֵאֵימִים עֲלֶיךָ, שְׂיִקְפַח אֵת פְּרִנְסָתְךָ, תִּאֲמִין לִי, שְׁסוּף כָּל סוּף
תִּהְיֶה לוֹ מִפְּלֵה גְדוֹלָה — אִם יִגַּע בָּךְ אוֹ בְּפְרִנְסָתְךָ לְרָעָה.

הָעֵקֶר הַרְגַל אֵת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבְרַךְ, וְכֵן תִּדְבֵּר עִם
הַחֲבָרִים אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיָּקָרִים, תִּלְמִידֵי "הַיְכָל-הַקְּדוֹשׁ", וְתִדְבְּרוּ
בְּאַהֲבָה אַחְוָה וְרַעוּת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנִדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

אָנִי מִקְנֶה לְהִיּוֹת בְּקָרוֹב בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְשֵׁם נִתְרָאָה פָּנִים אֶל
פָּנִים.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

קיד אשר ח' א - ח' ב בנחל
ח' א.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר מקץ, ה' דחגכה ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע, שאתה מסתדר עכשו אחר החתונה — אין לתאר ואין לשער כלל, כי הזמן הכי קשה הוא בשנה ראשונה. ומהרנ"ת ו"ל אמר, שהיה יכול לחבר פי כמה פעמים מה"לקויט"הלכות", רק בענינים שבינו לבינה. על-כן ראה להתנהג עמה בצורה יפה, ותהיה האהבה שורה ביניכם, ואיש את רעהו יאמר חזק, וברח לה מכל מיני בקרת — הן על עצמך והן על אשתך, ותראה לשמח אותה ואת הוריה היקרים, כי בחסדו יתברך, הוריה מתחילים לחזר בתשובה בזכותך.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתוכל להחזיר בתשובה את כל הקבוץ, כי כלם אנשים יקרים מאד, אך הערב-רב והאספסוף שנתערכו בארצנו הקדושה, הם שעשו את המהפכה הרוחנית, וגרמו לשואה אימה, עד שרב רבם של אחינו בני ישראל באזורים שם, שכחו ממנו יתברך, בעוונותינו הרבים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שנוקה להחזיר את העטרה לישנה ולזרע אמונה, על-ידי-זה תצמח הגאולה, כי כשזרעים אמונה — צומחת הגאולה.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחיני.

ח' ב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר מקץ, ה' דחגכה ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

אָשֶׁר ח' ג בְּנַחַל קטו

אַתְּ מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ, שְׂאֵתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו"ל, וּמָה גַם שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּהַפְצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי בָּזָה מְזִפִּים אֶת אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁיחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה.

רְאֵה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, תְּלַמִּידֵי "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", וְתִכְנִיס בָּהֶם אֲהָבָה, שְׂיֵאָהֲבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְיִסְתַּכְּלוּ בְּעֵין טוֹבָה אֶחָד עַל הַשְּׂנִי, וּבְזָכוֹת זֶה יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַּצְלִיחַ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוּ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ יְשׁוּב הַדַּעַת אֲמִתִּי. כִּי בְּלֹא הַתְּבוּדוֹת, הָאָדָם הוּא מְבָהֵל וּמְבַלְבֵּל מְאֹד, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ ו"ל, וּכְכֹל שְׂתִתְּבוּדָד יוֹתֵר, תִּזְכֶּה לִישׁוּב הַדַּעַת בְּיוֹתֵר, וְתִזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּנֵעִם הַלִּיכוֹת, וְלִילֶךְ בְּדַרְכֵי יִשְׂרָאֵל. וּכְכֹר אָמַר הַחֶקֶם: "הַמַּעֲשִׂים הַנֵּעֲשִׂים בְּיִשְׂרָאֵל, יַעֲזִיבוּ עַל מַחֲשָׁבָה קְדָמָה לָהֶם בְּיִשְׂרָאֵל".

רְאֵה לְחַזֵּק מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ וּלְשִׂמְחָהּ, וּבְזָכוֹתֶיהָ תִּזְכֶּה לְשִׂפְעַ בְּפִרְנָסָהּ, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ט), שְׂהַמְעוֹת וְהַפְּרָנְסָה בָּא בְּזָכוֹת הָאֵשָׁה.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מֵהַשְּׂמַיִם...

ח' ג.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מַקְצֵן, ה' דַּחֲנֻכָּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אַתְּ מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַ, שְׂאֵתָם מְסַתְּדִים אַחֵר הַחֲתָנָה. יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּבְרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה, וְתַצְלִיחוּ שְׂנִיכֶם בְּחַיִּיכֶם.

הַעֲקֹר הַרְגִילִי אֶת עֲצָמְךָ לֹא לְהִיּוֹת כָּל-כֶּף רְגִישָׁה, וְכֹל מֵה

קטז אשר ח' ד בנחל

שְׂאוּמְרִים לָךְ, אֵל תִּקְבְּלִי בְּצוּרַת בְּקִרְתָּ, הַכְּנִיִּסִי בְּדַעְתְּךָ, שְׂאִין שׁוּם
מְצִיאוֹת בְּלַעַדְדִי? תִּבְרָךְ כָּלֵל, וְאִזּוּ שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יִזְיוּ אוֹתְךָ,
וְלֹא יַעֲשֶׂה אֶצְלֶךָ שׁוּם רִשָּׁם רַע.

כְּשֶׁאָדָם חִזֵּק בְּאִמוּנָה, אֵינּוּ מִתְרַגֵּשׁ מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, וּמִכָּל
שֶׁפֶן שְׂאִינוּ מִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּקִרְתָּ, וְאֵינּוּ מְגִיב עַל זֶה כָּלֵל. וּכְבָר אָמַר
הַחֶכֶם: "מְרַבֶּה דְּבָרִים יִלְבֵּט, וְכָל מַחְרִישׁ יִמְלֹט".

מֵאֵד אֲנִי שְׂמַח, שְׂאֵת עוֹסֵקַת בְּהַפְצַת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים,
אֲשֶׁר הֵם תְּמַצִּית חִסִּידוֹת בְּרִסְלָב, וּבִפְרֵט קוּנְטְרָס "רוֹפֵא חוֹלִים",
שֶׁהוּא יָקָר וְנִפְלֵא מְאֹד לְחַלְקוֹ בְּכָל הַבְּתֵי חוֹלִים, לְהַחְיֹת וּלְשַׂמַּח
אֶת כָּל הַחוֹלִים, אֲשֶׁר זֶה עָקָר מְצוּת בְּקוּר חוֹלִים — לְחַזְקָם
וּלְאַמְצָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ בְּרַפּוּאָה שְׂלֵמָה בְּרוּחָנִיּוֹת
וּבְגִשְׂמִיּוֹת, וְתוֹכִי לְהַפְקֵד בְּזַרַע שֶׁל קִימָא, וּלְהַקִּים דוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִהַשְׁמַיִם...

ח' ד.

בְּצוּרַת הַשֵּׁם יִתְבְּרָךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר מַקְזָן, ה' דַּחֲנֻכָּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד
בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ,
וּבִפְרֵטִיּוֹת שְׂזֻכִּית לְתַן לְבִתְּךָ אֶת הַשֵּׁם 'אֶדְל', אֲשֶׁר הִבְעַל-שֵׁם-טוֹב
הַקְדוּשׁ זִי"ע אָמַר, שֶׁלְקַח אֶת הַשֵּׁם הַזֶּה מִפְּסוּק (דְּבָרִים ל.ג. ב): אִשׁ
דִּית לְמוֹ. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתוֹזֶה לְגִדְלָה וּלְחֲנֻכָּה
בְּנִקְל, וּלְהַשִּׁיָּאָה לְבַעַל תּוֹרָה וִירָא שְׂמִים.

מֵה שְׂפַתְבָּת אוֹדוֹת הַרוֹפְאִים, כְּבָר אָמַר הַחֶכֶם: "אוֹי לוֹ לְחוּלָה
שֶׁהוֹפֵא פָּגַע בּוֹ", וּבִפְרֵט שֵׁם בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר בְּחֻלְקָם הֵם

אֲשֶׁר ח' ה בַּנְחָל קיז

רוֹצְחִים מִמָּשׁ, כִּי מִי שֶׁהוּא פּוֹרֵק עַל, כּוֹפֵר בְּעֵקֶר, וְאֵין לוֹ אַמוּנָה כָּלֵל, סַפְּנָה גְדוּלָה לְמָסֵר אֶת עֲצָמוֹ בְּיָדוֹ. וְעַל-כֵּן אֶפְלוּ כְּשֶׁהוֹלְכִים כְּבָר אֶל רוּפָא, צְרִיכִים לְלַכֵּת אֶל רוּפָא כְּזֶה, הַמְּאַמֵּן בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ (אֶפְלוּ רוּפָא גּוֹי, עַל-כָּל-פְּנִים שֶׁהוּא מְאַמֵּן בְּמִצִּיאוֹת הַבּוֹרָא), אֲבָל מִי שֶׁהוּא כּוֹפֵר לְגַמְרֵי בְּמִצִּיאוֹת הַבּוֹרָא, הוּא גְרוּעַ יוֹתֵר מְרוּצָח.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתָנוּ מִכָּל רָע, וְלֹא נִצְטַרֵּךְ לְמָסֵר אֶת עֲצָמֵנוּ לְרוּפְאִים, וְתִהְיֶה כָּל רְפוּאָתָנוּ בְּלַחֵם וּבַמַּיִם דִּיקָא, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ לָנוּ אֶת הַרְפוּאָה בְּתוֹךְ הַמְּזוּן שֶׁאֲנוּ אוֹכְלִים (עֵין לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן א').

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתִדְבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כַּאֲשֶׁר הִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר, הוּא הַצְּלָחָה נְצָחִית לְנִצְחָה.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּצִּית אֶת רַבֵּנוּ ז"ל, וְשִׂמַּח בְּכָל יוֹם, וּמִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁרֵי לוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֲשֶׁרֵי לוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא!

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ח' ה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מַקְצֵן, ה' דְּחֻנְכָה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ זְאִיר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם, וְתִזְכֶּה לְרְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה — תִּשְׁכֵּיל וְתִצְלִיחַ.

רְאֵה לְהִנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, כִּי הַתְּפִלִּין מְכַנִּיס בְּאָדָם דְּבִקּוּת, לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים, וְתִשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיו כְּשֵׁרִים, וְהִזְהֵר רְאוּי שֶׁתִּבְדֹּק אוֹתָם.

רְאֵה לְשְׁמַר אֶת הַשַּׁבָּת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

קִיחַ אֲשֶׁר ח' ו - ח' ז בְּנַחֵל
ח' ו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מַקְצָן, ה' דְּחִנְגָּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְלֵל שְׂמֵחָתִי שֵׁשׁ לְךָ נַחַת מִבְּנֵךְ,
וַיְמָה גַּם שָׂאתָ מַחְזָקֶת אֶת עֲצָמֶיךָ וּמַחְזָקֶת אֶת אַחֲרָיִם — אֵינִי לְתֹאֵר
וְאֵינִי לְשַׁעַר כָּלֵל שְׂמֵחָתִי, כִּי בָּזָה אֶת מַרְאֵה אֶת פְּנִימִיּוֹת לְכַבֵּד
הַטּוֹב, כִּי כִּשְׂאָדָם מַחְזֵק אַחֲרָיִם, וּמְאַמְצֵם וּמַחְזָקֵם, וּמְרַחֵיב לָהֶם
בְּכֹל מָה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם, זֶה סִימָן עַל הַטּוֹב הַגָּנוּז שָׁבוּ.

אֲנִי יוֹדֵעַ וּמְאַמֵּין, שֶׁבּוֹדָאֵי עֲבָרָה עֲלֵיכֶם כָּבֵר בְּחַיֵּיכֶם הַרְבֵּה
מְרִירוֹת, אֲךָ כָּבֵר אָמַר הַחֶכֶם: "אֵינִי הַגְּבוּר נוֹדֵעַ אֶלָּא בַּעַת הַקּוֹרוֹת";
וְזֶה עָקֵר גְּדֻלַּת הָאָדָם — כִּשְׂזוּכָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד מִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר
עֲלָיו.

אֲקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכּוּ לְהַרְגִישׁ כָּל מִינֵי נֵעַם וְתַעֲנוּג
בְּחַיֵּיכֶם, וְתִזְכּוּ לְהַרְבּוֹת בְּמַעֲשֵׂים טוֹבִים, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנּוּ תִשְׁפִּילוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ח' ז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי לְסֵדֶר מַקְצָן, ו' דְּחִנְגָּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ בְּצִרוּף חֲמֵשׁ-מְאוֹת דוֹלָר, כְּדֵי לְחַלְקֵם
לְחַמְשָׁה עֲנִיִּים, וְכֵן עֲשִׂיתִי.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכְּהָ לַעֲשׂוֹת תָּמִיד צְדָקָה וְחֶסֶד,
וּבְזִכּוֹת הַצְּדָקָה תִּזְכְּהָ לְהַצְּלִיחַ בְּדַרְכְּךָ, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה תִשְׁפִּיל
וְתַצְּלִיחַ.

הַמְּאַחַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

אָשֶׁר ח' ה' — ח' ט' בְּנַחֵל קִיט

ח' ה'.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר מִקֵּץ, ו' דִּחְנֻכָּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, שְׂאֵתָה מְחִזֵּק אֵת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכֶּה לְהִתְחַזֵּק כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוונוֹת, וְעַל כֵּן אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר בְּחַיָּיו מֵהַ שְׁעוּבָר, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמֵחִזֵּיק מְעַמָּד, וְאִינוּ מִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׂאֵנוּ זוֹכִים עֲכָשׁוּ לְקַיִם מְצוֹת הַדְּלָקַת גֵּר חֲנֻכָּה, וּבְזֶה אָנוּ מְגַלִּים וּמְפָרְסְמִים אֵת אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַד שְׂאֵלוֹ אֲשֶׁר הֵם בַּחוּץ, גַּם-כֵּן יִזְכּוּ לִידַע מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ. וּבּוֹדָאֵי אִם נִזְכָּה לְהִמְשִׁיךְ בְּזֶה בְּשִׁקִּידָה נִפְלְאָה, וְלֹא נִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, יַעֲזֹר לָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂגַם אֲנַחְנוּ נִזְכָּה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, כִּי בְּזֶה שְׂעוּזָרִים לְאַחֲרִים, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר גַּם לוֹ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֵת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שְׂזַכֵּינוּ לְהִתְנוּדַע מִרְבִּי אֲמִת כְּזֶה, מִלְּמוּדִים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר שְׂמְחָה זֶה עוֹלָה עַל כָּל הַשְּׂמֵחוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ח' ט'

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר מִקֵּץ, ו' דִּחְנֻכָּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד אֲנִי מְצֻטְעָר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה

קב אשר ח' י בנחל

ממה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ. יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לְךָ כַּח לִסְבֵּל אֶת כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְתֵצֵא כְּבָר מִהַצָּרוֹת, וְיִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאִשְׁתְּךָ, וְתוֹנֶה לְגַדֵּל אֶת כָּל מִשְׁפַּחְתְּךָ בְּנִקְלָה.

הַעֲקֹר חֲזַק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא יְסוּד וְשֵׁרֵשׁ גָּדוֹל לְכָל, וְעַל-יְדֵי שִׂמְחָה נִתְרַחֵב מַחֲוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא זוֹכֶה לְחֹשֶׁב אֶת הַמְּצִיאוֹת, וְהַמְּצִיאוֹת הֵיא, שְׂאֵתָה נִמְצָא עֲכָשׁוּ בְּמִצַּב קִשָּׁה, וְעָלֶיךָ לַעֲשׂוֹת כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְהַקְלֵם מִמֶּךָ אֶת כְּבוֹד הַיְסוּרִים. וְזֶה עֲקֹר שְׁלֵמוֹת הַדַּעַת, אֲשֶׁר מְבִיא לַעֲשִׂירוֹת נִפְלְאוֹה בְּרוּחָנִי וּבְגִשְׁמִי; כִּי כְּשֵׁיִשׁ לְאָדָם דַּעַת — יֵשׁ לוֹ הַכֹּל. וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׂיִזְכֶּה לְשִׂלְמוֹת הַדַּעַת, לְקַבֵּל אֶת כָּל הַבָּא עָלָיו. וְאָמַר הַחֶכֶם: "דַּעַת בְּלִי עֵשֶׂר, כְּרַגְלִים בְּלִי מְנַעְלִים, עֵשֶׂר בְּלִי דַעַת, כְּנַעְלִים בְּלֵא רַגְלִים", אֲשֶׁר זֶה עֲקֹר הַעֲשִׂירוֹת — שְׂזוֹכֶה לְהַכְנִיס בְּבֵיתוֹ שִׂמְחָה, וּלְהַשְׁלִים עִם הַצָּרָה. וְאִין זֶה דַּעַת וְשִׂכָל לְשַׁבֵּר אֶת בֵּיתוֹ וּלְגַרֵשׁ אֶת אִשְׁתּוֹ.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ, וְיִמְלֵא לְךָ אֶת כָּל מַחְסוֹרְךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ח' י.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצֵאֵי-שַׁבְּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מַקְוֵן, זֹאת חֲנֻכָּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

עָלֶיךָ לְזַכֵּר, שְׂהָאָדָם נִמְצָא בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּסִכְנָה גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי סוּף כָּל סוּף הַנְּשִׂמָה שְׁלוֹ חֲצוּבָה מְעוֹלָם הַנְּשִׂמוֹת, עוֹלָם הַבְּרִיאָה, וְיוֹנְקַת אֱלֻקוֹת מַעְצָם הָאֲצִילוֹת, וְכִינּוֹן שְׂיִוָּרְדַת לְאוּרֵי הָעוֹלָם, אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (נִדְּהָ ל'): בָּא מְלֶאךָ וְסוּטְרוֹ עַל פִּיו וְשׁוֹכַח הַכֹּל. וְאָמַר רַבֵּנוּ י"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נד), שְׂצָרִיכִים לְזַכֵּר בְּעֵלְמָא

אֲשֶׁר ח' י בְּנַחַל קבא

הַדְּאֲתִי, שְׂיֵשׁ עוֹד עוֹלָם, וְלֹא יִחַשֵׁב כִּי זֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר וְהַכָּלֵה, הוּא אִיזוֹ תְּכֵלֶת, אֲדַרְבֵּה זֶה הָעוֹלָם הוּא עוֹלָם הָעֵשִׂיָה. וְעַקֵּר הָעֵשִׂיָה הוּא לַעֲשׂוֹת מַצּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, שֶׁהֵם רְצוֹנוֹ יִתְבַּרְךָ, וּבְדַרְךָ קִבְּלַת עַל דִּיקָא, בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כָּלֵל, כִּי עַל-יְדֵי כָּל קִיּוֹם מַצּוּה, מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אֹר וְזִיו וְחִיּוֹת וּדְבֻקוֹת בְּאִין סוּף בְּרוּף הוּא.

וְכֵן כְּשֶׁנִּזְקֵר לֹא לַעֲשׂוֹת רַע, חַס וְשְׁלוֹם, מִמְּשִׁיף אֶת אֹרוֹ יִתְבַּרְךָ עָלָיו, וּכְמֵאֲמָרֵם ז"ל (קְדוּשֵׁין ט:): יֵשֵׁב וְלֹא עֶבֶר עֲבָרָה, נוֹתֵנִין לוֹ שְׂכָר כְּעוֹשֶׂה. עַל זֶה אָנוּ מִתְּפַלְּלִים בְּכָל בִּקְרָא אַחַר בְּרֻכּוֹת הַשַּׁחַר, פְּעַמִּים יְהִי רְצוֹן, אֶחָד — לְרוּחֲנִי, עוֹלָם הֵבֵא, שְׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ וּדְבַקְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְשִׁנִּי — לְגִשְׁמִי, עוֹלָם הִזָּה, שְׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מֵעַזֵּי פָּנִים וּמַעֲזוֹת פָּנִים וְכוּ', שְׁכַל זֶה צְרִיכִים רַחֲמִים, לֹא לְהִלְכֵד בְּמִצְוֹתֶם הַרְעָה, וְשֵׁלֵא יִהְיוּ לוֹ חֻבְרִים רְעִים וּשְׂכֵנִים רְעִים, וְחֻלָּאִים רְעִים וּמְלַשִּׁינוֹת וְכוּ'.

וּבְאֵמַת כְּשֶׁאֲדָם נִמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם, וְזוֹכֵה לְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּלְתַקֵּן אֶת מַעֲשָׂיו הַגְּשָׁמִיִּים וְהַחֲמַרְיִים בְּקִיּוֹם מַצּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֵה לְרַב טוֹב הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן, שְׁזֶה מַה שְּׁאָמַר הַתַּנָּא (אָבוֹת, פְּרָק ד'): יִפֶּה שְׁעָה אַחַת בְּתַשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים בְּעוֹלָם הַזֶּה מִכָּל חַיֵּי הָעוֹלָם הֵבֵא; כִּי הוּא מְאִיר אֶת הַחֹשֶׁךְ בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת עִם אֱלָקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, עִם כָּל זֹאת עַל-יְדֵי הַרְהוּר רַע, הוּא יָכוֹל לְאַבֵּד הַרְבֵּה טוֹבוֹת.

וְלָכֵן צְרִיכִים לְכַוֵּן בְּכָל יוֹם בְּאֲמִירַת שְׁנֵי הַיְהִי רְצוֹן, וּכְמוֹ שְׁפָתַב הַחֵיד"א (מַחְזִיק בְּרָכָה, אֵרַח חַיִּים, סִימָן מו) בְּשֵׁם גּוּרֵי הָאָרִיז"ל: "וְאֵל תְּבִיאֵנִי לְיַדֵּי חֲטָא" — זֶה הַסְּמ"ךְ-יָמ"ם, וְלֹא לְיַדֵּי עֲבָרָה — זֶה לִילִי"ת, וְלֹא לְיַדֵּי נִסְיוֹן — אֲפֵלוֹ מִסְטֵרָא דְקַדְדָּשָׁה וְכוּ', עֵינֵי שָׁם. וּבְכָל יוֹם וְיוֹם צְרִיכִים לְכַוֵּן בְּאֲמִירַת "יְהִי רְצוֹן" הַזֶּה, "שְׁתַּצִּילֵנִי מֵיֵצֵר הָרַע וְכוּ', מִמְּקָרִים רְעִים, מִמְּלַשִּׁינוֹת, וּמִחֻבְרֵי רַע" וְכוּ', בְּכַוְנָה גְּדוּלָה, כְּמוֹ שְׁאוּמְרִים בְּיָמִים נוֹרְאִים אֶת תְּפִלַּת "וּנְתַנֶּה תְּקוּף", שְׂאֵז כָּלֵם מִתְעוֹרְרִים בְּתַשׁוּבָה, וּמַעוֹרְרִים אֶת לְבָם בְּתַשׁוּבָה. וּפֶה צְרִיכִים

קכב אָשֶׁר ח' יא בְּנַחֵל

אֵת זֶה כָּל־כֶּף וְכוּ', אָדָם יוֹצֵא מִפֶּתַח בֵּיתוֹ, וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ אִם יִזְכֶּה לְחֹזֶר, כְּאֲשֶׁר מְצוּי דְבַר זֶה בְּעֵתִים הַלְלוּ בְּיֹתֵר.

וְצָרִיכִים לְשַׁפֵּף שִׁיחַ וּתְפִלָּה עַל דְּבָרִים אֵלוֹ בְּיֹתֵר, וּבְכַרְטוּת שְׂיֵהֶיָה שְׁמוֹר מְעֻזֵי פָּנִים, מִמְּלִשְׁיֵנוֹת וּמִעֲדוֹת שֶׁקָּר, שְׁגוֹרֵם מֵה שְׁגוֹרֵם, אֲשֶׁר כָּל זֶה לְמִדְתִּי, לְצַעְרֵי הָרֵב, עַל בְּשָׂרִי, שֶׁקָּמוּ עָלַי עֻזֵי פָּנִים, רְשָׁעִים אַרְוָרִים, וּמְסָרוּ אוֹתִי לְמַלְכוּת הַרְשָׁעָה, וּמֵה גַם, שֶׁקָּם עָלַי אַרְוֵר טָמֵא, אֲשֶׁר כְּחֹזֵר הִזָּה פּוֹשֵׁט טְלָפִיו, וְאוֹמֵר לִי, שֶׁהוּא רוֹצֵה טוֹבְתִי וְכוּ', וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ, שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ אֵת מַעֲלָלָיו, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוֹ, וּגְדֹל הַבְּזִיוֹנוֹת שֶׁיֵּשׁ לִי מֵהֶם, זֶה אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

וְשִׁמְעֵתִי בְּשֵׁם גְּדוֹל אֶחָד, שֶׁאֲמַר עַל מֵה שֶׁמְּבַקְשִׁים בְּכָל יוֹם, שְׂאֵל תְּבִיאֲנִי בְּכָל יוֹם — לֹא לִיֵּדִי נְסִיוֹן, וְלֹא לִיֵּדִי בְּזִיוֹן, מֵה הַקָּשֶׁר בִּינֵיהֶם? אֵלֵא כְּשֶׁמְּבִזֵּין אֵת הָאָדָם, הַטֹּבֵעַ שֶׁהוּא צָרִיף לְעֲנוֹת וּלְהַצְטַדֵּק, לְזֹאת אָמַר: אֵל תְּבִיאֲנִי לִיֵּדִי נְסִיוֹן שֶׁל בְּזִיוֹן, כְּדִי שֶׁלֹּא אֶצְטַרְף לְעֲנוֹת לוֹ; וּדְבָרָיו תּוֹאֲמִים מְאֹד עִם דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַב"ן, חֶלֶק א', סִימָן ו'), שֶׁעָקַר הַתְּשׁוּבָה הוּא יִשְׁמַע בְּזִיוֹנוֹ יָדָם וְיִשְׁתַּק, וְלֹא יַעֲנֶה לְמַחְרָפוֹ וְלְמַבְזֵי נַפְשׁוֹ דְבַר, אֲשֶׁר דְּבַר זֶה יוֹתֵר קָשָׁה מִכָּל הַתַּעֲנִיּוֹת וְהַסְּגוּפִים שֶׁבְּעוֹלָם, אֲשֶׁרֵי שִׁיאֲחִז בְּזֶה!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ח' יא.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֵדֶר מְקֵץ, זֹאת חֲנֻכַּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֵת מַכְתְּבֶךָ.

מֵה אֲמַר לָךְ! זֶה נְסִיוֹן מְאֹד קָשָׁה, כְּשֶׁבָּאָה עַל הָאָדָם צָרָה צְרוּרָה, שֶׁלֹּא יִהְרָהֵר אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ. וּכְבָר אָמַרְוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה ו', סִימָן ד'), שֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אָמַר לְמֹשֶׁה, חֲבַל עַל דְּאֲבָדִין וְלֹא מִשְׁתַּכְּחִין, הַרְבֵּה פְּעָמִים נְגַלִּיתִי אֶל אֲבָרְהָם, יִצְחָק

אָשׁר ח' יב בַּנְחַל קכג

וַיַּעֲקֹב בְּאֵל שְׂדֵי, וְלֹא הוֹדַעְתִּי לָהֶם כִּי שָׁמִי הַיְוָיָה כְּשֵׁם שְׂאֲמַרְתִּי לָךְ, וְלֹא הִרְהַרוּ אַחֵר מִדּוֹתַי; וְאִם בְּאַרְזִים נִפְלָה שְׁלֵהֲבַת, מֵהַ יֵאמְרוּ אֲזוֹבֵי הַקִּיר, קִטְנֵי עֶרְךָ כְּמוֹנוּ הַיּוֹם?! וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן נב): כְּשֵׁם שֵׁיִשׁ קִשְׁיוֹת עַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּף יֵשׁ קִשְׁיוֹת עַל הַצְּדִיקִים; וְסִיִּם: אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁאִין לוֹ שׁוֹם קִשְׁיוֹת — לֹא עַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא עַל הַצְּדִיקִים, רַק מִחֲזֵק עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ תִּתְבַּרֵךְ, וַיּוֹדַע אֲשֶׁר "צְדִיק הַיְוָיָה בְּכָל דְּרָכָיו וְחִסֵּד בְּכָל מַעֲשָׁיו" (תְּהִלִּים קמ"ה, יז), הֶעֱקַר לְבַטֵּל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִידַע שֶׁהוּא תִּתְבַּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּצִדָק וּבְמִשְׁפָּט, בְּחֻסֵּד וּבְאֲמֵת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ח' יב.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם תִּתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קִדְשׁ לְסֹדֵר מִקֵּץ, זֹאת תִּנְכַּה ה'תִּשְׁמָ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל הַיְקָר וְהַנְּעִלָה ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הֶעֱקַר רָאָה לְחֻזֵק עֲצָמָךְ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ תִּתְבַּרֵךְ, וְצָרִיף שִׁתַּדַּע שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֻסֵּד וּבִרְחֻמִּים, בְּצִדָק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן. וְאִם-כֵּן אֵין לָךְ הַיְכִין לְבָרַת, רַק אֵלֶיךָ תִּתְבַּרֵךְ. וְלִכֵּן הִרְגַּל עֲצָמָךְ לְדַבֵּר עִמוֹ תִּתְבַּרֵךְ פְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר הַבֵּן אֵל אָבִיו — בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים, וְהָאִישׁ אֵל רַעְהוּ — בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּרָה, וְאִף שִׁבְהַתְחַלָּה יְדָמָה לָךְ, שֵׁאִין מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ לָךְ, וְכֹאֵלוֹ אָבִד מְנוּס וְתַקְוָה מִמֶּךָ, וְכֹאֵלוֹ אֲתָה מְדַבֵּר סֵתָם כִּף וְכוּ', כֹּל זֶה בָּא מִהַכְּפִירוֹת שֶׁנִּכְנְסָה בְּקִרְבְּךָ מֵרַב עֲוֹנוֹתֶיךָ. וְכֹמוֹ שֵׁאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן כב): הַפֶּשַׁע שֶׁל הָאָדָם מִכְּנִיס כְּפִירָה לְאָדָם. וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סב): אִם הִיִּתְהַלַּךְ לְאָדָם אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אִתּוֹ, עִמוֹ

קכד אֲשֶׁר ח' יב בַּנְחַל

וְאָצְלוּ, הִיָּה תָמִיד מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּמִחַמַּת שְׂאִין לְאָדָם הָאֲמוּנָה
הַבְּרוּרָה וְהַמְזוּכָּת הַזֹּאת, לְזֹאת הוּא מִתְרַשֵּׁל בְּזֶה.

וְלִכֵּן רָאָה לְהִיּוֹת עֲקָשׁוֹן גָּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, וְהִתְגַּל עֲצָמָה לְדַבֵּר
רַק עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי מִמִּילָא אֵין לֵךְ מִי שְׂיַעֲזֹר לֵךְ, וְאֵין לֵךְ עִם מִי
לְדַבֵּר וְכוּ', מֵהַ שְׁעוּשָׁה עֲמָה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, הוּא
מִכְנִיס בְּלִבָּהּ קְרִירוֹת, כְּאֵלוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כִּבֵּר לֹא צָרִיךְ אוֹתָהּ,
וּכְאֵלוֹ אֶבֶד מְנוּס וְתִקְוָה מְמָה, וּכְאֵלוֹ מֶרֶב חֲטָאִיךְ, אֵין לֵךְ תִּקְוָה,
זוֹ קִלְפַת עֲמָלֵק, נִכְדוּ שֶׁל עֲשׂוֹ, שְׂבִיבָה אֶת הַבְּכוּרָה, שְׂהִיא (תְּהִלִּים
קִיא, ו): "רְאֵשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת ה'", כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ וְ"ל
(לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן א'), שְׂהֵשֶׁר שֶׁל עֲשׂוֹ שְׂמִבְּזָה אֶת
הַהִסְתַּכְּלוּת בְּאֵלְקוֹת, זֶהוּ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע.

וְלִכֵּן רָאָה מֵהַ לְפָנֶיךָ! תֵּאמֶר לְעֲצָמָה, שְׂאִינְךָ צָרִיךְ — לֹא
עוֹלָם הִנֵּה וְלֹא עוֹלָם הִבָּא. אַתָּה צָרִיךְ רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּעֲצָמוֹ, בְּלִי שׁוּם קוּוֵי שְׂכָר, וְתִקְוָה אֶת כָּל הַמְצוּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה
מְמָשׁ, וְתִתְקַד מֶרֶב שְׂמִיחָה, כִּי אַתָּה עוֹשֶׂה אֶת צוּוֵי הַבּוֹרָא יִתְבַּרְךָ
שְׂמוֹ: צִיּוּת, תְּפִלִּין, מְזוּזָה, אֲכִילַת כֶּשֶׁר, בְּרַכַּת-הַמְזוּזָה, שְׂבִיבָה וְכוּ'
וְכוּ', כִּי תִחְיֶה עֲצָמָה עִם כָּל מְצוּהָ וּמְצוּהָ. מֵהַ לֵךְ לְהִתְבַּלְבֵּל
מֵאַחֲרֵים, אֵין דְּבַר כְּזֶה אַחֲרֵים, יֵשׁ רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְרַבֵּנוּ וְ"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נה) שְׂאָדָם צָרִיךְ
לְהִגִּיעַ לְבִטּוּל כְּזֶה, שְׂלֹא יִרְאֶה גַם אֶת עֲצָמוֹ, כִּי אֵין בְּלִעְדֵי יִתְבַּרְךָ
כָּלֵל. וְאִם בֵּן מֵהַ לֵךְ לְהִיּוֹת בְּעֲצָבוֹת וּבְדַכְאוֹן, אֵינְךָ צָרִיךְ שׁוּם דְּבַר,
רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַחֲזֵק בּוֹ עַל-יְדֵי שִׂיחָה בֵּינְךָ לְבֵין קוּוֹנְךָ
תָּמִיד, וְרַק זֶה יִחְזִיק אוֹתָהּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׂלוּמָהּ...

אֲשֶׁר ח' יג בְּנַחֵל קכה
ח' יג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֵר מִקֵּץ, זֹאת חֲנֻכַּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מֵאֵד ... נֵרוֹ יֵאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקָר רַק לְבִטֵּל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְלִידַע
שְׁלֹא יוֹדְעִים כָּלֵל. וּכְבָר צָעֵק רַבְּנוּ ז"ל בְּקוֹל גְּדוֹל עַד מֵאֵד (עֵין
שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ג'): גָּאֵט אִיז גְּרוֹיס, מְעַן ווִיסֵט גְּאָרְנִישֵׁט עֵס טוּעֵן
זײַ אַ זײַנע זאַכֵן מְעַן ווִיסֵט גְּאָר נִישֵׁט [הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ גְּדוֹל מֵאֵד,
נַעֲשִׂים דְּבָרִים שְׁלֹא יוֹדְעִים]; הֵינּוּ אָדָם נִמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי,
אָחַד מִסְתַּפְּל עַל הַשָּׁנִי, וְאָחַד אֵינוֹ יוֹדֵעַ מִהַשָּׁנִי, וְכִמּוֹ שְׁפָתוֹב (שְׁמוּאֵל
א' טו, ז): "כִּי הָאָדָם יִרְאֶה לְעֵינָיו וְהִוְיָה יִרְאֶה לְלִבּוֹ" וְגו', בְּזֶה
הָעוֹלָם אָחַד יָכוֹל לְשַׁבֵּת עַל יַד הַשָּׁנִי, וְאָחַד אֵינוֹ יוֹדֵעַ מִה בְּלִבּוֹ
שֶׁל חֲבֵרוֹ, וְכִמּוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצא),
שְׁיִכּוּלִים לְשַׁבֵּת שָׁנִי בְּנֵי-אָדָם, זֶה נִמְצָא בְּגֵן-עֵדֶן, וּמְרַגֵּישׁ שׁ"י
עוֹלָמוֹת, וְזֶה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, מְרַגֵּישׁ מִמֶּשׁ גֵּיהֵנוּם. וּבְכָלֵל, אִי אֶפְשָׁר
לְהַפִּיר בֶּן-אָדָם, זֶה נִרְאֶה מִבְּחוּץ כְּמִי יוֹדֵעַ מִה וְכוּ', עִם שְׁמוֹנֶה
בְּגָדִים וְכוּ', וְלִבּוֹ פְּנִימָה מְלֵא תוֹעֵבוֹת וְכוּ', וְזֶה נִרְאֶה מִבְּחוּץ כְּאִישׁ
מְגִשֵׁם, חֵס וְשְׁלוֹם, אוֹ בַּעַל גְּאָנָה וְכוּ', וְהוּא דְּבוּק בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ
הוּא, בְּטֵל וּמְבִטֵּל בְּעֵינָי עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי, מְרַגֵּישׁ שֶׁהוּא הֵכִי גְרוּעַ מִמֶּשׁ.
וְלִכֵּן אֵין לָךְ לְהַתְּפַעֵל מֵאֵף אָחַד.

וּבְכָלֵל, טוֹב מֵאֵד, שְׁלֹא תִבְלָבֵל עֲצָמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם,
רַק לָךְ כְּפִי שְׁמֵאִיר לָךְ, כְּפִי שְׁבַרְתָּ לְעֲצָמְךָ דְּרַךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל,
וְאֵל תִּסְתַּפֵּל עַל אַחֲרִים כָּלֵל, כִּי מִה לָךְ עִם אַחֲרִים! ? זְכוּר גַּם תִּזְכֹּר,
שְׁבוּא יְבוּא הַיּוֹם, שְׁתַּצְטַרֵּךְ לְעֵזֹב אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְלֹא יוֹעִיל לָךְ שׁוּם
דְּבָר, כִּי שֵׁם בְּקָבֵר נִשְׁאָרִים לְבַד, מְכַסִּים בְּעֶפֶר תַּחַת מַצְבֵּה כְּבֻדָּה
... וְאִי אֶפְשָׁר לְבַרַח ...

וְלִכֵּן לְמָה אַתָּה צָרִיךְ לְהַתְּבַלְבֵּל מֵאַחֲרִים! ? קַח מִשְׁנִיּוֹת,
וְתִגְרַם פָּרֶק אַחַר פָּרֶק, עַד שֶׁתִּזְכָּה לְסִים שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מִשְׁנֵה פְּעַם

קבו אשר ח' יד בנחל

אחר פעם, זה הקנין הנצחי שלך. ומי יתן שתגרס הרבה מאד, כי מ'שנ'ה' ראשי תבות (תהלים ל): ה'עלית מ'ן ש'אול נ'פשי; מ'שנ'ה' אותיות נ'ש'מ'ה', שמצחצחת את הנשמה. ומוכא (מדרש תלפיות): אשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנום, ומי שגרס הרבה משניות, אינו נותן למלאכי חבלה לגע בו; עכשו זה נראה כצחוק ולעג וקלס וכו', אבל יגיע הזמן שתצטרך לזה, ושם כבר יהיה מאחר, כי מי שטרח בערב שבת — יאכל בשבת (עבודה זרה ג), ומי שלא טרח בערב שבת — מה יאכל בשבת?! ולכן אני מאד מבקש אותך, תעשה לעצמך חשבון הנפש — מה ומי ואימת?? מה יש לך להתפעל מאיזו ברירה בכל העולם?! למה לא תזכר אחריתך הנצחית — מה שאתה קונה כאן בעולם הזה, יהיה לך שם. ולכן איך אתה מתבלבל מאחרים, ומכל שכן מה יש לך לקנא באחרים!?

בענין זין שרף, כשהתקברו מוהרנ"ת ז"ל ור' נפתלי ז"ל אל רבנו ז"ל, נתן להם כוסיית קטנה מאד, ומלאה בחציה בזין שרף, ונתן להם ואמר: תתחלקו שניכם... וכבר רצה לרמוז להם, שאצלו לא שותים. ובאמת יש הקפדה גדולה בין אנשי שלומנו לא לשותות שום משקה המשפר, רק זין לקדוש ולהבדלה.

עוד פעם באתי לחזור ולומר לך, אדם צריך להיות מוכן בכל יום ובכל שעה ובכל רגע לעזוב את זה העולם, ולכן מה יש לו להתבלבל מאחרים?! העקר לישוב תמיד על יד הגמרא, על יד המשניות, על יד הזהר וכו' וכו', כל אחד כפי השעורים הקבועים שלו.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ח' יד.

בעזרת השם יתברך, מוצאי שבת קדש לסדר מקץ, זאת חנכה ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל הרב הגאון ... שליט"א.

אֲשֶׁר ח' טו בְּנַחֵל קְחוּ

יְקַרְתוּ הַגִּיעַנִי, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה וְלָמָּה שׁוֹאֵל וְכוּ', עֵקֶר הַתְּפִלָּה
בְּחַתּוּף הַדְּבֹר דִּיקָא, לְהוֹצִיא מִשְׁפָּתָיו, בְּחִינַת (תְּהִלִּים צג, ד):
"מְקוּלוֹת מִיָּם רַבִּים" וְגו', וְכָתִיב (אֵיכָה ב, יט): "שִׁפְכֵי כַּמִּים לַבַּרְ" וְגו',
וְהַקּוֹל מְעוֹרֵר אֶת הַפְּנֵנָה, כִּי לְצַעֲרָנוּ הָרַב, אֲנַחְנוּ מְלֵאִים
מִחֲשָׁבוֹת זְרוֹת וְהִרְהוּרִים רַעִים, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, כָּל הַיּוֹם, וּמוֹבָא
בְּשִׁלְחֵן עֲרוּף (אַרְבַּח חַיִּים, סִימָן צח, סְעִיף ד'), שְׁצַרְיָךְ לְטַהֵר מִחֲשָׁבוֹתָיו,
וְאִם חוֹשְׁבִים מִחֲשָׁבוֹת זְרוֹת, הוּא כְּמַפְגֵּל בְּקִדְשִׁים, כִּי הַתְּפִלָּה הַיָּא
בְּמָקוֹם קְרִבּוֹן, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ל'), שֶׁכָּל
הַמִּחְשָׁבוֹת זְרוֹת בָּאוֹת בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה דִּיקָא, לְבַלְבֵּל אֶת הָאָדָם,
וְלִכֵּן צָרִיכִים לְקַשֵּׁר אֶת הַמִּחְשָׁבָה אֶל הַדְּבֹר בְּכַח גְּדוּל עַד מְאֹד.
וְזֶה נִקְרָא תְּפִלָּה בְּכַח, לְקַשֵּׁר אֶת הַמִּחְשָׁבָה אֶל הַדְּבֹר. וּמַה גַּם
שְׁצַרְיָכִים לְצַעֵק בַּתְּפִלָּה, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק
א', סִימָן כא), כְּדִי לְעוֹרֵר אֶת הַמַּחֲזִין, לְצִאת מִקְטָנוּת וּלְבֹא לְגִדּוּלוֹת
הַמַּחֲזִין, לְהַשִּׁיג רוּחַנִיּוֹת אֱלֹקוֹתָיו יִתְבָּרַךְ בְּשִׁלְמוֹת וּבְמַחֲזִין נְקִיִּים.

הַדְּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ח' טו

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֵר מִקֵּץ, זֹאת חֲנֻכַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ מְאֹד, וְתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה הַיּוֹם הַזֶּה דִּיקָא,
וְתַדַּע, שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה זֶהוּ יוֹם חֲדָשׁ, וְהַיּוֹם עוֹד לֹא הִיָּה לְךָ מְעוּלָם,
וּכְבָר לֹא יִהְיֶה לְךָ לְעוּלָם, וּמַה שֶׁתִּזְכָּה לְחַטָּף בוֹ, זֶה יִשְׁאָר לְךָ
לְנֻצָח. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, מָה אַתָּה צָרִיף לְהַסְתַּפֵּל עַל אַחֵר. כְּבָר
אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אַבוֹת ו, ה): אֵל תִּתְאַוֶּה לְשִׁלְחָנָם שֶׁל שָׂרִים,
כִּי שִׁלְחָנָךְ גְּדוּל מִשְׁלַחָנָם; אִפְלוּ שְׂאֵתָה נִמְצָא בְּנִקְבָא דִּתְהוּמָא רַבָּה,
אַבְל אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ אַתָּה יְקָר מְאֹד מְאֹד. וְאַדְרָבָה, אִם עָלִיף מִתְגַּבֵּר
כָּל־כּוֹף יִצְרָךְ, עַד שְׂאֵתָה מִשְׁתַּגַּע מְרַב תְּבַעֲרַת הַיִּצָר, עִם כָּל זֹאת

קכח אָשֶׁר ח' טו בַּנְחַל

אָתָּה רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת בְּכָל יוֹם כָּל-כֶּף טוֹב, זֶה סִימָן שֶׁנִּשְׁמַתָּה גְדוּלָּה מְאֹד, וְהַסָּמ"ךְ-מ"ם רוֹצֵה רַק לְהַפִּילָה בְּנוֹקְבָא דְתַהוֹמָא רַבָּה בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגַע מִמֶּשׁ.

וְלָכֵן רְאֵה לְקַחַת עֲצָמָךְ בְּיַדְיָךְ, וְאַל תִּשְׁתַּטֵּחַ כָּלָל, כִּי גְדוּל אַדוּיָנְנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

שֵׁב בְּד' אַמּוֹת שָׁלָף, וְתִלְמַד בְּשָׂקִידָה רַבָּה מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, הַלְכָּה, נִגְלָה וְנִסְתָּר, וְתִדְבֵק עֲצָמָךְ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. וְיִדְוַע אָשֶׁר (תְּהִלִּים ק, א): ה'רִיעוּ ל'הַנְי"ה כָּל ה'אָרֶץ, רֵאשִׁי תְבוֹת: ה'לְכִיָּה'. וְרֵאשִׁי (בְּמִדְרָשׁ תְּלִפְיּוֹת, עֵרֶךְ הַלְכָּה), שְׂמֵבִיא — לְמָה זֶה נִרְמָז בְּמִזְמוֹר לְתוֹדָה? אֵלָּא בְּזִמְן שְׂבִיתָ-הַמְקַדֵּשׁ קַיָּם, הִיָּתָה שְׂכִינָה מְצוּיָה שָׁם, וּכְשֶׁהִקְרִיבוּ קֶרְבֵּן תוֹדָה, אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְכָל הַקְּרַבְנוֹת עֲתִידִין לְהִבְטֵל, אֲבָל לֹא קֶרְבֵּן תוֹדָה (וַיִּקְרָא רַבָּה, פֶּרֶשֶׁה ט', סִימָן ז'). וְאָמְרוּ (בְּרִכּוֹת ח): מִיּוֹם שֶׁחָרַב הַבַּיִת, אֵין לוֹ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא אֵלָּא ד' אַמּוֹת שֶׁל הַלְכָּה, וְזֶה לֹא יִבְטַל לְעוֹלָם. וְלָכֵן כְּשֶׁאָדָם יוֹשֵׁב בְּד' אַמּוֹת שָׁלוֹ וְלוֹמַד תוֹרָה, מִמְּשִׁיף אֶת הַשְּׂכִינָה אֶצְלוֹ, וְכִבֵּר אֵין לוֹ מָה לְהִיּוֹת שָׂבוּר, כִּי אֵין לוֹ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵלָּא ד' אַמּוֹת שֶׁל הַלְכָּה, שְׁשָׁם יוֹשֵׁב תִּלְמִיד חָכָם וְלוֹמַד תוֹרָה, וּמִדְבֵק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַרֵךְ, אָשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), אָשֶׁר תוֹדָה וְהוֹדָאָה זֶה שְׁעִשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא. וְלָכֵן צְרִיכִים לְתַת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם תוֹדָה וְהוֹדָאָה, שְׂזַכִּינוּ לְהַתוֹדַע מִרַבְּנוּ ז"ל, וְאֶנְחָנוּ לּוֹמְדִים סְפָרִיו הַקְדוּשִׁים, וְאֵינָנו מִתְנַגְּדִים עָלָיו, אֲדַרְבֵּה אֶצְלָנוּ חֲשׂוּבִים סְפָרָיו. וּמָה גַם שְׂאֲנָחָנוּ עוֹסְקִים לְהַפִּיץ אֶת זֶה לְנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אָשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

אֲשֶׁר ח' טז בְּנַחֵל קַבֵּט
ח' טז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֵר מִקֵּץ, זֹאת חֲנֻכַּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרָה הַיְקָרָה לִי מְאֹד ... גִּירו יְאִיר.

לְנִחוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, אֲנִי מִבֵּין הַיֵּטֵב מִכְאוּבֵי נִפְשָׁךְ מִכָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, שִׁיִּצְרָךְ בּוֹעֵר בְּךָ כְּתַנּוּר הַזֶּה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְבּוֹא בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִשְׁטַח עֲצָמְךָ בְּפִשׁוּט יָדַיִם וְרַגְלָיִם עַל הָאָרֶץ, וְתִכְפֶּה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִסַּפֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו. וְחִכְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תּוֹרַת כְּהֻנִּים בְּחֻמְתֵּי): אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמִידָה שֶׁהֵם מִתּוֹדִים לְפָנָיו, מִיָּד אֲנִי מוֹחֵל לָהֶם; אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ חָשׁוּב וְדוּי דְּבָרִים.

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'): כְּשֶׁאָדָם מִתּוֹדֶה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה הָעוֹנוֹת יוֹצְאִים מֵעֲצָמוֹתָיו, כִּי מֵה שְׁאָדָם סוֹבֵל דְּכַאוּן, עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת, זֶה רַק מִפְּאֵת עוֹנוֹתָיו, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים לז, כב): "תְּמוֹתֶת רָשָׁע רָעָה", מִי מִמִּית אֶת הַרָשָׁע? הֲרַע — שֶׁהוּא פָּגַם הַבְּרִית שֶׁעָשָׂה, אֲבָל בְּזֵה שֶׁמִּתְּוֹדֶה, מוֹצִיא אֶת הָעוֹנוֹת מֵעֲצָמוֹתָיו, וְשָׁב וְרָפָא לוֹ, וּמִתְחִיל לְהֵאִיר בּוֹ אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוּי רַב וְנוֹרָא מְאֹד, וְכָל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרָת.

וְלִכֵּן זֹאת עָשָׂה, וְהִרְגִּיל עֲצָמְךָ לְבָרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ וְחַפֵּץ בְּךָ, וְכָל אֵלוֹ שֶׁמְעַקְמִים אֶת לְבָבְךָ וּמְחַלְשִׁים אֶת דַּעְתְּךָ וְכוּ', הַכֵּל הַכֵּל וְרַעוּת רִיחַ, כִּי מִכָּל מְקוֹם יְכוֹלִים לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קיב): אִם אַתָּה מֵאֲמִין שִׁיְכוֹלִים לְקַלְקֵל, תֵּאֱמִין שִׁיְכוֹלִים לְתַקֵּן; הַעֲקֵר אֶל תִּירָא וְאֵל תִּחַת, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, עוֹד תִּרְאֶה אוֹר בְּחַיֶּיךָ וְכוּ', לֹא כְּמוֹ שֶׁכָּלֵם מְנַבְּאִים לְךָ שֶׁחִירוֹת וְכוּ'.

קל אֲשֶׁר ח' יז בְּנַחַל

הרב הקדוש רבי ברוך ממעון'בוז' זי"ע אמר פעם, שְׁזָה שְׁאָנוּ אומרים בתפלה "וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ", זֶה הַעֲשֵׂר הֵכִי גְדוֹל שְׁלָנוּ, זֶה הַכְּבוֹד הֵכִי גְדוֹל שְׁלָנוּ, שְׁאָנוּ זוֹכִים לַעֲמֹד 'מִלְּפָנֶיךָ', וְלִבְקֹשׁ כָּל מָה שְׁצָרִיכִים.

וְלִכֵּן מָה לָךְ לְהַתְּבַלְּבֵל מִבְּנֵי-אָדָם, אֲשֶׁר מִמִּילָא לֹא יְבִינּוּ אוֹתְךָ, כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ זֶהוּ דְמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל, אִם אַתָּה דְבוּק בַּתּוֹרָה, וּמִתְמִיד בָּהּ וּמְחַדֵּשׁ בָּהּ, זֶה נִקְרָא אִישׁ חַי, כִּי הוּא דְבוּק בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְאוֹרִיתָא חַד הוּא (זֶהר ח"ג עג.). אֲבָל זֶה שְׁמַנְתָּק מִהַתּוֹרָה, הוּא סִתָּם בַּעַל דְמִיּוֹן, מָה יֵשׁ לָךְ עֲמוּ, וְלָמָּה לָךְ לְהַחֲלֵשׁ מִמֶּנּוּ?! אַתָּה הַדְּבִק עֲצָמְךָ רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּתְדַבֵּר רַק עֲמוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ח' יז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֵר מִקֵּץ, זֹאת חֲנֻכַּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הַיָּקָר ... גְּרוּ יְאִיר.

קִבְּלָתִי אֶת הַסְּפָרִים וְכוּ', עָלֵי לֹמֵר לָךְ, כָּל סֵפֶר שָׂרָק מִזְכִּיר אֶת הַמְּדִינָה שֶׁל גִּיהֲנוּם, כְּכֹר פְּסוּל בְּתַכְלִית הַפְּסוּל, כִּי אֵיךְ יֹאמְרוּ 'גְּאֻלָּה' עַל שְׂרֵשׁ הַטְּמְאָה, עֵקוּר וּבִטּוּל הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה מְרַב מְגִינֵן וּבְנֵי אַחֲיָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַקִּירַת הַשִּׁבְת בְּזוֹדוֹן, וּפְטוּם טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת, בְּשֵׁר הַחֲמוּר, הַגָּמֵל וְהַחֲזִיר לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְלְהַתִּיר הָעֲרִיּוֹת וְכוּ'. וְעַל כָּלֵם — לְדַבֵּר פְּתוּחַ נֶגֶד כָּל הַקְּדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, פְּתוּחַ בְּלֵי שׁוּם בּוֹשָׁה כָּלֵל, וְאֵיךְ אֶפְלוּ יַעֲלֶה בְּמַחְשַׁבַת פְּגוּל, שְׂיֵשׁ בְּזֶה מִמֶּשׁ בְּגֻלָּה הַעֲתִידָה, חֵס מִלְּהִזְכִּיר, הֲרֵי זֶה 'הַגְּלוּת' הֵכִי גְדוֹלָה שָׂרָק עִם יִשְׂרָאֵל סְבֵלוּ, מֵאִז שְׂיֻצְאוּ לְגוֹלָה בְּפַעַם הַרְּאִשׁוֹנָה, זֶה עֲנִינֵן קְבוּץ גְּלוּיֹת?! יוֹתֵר טוֹב לֹמֵר קְבוּץ כָּלֵל יִשְׂרָאֵל לְמִקּוּם אֶחָד לְשִׁמְד, לְעַקֵּר אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה מִלְּבָם, וְלְעַקֵּר אֶת הַמְּצוּוֹת

אֲשֶׁר ח' יח בְּנַחֵל קלא
מְעֻשִׂיּוֹת מְלֻבוֹת מְלִיוֹנִים מְאַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְכָל בַּר דַּעַת וּמוֹדָה
עַל הָאֲמֶת, צָרִיךְ לְהוֹדוֹת בָּזֶה.
הַמְּבָרְכוֹ...
...
הַמְּבָרְכוֹ...

ח' יח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר מִקֵּץ, זֹאת חֲנֻכַּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק חֲזַק וְאַמֵץ לֵדֵם וְלִשְׁתַּק לְמַחְרָפֵי וְלְמַבְזֵי גִפְשָׁךְ, כִּי כָּךְ גְּזָרָה
חֲקָמְתוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁתַּעֲבֹר אֶת הַשְּׁלֹב הַזֶּה, וְאִם תִּחְזִיק מֵעַמֵּד, אֲזִי יְאִיר
עֲלֶיךָ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד בְּעֶצְמוֹ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, שְׁכָל הָעוֹלָם הוּא דְמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל, יְכוּלִים לַעֲבֹד
עַל בְּנֵי־אָדָם בְּקִלוֹת, וְלַעֲשׂוֹת לָהֶם שְׁטִיפַת מַח, "הַעֲקֹר זֶה רַק
אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׂאִין בִּלְעַדְיוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל", וּמְלַבֵּד זֹאת
הַכֹּל הַכֹּל הַבָּלִים. וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (עֵין שִׁיחֹת־הַר"ן, סִימָן קא):
חֲקָמוֹת אֵינָם צְרִיכִים כָּלֵל, כִּי גַם הַחֲקָמוֹת הֵם שְׁטִיּוֹת, הַעֲקֹר הוּא
תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לַחֲשֹׁב הַרְבֵּה,
נִישֵׁט אֵיבְעֵר טְרַאכְטִין, אֵין מַה לַּחֲשֹׁב, הָעוֹלָם אֵינוֹ עוֹמֵד כְּרַגַּע,
אֶלָּא בְּכָל רַגַע הָאָדָם מֵת, וְאִף פֶּעַם לֹא יִחְזֹר לוֹ הַרְגַע הַזֶּה. וְלִכֵּן
רְאֵה לְשֹׁמֵר עַל הַרְגָעִים שְׁלֶךְ, בְּבַחֲיִנַת (אֵיבֹב ז, ח): "וְלַרְגָעִים
תִּבְחַנְנוּ".

וְנִכּוֹר תִּזְכֹּר, אֲשֶׁר אֵין רַגַע בְּלֹא פְּגַע וְצַעַר וּמְכַאוּבִים. וְאָמַר
עַל זֶה מוֹהֲרֵנִי ת"ו"ל, מֵאַחַר שְׂאִין רַגַע בְּלֹא פְּגַע וְיִסּוּרִים, צְרִיכִים
לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל רַגַע, אֲשֶׁר פְּגַע הוּא גַם לְשׁוֹן תְּפִלָּה, כְּמוֹ שְׁכַתוּב
(בְּרַאשִׁית כח, יא): "וַיִּפְגַּע בְּמִקּוֹם", אֵין עֲצָה אַחֲרָת, רַק לְדַבֵּר אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ בְּתִמְיָמוֹת וּבְפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה. וְאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (שִׁיחֹת־הַר"ן,

קלב אָשָׁר ח' יח בַּנְחָל

סימן קנג, קנד): הַעֲקָר שֶׁבֵּא לְעֲנִינּוֹ הָיָה רַק עַל־יַדֵּי פְּרָאסְטִיק, שֶׁדָּבַר הַרְבֵּה עִמּוֹ יַתְבָּרֵךְ. וְלָכֵן חָבַל לְהַכְנִיס בְּכּוּחֵיכִים עִם אֲשֶׁתּוֹ וּלְדַוּוֹ, וּמִכָּל שֶׁפֶן עִם שְׂאֵר אַנְשִׁים, רַק לְלַמֵּד וּלְהַתְפַּלֵּל, וּלְקַיֵּם אֶת כָּל הַמְצֻוֹת מַעֲשִׂיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה.

זָכַר גַּם זָכֹר, שֶׁכָּל פֶּרֶק מִשְׁנִיּוֹת, כָּל דֶּף גְּמָרָא, כָּל סִימָן שֶׁלְחָן עֲרוּף, זֶה הַקָּרָן וְהַרְבּוּחַ שֶׁלָּךְ, וְשְׂאֵר דְּבָרִים — הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוּת רֵיחַ, כִּינּוּן שְׂאֲדָם מֵת, כָּלֵם עוֹזְבִים אוֹתוֹ, וּמָה מְלִיָּה אוֹתוֹ? רַק הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה שֶׁלְמַד וְהַתְּפִלָּל. וְזָכַר אֶת זֶה כִּי תִצְטַרֵּךְ אֶת זֶה לִימִים הַבָּאִים, וְאַף פַּעַם לֹא תִדַּע מִתִּי הַיּוֹם הַזֶּה יִהְיֶה, אֶל תִּבְטַח בְּכֵן־אָדָם, כִּי הוּא שֶׁקָּרָן וְנוֹכֵל.

וַיֵּשׁ לֹמֵר (דְּבָרִים כב, י): "לֹא תִחַרֵּשׁ בְּשׁוֹר וְחִמּוֹר יַחְדָּו". וּמוֹבָא בִּזְהַר (שְׁמוֹת דף ו), שֶׁהֵן שְׁתֵּי קְלָפוֹת; שׁוֹר מְרַמֵּז עַל רִוְחָנִיּוֹת, לְשׁוֹן הַסֵּתְפָלוֹת, חִמּוֹר מְרַמֵּז עַל גְּשָׁמִיּוֹת, לְשׁוֹן חֲמָרִיּוֹת. וְלָכֵן צָרִיכִים לְדַעַת, אֲשֶׁר הֵם שְׁנֵי דְבָרִים נִפְרָדִים, מִיֵּשֶׁט נִיֵּשֶׁט אוֹיִם דֵּי יוֹצְרוֹת (אֶל תְּעַרְבֵב בִּינֵיהֶם); מִצַּד הַחֲמָרִיּוֹת, הָאָדָם הוּא חָיָה רְעָה, חָיָה טוֹרְפָת, שָׂרֵק תִּזְיֵק לָךְ, וּמִצַּד רִוְחָנִיּוֹת צָרִיכִים רַק לַעֲשׂוֹת מְצֻוֹת מַעֲשִׂיּוֹת דִּיקָא, וְכֵן לְלַמֵּד וּלְהַתְפַּלֵּל, וְלֹא לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַשֶּׁכֶל הַעֲצָמִי, שֶׁזֶה יָבִיא אוֹתָךְ לִיַּדֵּי חֲקִירוֹת וּכְפִירוֹת גְּמוּרָה. וְלָכֵן הַעֲקָר לְדַעַת בְּכָל דְּבָר מַה כֵּן וּמָה לֹא, וְלִמְצָא תְּמִיד אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יַתְבָּרֵךְ בְּכָל מַה שְׁעוֹשֶׂה, וְכּמוֹבָא בְּדְבָרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי־מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן יב), אֲשֶׁר צָרִיכִים לְרֹאוֹת לְמַצָּא אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּכָל דְּבָר, כִּי כָל אֵלוֹ שֶׁהֵלְכוּ אַחֲרֵי שְׁכָלֵם וְחֲכָמָתֵם הַמְדַמָּה, בָּאוּ לִיַּדֵּי קַלְקוּלִים גְּדוּלִים, כִּי עָקַר הִיְהָדוּת הוּא תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, אֲלֹא בְּכָל דְּבָר יִרְאֶה שֵׁישׁ וְנִמְצָא שֶׁם הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַעֲקָר אֶל תִּירָא וְאֶל תַּחַת כָּלֵל, כִּי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִנְקָם אֶת נִקְמָתְךָ, וּמָה שְׁעָשׂוֹ לָךְ רְעָה, יִשְׁלַמוּ עַל זֶה כְּפָל כְּפָלִים, רַק שְׁתַּהֲיֶה לָךְ סִבְלָנוֹת לְחִכּוֹת, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַבּוֹרָא יַתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

אֲשֶׁר ח' יט — ח' כ בְּנַחֵל קִלְג
ח' יט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר מִקֵּץ, זֹאת חֲנֻכַּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרָה הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַמְּעוֹת לְפִדְיוֹן. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל־יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

רְאֵה לְהַרְגִיל עֲצָמְךָ תָּמִיד לְהִסְתַּפֵּל רַק עַל רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכַמוּכָא בְּדִבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּיטֵי־מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן
א): אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי אֵי אִיד, צָרִיךְ תָּמִיד לְהִסְתַּפֵּל עַל הַשָּׁכֵל שְׂיִשׁ בְּכָל
דְּבָר, הֵינּוּ עַל הַחַיּוֹת אֱלֻקוֹת הַמְּחִיָּה אֶת הַדְּבָר הַזֶּה. תְּהִיָּה תָּמִיד
בְּטֵל וּמְבֹטֵל אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, זֵי אִיבְעֵר גִּיגְעֵבֵן צוֹ אֱלֻקוֹת
תָּמִיד, תְּרַגֵּישׁ שְׂמִסְתַּפֵּל עֲלֶיךָ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל כָּל מַה שְּׂאִתָּה
עוֹשֶׂה, וְלֹא תִפְרָד מִמֶּנּוּ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. הַדְּבָק
עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לְךָ טוֹב מִהַדְּבָקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ
הוּא, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
בְּעֲצָמוֹ, בְּלִי שׁוּם שְׁלִיחִים.

וְזֶה הִנֵּה בְּגִלוֹת מְצֻרִים, שְׂהִיָּתָה עַל־יְדֵי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
בְּעֲצָמוֹ וְלֹא עַל־יְדֵי מְלָאָךְ, וְלֹא עַל־יְדֵי שְׂרָף, אֲלֵא עַל־יְדֵי הַקְּדוֹשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא בְּעֲצָמוֹ, כִּי מִי שְׂדָבּוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּבָר לֹא צָרִיךְ — לֹא
מְלָאָךְ וְלֹא שְׂרָף, אֲלֵא אֶת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, נֶאֱהָר גָּאט אֲלֵיין.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

ח' כ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר מִקֵּץ, זֹאת חֲנֻכַּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחוּר ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת מִכָּל מַה שְּׂעוֹבֵר עֲלֶיךָ
בַּפְּגָם הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה וְכו'.

קלד אָשֶׁר ח' כּא בַּנְחַל

מָה אָמַר לָךְ! הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים עַד מְאֹד,
וּבְפֶרֶט מִי שֶׁחָטָא בַּחֲטָא הַמְּגִנָּה הַזֶּה, שָׂאזּ כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ
מְמַרְמְרִים, כִּי מְרַגֵּשׁ אֶת מְרִירוֹת הַגִּיהֵנוּם עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם.

וְהִנֵּה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָמַל עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וְשָׁלַח לָנוּ אֶת
רַבְּנוּ ו'ל, אֲשֶׁר עָלָיו נֶאֱמַר (בְּרֵאשִׁית ה', כט): "זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעֲשֵׂינוּ
וּמִמַּעֲצוֹן יְדִינוּ, מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אָרְרָה ה'", כִּי עַל-יְדֵי חֲטָא וְעוֹן
שֶׁל פָּגַם הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, נַעֲשֶׂה תָּמִיד מְמַרְמֵר, עַר
וְעֵרֵט אֶפְאָר בִּיטְעָרְעֵר מְעַנֵּטֵשׁ תָּמִיד מֵר לוֹ, וּמְכַל שֶׁכֵּן שְׂאִינוּ
זוֹכָה לְחַזוֹת בְּנַעַם זִיו אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ עַר דְּעַר זַעֲהֵט נִישֵׁט אֱלֹקוֹת,
וְאֵז מִמִּילָא מְרִים לוֹ מְאֹד הַחַיִּים, וְאִין לוֹ יַעֲזֶה שְׁלָמָה. וְעַקֵּר הַתְּקוּן
— רַק לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו'ל, שְׂזוּהֵי הַשְּׁלָמוֹת הָעוֹלָה עַל כָּל
הַשְּׁלָמוֹת, כִּי עַל-יְדֵי רַבְּנוּ ו'ל יִהְיֶה לוֹ תְּקוּן נִפְלָא אִם רַק יִצִּית
אוֹתוֹ וְיִלְמַד סִפְרֵי הַקְּדוֹשִׁים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ח' כּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מְקַיֵּץ, זֹאת תְּנַפֵּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַבַּחֲוָרִים הַיְקָרִים לִי מְאֹד ... גַּרְם יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם הָאָרוּךְ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְרֵאוֹת
וְלִשְׁמַע מִחֲבוּרָה כַּה קְדוֹשָׁה, שְׁמַתְאֲסָפִים יַחַד פְּעַמִּים בְּשָׁבוּעַ לְדַבֵּר
מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ ו'ל, אֲשֶׁר עֵצָם הַדְּבוּר מִמְּנוּ ו'ל כָּבֹר מְדַלֵּק אֶת הַנֶּפֶשׁ
בְּאוּרוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי רַבְּנוּ ו'ל מְלַהֵב אֶת לֵב בֵּר יִשְׂרָאֵל אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ
בְּתִשׁוּקָה עֲצוּמָה אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן דְּבַר גְּדוֹל אַתֶּם עוֹשִׂים.

מָה אָמַר לָכֶם! כֵּן הִיא דְרָךְ טוֹבָה, שְׂאֲחַר הַלְמוּד וְהַרְקוּד אַתֶּם
אוֹמְרִים בְּצוּתָא סֹדֵר תְּקוּן חֲצוֹת, שְׂאֵז הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם,
כִּי אֲמִירַת חֲצוֹת הִיא הַמְּתַקֵּת הַדֵּינִים, כַּמּוּבָא בְּדְבָרֵי רַבְּנוּ ו'ל

אֲשֶׁר ח' כּא בְּנַחַל קלה

(לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קמט), שְׁחֻצוֹת הוּא הַמִּתְקַת הַדִּינִים וּמוֹעִיל כְּמוֹ פְדִיּוֹן.

בְּעֵינֵי מַדּוֹת, תִּדְעוּ שְׂרַבְנוּ וְ"ל רְצָה מָאֵד שְׁנִלְמַד תָּמִיד בְּ"סִפְר־הַמַּדּוֹת", וְאָמַר שֶׁהַסֵּפֶר הַזֶּה עָשָׂה אוֹתוֹ לַיהוּדִי. וְזֶה יְדוּעַ, שְׁכָל אֵלּוּ מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הָאֲמִתִּיִּים, יְדַעוּ אֵת "סִפְר־הַמַּדּוֹת" בְּעַל-פֶּה, אוּ זְכֵרוּ חֵלֶק גָּדוֹל בְּעַל-פֶּה, וְעַל כָּל מְאוּרַע שֶׁרַק נֶאֱרַע, הַזְכִּירוּ קִטְעַ מִ"סִפְר־הַמַּדּוֹת", שֶׁהִיא שִׁיף לְמַה שְׁנֶאֱרַע, אוּ בְּאֲמֻצַּע הַדְּבָר הַזְכִּירוּ מִ"סִפְר־הַמַּדּוֹת", כִּי הַמַּדּוֹת הֵן עֶקֶר הָאָדָם.

אַחַת מִהַמַּדּוֹת הַכִּי חֲשׂוּבוֹת הִיא אֲהַבַת חֲבֵרִים, וְלַעֲזֹר אֶחָד לְשֵׁנִי, וּבְכָלֵל זֶה — פְּשָׁבַחֹר יֵשֵׁן אָסוּר לְהַעִיר אוֹתוֹ, וּמִי שֶׁמְעִיר בַּחֲוָרִים בְּאֲמֻצַּע הַשָּׁנָה מְסַבּוֹת שֶׁל מַה בְּכָף, מוֹכִיחַ בְּעַלְלִיל, שֶׁהוּא מְשַׁחַת בְּמַדּוֹתָיו הַרְעוֹת.

נָא וְנָא רְאוּ לְגַנֵּב בְּכָל יוֹם מְקַרָּא, מְשַׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּף, כִּי חָבַל עַל יְמֵי הַנְּעוּרִים שְׁלָכֶם.

וְעַל כָּלֵם — רְאוּ לְהַתְּבוּדָה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשִּׁיטוֹת, לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כָּלֵל, רַק לְזַרֵק אֵת הַמַּחַ וְהַשְׁכָּל הַמְדַמָּה, וּלְדַבֵּר כְּמוֹ אִישׁ פֶּשׁוּט.

תִּשְׁמְרוּ לֹא לְהוֹצִיא מִפִּיכֶם דְּבָרֵי יְאוּשׁ אוּ דְבָרִים שְׁלִילִיִּים, כִּי מוּבָא בְּדְבָרֵי רַבְּנוּ וְ"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לא), כִּי עַל-יְדֵי הַכְּסוּפִין הַטּוֹבִים, וּבְפֶרֶט כְּשִׁמוּצִיאִים אֵת זֶה מִהַפָּה, זֶה מוֹלִיד נְפִשׁוֹת, וְעוֹזֵר לוֹ שִׁיתְקַיֵּם. וְכֵן לְהַפּוּף, חַס וְשָׁלוֹם, אִם מְדַבֵּר שְׁלִילִי, אֲזִי יָכוֹל לְהַתְקַיֵּם. וְלִכֵּן צְרִיכִים תָּמִיד לְדַבֵּר רַק טוֹב וְלֹא שְׁלִילִי.

מָה אָמַר לָכֶם! אֲנִי כָּל-כָּף שֶׁמַּח לְכָבוֹד חַבּוּרָה חֲדָשָׁה, שְׁזָכוּ לְהַתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ וְ"ל, אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֵלְקֶכֶם!

הַמֵּאחַל לְכָל אֶחָד הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה...

ח' כב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר מקץ, זאת חנכה ה'תשמ"ו.

שלום לאברהם היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

צור לי מאד מאד עליך, אחי! על גדל הצער והעגמת נפש שנגרם לך על־ידי הבזיונות, החרופין והגדופין שהם מנת חלקך וכו'. עלי לומר לך, שתק שתק, אהובי, אחי! כי אין לך בפרט עוונות יותר גדולה מזו. ורבנו ז"ל אמר (לקוטי־מורה"ו, חלק א', סימן ו'), שעקר התשובה — 'ידם וישתק'. כששומע בזיונות, אין עצה רק לשתק ולקבל הכל באהבה, ואז הרע יתהפך על המבזה והמקלל, ורחמנא לצלן. וזה ברור! מי שמצער איש פשר וצדיק, לבסוף יקבל ענש רע ומר מאד.

ולכן חזק ואמץ מאד, ותקים 'ואהבת' את הנו"ה אלקיך בכל לבך — בשגי יצריך, ובכל נפשך — אפלו נוטל את נפשך, ובכל מאדך — אפלו לוקח לך את ממונך (עין ברכות נד.). וזכור תזכר אשר 'ואהבת' עולה בדיוק פעמים 'אור', שנה רצו"א ושוב — בין בעליה תראה אור, ובין בירידה תראה אור, ואז טוב לך תמיד.

הדורש שלומך...

ח' כג.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר מקץ, זאת חנכה ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל האברהם היקר ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תדע, שהקדוש־ברוך־הוא מנהיג את עולמו בהשגחה פרטית, וצריכים רק לברח אליו יתברך. האדם צריך להשמר מאד מאד

אֲשֶׁר ח' כד בְּנַחֵל קלו

מְקַלֶּפֶת "כְּחֵי וְעַצְם יָדֵי עֲשֵׂה לִי אֵת הַחֵיל הַזֶּה" (דְּבָרִים ח, יז), לָנוּ
אֵין רַק אֵת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרַק הוּא יִגְאָלֵנוּ וְלֹא שׁוּם בְּשָׂר וְדָם,
אֲשֶׁר הוּא כְּפָגֶר מֵת, הַיּוֹם כָּאֵן וְלִמְחָר בְּקֶבֶר וְכוּ', צְרִיכִים לְהִשְׁמַר
מְאֹד מֵאֵלוֹ הָרַע-בְּנִים, יִמַּח שְׁמֵם, שְׁמִפִּיצִים טְמֵאת הַקְּלֶפֶה הַזֶּה,
לְעַקֵּר אֵת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת, עֲלִינוּ רַק לְהִפְיֵן אֵת
הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל, שְׂאִין לוֹ לְאָדָם רַק אֵת
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל מֵה שֶׁצְּרִיכִים, עֲלִינוּ לְבוֹא וְלִבְקֵשׁ רַק מִמֶּנּוּ
יְתִבְרַךְ, כְּאֲשֶׁר יִבְקֵשׁ בֵּין מֵאֲבִיו בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל, רַק לְדַבֵּר
אֵלָיו יְתִבְרַךְ תָּמִיד, וְזוֹ שְׁלֵמוֹת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהָאָדָם יִרְגִישׁ
שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֹה עִמּוֹ וְאֶצְלוֹ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָהּ...

ח' כד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קִדְשׁ לְסִדֵּר מִקֵּץ, זֹאת חֲנֻכַּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ עִם הַכֹּסֶף לְצַדִּיקָה, וְתִשׁוּאוֹת חֵן לְךָ
עַל זֶה.

לֹא נִכּוֹן הַדְּבָר, שֶׁאֵתָה כּוֹסֶף לְבוֹא לְכָאן וְכוּ', אָדָם צְרִיף לְהִיֹּת
שְׁמַח בְּמָקוֹם שֶׁהוּא גֵר שָׁם, 'חֵן מָקוֹם עַל יוֹשְׁבָיו, חֵן אֲשֶׁה עַל
בְּעִלְהָ וְכוּ' (סוֹטָה מז.), וְלִכֵּן שְׁמַח בְּחִלְקָה, וְאֵז תִּנְצֵל מִכָּל מִינֵי צָרוֹת
וְיִסּוּרִים, וְעִגְמַת נַפְשׁ וְכוּ'.

אֲסוּר לְהִכְנִס בְּדַכָּאוֹן פְּנִימֵי וְכוּ', צְרִיכִים לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי
פְּעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיֹּת רַק בְּשִׂמְחָה, וְלְעֲשׂוֹת עֲצֻמוֹ כְּאֵלוֹ הוּא
בְּשִׂמְחָה, וְזֶה יִבִּיא אוֹתוֹ אֵל שְׂמִיחָה אֱמֵתִית. בְּוֹדָי צְרִתְךָ הִיא צָרָה,
אֲבָל בְּזֶה שֶׁאֵתָה חוֹשֵׁב שֶׁתְּבוֹא לְכָאן וְתִמְתַּק מִמֶּךָ הַצָּרָה — אֵתָה
טוֹעָה וְכוּ', כִּי תְבוֹא לְכָאן, וְתִהְיֶה לְךָ חִלְשׁוֹת הַדַּעַת חֲדָשָׁה, אֵין

קלח אֲשֶׁר ח' כד בַּנְּחָל

לךְ אֲכַסְנִיָּה טוֹבָה וְכוּ', תִּתְּבַלְּבַל מְזֵה, אוּ מְזֵה וְכוּ', בְּכָל יוֹם תִּהְיֶה לְךָ צָרָה אַחֲרַת, וּמְאוּמָה לֹא יִהְיֶה בְיָדֶיךָ.

הַעֲקֵר חֲזוֹק וְאַמֵץ, וְאִז תִּרְאֶה לְבַסּוֹף אֶת גְּדֹל הַנְּסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אִם תִּפֹּל עַל פְּנֵיךָ בְּכָל יוֹם, וּתִבְקַשׁ רַחֲמִים עָלֶיךָ, אֲזִי לְבַסּוֹף תִּרְאֶה יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה, שְׁלֹא שַׁעֲרַת מִימֶיךָ, כִּי תִפְלָה זֶהוּ הַכְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ כָּל הַשְּׁפַע שֶׁבְּעוֹלָם.

רְאֵה לְשִׁמְעַ כְּלִי זְמֹר, כִּי זֶה יִשְׁמַח אֶת לִבְבְּךָ, וּמָה שֶׁמוֹכָא (בְּרִכּוֹת ל.א.), שְׁאַסוּר לְמַלֵּא פִּי שְׁחֹק וְכוּ', וְלֹא יִשְׁמַע כְּלִי זְמֹר וְכוּ', זֶה סוֹבֵב רַק עַל עֲנִינֵי הוֹלָלוֹת, אֲבָל אֶצְלֶךָ זֶה עֲנִין שֶׁל פְּקוּחַ נֶפֶשׁ מִמָּשׁ, כְּדִי שְׁלֹא תִכְנַס בְּתוֹךְ דְּכַאוֹן, שֶׁיִּכּוֹל לְהִבְיֵא אֶת הָאָדָם לְמַחְשָׁבוֹת שֶׁל הַתְּאַבְדוּת, רַחֲמָנָא לְצַלֵן, כִּי הַעֲצָבוֹת וְהַדְּכַאוֹן רַבִּים חֲלָלִים הִפְיִלָה, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּנִקְל, אֵל תִּנִּיחַ אֶצְלֶךָ אֶת הַעֲצָבוֹת כְּרַגַע.

הַעֲקֵר רַק לְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם עִם כָּל בְּרִיָּה, וְסוֹף הַכְּבוֹד לְבוֹא. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כז), שְׁדַרְךָ הַשָּׁלוֹם לְהִתְלַבֵּשׁ בְּמִרְרוֹת וְכוּ'. בְּיַדְּאֵי כּוֹאֵב לְרֵאוֹת אֵיךְ חִבּוּרָה שֶׁל לִיצְנִים הַקּוֹרְאִים עֲצָמָם 'רַבָּנִים', שֶׁיִּרְדוּ לְרַמָּה כְּזוֹ שֶׁל מְסִירוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵן, וְעוֹד יִתְּנוּ לְרַשְׁעִים הָאֵלּוּ אֶת הַצֶּדֶק וְכוּ', מָה לַעֲשׂוֹת?! זֶה נִקְרָא שְׁכִינְתָא בְּגִלוּתָא. רְאֵה מָה שֶׁעָשׂוּ לְמוֹהַר"ן ת"ז"ל, אֲדָמוּר ... עִם חֲסִידִים ... מְסִרוּ אוֹתוֹ לְמַלְכוּת, וּרְאֵה אֵילּוּ פָּנִים יֵשׁ לָהֶם אַחֲר־כֶּף, לְמַכּוֹר אֶת הָאִיִּדִישְׁקִיט שֶׁלָּהֶם, הֵינּוּ אֶת הַיְּהוּדוּת, כְּאֵלוּ הֵם הַיִּרְאִים וְהַחֲרָדִים וְכוּ', בְּשַׁעֲה שֶׁבִינֵיהֶם נִמְצְאִים נוֹאֲפִים כְּכִלְכִּים בְּלִי שׁוּם סִפְק, כִּי לֹא יִמְסֹר אֶחָד אֶת זוּלָתוֹ, אֶלְאֵ אִם הוּא נוֹאֵף גְּמוּר. וְגַם הָאֲדָמוּר ... הִיָּה פֹלֵג גּוֹף הַרְבֵּה שָׁנִים, וְזֶה שֶׁהִסִּית אֶת הַחֲסִידִים שֶׁלוֹ נִגְדַּ מוֹהַר"ן ת"ז"ל — שֶׁמְסֹר נִפְשׁוֹ בְּעִבּוּרוֹ יִתְּבַרְךָ... הוּי, הוּי, בְּיַדְּאֵי שְׁכִינְתָא בְּגִלוּתָא.

הַעֲקֵר חֲזוֹק וְאַמֵץ, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תִּתַּחַת, כִּי סוֹף הַכְּבוֹד לְבוֹא, שְׁיֵאִיר עָלֶיךָ מְלֶךְ הַכְּבוֹד בְּעֲצָמוֹ, וְתִזְכֶּה לְהִתְעַנֵּג מִזִּיו שְׁכִינַת עִזוּ יִתְּבַרְךָ.

אֲשֶׁר ח' כה בַּנְחַל קִלְט

הַעֲקֹר רָאָה לַעֲשׂוֹת לַעֲצָמָךְ קִבְיָעוֹת חֲזָקָה בְּסִפְרֵי הַטּוֹרִים, כִּי
מוֹבָא מִצְדִּיקִים, שְׁזָה מְסֻגָּל לִירְאָה שְׁלָמָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ח' כה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֵר מִקֵּץ, זֹאת חֲנֻכַּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הָאֲבָרָךְ הַשּׁוֹתָה מִיָּמֵי הַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה,
זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... נִרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין עֲצָה אַחֲרֵת, רַק לְבָרַח אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, וּכְמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק
ב', סִימָן כה): הַהֲתַבּוֹדְרוֹת הִיא מַעֲלָה עֲלִיוֹנָה מֵהַפֵּל, דְּהֵינּוּ שְׁאָדָם
יִרְגִּיל עֲצָמוֹ לִילָךְ בְּמִקּוֹם שְׁאֵין שָׁם בְּנֵי־אָדָם, וַיִּשִׁיחַ וַיִּסְפֹּר אֶת כָּל
אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׁרָגִיל בָּהּ, וַיִּדְבֹּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ
כְּאֲשֶׁר יִדְבֹּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהֵבִין אֶל אָבִיו, בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת
גְּמוּרָה עַד מְאֹד, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְּׁפָלוֹת כָּלֵל, רַק כְּאֲשֶׁר הַנְּשִׂים
וְהַיְלָדִים מְדַבְּרִים, וְזוֹהִי שְׁלֵמוֹת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, לְהַרְגִּישׁ
שְׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא נִמְצָא פֹה אֲתָנוּ, עִמָּנוּ וְאֶצְלָנוּ, בְּלִי שׁוּם
חֲקִירוֹת וּמַחְשָׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל, וּכְמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן
לג): אֶצֶל הָעוֹלָם הָאֲמוּנָה הוּא דָּבָר קָטָן, אֲבָל אֶצְלֵי הָעֲקֹר הוּא
הָאֲמוּנָה. וְעַקֵּר הָאֲמוּנָה הוּא בְּתַמִּימוֹת, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת. וּמוֹבָא
בְּאַרְחַח חַיִּים הַקְּדוּשׁ (פְּרַשְׁת בְּשִׁלַּח) עַל פְּסוּק: "וַיִּצְמָא שָׁם הָעָם לַמַּיִם"
וְגו', כִּי הַשֵּׁם נִסָּה אוֹתָם לְהַדְרִיכֵם לְשֵׁאת עֵינֵיהֶם וּלְהַתְּפַלֵּל לְפָנָיו,
כִּי זֶה עַקֵּר גְּדוֹל בְּאֲמוּנָה וּבְהַשְׁלֵמַת הַנְּפֶשׁ, עֵין שָׁם; הָרִי שְׁלָךְ
לְפָנֶיךָ, מָה זֶה עַקֵּר הָאֲמוּנָה — לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזוֹהִי שְׁלֵמוֹת
הַנְּפֶשׁ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

קמ אָשֶׁר ח' כו — ח' כז בנחל
ח' כו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר מקץ, זאת חנכה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנֶּעֱלָה, גֵר
לְהַצְדִיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ ... גֵרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! הֲלֹא כָל סִפְרֵי רַבְנוּ וְ"ל בִּינְיָדָה, הַפֶּךָ בָּהֶם, וְשֵׁם
תְּמַצָּא מְרוּגָע לְנִפְשֶׁךָ, וּבִפְרָטִיּוֹת שְׂיִישׁ לָךְ אֶת כָּל חֲלָקֵי שׁו"ת "אָשֶׁר
בְּנַחַל", תִּדְעַ שְׁכָל הַמַּכְתָּבִים נִכְתְּבוּ בַעֲבוּרְךָ, וְלִכֵּן לָמָּה אַתָּה רוֹצֵה
שְׂאֲכַתֵּב לָךְ כָּל יוֹם מַכְתָּב, הַיֵּשׁ לִי זְמַן לָזֶה? ! אֵינְךָ יְכוּל לְתַאֵר אֶת
גִּדְּל הַצְּרוּת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שְׂאֲנִי עוֹבֵר בְּכָל יוֹם, וְהַזְמַן אֵינּוּ
בְיָדִי, וְגַם מָה שְׂאֲנִי מִכְרַח לְכַתֵּב, זֶה רַק אַחוּז אֶחָד מִמָּאָה בְּלִי שׁוּם
גְּזֻמָּה כָּלֵל, כִּי בְּכָל יוֹם אָנִי מִקְבֵּל חֲבִילָה שְׁלֵמָה שֶׁל מַכְתָּבִים, וּמִי
יְכוּל לַעֲנוֹת כְּבָר לְכֻלָּם? ! וּכְבָר יְדוּעַ מֵאֲמַר הַחֲכָם: "מָה שְׁהֵלֵב
חוֹשֵׁק הַזְמַן עוֹשֵׁק", מָה לַעֲשׂוֹת? ! רְאֵה לַעֲיֵן בְּכָל יוֹם בְּכַמָּה
מַכְתָּבִים שְׂבִשׁו"ת "אָשֶׁר בְּנַחַל", וְזֶה יוֹעִיל לָךְ הַרְבֵּה מְאֹד. וּמִי יִתֵּן
שְׁתַּזְנֶפֶה לְהַדְפִּיס כְּרֶךְ, וְהִיָּה שְׁכָרְךָ כְּפוּל מִן הַשְּׂמִים, וְאֶת זֶה אָנִי
יְכוּל לוֹמַר לָךְ בְּפֶה מְלֵא, מִי שְׂצָרִיךְ אֵיזוֹ יְשׁוּעָה, אִם רַק יְדַפִּיס כְּרֶךְ
אֶחָד שֶׁל שׁו"ת "אָשֶׁר בְּנַחַל" יִרְאֶה גַם נִגְלָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

ח' כז.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר מקץ, זאת חנכה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחוּר הַרוֹצֵה לְשׁוּב בְּתַשׁוּבָה וְכו' ... גֵרוּ
יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בַּעֲנֵן הַתַּשׁוּבָה, יֵשׁ הַרְבֵּה מָה לְכַתֵּב, וְרֵאוּי וְנִכּוֹן לָךְ לְלַמַּד

אָשֶׁר ח' כח בְּנַחֵל קמא

בְּרַמְב"ם הִלְכוֹת תְּשׁוּבָה, וְשֵׁם תְּרָאָה מֵה לְפָנֶיךָ. וְעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה לְעִזּוֹב אֶת הַחֶטָּא, וְלִהְיוֹת לְפָנֶיךָ אֶת זֶה לְגַמְרִי, וְלֹא יִהְיֶה כְּטוֹבֵל וְשֹׂרֵץ בְּיָדוֹ, שְׂאֵז אֶפְלוֹ טוֹבֵל בְּכָל מִימוֹת שְׁבַע עוֹלָם, לֹא יוֹעִילוּ טְבִילוֹת, וְיִמָּה גַם שֶׁהֵינְדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת צָרִיךְ לְהַעִיד עָלָיו, שֶׁשָּׁב בַּתְּשׁוּבָה אֲמִתִּית, וְלִזְרֹק אֶת הָרַע שֶׁנִּדְבַק בּוֹ, כִּי אַחֲרַת הוּא מְשֻׁטָּה עֲצָמוֹ וּמְשֻׁטָּה אֶת אַחֲרָיו. וְרַבְּנֵנוּ ו"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת בּוֹשָׁה, סִימָן ז'): כְּשֶׁבוֹשָׁה בָּאָה עָלֶיךָ, אֵין זֶה אֶלֶּא בְּשִׁבִיל שֶׁתַּעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה עַל הַעֲוֹנוֹת שֶׁאַתָּה דָּשׁ בְּעַקְבֵּי. וְלִכֵּן זָכַר גַּם זָכַר מֵה שֶׁאָמַר רַבְּנֵנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ו'): עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה — יִשְׁמַע בְּזִינּוֹ וְיִדַּם וְיִשְׁתַּק.

בְּרַח לָךְ רַק אֲלֵיו יִתְבַּרְךָ, וְאֵז תְּרָאָה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. כִּי בְּיָדָי כָּל מֵה שֶׁהֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ עוֹשֶׂה הוּא לְטוֹבָה, וְאֵף שֶׁלְעַת עֵתָה לֹא רוֹאִים אֶת הַטוֹבָה שֶׁעֲתִיד לְבוֹא עָלֶיךָ.

רַק חִזַּק וְאַמֵּץ, וְיִתְדַבֵּר וְתַשִּׁיחַ וְתַסְפֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאַל תִּירָא וְאַל תַּחַת, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ח' כח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת וַיִּגַּשׁ, זֹאת חֲנֻכַּת הַתְּשׁוּבָה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבָרָה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ עִם דְּמֵי הַפְּדִיּוֹן. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל-יְדֵי פְּלֵא עָלֶיךָ.

רַבְּנֵנוּ ו"ל אוֹמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קִיב), שֶׁאֲדָם צָרִיךְ לְמַשֵּׁף עֲצָמוֹ אֶל הָאֲמֵת, הֵינּוּ שֶׁתְּמִיד יִדְבֹּר עִם אֲמֵת שְׁלוֹ, הֵינּוּ כְּפִי הַמְּדַרְגָּה שֶׁאוֹחֵז בָּהּ הַשֵּׁם הוֹשִׁיעָה וְכִדּוּמָה, וְזֶה כְּכַר יְאִיר לֹא לְצִאת מִהַחֲשֵׁךְ שֶׁנִּלְכַּד בּוֹ, כִּי אֲמֵת זֶה אוֹר הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים כו, א): "הַיְיָ אֱלֹהֵי אֲרָץ יִשְׂרָאֵל", מֵה אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת

קמב אשר ח' כח בנחל

שבור כִּלְכָף, עד כְּדֵי יֵאוֹשׁ?! יוֹתֵר טוֹב שֶׁתְּדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְגַם בַּתְּפִלָּה צְרִיכִים לִהְיוֹת סְבֵלִין וְלֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, וְכַמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מִוֶּהֶר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ', וְסִימָן קצו), שֶׁאֲסוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה בַּתְּפִלָּה, אֲלֵא לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, אִם יִתֵּן — יִתֵּן, וְאִם לֹא — לֹא. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נא): אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמְּנִי, שְׁלֹא יִטְעֶה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מִטְעֶה מְאֹד, רוֹאִים אֶחָד רוֹצֶה יְשׁוּת וְכַבוֹד וְהַתְנַשְּׂאוֹת וְכוּ', וְכֹל אֶחָד רֵץ אַחֲרָיו, וְלִבְסוֹף מֶה יֵשׁ בְּיָד? כְּלוּם! וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ו'), שֶׁהַיֵּצֵר הָרַע נִדְמָה כְּאָדָם שֶׁרֵץ עִם יָד סְגוּרָה, וְכֹלֵם רְצִים אַחֲרָיו, וְחוֹשְׁבִים שֶׁיֵּשׁ בְּיָדוֹ מֶה שֶׁצָּרִיךְ, וְלִבְסוֹף אֵין בְּיָדוֹ מְאוּמָה.

וְלִכֵּן הֵייתִי מִנְעֵץ לָךְ, הִרְגַּל עֲצֻמָּה הַרְבֵּה בְּיָשׁוּב הַדַּעַת, תִּישָׁב אֶת עֲצֻמָּה בִּינְךָ לְבֵין קוֹנֵךְ, מָה וּמִי, וְאֵימַת, מֶה יֵשׁ לָךְ לַעֲשׂוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם?! וּמִי אִתָּה צָרִיךְ לְפַגֵּשׁ וּלְדַבֵּר, וְעַם מִי לֹא, וּמִתִּי תֵצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם?! כִּי בְּזֵה נִכְלָל כֹּל הַיָּשׁוּב הַדַּעַת, שְׁלֹא יִטְעֶה אֶת עֲצֻמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם, כִּי בְּנִקְל לַחֲיוֹת בְּטַעוֹת, עַד שֶׁיִּבְלֶה אֶת הַיָּמִים וְהַלֵּילוֹת, הַשְּׁבוּעוֹת, הַחֲדָשִׁים וְהַשָּׁנִים בְּהֶבֶל, וּמְאוּמָה לֹא יִהְיֶה בְּיָדוֹ.

אֵינָה נַעַם, שְׁעוֹשִׁים לַעֲצָמָם שְׁעוּרִים בְּכֹל יוֹם: חֲמֵשׁ וְרִשְׁשֵׁי עַם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִדְּרָשׁ רַבָּה וְתַנְחוּמָא מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, שְׁעוֹר בְּמִשְׁנֵיּוֹת פְּסֻדָּן, שְׁעוֹר בְּגִמְרָא, בְּבָלִי, יְרוּשְׁלָמִי וְתוֹסְפֻתָא פְּעֻמִּים וְאַחַת. וְכֵן שְׁעוֹר בְּרַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּף פְּסֻדָּן, וְכֵן שְׁעוֹר בְּזֵהָר וְתַקוּנִים וּבְסֻפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל: לְקוּטֵי-מִוֶּהֶר"ן, סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, סְפָר־הַמִּדּוֹת, וְעַל כָּלֵם — לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, וְהַכֹּל פְּסֻדָּן, וּבְמִשְׁנֵי הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים תּוֹכָה לְסִימָם, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי אֵין טוֹב אֲלֵא תוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (מְשַׁלֵּי ד, ב): "כִּי לָקַח טוֹב נִתְתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אֵל תַּעֲזוּבוּ", רַק עִם יָשׁוּב הַדַּעַת, וְאֵז כֹּל הַחַיִּים יִלְכוּ לָךְ בְּדַרְךְ וּבְאִפְּן אַחַר לְגִמְרֵי.

תְּמִיד תִּזְכֹּר, אֲשֶׁר אֲסוּר לְבוֹז לְאַחַר כָּלֵל, וְכַמְאָמַר הַתַּנָּא

הַקְדוּשׁ (אבות ד, ג): "אל תהי כזו לכל אדם, שאין לך אדם שאין לו שעה", ואין לך אדם שאין לו מקום להצליח בו. ולכן הרבך עצמך רק בו יתברך, ואל תסתכל על שום ברירה שבעולם, הרגל עצמך רק לדבר עמו יתברך, ואז נכון לך יהיה בטוח, שתהיה הכי מאשר בחייה, כי מחשבתו של אדם משוי ליה מקום (שבת קב.), במקום שאדם חושב — שם פל האדם, פמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן כא), וכשאדם חושב רק ממנו יתברך, ואיך שפל העולם פלו זה רק אלקות, נמצא שהוא שם. ולכן תמיד טוב לצייר בדעתו, איך שמלא כל הארץ כבודו, והפל לכל אלקות גמור הוא, והוא נמצא בתוך האור, אשר אין לך עוד נעם וערכות יותר גדולה מזו, וזה שעשוע עולם הבא, שמרגיש רק את אלקותו יתברך, שהוא נמצא ואין בלעדיו נמצא, ומחשבות פאלו מטהרות את הנפש מפל מיני חלדה, כי העוונות של האדם ממלאים לו את הראש עם טנוף וצואה ולכלוף, וצריכים להזדרז לנקות עצמו מפל הלכלוף הזה, וזה זוכים על ידי תקף האמונה הקדושה בו יתברך. ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות, אות אמונה, סימן לג): על ידי אמונה, יסלח לך הקדוש ברוך הוא; ולכן תהיה חזק בזה, ואז טוב לך פל הימים.

הדורש שלומך באהבה רבה...

ח' כט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגש, זאת תנבה ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

פלך מפל השטיות האלו וכו', בעניני קבלה יכולים להטעות בני-אדם ביותר וכו', כי בדבר שאין לאדם משג פלל, שם יכולים לעבד עליו מאד מאד, ולעשות לו שטיפת מח וכו', וזה מחקי הבחירה.

קמד אָשׁר ח' ל בַּנְחַל

בְּעֵינַי אָמוּנָה בְּרוּחָהּ וּמְזַכָּתָה, אָסוּר לֹאמַר, שָׁאם הֵייתִי יוֹדֵעַ וְכוּ', אוֹ אִם הֵייתִי עוֹשֶׂה כִּי הָיָה כִּי וְכוּ', זֶה בְּעֵצְמוֹ כְּבָר כְּפִירוֹת, כִּי הָרִי מָה שֶׁנַּעֲשֶׂה כְּבָר נַעֲשֶׂה, וּבִוְדָאֵי יֵשׁ בְּזֶה כְּנִנָּה עֲמָקָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהַבִּין. וּכְעֵין שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פָּרָשָׁה כּו, סִימָן ה'): אֲנִי הוּא שְׂאֲנִי מְקַרֵּב, אֲנִי הוּא שְׂאֲנִי מְרַחֵק וְכוּ', עֵינַי שָׁם; וְאִם-כֵּן מָה שֶׁיֵּךְ שֶׁתֵּאֱכַל אֶת הַלֶּבַעַל לֹא דָבָר, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שֶׁיְהִי לְךָ יִסּוּרֵי מִצְפּוֹן וְכוּ', אֲלֵא עָלֶיךָ לָבוֹא וְלִפְלַעַל פְּנִיךָ, וְלִבְקָשׁ וְלְהִתְחַנֵּן הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂיַחֲוֹס וְיִחַמֵּל עָלֶיךָ, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. כִּי בּוֹ בְּרַגְעַ שֶׁתִּהְיֶה בְּטֵל בְּמִצִּיאוֹת הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא בְּכָל הַרְגָּשׁוֹתֶיךָ וְכוּ', אִז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים, שְׂדוּד הַטֶּבַע, שְׂהֶרַע יִתְהַפֵּךְ לְהִיּוֹת טוֹב.

הַדּוֹרֵשׁ שְׂלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ח' ל.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיִּגַּשׁ, זֹאת חֲנֻכַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבַּחּוּר ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! לְבִי נִשְׁבַּר בְּקִרְבִּי בְּקִרְבֵי אֶת דְּבָרֶיךָ וְכוּ', מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפִגְמֵי הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה וְכוּ', אֲשֶׁר הוּא חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹבָא בְּגִמְרָא וּבְזִהַר הַקְּדוֹשׁ, עִם כָּל זֹאת כְּבָר גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ע"א), אֲשֶׁר עַל הַכָּל יְכוּלִים לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, וְאֶפְלוּ עַל הַחֲטָא הַמְּגִנָּה הַזֶּה, עֵקֶר הַתְּקוּן קָדָם לְרֵאוֹת לְהִתְחַתֵּן, וְלֹא לְהִיּוֹת בְּרִין, אֲלֵא לְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם שְׁמַיִם.

וְהִנֵּה בּוֹדָאֵי יְדוּעַ לְךָ עַל 'תְּקוּן הַכְּלָלִי' שֶׁהוֹצִיא רַבְּנוּ ז"ל, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קמ"א), שֶׁהַעֲשָׂרָה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים הֵם תְּקוּן עַל הַכָּל; וְלָכֵן הִרְגַּל עֲצֻמָּךְ לֹאמַר בְּכָל יוֹם אֶת הַעֲשָׂרָה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים 'תְּקוּן הַכְּלָלִי', וְאִם תּוּכַל לֹאמַר אֶת הַתְּפִלָּה שְׂאֲחַרְיָה —

אֲשֶׁר ח' ל בְּנַחַל קָמָה

מה טוב ומה נעים, אבל העקר הוא העשרה מזמורי תהלים. ואם תזכה להיות אצל ציון רבנו ז"ל, אין למעלה מזה כלל, כי רבנו ז"ל הבטיחנו בהבטחה חזקה עם שני עדים פְּשָׁרִים צדיקים גדולים, שמי שיבוא אל ציונו, ויאמר את העשרה מזמורים, אפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו, יעשה לו טובה נצחית. ולכן צא מעצמך, יש תקנה לאחריהך, אל תתיאש כלל, רק תעבד על נקדת השמחה. ויכֹּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קסט): אם אדם יהיה תמיד בשמחה, הקדוש-ברוך-הוא בעצמו ישמר לו את בריתו; כי באמת עליך לדעת, אשר אצלו תברך נאמר (דברי הימים ב' טז, כז): "עז וחדנה במקומו", שם שרוי רק השמחה, והקלפה המחטאת את האדם נקראת על שם יללה, שמכנסת יללה ועצבות בלב האדם, עד שמתיאש מכל חטיו, ורק רוצה למות, כי החטא המגנה הזה של הוצאת זרע לבטלה, מטמטם את המח והדעת של האדם, עד שנדמה לו כאלו אבד מנוס ותקנה ממנו. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ריד), אשר תלמוד גימטריה הקלפה הזו — ליליית, וכשלוּמְדִים תלמוד שהיא גמרא, מכניעים את הקלפה הזו. ולכן מה טוב ומה נעים, שתעשה לעצמך שעור בש"ס. הן אמת, שאתה לא מבין עכשו אפלו פשוטן של דברים, אך אל תתיאש, אלא תתחיל לומר דפים גמרא בלי פרוש רש"י ותוספות, אלא רק גמרא דף אחר דף מהתחלת ברכות, וכשתזכה לסיים תתחיל שבת, וכן מסכת אחר מסכת כסדרן, עד שתסיים את כל הש"ס, וזה ישרף את הרע שלך לגמרי, ובמשך הזמן תתחיל ללמד עם פרוש רש"י, ואחר-כך תוספות, ואחר-כך עם מפרשים, ותראה אל איזה נעם תזכה, כי אין עוד ערבות ונעימות יותר מלמוד גמרא, ששורף את הקלפות. ולכן את הכל יתן לך הסמ"ך-מ"ם ללמד, רק לא גמרא, כי מזה הוא מפחד, ולכן חזק ואמץ ושב ורפא לך.

הדורש שלומך באהבה רבה...

קמו אֲשֶׁר ח' לא בַּנְחַל
ח' לא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּגֶשׁ, זֹאת חֲנֻכַּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם אֶל הָאֲבֵרְכִים מְזַכֵּי הַרְבִּים ... גַּרְם יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנֵּה זְכַנִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַדְפִּיס שְׁנֵתִים אַחַר חֲתֻנָּתִי אֶת כָּל סְפָרֵי רַבְּנוּ ו"ל: "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", "סְפוּרֵי-מַעֲשֵׂי־וִיט", "סְפָרֵי-הַמַּדּוֹת", "שִׁיחוֹת-הַר"ן", "חֵי־מוֹהַר"ן", וְכֵן אֶת סְפָרֵי מוֹהַרנ"ת ו"ל, וְהַפְצָתִי אוֹתָם מִמֶּשׁ בְּפְרוּטוֹת, וּמֵאֵז שְׁנַת תשכ"ד עַד עַכְשָׁיו אֲנִי מְדַפֵּס אֶת סְפָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְחוֹזֵר וּמְדַפֵּס וּמְפִיץ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּמְחַמֵּת שְׁמִסְרָתִי אֶת נַפְשִׁי בְּעִבּוּר הַדְּפָסָה וְהַפְצָה, וְסִבְּלָתִי הַרְבֵּה עֲלֻבוֹנוֹת וּבְזִיוּנוֹת וְשִׁפְיכוֹת דָּמִים, חֲרוּפִין וּגְדוּפִין וְכוּ', וְגַם מִכּוֹת קִבְּלָתִי וְכוּ', וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל גַּם מִבְּפָנִים רָדְפוּ אוֹתִי, מִפְּנֵי שֶׁהַפְצָתִי אֶת הַסְּפָרִים בְּפְרוּטוֹת מִמֶּשׁ, וְהָיוּ כְּאִלוֹ שֶׁהַדְּפִיסוֹ וְלִקְחוֹ מְחִירִים גְּבוּהִים, וְזֶה כְּאֵב לִי מְאֹד, וְלִכֵּן רָצִיתִי מְאֹד שֶׁהָאוֹר שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל יִתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה הַקְּמָתִי עָלַי מִחֻלָּקַת וְכוּ', וְקָרָאוּ אוֹתִי לְדִין תּוֹרָה וְכוּ'. וּבְזִכּוֹת הַצָּרוֹת וְהָעֲלֻבוֹנוֹת שֶׁסִּפְּגַתִּי וְסִבְּלָתִי, חֲנֻנִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם סְפָרִים חֲדָשִׁים לְחַדֵּשׁ בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְזֶה אֲשֶׁר קָרַב מְאֹד וְאֶלְפִים וּרְבֻבוֹת אֶל דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל, וּמִי שִׁיּוֹדֵעַ אֶת כָּל הַהִסְטוֹרִיָּה מִמֶּה שֶׁעָבַר עַל כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ אַחֲרֵי סִיּוֹם הַשּׁוּאָה, רַחֲמָנָא לְצַלּוּ, יוֹדֵעַ אֵיךְ שֶׁנִּתְּהַפֵּף מִהַהֶפֶף אֶל הַהֶפֶף, וְהָיוּ הַכְּבוֹד הַכִּי גָדוֹל לְהִיּוֹת מְקַרְבֵּי אֶל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְרַב הַהֲתַנַּגְדוֹת יְרֵדָה, כִּי בְּזִכּוֹת הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם כְּלִים מְכֻלָּים שׁוֹנִים, לְהַסְבִּיר אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל לְהַמוֹן עִם בְּאֶפֶן פְּשוּט וְקַל, עַל-יְדֵי-זֶה מִתְקַרְבִּים אֶלְפִים וּרְבֻבוֹת, וְהַמְּפָרְסְמוֹת אֵינָן צְרִיכוֹת לְרְאִיָּה וְכוּ'.

אֶת כָּל זֹאת אֲנִי כּוֹתֵב לָכֶם, כִּי מֵאַחַר שֶׁקִּבְּלָתֶם עַל עֲצָמְכֶם לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, בְּאִתִּי לְחֻזַּק אֶת יְדְכֶם, שֶׁתְּהִיוּ חֲזָקִים, וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל שׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, הַרוּצָה לְמַנַּע אוֹ לְעַכֵּב, כִּי הַהֲכָרַח

אֲשֶׁר ח' לב בְּנַחֵל קמז

לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת דְּעַת רַבֵּנוּ וְ"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי רַק בְּזֶה תְלוּיָה כָּל הַגְּאֻלָּה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂיִישׁ לוֹ חֵלֶק בְּזֶה.

מְאֹד רְצִיטִי וְכוּ', שְׁתַּרְאוּ לְחִזּוֹק אֶת הָאֲבָרָה ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְלוֹמַר לוֹ שְׁלֹא יִדְאָג כְּלָל, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וּצְרִיכִים רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְאִזּוֹ יִרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנִסְ זֶה שְׂדוּד הַטָּבַע, דְּבָר שֶׁהוּא לְמַעַלָּה מִהַשְׁכָּל, שְׁלֹא יְכוּלִים לְהַבִּין שְׂיִקְרָה דְּבָר כְּזֶה, וּבְנוֹדָאֵי עַל-יְדֵי אֱמוּנָה, בְּיִטְחוֹן, תְּפִלָּה, יִמְשֹׁךְ עָלָיו זְכוּת אֲבֹת', וְיִרְאֶה יְשׁוּעָה גְלוּיָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ח' לב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, זֹאת חֲנֻכַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָה הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמֶךָ קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וְקִטֵּעַ אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם מִה'אֹר הַחַיִּים' הַקְּדוֹשׁ וּמִהַרְמַב"ן הַקְּדוֹשׁ (וְתַעֲשֶׂה צִיּוֹן עַל קִטֵּעַ, בְּאִפְּן שְׁבִשְׁנָה הַבְּאָה תִּדְעַ כִּי אֶת זֶה כָּבֵר לְמִדָּת, וְתִמְשִׁיךְ מִשָּׁם, וְכֹךְ בְּמִשְׁךְ שְׁנַתִּים אוֹ שְׁלֹשׁ גְּמַרְתָּ אֶת כָּל ה'אֹר הַחַיִּים' הַקְּדוֹשׁ וְהַרְמַב"ן הַקְּדוֹשׁ), אֲשֶׁר הִלְמוּד בָּהֶם זֶה חֵיוֹת לְנַפְשׁ, כִּי שְׁגִיחָם הָיוּ מִיּוֹרְדֵי הַמְּרַכְבָּה, וְהִלְמוּד בְּסַפְרֵיהֶם מֵאִיר אֶת הַנְּשֻׁמָּה וּמְזוֹכָה. וְכֵן תִּעֲזֵן בְּפִירוּשֵׁי רִשְׁ"י הַקְּדוֹשׁ הַמְּפָרְשִׁים אֶת דְּבָרָיו, אֲשֶׁר עֲמָקִים מְנִי יָם.

מָה אִמַּר לָךְ! מִי שְׁבָאָמַת רוּצָה לְלַמֵּד, יֵשׁ וַיֵּשׁ מֶה לְלַמֵּד עַד שֶׁהִזְמֵן יְכַלֶּה וְכוּ', וְעַדִּין יֵשׁ מֶה לְלַמֵּד וְלַעֲזֵן בְּדְבָרָיו הַקְּדוֹשִׁים. וְאִין עוֹד טוֹב מִלְמוּד בְּעִיּוֹן חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם וְכָל הַמְּפָרְשִׁים. וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל — תִּלְמַד גַּם מְדַרְשׁ רַבָּה וּמְדַרְשׁ תְּנַחוּמָא מְפָרְשֵׁת

קמח אָשׁר ח' לג בַּנְּחָל

הַשָּׁבוּעַ, שְׂיֵאִיר לָךְ כָּל הַשָּׁבוּעַ, כִּי אֲגִדּוֹת חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים מוֹשְׁכִים אֶת לֵב הָאָדָם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִם תִּצְיַת אוֹתִי בְּזֶה לֹא תִתְחַרֵּט.

וְכֵן לֹאט לֹאט תִּרְגִּיל עֲצָמְךָ לְעֵינַי בְּסִפְרֵי חֲסִידוֹת וְסִפְרֵי דְרוֹשׁ עַל פְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ, וְזֶה יִכְנִים בְּךָ חֶשֶׁק לְעֵבֶר וְלִסְיִים בְּהַמּוֹן סִפְרִים. וְהַעֲקֹר קֶדֶם בִּיסוּדוֹת סִפְרֵי חֲסִידוֹת מִתְּלִמְיָדֵי הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע וּמִתְּלִמְיָדֵי הַמַּגִּיד הַגָּדוֹל זי"ע, וְכֵן מִתְּלִמְיָדֵי תְּלִמְיָדָיו, שֶׁהֵם חַיִּים לְנַפֵּשׁ וְאוֹר לְנִשְׁמָה, כִּי כָּל אֱלוֹ הַדְּרוֹשִׁים עַל פְּסוּקֵי הַתּוֹרָה, וְכֹו לְחֹדֶשׁ בְּמַקְהֵלוֹת עִם, שְׁנִשְׁפָּע עֲלֵיהֶם רוּחַ קִדְשָׁהּ, רוּחַ טְהָרָה, רוּחַ הַקִּדְשׁ מְלַמְעֵלָה, כִּי כָּל מְנַהִיג, אָמַר רַבֵּנוּ וְ"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן ח'), יֵשׁ לוֹ בְּחִינַת רוּחַ-הַקִּדְשׁ, וּבְפִרְטוּיּוֹת הַצִּדִּיקִים הַקְּדוּשִׁים הָאֱלוֹ, שֶׁהֵיוּ דְבוּקִים תָּמִיד בּוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְהֵיוּ מוֹכְנִים בְּכָל רְגַע לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁם, רוּחָם וְנִשְׁמָתָם בְּעִבּוּרֵי יִתְבָּרֵךְ, וּבְזִכּוֹת הַרְצוּנוֹת וְהַפְּסוּפִים שֶׁל אֲנִשְׁיָהֶם וְתְּלִמְיָדֵיהֶם, נִשְׁפָּע עֲלֵיהֶם תּוֹרָה מְלַמְעֵלָה כְּדֵי לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד אֶת הַנְּשִׁמוֹת הַנְּפֹלוֹת, וּלְחַיּוֹתָם וּלְהַשִּׁיבָם בְּשִׁבְעָה מְשִׁיבֵי טַעַם. וְלִכֵּן עַד הַיּוֹם יֵשׁ כַּח בְּדַבְרֵיהֶם לְהַחֲיוֹת נַפְשוֹת הַמְּעִינִים בָּהֶם, וּבְלִבְדֵי שְׂרִיצוֹ לְהַתְּעוֹרֵר. כִּי הַהֲתַקְּרוּבוֹת אֶל הַצִּדִּיק מוֹעִילָה רַק כְּשֶׁרוֹצִים, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ וְ"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן קכג), אֲשֶׁר מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ כְּסוּפִין אֶל הַצִּדִּיק, יוֹעִיל לוֹ מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְזֶה אֲשֶׁר פָּרַע"ה עוֹלָה כַּמְּסַפֵּר מִחֻשְׁבֵּ"ה, כִּי גַם בְּמַחֲשָׁבָה יֵשׁ בְּחִינַת פְּרָעָה, אִם אֵינּוּ רוֹצֵה בְּמַחֲשָׁבָה טְהוֹרָה עִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

הַהֲכָרַח לְקַצֵּר מִפְּנֵי הַטְּרָדָה שְׁנִכְנְסָה עֲכָשׁוּ.

הַדְּרוֹשׁ שְׁלוֹמְךָ...

ח' לג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר וַיִּגַּשׁ, זֹאת חֲנֻכַּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבָרָה הַיְקָר לִי מְאֹד ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אָשֶׁר ח' לַד בְּנַחֵל קִמְט

תדע, כי עקר שלמות חדושי תורה זה כשפותבים לעצמם ולא למען אחרים. וזו היתה דרכם של כל גדולי מבחרי הגאונים שבררו את ההלכה לעצמם, וממילא כבר נתקבל ברכים, כי עקר תורה לשמה, שלא ירצה שום רצון אחר מבלעדי רצונו יתברך, ויברר לעצמו את ההלכה כפי שהוא מבין מספרי הפוסקים, אבל ישמר לא להוציא דין חדש, שאמר רבנו ז"ל (ת"י מוה"ר"ן, סימן תפד), אשר זה יצר הרע גדול אצל הלומדים להמציא חדשות, הינו מה שכל אחד רוצה דיקא להמציא, ולחדש דין חדש.

מה ששאלת, מי היתה הגיס של משה ואהרן, נעלם ממך רש"י (שמות כד, יד): חור בנה של מרים היתה, ואביו כלב בן יפנה, עין שם; ואם כבר מדברים מרש"י הקדוש, עליך לדעת, שהלמוד חמש ורש"י זה יסוד גדול ביראת שמים ובאמונה פשוטה בו יתברך, ואשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם כלל, אלא הוא מכיר את מקומו, ואינו חפץ בגדולות ובנפלאות ממנו.

הדורש שלומך באהבה רבה...

ח' לַד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגש, זאת חנכה התשמ"ו.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך המלא מרירות וכו'.

מה אמר לך! אל תתיאש מן הרחמים, אף שאתה מתפלל וחוזר ומתפלל, ונדמה לך שאינך רואה ישועה וכו', תדע כי עצם הדבור שאתה מדבר עמו יתברך, זוהי כבר ישועה, כי רב בני-אדם אינם יודעים מהעצה הנוראה והנפלאה הזו של התבודדות ושיחה בינו לבין קונו, לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, וממילא מפל מה שעובר עליהם הם נכנסים בתוך עצמם, ונעשים עצובים ומדכאים בדכאון פנימי, כי אי אפשר לתאר כלל מה זה תפלה והתבודדות,

וְהַדְּבֹר לַדְּבַר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּל דְּבֹר וְדְבֹר, כָּל תְּפִלָּה וְתַחֲנֹן שְׂאֵדָם מְדַבֵּר וּמִתְפַּלֵּל וּמִתְחַנֵּן לְפָנָיו יְתָבְרָךְ, זֶה בּוֹקֵעַ כָּל הַרְקִיעִים, וְאֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר זֹאת כָּלֵל בְּשִׁכְל אָנוּשִׁי. וְלִכֵּן אַתָּה רַק תְּדַבֵּר וּתְבַקֵּשׁ וְתַתְחַנֵּן לְפָנָיו יְתָבְרָךְ, וְאִז תִּרְאֶה לְבִסוּף מַה יִּהְיֶה נַעֲשֶׂה מִהַדְּבֹרִים הָאֵלוּ, אֲשֶׁר מְרַעִישִׁים כָּל הָעוֹלָמוֹת. רַק שְׂתַהַיֶּה לְךָ אַמוּנָה בְּעֶצְמָךְ, שְׁגַם הַדְּבֹרִים וְהַתְּפִלוֹת שְׁלָךְ פּוֹעֲלוֹת בְּשָׁמַיִם, וְאִז תִּרְאֶה יְשׁוּעָה.

וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא), כְּמוֹ שְׂצָרִיכִים שְׂתַהַיֶּה לוֹ אַמוּנָה בּוֹ יְתָבְרָךְ, כְּמוֹ-כֵן צְרִיכִים שְׂתַהַיֶּה לוֹ אַמוּנָה גַם בְּעֶצְמוֹ, שֶׁהוּא פּוֹעֵל לְמַעֲלָה עַל-יַדֵּי כָּל דְּבֹר וְכָל תְּפִלָּה וְכָל בִּקְשָׁה. הַעֲקָר שֶׁמֶר אֶת עֶצְמָךְ לֹא לְהִתְלוֹנֵן לְפָנָיו בְּגִי-אָדָם, כִּי זֶה מִמִּילָא לֹא יַעֲזֹר, כִּי בְּגִי-אָדָם לֹא יְכוּלִים לַעֲזֹר לְךָ, וְלֹא רוֹצִים לַעֲזֹר לְךָ, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז'), שֶׁהָאָדָם שְׂאִינוּ דְּבוּק בּוֹ יְתָבְרָךְ, הוּא כְּתִיבָה בְּדַמוֹת אָדָם, וְאוֹי לוֹ לְאָדָם שְׁנוּפֵל בְּיַדֵּי בְּגִי-אָדָם, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן פ', פּא), שְׁבְּגִי-אָדָם יוֹתֵר מְסֻכָּנִים מִהַיָּצָר הָרַע, וְיְכוּלִים לְהַפִּיל אוֹתָךְ, וְלִכֵּן אַל תְּדַבֵּר עִם בְּגִי-אָדָם, הֵם אֵינָם יְכוּלִים וְאֵינָם רוֹצִים לַעֲזֹר לְךָ, אָדָם צָרִיךְ לְהִיֹּת חֲזַק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יְתָבְרָךְ, וְאִז יִרְאֶה נְסִים, כִּי הָאִמוּנָה בְּעֶצֶם עֶצְמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יְתָבְרָךְ, זֶה בְּעֶצְמוֹ מִמְשִׁיךְ כָּל הַיְשׁוּעוֹת, כְּמוֹ שְׂאֵמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (מְשָׁלִי כח, כ): "אִישׁ אַמוּנוֹת רַב בְּרַכּוֹת"; אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֶה אֶת עֶצְמוֹ, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם יְכוּלִים לְהִטְעוֹת בְּגִי-אָדָם בְּנִקְל מְאֹד, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוֹלֵךְ תְּמִיד עִמוֹ יְתָבְרָךְ, הֵינּוּ שֶׁהוּא מְדַבֵּר תְּמִיד רַק עִמוֹ יְתָבְרָךְ בְּתַמִּימוֹת גְּמוּרָה וּבְפְשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְּׁפָלוֹת שֶׁל הַקָּבֵל. וְכְמוֹ שְׂכַתּוּב (בְּרַאשִׁית כד, מ): "אֶת הָאֱלֹקִים אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנָיו" וְגו', וְכֵן (שָׁם ה, כב): "וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹקִים" וְגו', וְכֵן (שָׁם ו, ט): "אֶת הָאֱלֹקִים הִתְהַלֵּךְ נַח" וְגו', כִּי עַל-יַדֵּי שִׁיחָה בֵּינוּ לְבִין קוֹנֵנוּ הוֹלְכִים עִמוֹ יְתָבְרָךְ.

וְצָרִיךְ שְׂתַדַּע, אֲשֶׁר לְפָנָיו בְּגִי-אָדָם אֲסוּר לְהִרְאוֹת חֲלָשָׁה כָּלֵל, רַק לְהִיֹּת תַּקִּיף בְּדַעְתּוֹ, אֲבָל לְפָנָיו הַשֵּׁם יְתָבְרָךְ צְרִיכִים לְהַשְׁבֵּר

אָשֶׁר ח' לה בנחל קנא

וכו', וְלִבְכוֹת וְכוּ', וְלִהְתַּחַנֵּן וְלִבְקֹשׁ עַל נַפְשׁוֹ, אֲפִלוּ שְׁנֵדָמָה לוֹ, שְׁכַל דְּבוּר הוֹלֵךְ לְבִטְלָה, צָרִיכִים לְדַעַת אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גָּדוֹל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְלִבְסוּף תִּרְאֶה יְשׁוּעָה, אָבֵל לִפְנֵי אֲשֶׁתָּךְ וְיִלְדֶיךָ וְלִפְנֵי בְּנֵי-אָדָם, תִּהְיֶה חֲזֹק וְאִמִּץ מְאֹד מְאֹד, וּתְדַבֵּר עִמָּהֶם בְּתַקִּיפוֹת וּבְחֹזֶק לֵב, "הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי, אֲנִי אֵצֵא מִהַפֶּחַ שְׁטָמְנוּ לִי", וְרַק כִּף תִּצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ, כִּי מִי שֶׁעוֹשֶׂה עֲצֻמוֹ מִסָּפֵן, לֹא יוֹעִיל לוֹ כָּלֵל, כִּי בְּנֵי-אָדָם בְּדַרְךְ כָּלֵל אֵין לָהֶם רַחֲמָנוּת, וְלִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֲמוּנָה עִם כָּלֵם וְלֹא לְהַתְפַּעֵל כָּלֵל.

הדורש שלומך...

ח' לה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיִּגַּשׁ, זֹאת חֲנֻכַּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרָךְ ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר אֶת הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁחֲתַנְתָּ אֶת בְּנֵךְ, זֶה מִמֶּשׁ גַּם גְּלוּי, וְעַלֶיךָ כְּוִנּוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (נִדָּה ל.): לְעוֹלָם אֲפִלוּ בַעַל הַגַּם אֵינוֹ מְכִיר בְּנִסּוֹ; הַיּוֹם צָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים וְנִסִּים גְּדוֹלִים, שֶׁהֵיְלָדִים לֹא יֵצְאוּ לְתַרְבוֹת רְעָה, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי מֵה יַעֲשֶׂה הַבֵּן שְׁלֵא יְחַטָּא, בְּאֲשֶׁר הַדּוֹר כָּל-כָּף פְּרוּץ, וּבְזֶה שֶׁמְחַתְּנִים אוֹתָם, מִצִּילִים אוֹתָם מִהַחַטָּא הַמְּגַנֶּה שֶׁל הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, שֶׁהוּא חַטָּא הַכִּי חָמוּר, שֶׁהוֹרֵג אֶת בְּנָיו וּבְנוֹתָיו, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וּבּוֹרָא קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים. וְכָל הָעֲנִיּוֹת וְהַצְּרוֹת, זֶה הַחַטָּא הַמְּגַנֶּה גּוֹרֵם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְרַחֵם עַל יְלָדָיו, וּמְחַתְּנֵם סָמוּךְ לְפָרְקָם, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הדורש שלומך...

קנב אשר ח' לו בנחל
ח' לו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגש, זאת חנכה ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה, ישועה ונחמה יבואו אל החתן
היקר לי מאד ... גרו יאיר ויזרח.

מאד מאד רציתי לבוא אצלך פנים אל פנים, ולנחמך על האסון
הפבר שקרה לך, אף מטעמים המובנים, בעוונותינו הרבים, איני
יכול לבוא בעצמי. לזאת אמרתי לבוא על-כל-פנים בפתובים,
ובפרטיות עכשו בימי חנכה הקדושים, אשר רבנו ז"ל אומר
(לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ב'), שאז מתנחמין כלם, ונמשכת שמחה
לכלם, בבחינת (ישעיה נז): "וארפאהו ואשלם נחומים לו ולאבליו",
שעל-ידי רפואתו נמשכת נחמה לכל האבלים; הינו, על-ידי שהאדם
ממשיך את שמחת השבת, שהיא הארת עולם הבא בעולם הזה,
על-ידי-זה זוכה לרפואה ולנחמה.

תאמין לי, שקשה לי מאד הכתיבה בענין פזה, שעבר בביתכם
משבר טרגי, השם יתברך ישמר את עם ישראל, שלא ידעו מצרה
כזאת יותר. עם כל זאת מרב אהבתי אליך, ובפרט שאטה עומד
קדם החתונה, אמרתי לרוץ בדברי אלה אליך, אולי אזכה להקל
צערך הקשה.

והנה רבנו ז"ל אומר (ספר-המדות, אות המסקת הדין, סימן קה):
לפעמים אדם מת מחמת פחד או מיתה אחרת פתאומית, תאמין
שזה הוא העת והזמן שלו, עין שם. ואמר החכם: "כבוא למות עת
וזמן, אדע כי לא אמלט, ולא אהיה בכל העולם שולט". ובידיעות
אלו כשאדם חוקק דברים אלו בתוך דעתו, כל הלך מחשבתו
משתנה לגמרי, ומקבל הכל בצורה אחרת.

ובפרט חתן הנכנס לחפה, כשזוכה לחקק בדעתו את יום
המות, ויודע שמהמות אי אפשר להמלט, אז זוכה לברח בכל יום
אליו יתברך, ומתקן את מעשיו, ומשלים את ימיו בתורה ועבודה

אֲשֶׁר ח' לו בְּנַחֵל קִנְג

וּגְמִילוֹת חֲסִדִים, שֶׁהֵם הַג' קָוִים הַמְעַמִּידִים אֶת הָעוֹלָם, וְאָמַר
הַחֶכֶם: "כָּל מֵה שֶׁתִּקְרַב לְקֶצֶף, הוֹסֵף תִּקּוֹן מֵעֵשֶׂיף".

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁכָּבֵר לֹא תִדַע מִשׁוּם צָרָה, וְהַמְנַחֵם
צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, הוּא יִנַּחֵם אוֹתָם וְאֶת כָּל מִשְׁפַּחְתָּהּ, וְיִתְפַּר אֶת קִרְע
לְבַבְכֶם.

חֲמֻדַת לְבָבִי! רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמָהּ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ
בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְתִסַּפֵּר לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ אֶת כָּל לְבָבָהּ וְכָל
מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיהָ, וְזֶה יִהְיֶה לָּהּ לְחֶק קְבוּעַ כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ מִדֵּי יוֹם
בְּיוֹמוֹ מִיּוֹם חַתֻּנְתָּהּ, שֶׁבָּהּ מוֹחֲלִים לָּהּ אֶת הַכֹּל, וְתַחֲיָהּ עִם חֲשַׁבּוֹן
הַנֶּפֶשׁ, לְחֶשֶׁב חֲשַׁבּוֹנָהּ עִם קוֹנֶה מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַד הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן
שֶׁלָּהּ, שֶׁאָמַר עַל זֶה אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא (תְּנֵא דְבִי אֱלֹהֵינוּ רַבָּה, פָּרָק טו): לְפִי
שֶׁכָּל הַמְרַבָּה שִׁיחוֹת וְתַפְלוֹת, הֵם מְלוּיִם אוֹתוֹ, עַד שֶׁהוּא מְגַיַע אֶל
בֵּית עוֹלָמוֹ; וּמִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְחִיּוֹת אֶת חַיָּיו בְּצוּרָה כְּזוֹ,
שֶׁתְּמִיד הוּא מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּמְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ,
עַל-יַד-זֶה חֵי אֶת חַיָּיו בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרֵי, וְכָבֵר אֵינּוּ מְפַחַד מִשׁוּם
בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וּמִשְׁלִים אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת.

עֲכָשׁוּ כַּאֲשֶׁר עָבַר עֲלֵיכֶם מִשְׁבֵּר בֵּיתִי כְּזֶה, עָלֶיךָ לְהִתְמַיֵּד
בְּיוֹתֵר בְּלַמּוּד מִשְׁנִיּוֹת, וְתַהֲיֶה רְגִיל לְסַיֵּם בְּכָל חֹדֶשׁ וְחֹדֶשׁ שֶׁשָּׂה
סִדְרֵי מִשְׁנָה, עַל-יַדֵּי שֶׁתִּלְמַד וְתֹאמַר בְּכָל יוֹם ח"י פָּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת,
וְתִזְכֹּר שִׁיְהִיָּה לְטוֹבַת אַמָּהּ, עָלֶיהָ הַשְּׁלוֹם.

הִיָּה אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁלְמַד בְּכָל יוֹם מִשְׁנִיּוֹת, וּבִסוּף
לַמּוֹדוֹ אָמַר אֶת הַתְּפִלָּה שֶׁאוֹמְרִים עַל נַפְטָר, וְהִזְכִּיר שָׁם אֶת שְׁמוֹ,
וּכְשֶׁשָּׂאֵלוֹ אוֹתוֹ — לָמָּה עוֹשֶׂה דָּבָר זֶה? עָנָה וְאָמַר: "מֵה עָלִי
לְחַכּוֹת, שֶׁבִּנְיָ יִלְמְדוּ אַחֲרֵי מִשְׁנִיּוֹת, אֲנִי לוֹמֵד כְּבָר בְּחַיִּים חִיּוֹתִי עָלִי
מִשְׁנִיּוֹת", וּמֵה גַם שֶׁהַתְּפִלָּה אֵינָה מְזַקֶּת כָּלֵל, אֲדַרְבֶּה, אוֹמְרִים שָׁם,
שֶׁבְּזַכּוֹת לַמּוֹד הַמִּשְׁנִיּוֹת, תִּנְצַל נִשְׁמַת פְּלוֹנִי בֶּן פְּלוֹנִית מֵצַעַר חַבוּט
הַקָּבֵר וּמִמְלָאכֵי חַבְלָה וְכוּ' וְכוּ'. וְעַל-כֵּן מֵה אֲכַפֵּת אִם אוֹמֵר אֶת
זֶה.

קנר אָשׁר ח' לז בַּנְחַל

את זה תקבל עליך לחק קבוע — ללמד חמש ורש"י והתרגום בכל יום, באופן שתזכה לסיים עד שבת-קדש את פרשת השבוע (אם אפשר ללמד בכל יום איזה קטע מהרמב"ן הקדוש ומה'אור החיים' הקדוש מפרשת השבוע — מה טוב ומה נעים). וכן לסיים את מדרש רבה ומדרש תנחומא מפרשת השבוע — אין למעלה מזה, ואז כבר אינו צריך לשום ספר מוסר שבעולם.

ועל כלם — ראה להתמיד בלמוד גמרא במדה גדושה, ותכניס את עצמך בתוך תוכה, כי הלאמוד גמרא עולה על כל הלמודים.

ורבנו ז"ל פרש את מאמרם ז"ל (כתבות טו): כיצד מרקדין לפני הפלה? ופרש: כיצד מרקדין ומדלגין על מה שהיה לפני הפלה, הינו, שצריכים לשכח את העבר לגמרי. וכמאמר רבנו ז"ל, שאצל האדם השכחה חסרון, אבל אצלי השכחה היא מעלה גדולה ונפלאה מהכל, כי תכף-ומיד כשעובר עלי משהו, אני משתדל לשכחו ולהעבירו לגמרי מדעתי, ועל-ידי-זה יכולים לעשות התחלה חדשה בעבודת השם יתברך (עין שיחות-הר"ן, סימן כו).

המאחל לך נחמה, ומברכך בברכת "מזל טוב", וראה להזכירני תמיד לטובה...

אם תוכל לתרם מעות בעבור הדפסת איזה קונטרס לעלוי נשמת אמה — אין למעלה מזה, ותזכר לטובה לנצח.

ח' לז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגש, זאת תנפה ה'תשמ"ו.

שלום רב אל הסופר, חכם באנשים, לשונו עט סופר מהיר, קולע אל השערה במאמריו תמיד, ר' ... גרו יאיר ויזרח.

עכשו הראו לי תלמידי את מאמרו שהדפיס בערב-שבת-קדש פרשה זו, ואמרתי לזרו עצמי ולכתב לך את מכתבי זה.

אֲשֶׁר ח' לו בְּנַחֵל קְנָה

יִישַׁר כַּחַד, יִישַׁר כַּחַד, שְׁנַגְעַת בְּנִקְדָּה אֲמִתִּית, אֲשֶׁר מְאֹד מְכַרְחַת בְּעֵתִים הַלְלוּ, וְהוּא צוֹ הַשְּׁעָה, הֵיחֵד שְׁאֲצִלִי מִסְתּוֹבְכִים בְּעֵלֵי תְּשׁוּבָה מִכָּל הַחוּגִים זֶה כַּמָּה שָׁנִים, וְאֲנִי רוֹאֶה אֶת הַסֶּבֶל שְׁסוֹבְלִים בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וּמְאֹד כּוֹאֵב לִי, וּכְבוֹדוֹ נִגַע בְּכַמָּה עֲקֻרֹנוֹת גְּדוֹלִים, וּכְבֹר הַדְּפִסְתִּי עַל נִקְדָּה זֹו קוֹנְטֵרַס "חֹזֵר בְּתְּשׁוּבָה", שְׁשֵׁם מְבֹאֵר, כִּי עָקֵר חֲזַרְתָּ הַתְּשׁוּבָה צְרִיף לְהֵיחֵד רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וְאֵל תּוֹרְתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא מִשְׁנֵה דְרָף אֵיזָה חוּג הוּא מִתְקַרֵּב, הָעָקֵר לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא וְהַתּוֹרָה, וְאִם הָיָה כָּל מִחֲזִירֵי הַתְּשׁוּבָה בְּעֵתִים הַלְלוּ הוֹלְכִים בְּכוּוֹן זֶה — לֹא לְהַשְׁפִּיל אֶחָד אֶת זוּלָתוֹ, הָיָה מְצַלִּיחִים מְאֹד מְאֹד לְהַחֲזִיר אֶת כָּל אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּתְּשׁוּבָה, אָבֵל, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, תַּכְף-וּמְיָד כְּשֶׁאֶחָד עָג לֹו עוֹגָה וְחָג לֹו חוּגָה, הוּא כְּבֹר פּוֹסֵל אֶת הַשָּׁנִי.

וּמָה שְׁכּוֹאֵב יוֹתֵר מִהַכֵּל, שְׁזָה הַמְחֲזִיר בְּתְּשׁוּבָה, אֶתְמוֹל הֵינָה יוֹשֵׁב בְּמִקּוּמוֹת זְהָמָה, וְהַיּוֹם הוּא כְּבֹר מְדַבֵּר עַל הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע כָּל דְּבַר אָסוּר (עֲפָרָא לְפּוּמִיָּהוּ), וְיוֹדֵעַ כְּבֹר מִי צוֹדֵק — הַגָּאוֹן מוֹיִלְנָא זִי"ע ... אוֹ לְהַפּוֹף, אֶתְמוֹל יָצָא מִבֵּית-הַסֵּהָר עַל מַעֲשָׂיו הַמְּגִנִּים שְׁעָשָׂה וְכוּ', וְהַיּוֹם הוּא כְּבֹר יוֹדֵעַ שְׁהַחֲסִידִים צוֹדְקִים, וּכְאֵלוֹ כָּל הַלִּיטָאִים הַלּוּמְדֵי תּוֹרָה בְּטַעוֹת (עֲפָרָא לְפּוּמִיָּהוּ), וְאֵף שְׁהַדְּבַר הַזֶּה מְגַחַף בְּיוֹתֵר, כְּמוֹ שְׁכַתָּב בְּמֵאֲמָרוֹ, שְׁבַעֲוֹד שְׁהוּא אֵינוֹ יוֹדֵעַ בְּאֵיזָה צֵד פּוֹתְחִים אֶת הַסֵּדוּר... הוּא כְּבֹר אוֹמֵר דַּעְתּוֹ — אֵינוֹ דְרָף צוֹדְקָת יוֹתֵר...

אֵף אֲנִי הוֹלֵךְ פְּסִיעָה אַחַת יוֹתֵר, לְדַעְתִּי, עוֹד לֹא עָבַר זְמַן רַב מִהָעָבֵר שְׁלוֹ, וְטָרַם כְּבֵס אֶת לְבוּשׁוֹ הַמְּכַתֵּם, וּכְבֹר מְדַבֵּר וּמְכַנִּים אֶת רֵאשׁוֹ — אֵינוֹ שִׁטָּה, אֵינוֹ חֲסִידוֹת, אֵינוֹ דְרָף, אֵיזָה חוּג צוֹדְקִים, אֲשֶׁר זֹו הַטְּפָשׁוֹת הַכִּי גְדוֹלָה לְאֵלוֹ הַמְּכַנִּיסִים וּמְחַדְרִים דְּבַר זֶה בְּתַלְמִידֵיהֶם. וְיָדוּעַ, שְׁזָה דְבַר הַגּוֹרֵם רַק לְרַחֵק וְלֹא לְקַרֵּב, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים.

וְעַל-כֵּן, לְדַעְתִּי, טוֹב וְיָפָה עָשָׂה בְּזָה שְׁהַדְּפִיס אֶת מֵאֲמָרוֹ הַנִּפְלָא, וְיִישַׁר כַּחוֹ עַל זֶה, וְכָל זֹאת כְּתָב בְּכָל־לֵוִית הַחֲזָרָה בְּתְּשׁוּבָה.

קנו אֲשֶׁר ח' לוּ בְּנַחַל

אך מה שנוגע לחסידות ברסלב, אמרתי לבוא קצת בכתובים; היות שנה לי יותר משלשים שנה, שאני שוקד בחסידות זו, אמרתי אשיחה וירוח לי.

ידוע לכל, שהלמוד של רבנו ז"ל הוא למוד של התחזקות עצומה, אים ונורא, לחזק ולאמץ את כל הנשברים, הנפולים והנדכאים, לעודדם ולשמחם ולקרבם אליו בתורה, ולהראות להם שאין יאוש בעולם כלל, ומכל הבוץ והחשך והטנוף וכו' וכו', יכולים עדין לצאת, ובאיזה דור עוד נצרך דברי רבנו ז"ל כמו הדור הזה, אשר כלל ישראל עבר שואה רוחנית בארץ ישראל, ובפרט אחינו בני ישראל מעדות הספרדים, שעברו את תאי גז הערכיב, והרעילו אותם עם הגז הטמא הזה של כפירות ואפיקורסות ונאוף, עד שעקרו אותם משרשם לגמרי. וכבר ירדו עד עמק החשך שאין למטה מזה, ועכשו פשהנקדה האלקית — שהיא נשמתם, מתחלת לפעם אצלם ולעוררם לחזור בתשובה, הלא אין עוד ספרים ודבורים יקרים מועילים כדברי וספרי רבנו ז"ל, המלאים התחזקות עצומה לכלם, ובפרטיות לאלו אשר כבר נתרחקו, בעוונותינו הרבים.

אך דא עקא, שבשנים האחרונות נכנסו גם אצלנו כל מיני שקרנים וזינפים וחסנים, ומוליכים שולל את הכלל כלו, עד שנתקמה נבואת הנביא (ישעיה ה, כ): "הוי האומרים לרע טוב ולטוב רע, שמים חשך לאור ואור לחשך, שמים מר למתק ומתק למר, הוי חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבונים" וגו', עד שמי שרוצה להתקרב אל החסידות הנפלאה והיקרה הזו, שנמשכת כבר כמעט מאתים שנה, אינו יודע באיזה דרך לילך, כי נעשו כל מיני פלגים בתוך החסידות בעצמה; אלו בשביל בצע כסף, מלבישים את עצמם בלבוש קנאות, ומוליכים שולל את הכלל כלו, בשעה שיודע, שהמוסדות שלהם מקבלים תמיכה מהממשלה במדה גדושה בלי בשת פנים וכו', באים אחר-כך כאן לארצות-הברית בלבוש ומעטה קנאה, ומוכרים קנאות לחוג מסים, ומדברים רעה נגד כלם כדי להתיפות בעיניהם... ותכף-ומיד כשמקבלים את הכסף חוזרים ארצה, ועושים כל מיני ליצנות וליצי ליצנות, ולוקחים מהממשלה

אֲשֶׁר ח' לו בְּנַחַל קִנְז

כִּמְה שָׁרַק נֹתְנִים... וְאֵלֹו חִפְּשׁוּ וּמִצְאוּ לְעֶצְמָם אֵינָה זְקֵן עֹבֵר בְּטֵל, שֶׁהוֹצִיאֹהוּ מִמוֹשֵׁב זְקֵנִים, אֲשֶׁר יוֹשֵׁב שָׁם כְּבָר זֶה חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה, וְעִשָּׂאוֹהוּ לְמִנְהִיגָם הַרוֹחֲנִי, אֲשֶׁר זֶה כִּמְה שָׁנִים, שֶׁהִיָּה מְחַבֵּר וּמְקַשֵּׁר לְרֵאשֵׁי הָעֶרְב־רֵב וְכו', כּוֹפְרִים וְאֶפִּיקוֹרְסִים, וְעִכְשָׁו כְּבָר מְקַבֵּל פְּתִיקָה מִן הַשָּׁמַיִם... וְאוֹמֵר שְׂצָרִיכִים לְשִׁיר נ, נח, נחמ, נחמן, שְׂאֵז יֵרָאֵה יְשׁוּעָה מִהַשָּׁמַיִם... וְאֶצְלָם כָּל הַדְּרָכִים וְכָל הַחֲסִידוֹת שֶׁבְּעוֹלָם אֵינָם כְּלוּם, רַק מִי שֶׁשָּׁר אֶת הַפִּתְגָּם הַזֶּה, שֶׁמְקוֹרוֹ אֶצְל הָעֹבֵר בְּטֵל הַזֶּה... וְאֵלֹו רְצִים אַחַר מְטָרָף אַחַר, שֶׁאֲתָמוּל לְמַד בְּבֵית סֵפֶר תְּכוֹנֵי מַעֲרָב בְּבָנִים וּבָנוֹת, וְעִכְשָׁו הוּא כְּבָר לֹא פָחוֹת וְלֹא יוֹתֵר אֶלֶּא "מְשִׁיחַ" בְּעֶצְמוֹ... מִפְּנֵי שֶׁהוֹלֵךְ עִם פְּאוֹתָיו מִפְּזוּרוֹת כְּשֵׁד, וּמִגְלָגֵל אֶת הַעֵינַיִם כְּלַפֵּי מַעְלָה, וְקוֹפֵץ כְּעֵז וְכַגְדִּי, וְצוֹעֵק כְּאֵרִי... וְזֶה אֲשֶׁר הֵם אוֹהֲבִים, וּמִי שָׁרַק מֵעַז לֹאֲמַר אַחֲרָת, אַחַת דָּתוֹ לְהַמִּית...

וּבְאֵמַת כָּל הַדְּבָר מְגַחֵךְ בְּמֵאֵד מְאֵד, כִּי זֶה אֲתָמוּל הָאָדָם הִיָּה נֹאֵף כְּכֹלֵב, וּפִטְסָם אֶת עֶצְמוֹ בְּסַמִּים, וְגִנֵּב וְגִזַּל וְנָאֵף, וַיֵּשׁ אֲשֶׁר גָּם רָצַח, וְעִכְשָׁו יֵצֵא מְאַחֲרֵי הַסּוּרְגִים, וְכֵן אֲתָמוּל הֵיוּ לוֹ שְׁעָרוֹת אֲרָכוֹת עַד אַחֲרֵי הַכְּתָפִים, וְהַיּוֹם עָשָׂה לְעֶצְמוֹ "חֲלָאָה", וַיֵּשׁ לוֹ פְּאוֹת אֲרָכִים עַד הַבְּרָפִים, וְעִכְשָׁו כְּבָר אוֹמֵר דְּעוֹת בְּחֲסִידוֹת עֲמִיקָה כְּזוֹ, עֲמִק עֲמִק מִי יִמְצְאוּ... וְלֹא בְּחֵנָם, שָׂרֵב רַבָּם שֶׁל הַבְּעֵלִי תְּשׁוּבָה, וְכֵן גְּדוּלֵי מַחֲזִירֵי הַתְּשׁוּבָה מְזַהֲרִים אֶת תַּלְמִידֵיהֶם וּמְקַרְבֵיהֶם לְהִתְרַחֵק מִכַּת מְשֻׁנָּה זוֹ... אֲשֶׁר בְּיָדָי אֲנִי מִבֵּין אוֹתָם, וְנוֹתֵן אֶת הַצֵּדֵק לָהֶם, כִּי הַדְּרָכִים הַלְלוּ, חֲדָשִׁים מְקֻרָבִים בָּאוּ, הֵם אֵינָם בְּרִסְלָב כָּלֵל, וְאֵינָם גְּלֻמְדִים בְּחֲדָרְנוֹ כָּלֵל, וְכָבֵר אָמַר (הַמְדַרְשׁ שְׁמוּאֵל, אֲבוֹת, פָּרָק ב'): אוֹי לוֹ לְצַבּוֹר, שֶׁהִמְנִיחַ שְׁלוֹ עִם הָאָרֶץ; וּבִשְׁם רַבְּנוּ מִשֶּׁה אֶלְשָׁקֵר ז"ל: עִם הָאָרֶץ שְׁלֹא הִנְהִיג אֶת עֶצְמוֹ, אֵיךְ יִנְהִיג אֶת זוּלָתוֹ, עֵינֵי שָׁם; וְהַדְּבָרִים תּוֹאֲמִים עִם דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל (בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סא), שֵׁשׁ מִנְהִיגִים שְׂאֵינָם יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת עֶצְמָם, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׂאֵינָם יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת אַחֲרֵים, עֵינֵי שָׁם; וְדָבָר זֶה בְּיוֹתֵר סוֹבֵב בְּחֲסִידוֹת הַנְּפִלְאָה הַזֹּאת, שֶׁכָּל דוֹר וְדוֹר בְּטָלוּ וְנִתְבָּטְלוּ רַב רַבָּם שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים אֶל עוֹבְדֵי הַשָּׁם

קנח אֲשֶׁר ח' לו בַּנְחַל

הָאֲמִתִּיִּים, אֲשֶׁר שָׁקְדוּ יָמִים וְלֵילוֹת בַּתּוֹרָה וּבַחֲסִידוּת, וְהַתְּבוּדָה רַב הַיּוֹם, וְקָמוּ בַּחֲצוֹת מְדֵי לַיְלָה בְּלַיְלָה, וּבְקִיָּאִים בְּסִפְרֵי רַבְּנֵי ו' בְּעַל־פֶּה מִמֶּשׁ, לֹא־כֵן כֶּהֱיוֹם, שֶׁכָּל בּוֹר וְרִיק, פּוֹחַז וְנִבֵּל וְעוֹ פָּנִים, קוֹפֵץ בְּרֹאשׁ וּמְנַהֵיג בְּדַרְכּוֹ הַמְטַמְטַמֶּת, וְיוֹצֵא לַחֲלָק עַל יַחֲדֵי סְגֻלָּה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, עוֹבְדֵי הַשֵּׁם הָאֲמִתִּיִּים, אֲשֶׁר כָּל מְגַמְתָּם — לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתּוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּעוֹלָם, וּמְקַרְבִּים אֲנָשִׁים בַּתְּשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ לְבַד, וְאֵין לָהֶם שׁוֹם פְּנִיָּה אֶל שׁוֹם דְּבָר, וְנַעֲשׂוּ לְלַעַג וּלְקֶלֶס בְּעֵינֵי הַנ"ל.

וְהַמְפָּרְסְמוֹת אֵינָן צְרִיכוֹת לְרֵאֵיהֶ, כִּי הַחֲסִידוֹת הַמְפֻלָּאָה הַזֹּאת, חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁתְּמִיד הַצְּטִינָה בְּמַדְתָּהּ הַצְּנוּעָה וּבַדְרָךְ אֶרֶץ הָאֲמִתִּית, הֵיטָה יְכוּלָה לְתַרֵּם הַרְבֵּה מְאֹד בְּדוֹר הַמְּבוּל וְהַהֲפֻלְגָה כְּדוֹרְנוּ זֶה, אֲשֶׁר הַמִּינוֹת וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת — מִצַּד אֶחָד, וְהַנְּאוּף וְהַתּוֹעֵבוֹת וְהַשְּׁקוּץ — מִצַּד שְׁנֵי נְפוּצוֹת בְּגִלּוּי בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, אֵךְ מִפְּאֵת סְבוֹת הַנ"ל — שְׁרוּאִים כַּת מְטַרְפִּים... וְכַת עֲזֵי פָּנִים הַמְּדַבְּרִים עַל כָּלֵם, וְכַת חֲנֻפִּים, הַמְּחַנִּיפִים אֶת כָּלֵם בְּשִׁבִיל בְּצַע כְּסָף, עַד שְׁאִינָם מְתַבִּישִׁים לְתַלוֹת שְׁלֹט עַל מִי שְׁמֹרִים לָהֶם כְּסָף בְּעֵבוֹר קְנֻאוֹתָם: "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב מְקַבְּלִים פָּנֵי הַשְּׁכִינָה" כְּשָׁבָא לְבַקֵּר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל... וְהַכֹּל בְּשִׁבִיל בְּצַע כְּסָף. וְעַל־כֵּן לֹא בַּחֲנָם סוֹבְלִים בְּעַלִּי הַתְּשׁוּבָה בְּדוֹר הַזֶּה כָּל־כָּף, אֲשֶׁר בְּאֲמַת חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב הֵיטָה יְכוּלָה לְתַרֵּם לֹא רַק לְבַעֲלֵי תְּשׁוּבָה, אֲלָא גַם לְמַחְזִירֵי הַתְּשׁוּבָה, לְהַאִיר לָהֶם וּלְגַלוֹת לָהֶם לְמוֹדִים יְקָרִים וְנִפְלְאִים וְהַתְּחַזְּקוֹת עֲצוּמָה, אֵיךְ לְהוֹצִיא מִצְּפָרְנֵי הַקְּלָפוֹת אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

אֲנֵכְ אֲמַרְתִּי גַם לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק עַל נִקְדָּה שְׁצָרִיכִים לְכַתֵּב בְּזֶה, וְהִיא — שְׁלֵאֲתַרְוֶנָּה יֵשׁ הַרְבֵּה צְרוֹת קְשׁוֹת וּמְרוֹת בֵּין אַחֲנֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְסוֹבְלִים כָּל מִינֵי מְכַאוּבִים וְחֻלָּאִים, צְרוֹת וְיִסוּרִים מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, וְנִתְהוֹתָה קְלָפָה חֲדָשָׁה, שְׁבָכֵל פֶּעַם צִץ אֵיזָה מְקַבֵּל חֲדָשׁ, אוֹ בְּעַל קוֹרָא מְזוּזוֹת חֲדָשׁ, אוֹ בְּעַל מַגִּיד עֲתִידוֹת חֲדָשׁ, אוֹ מְחַלֵּק שׁוּמִים וּמִים, אֲשֶׁר אֲתַמּוּל הִיָּה מְגַלַּח זָקֵן וְכוּ', וּבְעַל עֲבָרָה וְכוּ', אוֹ הִיָּה אִישׁ סָבֵל וְכוּ', נוֹשֵׂא מִשְׁאוֹת וְחַבִּילוֹת עַל כַּתְּפָיו וְכוּ', וְהַיּוֹם הוּא כְּבָר מֵהַל"ו צְדִיקִים הַגְּנוּזִים, שְׁיָכוּל לוֹמַר עֲתִידוֹת וְלַתֵּן

אָשֶׁר ח' לַח בְּנִחַל קִנֵּט

תְּקוּנִים... וְהַדְּבָר הַזֶּה בְּיוֹתֵר נִתְּפַס אֶצְל אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַסְּפָרְדִּים, אֲשֶׁר הֵם אֲנָשִׁים תְּמִימִים בְּיוֹתֵר, וּבְנִקְל לְהִטְעוֹתָם וּלְהוֹלִיכָם שׁוֹלֵל, וּלְבִלְבַל דַּעְתָּם וּלְהַפְחִידָם.

עַל-כֵּן מִצְוָה רַבָּה גַם לְכַתֵּב מִנְקֻדָּה כְּאוֹבָה זוֹ, וּלְהַבִּיא אֶת דְּבַר זֶה תַּחַת עֵטָף הַבְּרוּךְ.

הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתְּמִיד תִּכְתֵּב רַק אֶת הָאֱמֶת כְּמוֹת שֶׁהִיא, וְתִגְלֶה וְתַפְרֹסֶם אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ וְדַעַת תּוֹרַתּוֹ הַקְּדוּשָׁה, לְאַחַד וּלְחֵבֵר וּלְיַחַד אֶת כָּלֵל נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּלִי שׁוּם פּוֹלִיטִיקָה, אִזּוֹ תְּמִיד תִּצְלִיחַ, וּבְפִרְט לְלַחֵם נֶגֶד הָעֲזִי פְּנִים שְׂבִדוֹר, שֶׁהֵם כַּת הָעַרְב-רַב הָאֲרוּרָה, שֶׁנִּתְּפָשְׁטוּ עֲכָשׁוּ בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְאֲשֶׁר לָךְ יֵשׁ עֵט קוֹלֵעַ לְשַׁעֲרָה לְהַשִּׁיב לָהֶם כְּרֵאוּי.

הַמְּבָרְכֶךָ בְּהַצְלָחָה מְרַבָּה בְּכֹל מַעֲשֶׂיךָ, וְאֵל יֵצֵא שׁוּם מְכַשׁוֹל תַּחַת יָדְךָ לְעוֹלָם...

פֶּה תִקְבַּל רְצוּף שְׁנֵי קוֹנְטֵרֵסִים שֶׁהַדְּפִסְנוּ, מְלַקֵּט וּמַעְבֵּד מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְהֵם: "חֹזֵר בְּתִשׁוּבָה", "הַזְּהָרוּ מִהַצְּבוּעִין", הַמְּדַבְּרִים מִכָּל הַנ"ל, וּבְעֵינָיו יִרְאֶה אֶת אֲמִתּוֹת הַדְּבָרִים.

ח' לַח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיִּגַּשׁ, זֹאת תִּנְכַּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מְכַתְּבֶךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּגֵי אֲפָנִים שְׂבָעוֹלָם, סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יִהְיֶה הַטוֹב, וְלֹא צְרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ כֹּל-כֹּף אֶל הַצַּעַר. וְאִף שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ עֲכָשׁוּ עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת,

קס אָשֶׁר ח' לט בַּנְחַל

סוף כל סוף אם תזכה לשמש את רבנו ז"ל, תראה הצלחה רבה עד מאד; כי מי שזוכה לשמש את רבנו ז"ל, מקבל חזרה כפל כפלים, כמאמר רבנו ז"ל (ספרי מעשיות, מעשה יג): "ממי שאני מקבל — אני נותן".

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שזוכה לשמש את רבנו ז"ל כל ימי חיינו במסירות נפש עצומה, כי סוף כל סוף אנו צריכים אותו, כי הוא מכניס בנו תשוקה עצומה אליו יתברך, ומחזיר בנו את האמונה הקדושה בו יתברך, אשר אין דבר גדול מאמונה. וכמאמר החכם: "אין בכל המדות מדה הגונה כמו האמונה", אשר מי שזוכה לאמונה בו יתברך, ומכניס את עצמו בה לגמרי, אזי חיי חיים רוחניים ונעיימים תמיד, אשרי הזוכה להרגיש את נעימות האמונה, שאז ישפיעו עליו כל מיני ברכות, כי "איש אמונות רב ברכות" (משלי כח, כ).

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ח' לט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגש, זאת חנכה ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל הבחור יניק וחפים ... גרו ואיר.

את כל מכתביך לנכון קבלתי, ומרב טרדותי לא היה לי הפנאי להשיבך.

העקר ראה לנצל עכשו את ימי בחרותך, אשר רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות תשובה, סימן עג): העבודה שאדם עובד את השם בבחרותו, כל יום ערכו יקר משנים רבות של עבודה לעת זקנותו. וחקמינו הקדושים אמרו (שבת קנב.): ינקותא כלילא דוורדא, עקר יפי הפרח כשהוא בצעירותו; ועל-כן ראה לנצל את זמנך היקר, ותרבה בלמוד התורה הקדושה בהתמדה רבה, וגם תתבודד עמו יתברך, ואל תסתפל על שום מונע ומעכב, ואל תשיב למחרפיך דבר.

אָשֶׁר ח' מ' — ח' מ' בְּנַחֵל קסא

אָנִי מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּשֶׁתִּגְדֵּל תִּזְכֶּה לְבוֹא לְלַמֵּד
בִּישִׁיבְתֵנוּ הַקְדוּשָׁה, וְתִגְדֵּל לְאֵילָן גְּדוֹל הָעוֹשֶׂה פְרוֹת.

רְאֵה לְכַבֵּד מְאֹד אֶת הוֹרֵיךָ הַיְקָרִים, כִּי מִצְוַת כְּבוֹד אָב וְאִם
הִיא מִהַחֲמוּרוֹת שְׂבַחֲמוּרוֹת (דְּבָרִים בָּה, פָּרָשָׁה ב', סִימָן ו'), וְחֻקֵּימִינוּ
הַקְדוּשִׁים הַקְפִּידוּ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד.

הַמְאֻחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּלִמּוּדֵים,
וְתִזְכֶּה לִירְאֵת שָׁמַיִם.

ח' מ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיִּגַּשׁ, זֹאת חֲנֻכַּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמְּךָ,
אִיךָ שְׂאֵתָה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ.

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּיַחַד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וּבְיַחַד תִּתְחַזְּקוּ,
וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֻזַּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ,
וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַעֲקֵר רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ וַיִּלְלֵנוּ הַקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד
מְאֹד, שְׁנֵהֲיָה בְּשִׂמְחָה תָּמִיד.

הַמְאֻחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ח' מא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיִּגַּשׁ, זֹאת חֲנֻכַּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

קסב אָשׁר ח' מא בַּנְחָל

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל, כי אהבתך תקועה בלבבי לטוב כל
הימים.

אקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל הולך אצלכם בעיר הקדש
צפת כשורה, ואתם מחזקים אחד את השני, ואתם ביחד באהבה
ובאחדות, אשר כבר אמר החכם: "אין שלמות בממשלה ויהוד
אלא עם האחדות", וכש"ש אהבה ואחדות בין אנשי שלומנו,
הבטיח לנו רבנו ז"ל, שהוא יבוא אלינו.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראוי לנו לשמח מאד על נעם
חלקנו, שזכינו להתודע מרבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה,
המלמדנו עצות ודרכים והנהגות ישרות איך לעבר את החיים בטוב
ובנעימים.

אשרינו, מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, שזכינו להתודע
ממנו, ודרך הטוב להיטיב, על-כן ראוי לנו לגלות ולפרסם את
למודו הטוב לכל ישראל, ובודאי בזכות זה נזכה שגם בנו יכנס
מהאור הגנוז הזה, כי כזה שמכניסים ומחזירים את אור רבנו ז"ל
באחרים, זוכים שיכנס גם בנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

אודות וכו', עליך לחכות קצת, כי אולי יהיה לנו מקום אחר,
ועל-כן אל תעשה צדין שום דבר, אני מאמין באמונה שלמה,
שבשמים כבר רשום המקום שלנו בארץ ישראל, בדיוק כל מטר
ומטר ובין כל סלע וסלע, אף אנו מחכים, שיתגלה לנו איה איפה
המקום הזה, ובודאי במקום שיהיה זה חלקנו, יעזר הקדוש-ברוך-
הוא, שיהיה תכף-ומיד בהצלחה מרבה.

ח' מב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, זֹאת חֲנֻכַּה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.
אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ,
אֵיךְ שְׂאֵתָה מַחֲזִיק אֶת עֲצָמְךָ לִילֶיךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכֹל פְּעַם, וְתִשְׁתַּדֵּל לְלַכֵּת מְסֵדֶר וְנִקְי, כִּי
הוּא יְסוֹד גְּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, כִּי הַנְּקִיּוֹת הֵיא עֲקָר גְּדוֹל בְּעִבּוּדַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּכְשֶׁאֲדָם הוֹלֵךְ בְּנִקְיּוֹת מְלִבוּשׁוֹ וְגוֹפּוֹ, זֶה מְרָאָה עַל
לְשׁוֹב דַּעְתּוֹ.

אוֹדוֹת שְׂאֵתָה כּוֹתֵב, שֵׁישׁ לָכֶם שׁוֹנְאִים, כְּבָר אָמַר הַחֲכָם: "כֹּל
שׁוֹנְאָה יֵשׁ תִּקְנָה לְרַפּוּאָתָהּ, חוּץ מִשׁוֹנְאָה מִמִּי שֵׁישׁוֹנְאָךְ מִקְּנָאָה",
עַל-כֵּן אֵל תִּסְתַּכַּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל, אֵתָה תִּמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדְתְךָ עִבּוּדַת
הַקֹּדֶשׁ, וְתִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּאֲשֶׁר גִּלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁזֶה הַשַּׁעַר
וְהַפֶּתַח לְהַכְנִיס אֵלָיו יִתְבָּרַךְ (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן פּד).

אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֵלְקֵנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׁזָכִינוּ לְהִתְנוּדַע
מִרַבְּנוּ ז"ל, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד שֶׁעָשָׂה
עִמָּנוּ, אֲשֶׁר בְּנַחֵל שֵׁם גּוֹרְלָנוּ וְחֵלְקֵנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מֵהַשְּׂמַיִם...

ח' מג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ד' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.
אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּכָּם
שְׂאֵתָם מְסִתְּדָרִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתְּמִיד נִזְכָּה לְשִׁמְעַע
מִמֶּכָּם בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, שְׂאֵתָם גְּדֻלִים וּמְצַלִּיחִים בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם

קסד אָשׁר ח' מד בנחל

יתברך, וְזֶה מְשַׁמֵּחַ אוֹתִי מְאֹד מְאֹד, כִּי זֶה כָּל יִשְׁעֵי וְחַפְצֵי, שְׁתֹּאחֲזוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֶר חֲזֹק, וְשְׁתַּשְׁרֵה בִּינִיכֶם אֲהַבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת.

הַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתִּמְשִׁיכוּ בְּמַעֲשֵׂה הַחֲסֵד שְׁאַתֶּם גּוֹמְלִים עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּנִתְיַנֵּת יְרָקוֹת, אֲשֶׁר יִרְק' אֹתוֹת קִרְיָ, וְזֶה שְׁמַחֲלָקִים יְרָקוֹת לְעַנְיִים, הוּא תְּקוּן לַפָּגַם הַזֶּה, אַתָּן דְּדִין כְּאַתָּן דְּדִין.

הַעֲקֹר רְאֵה לְעֹזֵר לְאַשְׁתְּךָ בְּבֵית, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּבֵיתְךָ תָּמִיד כְּשֵׁישׁ לְךָ פְּנָאִי, בְּאַפֵּן שְׁתּוּכַל לְעֹזֵר לָהּ, כִּי הִיא מְאֹד סוֹבְלָת, וּבְזוֹה שְׁתִּהְיֶה בְּבֵית, תִּהְיֶה לָּהּ לְעֹזֵר גָּדוֹל.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצָחִית.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ח' מד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּגַּשׁ, ד' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל הַיְקָר ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד אָנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּבְרִיאוֹת גּוֹפֶךָ. לְדַעֲתִי, רְאֵה לְגִשְׁת אֶל רוֹפֵא, וְתִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ כְּדוּרֵי הַרְגָּעָה, וְזֶה אֵינּוּ מִזִּיק פָּלֵל, כִּי הוּא רַק הַרְגָּעָת עֲצָבִים, וְהַקְדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח אֶת מְלֶאכֶה רְפֹאֵל שְׂיַעֲמֵד לִימִין הַרוֹפֵא, וְתִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הִזֵּה טוֹב מְאֹד, שְׁתִּשְׁמֹר מֶה שְׁאַתָּה אוֹכֵל, לֹא לְאָכֵל מְאָכְלִים אֲשֶׁר יֵשׁ בָּהֶם אֵיזוֹה פְּקוּק וּשְׂאֵלָה בְּהַכְשָׁרִים, וְכֵן לֹא לְאָכֵל מְאָכְלִים מְלוּוָחִים בְּיֹתֵר.

גַּם רְאוּי לְךָ לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלֶךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיוּ כְּשָׂרִים,

אֲשֶׁר ח' מה בְּנַחַל קסה
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְרְפוּאֵת
הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאֵת הַגּוּף.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע וְיִקְבַּל אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ
בְּעִבּוּרְךָ, שִׁישְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ח' מה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ד' טבת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר מִכֹּל מַה שֶּׁעוֹבֵר
עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, אִךְ מָה אֵמַר לָךְ! לְדַעֲתִי,
אִתָּה בְּעֶצְמָךְ הַחֲיִב, כִּי אֵינְךָ רוֹצֵה לְקַחַת אֶת עֶצְמְךָ בְּיַדְךָ, וּבִשְׂבִיל
זֶה עוֹבֵר עָלֶיךָ מַה שֶּׁעוֹבֵר — הֵן בֵּינְךָ לְאַחֵרִים וְהֵן בֵּינְךָ לְבֵין
אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כָּבֹד אֵמַר הַחֲכָם: "אֵין רְאוּי לְאָדָם לְבַקֵּשׁ הַכְּנַעַת זוּלָתוֹ,
וְהוּא לֹא יָכוֹל לְהַכְנִיעַ אֶת נַפְשׁוֹ". וְאָמַר: "לֹא יוּכַל לְכַבֵּשׁ הַרְבֵּה
מִי שְׁלֹא יוּכַל לְכַבֵּשׁ נַפְשׁוֹ וְהוּא אַחַת". וְאָמַר: "מִי שְׂאֵין בְּיָדוֹ כַּחַת
לְצוּוֹת עַל עֶצְמוֹ, לֹא יִצְנֶה עַל אַחֵרִים". וְעַל-כֵּן אֲנִי יוֹדֵעַ לְמָה יֵשׁ
לָךְ תְּמִיד טְעֵנוֹת עַל זוּלָתְךָ, שְׂאֵינָם רוֹצִים לְשַׁמֵּעַ בְּקוֹלְךָ, וְלָמָּה יֵשׁ
לָךְ טְעֵנוֹת עַל אֲשֶׁתְּךָ, אֲשֶׁר הִיא אֲשֶׁה צְדָקָת וְחֲכָמָה מְאֹד, הֲלֹא אֵינְךָ
יָכוֹל לְשַׁלֵּט עַל עֶצְמְךָ, וְאֵיךָ תִּשְׁלַט עַל זוּלָתְךָ?! וּבִפְרָט בְּעִנְיַן
הַקִּיָּמָה, לְקוֹם בְּבִקְרָה מְקֻדָּם, הֲלֹא מְלֻבֵּד שְׂאִתָּה עוֹבֵר בְּכֹל יוֹם אֶת
זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל שְׁחָרִית, שֶׁהוּא בְּדַרְךָ כָּלֵל לְמַקְל הַכִּי גְדוֹל
בְּשַׁעַת תְּשַׁע — בֵּין בְּקִיץ וּבֵין בַּחֲרִף, שֶׁהוּא הַזְּמַן הַכִּי מְאֹחֵר, אֵין
זֶה רַק שְׂאִתָּה מְאֻבֵּד אֶת הַרוּחָנִיּוֹת אֲלֵא גַם הַגִּשְׁמִיּוֹת, כִּי כְּשִׁישֵׁן
וּבִטֵּל מֵהַכֹּל, אֵינוֹ מְבִיא פְּרֻנְסָה.

אָחִי, אָחִי הַיָּקָר! רְאֵה לְעוֹב לְעוֹב אֶת דְּרָכֶיךָ הַרְעוֹת וְהַמְרוֹת,

הַמְרִיבוֹת וְהַסְכּוּכִים וְהַדְּקוּקִים, וְתַעֲמֹד בְּבִקְרָה, וְתִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזָכִיתָ לְקוּם, כִּי כָּבֵד אָמַר הַחֶכֶם: "כִּמּוֹ שְׁכָבוּ עַל מִטָּתְךָ וְלֹא קָמוּ, כִּמּוֹ שְׁכָבוּ עַל מִטָּתְךָ שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב, וְקָמוּ בְּחִלָּאִים רָעִים". וְאַף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ, שְׁמַרְבַּע עֶקְמוּמִיּוֹת לְבָבְךָ, כָּבֵד לֹא אֶכְפֹּת לְךָ הַחַיִּים, אֲבָל בְּאַמֶּת, חֲלִילָה וְחַס, אִם הִיְתָה עוֹבְרַת עָלֶיךָ אִיוֹ מִחֲלָה וְיִסּוּרִים קָשִׁים וּמְרִים, כָּבֵד הִיְתָה מִשְׁתַּנָּה דַעְתְּךָ לְגַמְרִי.

עַל-כֵּן רָאָה לְזַרְזוֹ אֶת עֲצֻמְךָ לְלַכֵּת לִישׁוֹן מִקֶּדֶם, וְתֹאמַר אֶת קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה בְּנִסּוּחַ הָאָר"י ו"ל, אֲשֶׁר מוֹהֲרֵנִי ת' ו"ל אָמַר, שֶׁהוּא תִקּוֹן נִפְלָא לְפָנֶיךָ הַבְּרִית — הוֹצֵאת זָרַע לְבִטְלָה וְכוּ' (עֵין לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה, הַלְכָה ב'). בְּיַדְאֵי כְּפֵי שְׁאָדָם הוֹלֵךְ לִישׁוֹן — כָּף הוּא קָם, כִּמּוֹ שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית א, ה): "וַיְהִי עָרַב וַיְהִי בִקְרָה", אֵיזָה עָרַב שְׁיֵשׁ לוֹ, כְּזֶה בִקְרָה יֵשׁ לוֹ. וְעַל-פִּי זֶה תִתְיַשֵּׁב פְּלִיאָה נִשְׁגָּבָה בְּסַעֲיָךְ הָרֵאשׁוֹן בְּשִׁלְחֹן עָרוּךְ, שֶׁהַמַּחְבֵּר מִתְחִיל: "יִתְגַּבֵּר כְּאֵרִי לַעֲמֹד בְּבִקְרָה לְעִבּוּדַת בּוֹרְאוֹ שְׁיֵהָא הוּא מְעוֹרֵר הַשְּׁחֵר", וְהַרְמָ"א מְבִיא: "וּבְשִׁכְבוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹ, יוֹדֵעַ לְפָנָי מִי הוּא שׁוֹכֵב, וּמֵיֵד שְׁיַעֲזוֹר מִשְׁנֵתוֹ יְקוּם בְּזִרְיּוֹת לְעִבּוּדַת בּוֹרְאוֹ יִתְבָּרֵךְ וַיִּתְעַלֶּה". לְמָה הַמַּחְבֵּר מְדַמֶּה מִהַקִּימָה וְהַרְמָ"א מוֹסִיף עַל הַשְּׁכִיבָה? אֵלָּא הַתְרוּץ הוּא כִּנ"ל, שְׁהַרְמָ"א מוֹסִיף, כִּי כְּשֶׁהָאָדָם הוֹלֵךְ לְשֹׁכֵב בְּאִימָה וּבִירְאָה, וַיּוֹדֵעַ לְפָנָי מִי הוּא שׁוֹכֵב, וּמִכֵּן אֶת עֲצֻמוֹ כְּדָבָעִי, אֲזִי מֵיֵד כְּשִׁיעֲזוֹר מִשְׁנֵתוֹ, יְקוּם בְּזִרְיּוֹת לְעִבּוּדַת הַבוֹרְאֵי יִתְבָּרֵךְ וַיִּתְעַלֶּה, כִּי הַקִּימָה תְלוּיָהּ בְּשִׁכִּיבָה, אִם הוֹלְכִים לְשֹׁכֵב מִקֶּדֶם — קָמִים מִקֶּדֶם. עַל-כֵּן רָאָה לְקַיֵּם זֹאת בְּשִׁמְחָה, וְאֲזִי טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

רָאָה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׁמִחָה מוֹעֵלַת בְּהַצְלַחַת הָאָדָם בְּזֶה וּבְכָא לְנִצּוּחַ נִצְחִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לְךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְצֵאת מִהַרְגָּלְךָ הָרַע, וְתַעֲבֹד עַל נִקְדָּה אַחַת — שֶׁהִיא מִדַּת הַטוֹב, שְׁתִּהְיֶה טוֹב לְכָל, וּבְכַרְטִיּוֹת לְאִשְׁתְּךָ, שְׁתִּהְיֶה תָּמִיד רַק טוֹב.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

רֵאָה לְהַפְיֵץ אֶת הַסְּפָרִים, אֲשֶׁר זֶהוּ תְּקוּן נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד
 לְפָנֵם הַבְּרִית — לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנֵנוּ וְ"ל בְּעוֹלָם, וְגַם
 תְּשַׁלֵּם בְּעֵבוֹר הַסְּפָרִים, כְּדֵי שֶׁלֹּא תִּכְנָס בְּחֹבוֹת יוֹתֵר גְּדוֹלִים מִמָּה
 שְׁאַתָּה חֵיב עַד עַכְשָׁיו.

ח' מו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ד' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּפְהָ תִּקְבַּל רְצוּף חִבְלֵה מִכְתָּבִים,
 שְׁתַּחֲלֶקֶם לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן אֶת הַקּוּנְטְרָסִים הַמְתַּרְגְּמִים לְאַנְגְּלִית,
 תִּמְסְרֵם לְמִי שְׁמַצִּין עֲלֵיהֶם. גַּם אֲנִי שׁוֹלַח לְךָ כַּמָּה קוּנְטְרָסִים,
 שְׁעֵדִין לֹא נִדְפְּסוּ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

הַעֲקָר רֵאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהַתְמִיד בְּהַפְצַת סְפָרֵי רַבְּנֵנוּ וְ"ל,
 אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ בְּדַרְכְּךָ,
 וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ח' מז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ד' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, שְׁאַתָּה מְחִזֵּק
 אֶת עֲצָמְךָ בְּעֵבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

רֵאָה לְהַתְמִיד מְאֹד לְחַדֵּשׁ נְגוּנִים חֲדָשִׁים, וְתַרְשֵׁם אֶת זֶה עַל

הַכֶּתֵב, לְמַעַן יִכְלוּ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְחַזֵּר עַל הַנְּגוּנִים, כִּידוּעַ אֲצֻלָּנוּ, אִיךָ שָׂרְבָנוּ וְ"ל מֵאֵד הַפְּלִיג בְּנְגוּנִים, וּבַפְּרָטִיּוֹת נְגוּנֵי אַמוּנָה, אֲשֶׁר מוּבָא (בְּלִקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סד), שֶׁהַנְּגוּן הַכִּי עֲלִיּוֹן הוּא נְגוּן הָאֻמוּנָה שֶׁל "מְמַלְא כָּל עֲלָמִין, וְסוּבָב כָּל עֲלָמִין", שֶׁעַל־יַד־זֶה יְכוּלִים לְהַפְּנֵס בְּתוֹךְ הַחֶלֶל הַפְּנוּי, שֶׁהֵם כָּלֵל הַקְּשִׁיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת וְהַפְּפִירוֹת וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת, וּלְגַלוֹת גַּם שָׁם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ. וּבַפְּרָטִיּוֹת כִּהְיוּם הַזֶּה, אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִתְפַּשְׁטִים הַקְּלָפוֹת וְהָעֲרָב־רַב, וְהַכְּנִיסוּ כְּפִירוֹת וְאֲפִיקוֹרְסוֹת בְּעוֹלָם, וְלֹא רַק זֹאת, אֲלֹא שֶׁלְקָחוּ אֶת כָּל הַמְּנַגִּינוֹת שֶׁל אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַסְּפָרְדִים, אֲשֶׁר הָיוּ מְקַדְּשׁוֹת אֲצֻלָּם זֶה כְּאֲלֻפִים שָׁנָה בְּזַמִּירוֹת וּבְנְגוּנִים לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּבְפִיּוּטִים וּבְכִסּוּפִים אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְעַכְשָׁו לְקָחוּ אֶת זֶה, וְהַכְּנִיסוּ בְּתוֹךְ הַמְּנַגִּינוֹת הָאֵלוּ כָּל מִינֵי נְאוּף וְנִבּוּל פֶּה וּמִינּוֹת וְאֲפִיקוֹרְסוֹת, עַד שֶׁהִפְכוּ אֶת זֶה לְשִׁירֵי עֲגָבִים, וּמְטַמְּאִים בְּזֶה אֶת הַנְּעַר וְכוּ' וְכוּ'.

לְזֹאת עֲלִינוּ לְלַחֵם נְגָדָם זֶה לְעַמַּת זֶה, לְקַחַת אֶת הַמְּנַגִּינוֹת, וְלְהַלְבִּישׁ בָּהֶם דְּבוּרֵי אַמוּנָה שֶׁל "מְמַלְא כָּל עֲלָמִין וְסוּבָב כָּל עֲלָמִין", וְאֶת גְּדֻלַּת הַצְּדִיקִים הַנְּסֻתָּרִים מִיַּחֲדֵי הַדּוֹרוֹת, וְאֶת הַיְכַל־הַקְּדוֹשׁ שְׁבוּנָה רַבָּנוּ וְ"ל בְּקִרְוֵב נְפֻשׁוֹת אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ (עֵין לִקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נט).

לְזֹאת רְאֵה לְהַתְמִיד בְּזֶה — לְחַדֵּשׁ נְגוּנִים עַל קֶטֶב זֶה, לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ וְאֶת צְדִיקָיו הָאֲמַתִּיִּים וְאֶת הַיְכַל־הַקְּדוֹשׁ שֶׁהוּא בּוּנָה, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְהַדְּפִיסָם, כְּדֵי שֶׁיְהִיוּ שָׂרִים אוֹתָם כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, תְּלַמִּידֵי "הַיְכַל־הַקְּדוֹשׁ" הַיְקָרִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ח' מח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויגש, ד' טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע, שאתה עוסק
בהפצת ספרי רבנו ז"ל, ואתה עוזר לידידנו היקר ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מה שעובר עליך, ותברח רק אלי
יתברך, כי רק הוא יכול לעזור לך. ובפרטיות אודות בתיך, אל תהיו
שבורים, כי סוף כל סוף אם תשמע את רבנו ז"ל, ותבקש הרבה
ממנו יתברך עליה ובפרטיות בעת חצות, אז הוא יצונו גדול
בשמים, בודאי תראה נסים גדולים, כי אין לך גדול מתפלה זו.

ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, אשר זה עקר
הבית מנוס לאדם. וכבר אמר החכם: "מי שידיבק באמונה, ידבק
בו רצון בני-אדם, ומי שמתמעט אמונתו — ירבו אויביו". ועל-כן
ראה לחזק בך אמונה פשוטה בו יתברך, ותזכה לראות נסים נגלים.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ח' מט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויגש, ד' טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתזכו לבריאות השלמה, ועוד
ינובון בשׂיבה, ותראו כל מיני ישועות על כל צעד ושעל.

נא להדליק בכל יום גר אחד לפני עמוד התפלה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מהשמים...

ח' נ.

בעזרת השם ותפלה, יום שני לסדר ויגש, ד' טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער מכל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות, ובפרט בינך לבין אשתך. והנה כפי שאני רואה המצב כבר חמור מאד, עד שאין עם מי לדבר, רק להרגיל את עצמך לדבר עמו ותפלה בכל יום ויום, כאשר גלה לנו רבנו ז"ל את העצה הזאת — כשעוברת על האדם איזו בעיה, איזו צרה, אילו יסורים, שאלך אל מקום פנוי שאין שם בני אדם, וידבר עמו ותפלה כאשר ידבר איש אל רעהו, ויספר לו ותפלה את כל אשר עם לבבו, ויתמיד בזה מאד מאד, כי במצבך עכשו אין מי שיבין אותך, כי אם הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, ובודאי אם תהיה רגיל בזה, תזכה לראות נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

על-כן אל תהיה בטלן, וראה להיות חזק בזה לדבר עמו ותפלה, ותהיה רגיל לומר תהלים, אם אפשר לגמור את כל ספר התהלים בכל יום — מה טוב ומה נעים, כי זה ימשיך לך ישועות ונסים נגלים.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ח' נא.

בעזרת השם ותפלה, יום שני לסדר ויגש, ד' טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי.

אודות שדוכים, לדעתי, אתה מפחד לקחת את עצמך בידיים

אָשׁר ח' נב בּנַחַל קעא

וּלְגַמֵּר בְּכִי טוֹב, כִּי תִכְתֹּב-וּמִיד פְּשׁוּעוֹמְדִים לְגַמֵּר שְׂדוּף אֶתְּה נִבְהֵל, עַל-כֵּן רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְאַל תִּהְיֶה בְּטֹלָן, כִּי בְּחִסְדּוֹ יִתְבַּרְךָ, יֵשׁ לְךָ כַחוֹת עֲצוּמִים. לְזֹאת הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ בְּכָל יוֹם עַל-כָּל-פְּנִים עֲשָׂרִים רְגָעִים, וְהִתְפַּלֵּה תְּכַנִּיס בְּךָ אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ. וּכְבָר אָמַר הַחֲכָם: "אֵין בְּכָל הַמַּדוֹת מִדָּה הַגּוֹנָה כְּמוֹ הָאֲמוּנָה". וְאָמַר: "הַמְאֲמִין יוֹסִיף אֲמוּנָה"; הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם מְאֲמִין בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, עַל-יְדֵי-זֶה נִכְנָס בּוֹ אֲמוּנָה בְּעֲצָמוֹ, וְנִעֲשֶׂה עֲצָמָי, וְזֶה מֵה שְׂאֵתָה צָרִיךְ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שְׂאֵתָה זוֹכָה לְהִיּוֹת שְׂמֵשׁ אֲצֵל רַבְּנֵי ז"ל, וּרְאֵה לְעֹזֵר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים בְּהַפְּצַת הַקּוּנְטְרָסִים, אֲשֶׁר בָּהֶם מִתְגַּלִּית אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּכְשֶׁזּוֹכִים לְזֹרַע אֲמוּנָה — צוֹמַחַת יְשׁוּעָה, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹרַע בְּכָל יוֹם אֲמוּנָה, עַל-יְדֵי הַפְּצַת הַקּוּנְטְרָסִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְמַח גְּאֻלְתָּנוּ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מֵהַשָּׂמַיִם...

ח' נב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּגַּשׁ, ד' טַבַּת ה'תּשׁמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי, וּמֵאֵד אָנִי מְצַטְעֵר מִמֶּה שְׂעָבַר עָלֶיךָ.

תְּקַבֵּל עַל עֲצָמְךָ לְהִתְפַּלֵּל עָרֵב וּבִקְרָה בְּמִנְיָן בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת דִּיקָא, אֲזוֹ תִזְכֶּה שְׂיִוצֵיא לְאוֹר מְשַׁפְּטֶיךָ, וְיִתְבַּטְּלוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים.

מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, אִם תִּזְכֶּה לֹאמַר בְּכָל שַׁבָּת אֶת כָּל הַתְּהִלִּים, וְאֲזוֹ תִזְכֶּה שְׂיִשׁוּב הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵלֶיךָ, וְיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים כָּל הַשְּׂבוּעַ.

הַמְּאַחַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מֵהַשָּׂמַיִם...

קעב אָשר ח' נג בנחל
ח' נג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויגש, ה' טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סֵלָה יִגְיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אַת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

לְדַעֲתִי, אֵין אַתָּה צָרִיךְ לַחֲשֹׁשׁ כָּלֵל, וַרְאֵה לְהִתְחַתֵּן, וּתְקַבֵּל עַל עֲצָמְךָ לֹמֵר בְּכֹל יוֹם הַעֲשֶׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים שְׁגֵלָה רַבְּנוּ ז"ל, הַנִּקְרָאִים 'תְּקוּן הַכָּלְלִי', וְתַתֵּן פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, וּתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שִׁישְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְתִזְכֶּה לְכַח גִּבְרָא.

הַעֲקָר אֶל תְּפִיחַד כָּלֵל, כִּי הַפְּתוּדִים שֶׁל הָאָדָם עוֹקְרִים אוֹתוֹ לְגַמְרִי, כִּי כֹל מֵה שְׁמַפְחֵד יוֹתֵר — גַּחְלֵשׁ יוֹתֵר, כִּי הַפְּתוּדִים מְבִיאִים חוֹלְשׁוֹת, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת פַּחַד, סִימָן ט'): פַּחַד מִכְחִישׁ כַּחוֹ שֶׁל אָדָם.

בְּגַמְרָא (נְדָרִים ז:): "אִם הִיא טוֹעֲנַת הַשָּׁמַיִם בִּינִי לְבִינְךָ, יַעֲשֶׂה דָרְךָ בְּקִשָּׁה", וּפִרְשׁ רַש"י: אִם הִיא טוֹעֲנַת הַשָּׁמַיִם בִּינִי לְבִינְךָ שְׁאִינּוּ מְזַרְיַע, דְּבָר זֶה אֵינּוּ גְלוּי לְבִרְיּוֹת אֶלֶּא לְשָׁמַיִם. וְהֵר"ן פִּרְשׁ, שְׁאִין שְׂכַבְתָּ זֶרְעוֹ יוֹרָה כַּחֲזָן וְכוּ', וְאֵינּוּ רְאוּי לְהוֹלִיד, יַעֲשֶׂה דָרְךָ בְּקִשָּׁה, פִּרְשׁ רַש"י: יְבַקְשׁוּ הַיִּמְנוֹ שִׁיפְטֹרְנוּ בְּגֹט. וְהֵר"ן פִּרְשׁ בְּשֵׁם הַירוּשְׁלָמִי: יַעֲשֶׂה סְעֵדָה וַיִּפְּיֵס, עֵין שָׁם; וְכַתּוּב בְּמֵאִירֵי: יַעֲשֶׂה דָרְךָ בְּקִשָּׁה, שִׁישְׁתַּדֵּל הוּא וַיְבַקֵּשׁ אוֹתָהּ, שְׁלֵא תִמְהַר הַגְּרוּשִׁין בְּשׁוּם פְּנִים. וּבְרַשְׁב"א בְּתִשְׁבּוּתוֹ חֵלֶק א', סִימָן רנ"ה מְפָרֵשׁ: יַעֲשׂוּ דָרְךָ בְּקִשָּׁה, כְּלוֹמֵר מְבַקְשִׁים הַיִּמְנָה שְׁלֵא תִטְעֵן כֵּן, שְׁאִינָה גְּאֻמְנָת. וּבְתִשְׁבּוּת הַמִּיחֶסֶת אֱלִיו, סִימָן ק"ל פִּרְשׁ: יַעֲשׂוּ דָרְךָ בְּקִשָּׁה, מְבַקְשִׁים בֵּית־דִּין מֵהֶם שִׁיפְיִסּוּ זֶה לְזֶה. וְעַל־פִּי כֹל זֶה אָנוּ רוֹאִים, שְׁאֵף שֶׁהִתְחַתְּנוּ כְּבָר, הִיא אוֹמֶרֶת שְׁאִין לוֹ כַּח גִּבְרָא, שְׁצָרִיכִים לְהִשְׁתַּדֵּל לְהִתְפַּיֵס עִמָּהּ, וְלַעֲשׂוֹת כֹּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם, וְלֹא לְהִתְגַּרֵּשׁ כָּלֵל.

וּבִילְדוּתִי כְּשֶׁלְמַדְתִּי אֶת הַגְּמְרָא הַזֹּאת, פִּרְשְׁתִּי כְּפִשׁוּטוֹ: "יַעֲשׂוּ

אָשֶׁר ח' נד - ח' נה בְּנַחֵל קעג

דֶּרֶךְ בְּקִשָּׁה", הִינוּ שׁוֹבְבֵי שׁוֹרֵי לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַהֲיֶה לּוֹ רְפוּאָה וְשָׁלָא יִתְגַּרְשׁוּ. וְאַחַר הַרְבֵּה שָׁנִים מְצֵאתִי אֶת זֶה בְּמֵאִירִי, שְׂמֵכִיא אֶת הַפְּרוּשׁ הַזֶּה בְּשֵׁם הַגְּאוּנִים: יַעֲשׂוּ דֶּרֶךְ בְּקִשָּׁה, שְׂיִרְבֶּה בְּתַפְלָה שְׂתַתְּעֵבֵר מִמֶּנּוּ.

עַל-כֵּן גַּם אַתָּה, אָהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! רְאֵה לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּמֵה שְׂתַפְלָה פּוֹעֵלֶת, שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם אֵינוֹ פּוֹעֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ח' נד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ה' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

תִּשְׂתַּדְּלִי לַעֲשׂוֹת הַבְּדִלָּה בְּכָל מוֹצָאֵי שַׁבָּת, וְתִרְחֲצֵי אֶת הַעֵינַיִם בְּיַיִן שֶׁל הַהַבְּדִלָּה. וְכֵן לַעֲשׂוֹת קְדוּשָׁה בְּכָל לַיִל שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְלִהְיוֹת כּוֹפֵל בְּתוֹךְ הַיַּיִן, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ לְרְפוּאָה לַעֲיִנַיִם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ דְּרַכְּךָ, וְתַהֲיִי בְּשָׁלוֹם עִם הַכָּל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ח' נה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ה' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי, וּמְאֹד אֲנִי שׂוֹמֵחַ לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, שְׂאֵתָה מְסַתְּדֵר לְאֵט לְאֵט בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

קעד אָשר ח' נה בנחל

עליך לחזק את עצמך במדת השמחה, להיות תמיד בשמחה הנובעת מאמונה ברוך בו יתברך, כי כשאדם מאמין בהקדוש-ברוך-הוא, אזי הוא תמיד בשמחה עצומה, וכשהוא בשמחה, אזי מתרחב לו מחו. והדבר הראשון אחר הישוב הידעת האמתי הוא, שנתודע לו, שהקדוש-ברוך-הוא מלא כל הארץ כבודו, ויכולים למצא אותו יתברך בכל מקום ובכל זמן, ואינו צריך לשום ברייה שבעולם.

ראה להשתדל להבין את אשתי, לדבר עמה ולחזקה ולאמצה, ואיש את רעהו יאמר חזק, כי האשה היא החבר טוב לאדם מאד, כי כשהאדם זוכה, אזי אשתו עוזרת לו מאד בעבודת השם יתברך, העקר שצריכים להשתדל להבין אחד את השני.

אודות דרך רבנו ו"ל, אם לוקחים את זה כמות שהוא בתמימות ובפשטות, איני יודע מה שיף לחלק על זה, כי הלא הדרך הזו היא דרך קלה ונעימה, אשרי הזוכה לקבל דרך "היכל-הקדש".

ראה להרגיל את עצמך ללמד בכל יום תורה הקדושה בסדרן, ללמד בכל יום פרשת השבוע חמש רש"י והתרגום. משנה — להרבות בהרבה פרקים משניות, ואם אפשר לומר בכל יום ח"י פרקים — אין למעלה מזה. גמרא — ללמד הרבה דפין בכל יום בסדרן. מדרש — על-כל-פנים פרשה אחת בכל יום. רמב"ם, טור ושלחן ערוך. ואם אדם מרגיל את עצמו ללמד באפן הזה, אזי יש לו כבר במה לבלות את זמנו.

אודות ילדים, אל תדאגו, בודאי יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא להרבה ילדים, בעזרתו יתברך. העקר אמר לאשתי, שתדליק שלשה גרות של חלב ושני גרות של שמן זית, ובעת הדלקת הגרות תתפלל להרבה אליו יתברך, שתזכו לעוד ילדים, כי התפלה שהאשה מתפללת אז, היא מאד רצויה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מהשמים...

אָשֶׁר ח' נו בְּנַחֵל קעה
ח' נו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגִשׁ, ה' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי, וּמְאֹד אָנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה
מִכָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיכֶם בְּבֵיתְכֶם.

וְהִנֵּה לְהַשִּׁיבְכֶם — יִקְצְרוּ הַיְרִיעוֹת, וּבִפְרָטִיּוֹת שְׁלֹדְעֹתַי כָּל מַה
שְּׁעוֹבֵר עָלֶיכֶם, הוּא רַק סִבַּת הָעֲצָבָנוֹת שֶׁנִּכְנְסָה בָּךְ, מְרַב צֶעַר וְפַחַד
שֵׁשׁ בָּךְ מְאֹד שֶׁנִּפְטַר אָבִיךָ.

עֲלִיךָ לְהִבִּין, כִּי הַחַיִּים הֵם כְּיָם סוֹעֵר, וְאִי אֶפְשֶׁר לְעַצֹּר אֶת כָּל
זֶה, וְאָדָם אֵינוֹ חַי לְנִצְח, כִּי סוֹף כָּל סוֹף צָרִיכִים לְצֵאת מִכָּאן.
וְעַל-כֵּן רָאוּ לְקַבֵּל אֶת הַמְּצִיאוֹת, וְאֵף שֶׁזֶה קָשָׁה מְאֹד, אָבֵל אִם
מִקְבָּלִים אֶת הַמְּצִיאוֹת, בְּנִקְל לְעֵבֹר עַל הַכֹּל. וּכְבָר אָמַר הַחֶכֶם:
"כָּבוֹא לַמּוֹת עֵת וְזִמְנ, אֲדַע כִּי לֹא אֶמְלֹט, וְלֹא אֶהְיֶה בְּכָל הָעוֹלָם
שׁוֹלֵט"; עַל-כֵּן רָאִי לְהִרְגִיעַ אֶת עֲצָמְךָ, וְאַל תַּהֲיִי כָּךְ בְּעֲצָבוֹת,
וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִהַשָּׁמַיִם.

וּבִאֲמַת לֹא חָסַר לְךָ כְּלוּם, כְּמוֹ שְׁאָמַר לְךָ הַר״פּא, אֵף אֶת
סוּבָלַת מִהַעֲצָבִים, שְׁדָבַר זֶה הִבִּיא אוֹתְךָ לְכָל הַבְּעִיּוֹת.

רָאִי לְקַבֵּל אֶת הַכֹּל בְּנִקְל, וְאִז גַּם בְּעֵלְךָ יִשְׁתַּף עִמָּךְ פְּעֵלָה, וְכָל
הַחַיִּים אֲצִלְכֶם יִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרִי.

הַמְּאֵחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִהַשָּׁמַיִם...

פֹּה תִקְבְּלִי רְצוּף כְּמָה קוֹנְטְרָסִים שִׁיְהִיו אִתְּךָ.

קעו אָשֶׁר ח' נו – ח' נח בנחל
ח' נו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגֵשׁ, ה' טבת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל מְשַׁפְּחַת ... שְׂיַחֲיוּ.

אַתְּ מִכְתַּבְּכֶם לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶכֶם מִמָּה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּעֵינַי מְצִיאַת הַזּוּוּג, אֶקְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵם תִּמְשִׁיכוּ לֹאמַר אֶת הַתְּפִלָּה בְּקוֹנְטֵרַס "מְצִיאַת-הַזּוּוּג", וְכֵן לְקַיֵּם אֶת כָּל הָעֲצוֹת הַנְּאֻמְרוֹת שָׁם, תִּזְכּוּ לְמִצַּא בְּקָרוֹב אֶת זְוִיגְכֶם.

הַעֲקֵר לֹא לְהַתְיָאֵשׁ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

רְאוּ לְחִלְקַי בֵּין הַיְדִידִים וְהַקְּרוֹבִים אֶת הַקּוֹנְטֵרַס "מְצִיאַת-הַזּוּוּג", וּבְזֶה שְׁתַּעֲזְרוּ לְאַחֲרֵים, יַעֲזֹר לְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ח' נח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגֵשׁ, ה' טבת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אַתְּ מִכְתַּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמַחֲתִי לְשִׁמְעַי אִיךָ אֶת מְחֻזְקַת אֶת עֲצֻמְךָ בְּתַקְּךָ הַקְּטָנוֹת וְהַבְּלוּלִים שְׁלָךְ.

רְאֵי לְקַיֵּם אֶת הָעֲצוֹת הַמוֹבָאוֹת בְּקוֹנְטֵרַסִים, וְאִז תִּזְכּוּ לַעֲבֹר אֶת הַחַיִּים בְּנִקְלָה.

מַה טוֹב וּמַה נְּעִים, אִם תִּזְכּוּ אֶת אַחֲיָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִם הַקּוֹנְטֵרַסִים הָאֵלֶּה, שְׂאֵת בְּעֲצֻמְךָ נְהַגִּית מֵהֶם, וּבְזֶה אֶת מְגִלָּה אֶת טוֹב לְבָרְךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּצְּלִיחֵי בְּחַיֵּיךָ תָּמִיד.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז תִּרְאֵי שְׂנוּי לְטוֹבָה,

אָשֶׁר ח' נט – ח' ס בְּנַחֵל קַעֲזוּ

כִּי הִתְפַּלֵּה מִכְנֻסֹת אַמוּנָה בְּלֵב הָאָדָם, וּכְשֵׁיִשׁ לֹו אַמוּנָה, יֵשׁ לוֹ
אֶהְבָּה, כִּי הָאוֹהֵב אֶת הָאֵב — יֵאֱהָב אֶת בְּנָיו.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׂנוֹזָה לְאֶהְבֵת יִשְׂרָאֵל אַמְתִּית,
וּלְזִכּוֹתֵם לְשׁוֹב בְּתִשְׁבָּה שְׁלָמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ח' נט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ה' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי.

יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּוְרִיד אֶת הַקְּלָלָה מִבֵּיתְכֶם, וַיְהִי
הַבְּרָכוֹת מְצוּיֹת בְּבֵיתְכֶם תָּמִיד.

הִזָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתְּדַקְדְּקִי בְּשִׁמְרַת שַׁבָּת, וּלְקַדֵּשׁ עַל הַיַּיִן
בְּכַנִּיסָתָה וּלְהַבְדִּיל עַל הַיַּיִן בִּיצִיאָתָה, אֲשֶׁר בְּזִכּוֹת זֶה זֹכִים לְבָנִים
וּלְחֲתָנִים תְּלַמִּידֵי חֻכְמִים.

תְּדַלִּיקוּ גֵרוֹת כְּמִסְפַּר הַנְּפֹשׁוֹת שֵׁישׁ בְּבֵיתְכֶם לְכַבּוֹד שַׁבַּת-קִדְּשׁ,
וְגַם לְהוֹסִיף שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שְׁמֹן זַיִת, וְגַם זֶה יַעֲזֹר לָכֶם לְבָנִים תְּלַמִּידֵי
חֻכְמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ח' ס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ה' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל הַבְּחוֹר ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד אֲנִי מְצַטְעֵר מִכֹּל מַה שֶׁעוֹבֵר

קעח אָשֶׁר ח' סא בַּנְחָל

עֲלִיךָ בַּפְּרֻטִּיּוֹת בַּפֶּגֶם הַבְּרִית. וּפֹה אָנִי שׁוֹלַח לְךָ קוֹנְטְרָס "טְהֵרַת הַבְּרִית", וּתְעִין בּוֹ, וּתְקַים אֶת כָּל אֲשֶׁר נֶאֱמַר בּוֹ, וְאַז תִּזְכֶּה לְתַקּוֹן נְצִיחַ.

הַעֲקָר רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לֹאמַר בְּכָל יוֹם הַעֲשֵׂרָה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים, שְׁגִלָּה רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא תַקּוּן גְּדוֹל לַפֶּגֶם הַבְּרִית, וּבִזְכוּת זֶה תִּזְכֶּה לְצֵאת מֵהַפַּח הַנֶּשֶׁבֶר שֶׁנִּפְלְתָ בּוֹ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבָעוּלִים, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהִיּוֹת שְׂבוּר, אַדְרָבָּה, זֶה עֲקָר גְּדֻלַּת הָאָדָם — כְּשִׁזְזָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאָף שְׂעוּבָר עָלָיו מֵה שְׂעוּבָר, מְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּיִוְתָר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַתְחַדֵּשׁ תְּמִיד, וְתִצְלַח בְּרַבְּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ח' סא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ה' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד אָנִי מְצֻטְעָר בְּכָל מֵה שְׂעוּבָר עֲלִיךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מֵהַשָּׁמַיִם — הֵן עַל הַעֲיָנִים וְהֵן עַל הָאֲזָנִים.

רְאֵה לְשָׁמֵר שְׁבֵת-קִדְשׁ וְלֹא לְחַלְּלָהּ, כִּי הַשְּׁבֵת מִמְּשַׁכֵּת רְפוּאָה לְשׁוֹמְרִים אוֹתָהּ וּשְׂמֵחִים בָּהּ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל מֵה שְׂאֵתָה צְרִיךְ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת כְּמִי שְׂמֵדְבָר אֵל חֵבֵר טוֹב, וְעֲלִיךָ לְהַכְנִים בְּדַעְתְּךָ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ,

אָשֶׁר ח' סב בְּנַחַל קַעַט

וְשׁוֹמֵעַ כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים עִמּוֹ. וְרַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת רַחֲמָנוּת, סִימָן יא): עַל־יְדֵי בְקָשַׁת הַרְחָמִים זֹכָה לַעֲשׂוֹת שְׂדוּכִים טוֹבִים וְהַגּוֹנִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְמַצֵּא בְקָרוֹב אֶת בֵּית זְוִגְתְּךָ, אִם אֲפֹשֶׁר שְׁתַּסַּע אֶל הַצִּיּוֹן הַקְדוּשׁ שֶׁל רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּס בְּעִיר טְבֵרְיָה, וְתַדְלִיק שָׁם גַּר שֶׁל שְׁמָן זַיִת, וְתַבְטִיחַ לוֹ אִיזוֹ הַבְּטָחָה, שְׁתַּעֲשֶׂה בְּחַיֶּיךָ אֵיזָה דְבַר טוֹב וּמִצְוָה לְזְכוּת הַרְבִּים, אֲזַ תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת, שְׁתִּזְכֶּה לְמַצֵּא אֶת בֵּית זְוִגְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ח' סב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ה' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, כִּי זֶה כַּמָּה חֲכִיתִי וְצַפִּיתִי לְרֵאוֹת כְּתִיבַת יָדְךָ מֵאֵז שְׁחִזַּרְתָּ לְשָׁם.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי לֹא בַחֲנָם נִכְנַס בְּךָ רִצּוֹן וְחַשְׁק לְחִזוֹר לְשָׁם, כִּי הִכַּל מִהַשָּׁמַיִם, כְּדֵי שְׁתַּחֲזֹר בְּאַמַּת בְּתִשׁוּבָה, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל, שְׁעַקֵּר הַתִּשׁוּבָה — כְּשִׁחֲזָרִים עוֹד פַּעַם אֶל הַמְּקוֹם שֶׁהָיָה שָׁם וּמְחִזְקִים מַעֲמָד, וּמִי יוֹדַע אִם לֹא שָׁבַת שׁוֹב אֶל אוֹתוֹ מְקוֹם, וְכִּי שְׁתַּעֲוֹרֵר וְתַחֲזֹק אֶת חֲבֵרֶיךָ, כִּי זֶה עַקֵּר הַתִּשׁוּבָה — כְּשִׁאֲדָם מַעֲוֹרֵר וּמְחִזֵּק גַּם אֶת הַחֲבָרִים שְׁחָטָא עִמָּהֶם.

אַהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! כְּבָר אָמַר הַחֲכָם: "הַשְּׁלֵמַת הָעוֹלָם לְהַזְהִיר מִן הָעֲבָרוֹת, וּיְדִיעַת הַבוֹרָא רַם וְנִשְׂא וּלְהֵאֲמִין בּוֹ", וְעַל-כֵּן רְאֵה לְקַיֵּם זֹאת בְּשִׁלְמוֹת, וְהַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, בְּפָרֵט עֲכָשׁוּ, שְׁאֵתָה נִמְצָא בְּרַחוּק מְקוֹם מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְאֵתָה שְׁבוּר בְּעֲצָמְךָ, וְעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר, דִּיקָא עֲכָשׁוּ תִפְלֹתְךָ חֲשׁוּבָה בַשָּׁמַיִם. כְּמֵאֲמַר הַחֲכָם: "מְתֵי הַתִּפְלָה

קפ אָשׁר ח' סג בַּנְחַל

נִשְׁמַעַת? בַּעַת שְׁהַנְפֵּשׁ נִכְנַעַת, וְהַעִיֵן דּוֹמַעַת, וְהַתְּלָאָה לְקִירוֹת הַלֵּב
נוֹגַעַת”.

רְאֵה לְשִׁמַּח אֶת עֲצָמֶיךָ בְּכָל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּפְל
בְּדַעְתָּךְ כָּלֵל כִּי סוּף כָּל סוּף תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת עֲצָמָאִי, וְתִתְחַתֵּן בְּסִימָן
טוֹב וּבְמִזְל טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכֹתֵב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

ח' סג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשׁ, ה' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי
מְאֹד, שׁוֹתָה מִיַּי הַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גְּרוּ
יָאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי, וּמְאֹד שְׂמַחֲתִי לְשִׁמְעַ, שְׂאֲתָה מְחֻזָּק
אֶת עֲצָמֶיךָ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עַל-פִּי דְרָכֵי עֲצוּתִי הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁל
רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֻלְקָנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׁזָכִינוּ
לְהִתְנַדֵּעַ מִרְבֵּי אֱמֶת פְּנֵה, הַמְּגַלָּה לָנוּ עֲצוֹת נִפְלְאוֹת כְּאֵלוּ, מֵה הֵיִינוּ
עוֹשִׂים בְּלַעֲדֵי עֲצוּתִי שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל. עַל-כֵּן מֵאַחַר שְׁזָכִינוּ לִידַע
מִרַבְּנוּ ז"ל, עֲלֵינוּ לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת לְמוֹדוֹ הַטוֹב לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל.
וְלָכֵן רְאֵה לְזַרְז אֶת עֲצָמֶיךָ בְּכָל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, לְפָרְסֵם אֶת
דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, עַל-יְדֵי הַפְּצַת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים.

וְאִם יִהְיֶה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶזְרְךָ וַיִּרְחִיב לָךְ, רְאֵה לְמַמַּן אֶת
הַדְּפֹסֶת הַקּוֹנְטְרָסִים.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמֶיךָ לְעֵיִן בְּכָל יוֹם בְּשָׁנִים אוֹ שְׁלֹשָׁה מִכְתָּבִים בְּעֵלִים
לְתַרוּפָּה כְּסִדְרָן, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרְגוּעַ לְנַפְשְׁךָ, כִּי הַדְּבוּרִים שֶׁל מוֹהֲרָנִי"ת
ז"ל, הֵם כֹּה פְּשׁוּטִים, עַד שֶׁכָּל אֶחָד יְכוּל לְמַצָּא אֶת עֲצָמוֹ בָּהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ח' סד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּגַּשׁ, ה' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד אֲנִי מַצְטַעֵר מִכָּל מֵה שְׁעוֹבֵר
בְּבִיתְכֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּפִרְנֶסָה בְּשִׁפְעַ גְּדוֹל, וַיַּעֲשֶׂה
עִמָּכֶם נִסִּים וּנְפִלְאוֹת, וְשִׁתְּהִיָּה רַק הַבְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם
תָּמִיד.

עֲלִיכֶם לְשָׁמֵר מְאֹד אֶת הַשִּׁבְתָּ, וְאִזּוּ הַשִּׁבְתָּ תִּשְׁמַר עֲלֵיכֶם, וְאִם
זוֹכִים לְשָׁמֵר אֶת הַשִּׁבְתָּ, הַשִּׁבְתָּ תָּבִיא לָכֶם פִּרְנֶסָה לְכָל הַשָּׁבוּעַ.

רְאוּ לְהַדְלִיק שִׁבְעָה גֵרוֹת שֶׁל חֵלֶב לְכַבּוֹד שִׁבְת-קֹדֶשׁ כְּמִסְפָּר
הַנִּפְשׁוֹת, וְגַם תּוֹסִיפוּ שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת, וּבִשְׁעַת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת
תִּבְקְשׁוּ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ עַל הַצְּלַחַת הַיְלָדִים, וְגַם עַל בְּרִיאוֹתֵם,
וְהַצְּלַחַת וּבְרִיאוֹת בְּעַלְוֵי, כִּי הַתְּפִלוֹת שֶׁהָאִשָּׁה מִתְּפַלֵּלָת אִזּוּ, הֵן מְאֹד
מְרֻצּוֹת וּמְקַבְּלוֹת בְּשָׂמַיִם.

נָא לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵית אִם הֵם כְּשֵׁרוֹת, גַּם לְהַזְהִיר
בְּכִשְׁרוֹת הָאֲכִילָה אֲשֶׁר מוֹעִיל לְבְּרִיאוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ח' סה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּגַּשׁ, ה' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

קפב אָשֶׁר ח' סו בַּנְחָל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מֵהַשָּׁמַיִם, וְתַעֲבְרֵי
אֶת הַנְּתוּחַ בְּשָׁלוֹם, וּמְלֶאכֶּה רְפָאֵל יַעֲמֵד עַל יְמִין הָרֹפֵא, וַיִּשְׁמַר
אוֹתָךְ מִכָּל רָע, וְתִזְכְּרִי לַחֲזוֹר לְבֵיתְךָ בְּרִיאָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְרוּת רַב גַּחַת מִיּוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ח' סו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ה' טַבַּת הַיְתָשְׁמ"ו.

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה בְּבֵיתְכֶם, רְפוּאוֹת
וַיִּשׁוּעוֹת, וְתַצְּלִיחוּ בְּכָל דְּרָכֵיכֶם.

נָא וְנָא לְבָדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת.

הֲיֵה רְאוּי שְׁתַּדְּלִיקוּ מְסַפֵּר גֵּרוֹת כְּמְסַפֵּר נְפִשׁוֹת בֵּיתְכֶם לְכָבוֹד
שֶׁבַת-קֶדֶשׁ, וְלְהוֹסִיף עוֹד שְׁנֵי גֵּרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וּבַעֲת הַדְּלָקַת
הַגֵּרוֹת תִּבְקָשׁוּ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ — עַל הַצְּלִיחַת הַיְלָדִים וְגַם עַל
בְּרִיאוֹתֵם, וְהַצְּלִיחַת וּבְרִיאוֹת בְּעַלְיָךְ, כִּי הַתְּפִלוֹת שֶׁהָאִשָּׁה מְתַפְּלֶלֶת
אֹז, הֵן מְאֹד מְרֻצּוֹת וּמְקַבְּלוֹת בַּשָּׁמַיִם.

נָא וְנָא לְהַשְׁמִיעַ בְּבֵיתְכֶם קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמֻחָה, שְׂתַמִּיד
יִשְׁמְעוּ שִׁירִים שְׂמֻחִים בְּבֵיתְכֶם, עַל-יְדֵי טֵיִיף וְקֶסֶטָה, וְהַשְׂמֻחָה
מְשֻׁרָה אֶת הַשְּׂכִינָה בַּבַּיִת, וְכִשְׁהַשְּׂכִינָה בַּבַּיִת אֹז הַהַשְׂפָּעָה בַּבַּיִת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְבָרַךְ אֶתְכֶם בְּכָל הַבְּרָכוֹת הַכְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה,
וְתַהֲיֶה תְּמִיד בְּרִיאִים וּמְצַלְחִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר ח' סז בְּנַחַל קפג
ח' סז.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ה' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי, וּמְאֹד אֲנִי מִצְטַעֵר מִכָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר, לֹא לְהִתְיַאֵשׁ! כִּי הֵיֵאוּשׁ לֹא יָבִיא אוֹתְךָ אֶל שׁוֹם דְּבָר, רַק הַיִּשׁוּר אֶל הַשְּׂאוּל תִּחְתִּית. וְאִךָ שְׁמֵרֵב מְרִירוֹת לְבָבְךָ נִדְמָה לָךְ כְּאִלוֹ אֶבֶד מְנוּס מִמֶּךָ, עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל זֶה מִפְּנֵי שְׁנַעְעִלָם וְנִסְתָּר מִמֶּךָ אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ — מִצַּד הַכְּפִירוֹת שֶׁנִּכְנְסָה בָּךְ. וּכְמֵאֲמַר הַחֶכֶם: "הַכְּפִירָה תִּתְחִיל בְּלֵב כְּדָמוֹת נִקְדָּה שְׁחָרָה, כָּל מַה שֶּׁתּוֹסִיף — תִּשְׁחִיר הַלֵּב כָּלוֹ". וְכַמְדַּמְנִי שָׁגַם אֶצְלָךָ הַתְּחִיל כָּךְ, עַל-יְדֵי שֶׁנִּכְשַׁלְתָּ בַּפֶּגַם הַבְּרִית, עַל-יְדֵי-זֶה עָשִׂיתָ כְּתָם שְׁחָר כְּדָמוֹת נִקְדָּה שְׁחָרָה עַל נַפְשְׁךָ, וְכָל מַה שֶּׁהוֹסַפְתָּ חֲטָא, בֶּן נִשְׁחָר הַלֵּב כָּלוֹ.

וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְעַדִּין יְכוּלִים לְצַאת מִהַבּוֹץ וְהַחֲשֵׁף הַכִּי גְדוֹל, וַיְכוּלִים לְכַבֵּס וְלִנְקוֹת אֵת נִשְׁמָתוֹ, וְלְהַעֲלוֹתָהּ וְלְהַגְבִּיהָ אֶל שְׂרָשָׁה, יִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָּה וְיִהְיֶה מַה שִׁיְהִיָּה, אֶפְלוּ כְּבָר עֵבֵר עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, עַדִּין יֵשׁ לוֹ תִקְוָה טוֹבָה לְתַקֵּן הַכָּל, וּבַפְּרָט עַל-יְדֵי עֲצוּתוֹ הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיתְמִיד בְּהֵן!

פֹּה תִקְבַּל רְצוּף פְּמָה קוֹנְטֵרְסִים, רְאֵה לְעֵינַי בְּהֵם בְּכָל יוֹם, וְשָׁם תִּמְצָא מְרַגוּעַ לְנַפְשְׁךָ. הַעֲקָר אֶל תְּדַאֵג וְאֶל תִּתְיַאֵשׁ כָּלֵל, כִּי יֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתְךָ, וְאֶל תִּהְיֶה כָּל-כָּךְ מִמְרָמֵר וְקָשָׁה יוֹם, כִּי בְּנֻדָּאֵי בֹא יָבוֹא יוֹם יִשׁוּעָתְךָ.

חִזַּק וְאַמֵּץ רַק הַיּוֹם הַזֶּה, וְאַזּוֹ יִשְׁמַר אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִכָּל הַעֲבוּעִים הַרוֹצִים לְהַטְעוֹת אוֹתְךָ, כְּאִלוֹ אֶבֶד מְנוּס מִמֶּךָ, וְאַיִן לָךְ כְּבָר שׁוֹם תִּקְוָה — תִּלְעַג לָהֶם, וְתִבְטַח בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִהַשָּׁמַיִם...

קפד אָשׁר ח' סח בַּנְחַל
ח' סח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִיר לְיוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי
מְאֹד, שׁוֹתָה מִימֵי הַנְּחַל נוֹבַע מְקוֹר הַכְּמָה ... גֵּרוּ יֵאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִוֹדוֹת שִׁשְׁאֵלֶת, כְּמָה צְרִיכִים לְהִפְסִיק בֵּין קָבֵר צַדִּיק לְרָשָׁע
וְכוּ', בְּוֹדָאֵי צְרִיכִים לְהִזְהַר בְּזוֹה לְכַתְחֻלָּה מְאֹד, כִּי כְּבָר אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִנְהֶדְרִין מו.): לְפִי שְׁאִין קוֹבְרִין רָשָׁע אֶצֶל צַדִּיק
וְכוּ', וְכִשֵּׁם שְׁאִין קוֹבְרִין רָשָׁע אֶצֶל צַדִּיק, כִּף אִין קוֹבְרִין רָשָׁע חֲמוֹר
אֶצֶל רָשָׁע קָל, עֵין שָׁם. וּבְשִׁבִיל זֶה נִזְהָרִים הִירָאִים וְהַשְּׁלָמִים לֹא
לְהַקְבֵּר בֵּין מְחַלְלֵי שַׁבָּתוֹת וְכוּ', וַיֵּשׁ לָהֶם עַל מַה לְסַמֵּךְ, כִּי מַה הֵם
צְרִיכִים שְׁכָנִים פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל אַחַר מִיתָתָם?! עִם כָּל זֹאת כְּשִׁאִין
בְּרַרְהָ, רְאִיתִי בְּשׁו"ת "רַבְּנֵנוּ יוֹסֵף נִחְמָיָה" (יִוְרָה דְּעָה פ"ז), שֶׁדֵּן בְּעִנְיָן
זֶה, וּפּוֹסֵק: כְּשִׁאִין בְּרַרְהָ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת הַפְּסֵק ד' אַמּוֹת מִכָּל
הַצְּדָדִים, עִם כָּל זֹאת נוֹתֵן גַּם עֲצָה, שְׁיַעֲשׂוּ גְדֵר שֶׁל בְּרוֹזֵל סָבִיב
הַקָּבֵר גְּבֵה עֲשָׂרָה טְפָחִים, כְּדֵי שְׁיִהְיֶה נֶכֶר שְׁנֵיהֶם קָבֵר בְּפָנָי עֲצָמוֹ,
וּמוֹסִיף וּמְבִיא, שְׁרוּאִים בְּעִיר קְרֵאקָא בְּבֵית הַחַיִּים הַיֵּשֵׁן, אֲשֶׁר
נִקְבְּרוּ שָׁם מְאוּרֵי יִשְׂרָאֵל: הַרְמ"א, הַתּוֹסְפוֹת יוֹם טוֹב, וּמְגִלָּה
עֲמֻקּוֹת, וְכֵלֶם מְסִיגִים בְּמַחֲצוֹת שֶׁל יְתוּדוֹת בְּרוֹזֵל, וּמְסַתְּמָא כֵּן הִיא
מְשֻׁנֵּים קְדַמוֹנִיּוֹת, וְנִרְאָה טַעַמָּם בְּזוֹה — מִשׁוּם שְׁאִין לְקַבֵּר אֶפְלוֹ
צַדִּיק וּמִכָּל שְׁפָן בֵּינוֹנֵי אֶצֶל חֲסִיד מְפֻלָּג, וּמִי יְדָמָה וּמִי יִשְׁוֶה
בְּמִפְּלָגִים הַלְלוֹ, זְכוּתָם תִּגַּן עֲלֵינוּ, עֵין שָׁם.

וּבִאֲמַת רְאִיתִי בְּהַרְבֵּה בְּתֵי חַיִּים בְּאוּקְרֵינָה, שְׁפָן קוֹבְרִים
יְרָאִים וְשְׁלָמִים עִם מַחֲצָה שֶׁל בְּרוֹזֵל סָבִיב הַקָּבֵר, וְאוּלַי הַטַּעַם,
שְׁשָׁם לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְהַפְרִיד בֵּין צַדִּיק לְבֵין מְחַלְלֵי שַׁבָּת וְכוּ', וְלָכֵן
יִצְאוּ רַק עִם גְּדֵר שֶׁל בְּרוֹזֵל. וְלָכֵן לְכַתְחֻלָּה, אִם יְכוּלִים לְקַבֵּר אֶת
הַמֵּת בְּבֵית עֲלָמִין בְּחֻלְקָה שֶׁל שׁוּמְרֵי שַׁבָּת — אִין לְמַעֲלָה מְזָה,
אֲבָל בְּנִדּוֹן דִּינָן יֵשׁ לְקַיֵּם אֶת הָעֲצָה הַזֹּאת — לַעֲשׂוֹת מַחֲצָה שֶׁל

אָשׁר ח' סט בְּנַחַל קפה

בְּרִזָּל עֲשֶׂה טַפְחִים סְבִיב הַקָּבֶר. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְגַדֵּר אֶת
פְּרָצְתָנוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ח' סט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֹר לַיּוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיֵעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי
מְאֹד, שׁוֹתֵה מִיְמֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, שְׁאֲבָרְךָ בְּשָׁנָה רִאשׁוֹנָה מְכָרַח לְלַמֵּד טוֹר וְשִׁלְחָן
עֲרוּךְ הַלְכוֹת נְדָה, עַד שִׁיְהִיָּה בְּקִי בָהֶם, כִּי זֶה גּוֹבֵל בְּאִסּוּר כְּרִיתוּת,
וְאִפְלוּ אַחַר שָׁנָה רִאשׁוֹנָה, כְּדָאֵי שְׁפַל אֲבָרְךָ יֵרָא שְׁמַיִם יִלְךְ אֶל
שַׁעוֹר שְׁחֹזְרִים בּוּ עַל הַהֲלָכוֹת הָאֵלוּ.

וּמִסְפָּרִים עַל הָאִישׁ אֱלֶקִי רַבִּי אוּרִי מְסֻטְרַע־לִיֶּסֶק זִי"ע, שְׁחֹזֵר
עַל הַלְכוֹת נְדָה אֶלְךָ פְּעָמִים, וְיֵאֵם בְּאַרְזִים נְפִלָה שְׁלֵהֶבֶת, מֵה יֵאמְרוּ
אַזּוֹבֵי הַקִּיר?! כִּי אִם צְדִיק פְּרוּשׁ וְקְדוּשׁ כְּזֶה חֹזֵר עַל הַלְכוֹת אֵלוּ
אֶלְךָ פְּעָמִים, אֲשֶׁר זֶה מִמֶּשׁ גְּזֵמָה, אֲזִי אֵיךְ קִטְנִי עֲרַךְ כְּמוֹנוּ לֹא נִחְזֹר
עַל זֶה עַל-כָּל-פָּנִים פְּעַם בְּשָׁנָה.

דְּרוֹעַ בֵּין אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמָנוּ, שֶׁהֵרֵב הַקְדוּשׁ הַזֶּה חֲבַב מְאֹד אֶת רַבְּנוּ
ז"ל, וְהָיָה סִפְרוֹ "לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי" מְאֹד מְאֹד חֲבִיב בְּעֵינָיו, וְסִפְרוֹ
תְּלַמִּידָיו לְמוֹהֲרֵי ת"ז"ל, שֶׁהֵיָתָה דְרָכּוֹ לֹמַר עַל עֲצָמוּ בְּלִשׁוֹן גְּנָאֵי:
אוּרִי, אוּרִי וְכוּ', וְוִי קַעֲנִסְטוּ זְאֲגִין תּוֹרָה וְוַעֲזַן דְּעַר "לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵי" וְ
אִיז דָּא אוּרִי דְּעַר וְוַעֲלִט. וְהֵרֵב הַקְדוּשׁ רַבִּי יִשְׁכָּר דִּב מִבְּעִלְזָא זִי"ע,
אָמַר עֲלָיו, שְׁעֵבֵר אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה כְּמוֹ אֶחָד שְׂרָץ עַל גְּחָלִים בּוֹעֲרוֹת.
וְעוֹד הִרְבֵּה צְדִיקִים אָמְרוּ עֲלָיו שְׁבַחִים מְפִלְגִים עַד מְאֹד. וְלִכֵּן אִם
הוּא חֹזֵר עַל הַלְכוֹת נְדָה אֶלְךָ פְּעָמִים, רְאוּי לְכַלְנוּ לְהַתְבַּיֵּשׁ מְאֹד,

קפו אָשׁר ח' ע בנחל

ועל-כל-פְּנִיִּים פּעַם בַּשָּׁנָה לְגַמֵּר טוֹר וּבֵית יוֹסֵף וְשִׁלְחַן עֲרוּף עִם כָּל הַנוֹשְׂאֵי כָּלִים הַלְכוֹת נְדָה, וְלֹא לְהִסְתַּפֵּק בְּקִצּוּרֵי הַלְכוֹת.

וּצְרִיכִים הִרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא יִפְשַׁל בְּעוֹן הַחֲמוּר שֶׁל נְדָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ח' ע.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֹר לַיּוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִיָּמֵי הַנַּחֲל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה ... גֵּרֹו יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֹדוֹת שֶׁשָּׂאֵלָתָּ בְּעִנְיָן אֲמִירַת קִדִּישׁ וְכו', וְאִם נִכּוֹן לְשַׁכַּר אֶת מִישֶׁהוּ וְכו', פְּלֵא גְדוֹל שֶׁאַתָּה שׁוֹאֵל שְׂאֵלָה כְּזוֹ, אֲשֶׁר לֹא מִתְאִים לָךְ וְכו', וְאַעֲתִיק לָךְ מֵהַ שֶׁכָּתַב רַבְּנוּ אֶלְעָזָר מִגַּרְמִיזָא ז"ע, בְּסִפְרוֹ "חֲכָמַת הַנֶּפֶשׁ" (שְׂרָשׁ כט): מְעַשֶּׂה בְּרַבִּי עֲקִיבָא, שֶׁהָיָה מְהֵלֵךְ בְּבֵית הַקְּבָרוֹת, וּפָגַע בְּאָדָם אֶחָד שֶׁהָיָה עָרֹם וְכֶסוּס הוּא רַץ, גִּזַּר רַבִּי עֲקִיבָא וְהֶעֱמִידוֹ. אָמַר: "וַיִּמָּה רָאוּ בָּךְ לַעֲשׂוֹת עֲבוּדָה קָשָׁה כְּזֹאת?" אָמַר לוֹ: "אֵל תְּעַכְבְּנִי, פֶּן יִרְגִּישׁוּ בֵּי הַמַּמְנִים עָלַי". אָמַר לוֹ: "מָה טִיבָּךְ?" אָמַר לוֹ: "מֵת אָנִי, וּבְכָל יוֹם שׁוֹלְחִים אוֹתִי לְחֻטֵּב עֲצִים, וְשׁוֹרְפִים אוֹתִי בְּהֵם". אָמַר לוֹ: "מָה תִּקְנֶה יֵשׁ לָךְ?" אָמַר לוֹ: "אִם יֵשׁ לִי בֶּן זָכָר, וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי הַקְּהָל, וַיֹּאמֶר 'בְּרַכּוּ' וַיְהִי שְׂמֵה רַבָּה מְבָרֵךְ, מִיָּד יִתִּירוּ אוֹתִי מִן הַפְּרָעִיּוֹת"; הָרִי אָנֹו רֹאִין, שְׂמִי שְׂמֵתָפִיל בְּנוֹ, עוֹזֵר לְאָבִיו בְּגִיּהוֹנֹם. עַל-כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קִדּוּשִׁין ל): הַמְּלַמֵּד בְּנוֹ וּבֶן בְּנוֹ תוֹרָה, כְּאֵלוֹ קַבְּלָה מִהֵר סִינִי, דְּכָתִיב (דְּבָרִים ד, י): "וְהוֹדַעְתֶּם לְבְּנֵיךָ וּלְבְּנֵי בְּנֵיךָ יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי הַנְּוִ"ה אֶלְקִיךָ בְּחֹרֵב", עֵינֵן שָׁם. מְכַל זֶה רֹאִים מָה הַקְּדִישׁ שֶׁל הַבֶּן גּוֹרֵם לְאָבִיו בְּשָׂמִים. וְלָכֵן פְּלֵא גְדוֹל, שֶׁאַתָּה בְּכָלֵל שׁוֹאֵל דְּבַר כְּזֶה.

אֲשֶׁר ח' ע בְּנַחֵל קפז

ובימי מוֹהֲרֵינֵנוּ וְ"ל הַתְּקַרְב אֲבָרָךְ אֵלָיו, וְהֵאבָא הָיָה מִתְנַגֵּד גְּדוֹל מְאֹד עַל בְּנוֹ, שֶׁהַתְּקַרְב אֶל דַּעַת רַבְּנֵנוּ וְ"ל, וְרָדְפוּ עַד חֲרָמָה. לְיָמִים נִפְטָרָה אִשְׁתּוֹ, וְהִבֵּן הַתְּחִיל לֹאמֵר קְדִישׁ, וּכְדָרְךָ אֲנִישִׁי שְׁלוֹמֵנוּ — בְּכֹנֶנָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וּבְהַתְּעוֹרְרוֹת רַבָּה וּבְכִבּוּיֹת עֲצוּמוֹת, וְהָאֵב הַתְּחַרַּט אֲזֵי מְאֹד מְאֹד עַל שְׁרוּדְךָ כָּל־כָּף אֶת בְּנוֹ, וְאָמַר לְעֲצָמוֹ: נִמְצָא, כְּשֶׁאֲנִי אֶסְתַּלֵּק מִהָעוֹלָם, אֲזִי גַם אֲחֲרַי יֵאמַר בְּנֵי קְדִישׁ בְּהַתְּעוֹרְרוֹת וּבְהַתְּחַזְּקוֹת כְּזוֹ, וּמֵאֲזֵי הַחֵל לְקַרְב אֶת בְּנוֹ מְאֹד, עַד שֶׁגַם הוּא הַתְּקַרְב אֶל דַּעַת רַבְּנֵנוּ וְ"ל.

וּרְאִים מַה זֶה קְדִישׁ אַחַר אָבָא אוֹ אִמָּא! וְלִכֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשֵׁין מ.א.): מִצְּנָה בּוֹ יוֹתֵר מִבְּשָׁלוּחוֹ; וְלִכֵּן אִתָּה בְּעֲצָמְךָ מְכַרְח לְהַגִּיד קְדִישׁ, וּכְדָאֵי הָאבָא שֶׁתְּתַאֲמֵן בְּשִׁבְלֵי לֹאמֵר עָלָיו קְדִישׁ בְּמִשְׁפָּךְ שְׁנַת הָאָבֵל, וְאָף שֶׁבָּא לָךְ מְאֹד קָשָׁה, זְכוּר תִּזְכֹּר שֶׁאִתָּה עוֹזֵר בְּזֶה לְנִשְׁמַת אָבִיךָ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשֵׁין ל.א.): מְכַבְּדוֹ בְּחַיָּיו וּמְכַבְּדוֹ בְּמוֹתוֹ; וּכְמוֹ שֶׁצָּרִיכִים לְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים בְּחַיֵּיהֶם, כְּמוֹ־כֵן צָרִיכִים לְכַבְּדֵם גַּם אַחַר מוֹתֵם, וְזֶה — עַל־יְדֵי אֲמִירַת קְדִישׁ אַחֲרֵיהֶם, וְלִלְמַד פֶּרֶק מְשֻׁנִּיּוֹת לְעֻלּוּי נִשְׁמַתְּם. וְכָל מִצְּנָה וּמִצְּנָה שֶׁמְקִימִים, צָרִיכִים גַּם לַחֲשֹׁב, שֶׁזֶּה לְטוֹבַת נִשְׁמַתְּם. וְזוֹ הַזְּכוּת הִכִּי גְּדוֹלָה שֶׁיְלֻדִים יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת לְנִשְׁמַת הַהוֹרִים שֶׁנִּסְתַּלְּקוּ. וְאִם הָיוּ יוֹדְעִים אֵיזָה נַחַת־רוּחַ גּוֹרְמִים לְמַעַלָּה בְּשִׁמְיָם לְנִשְׁמַת הַנִּפְטָר, הָיוּ מִתְאַמְּצִים בְּיוֹתֵר לַעֲשׂוֹת כָּל מַה שֶׁיְכַלְתֵּם בְּעִבּוֹר נִשְׁמַתוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתְּכַנְּיֵם אֶת הַדְּבָרוֹרִים הָאֵלֶּה בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, וְתִשְׁנֶה אֶת כָּל הַדְּמִיוֹן שֶׁלָּךְ. וּמְאֹד כּוֹאֵב לִי, שֶׁאֶפְלוּ הַיְתֵה לָךְ הָרָה אֲמִינָא כְּזוֹ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

קפח אָשֶׁר ח' עא בַּנְחַל

ח' עא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, אור ליום רביעי לסדר ויגש ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי
מְאֹד, שׁוֹתֶה מִיָּמֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הִיְסוּד אֶצֶל רַבְּנוּ ו'ל הָיָה הַמְדוּת, וּבִשְׁבִיל זֶה מָסַר לָנוּ אֶת
"סִפְר־הַמְדוּת", וְאָמַר עַל עֲצָמוֹ, "שֶׁהַסֵּפֶר הַזֶּה עָשָׂה אוֹתוֹ יְהוּדִי",
וְרָצָה מְאֹד שֶׁכָּל אֶחָד מֵאַתְּנוּ יִהְיֶה לוֹ בְּכִיסוֹ "סִפְר־הַמְדוּת", כְּדֵי
שְׁנוּכַל לַעֲיֵן בּוֹ תָּמִיד, כִּי הַמְדוּת הֵן יְסוּד כָּל הָאָדָם. וַיֵּשׁ דְּבוּר
מִרַבְּנוּ ו'ל: אִם קִיְסָרִין וּמְלָכִים הָיוּ יוֹדְעִים אִיךָ שְׂאֲנִי מְלַמֵּד אֶת
אֲנָשֵׁי דֶרֶךְ אֶרֶץ, הָיוּ שׁוֹלְחִים אֶת בְּנֵיהֶם לְלַמֵּד אֶצְלִי דֶרֶךְ אֶרֶץ, כִּי
אֶצֶל רַבְּנוּ ו'ל יֵשְׁבוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל מְאֹד. וּבְכָלֵל
כָּל הַהֲתַנְהָגוֹת שֶׁל תְּלַמִּידֵי רַבְּנוּ ו'ל הִיְתָה לְאוֹת וּלְמוֹפֵת.

וְלֹא כִּמוֹ שְׁנוֹהֵג הַיּוֹם, שֶׁכָּל בַּר בֵּי רַב דְּיוֹמָא, תִּינּוֹק שְׂעִדִין לֹא
נִפְקָחוּ עֵינָיו, כְּבָר אוֹמֵר דְּעוֹת, וּכְבָר מִשְׁתּוֹלֵל, כְּשֵׁיִשׁ אַחֲרֵיו עֲדִין
קָפָה שֶׁל שְׂרָצִים וְכוּ' — אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, אוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה, לְאֵן
הַגְּעֵנוּ?!

וְלִכֵּן צְרִיכִים לְזָכֹר, אֲשֶׁר אֶצֶל רַבְּנוּ ו'ל לּוֹמְדִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ, שְׂזָה
תְּקוּן הַמְדוּת. וַיְדוּעַ, אֲשֶׁר הִבְעַל-שָׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע, הָיָה שׁוֹלַח
אֶת תְּלַמִּידָיו לְלַמֵּד מְדוּת טוֹבוֹת אֶצֶל אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים, לֹא
שְׁלַתְּלַמִּידָיו ה'חֲבָרְיָא קְדִישָׁא, הָיוּ חֲסֵרוֹת מְדוּת, חֵס וְשְׁלוֹם, אֶלֹא
רָצָה לְהִרְאוֹת לָהֶם, שֶׁהַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל הַמְדוּת טוֹבוֹת נִמְצְאוּ דִיְקָא
בְּפִשׁוּטֵי הָעָם, שְׂאִינָם יוֹדְעִים שׁוּם חֲכָמוֹת, כִּי מִי שֶׁהוּא בֶּעַל שֶׁכָּל
אוֹ בֶּעַל הַשְּׂגָה וְכוּ', חוֹשֵׁב שֶׁהוּא כְּבָר לֹא צְרִיךְ לְתַקֵּן אֶת הַמְדוּת
שְׁלוֹ. וּבְאֻמַּת יְסוּד הַפְּשׁוּטוֹת הוּא מְדוּת טוֹבוֹת, וְלִכֵּן מְצָאוּ דִיְקָא
אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים, שֶׁהָיוּ בְּעֵלֵי מְסִירוֹת נֶפֶשׁ בְּעִבּוּרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְדִיְקָא
אֶצְלָם מְצָאוּ מְדוּת טוֹבוֹת לְהַפְּלִיא, מִחֲמַת רַב פְּשִׁיטוּתָן וְתַמִּימוּתָן,
אֲשֶׁרֵי עֵינַי רָאִתָּה זֹאת!

אֲשֶׁר ח' עב בְּנַחַל קִפְט

וְלָכֵן עָלֵינוּ לְהַחֲדִיר בְּעֶצְמָנוּ רַק מַדּוֹת טוֹבוֹת, וְעַקֵּר הַמַּדּוֹת
טוֹבוֹת מִתְחִיל בְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל, לְאַהֲבַת אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל כְּנַפְשׁוֹ, זֶה
הַמִּפְתָּח לְכָל הַמַּדּוֹת טוֹבוֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ח' עב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אִזְכֵּר לְיוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְגִשׁ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבִרָה הַיָּקָר לִי
מְאֹד, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! בְּלִי יִרְאֵת שָׁמַיִם אֵין לְאָדָם כְּלוּם, וּכְבָר אָמַרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ל.א.): כָּל אָדָם שְׂיִישׁ בּוֹ תוֹרָה, וְאֵין בּוֹ יִרְאֵת
שָׁמַיִם, דּוֹמָה לְגִזְבַּר שְׁמֶסֶר לֹא מִפְּתַח לֹא מִפְּתַחוֹת הַפְּנִימִיּוֹת, וּמִפְּתַחוֹת
הַחִיצוֹנוֹת לֹא מִסְרוּ לוֹ, בְּהִי עָאֵל; כִּי הַעֲקָר הוּא יִרְאֵת שָׁמַיִם, שְׁנֵה
הַשַּׁעַר לְהַפְּנִס אֶל הַקְּדֻשָּׁה, וּכְמוֹ שְׁכַתוֹב (תְּהִלִּים קיא, י): "יִרְאֵת
חֲכָמָה יִרְאֵת הַנְּיָ"ה" וְגו', כִּי הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְהַשִּׁיג אֶת הַחֲכָמָה
עָלִינוּ זֶה לְקִנּוּת לְעֶצְמוֹ מִדַּת הַיִּרְאָה, לִירֵא וּלְפַחַד רַק מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרֵךְ.

וְרֵאִיתִי בְּסֵפֶר "אֶפִיקֵי יָם" לְהַגְאֹן הַמְּקַבֵּל ר' יִצְחָק אֵיזִיק חֲבֵר
ז"ל, שְׁפָרַשׁ: אָמַר רַבָּה בַּר רַב הוֹנָא, כָּל אָדָם שְׂיִישׁ בּוֹ תוֹרָה וְאֵין
בּוֹ יִרְאֵת שָׁמַיִם וְכו', כִּי יִרְאָה הִיא שַׁעַר הַחִיצוֹן, שָׁבוּ נִכְנְסִים אֶל
הַקְּדֻשָּׁה, וְהִיא מִדַּת הַנְּקִבָּא, שְׁבַה נִכְנְסִים לְדְכוּרָא תוֹרָה מִן הַשָּׁמַיִם,
כְּמוֹ שְׁכַתוֹב (וַיִּקְרָא טז, ג): "בּוֹאֵת יְבוֹא אֶהְרֵן אֶל הַקְּדֻשָּׁה", וְהוּא נִקְדָּה
פְּנִימָאָה דִּילָהּ, "יִרְאֵת חֲכָמָה יִרְאֵת הַנְּיָ"ה", דְּבַה תְּלִיָא יִרְאָה, וְהִיא
קְדֻשָּׁה קְדָשִׁים, שְׁבַה נִכְנְסִים לְתוֹרָה הַגְּנוּזָה בְּקְדֻשָּׁה קְדָשִׁים, וְהוּא אַרְוֵן
הַקְּדֻשָּׁה וְהַלְחוֹת שְׁבַתוֹכוֹ, וְאֵין רְשׁוּת לְפָנִס לְדְרָגָא דְדְכוּרָא בְּלְעֲדִיָּה,
כְּמוֹ שְׁכַתוֹב (תְּהִלִּים קיח, כ): "זֶה הַשַּׁעַר לְהַנְּיָ"ה צְדִיקִים יְבוֹאוּ בּוֹ",

קצ אשר ח' עג בנחל

וכמו שכתוב בתקונים (דף פ':): פקודא קדמאָה יראת הנו"ה עליה
איתמר "יראת הנו"ה" וכו' ראשית דעת, "ראשית חכמה יראת
הנו"ה". ובנדאי מאן דלית ביה דחילו דאיהו אוצר לית תמן חכמה,
אוצרא דהאי חכמה איהי ב' וכו', עין שם. והם מפתחות החיצוניות
דבהאי עיל לפנים; רצה לומר, כי עלמא הדין הוא בסוד נוקבא,
בחינת לבנה, שמקבלת מהשמש, שהוא הזכר, ועיר אנפין, ועקר
השלמות הוא — כשמתחדים יחד, הינו בעולם הזה לא רואים
כלום, כי נדמה הכל לגשמיות, אבל תכף-ומיד כשמחברים את זה
אל העולם הבא, שהוא רוחניות, על-ידי-זה נעשה יחוד השלם,
שכל דבר שנמצא בזה העולם מקשר לעולם הבא, שהוא קדש
הקדשים, וביחד מתגלה, שדבר גדול ודבר קטן בזה העולם אינו
נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון. וכדברי רבנו ז"ל
(לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפ), שכל דבר השיף בדבר גשמי, הינו
משא ומתן, יש בזה תורה וכו', עין שם.

אבל לזכות להכנס אל הקדשה הזו, צריכים להגיע אל מדת
היראה, לירא ולפחד רק ממנו יתברך. ומובא בדברי רבנו ז"ל
(לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן טו), שלזכות להגיע ליראת הרוממות, זה
נעשה על-ידי בחינת משפט, ששופט את עצמו בכל דבר מה הוא
עושה, שזה סוד ההתבודדות שגלה לנו רבנו ז"ל, שעל-ידי-זה
זוכים להגיע אל האור הגנוז.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ח' עג.

בעזרת השם יתברך, אור ליום רביעי לסדר ויגש ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל האברך הנקר לי
מאד, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רָאָה לַחֲזוֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עוֹ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם
 לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, כִּי מָה אַתָּה יוֹדֵעַ מַה שֶּׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 רוֹצֵה מִמֶּךָ? ! הֲרִי כָּל אָדָם הוּא פְּלִיאָה נִשְׁגָּבָה בְּזֶה הָעוֹלָם כְּכֹל מַה
 שֶׁעוֹבֵר עָלָיו וְכוּ', וְאִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ, אֵיךְ הוּא מְקַשֵּׁר לְכָל
 הָעוֹלָמוֹת, וְכָל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּזֶה הָעוֹלָם — הַכֹּל כְּבָר מוֹכֵן
 מֵרָאשׁ מַה יִּהְיֶה בְּסוֹף, אֲזַי לֹא הִיָּה נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי כָּל
 הַבְּרִיאָה פְּלִיאָה נִשְׁגָּבָה מְאֹד, שֶׁקָּשָׁה לְהַסְבִּיר אֶת זֶה לְבִנְי-אָדָם.

וְרִאִיתִי בְּסִפְר "הַפְּלִיאָה" (דף עו:): וְעַתָּה אֲסַפֵּר לָךְ, בְּנִי, בְּעֵינַיִן
 הַמְּאוֹרְעוֹת וְהַמְקַרְאוֹת. וְדַע וְהִבֵּן וְלֹא תִצְטַעֲרֵנִי. דַּע, בְּנִי, כִּי פַעַם
 אַחַת נִפְלְתִי בֵּינִי, וְשָׁם מְצֵאתִי אֶת גִּ"ד בֶּן יַעֲקֹב, הוּא הַדָּג שֶׁבָּלַע
 אֶת יוֹנָה, וְשָׂאֵלְתִי עַל דָּג הַזֶּה אֲנָשִׁים אַחֲרַיִם שֶׁמְצֵאתִי שָׁם, וְאָמְרוּ
 לִי, כִּי הוּא הַיּוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֲשֵׁף, רָצָה לוֹמַר, אָבִיו שֶׁל גִּ"ד הוּא
 יַעֲקֹב הַיּוֹצֵר אוֹר. וְהַדָּג הוּא הַמּוֹלִיד אֶת הַחֲשֵׁף, וְהוּא כָּלַע אֶת
 הַיּוֹנָה שֶׁעָלָה שְׂבָעִים וְאַחַד יוֹתֵר, שֶׁעֲתִיד הָאָחַד לְכָלֵּעַ אֶת הַשְּׂבָעִים,
 וְהוּא בּוֹרֵא חֲשֵׁף, וְכָלִי חָרַס פְּעָמִים נִשְׁבָּרִים וּפְעָמִים עוֹמְדִים
 בְּשִׁמְיָהָ, פְּעָמִים מִתְחַלְּפִים מְכֻלֵּי אֶל כְּלֵי, אָמַרְתִּי: זֶה בּוֹרֵא וְהַיּוֹצֵר
 מִי יֵצֵר? וְאָמְרוּ לִי כְּלִים וְכַפִּים וְטַהוֹרִים וְנִקְיִים, אֵינִי עֹרֵךְ לָהֶם, וְאֵינִי
 דֹמְיוֹן לְזִכְוֹתָם, וְאָמַרְתִּי: מִי נִתְּלָה בְּמִי? וְאָמְרוּ לִי: קִטָּן בְּגִדוֹל.
 וּמִדְּ אָמַרְתִּי: בְּרוּךְ אַתָּה הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא
 חֲשֵׁף, עוֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל. וּבָהֵווּ שֶׁעֲתָא נִתְמַלֵּא כָּל הַיָּם
 אוֹרָה, וּמִדְּ אָמַרְתִּי: רְצוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה. יַצֵּאתִי מִן הַיָּם, וּמְצֵאתִי שָׁם
 מִיָּנִי אֲנָשִׁים רַבִּים, שֶׁהֵם חֲכָמִים גְּדוֹלִים, וְכֻלָּם הִיָּה שָׁמָּם יִשְׂרָאֵל,
 וּבְשָׁם יִשְׂרָאֵל יִכְנָה. הָאֲמַת, בְּנִי, מֵהֶם הָיוּ בְּקִיָּאִים בְּרֵאשֵׁי פְּרָקִים
 מְדַרְךְ אַמוּנְתָנוּ, וּמֵהֶם לֹא שָׁמְעוּ מִמֶּנּוּ דְבָר בְּעוֹלָם, וּמֵהֶם שָׁמְעוּהוּ
 וְגִוְהוּ, יֵשׁ מִי שֶׁגָּנָה אוֹתָהּ מְרַב מְעַלְתָּהּ וּמַעוּט שְׁכָלוֹ, וַיֵּשׁ מִי שֶׁגָּנָה
 אוֹתָהּ מִפְּנֵי שֶׁלֹּא הָאֲמִין בָּהּ, וְחוֹשֵׁב שֶׁאֵינּוּ אֲמַת בְּשׁוּם פְּנִים. וְכָל
 אֵלוֹ שֶׁלֹּא שָׁמוּ שְׁכָלָם לְרַדְף אַחַר אַמוּנְתָנוּ וְלַהּוֹצִיא אֶת שְׁכָלוֹ בָּהּ
 מִכַּח אֶל הַפְּעַל, הַשָּׁם מְכַנְיָעִם וּמְשַׁפִּילִם, וּמְעַלָּה עַל קָשָׁה עַל
 שְׁכָמָם, בְּעוֹלָם הַזֶּה עוֹשִׂים הַרְבֵּה, וַיֵּשׁ לָהֶם מַעֲט, וְהִרְבּוּ בְּמִמּוֹן
 יִשְׁפִּיל, כִּי מְאֲרִיךְ אֶפְיָה וְגָבִי דְלִיָּה. וְאֵינִי צָרִיךְ לוֹמַר בְּעוֹלָם הַבָּא,

וי לְכֶם עֲמֵי הָאֲרָצוֹת, שְׁאִין לְכֶם עֵינַיִם לְרֵאוֹת וְאֲזַנַיִם לְשִׁמְעַ וְעַל מִי בְטָחוֹנְכֶם. אִךְ מִי שֶׁהוֹצִיא בָּהּ שְׁכָלוֹ מִכַּח אֶל הַפֶּעַל הַנְּבוּאִי, אִי אֶפְשָׁר לוֹ לְהִכְחִישׁ מֵאֲמוֹנָתָנוּ בְּשׁוֹם פְּנִיִם בְּעוֹלָם, כְּשֵׁם שְׂאֵי אֶפְשָׁר לוֹ לְהִכְחִישׁ הֵיּוֹת אָדָם מְזַרְע זָכָר וּנְקֵבָה, אִף-עַל-פִּי שְׁנֵה מְרַגֵּשׁ וְזֵה מְקַבֵּל, רְצָה לוֹמַר, הֵיּוֹתוּ הָאָדָם הוּא מְרַגֵּשׁ, אִךְ חֻכְמָה הָאֲמִתִּית הוּא מְקַבֵּלָת, הוּאִיל וְשָׁב מִשְׁפָּל אֶצְלוֹ לֹא יוּכַל לְהִכְחִישׁ כִּי הוּא אֶחָד, כִּי הוּא רוֹאֵה שְׁצָרִיף לְגַלְגַּל בָּהּ כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, שֶׁהִיא שְׁמוֹתָיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְצָרִיף לְחַדֵּשׁ בְּכָל אוֹת וְאוֹת וּבְכָל תְּבָה וְתְבָה נִפְלְאוֹת מְחַדְּשׁוֹת מַעַת לְעַת, וְצָרִיף לְעִיֵּן תְּבָה אַחַת וּלְקִשְׁרָהּ בְּאַחֲרָת, וּלְהַנִּיחַ שְׁנֵיָהּ, וּלְבַקֵּשׁ שְׁלִישִׁית לְקִשְׁרָהּ עֲמָה וְעוֹד בְּאַחֲרוֹת, פְּעַם בְּחֻצָּיִם, וּפְעַם בְּרֵאשִׁיָּהֶם, וּפְעַם בְּסוֹפֵיהֶם, פְּעַם בְּמִסְפָּרָם, וּפְעַם בְּתַמוּרָתָם, עַד שֶׁיֵּצֵא מִכָּל מַחְשְׁבוֹתָיו הָרֵאשׁוֹנוֹת, וְיִתְחַדֵּשׁ בְּשֵׁנִיּוֹת אַחֲרוֹת חֻזְקוֹת וּמְעַלּוֹת מֵהֵן תָּמִיד זֹ אַחַר זֹ, וְעַם כָּל זֶה שֶׁיַּעֲשֶׂה כָּל אֱלֹהִים, כָּל זְמַן שֶׁשֵׁם הַקְּדוֹשׁ חֲתוּם בְּתוֹךְ דָּמוֹ, לֹא יִנְעַנַע וְלֹא יִרְגִישׁ בּוֹ, שֶׁהִתְנוּעָה בְּמִקּוּרוֹ וּבְמִקּוּמוֹ, וְלֹא בְּרַח מִפְּנֵי דָמוֹ מִדַּת הַפַּח"ד עִם מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, רְצָה לוֹמַר יו"ד ה"א ו"ו ה"א עוֹלָיִם ד"ם, וּפְנֵי הֵם הֶעֱטָרָה, וְכֹאֲשֶׁר לֹא יִשְׁיג בָּזֶה, עֲדִין לֹא עָלָה בְּיָדוֹ דְבַר מִכָּל הַשְּׂגוֹת הַנְּבוּאָה. אֲבָל כְּשֶׁיִּתְחִיל הַשֵּׁם, שְׁסוּדוֹ ד"ם וּדְי"ו, רְצָה לוֹמַר, ד"ם בְּגַמְטְרִיָּה הַנִּי"ה בְּמִלּוּאוֹ, וּדְי"ו בְּגַמְטְרִיָּה יְהו"ה, לְהִתְנוּעֵעַ בְּתוֹכוֹ, וְיִרְגִישְׁנוּ כְּמוֹ שְׂמִכִיר מְקוֹם בְּאֶבֶן, אִז יִדַע שֶׁיִּדְיַעַת הַשֵּׁם פּוֹעֵלָת בּוֹ, וְהִתְחִיל לְהוֹצִיאָהּ מִכַּח אֶל הַפֶּעַל. וּמִכַּאֵן וְאֵילָף יִהְיֶה נִדוֹן בְּמִדַּת כָּלֵם אַחַת אֶל אַחַת, וְצָרִיף שֶׁיַּעֲמַד חֻזַּק בְּמִלְחָמָתָם, כִּי הֵם שְׁלוּחֵי הָעֲלִיּוֹן, בּוֹחֲנִים וּמְנַסִּים כַּחוֹ, שְׁנֶאֱמַר (דְּבָרִים יג, ד): "כִּי מְנַסֶּה הַנִּי"ה אֶתְכֶם", וַיִּזְהַר שְׁלֹא לְהִרְהוֹר בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאִם לֹא הוּא נֶאֱבָד מִהָעוֹלָם הַזֶּה וּמִעוֹלָם הַבָּא, וְיִתְפַּלֵּל וְיִתְחַנֵּן תָּמִיד לְשֵׁם הַנִּכְבָּד לְהַצִּילוֹ מִבְּחִינּוֹת הַמִּדּוֹת, עַד שֶׁיֵּצֵא זְכָאִי מִבֵּית-דִין הָעֲלִיּוֹן, וַיִּזְכֶּה בְּבֵית דִין הַתַּחְתּוֹן, וַיִּצְרִיף יָמִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, וַיִּזְכֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, וְנוֹחַל שְׁנֵי עוֹלָמוֹת — עוֹלָם הַזֶּה וְעוֹלָם הַבָּא, הוּא שְׁנֶאֱמַר (מְשָׁלִי ט): "כִּי בִי יִרְבוּ יָמֶיךָ, וַיּוֹסִיפוּ לְךָ שָׁנוֹת חַיִּים, אַרְבֵּי יָמִים בְּיַמֵּינָהּ וּבְשִׂמְאַלָּהּ עֲשֶׂר וְכָבוֹד", וְנֶאֱמַר (שְׁמוֹת כג, כו): "אֵת מִסְפַּר יָמֶיךָ אֲמַלֵּא". וְאַחַר שֶׁשִּׁמְעַתָּה מִפִּי כָּל אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים, אִיךָ תּוּכַל

אָשׁר ח' עג בנחל קצג

לכתב כל פרוש השׁרש, ולהבינו ממה שׁרמזתי לך בענין השׁגת גשמייות, אָשׁר כחותיהם הם שׁלמים ונחלושים ותשים, כי תוכל להבין מדעתך ענין השׁגת הדמיונות והשׁכליות, ולא תצטרך יותר צער ולמוד. מכל מקום אמר לך קבלות, אָשׁר לא תוכל להשיגם זולתי, כי אני צרי למכתך, אמר לי רבי, אם-כן ברוך רופא חולים, אמר לו אם-כן הינו וקרא זה אל זה, ו'ק'ר'א' ראשי תבות: א'ח'ת ר'כ"ה ו'א'ח'ת ק'ש"ה, ואמ"ר ראשי תבות: א'ש, מ'ים, ר'וח, ולמפרע ר'א'ש' מלין אמר בענין הזה כל סודות התורה. וגם לקחת צורה באותיות בשתופם ובצרופם ובצרופי צרופיהם וכו', עיני שם, סודות נוראים ונפלאים אָשׁר נעלמים מעין כל חי. והוא שתבין, אָשׁר מובא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן א'), אָשׁר סוד יעקב הוא איש הישראלי, המסתכל על השׁכל שיש בכל דבר, ומדביק את עצמו באור אין סוף ברוך הוא, עד שנגלל לגמרי בו יתברך, ומאיר לו אורו יתברך פשמש בצהררים, בגלוי רב ונורא ונפלא מאד.

והנה פשאדם בטל ומבטל לאין סוף ברוך הוא, שהוא סוד ים החכמה, אזי הוא צדיק, ואמר רבנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ב'), אָשׁר הצדיק נקרא דג, שהוא משוטט בים החכמה על-ידי השמות: ע"ב — יו"ד ה"י וי"ו ה"י. ס"ג — יו"ד ה"י וא"ו ה"י. מ"ה — יו"ד ה"א וא"ו ה"א. ב"ן — יו"ד ה"ה וי"ו ה"ה, שזה סוד ד' עולמות, ואחר-כך ג' הפתרים שלהם: קנ"א — אל"ף ה"ה יו"ד ה"ה. קמ"ג — אל"ף ה"א יו"ד ה"א. קס"א — אל"ף ה"י יו"ד ה"י, שזה סוד ג' פתרים שלהם, וזה ג"ד בן יעקב, וכשבר ישראל תמיד משוטט במח מחשבתו אלו השמות, אז נשפע עליו אור הנבואה, ורואה איך שהקדוש-ברוך-הוא יוצר אור ובורא חשך, כי הנה מאיר לו אורו יתברך בגלוי רב מאד, והנה נחשף ממנו כל האור ונופל לגמרי, כאלו לא טעם טעם אור מקמיו, ועם כל זאת אם מתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ואפלו שפר וחשך לו, ועוברים עליו משברים וגלים, עד שנדמה לו כאלו הוא טובע, עם כל זאת הוא מדבק את עצמו באותיות התורה, ומצרך צרופים

קצד אָשֶׁר ח' עֵד בְּנַחֵל

שְׁמוֹת וַיְחַוְדִים, עַל־יְדֵי־זֶה דִּיקָא יִמְשֵׁף עָלָיו אֹר כְּזֶה, שְׁפָל הַקְּלָפוֹת
וְהַמְשַׁחִיתִים שְׁרוּצִים לַעֲקֹר אוֹתוֹ, יִפְלוּ וַיִּתְבַּטְּלוּ מִפְּנֵי לְגַמְרִי.

וְדָבָר זֶה הוּא סוּד נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, שְׁקִשָּׁה לְהַסְבִּירוֹ,
אֶף־עַל־פִּי־כֵן מִרְחוֹק יְכוּלִים לְהַבִּין אֵיזָה רְמוֹז דֵּק, אִיף שְׁפָל נִשְׁמָה
וְנִשְׁמָה קְשׁוּרָה וּמְחַבְּרַת אֶל הַתּוֹרָה בְּצֻרוּפִים אַחֲרִים, וְכֹל מֵה
שְׁעוֹבֵר עָלָיו — הַכֹּל קְשׁוּר וְהַדּוּק בְּעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים. אֲשֶׁרִי מִי
שְׁמַחֲזִיק מִעֲמָד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, אֶלָּא מְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ
בְּאַמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, שְׁאֵז יִרְאֶה נְסִים נְגָלִים, שְׁיַעֲשֶׂה עִמּוֹ
הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כְּדֶרֶךְ שְׁעֲשֶׂה הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְאַבוֹתֵינוּ
בְּמִצְרַיִם, וְדו"ק הַיֵּטֵב, וַיִּזְכֹּר אֶת כָּל זֶה, כִּי תִצְטָרֵךְ אֶת זֶה לְיָמִים
הַבָּאִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ח' עֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, אֹר לְיוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר וַיִּגַּשׁ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי
מְאֹד, שׁוֹתֶה מִיָּמִי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אוֹדוֹת הַמַּחֲלֶקֶת שֵׁשׁ עָלֶיךָ וְכו', וְאֵינְךָ יוֹדֵעַ עַל מֵה וְלָמָּה
הַתְּלַבֵּשׁ עָלֶיךָ וְכו', מוֹבָא בְּשִׁבְחֵי הָאֲרִיז"ל: שְׁנֵי בְּנֵי־אָדָם הָיוּ גָרִים
בְּשִׁכּוֹנַת הָרֵב ז"ל, וְהָיוּ תָמִיד מִתְקוּטָטִים עִמּוֹ, פֶּעַם אַחַת עָנָה וְאָמַר
לָהֶם: "עֲדִין אַתֶּם לֹא שָׁבִים עַל דִּרְפְּכֶם הָרְעִים? אִם אֲרָצָה עֲכָשׁוּ
— אַעֲשֶׂה, שְׁתַּפְּתַח הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ וְתַבְּלַע אֶתְכֶם". וְשָׂאֵלוּ
תַּלְמִידָיו: לָמָּה אָמַר לָהֶם כֵּן? עָנָה וְאָמַר לָהֶם, שֶׁהֵם מַגְלָגוּל דְּתַן
וְאֲבִירָם וְעֲדִין עוֹמְדִים בְּמַרְדָּם לְהַתְקוּטָט עִמּוֹ, כִּי הוּא מִנְצוּץ מִשָּׁה
רַבְּנּוּ, עֵינַן שָׁם. וְכֵן מוֹבָא (סֵפֶר הַגְּלָגוּלִים): מוֹרִי ז"ל הָיָה נִצּוּץ מִשָּׁה
רַבְּנּוּ, וְהָיָה בְּצַפַּת אִישׁ אֶחָד, שֶׁהָיָה מְכַחֵשׁ לְמוֹרִי ז"ל. וְאָמַר לוֹ

אָשֶׁר ח' עה בְּנַחֵל קִצָּה

מוֹרֵי ו'ל: "עֲדִין אַתָּה מִכְחִישׁ, אִם הֵייתִי רוֹצֶה אֲעֲשֶׂה, שְׁהֶאֱרַץ תְּבַלֵּעַ אוֹתְךָ, אֲלֵא שְׂאִין בְּוִנְתִּי לְהִזִּיק לְשׁוֹם אָדָם". וְשִׂאֲלִיתִי עַל זֶה וְהִפְצַרְתִּי בּוֹ, וְאָמַר לִי, כִּי אוֹתוֹ הָאִישׁ הָיָה גְלוּל קִרְחַת, וְכֵן לְתַקֵּן לְשִׁמְעַ מְמֹנּוֹ, וְאִינוֹ רוֹצֶה, כִּי עֲדִין מִחֲזִיק בְּמַחְלָקְתּוֹ הֶרְאִשׁוּנָה, עֵינַי שָׁם.

הָרִי שְׁלֵף לְפָנַי, כִּי לְפָעֲמִים מִחֲמַת גְלוּל הַקּוֹדֵם קָם עָלַי אֵיזָה רָשַׁע אָרוּר טָמֵא וּמִתְלַבֵּשׁ עָלַי, וְאִינוֹ עוֹזֵב אוֹתוֹ, וְאִין עֲצָה אַחֲרַת אֲלֵא לְהִתְפַּלֵּל הַרְבֵּה לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ. וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (גטין ז): שְׁלַח לִי מֵר עוֹקֵבֵא לְרַבִּי אֶלְעָזָר, בְּנֵי-אָדָם הַעוֹמְדִים עָלַי וְכִדִּי לְמִסְרָם לְמַלְכוּת, מֵהוּ? שְׁרִיט וְכָתַב לִי (תְּהִלִּים לט, ב): "אֲמַרְתִּי אֲשַׁמְרָה דְרַבִּי מִחֲטָא בְלִשׁוֹנִי, אֲשַׁמְרָה לְפִי מִחֲסוּם בְּעוֹד רָשַׁע לְנִגְדִי", אֶף-עַל-פִּי שְׁרִשַׁע לְנִגְדִי, אֲשַׁמְרָה לְפִי מִחֲסוּם. שְׁלַח לִי קֵא מְצַעְרֵי לִי טוֹבֵא, וְלֵא מְצִינֵא דְאִיקוּם בְּהוּא, שְׁלַח לִי (תְּהִלִּים לז, ז): "דְּוִם לְהַנְיָה וְהַתְּחַלֵּל לִו", "דְּוִם לְהַנְיָה" וְהוּא יִפִּיל לְךָ חֲלָלִים חֲלָלִים", הַשְּׁכָם וְהַעֲרַב עֲלֵיָהּ לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְהֵן כְּלִין מְאֲלֵיָהּ. וְלִכֵּן רַק זֶה עֲקָר הָעֲצָה לְתַן לְךָ. וְרַבֵּנוּ ו'ל אָמַר (ספֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן כו): מִי שְׁמַגִּיד רִיבּוֹ לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רוֹאֵה נִקְמָתוֹ בְּסוּף. וְרַמְזוֹ הֵרַב מְטִשְׁעָרִין ו'ל בְּפִסּוּק (יְרֵמְיָה יא, כ): "אֲרֹאֶה נִקְמָתְךָ מֵהֶם, כִּי אֲלִיךָ גְלִיתִי אֶת רִיבִי".

וְלִכֵּן רֵאָה לְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ אֶת כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיְךָ, וְאֵז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ח' עה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, אוֹר לְיוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ ה'תשמו"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנַּחֵל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות שאלתך מה שכתוב בשלחן ערוך (ארח חיים, סימן תקס"א, סעיף ה'): הֲיָה הוֹלֵךְ וְכָא לִירוּשָׁלַיִם, הוֹלֵךְ וְכָא תוֹךְ ל' יוֹם, אֵינּוּ קוֹרֵעַ קָרַע אַחַר, וְאֵם לְאַחַר ל' יוֹם — חוֹזֵר וְקוֹרֵעַ. מַה יַעֲשֶׂה אָדָם שְׁנוֹסֵעַ בְּכָל חֹדֶשׁ לִירוּשָׁלַיִם, הָאֵם עָלָיו לְקָרַע קְרִיעָה מִחֹדֶשׁ? וְהִנֵּה פָתְבוּ הָאַחֲרוֹנִים, שָׁנָה רַק פַּעַם הָרֵאשׁוֹנָה כְּשֶׁאָדָם מִגִּיעַ לִירוּשָׁלַיִם, אִזּ מִצָּוָה עָלָיו לַעֲלוֹת לְהַר הַצּוֹפִים, וְלְקָרַע בְּגָדָיו כְּדִין, וְאֵין נוֹהֲגִים שְׁבָכָל פַּעַם כְּשֶׁבָאִים אֶפְלוּ לְאַחַר חֹדֶשׁ, כִּי אִם בֵּן לֹא יִשְׂאָר לָנוּ בְּגָדִים לְקָרַע. וּבְפָרֵט בְּדוֹרוֹתֵינוּ הָאֵלוּ, שְׁהֵיָה רְאוּי לְקָרַע בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגַע קְרִיעָה, שְׁאַנְחָנוּ רוֹאִים אֲשֶׁר בָּאוּ זָרִים עֶרְב־רַב, וּמְחַלְלִים אֶת עִיר הַקֹּדֶשׁ וְהַמְקֻדָּשׁ, וּמְטַמְּאִים אוֹתָהּ בְּכָל מִינֵי תוֹעֵבוֹת רְעוֹת, שְׁקוּץ, תַּעֲוֵב וְזֵהוּם, עֵרֶם וְנֹאוּף, בּוֹשְׁנוּ מִכָּל עֵם וְכוּ', וְאֵם נִצְטַרֵךְ לְקָרַע קְרִיעָה, לֹא יִשְׂאָר לָנוּ אֶפְלוּ בְּגָד אַחַד, וְלִכֹּן צָרִיכִים לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי הַנְּבִיא (יִזְאֵל ב'): "וְקָרַעוּ לְבַבְכֶם וְאֵל בְּגָדֵיכֶם, וְשׁוּבוּ אֶל הַנְּי"ה אֱלֹקֵיכֶם, כִּי חֲנוּן וְרַחוּם הוּא, אַרְךָ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְנָחֵם עַל הָרָעָה".

וּמַה שְׁשָׂאֵלָת, שְׁהֵלֹא מוּכָא בְּשֶׁלְחָן עָרוּךְ (ארח חיים, סימן תק"ס, סעיף ה'): אָסוּר לְאָדָם שְׁיִמְלֹא פִּיּו שְׁחוֹק בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֵיךְ הַיּוֹם שְׁמַחִים וְעֵלִיזִים וְרוֹקְדִים וְכוּ'? אֵלֹא יֵשׁ לוֹמַר, שְׁמַה שְׁהִזְהִירוֹנוּ לֹא לְמִלְאוֹת פִּיּו שְׁחוֹק בְּעוֹלָם הַזֶּה, זֶה שֵׁיף עַל דְּבָרִים שֶׁל מַה בְּכַף מִהֲבֵלֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, שְׁנָה אָסוּר, וְזֶה מַה שְׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ל.א.): אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מִשׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, אָסוּר לְאָדָם שְׁיִמְלֹא שְׁחוֹק פִּיּו בְּעוֹלָם הַזֶּה, שְׁנֹאֲמַר (תְּהִלִּים קכו, ב'): "אִזּ יִמְלֹא שְׁחוֹק פִּינוּ וְלִשׁוֹנֵנוּ רִנָּה", אֵימַתִּי? בְּזִמָּן "שְׁיִאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל הַנְּי"ה לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהִים", אָמְרוּ עָלָיו עַל רִישׁ לְקִישׁ, שְׁמִימִיו לֹא מִלֵּא שְׁחוֹק פִּיּו בְּעוֹלָם הַזֶּה, מִכִּי שְׁמַעָה מִרְבִּי יוֹחָנָן רַבִּיהִ; הֵינּוּ בְּדָבָרִים שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה לֹא מִלֵּא פִּיּו שְׁחוֹק, אֲבָל בְּזֶה שְׁבַר יִשְׂרָאֵל שְׁמַח, "שְׁלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי", וְשְׁמַח עִם הַמְּצוּוֹת — זֹו מְצוּוָה, כִּי הָרִי הוּא שְׁמַח רַק בְּדָבָרִים רוֹחֲנִיִּים — שְׁלוּמֵד תּוֹרָה, וּמְקַיֵּם מְצוּוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת, וּמִתְפַּלֵּל אֵלָיו יְתַבְּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד שְׁמַחָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה

אָשׁר ח' עה בְּנַחַל קִצּוּ

מזו. ועל זו השמחה אמר רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד):
 מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד; ויחכמינו הקדושים אמרו (ברכות
 ל:): אביי הוה יתיב קמיה דרבה, חזיה דהנה קא ברח טובא, אמר:
 "וגילו ברעדה" פתיב, אמר ליה: אגא תפלין מנחנא. רבי ירמיה הוה
 יתיב קמיה דרבי זירא, חזיה דהנה קא ברח טובא, אמר ליה (משלי
 יד): "בכל עצב יהיה מותר" פתיב, אמר ליה: אגא תפלין מנחנא.
 נמצא מכל זה, שלשמח בשמחת המצוות, זה לא שמחה של עולם
 הזה, אדרבה שמחה של עולם הבא.

ובענין אלו שהולכים אצל הכתל המערבי וכו', ורוקדים שם,
 איני יודע מהיכן יש להם הטר לזה, כי זה ממש בחינת 'מתו מטל
 לפניו', שרואים במו עיניהם שנתקנים (איכה ה, יח): "על הר ציון
 ששמים שועלים הלכו בו", שמסתובבים שם כל צרוע וכל זב וכל
 טמא לגפש, וממלאים פיהם שחוק, ומדברים דבורי נבלה וכו',
 ומפספטים דברים בטלים, עד שמסיחים לגמרי דעתם מהחרבן
 וכו', והלב נקרע לאלף קרעים, איך שוכחים בצער השכינה
 הקדושה?! ולכן אלו שלא הולכים לשם, יש להם על מה לסמוך,
 כי לא יכולים להסתכל בעיניהם, איך באו זרים וחללוה, ועשאוהו
 מקום פריצים, וכמו שמתאונן הנביא (ירמיה נא, נא): "בשנו כי
 שמענו חרפה כסטה פלימה פנינו, כי באו זרים על מקדשי בית
 הוי"ה" וגו'. ובנדאי צדק הרב הקדוש מסאטמאר זי"ע, שצעק
 מנהמת לבו והתריע לא ללכת שם, כי מרב כאבו הגדול, שפאב
 בלבו צער השכינה, צעק על זה מאד.

וכבר שמעתי, שהיראים והשלמים שכן הולכים אל הכתל
 המערבי, הולכים מאחר בלילה מאד בזמן חצות, שאין שם הרבה
 בני-אדם, ואז בוכים ומבכים על חרבן בית מקדשנו, ובנדאי מי
 שכאב וצער השכינה בלבבו לא ירקד שם, כי איך יכולים לרקד,
 בשעה שרואים את הטמאה על מקום המקדש?! הקדוש-ברוך-הוא
 ישלח את משיח צדקנו, ויבנה לנו את בית מקדשנו, ונזכה אז
 לקבוץ גלויות.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

קצח אָשׁר ח' עו בַּנְחַל
ח' עו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֹר לְיוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי
מְאֹד, שׁוֹתֶה מִיָּמֵי הַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת שְׁאֵלְתְךָ בְּעֵנִין מְלוֹי הַשֵּׁם בְּסִפָּר תוֹרָה וְכו', כְּדָא
שִׁתְּשָׂא לְמוֹרָה הוֹרָאָה מְמַחָה, וּמָה שְׁאֲנִי יְכוֹל לְכַתֵּב לְךָ, שְׁמוּבָא
בְּשׁוּ"ת "טוֹב טַעַם וְדַעַת" (סִימָן רלו), שְׁאֵף שֶׁהוּא פַעַם אָסֵר מְשׁוּם
מְחִיקַת הַשֵּׁם, אֲבָל חֹזֵר בּוֹ, וּמִתִּיר לְכַתְחֵלָה לְמִלְאוֹת אֶת שֵׁם הַנּוֹי"ה,
אֲפִלוּ שְׂרַק נִשְׂאָר הַשֵּׁם בְּצַבֵּעַ אָדָם מֵרַב יִשְׁנוֹתוֹ, כִּי אֵי אֲפֹשֶׁר לְפַסֵּל
סִפָּר תוֹרָה בְּכָף, עֵינִי שָׁם.

בְּעֵנִין אֲמוֹנַת חֲכָמִים וְכו', יֵשׁ דְּבוּר מְרַבְּנוּ ז"ל שְׁאָמַר: "הָעוֹלָם
אוֹמְרִים, שְׁגָדוּל אֵינּוּ יְכוֹל לַעֲשׂוֹת טְעוֹת, וְאִם עָשָׂה טְעוֹת, הוּא כָּבֵר
אֵינּוּ גָדוֹל, וְאֲנִי אוֹמֵר בְּדִיּוּק אַחֲרָת: גָּדוֹל יְכוֹל לַעֲשׂוֹת טְעוֹת, וְאִם
הוּא עָשָׂה טְעוֹת, זֶה לֹא מוֹרִיד אוֹתוֹ מִגְּדֻלָּתוֹ".

בְּעֵנִין שְׁפַתְבָּתָּ וְכו', מָה אָמַר לְךָ, הָאָמַת אָהוּבָה מִכָּל, וְלֹא
צָרִיכִים לְהַתְבַּיֵּשׁ מִהָאָמַת וְכו'. מוּבָא בְּסִפָּר "תְּבוּאוֹת שׁוֹר" (סִימָן ב',
סְעִיף קָטָן כ"ח), דָּאָף מְחַלְלֵל שְׁבַת בְּפִרְהָסְיָה הָיִי מוּמָר בְּכָל הַתוֹרָה,
וְכֵן דַּעַת "הַחֹק יַעֲקֹב" (סִימָן תמ"ח, סְעִיף קָטָן כ'), וּבְזָמַן הַזֶּה נִחְשְׁבוּ
כָּל עוֹבְרֵי עֲבָרָה לְהַכְעִיס כְּמוּמָר, וְלִכֵּן רְשָׁעִים שְׁעוֹבְרִים עֲבֵרוֹת
גְּדוֹלוֹת לְהַכְעִיס, כְּמוֹ מְחַלְלֵי שְׁבַתוֹת וְאוֹכְלֵי טְרֵפוֹת וּנְבִילוֹת,
וְנוֹאֲפִים כְּכֹלְבִים, שְׁעוֹבְרִים עַל כָּל הָעֲרִיּוֹת שְׁבַתוֹרָה, רַחֲמָנָא
לִישְׁזָבֵן, הֵם כְּמוּמָרִים, וַיִּצְאוּ מִכָּלֵל עֲדַת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא צָרִיכִים
לְהַתְבַּיֵּשׁ לְהַגִּיד אֶת הָאָמַת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

אֲשֶׁר ח' עז בְּנַחַל קֶצֶט
ח' עז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֹר לַיּוֹם רְבִיעֵי לְסֹדֵר וַיִּגַּשׁ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי
מְאֹד, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקָר רָאָה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמָךְ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע
שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מִחַיָּה וּמְהֵרָה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמֵם,
צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר, זֶה עֵצֶם עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבִידִיעוֹת אֵלֹהֵי
תְּזַכֶּה לַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

בְּעִנְיַן שְׁלוֹם-בֵּית וְכו', צָרִיכִים לְדַעַת שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בְּבַעַל, וְאֵין
שָׂרֵב בְּגִי-אָדָם לֹא רוֹצִים לְהוֹדוֹת בְּזֶה, עִם כָּל זֹאת זֶה הַמְּצִיאוֹת,
הַבַּעַל צָרִיף לְהִיּוֹת פְּקֻחַ וְלִשְׁתַּק. וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
(מְדַרְשׁ תְּהִלִּים, פְּרָשָׁה ק"א, סִימָן ג'): לֹא יֵשֵׁב בְּקָרֵב בֵּיתִי עוֹשֶׂה רְמִיָּה,
אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לִוִּי, צָרִיף אָדָם לְהִיּוֹת עֲלוּב בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, וְכֹל
שֶׁכֵּן בְּבֵיתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עֵינַי שָׁם. וְכֵן אָמְרוּ (תְּנַא דְּבִי אֵלֵיהּ
זוּטָא, פְּרָק ד', סִימָן א'): הָיִי עֲלוּב לְכָל אָדָם, וְלֹאֲנָשִׁי בֵּיתָךְ יוֹתֵר מִלְּכָל
אָדָם, עֵינַי שָׁם. וְכֵן אָמְרוּ (הַרְבֵּי אֶרֶץ זוּטָא, פְּרָק ג'): וְשִׁפְל רִיחַ בְּפָנַי כָּל
הָאָדָם, לֹאֲנָשִׁי בֵּיתָךְ יוֹתֵר מִכָּל אָדָם, וְאִם תִּתְרַעַם וְתִלְחַם עִם בֵּיתָךְ
— סוֹפֵף לְגִיָּהֲנוּם, עֵינַי שָׁם. הָרִי שֶׁלְּךָ לְפָנַי, שֶׁהַבַּעַל צָרִיף לְהִיּוֹת
חָכֵם, וְלֹא לַעֲנוֹת תְּמִיד לְאִשְׁתּוֹ, תֵּן לָהּ אֶת הַצֶּדֶק תְּמִיד, כִּי בְּפִרוּשׁ
גָּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁבְתָּ ס"ב): נָשִׁים עִם בְּפָנַי עֲצָמֵן הֵן;
וְצָרִיכִים לְדַעַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּבֵית, וְזוֹ חֲכָמָה עֲמָקָה, שְׁגַם שְׁלֵמָה
הַמְּלִיךְ הַחֲכָם מִכָּל אָדָם אָמַר (קִהְלֵת ז'): "אָדָם אֶחָד מֵאֵלֶּיךָ מְצִאתִי,
וְאִשָּׁה בְּכָל אֵלֶּה לֹא מְצִאתִי", וְזֶה פֶּלֶא עַל גְּבִי פֶּלֶא, שֶׁפְּמָה שֶׁתְּהִיָּה
טוֹב לְאִשְׁתְּךָ, לְבִסוּף עֲלוּלָה לְהִתְהַפֵּךְ עֲלֶיךָ.

וְאִמְרָתִי לְהַעֲתִיק לְךָ מְדַרְשׁ פֶּלֶא (אוֹצֵר הַמְּדַרְשִׁים שְׁלֵמָה הַמְּלִיךְ, קֶטֶט
י"ב): מַעֲשֶׂה בְּשְׁלֵמָה הַמְּלִיךְ, עֲלִיו הַשְּׁלוֹם, שֶׁאָמַר בְּרוּחַ-הַקְּדוֹשׁ:
"אָדָם אֶחָד מֵאֵלֶּיךָ מְצִאתִי, וְאִשָּׁה בְּכָל אֵלֶּה לֹא מְצִאתִי"; כִּשְׁשִׁמְעוּ

הַעֵם וְהַסְנֵה־רִין דְּכַר זֶה הָיוּ תַמְהִים. אָמַר שְׁלֹמֹה: אִם תִּרְצוּ אֲרָאָה לָכֶם. אָמְרוּ כָלֶם: הֵן. אָמַר לָהֶם: בְּקִשׁוּ אֵשֶׁה אַחַת מִטּוֹבֵי הָעִיר, וְאִישׁ גַּם כֵּן שְׂיִהְיֶה טוֹב מִכָּלֶם. בְּדַקּוֹ וּמִצְאוֹ אִישׁ אֶחָד, שְׂהִיְתָה לוֹ אֵשֶׁה טוֹבָה וְנָאָה. שְׁלַח הַמֶּלֶךְ לִקְרֹא אוֹתוֹ, וְהִבִּיאוּ לִפְנָיו. אָמַר לוֹ: "תִּדְעַ, שְׂאֲנִי מִבְּקִשׁ לְךָ כְּבוֹד, וְלַעֲשׂוֹת אוֹתְךָ שֶׁר פִּלְטָרִין שְׁלִי". הַשִּׁיב וְאָמַר: "אֲנִי עֲבָדְךָ, וְאִהְיֶה לְךָ כְּאֶחָד מֵעֲבָדֶיךָ". אָמַר לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה: "אִם כֵּן לָךְ וְהֵרַג אֶשְׁתְּךָ, וְהִבֵּא לִי אֶת רֵאשֶׁה בְּלִילָה הַזֶּה, וּמָחָר אֲנִי אֲתֵן לְךָ אֶת בֵּיתִי, וְאֶעֱשֶׂה אוֹתְךָ פֶּקִיד עַל רֹב יִשְׂרָאֵל". אָמַר הָאִישׁ: "אֶעֱשֶׂה רִצּוֹנְךָ". הִלֵּךְ לְבֵיתוֹ, וְהִיְתָה אִשְׁתּוֹ נָאָה וּמִיפָּה, וְהָיוּ לָהּ מִמֶּנּוּ בָּנִים קְטַנִּים. נִכְנַס הַדְּכַר בְּלִבּוֹ, וְהָיָה בּוֹכָה וּמִתְאַוֵּן. כְּשֶׁרָאָתָה אִשְׁתּוֹ שֶׁהָיוּ פְּנָיו נִזְעָמִים, פָּגְעָה בּוֹ וְאָמְרָה לוֹ: "מָה לְךָ אֲדֹנָי, שְׂאֲנִי רוֹאָה פְּנֶיךָ נִזְעָפִים?" אָמַר לָהּ: "הִנֵּיחִינִי, שְׂיִשׁ לִי דְאָגָה בְּלִבִּי". מִיָּד הִבִּיָּאָה לִפְנָיו לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת, וְלֹא רָצָה לֶאֱכֹל. הִרְהִיר בְּלִבּוֹ וְאָמַר: מָה אֶעֱשֶׂה, אֶהְרַג אֶת אִשְׁתִּי, וַיֵּשׁ לִי בָּנִים קְטַנִּים מִמֶּנָּה? ! אָמַר לְאִשְׁתּוֹ: "לְכִי וְשִׁכְבִי עִם בְּנֶיךָ". כִּיֹּן שֶׁשִּׁכְּבָה וְשָׁקְעָה בְּשֵׁנָה, מִיָּד שָׁלַף חֶרֶב וְהִרְגָהּ, וּמִצָּא בְּנָה הַקָּטָן יֹשֵׁן בֵּין שְׁנֵי דִידֶיהָ, וּבֵן קָטָן אַחֵר הָיָה שׁוֹכֵב רֵאשׁוֹ בֵּין כַּתְּפוֹתֶיהָ. אוֹתָהּ שָׁעָה נִכְנַס שֶׁטָן בְּלִבּוֹ לְהִרְגָהּ. אָמַר: "אוֹי לִי, מָה אֶעֱשֶׂה, אִם אֲנִי הוֹרְגָהּ, יָמוּתוּ אֵלּוּ בָּנִים קְטַנִּים". מִיָּד הַשִּׁיב חֶרֶבוֹ, וְאָמַר: "יִגְעַר ה' בְּךָ הַשֶּׁטָן". חִזַּר פַּעַם שְׁנִית וְאָמַר: "אֶהְרַגָּהּ, וּמָחָר יִתֵּן לִי הַמֶּלֶךְ אֶת בֵּיתוֹ וַיַּעֲשֶׂרנִי". מִיָּד שָׁלַף חֶרֶבוֹ עָלֶיהָ, וְרָאָה שֶׁעָרָה פְּרוּשׁ עַל פְּנֵי הַתֵּינִיקוֹת, מִיָּד נִכְנַסוּ בְּלִבּוֹ רַחֲמִים, וְאָמַר: "אִם יִתֵּן לִי הַמֶּלֶךְ כָּל בֵּיתוֹ וְכָל עֲשָׂרוֹ, לֹא אֶהְרַג אֶת אִשְׁתִּי זֶה". מִיָּד הִחְזִיר חֶרֶבוֹ אֶל נִדְנָהּ, וְשִׁכַּב עִם אִשְׁתּוֹ עַד הַבֶּקֶר. וְהִנֵּה שְׁלוּחֵי הַמֶּלֶךְ בָּאוּ בְּשִׁבְלֹו וְהוֹלִיכוּהוּ לִפְנָיו, אָמַר לוֹ הַמֶּלֶךְ: "מָה עָשִׂיתָ? קִיַּמְתָּ מָה שְׂאָמַרְתִּי?" אָמַר לוֹ: "אִם טוֹב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ, אֵל יִכְנַס בִּי בַדְּכַר הַזֶּה, בְּקִשְׁתִּי לַעֲשׂוֹת פַּעַם וּפַעַמִּים, וְלֹא מִלְּאֲנִי לְבִי לַעֲשׂוֹתוֹ". אָמַר שְׁלֹמֹה: "הֲרִי אָדָם אֶחָד מֵאֲלֶף מִצְאָתִי", יָצָא מֵעֲלָיו וְהִנִּיחוּהוּ עַד שְׁלֹשִׁים יוֹם.

אֶחָד שְׁלֹשִׁים יוֹם, שְׁלַח הַמֶּלֶךְ בְּסִתֵּר לְאִשְׁתּוֹ, וְהִבִּיָּאָה לִפְנָיו, אָמַר לָהּ הַמֶּלֶךְ: "יֵשׁ בְּעֵלְךָ טוֹב?" אָמְרָה לוֹ: "הֵן". אָמַר לָהּ:

"שָׁמַעְתִּי כִּי עַל יָפְיָךְ וְעַל זִיו פְּנֵיךָ וְאַהֲבַתְךָ לְקַחֵךְ לְאִשָּׁה, וְאָנֹכִי נִמְלִיךְ אוֹתְךָ עַל כָּל שָׁרוֹת הַמַּלְכוֹת, וְנִלְבִּישׁ אוֹתְךָ זָהָב מֵרֵאשִׁי וְעַד רַגְלֶיךָ". אָמְרָה לוֹ: "הֵן, כָּל אֲשֶׁר תַּחֲפִיץ אֲעֲשֶׂה". אָמַר לָהּ: "רַק דָּבָר אֶחָד יִזְיק לָנוּ, שְׂאִינוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת שׁוּם דָּבָר, מִפְּנֵי שְׂיִישׁ לְךָ בַּעֲלֶךָ". אָמְרָה לוֹ: "וְהֵיבֵאתְךָ נַעֲשָׂה?" אָמַר לָהּ: "הֲרֹגִי אֶת בַּעֲלֶךָ, וְאַחֲר־כֵּן אֲשֶׁא אוֹתְךָ לְאִשָּׁה". אָמְרָה לוֹ: "כִּי אֲעֲשֶׂה". אָמַר שְׁלֵמָה בְּלִבּוֹ: אִם כֵּן הוֹרֵגַת זֶה אֶת בַּעֲלֶךָ, נַעֲשֶׂה אִיזָה דָבָר תַּקְנָה שְׁלֵא יָמוּת. מָה עֲשֶׂה? נָתַן לָהּ סִיף אֶחָד מִן הַבְּדִיל, וּכְשָׂרְאָתָה אוֹתוֹ שֶׁהוּא מִבְּהִיק, אָמַר: "בְּסִיף זֶה הֲרֹגִי אוֹתוֹ, כִּי מִיָּד שְׂתַתֵּן אוֹתוֹ בְּצִוְאוֹרֹו הוּא נִחְתָּךְ". חֲזָרָה הָאִשָּׁה לְבֵיתָהּ לְבַעֲלָהּ עִם הַסִּיף. בָּבֵא בַּעֲלָהּ, עָמְדָה לְפָנָיו וְחִבְּקָה אוֹתוֹ וְנִשְׁקָה לוֹ, וְאָמְרָה לוֹ: "שֵׁב אֲדָנָי עִטְרַת רֵאשִׁי". כִּשְׁשָׁמַע כֵּן שְׂמַח שְׂמַח גְּדוֹלָה, וְיָשַׁב בַּעֲלָהּ, וְאִין בְּלִבּוֹ שׁוּם מַחֲשָׁבָה רָעָה, מִיָּד הִבִּיָּאה הַשְּׁלֶחֶן, וְאָכְלוּ וְשָׂתוּ. אָמַר לָהּ בַּעֲלָהּ: "אִשְׁתִּי, מָה עֲסָקֶיךָ זֶה הַלְּיָלָה?" אָמְרָה לוֹ: "נִבְקַשׁ לְשַׂמַּח עִמָּךְ וְלִרְאוֹתְךָ שְׂכּוֹר זֶה הַלְּיָלָה". שָׁחַק לְפָנֶיהָ בְּטוֹב לֵב, וְשָׂתָה וְנִשְׂתַּכֵּר עַד שֶׁנִּשְׁתַּקַּע בְּשֵׁנָה. כִּיּוֹן שְׂרְאָתָה כֵּן, עָמְדָה וְאָזְרָה חֲלָצֶיהָ, וְשָׁלְפָה הַסִּיף שֶׁנָּתַן לָהּ הַמֶּלֶךְ, וְהִתְחִילָה לְחַתֹּךְ אֶת הָעוֹר. מִיָּד הִקִּיץ בַּעֲלָהּ מִשְׁנָתוֹ, וְרָאָה וְהִגִּיה עוֹמְדָת עֲלָיו אִשְׁתּוֹ לְהַרְגּוֹ. אָמַר לָהּ: "הֲגִידִי לִי הָעֲנִיָּן, וּמִי נָתַן לְךָ הַסִּיף הַזֶּה, וְאִיךָ הִיָּה הַמַּעֲשֶׂה? וְאִם לֹא תִגִּידִי לִי, אֲעֲשֶׂה בְּשַׁרְךָ אִיבָרִים אִיבָרִים". אָמְרָה לוֹ: "כֵּן וְכֵן הָעֲנִיָּן, אָמַר לִי שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ". אָמַר לָהּ: "אַל תִּירָאִי".

כִּיּוֹן שֶׁהַשְּׂכִּים בְּבַקָּר, וְהִגִּיה שְׁלוּחֵי הַמֶּלֶךְ בָּאוּ בְּשַׁבִּילָם, מִיָּד הִלָּךְ הוּא עִם אִשְׁתּוֹ אֶל הַמֶּלֶךְ, וְסִנְהֶדְרִין יוֹשְׁבִים לְפָנָיו, כְּשָׂרְאָם הַמֶּלֶךְ — שָׁחַק, אָמַר לָהֶם הַמֶּלֶךְ: "בְּבִקְשָׁה מִכֶּם סִפְרוּ לִי הֵיבֵאתְךָ הִיָּה הַמַּעֲשֶׂה", אָמְרוּ: "כֵּן וְכֵן הִיָּה, הִקִּיצוֹתִי וּמִצָּאתִי אֶת אִשְׁתִּי שֶׁהִיָּתָה עוֹמְדָת עֲלָי לְהַרְגָנִי, אֵלּוּלִי שֶׁהִיָּה הַסִּיף מִבְּדִיל, כְּכָר הֵייתִי מִת מִן הָעוֹלָם, אָנִי רַחֲמָתִי עָלֶיהָ, וְהִיא לֹא רַחֲמָה עָלָי". אָמַר שְׁלֵמָה: "אָנִי הֵייתִי יוֹדֵעַ שְׂאִין רַחֲמָנוֹת בְּנָשִׁים, לְפִיכֵךְ נָתַתִּי לָהּ סִיף שֶׁל בְּדִיל". וְכִשְׁשָׁמְעוּ הַסִּנְהֶדְרִין כֵּן — אָמְרוּ: "אָמַת מָה שְׂאָמַר הַמֶּלֶךְ 'אָדָם אֶחָד מֵאֵלֶיךָ מִצָּאתִי, וְאִשָּׁה בְּכָל אֵלָה לֹא מִצָּאתִי'", עִין

רב אֲשֶׁר ח' עז בַּנְּחָל

שם. מְכַל זֶה רוֹאִים פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ, שְׁאִין רַחֲמָנוּת בְּנִשְׁיָם, כְּשֶׁמִּגִּיעַ עַל בְּעַלְיָהּ, וְזֶה פֶּלֶא עַל גְּבִי פֶּלֶא.

וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה שְׁבוּר, אֲלֵא שְׁמַע בְּזִינְוָה וּשְׁתַּק, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

פַּעַם בָּא אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ אֶל ר' נַחֲמָן טוּלְטְשִׁינְעֵר ז"ל, תְּלַמִּידוֹ שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וְהִתְלוּנָן לְפָנָיו, שְׂיֵשׁ לוֹ אִשָּׁה רְעָה, שְׁבָכָל יוֹם מְקַלֶּת אוֹתוֹ בְּקִלְלוֹת עַל לֹא דָבָר, וּכְבָר אֵינּוּ יָכוֹל לְסַבֵּל אֶת הָעֲלֻבוֹנוֹת וְהַבְּזִיוּנוֹת, וְלִכֵּן הוּא רוֹצֵה לְהִתְגַּרֵּשׁ מִמֶּנָּה, עֲנָה וְאָמַר לוֹ ר' נַחֲמָן טוּלְטְשִׁינְעֵר ז"ל: בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן אֵל תִּתְגַּרֵּשׁ, אֲלֵא מָה תַעֲשֶׂה? תַצִּיר בְּדַעְתְּךָ, שֶׁהִיא מְדַבֶּרֶת שְׁפָה טוֹרְקִית, וּכְמוֹ שְׂאֵדָם אֵינּוּ מִבִּין שְׁפָה אַחֲרֵת, וּכְשֶׁהוּא צוֹעֵק עָלָיו בְּשִׁפְתוֹ, אֲזִי לְצַחוּק כָּל הָעֲנָנִין, כִּי מִי שְׂאֵינּוּ מִבִּין אֶת הַשְּׁפָה שֶׁל הַזּוּלָת, אֵין לוֹ מָה לְהִגִּיב, וּמָה גַם שֶׁהוּא אֵינּוּ מִבִּין מָה שֶׁהוּא מְדַבֵּר, אֲפֹלוּ שְׂצוֹעֵק, אֵין דָּבָר זֶה עוֹשֶׂה אֲצִלוֹ רֶשֶׁם. כְּמוֹ-כֵן תַעֲשֶׂה אִתָּה, כְּשֶׁתִּפְגַּס לְבֵיתְךָ, הִיא תִתְחִיל לְקַלֵּל וּלְבַזּוֹת אוֹתְךָ, תַצִּיר בְּדַעְתְּךָ שֶׁהִיא מְדַבֶּרֶת שְׁפָה טוֹרְקִית. וְהִיא מְרַב תְּמִימוּתוֹ וְאַמוּנַת חַכְמִים שֶׁהִיָּתָה לוֹ בְּר' נַחֲמָן טוּלְטְשִׁינְעֵר ז"ל, נִכְנָס לְבֵיתוֹ, וְהִיא שׁוֹב הַחֲלָה לְזוּלָּה בּוֹ וּלְקַלֵּל אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי קִלְלוֹת, וְהוּא הִכְנִיס בְּעַצְמוֹ שֶׁהִיא מְדַבֶּרֶת טוֹרְקִית, וְלֹא הִגִּיב כָּלֵל, וְלֹא אָרַךְ הַרְבֵּה זְמַן עַד שֶׁנִּשְׁתַּתְּנָה הַמַּצָּב לְגַמְרֵי. וְהִכְלֵל, אִתָּה צְרִיף לְדַעַת, שְׁלָרִיב צְרִיכִים שְׁנִים, וְלִכֵּן אִם לֹא עוֹנִים וְלֹא מְגִיבִים, אֲזִי אֵין מַחְלֶקֶת כָּלֵל.

פַּעַם סִפֵּר לִי אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁלָּמַד בְּכוּלָּל, וּבְאַמְצַע הַדְרָף הִיָּתָה דִירָה, וּבָה כָּלֵב מְאִים, וּמִי שֶׁעָבַר שָׁם, הָיָה נוֹבַח בְּקוֹלוֹת מְשֻׁנִּים, וְאַבְרָכֵי הַכוּלָּל פָּחְדוּ לַעֲבֹר דְרָף שָׁם, כִּי הִנְבִּיחוֹת הַטִּילוּ עָלֵיהֶם אִימָה גְדוֹלָה, וְלִכֵּן הִצְרִיכוּ לַעֲקֹף אֶת הַדְרָף סָבִיב סָבִיב בְּדְרָף אֶרְכָּה, בְּמִקוּם לִילָף בְּדְרָף הַמְקַצֶּרֶת. וּפַעַם רָאָה, שְׂאֲבָרָף הוֹלֵךְ דְרָף שָׁם בְּאֲדִישׁוֹת גְדוֹלָה מְאֹד, בְּלִי שׁוּם פָּחַד, וְהִפְלֵב הָיָה נוֹבַח וְקוֹפֵץ, בְּאִפְּן מְבִהִיל מְאֹד, וְהִתְפַּלֵּא מְאֹד אִיף הָאֲבָרָף אֵינּוּ מְפַחַד כָּלֵל! אֲזִי נִגַּשׁ אֵלָיו וּשְׂאָלוֹ, וְהִיא לֹא עֲנָה, עַד שֶׁנִּתְבָּרַר

אֲשֶׁר ח' עח בְּנַחֵל רג

לוֹ שֶׁהוּא חֲרַשׁ... רואים מִזֶּה, שְׁמִי שְׁאִינוֹ שׁוֹמֵעַ — אִינוֹ מִפְּחַד.
וּבְאֵמַת זֶה מֵה שְׁרַבְנוּ וְ"ל סִפֵּר לָנוּ (ספּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה י"ג מִיּוֹם ב'),
שֶׁהַחֲרַשׁ אִינוֹ שׁוֹמֵעַ, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא חִי חַיִּים טוֹבִים, עַיִן שָׁם.

וּמִכֵּל זֶה תּוֹצִיא לְעֶצְמָךְ רְמִזִּים וְתַבִּינֵן דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ח' עח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֹר לְיוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל הָאֲבָרָךְ הַיָּקָר לִי
מְאֹד, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה
כָּלֵל, כִּי אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד מְאֹד עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו,
וַיִּזְכֹּר שְׁאִין טַבֵּעַ וּמְקַרָּה וּמְזֹל כָּלֵל, אֶלֶּא הַכֹּל מִשְׁגָּח בְּהַשְׁגָּחָה
פְּרָטִית, כִּי דְבַר גְּדוֹל וְדְבַר קָטָן אִינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֶלֶּא בְּחִשְׁבוֹן
צָדֵק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן עַל כָּל צָרָה שָׂרָק תְּבוֹא לְאָדָם, אִין עֲצָה
אַחֲרָת, אֶלֶּא לְבוֹא תִּכְרֶף-וּמְיָד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלֵהֲשַׁתַּחֲבֹּט בְּפִשׁוּט יְדִים
וְרַגְלִים, וְלִבְכוֹת וְלֵהֲתַחַנֵּן רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, לְהַעֲבִיר אֶת רַעַת הַגְּזֵרָה.
וְאִם בְּגִי-אָדָם הָיוּ מִתְנַהֲגִים כֵּן, אֲזִי לֹא הָיוּ חוֹזְרִים רִיקָם, כִּי אֶצְלוֹ
יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, צַעֲקָה וְתַחֲנוּנִים.

וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, כִּי כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, זֶה רַק כְּדִי לְדַחֵק
אוֹתָךְ יוֹתֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וּכְמֵאֲמָרָם וְ"ל (מְדַרְשׁ אַגָּדָה) עַל פֶּסוּק (שְׁמוֹת
י"ד, י'): "וּפְרָעָה הַקָּרִיב", מֵהוּ הַקָּרִיב? שֶׁהַקָּרִיב לְתִשׁוּבָה, הַקָּרִיב
לְבָם לְאַבְיָהֶם שְׁבִשְׁמִים; כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּבָה תְּפִלָּה,
וּמִי שְׁבָא אֵלָיו וּמִתְפַּלֵּל לְפָנָיו — הוּא עוֹנֶה אוֹתוֹ. וּכְמֵאֲמָרָם וְ"ל
(שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה כ"א, סִימָן ד'): אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בַּר שְׁלוֹם בְּשֵׁם רַבִּי
אֶלְעָזָר, בְּשֵׁר וְדָם, אִם בָּא עָנִי לֹאמֵר דְּבַר לְפָנָיו, אִינוֹ שׁוֹמֵעַ הֵימָנוּ,

אם בא עשיר לומר דבר, מיד הוא שומע ומקבלו, אבל הקדוש-ברוך-הוא אינו כן, אלא הכל שוין לפניו, הנשים והעבדים והעניים והעשירים, תדע לך, שהרי משה, רבן של כל הנביאים, כתוב בו מה שכתוב בעני, במשה כתיב (תהלים ז, א): "תפלה למשה איש האלהים", ובעני כתיב (תהלים קב, א): "תפלה לעני כי יעטף, ולפני הוי"ה ישפך שיחו", זו תפלה וזו תפלה, להודיעך, שהכל שוין בתפלה לפני המקום. תדע לך, כשיצאו ישראל ממצרים, רדף אחריהם פרעה, שגאמר (שמות יד, י): "ויפרעה הקריב", וכתיב (תהלים קז, י): "ויצעקו אל הוי"ה", התחיל משה אף הוא מתפלל לפני המקום, אמר לו הקדוש-ברוך-הוא למשה: מה אתה עומד ומתפלל, כבר התפללו בני ושמעתי תפלתן, שגאמר (שמות יד, טו): "מה תצעק אלי"; הרי שאצלו תברוך חשובה תפלה ובקשה מפל בר ישראל, בין שהוא עני ובין שהוא עשיר, העקר שיהיה עם לב אמת, לב נכון, וכמו שכתוב (תהלים קמה, יח): "קרוב הוי"ה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת".

ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ט', וסימן קיב) כשאדם מדבר עם אמת אליו תברך, אזי הקדוש-ברוך-הוא בעצמו מאיר לו איהו לצאת מהצרה והחשך שגלפד בה. והעקר לומר את התבות של התפלה עם אמת, הינו מה שמעיק לו ומה שמצער אותו, זה יאמר לפניו תברך, וזה נקרא אמת. וכמו שבא פעם אחד מאנשי שלומנו אל מוהרנ"ת ז"ל, ושאל אותו מה עליו לבקש, כי הוא עני ואביון, ואין לו על צרכי שבת, ואין לו בטה לפרנס את בניו ובני ביתו, או שביקש על רוחניות? ענה ואמר לו מוהרנ"ת ז"ל: תתפלל יותר טוב על גשמיות, הינו על פרנסה, כי את זה אתה מכוון עם אמת, כי זה מה שחסר לך באמת, וממילא כשתתפלל על פרנסה, ולצאת מהמצוקה שלך בשברון לב, ממילא באמצע כבר תזכיר גם את הרוחניות שלך, כי כשיהיה לך לב נשבר באמת על מה שחסר לך, אזי תוכל להזכיר עם אמת גם את הרוחניות שחסרה לך, כי תתחיל להתישב — הלא אני מבקש על פרנסה, ומה התכלית מפל החיים — אם לא לשוב אליו תברך, כי ימינו כצל עובר, הנה

אֲשֶׁר ח' עט בְּנַחֵל רה

אֲנַחְנוּ כָּאֵן, וְעוֹד מְעַט אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִכָּאֵן, וְלָכֵן יִתְעוֹרֵר לְבָבְךָ גַּם
עַל רוּחַנִיּוֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ח' עט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֹר לְיוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבֵרָה הַיָּקָר לִי
מְאֹד, שׁוֹתֶה מִיָּמֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְנוֹקְבָא דְלִיָּה אֵינָם עוֹזְבִים אֶת
הָאָדָם כְּרַגַע, שְׁנֵה הַפְּגָמִים שֶׁל רְצִיחָה וְכַעַס וְנֹאֵף, שְׁשֵׁתֵי הַמַּדּוֹת
הַרְעוֹת הָאֵלוּ מְכַלּוֹת אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי. וּבְאֲמַת גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל
(שיחות-ה"ן, סימן קפד) בַּחֲטָם יְכוּלִים לְהַכִּיר הַנּוֹאֵף. וַיֵּשׁ לוֹמַר, שְׁנֵה
הַכַּעַס וְהַרְצִיחָה שְׁתֵּלוּ בָאֵף, בְּחִינַת (בַּמְדָּבָר כה, ד): "חֲרוֹן אָף"
שְׁנֹאֵמַר עַל אֵלוּ שְׁנִכְשָׁלוּ בְּעוֹן פְּעוֹר, וְכֵן (שְׁמוֹת כ, יג) "לֹא תִנְאֵף",
וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בַּמְדָּבָר רַבָּה, פָּרָשָׁה י', סִימָן ב'): אֲשֶׁת
אִישׁ אָף הִיא, שְׁמִבִּיאָה אֶת הָאֵף עַל הָאָדָם, שְׁכֵן כְּתִיב "לֹא תִנְאֵף"
— לֹא תִהְיֶה הָאֵף מְמָד, וְכֵן הוּא (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי כד, סִימָן ב'): לֹא תִהְיֶה
הָאֵף מְמָד, לֹא תִנְאֵף — לֹא תִגְרַם לָאֵף שְׁיִכּוּא לְעוֹלָם. רוֹאִים מְזֵה,
שְׁהֵם תֵּלוּיִים זֶה בְּזֵה: נֹאֵף וְרְצִיחָה.

וְעֵינַן בְּסִפֵּר "דּוֹבֵר צְדָק" מִהֶרֶב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי צְדוּק מְלוֹבְלִין
זי"ע: יְדוּעַ דְּלֹא תִרְצַח וְלֹא תִנְאֵף הֵם אָבוֹת כָּל הַמַּדּוֹת רְעוֹת,
וְכוּלְלִים כָּל הַרְעַ שְׁבָעוֹלָם, וְהֵם סֵמ"ךְ-דָּ-מ"ם וְנִחַשׁ, סֵמ"ךְ-מ"ם שְׁרוּ
שֶׁל עֲשׂוֹ שֶׁהוּא רְצִיחָה, וְהַרְצִיחָה בְּדוּכְרָא, וְנֹאֵף בְּנוֹקְבָא, וְהִיא
נִחַשׁ מִקְמִיָּה הַסֵּמ"ךְ-דָּ-מ"ם אֲשֶׁה זּוֹנָה, שְׁכָּל שִׁיחַתָּה אֵינּוּ אֶלָּא נֹאֵף,
וְזֵה חֲטָא הַנַּחֵשׁ הַקְּדָמוֹנִי שְׁבָא עַל חוּהָ, שְׁגָרָם עֲצָבוֹת בְּעוֹלָם,
וּבְכַרְכַּת הַוּדָאָה הוּא נִגְדַּ מְשִׁיחַ, שְׁאֵז יוֹדוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם לְהַשֵּׁם

יִתְבַּרְךָ. וְלִכֵּן אַחֲר־כֵּן "שֵׁים שְׁלוֹם", שֶׁהוּא בָּא לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם
 בְּעוֹלָם, וְעַל־יְדִי־זֶה נִתְקַן חֲטָא נְחֹשׁ, שֶׁהוּא בָּא לְתַקֵּן חֲטָא דְנִחְשׁ
 בְּאָדָם כַּנּוֹדָע, כִּי כָּל עֲגִינֵי שְׁלֵ מְשִׁיחַ מוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ו"ל
 (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ב'), אֲשֶׁר סוּדוֹ שְׁלֵ מְשִׁיחַ הוּא הַחֲטָם,
 בְּבַחֲבִינַת (יִשְׁעִיָּה מַח, ט): "וַתְּהַלְתִּי אֶחְטָם לְךָ", וְכָל עֲגִינּוֹ הוּא תְּפִלָּה,
 שֶׁהוּא סוּד (תְּהֵלִים קמט, ו): "וַיִּחַרְבּוּ פְּפִיּוֹת בְּיָדָם", שְׁתֵּי פִיּוֹת: תּוֹדָה
 וְהוֹדָאָה וּשְׂאֵלַת צְרָכָיו. וְזֶה סוּד יַעֲקֹב, שֶׁהִסְתַּכֵּל תָּמִיד עַל הַשֶּׁכֶל
 הָאֱלֹקִי שֵׁישׁ בְּכָל דְּבַר, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי ו"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן
 א'), וְלִכֵּן זָכָה לְשִׁנֵּי זְווגִים, שֶׁהֵם רַחֵל וְלֵאָה, שֶׁזֶּה תּוֹדָה וְהוֹדָאָה,
 וּשְׂאֵלַת צְרָכָיו. וְהַנְּשִׁים חֲלוּקִים לְשָׁנַיִם, הֵינּוּ כִּידוּעַ דְּעִשְׂרָה עֲמָמִין
 הַבְּטִיחַ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְלֹא נָטְלוּ רַק שְׂבָעָה. וְהַשְּׁלֹשָׁה הֵם:
 אָדוּם, עֲמוּן וּמוֹאָב, וְעַתִּיד הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְתַנֵּם לְעַתִּיד לְבוֹא.
 וְהֵינּוּ דִידוּעַ דְּשְׂבָעָה עֲמָמִין הֵם ז' תַּחְתּוֹנוֹת דְּקַלְפָּה, שֶׁהֵם כָּלֵל כָּל
 הַמְּדוּת רְעוּת, וְזָכוּ יִשְׂרָאֵל בְּמַתָּן תּוֹרָה וְנִצְחוּם. אֲכָל הֵג' רֵאשׁוֹנוֹת
 לֹא נִצְחוּ עַדִּין עַד לְעַתִּיד, וְהֵם אָבוֹת הַכּוֹלָלוֹת כָּל הַרְעוּת, שֶׁהֵם
 אָדוּם בְּרַצִּיחָה, וְעֲמוּן וּמוֹאָב בְּנֵאוּף, וְזוֹ כָּל עֲבוֹדַתְנּוּ — לְהַכְנִיעַ
 אֶת הַסֵּמ"ךְ־מ"ם וְנוֹקְבָא דְלֵיה.

וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שֶׁהוּא לְקַח אֶת עֲצָמוֹ כֹּל־כֵּן עָלַי, כִּי מֵאֹז
 שֶׁהִתְקַרְבְּתִי אֶל רַבְנּוּ ו"ל, לְקַחְתִּי לְעֲצָמֵי אֶת הַמְּצוּנָה הַזֹּאת — לְעַסֵּק
 בְּלִשְׁדָּף שְׂדוּכִים, שֶׁזֶּה בְּעֲצָמוֹ עֲבוֹדַת רַבְנּוּ ו"ל, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי ו"ל
 (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פט), שֶׁהַצְּדִיק הוּא הַשְּׂדֵכָן, הַמְּשַׁדֵּף אֶת כָּל
 הַשְּׂדוּכִים. וְכֵן סִפֵּר רַבְנּוּ ו"ל (חֵי־מוֹהַר"ן, סִימָן פד), שֶׁשְׂאֵל בְּשָׂמַיִם
 — מַה תְּהִיָּה פְּרֻנְסָתִי, וְאָמְרוּ לִי שְׂאֵהִיָּה שְׂדֵכָן, עֵינֵי שָׁם. וְלִכֵּן
 הַמְּצוּנָה הַכִּי גְדוּלָּה — לְשַׁדֵּף אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים, כִּדֵּי לְהַצִּיל אוֹתָם
 מִחֲטָאִים, וְלִמְעַלָּה יֵשׁ מִלְּאָף עֲזַרְיָאֵל, שֶׁהוּא מְלַמֵּד זְכוּת עַל כָּל
 הַנְּשָׂמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ לְכָל הַמְּקוֹמוֹת הַמְּטַנְּפִים. וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יְאִיר
 אֶת עֵינֵינוּ בְּאוֹר תּוֹרָתוֹ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מֵאֹד...

אָשֶׁר ח' פ בְּנַחֵל רז
ח' פ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אִוֵּר לְיוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְגִשׁ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל הָאֲבֵרָה הַיָּקָר לִי
מָאד, שׁוֹתָה מִימֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁלֵא תִהְיֶה לְךָ שׁוּם חֲלִישׁוֹת
הַדַּעַת מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, כִּי כָּךְ דְּרָכּוֹ שֶׁל עוֹלָם, שֶׁהַשָּׁקָר אֵינוֹ
יְכוּל לְסַבֵּל אֶת הָאֱמֶת, וְלִכֵּן הַשָּׁקָר רוֹדֵף תָּמִיד אֶת הָאֱמֶת, וְעַל-כֵּן
בְּכֹל מְקוֹם שֶׁתִּמְצָא אֶחָד רוֹדֵף אֶת הַשְּׂנִי עַל לֹא טַעַם בְּדָבָר, הֵינּוּ
שְׂרוּדָפִים אֶת מִישֵׁהוּ בַחֲנָם, סִימָן שֶׁהַנְּרָדֵף — בּוּ יֵשׁ אֱמֶת. וְדַעַת
לְנִבּוֹן, שְׂצָרִיכִים רַחֲמֵי שָׁמַיִם אֱמֶתִיִּים לְכּוֹן לְאֱמֶת, כִּי לֹא כָּל מִי
שֶׁנְּרָדֵף הוּא צְדִיק, שְׁזֶה פְרוּשׁ (קִהְלֵת ג, טו): "וְהָאֱלֹקִים יִבְקֹשׁ אֶת
נְרָדֵף", מֶה הַלְשׁוֹן 'יִבְקֹשׁ', הִנֵּה צָרִיף לֹמֵר 'יִרְאֶה' אֶת הַנְּרָדֵף? אֲלֵא
כְּשֶׁרוֹדָפִים אֶת מִישֵׁהוּ, אָזִי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְבַקֵּשׁ אֶת הַנְּרָדֵף
לְרֵאוֹת לְמָה רוֹדָפִים אוֹתוֹ, אוֹלֵי אֵינְנוּ כָּל-כָּךְ צְדִיק כְּמוֹ שְׁחֹשְׁבִים,
כִּי לֹא כָּל אֶחָד שֶׁנְּרָדֵף הוּא צְדִיק, כִּי גַם אֶת גִּנְבֹּב אוֹ רוֹצֵחַ אוֹ נוֹאֵף
רוֹדָפִים, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְבַדֵּק הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב — לְמָה רוֹדָפִים אוֹתוֹ?!

וּבְאֵמֶת אֲנַחְנוּ רוֹאִים בְּחֹשׁ, שְׁפָל רָשָׁע וְטָמֵא, נִבְזָה וְחַדֵּל
אִישִׁים, הָעוֹשֶׂה כָּל מִינֵי עוֹלוֹת לְבְנֵי-אָדָם, מוֹכֵר אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת
נְרָדֵף, וּבִפְרָט פְּשׁוּבֹכָה פְתַנִּין, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְבַדֵּק הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב מִי
בְּאֵמֶת הַרוֹדֵף, וּמִי בְּאֵמֶת הַנְּרָדֵף, וְאֵת זֶה יְכוּלִים לְבַחֵן רַק עַל-יְדֵי
רַבּוּי תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, כִּי עֵינַי אָדָם הַגִּשְׁמִית יְכוּלָה לְהִטְעוֹת אוֹתוֹ
לְגַמְרֵי.

וְהִנֵּה כָּל צְדִיק אֱמֶת יֵשׁ עָלָיו מִתְּנַגְדִּים, וְהַטַּעַם הוּא פְּשׁוּט, כִּי
הַשָּׁקָר אֵינוֹ יְכוּל לְסַבֵּל אֶת הָאֱמֶת, וְלִכֵּן הוּא מְכַרֵּחַ לְרַדֵּף אֶת
הָאֱמֶת, אֵף דָּא עָקָא, שֶׁהַשָּׁקָר בְּעֲצָמוֹ מַחְלִיף אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵמֶת, כִּי
הַשָּׁקָר הַרוֹדֵף אֶת הָאֱמֶת צוֹעֵק שֶׁהוּא הָאֱמֶת, וְלִכֵּן קָשָׁה לְהַבְּחִין

רח אשר ח' פ בנחל

בעיני בשר היכן האמת והיכן השקר, ועל זה צריכים רחמים רבים, רחמים מרבים.

קח דגמא אצל אנשי שלומנו, שמוצאים אנשים רודפים ואנשים נרדפים, ובאמת עם מי הצדק? ! כי כל אחד צועק שאצלו האמת, והתרוץ הוא פשוט, מי שהוא איש אמת, הוא תמיד יברח ממחלוקת, והיכן שרואה קבוצה של חולקים, יברח מהם כמו שבורחים מאש שורף, ואינו רוצה להיות בקרבם, והולך בדרך, ואם מתחברים אליו כמה אנשים הרוצים בקרבתו, הוא מקרבם, אבל הוא בעצמו אין לו עסק עם אף אחד, אדרבה, בורח לפינה שלו. ואף שעל זה בעצמו מתחילים לחלק עליו, שהוא רוצה כבוד, ישות וגאות, אינו שות לבו אליהם כלל, כי אינו גורס אותם כלל, ואפלו שמדברים עליו כל דבר אסור, הוא מנתק מהם, וממשיך בעבודתו עבודת השם.

לא-כן מי שהוא הדיוט הקופץ בראש, הוא מתחיל תמיד עם אחרים, ודיקא במקומות שלא צריכים אותו, הוא דוחף את אפו, ותמיד רוצה להתערב בין אנשים שאינם יכולים לסבל אותו. ובזה מראה, שהוא סתם בעל מחלוקת, ואין לו מה לעשות, אלא לריב עם הזולת, וזה סימן של בעל מחלוקת אמתי, כי במקום שאין צריכים אותך, למה לך להיות שם? ! ולמה אתה צריך להתחיל עם אחרים? !

ומכל שפן תלמיד, שמתחיל לחלק על רבו, צריכים לדעת, שזהו רשע ערום, אשר רק חפץ בכבוד ובישות, ומקנא ברבו, ויש לו עוד חצפה לדבר על רבו, אשר מלבד שאמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין קי): כל החולק על רבו כחולק על השכינה, כל העושה מריבה עם רבו פעושה מריבה עם שכינה, כל המתרעם על רבו כאלו מתרעם על השכינה, כל המהרהר אחר רבו כאלו מהרהר אחר שכינה; עוד זאת רואים בחוש, שהוא איש גם ומגשם, הרודף אחר כבוד, כי סוף כל סוף אתה טנפת, שעשית כל מיני עברות וחטאים, ואיך מלאך לבך לדבר על רבך, שקרבך אליו יתברך, ומסר את

נִפְשׁוּ וְאֵת שְׁמוֹ, אֵת יָמָיו וְאֵת לַיְלוֹתָיו בְּשִׁבְלֶךְ, וְעַכְשָׁיו אֶתָּה מְדַבֵּר עֲלָיו? ! זוֹ רִשְׁעוֹת שְׂאִין כְּמוֹתָהּ! וְלִכֵּן צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֵת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא יִהְיֶה לָּךְ עֵסֶק עִם אֶף אֶחָד, רַק בְּרַח לָּךְ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה מֵרְאָה שֶׁהוּא אִישׁ כְּשֶׁר בְּאַמֶּת, וְאִינוּ מִחֻפְּשׁ שׁוֹם מִחֻלְקֵת, אֲדַרְבָּה, הוּא בּוֹרַח מִמְּחֻלְקֵת כְּמוֹ שְׁבוֹרְחִים מֵאֵשׁ.

וְאֲנִי הִכְרַתִּי אֵת הַרְבֵּה הַחֲסִיד ר' שְׁמוּאֵל הוֹרְכִיץ ז"ל, שְׂאֵף פְּעַם לֹא הִתְפַּלֵּל בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי רָדְפוּ אוֹתוֹ בְּחַנּוּם עַל לֹא דְבָר, הוּא מְסַר אֵת נִפְשׁוֹ לְהַדְפִּיס אֵת סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּמַסִּירוֹת נִפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְהָיָה כִּפְשָׁע בֵּינוּ לְבֵין הַמְּנוֹת כְּפָה פְּעָמִים, כִּי הוּא הָיָה חָיֵב חוֹבוֹת בְּשִׁבְלֵי הַדְּפָסָה, וְלֹא הָיָה לוֹ מַהִיכֵן לְשֵׁלֶם, וְהָיָה גָּבֵר אֵלִים שְׂרָצָה לְהַכּוֹתוֹ לַמְּנוֹת. וְזֹאת אֶף אֶחָד אִינוּ יוֹדֵעַ — מַה הוּא עֹשֶׂה בְּשִׁבְלֵי הַדְּפָסָה סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, שֶׁהוּא הָיָה הַיְחִידִי אֲזִי שֶׁהַדְּפִיס אֵת סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, עִם כָּל זֹאת רָדְפוּ אוֹתוֹ עַל לֹא דְבָר, רַק מִחֻמַּת קִנְיָה בְּעֵלְמָא, וּמִי שֶׁהִפִּיר אוֹתוֹ יְכוּל לְהַעֲיד, שְׂרָאָה לְפָנָיו יְהוּדִי תָּמִים הַדְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתָמִיד דְּבַר רַק עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלָמָּה הָיוּ צְרִיכִים לְרַדֵּף אוֹתוֹ? אֵינן זֹאת אֶלָּא מִחֻמַּת מִדַּת הַקִּנְיָה, שְׁבַגְנֵי-אָדָם קִנְאוּ שֶׁהוּא מְדַפִּיס וְהֵם אֵינָם מְדַפִּיסִים, וְזֶה בְּרוּר, כִּי אֲנִי הִכְרַתִּי אוֹתוֹ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב.

וְכֵן הָיָה בְּפוֹלְגָנִיה, שְׂרָדְפוּ אֵת הַרְבֵּה הַחֲסִיד ר' אֶהֱרֹן לֵיִב צִיִּגְלֵמֶן הַיִּיִד, עַל לֹא דְבָר, כִּי הוּא הַדְּפִיס אֵת כָּל סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְהָיָה הַמְּדַפִּיס הַיְחִידִי שֶׁל סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּכָל עָרֵי פּוֹלְגָנִיה, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן רָדְפוּ אוֹתוֹ עַד חֲרָמָה, וְהִפֵּל הָיָה מִחֻמַּת קִנְיָה. וְכֵן יֵשׁ עוֹד הַמּוֹן סְפוּרִים, שְׂרָדְפוּ אֲנָשִׁים עַל לֹא דְבָר. וּבְאַמֶּת מִי שֶׁהָיָה חָפֵץ בְּאַמֶּת, חֻפְּשׁ תָּמִיד אֵת הָאַמֶּת, וּבְרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי רַק שֵׁם הָאַמֶּת, כְּמוֹבֵא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵן, חֵלֶק א', סִימָן א'), אֲשֶׁר אָמַת הוּא רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֵת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, וּמִתְמִיד הַרְבֵּה בְּדַבְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, עַד שֶׁשְׂגוּרִים עַל פִּיו בְּעַל-פֶּה סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, כִּי רַק זֶה נִקְרָאת הַתְּקַרְבוֹת אֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל — מִי שֶׁבָּקִי בְּסִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים, כִּי בְּלֹא זֹאת — הִכָּל הֶבֶל וְרִעוּת רוּחַ, וְכָל אֵלּוֹ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁרַק עֵסֶקוֹ

רי אשר ח' פ בנחל

בעבודת השם יתברך, אף פעם לא היה להם עסק עם הזולת, ולא דחפו את עצמם במקום שלא היו צריכים אותם.

והיה ראוי לה ללמד עכשו את המאמר בלקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פ', ששם מבאר, אשר אדם לא יתנשא וכו', אלא שיבואו ויבקשו אותו וכו'.

והרב הקדוש רבי צבי הירש מליסקא זי"ע, היה דרכו לנסע אל הרבה צדיקים, וכשנתפרסם הרבי הקדוש רבי צבי הירש מרימנוב זי"ע, לא רצה לנסע אליו בהתחלה, עד שפעם אחת שמע ששני ליצנים מתלוצצים ממנו, והפיר בהם שהם קלים, ופוחזים, ולכן כששב לביתו אל הרבנית, אמר לה שהוא נוסע אל הרב רבי צבי הירש מרימנוב זי"ע, ולשאלתה: "מדוע אפה נוסע אליו?" ענה ואמר: "מקבל אצלי, שהשקר אינו יכול לסבל את האמת, ולכן אם ראיתי שני קלים ופוחזים עושים ממנו ליצנות, ומדברים עליו כל דבר אסור, סימן שהוא צדיק אמת." ונסע אליו. ותכף-ומיד פשרק נתן לו שלום, ענה ואמר לו הרבי רבי צבי הירש מרימנוב זי"ע: "אה, נכון שהשקר אינו יכול לסבל את האמת"? וחיך, ונשאר אז אצלו לראש השנה ויום הכפורים ויחג הסכות. נמצא מכל זה, שהשקר אינו יכול לסבל את האמת.

ולכן כלל זה תקח בידך, אם אפה רואה קלים וריקים ופוחזים הרודפים איזה צדיק, צריכים לדעת שזה צדיק אמת. וספור זה סובב גם אצל אנשי שלומנו, אם רואים אחד שמוסר את נפשו כל ימי חייו רק לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם, ואינו מתערב עם שום ברך שבועלם, ואינו הולך אצלם, ואין לו עסק עם אף אחד, ואף-על-פי-כן רודפים אותו, ותולים בו בוגי סרוקי, ומדברים עליו כל דבר אסור, צריכים לדעת שהשקר אינו יכול לסבל את האמת, וכל אלו שמדברים עליו, הם שקרנים, רמאים וצבועים, שצריכים להתרחק מהם בתכלית הרחוק, והם שפלים ונבזים, ופגומים מאד.

ודבר זה ברור למי שרוצה להודות על האמת, ובפרט בדור

אָשֶׁר ח' פ בְּנַחֵל רִיא

הַזֶּה, שְׁבָאִים אֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ בְּנוֹ"ן שְׁעָרֵי טְמֵאָה, וְעָבְרוּ עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן: חֲלוּל שִׁבְתָּ, אֲכִילַת טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת, וְעָבְרוּ עַל כָּל הַעֲרִיּוֹת שִׁבְתוֹרָה, רַחֲמָנָא לְצִלָּן וְכו', אִיךְ הֵם יְכוּלִים הַיּוֹם לֹמַר דְּעוֹת?! הֵאֵם בְּשָׂבִיל שֶׁהִלְבִּישׁוּ אֶת עֲצָמָם עִם קֶאֱפֵטָן יְרוּשְׁלָמִי צָהֵב, הֵם כְּבָר גִּעַשִׁים מִשְׁהוּ?! הֵאֵם שְׂכַחוּ לְגַמְרֵי אֶת כָּל הַגְּלוּי עֲרִיּוֹת שֶׁעָבְרוּ עִם גּוֹיּוֹת, אֲשֶׁר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא וַיִּשָּׁב), שֶׁהָבָא עַל גּוֹיָה, קְשׁוּרָה בּוֹ כְּכֹלֵב וְכו', וּמְלַפְּפָתוֹ וּמוֹלִיכָתוֹ לְגִיּהֲנוּם; וְאִיךְ טְנוּפוֹת כְּאֵלוֹ יְכוּלִים לְדַבֵּר עַל צְדִיקִים הַמְתַּגְּעִים בְּעִבּוּדַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ זֶה חֲמָשִׁים שָׁנָה!?

וְזֶה כָּל-כֶּף בְּרוּר, שְׁאִין צְרִיכִים עַל זֶה הוֹכָחוֹת כְּלָל, אִם אָדָם אָכַל טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת, הֲלֵא צְרִיךְ לְהִקְיָא יָמִים וְשָׁנִים אֶת הַזֶּהמָא שְׁנַמְצָאת בְּתוֹךְ דָּמוֹ, וְאִיךְ יַעֲזוּ פָּנָיו לְדַבֵּר עַל צְדִיקִים!?

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה, שֶׁתּוֹצִיא מִמְּכַתֵּב זֶה הַרְבֵּה נִקְדוֹת הַשְּׂיִכּוֹת אֵלֶיךָ.

הַהֲכָרַח לִי לֹמַר לָךְ, שְׁכָל אֵלוֹ שֶׁהִסְתּוֹבְבוּ אֶצְלִי, וְאֲנִי קִרְבְּתִי אוֹתָם, וְהוֹצֵאתִי אוֹתָם מִהַבּוֹץ וְהִלְכִלוּךְ וְכו', וְאַחֲרֵיכֶן הִלְכוּ וְעָשׂוּ לָהֶם שְׁלִחָן לְעֲצָמָם, "שִׁבְתָּ פֶּאֶר זִיף", מִיֵּלָא אִם אֵינָם מְדַבְּרִים עָלַי, אֲנִי יְכוּל לְהַבִּין, אָבֵל מִי שֶׁמְדַבֵּר עָלַי, צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהוּא סֵתָם בְּעַל קִנְאָה וּבְעַל גְּאֹנָה, וּמְחַפֵּשׁ כְּבוֹד וַיִּשׁוּת, וְצְרִיכִים לְהִתְרַחֵק מִהַטְּמֵאָה הַזֶּה, כִּי הָרִי עָמְנוּ הַיִּיתָ, וְאִיךְ מְלֵאךְ לְבָבְךָ עֲכָשׁוּ לְדַבֵּר עָלַי כָּל דְּבַר אָסוּר?! אֵין זֹאת אֱלֵא, שֶׁאַתָּה טְמֵא מְטֵמָא, חוּטֵא וּמְחַטִּיא אֶת הַרְבִּים, וְסוֹפֵךְ יְהִיָּה סוֹף מָר מְאֹד...

וּכְדָאֵי שֶׁתִּמְסֹר אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוֹ לְכָל הַחֲבֵרִים, וְאַתָּה יְכוּל לְהִרְאוֹת לָהֶם אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ריב אֲשֶׁר ח' פא בנחל
ח' פא.

בעזרת השם יתברך, אור ליום רביעי לסדר ויגש ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברך היקר לי
מאד, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר בעולם
לא יוכל לשבר אותך. ולזה תזכה רק אם תחזיר בעצמך אמונה
פשוטה בו יתברך, ותדע שכל ענייניך תלויים אף ורק בידו יתברך,
ואל תבטח בשום בן אדם, כי הוא טפה סרוחה, היום כאן ולמחר
בקר. וכבר אמר נעים זמירות ישראל (תהלים קמו, ג): "אל תבטחו
בגדיבים בבן אדם שאין לו תשועה", שאינו יכול לעזר לעצמו,
ואיך יעזר לזולתו? ! ולכן עליך רק לבקש ממנו יתברך, ואל תקמץ
בתפלות. ובפרט בשעה שפותחים את ארון הקדש, אז דיקא תבקש
על שונאיך, שאז הוא עת רצון גדול בשמים. ומוכא (פרי עץ חיים,
שער מקרא קדש, פרק ג): ובשעת הוצאת ספר תורה, יאמר י"ג מדות
הרחמים, וישאל לצאת מעבדות לחרות, ולמצא חן וחסד בעיני
בני-אדם, וישאל נקמה מאויביו, עין שם; הרי שלך לפניך, שאז
הוא הזמן הכי טוב להתפלל לראות נקמה באויביו המצייקים
ומרעים לו.

והנה חכמינו הקדושים אמרו (גטין ז): שלח ליה מר עוקבא
לרבי אלעזר, בני-אדם העומדים עלי ובדי למסרם למלכות, ושרטט
וכתב ליה (תהלים לט, ב): "אמרת אשמרה דרבי מחטא בלשוני,
אשמרה לפי מחסום בעוד רשע לנגדי", אף-על-פי שרשע לנגדי
אשמרה לפי מחסום. שלח ליה קא מצערי לי טובא, ולא מצינא
דאיקום בהו, שלח ליה (תהלים לו, ז): "דום להנייה והתחולל לו",
"דום להנייה והוא יפיל לך חללים חללים", השכם והערכ עליהן
לבית-המדרש, והן פלין מאליהן.

אֲשֶׁר ח' פב בַּנְחַל ריג
וְלִכֵּן תִּקְרִים אֶת כָּל זֶה, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ח' פב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אִז לְיוֹם רִבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

תְּדַע, כִּי אֵינִי הוֹלֵךְ אַחֵר הַשְּׂטִיּוֹת הָאֵלוֹ וְכו', אֲנִי קִבְּלָתִי מֵרַבְּנוּ
ו"ל אַחֲרֵת (עֵינֵי שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן יט): נִכְסַפְתִּי מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ אֶת
הָעוֹלָם אֵל עֲשִׂיָה, שְׂיִהְיֶה חַיִּיב אֲצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְלַמֵּד כָּךְ וְכָךְ
בְּכָל יוֹם, חֹק וְלֹא יַעֲבֹר וְכו', עֵינֵי שָׁם. רַבְּנוּ ו"ל רָצָה שְׁנַלְמַד הַרְבֵּה
תוֹרָה, וְנִקְרָא הַרְבֵּה מְצוּוֹת מְעֲשִׂיּוֹת, וְנִרְבֶּה בְּתַפְלוֹת וּבְתַחֲנוּנִים.
וּשְׂאֵר כָּל הַדְּבָרִים — הַפֶּל הַכֵּל וּרְעוֹת רוח. תִּצְוֶיר לְעֲצֻמְךָ שֶׁתִּשְׁכַּב
בְּקֶבֶר וְכו', מַה יִּהְיֶה וְכו', וּמַה חָשׁוּב אִז? רַק מִי שְׂזָכָה לְסִיִּים תַּנ"ךְ,
שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה, בְּבָלִי, יְרוּשָׁלַיִם, תּוֹסֵפְתָא, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן
עֲרוּךְ, סְפָרֵי הַמְדַרְשִׁים וְסְפָרֵי הַזִּהָר וְהַתְּקוּנִים וְכו', וּשְׂאֵר דְּבָרִים
הַפֶּל הַכֵּל הַבָּלִים. מְטַעִים הֵיטֵב אֶת הָאֲנָשִׁים, עַד שֶׁהַיּוֹם כָּל רִיק
וּפּוֹחֵז הוּא בְּעַל מְקַבֵּל... בְּעַל נוֹתֵן תְּקוּנִים... בְּרוּחַ לֵךְ רַק אֵל הַתּוֹרָה,
וּתְטִיל בָּהּ לְאֵט לְאֵט כְּמוֹ שְׂמֻטִילִים בְּגֵן נִפְלָא — וְזֶה שְׂלֵךְ!

דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל טְמוּנָה בְּשִׂיחוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת: "חֵי-מוֹהַר"ן,
"שִׂיחוֹת-הַר"ן", וְאֵל תֵּאבֶה וְאֵל תִּשְׁמַע לְכָל טַפֵּשׁ, וְדִי לְחַיִּמָּא.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

ריד אָשׁוּר ח' פג בַּנְחֵל
ח' פג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִיר לְיוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּגֶשׁ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם אֶל הַיְקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת וְכו'.
מָה אִמַּר לְךָ! הַיּוֹם יֵשׁ כָּל מִינֵי לִיְצָנִים, וְצָרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד

מְאֹד לֹא לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם, כִּי הַלִּיְצָנוֹת זֶהוּ שְׁחֹק הַפְּסִיל, הוּא צוּחֵק וְלוֹעֵג, וּמִמֵּי? מִיְהוּדֵי שְׁמֻקָּרֵב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, מִיְהוּדֵי שְׁקָם בְּכָל לֵילָה בַּחֲצוֹת, מִיְהוּדֵי שְׁמֻתְמִיד בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּה וְדְבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, מִיְהוּדֵי שְׁמֻתְמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. עַכְשָׁו אֶשְׁאַל אוֹתְךָ — הָאֵם צָרִיכִים לְהִתְפַּעֵל מֵאִיזָה נוֹאֵף הָעוֹבֵר עֲבֻרוֹת עִם גּוֹיֹת וְכו' אוֹ מוֹצִיא זֶרַע לְבִטְלָה?! כִּי מִי שְׁמֻתְלוֹצֵץ מֵאֶחָד שְׁמֻקָּרֵב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, בְּדוּעַ שֶׁהוּא פָּגוּם בְּבְרִית מְאֹד, כְּאֲשֶׁר מְצוּי בְּדוֹר זֶה נוֹאֲפִים כְּכֻלָּיִם, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּמָה עוֹד הַשָּׁנִים עוֹבְרוֹת וּפְוֹרְחוֹת, וְהִנֵּה כְּבָר סוּחָבִים אוֹתוֹ כְּנִבְלָה, וּמְכַנִּיטִים אוֹתוֹ בְּאֶדְמָה. וְלִהְפוּךְ — גַּם יְהוּדֵי כְּשׁוֹר שְׁמֻקָּרֵב אֶל רַבְּנוּ ז"ל — גַּסְתֵּלֵק, אֵךְ מוֹלִיכִים סֵפֶר תּוֹרָה בְּאֶרֶז, וְטוֹמְנִים אוֹתוֹ בְּאֶדְמָה, וְעַכְשָׁו מִי צוּחֵק מִמֵּי? אֶת זֶה עֲלֶיךָ לְקַחַת בְּחֻשְׁבוֹן, כִּי מָה לְךָ לְהִתְפַּעֵל מִפְּנֵי בְּנֵי-אָדָם?!

תְּסַתְּפֵל וְתִתְבוּנָן עָלַי, כְּמָה יְסוּרִים וְעִגְמַת נֶפֶשׁ אֲנִי עוֹבֵר, כְּמָה בְּזִיוּנוֹת וְעֲלֻבוֹנוֹת, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין אֲנִי סוֹבֵל מֵאִינְשֵׁי דְלֹא מְעִלִי, זֶה בְּכֹה וְזֶה בְּכֹה, הָאוֹמְרִים: דָּאס אִיז נִישְׁט דְּעַם רַעֲבִינ'ס זַאךְ... בְּשַׁעַה שְׁעַל אֶחָד יֵשׁ סֵפֶק מִמְזוּרוֹת וְכו', וְהַשָּׁנִי בְּדוּמָה לוֹ, הוּא סוֹבֵל מִמַּחֲלַת עֲצָבִים, פַּחַד גְּבָהִים, וְגַם אָבִיו יָשַׁב בְּבֵית חוּלֵי רוּחַ לְתַקּוּפָה קְצָרָה, וְאֶחָיו הַצָּרֵךְ לְכַרְח מִמָּאָה שְׁעָרִים, כְּשַׁעֲשָׂה מְעַשִּׂים מְגַנִּים, וּבְרַח לְסוּף הָעוֹלָם מִפְּנֵי הַבוּשָׁה, וְנִעֲשָׂה חִילוּנִי, הוֹרִיד אֶת הַזָּקֵן וְהַפְּאוֹת וְכו' וְכו', וְאֵלּוֹ הֵם הַמְּדַבְּרִים עָלַי... אֵלּוֹ הֵם הַפְּנִים שְׁבִכְרֵסְלָב... אִיזָה צוּחֵק מְכֹאִיב... אֵלּוֹ הֵם נִקְיֵי הַדַּעַת שְׁבִירוּשְׁלִים... בְּשַׁעַה שְׁרַבְּנוּ ז"ל גְּלָה לָנוּ בְּפִרוּשׁ (לְקוּטִי-מֹהֲרָן, חֵלֶק א', סִימָן סא), אֲשֶׁר מִי שְׁאִין לוֹ אֲמוּנַת חֲכָמִים, רֵאשׁוּ מְלֵא צוּאָה, וְעֲשִׂנִים סְרוּחִים

מסבכים לו את מחו וכו', וְכָל אֱלוֹ שְׁלוּעִיגִים עַל סְפָרִים חֲדָשִׁים, צוֹאֵה וְטִנוּף מִנַּח לָהֶם בְּרֹאשׁ וּבִמַּח, וְעַל אֱלוֹ כוֹתָבִים — נְקִיִּי הַדְּעַת... גַּם מִי שְׁכֹתֵב אֶת זֶה, מִסְתַּמָּא מְלֵא צוֹאֵה גַם-כֵּן, כִּי מִיִּן בְּמִינוֹ וְכוּ', וְאֵת כָּל זֶה אֲנִי כוֹתֵב לָךְ, שְׁלֵא תִהְיֶה לָךְ חֲלִישוֹת הַדְּעַת מִכָּל פְּרָחַח שְׁלוּעֵג וְצוּחַק מִמֶּךָ וְכוּ'.

מָה אָמַר לָךְ! הִיָּה בִירוּשָׁלַיִם צְדִיק גְּדוֹל בְּשֵׁם ר' שְׁלוּמְקָה מְזוּוִיָּהֵל זי"ע, שֶׁהִתְנַהֵג מְאֹד מְאֹד בְּפִשְׁטוּת, וְהִיָּה רְגִיל לְדַבֵּר הַרְבֵּה לֹא לְהִיוֹת בְּכַעַס, וְזֶה הִיָּה עֵקֶר דְּבוּרוֹ — לֹא לְהִתְעַצֵּב וְלֹא לְכַעַס מִשּׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, וְזוֹ הִיָּתָה הַנִּקְדָּה הָעֵקֶרִית שְׁלוֹ, אֲפִלוּ שְׂאֵדָם מִבְּזָה אוֹתָךְ — אֵל תַּעֲנֶה, וּמִסְתַּמָּא זֶה בָּא לוֹ מִקְדָּשֵׁת הַבְּרִית, כִּי יְדוּעַ, שֶׁהוּא הִיָּה נֶכֶד הַצְּדִיק הַקָּדוֹשׁ רַבִּי מִיכָל מִזְלֵאֲטָשׁוּב זי"ע, שֶׁהֵם כָּלָם הָיוּ נוֹטְרֵי הַבְּרִית. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות-הַר"ן, סימן קמט), שֶׁכַּעַס בָּא מִפְּגַם הַבְּרִית, וּבַפְּרָטִיּוֹת מִי שֶׁחָטָא בַּחֲטָא הַמְּגַנֶּה שֶׁל הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, הוּא תָּמִיד בְּכַעַס וְתָמִיד עֲצָבָנִי. וְלָכֵן זֶה הִיָּה יְסוֹד דְּבוּרָיו תָּמִיד.

הִיָּה זֹאת בַּעַת שֶׁהִפְצִיצוּ אֶת יְרוּשָׁלַיִם בִּימֵי הַפְּגָזִים בְּשָׁנַת תש"ח, וְאֲנִשֵׁי יְרוּשָׁלַיִם הִתְחַבְּאוּ בְּמִרְתָּפִים, וּבְדַרְךָ כָּלֵל הַצְּטוּפָפוּ כַּמָּה מִשְׁפָּחוֹת בְּמִרְתָּף אֶחָד, וְהִיָּתָה צְפִיפּוֹת גְּדוֹלָה וְכוּ', וּמִרַב פֶּחַד וְעֲצָבָנוֹת רַבּוֹ בִּינִיָּהֶם, וְהִיָּה בְּאִיזָה מִרְתָּף בְּנוֹ הַרֵב הַצְּדִיק ר' גְּדַלְיָה מִשֵּׁה זי"ע, וְשֵׁם הַתְּקוּמָמוּ כָּל הַמִּשְׁפָּחוֹת עַל מִשְׁפָּחָה אַחַת, וּבַפְּרָטִיּוֹת עַל הָאָבָא, וְרַדְּפוּ אוֹתוֹ עַד חֲרָמָה, וְחָרְפוּ וּבְזוּ אוֹתוֹ מְאֹד, וְנִגַּשׁ אֵלָיו ר' גְּדַלְיָה מִשֵּׁה זי"ע, וְאָמַר לוֹ בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן: "אֵל תִּתְפַּעַל מִכָּל אֱלוֹ הַבְּזִיוּנוֹת וְהַחֲרוּפִין, יֵשׁ לִי קִבְלָה מֵאָבִי, שְׁעַל-יָדַי בְּזִיוּנוֹת יוֹרְדִים מִמֶּנּוּ כָּל מִינֵי עֲנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים, וּבַפְּרָטִיּוֹת עַר בֵּיט אוֹיִם דְּעַם טוֹיט (הוּא מַחְלִיף אֶת הַמְּוֹת), כְּאוֹמֵר — מִי שֶׁסּוֹבֵל חֲרוּפִין וּגְדוּפִין, מִסְתַּמָּא נִגְזַר עָלָיו עֲנַשׁ מְוֹת, וְזֶה מַחְלִיף אֶת זֶה.

וְלָכֵן חֲזוּק וְאַמֵּץ, וְאֵל תִּהְיֶה שְׁבוּר מֵאִינְשֵׁי דְלָא מְעֵלִי, שֶׁמְחָרְפִים וּמְגַדְּפִים אוֹתָךְ, הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְתִרְאֶה נִסִּים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ.

הַעֲקָר הַרְגַל עֲצָמָךְ רַק לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי כָל דְּבוּר שְׁמִדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמִתְבוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר חָשׁוּב אֲצִלוֹ יִתְבַּרְךָ יוֹתֵר מִזֶּה.
הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ח' פד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ו' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּעֵנִין שְׁשֵׁאלָתְךָ מַה שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּיטִי-מוֹתֵרֵן, חֶלֶק ב', סִימָן עח): אֵיךְ יְכוּלִים לַעֲזוֹב עֲצָמוֹ כְּרִגְעַ מְלַמּוֹד תּוֹרָה וְכוּ', אַחֵר כָּל מַה שְׁתַּרְץ רַבְּנוּ ז"ל עַדִּין קָשָׁה וְכוּ', עֲלִיף לְדַעַת, כִּי רַש"י הַקְּדוֹשׁ מְפָרֵשׁ (שְׁמוֹת כט, מב): "עוֹלַת תְּמִיד" — מִיּוֹם אֶל יוֹם וְלֹא יִפְסִיק יוֹם בֵּינֵתִים, עֵינֵי שָׁם. רוֹאִים, אֲשֶׁר אִם אָדָם קוֹבֵעַ לַעֲצָמוֹ קְבִיעוֹת, וְאֵינוֹ מַחְסִיר יוֹם אֶחָד, זֶה נִקְרָא 'תְּמִיד'. וְזִכֹּר כָּלֵל זֶה, כָּל דְּבַר שֶׁהוּא בְּקַבִּיעוֹת, יֵשׁ לָזֶה הַצְּלָחָה גְּדוּלָּה — הֵן הַתְּבוּדוֹת, הֵן אֲמִירַת חֲצוֹת, הֵן שְׁעוּרִים פְּסֻדוֹן, כָּל יוֹם חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, מְעַט אוֹ הֶרְבֵּה זֶה נִקְרָא 'תְּמִיד', וְאֶפְלוֹ שְׁמִפְסִיק בֵּינֵתִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ח' פה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ו' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אָשׁר ח' פו בַּנְחַל ריז

נא וְנָא לֹא לְהִתְפַּחַד מִשׁוּם דְּבַר, כִּי גְדוּל אַדוּנְנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

רְאֵה רַק לְדַבֵּר עִם בְּנֵךְ כְּמוֹ שְׂמֵדְבָרִים עִם גְּדוּל וּמְבָרָה, וְתִסְבֵּיר לוֹ הַכֹּל וְכוּ', אֶל תִּשְׁפִּיל אוֹתוֹ וְאֶל תִּצְעַק עָלָיו, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלַה לְנוּ רַבְנוּ ז"ל (סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים, סִימָן קז): הַבְּנִים שׁוֹטִים כְּשֶׁאֲבִיהֶן כְּעֶסֶן; וְהַפְּרוּשׁ הוּא פָּשׁוּט, יֶלֶד הוּא סִקְרָן, וְרוּצָה לְדַעַת כָּל דְּבַר, וְאִם הָאָבִא כְּעֶסֶן וְרַגְזָן, וְצוּעַק עָלָיו עַל כָּל שֶׁאֵלֶּה שֶׁהֵבֵן שׁוֹאֵל וְכוּ', מִסְכֵּן הֵבֵן, גְּדֹל טַפֵּשׁ וְחֹסֵר דַּעַת וְכוּ', וְנִעְשֶׂה אִטִּי וְכוּ', הַכֹּל תְּלוּי רַק בְּאָבִא. וְלָכֵן רְאֵה שֶׁתְּהִיָּה לְךָ סְבֻלָּנוֹת לְבִנְךָ וְכוּ', וְאֶפְלוּ שֶׁהוּא מְעַצְבֵּן אוֹתְךָ וְכוּ', אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת פִּקְחָה, וְלַעֲבֹד עַל עֲצָמְךָ, וְלִכְבֹּשׁ אֶת כְּעֶסֶךָ. מַה הֵבֵן אֲשֶׁם שֶׁאַתָּה כְּעֶסֶן וְעַצְבָּנִי?! פִּקְח עֵינֶיךָ וּרְאֵה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמְךָ...

ח' פו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְגִשׁ, ו' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! אָדָם צָרִיךְ שֶׁיְהִיָּה לוֹ יֵשׁוּב הַדַּעַת, כִּי בְּלֹא יֵשׁוּב הַדַּעַת אֵי אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם כְּרַגְעַה, כִּי כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם, זֶה רַק מִחֲמַת שֶׁאֵינוֹ מֵיֵשֵׁב דַּעַתוֹ, כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֵלֶק ב', סִימָן י'); כִּי בְּלֹא יֵשׁוּב הַדַּעַת, אָדָם נִדְמָה כְּמוֹ שְׂבוּעֶרֶת אִשׁ גְּדוּלָה מְאֹד, וְהוּא נִכְנָס בְּתוֹךְ הַבַּיִת לְהַצִּיל אֶת כִּסְפוֹ וְאֶת זְהָבוֹ, וּבְמִקּוּם זֶה הוּא מוֹצִיא דְלִי וְכוּ' אוֹ מְטָאֵטָא וְכוּ', אוֹ שָׂאֵר דְּבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם עֶרְךָ כְּלָל, לֹא-כֵן מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ יֵשׁוּב הַדַּעַת, הוּא חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת אֵיךְ מִצִּילִים אֶת הַזְּהָב וְהַכֶּסֶף וְכוּ', כְּמוֹ-כֵן הוּא בְּרוּחַנִיּוֹת מִי שֶׁזוֹכֶה לְיֵשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, אֲזִי כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים כְּבָר בְּאֶפֶן וּבְעֵגֶנְךָ אַחַר לְגַמְרִי, הוּא זוֹכֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר לְחֹטֵף טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי: מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, בְּבִלִּי,

ריח אֲשֶׁר ח' פז בַּנְחָל

ירוּשְׁלָמִי, תּוֹסֶפֶתָא, רַמְבַּ"ם, טוּר וְשֵׁלחַן עֲרוּךְ, וְכָל הַמְדַרְשִׁים, וְסִפְרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים, סִפְרֵי הַלְכָה וְקַבְלָה, חֲסִידוֹת וּמוֹסָר, וּבְנֵי-אָדָם אֵינָם תּוֹפְסִים וְאֵינָם קוֹלְטִים, שְׂאָדָם זֶה זוֹכֶה לְנַצֵּל כָּל-כֶּף אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁיֵּשׁ לוֹ, עַל אֵף גְּדֹל הַצָּרוֹת וְהַטְּרָדוֹת הַמְרַבּוֹת שֶׁמְסַבְּבוֹת אוֹתוֹ, וְסוֹבֵל מֵה שְׂסוֹבֵל מֵאִינְשֵׁי דָלָא מְעַלִּי וְכוּ', וְצָרִיךְ לְבַטֵּל כָּל-כֶּף הַרְבֵּה זְמַן וְכוּ'.

וְאֵיךְ זוֹכִים לְהַגִּיעַ אֶל זֶה? רַק עַל-יְדֵי יְשׁוּב הַדַּעַת, שְׂאָדָם הַמֵּיִשֵּׁב בְּדַעְתּוֹ, כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרֵי, כִּי הוּא יוֹדֵעַ אֵיךְ 'לְגַנֵּב' מִבֵּין הַטְּפוֹת דְּבָרִים יָפִים. וְזֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לְכֵן-אָדָם, רַק אִם הוּא חוֹזֵר עַל הַמַּאֲמָר הַנּוֹפֵלָא הַזֶּה בְּלִקּוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י', וְאוֹמֵר עָלָיו תְּפִלָּה מְלִקּוּטֵי-תְּפִלוֹת, וְכֵן מְתַבַּדֵּד עַל-פִּי הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וְאִז כָּל חַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים כְּבָר אַחֲרֵת לְגַמְרֵי, כִּי הוּא זוֹכֶה לְהַתְחַזֵּק מִכָּל פְּגַעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן, וְכֵן זוֹכֶה לְחַטֵּף טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי, שְׂאֵין לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרִי לוֹ!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמֵךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ח' פז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיִּגַּשׁ, ו' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֵלָה ...
גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנֶצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אָמַר לָךְ! לְהַתְּאַבֵּד זֶה הַדְּבָר הָאֲחֵרוֹן שְׂאִתָּה צָרִיךְ לְחַשֵּׁב עָלָיו, כִּי כְּבָר אָמַר הַתַּנְּא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת ד, כב): "וְאֵל יִבְטִיחֶךָ יְצִרֶךָ, שֶׁהַשְּׂאוּל בֵּית מְנוּס לָךְ", וְלִכֵּן אֵין זֶה עֲצָה כָּלֵל, וּמִי יוֹדֵעַ מֵה תְּסַבֵּל אַחֲרֵי-כֵן?! הֲלֹא אִתָּה רוּצָה לְהַפְטֵר מֵהַצָּרָה, וְלֹא לְהַכְנִס בְּצָרָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה. אֲמַת הַצָּרָה שְׁלָךְ הִיא צָרָה גְּדוֹלָה עַד מְאֹד, וְנִפְלְתָ בַּפֶּחַ

קוֹשׁ, עִם כָּל זֹאת עֲצַתִּי הִיא "עֲצַת הַשֵּׁם", הִינּוּ אֵין שׁוּם מְנוּס וְתִקְוָה, אֲלָא לְבָרַח אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי מִה שְׂרַק יִקְרָה לָךְ, אַתָּה צָרִיךְ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְדוּד הַמְּלֶךְ אָמַר (תְּהִלִּים כג, ד): "גַּם כִּי אֶלֶף בְּגִיא צְלָמֹת לֹא אֵירָא רַע כִּי אַתָּה עֲמַדִּי", בְּרַגַע שְׂאָדָם שֵׁם לִפְנֵי עֵינָיו דְּבַר אֶחָד — שֶׁהוּא אֵינוֹ רוֹצֵה שׁוּם דְּבַר רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּבָר לֹא אֲכַפֵּת לוֹ מִפְּלוּם, הֵיכֵן שְׂרַק יִהְיֶה יִמְצָא שֵׁם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְלִכֵּן דוּד הַמְּלֶךְ, עָלְיוֹ הַשְּׁלוּם, כְּשֶׁרָאָה אֶת עֲצָמוֹ בְּצָרָה גְדוּלָה עַד מָאֵד, מָה אָמַר (תְּהִלִּים קלט, ז): "פְּלִיאָה דַעַת מְמַנִּי נִשְׁגָּבָה לֹא אוֹכַל לָהּ, אָנָּה אֵלֶיךָ מְרוּחָךְ וְאָנָּה מִפְּנֵיךְ אֲבָרַח, אִם אֶסַּק שָׁמַיִם — שֵׁם אַתָּה, וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּהָ, אֲשֶׁא כִנְפֵי שַׁחַר אֲשַׁכְנֶה בְּאַחֲרִית יָם, גַּם שֵׁם יְדֶךָ תִּנְחַנְנִי וְתִאחַזְנִי יְמִינֶךָ, וְאִמַּר אֶף חֲשֶׁךְ יִשׁוּפְנִי וְלִילָה אִוֵּר בְּעַדְנִי, גַּם חֲשֶׁךְ לֹא יַחֲשִׂיךְ מִמֶּנִּי, וְלִילָה כִּיּוֹם יֵאִיר, בְּחֲשִׁיכָה כְּאוֹרָה, כִּי אַתָּה קִנִּיתָ כְּלִיתִי, תִּסְכְּנִי בְּבֶטֶן אִמִּי"; הִינּוּ מִי סִכְּךָ עָלֶיךָ בְּבֶטֶן אִמֶּךָ — אִם לֹא הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ! מִי גְדַל וְטַפַּח אוֹתְךָ — אִם לֹא הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ! מִי הוֹלֵךְ בְּךָ? מִי רוֹאֶה בְּךָ? מִי מִתְפַּקֵּד בְּךָ — אִם לֹא הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ! וְלִכֵּן אוֹתוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁהוּא עִמָּךְ מִהֶתְחִלָּה, הוּא יִהְיֶה אַתָּה עַד הַסּוֹף, וּמִה גַּם בְּשַׁעַת שְׁנִשְׁמַתְךָ תִּצָּא מִמֶּךָ, וְהַגּוֹף לְקַבּוּרוֹת יוּבַל, וְיִנְיַחוּ שֵׁם אֶת הַגּוֹף וְכוּ', הֲלֹא הַנִּשְׁמָה יוֹצֵאתָ, לְהֵיכֵן וְלֵאמֹר הִיא הוֹלֶכֶת — אִם לֹא חוֹזֶרָה אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ! נִמְצָא, שֶׁתְּמִיד תִּצְטָרֵךְ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן מִה בְּצַע כִּי תִהְרַג אֶת עֲצָמְךָ? ! מִה בְּצַע כִּי תַחֲזִיחַ חַיֵּי צַעַר וְיִסּוּרִים?! לָמָּה אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת מְמַרְמֵר כָּל-כֶּף, עַד שֶׁתִּפְּלֵ בִּיאֹוֶשׁ?! הַדְּבַק עֲצָמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִזְכֹּר תְּמִיד רַק מְמַנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוּ כְּבָר לֹא יִהְיֶה אֲכַפֵּת לָךְ הֵיכֵן אַתָּה.

אֲנִי יוֹדַע, שְׁמַרְב בְּלָבוֹל דַּעַתְךָ וּמַרְב כְּאַבָּךָ מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, אֵינְךָ מְסַגֵּל לְחֶשֶׁב כֶּף, כִּי זֶה יוֹתֵר מִדְּאֵי עֲמַק בְּשִׁבְלֶיךָ וְכוּ', כִּי סוֹף כָּל סוֹף זֶה גְלוּי אֱלָקוֹת בְּמִדְרָגָה תְּכִי עֲלִיוֹנָה, שְׂאָדָם בָּא לְיַדִּי בְּטוֹל כְּזֶה, שְׁכָבֵר לֹא אֲכַפֵּת לוֹ שׁוּם דְּבַר, אֲלָא יוֹדַע וְעַד — אַתָּה קוֹדֵם שְׁבָרָאתָ הָעוֹלָם, וְאַתָּה מְשַׁבְּרָאתָ הָעוֹלָם, אַתָּה רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם נִמְצָא פֹה בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאַתָּה רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם נִמְצָא שֵׁם בְּעוֹלָם

רכ אשר ח' פח בנחל

הבא, ובדיעות אלו הוא מקגר את עצביו, כי כבר לא אכפת לו שום דבר, ושר לעצמו: "גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי".

אם הייתי כותב לך אחד מני אלה, מה שאני סובל מאינשי דלא מעלי במשך כל השנים שאני מפיץ את אור רבנו ז"ל, אשר אני נרדף — הן מבפנים, על-ידי כמה נואפים רשעים ארוזים, והן מבחוץ, כי 'גנבתי' להם חסידים... או ילדים... (כך הם אומרים)... והכלל — מאז שנכנסתי בעבודת הכלל, אני רק סובל וסובל ממפרסמים של שקר רע-בנים וכו' [אשר יגיע הזמן הנכון, אז אגלה את פרצופם הטמא], עם כל זאת אני רואה שאין עצה אחרת, רק לשמח בו ותברך, ולהתחזק בכל מה שרק עובר, ולקיים (תהלים קד, לה): "אנכי אשמח בהוי"ה, יתמו חטאים מן הארץ, ורשעים עוד אינם".

הייתי מיעץ לך, שתעשה לעצמך סדר במשניות — לומר פרק אחר פרק, עד שתסיים ששה סדרי משנה, וכן תעשה לעצמך סדר בש"ס — לומר דף אחר דף, עד שתזכה לסיים מסכת אחר מסכת, אפלו באמירה בעלמא, שזה מנפך את הנפש מאד, ומכל שכן אם גם תגרס זהר ותקוניים כסדרן, זה ינפך לך את הנפש לגמרי, וימשוף עליך אור גדול, אור עליון מן השמים.

הדורש שלומך באהבה רבה...

ח' פח.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר ויגש, ו' טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר לי מאד ...
נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה רק להתחזק מעמד ולא להשבר מפל מה שעובר עליך.

בְּוֹדַי צָרְתָּךְ הִיא צָרָה גְדוֹלָה עַד מְאֹד, אֲבָל אֵין זוֹ עֲצָה לְהַמְשִׁיךְ עֲצָמוֹ תָּמִיד אֶל הַצָּרָה.

עָלִי לְהִבְהִיר לְךָ פֶּעַם וּלְתַמִּיד, שְׁבִנִי-אָדָם, הַטָּבֵעַ שְׁלָהֶם הוּא, לְצַעֲרֵנוּ, רַע מְאֹד, וְעַל-פִּירֵי רַב אֶחָד לֹא רוּצָה טוֹבַת הַזּוּלָת, וְזֶה חֵלֶק מִהַגְלוֹת, שֶׁעַל זֶה נֹאמֵר בְּעַת הַגְּאֻלָּה (יחזקאל לו, כו): "וְהִסְרֹתִי אֶת לֵב הָאֶבֶן מִבְּשָׂרְכֶם, וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בָּשָׂר"; כִּי עֲכָשׁוּ אָדָם יֵשׁ לוֹ לֵב הָאֶבֶן, שְׁקוֹרִין פָּאָר שְׁטִינְעֵרֵט, לֹא אֲכַפֵּת לוֹ מִהַזּוּלָת כָּלֵל, אֲבָל לְעַתִּיד "וְאֵת רוּחִי אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם", שֶׁכָּל אֶחָד יִרְגִישׁ רוּחַ דְּקֻדְשָׁה, אִיךָ שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא כָּאֵן, אֲזִי אֶחָד יִרְגִישׁ אֶת הַכָּאֵב שֶׁל הַזּוּלָת, וְיִשְׁתַּדֵּל לְעֹזֵר לוֹ.

יְהוּדֵי הוּא רַחֲמָן, וְכַמְאַמְרָם ו"ל (יְכַמּוֹת עט:): שְׁלֹשָׁה סִמְנִים בְּאֵמָה זֹ: רַחֲמָנִים, בִּישְׁנִים וְגוֹמְלֵי חֲסָדִים; וְלִכְּן אִם מוֹצֵאִים יְהוּדֵי בַעַל חֲסֵד וּבַעַל טוֹבָה, צָרִיכִים לְדַעַת שֶׁהוּא יְהוּדֵי טְהוֹר. וְאִם רוֹאִים הַהַפּוּךְ, צָרִיכִים לְדַעַת, שֶׁמִּשְׁהוּ אֵינוֹ כְּשׁוֹרָה כָּאֵן. וְרַבֵּנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ז'), שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְדַעַת אִיךָ לְהִתְנַהֵג עִם הַרַחֲמָנוּת, כִּי אִם מְרַחֲמִים עַל תִּינּוֹק בֶּן ד' יָמִים וְנוֹתָנִים לוֹ בָּשָׂר, יְכוּלִים לְהַרְגוֹ אוֹתוֹ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְאִיךָ שֶׁאָדָם נִדְמָה כְּמִרְחֵם עָלָיו — שֶׁהֲלֹא אִיךָ אֶתֵּן לוֹ לְשִׁתּוֹת רַק חֵלֶב וְיִינֵק מְאֹמוֹ, יוֹתֵר טוֹב לְדַחֵק בּוֹ בָּשָׂר וְכוּ', אִיךָ בְּנֵה יַחֲנֵק אוֹתוֹ בְּלִי שׁוּם סֶפֶק. וּמְצִינּוֹ גַם בְּדַבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֵין קַהֲלַת רַבָּה, פְּרָשָׁה ז', סִימָן כד): כָּל הַמְּרַחֵם עַל הָאֲכֻזָּרִים, לְבַסּוֹף הוּא מִתְאַכְזֵר עַל הַרַחֲמָנִים.

מֵה שְׂאֵנֵי מִיַּעֲזֵן לְךָ, לְךָ וּתְדַבֵּר עִמּוֹ, כִּי בְּתַחֲנוּנִים יְדַבֵּר רַשׁ (מִשְׁלֵי יח, כג), וְאִם לֹא יַעֲנֶה לְךָ, אוֹ לֹא יְדַבֵּר עִמָּךְ, אוֹ יִתְחַמֵּק מִמָּךְ, כְּכֹר תִּדַע שֶׁעַם הָאָדָם הַזֶּה אֵין לְךָ מֵה לְעֲשׂוֹת, וְיִשׁוּעַתָּךְ אִיךָ פֶּעַם לֹא תִצָּא מִבְּשָׂר וְדָם, אֲלֵא מֵאֵת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בַעֲצָמוֹ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאֵהָבָה רַבָּה...

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויגש, ו' טבת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! בְּזֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה סְבָלָנוּת, כִּי בְּלִי מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, אֵי אֶפְשֶׁר בְּשׁוּם פְּנִים לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, אֶפְלוּ רָגַע אֶחָד, וּבַפְּרָט בְּבִיתְךָ וְכוּ', אַתָּה מְכַרַח לְקִנּוּת לְעֲצֻמָּךְ מִדָּה יִקְרָה זֶה, כִּי לְחֻלָּה צְרִיכִים לְהִתְאַזֵּר מְאֹד מְאֹד בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, כִּי מָה הוּא אָשֶׁם?! מִסְכֵּן, הוּא כֵּן נוֹלֵד, בְּעַל מוּם וְכוּ', חָשַׁב עַל זֶה וְהִתְרַאָּה שְׂאֵתָה מִגְזִיִּם.

וּבְכֻלָּל, טוֹב מְאֹד לְרַחֵם עַל הַיְלָדִים, אֶפְלוּ שְׁהֵם עֲזִי פְּנִים, כְּדֹכְתִיב: "כְּרַחֵם אָב", רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים, סִימָן צו): מִי שְׂאִין לוֹ רַחֲמָנוּת עַל בְּנָיו, בְּיָדוּעַ שְׂאִין לוֹ חֵלֶק בְּשִׁכְלֵךְ דְּקִדְשָׁה. וְלִכֵּן אַתָּה צְרִיף לְרַחֵם עַל יְלָדֶיךָ, אִף שְׁהֵם כְּמוֹ שְׁהֵם וְכוּ', וְאִז גַּם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְרַחֵם עָלֶיךָ, אִף שְׂאֵתָה כְּמוֹ שְׂאֵתָה.

רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ, וְאַל תִּכְנַס בְּלַחֲץ וּבְדַפְאוּן, כִּי מָה יִתְרוֹן לְאָדָם מִכֵּל עֲמָלוֹ שְׂיַעֲמַל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ.

בְּעֲנִינֵי הַלָּכָה וְכוּ', בְּדֶרֶךְ כָּל אֵינִי מְשִׁיב, יֵשׁ רַבָּנִים וּמוֹרֵי צְדָק, וְיִשְׁנֵם סְפָרִים בְּהַלָּכָה וְכוּ' וְכוּ', כֵּל עֲנִינֵי הוּא רַק לְחֲזוּק אֶת הַנְּפִשׁוֹת הַשְּׁבוּרוֹת וְכוּ' בְּשִׁבְעָה מְשִׁיבֵי טַעַם, לְהַשְׁקוֹת אֶת הַצְּמָאִים מִהַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, כִּי זֶה הִיָּה הַרְצוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן אֵינִי יָכוֹל לְהַפְגִּס בְּפִלְפוּלִים וּבְדִיוּגֵי הַלְכוֹת, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ הַיּוֹם אַבְרָכִים תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים גְּדוּלִים, הַמְּחַבְּרִים סְפָרִים נְפִלְאִים עַד מְאֹד בְּכָל פֶּרֶט וּפְרָט מִהַלְכוֹת חֲמוּרוֹת — אֲשֶׁרֵיהֶם וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקָם! אֲבָל אֲנִי עוֹסֵק רַק לְהוֹצִיא אֲנָשִׁים מִהַשְּׂאוּל תַּחְתִּית, לְחֲזוּקָם וּלְעוֹדָדָם וּלְשִׁמְחָם, וּלְהַדְרִיף אוֹתָם אִיף לְהַתְנַהֵג.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה שְׂתַבִּין אוֹתִי, כִּי אֵינִי דוֹחָה אוֹתְךָ וְכוּ', חס

אָשׁר ח' צ בְּנַחַל רכג

וְשָׁלוֹם, מִלְחָשֶׁב כָּף, תִּאֲמִין לִי, כִּי בְּכָל יוֹם אָנִי מִקְבֵּל כָּל־כָּף הַרְבֵּה מִכְתָּבִים מִכָּל חֻלְקֵי הָעוֹלָם, אֲשֶׁר זֶה בְּלִתי אֶפְשָׁרִי אֶפְלוּ לַעֲשֶׂרָה אֲנָשִׁים לַעֲנוֹת בְּכָל יוֹם כָּל־כָּף הַרְבֵּה מִכְתָּבִים, שְׂזָה מִמֶּשׁ בְּגִדְר פִּקּוּחַ גָּפֶשׁ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ח' צ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר וַיְגֵשׁ, ו' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה גִיעֵו וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִתי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעִנְיַן הַצָּרָה הַגְּדוֹלָה שֶׁנִּקְלַעְתָּ אֵלֶיהָ וְכוּ', עֲצַתִי אֲמוּנָה — לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי הַשְּׁתַדְּלִיּוֹת לְנִסְעֵ אֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְשֵׁם תִּשָּׁב וְתִבְכֶּה וְתִתְחַנֵּן, עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְרֵאוֹת יְשׁוּעָה. וְכִבֵּר אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עִין סוּטָה יג:), שֶׁהוּא עוֹמֵד וּמְשַׁמֵּשׁ בְּמֵרוֹם; וּבִזְהַר אֵיתָא (ח"ג ע"א): צְדִיקָא אֲשֶׁתַּכַּח בְּעֵלְמָא יִתִּיר מִבְּחִיּוֹי [הַצְּדִיקִים נִמְצְאִים אַחַר הַסְּתַלְקוּתָם יוֹתֵר מִבְּחִיּוֹתָם]. וּבְפֶרֶט שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ לְבוֹא אֵלָיו, וּבְפִרוּשׁ אָמַר, שֶׁיְהִיָּה לוֹ חֲלוּץ עֲצָמוֹת וְכוּ', אִם נֹאמַר שֶׁם אֵיזָה קֵאֲפִיטְל תְּהִלִּים וְנִלְמַד שֶׁם. וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלִתְךָ לְנִסְעֵ אֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, וְשֵׁם תַּפְּעֵל וְכוּ', הֶעֱקַר לֹא לַעֲזוֹב אֶת הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים.

לַעֲתַ עֲתָה, אֵל תַּנִּיחַ רַגְעֵ אֶחָד פְּנוּי וְאֵל תַּתִּיאֵשׁ, אֲלֹא רֵאָה לְהַחֲבִיא עֲצָמְךָ בְּחֶדֶר פְּנוּי, שְׂאִין שָׁם בְּנֵי־אָדָם, וְתִזְרַק עֲצָמְךָ עַל הָאָרֶץ בְּפִשׁוּט יְדִים וְרַגְלִים, וְתִבְכֶּה בְּבִכּוּיֹת עֲצוּמוֹת, וְתִשְׁפֹּךְ אֶת נַפְשְׁךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִשְׁיַח וְתִסְפֹּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שֶׁמֵּאִיר לְךָ, וְאֵל תַּחֲלֵשׁ דַּעְתְּךָ כְּרַגְע, וְאֵל יִכְנָסוּ בְּךָ מַחְשָׁבוֹת פְּגוּל, חֵס וְשָׁלוֹם, כְּאֵלוּ אֵין מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ אוֹתְךָ וְכוּ', כְּאֵלוּ אֵין מִי שֶׁצָּרִיךְ אוֹתְךָ וְכוּ', וְכַדוּמָה כָּל מִינֵי דְמִיּוֹנוֹת וְהַבְּלִים וְכוּ'; כִּי בְּאֲמַת אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת

בלעדי יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, פי אין דבר בעולם, שלא יהיה בו אלקות, ודומם, צומח, חי, מדבר, זה לבוש לגבי האין סוף ברוך הוא, ודבר זה לא יכילהו הרעיון, פי זה סוד החלל הפנוי, שאין בדעת האדם להשיג, איך גם בתוך החלל, שזה העגולים, גם שם מאיר הקו, שהוא הפנימיים וכו', פי אם אדם היה יודע, אזי היה בטול הבחירה וכו', והיה הכל בטל חזרה לאלקות, ולא היה שיהי בכלל עולמות וכו'. ודבר זה לא יכילהו הרעיון.

ולכן כל אחד יש לו הנסיונות שלו, צדיקים הדבוקים באין סוף ברוך הוא, וכבר יודעים ידיעות אלו, פתאם נפתחת עליהם צרה ממקום שלא חשבו כלל, שקמים עליהם רשעים ארורים וחולקים עליהם. ודוד המלך אומר (תהלים מא, י): "גם איש שלומי אשר בטחתי בו, אוכל לחמי הגדיל עלי עקב", גם אלו האנשים שהיו אתו ועמו, ופזרו לו, הם נעשו אחר-כך מתנגדים עליו, וקמו עליו, וחרפו ובוזו אותו. ודבר זה קורה לכל צדיק, שיש לו חולקים ומתנגדים, נחשים שנושכים אותו בארס שניהם, וזה הנסיון הכי גדול שלהם. וכבר אמר מוהרנ"ת ז"ל: "אז איך ווייס שוין אלעס קומט ער א קעגין מיר פון איין אנדער וועג וואס איך האב זיך נישט פאר גישטעלט [הינו כשאני יודע כבר את כל תחבולות היצר והסמ"ך-מ"ם, אזי הוא בא אלי מדרך כזו, שלא שערתי ותארתי לעצמי כלל]. רואים מכל זה, שעל כל אחד עובר מה שעובר באפן ובצורה אחרת וכו', עם כל זאת אסור לאבד את עשתונותיו, אפלו במצבים הכי קשים ומרים.

ראה גם ראה מה שקרה לבעל התניא זי"ע, אשר היה איש אלקי נורא מאד, ורבנו ז"ל מאד הפליג במעלתו, וקרא אותו שר האלף, ומי שמעין בספריו ובדרושו העמקים, יעמד משתומם איזו השגה היתה לו באלקות, ולבסוף מסרו אותו איזה רשע טמא, לך, תלמיד חכם שד יהודאי, והצרך לשבת בבית-סהר, אשר זה מבהיל הרעיון, איש קדוש ונורא כזה, וכן את בנו הקדוש רבי דובער זי"ע לקחו לתקירות קשות, ולבסוף קראו אותו לעוד תקירה קשה עד מאד, ונסע אל ציונו הקדוש של אביו בעיר האדיטץ, ועל הדרך

אָשׁר ח' צא בְּנַחַל רַכָּה

בְּעִיר נִיעֲזִין נִסְתַּלַּק מֵרַב עֲגַמַת נֶפֶשׁ. וּמִי שָׂרַק מְעִין בְּדַרוֹשֵׁי הַעֲמָקִים, יִשְׁתַּוְּמֵם עַל עֲמָקוֹת מַחוּ בְּהִשְׁגַּת אֱלָקוֹת, עִם כָּל זֹאת הִיָּה צָרִיף לַעֲבֹר אֶת כָּל הַגִּיהֵנוּם הַזֶּה.

וְזֶה קִנְיָה לְעוֹד הַרְבֵּה צְדִיקִים קְדוֹשִׁים: הָאוֹר הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ, הַשְּׁלִ"ה הַקְּדוֹשׁ, הַתּוֹסְפוֹת יוֹם טוֹב וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה מִנְפְּלָאוֹת תְּמִים דְּעֵים, וּבִפְרָטִיּוֹת מוֹהֲרֵנִי וְ"ל, שֶׁהַכְּנִיסוֹ אוֹתוֹ בְּמַעְצָר שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים: בְּבִרְסֻלָּב, בְּלֹא דִיּוּן וּבְאוּמָן, וּמִלְבָּד זֹאת שֶׁטְרָטְרוֹ אוֹתוֹ בְּחֻקֵּי עַל לֹא דְבָר, אֲלֵה אֲנָשִׁים הַקְּרוֹיִים 'חֲסִידִים', אֲשֶׁר בְּאַמַּת הֵיוּ נוֹאֲפִים כְּכֻלָּבִים, הֵם הַעֲלִילוּ עֲלֵיו עֲלִילוֹת שְׁוֹא וְשָׂקָר, וְהַצְרִיף לְסִבֵּל מֵהַ שְׁסֻבֵּל, וְהַחֲזִיק מֵעַמָּד, וְלֹא עוֹד, אֲלֵא זָכָה לְחֻדֵּשׁ חֲדוֹשִׁין דְּאוֹרֵיתָא בְּבֵית-סֵהָרָה, וְזֶה בְּלִקְוֵי-הַלְכוּת, יֵין גֶּסֶף, הַלְכָה ד'. רוֹאִים מִזֶּה, שֶׁאִסּוֹר לְהַשְׁבֵּר מִדְּבָרִים כְּאֵלוֹ, יִהְיֶה אִיף שִׁיְהִיָּה.

מָה אָמַר לָךְ! הַלְמוֹד שֶׁל רַבְּנֵי וְ"ל, זֶהוּ לְמוֹד עֲמָק עֲמָק שֶׁל הַתְּחִזְקוֹת בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְדִרְבָּר קִלְיָה וּנְעִימָה אִיף לְעֵלוֹת אֶל הַמְּסִילָה הַעוֹלָה בֵּית אֵל. וְזֶה לֹא יְכוּלִים לְהַסְבִּיר לְאַחֲרִים כָּלֵל, כִּי הַלְמוֹד שֶׁל רַבְּנֵי וְ"ל זֶהוּ לְמוֹד שֶׁל תְּמִימוֹת וּפְשִׁטוֹת גְּמוּרָה, 'פְּרָאֲסֵטִיק' מִמֶּשׁ, אֲבָל רַב בְּנֵי-אָדָם יֵשׁ בָּהֶם חֻכְמוֹת שֶׁל הַבֵּל, וְלָכֵן קָשָׁה וְכָבֵד לָהֶם לְקַבֵּל לְמוֹד כָּל-כֶּף פְּשׁוּט וְתְמִים, אִיף עֲמָק מְאֹד מְאֹד, כִּי הֵם שְׁנֵי הַפְּכִים בְּנוֹשָׂא אֶחָד. וְזֶה קָשָׁה וְכָבֵד לְבְנֵי-אָדָם לְהַשִּׁיג.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ח' צא.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ו' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהַרְגִּיל עֲצָמָךְ לְקַחַת מְדֵי פְעַם 'חֲפֹשָׁה' מֵעַל הַגְּלוּת

רכו אָשֶׁר ח' צב בְּנַחַל

הַגְּדוּלָה שֶׁלָּךְ, וְתַנִּיחַ אֶת 'רֵאשֶׁף' אֲצִלוֹ יִתְבַּרְךָ, הֵינּוּ רַבְּנוּ ז"ל אָמַר
פַּעַם (שיחות-הַר"ן, סימן רעט): אַז עָס אִיז שׁוִינ גָּאָר שְׁלַעַכְט אִיז מְעַן
זײַךְ גָּאָר מְבַטֵּל [כְּשֶׁכָּבַר מְאֹד רַע, אִזײ מְבַטְלִים אֶת עֲצָמָם לְגַמְרִין].
וְשֶׁאֵלוֹ אוֹתוֹ: מַה זֶה בְּטוּל? עֲנֵה וְאָמַר: סוּגְרִים אֶת הַפֶּה וְהַעֵינַיִם
וְכוּ', הֵינּוּ שְׁאָדָם צָרִיךְ מְדֵי פַעַם לְזַכֵּר בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, וְלִבְרוּחַ אֱלֹהֵי
יִתְבַּרְךָ, וְיַעֲצֵם עֵינָיו מִכָּל הַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה, שְׂזֵה בְּטוּל הָאָמֶת,
כְּמוֹבָא (לְקוּיטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סימן סה), שְׁמִבְטָלִים עֲצָמָם אֱלֹהֵי יִתְבַּרְךָ,
וְחוֹזְרִים עִם חֲדוּשֵׁי תוֹרָה. וְכֵן מוֹבָא (לְקוּיטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סימן רלד),
אֲשֶׁר צָרִיכִים לְשִׁתֵּק, לְעֵלוֹת אֶל עוֹלָם הַמַּחְשָׁבָה, וְכָל זֶה הוּא בְּכָלֵל
לְיַחַד יְחוּדִים קְדוּשִׁים, וְלְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת, יְדִידוֹת, זֵיו
שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרְךָ מְרוֹם גְּבוּהֵי מְרוֹמִים, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכָה לְהַתְמִיד
בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא מִפְתַּח לְכָל הַזֶּהָר וְהַתְקוּנִים, וְכַתְבֵּי
הָאֲרִיז"ל, וְהַלְמוּד שֶׁל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָה...

ח' צב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ו' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם אֶל הַבְּחוּר, הַרוֹצֵה לְהֵאִיר נַפְשׁוֹ בְּאוֹר הָאוֹרוֹת, צַח
הַצַּחְצָחוֹת שֶׁל הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גְּרוֹ
יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ הָאֲרוֹךְ, אֲשֶׁר בּוֹ אֵתָה שׁוֹפֵף אֶת מַר
לְבָבְךָ מִכָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפָגַם הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה
וְכוּ', אֲשֶׁר בְּאָמֶת זֶה עוֹן חֲמוּר מְאֹד, כִּי הוּא הוֹרֵג אֶת בְּנָיו וְכוּ',
כִּי מִכָּל טָפֵה הֵיךְ יְכוּל לְהַוִּילֵד וְלָד, וּבְזֵה שְׂמוּצִיא לְבִטְלָה וְכוּ', הוּא
הוֹרֵג בֶּן אוֹ בַת, וְאִם אָדָם רָצַח אֶת מִישֶׁהוּ, הוּא נִקְרָא רוֹצֵחַ, וְלֹא
יְכוּלִים לְמַחֵל לוֹ, וּמִכָּל שְׂכָן כְּשֶׁאָדָם הֵרַג שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים,
וּמִכָּל שְׂכָן הַרְבֵּה אֲנָשִׁים, הוּא נִקְרָא רוֹצֵחַ עוֹלָמִי, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, עַל
אַחַת פְּמָה וְכַמָּה אִם הֵרַג אֶת בְּנוֹ אוֹ בַתּוֹ, הוּא רוֹצֵחַ גְּדוֹל, וּמִכָּל

אָשׁר ח' צב בְּנַחַל רכז

שָׁפֵן כַּמָּה וְכַמָּה מִלְדָּיו שֶׁהָרַג, זֶהוּ כְּבֹר רוֹצֵחַ, שָׂאָף אֶחָד אֵינּוּ יְכוּל לְמַחֵל לוֹ, וְזֶה קוֹרֵה אֶצֶל כָּל אֶחָד שֶׁמוֹצִיא זָרְעוֹ לְבִטְלָה, הוּא הוֹרֵג בְּשֵׂאֵט נֶפֶשׁ אֶת נַפְשׁוֹת בְּנָיו וּבְנוֹתָיו, הָאֵין זֶה רְצִיחָה מִמְדַּרְגָּה עֲלִיוֹנָה?!

וְהִנֵּה סִבַּת הַחֲטָא הַזֶּה, שֶׁהוּא מְסַתְּפֵל עַל נְשִׁים וְכוּ', אוֹ עַל תְּמוּנוֹת תּוֹעֵבָה וְכוּ', וּבְזֵה בָּא לִידֵי קִשּׁוּי וְכוּ', עַד שֶׁהִתְקַרַּח לוֹ לַעֲבֹר עַל עֲבֵרָה חֲמוּרָה זֶה וְכוּ', וַיֵּשׁ שֶׁכְּבֹר כָּל-כֶּף נִכְנָסוּ בְּשִׁגְעוֹן תַּאֲוָה זֶה (אֲשֶׁר בְּאֵמַת הוּא רַק דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל, שֶׁמְסַתְּפֵל עַל נְשִׁים אוֹ תְּמוּנוֹת תּוֹעֵבָה, וּבִשְׂבִיל זֶה צָרִיף לְחַסֵּל אֶת מַחוּ?); כִּי הַחֲטָא הַזֶּה שֶׁל הוֹצֵאת זָרַע לְבִטְלָה, זֶהוּ טְפִי הַמַּח שִׁיּוּצָאִים לְבִטְלָה, וּמִזֵּה הָאָדָם מְשַׁתְּגֵעַ לְגַמְרִי. וְכַמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהָר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לוֹ, וְכֵן בְּסִימָן ס') שֶׁהַמַּח מְתִיבֵשׁ וּמְשַׁתְּגֵעַ לְגַמְרִי. וְלֹא בַּחֲנָם שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה ג.): אֵין אָדָם עוֹבֵר עֲבֵרָה, אֲלֹא אִם-כֵּן נִכְנָסָה בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת; כִּי בְּאֵמַת חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סְנֵהֲדָרִין מֵה.): אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט, אֲלֹא בְּמִי שֶׁעִינָיו רוֹאוֹת. וְלִכֵּן אִם אַתָּה יוֹדֵעַ, שֶׁבְּזֵה שֶׁאַתָּה מְסַתְּפֵל עַל נְשִׁים אוֹ תְּמוּנוֹת תּוֹעֵבָה וְכוּ', אַתָּה בָּא לִידֵי קִשּׁוּי וְכוּ', וְזֶה דוֹחֵק אוֹתָךְ לְחַטָּא, אַזִּי אַל תִּסְתַּפֵּל! אִךְ מֵה לַעֲשׂוֹת, שְׂזֵה בְּעֶצְמוֹ מַחֲלָה כְּשֶׁאָר מַחֲלוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, שֶׁבְּנֵי-אָדָם אוֹכְלִים מְאֻכְלִים מְקַלְקְלִים, אוֹ דְּבָרִים שֶׁמְזַיְקִים לְגוּפָם, וְזֶה מְבִיאֵם אֶל מַחֲלוֹת וְחֲלָאִים רְעִים, וְכַמוֹ-כֵּן בְּעֵנִין הַחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה, אָדָם פְּשוּט מְשַׁתְּגֵעַ, וְהוֹלֵךְ לְהִסְתַּפֵּל עַל נְשִׁים אוֹ בְּתְמוּנוֹת תּוֹעֵבָה, אַזִּי מֵה יֵשׁ לוֹ אַחֲרֵי-כֵן טְעָנוֹת וּמַעֲנוֹת וְכוּ', אֵין זֶה אֲלֹא רוּחַ שְׁטוּת נִכְנָסָה בּוֹ. וְלִכֵּן עַל מִי יִהְיֶה לוֹ טְעָנוֹת?!

וְהִנֵּה הָעֵבֶר אֵין וְכוּ', כְּבֹר נִכְנָסָת וּנְשַׁקְעַת בְּתוֹף עַמְקֵי הַתַּאֲוָה הַמְּגַנֵּה הַזֶּה, שֶׁהִרְסָתָ אֶת מַחְךָ, וְאַתָּה רַק חוֹשֵׁב כָּל הַיּוֹם מִנְּאוּף וּמִנְּשִׁים וְכוּ', וְנִכְנָסוּ בְּךָ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, כָּל מִינֵי הַרְהוּרֵי גְּאוּף וּמַחֲשָׁבוֹת שֶׁל תּוֹעֵבָה וְכוּ', שְׂזֵה בְּעֶצְמוֹ הוֹרֵס אוֹתָךְ לְגַמְרִי, כִּי בְּכָל פַּעַם אַתָּה חוֹשֵׁב וּמְהַרְהֵר וּמְכַנְּסִים בְּךָ זָבֵל וְזִהְמָה וְכוּ', וְחוֹשֵׁב רַק מַחֲשָׁבוֹת שֶׁל גְּאוּף וְלִכְלוּף וְכוּ', הַעֲצָה הַיְעוּצָה אֵיךְ לְצַאת מִזֵּה, קֹדֶם לְבָרַח מֵהַזָּבֵל, עַד עַכְשָׁו הֵייתָ מְסַתְּפֵל עַל כָּל אִשָּׁה שֶׁעוֹבְרַת

רכח אָשֶׁר ח' צב בַּנְחֹל

בְּרַחֲבוֹב, קָבַל עַל עֲצָמָךְ גָּדֵר, לֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם אִשָּׁה בְּעוֹלָם, תִּלְךָ מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה, וּמִכָּל שָׁכֵן שְׁלֵא תִגַּע יוֹתֵר בַּזָּכָל שֶׁל תַּמוּנוֹת תּוֹעֵבָה. וְאַף שְׁבִיהַתְחִלָּה יָבוֹא לְךָ דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, מְרַב הַרְגֵלְךָ הָרַע, עִם כָּל זֹאת אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצִּיל אֶת עֲצָמְךָ, הִהְכַרְח שְׁתַּעֲזֹב הַכֹּל כְּבָר אַחֲרֶיךָ, כִּי אַחֲרַת תִּשְׁתַּגַּע לְגַמְרֵי לְבַסּוֹף, כִּי הַתַּאֲוָה הַזֹּאת הוֹרֶסֶת אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, וְרַב בְּגִי-אָדָם שֶׁנִּכְנָסוּ בָּהּ, הֵם מְשַׁעְצִים מִמֶּשׁ, כִּי הַחֲטָא הַזֶּה מְבִיא לְיָדֵי כַּעַס וְרִצְיָחָה, וְאָדָם תָּמִיד בְּדַכְאוֹן וּבַעֲצָבוֹת וּבְמַרְרֵירוֹת, וּמְרִים לוֹ הַחַיִּים וְכוּ', וְאִינוּ יָכוֹל לְסַבֵּל אַחֲרֵים וְכוּ', וְהוּא מְלֵא קִנְיָה וְשִׁנְאָה וְכוּ'.

וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל נִשְׁלַח לְזֶה הָעוֹלָם, כְּדֵי לְטַהֵר אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִתַּאֲוָה זוֹ, כִּי כָּל הַגְּאֻלָּה תְּלוּיָה אִף וְרַק בְּתַקוּן הַבְּרִית, תַּקוּן הַמַּח, וְהִיסוּד אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל הוּא תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, לְהַרְגִּיל עֲצָמוֹ לִילָךְ בְּמָקוֹם שָׂאִין שֵׁם בְּגִי-אָדָם, וְלְהַתְּחִיל לְדַבֵּר עִמוֹ יְתִבְרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת. וְאַף שְׁבִיהַתְחִלָּה יְדַמָּה לוֹ, שָׂאִין מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ אוֹתוֹ וְכוּ', וְאִין מִי שֶׁצָּרִיךְ אוֹתוֹ, כִּי (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת אַמוּנָה, סִימָן כב): הַפֶּשַׁע שֶׁל הָאָדָם מְכַנִּיס כְּפִירָה לְאָדָם; כִּי מְרַב עֲוֹנוֹתָיו, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, נִדְמָה לוֹ כְּאֵלוֹ אִין מִי שֶׁיִּשְׁמַע לוֹ, וּמִזֶּה בָּא, שֶׁאָדָם לֹא יְדַבֵּר עִמוֹ יְתִבְרַךְ. וְכַמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סב): וּבְכַאֲמַת אִם הִנֵּה הָאָדָם מֵאֲמִין, שֶׁמֵּלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא יְתִבְרַךְ נִמְצָא, וּבְלִעְדֵי אִין שׁוֹם נִמְצָא, וְהוּא שׁוֹקֵד עַל שְׁפָתָיו, אִז תָּמִיד הִנֵּה מְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרַךְ. וּבְרַגַע שֶׁאָדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרַךְ — זֶה יִשְׁוַעֲתוֹ וְזוֹ הַצִּלְתוֹ, כִּי מִי שֶׁיִּרְגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר תָּמִיד אֵלָיו יְתִבְרַךְ, הַדְּבֹר יוֹצִיאוֹ מִהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו. יָכוֹל לְהִיּוֹת, שֶׁהוּא כְּבָר כָּל-כָּף נִשְׁקַע בְּתַאֲוָה הַמְּגַנָּה הַזֹּאת, עַד שֶׁיִּקַּח זְמַן רַב עַד שֶׁיִּוָּכַל לְעַקֵּר עֲצָמוֹ מִהַלְּכוּף הַזֶּה, אֲבָל אִם יִהְיֶה עֹקֵשׁ גָּדוֹל לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יְתִבְרַךְ, וְיִבְכֶה הַרְבֵּה וְיִצְעַק אֵלָיו יְתִבְרַךְ, לְבַסּוֹף יִזְכֶּה לְצֵאת מִכָּל הַלְּכוּף הַזֶּה, וְזֶה בְּרוּר כְּפִשְׁמֵשׁ.

אֲבָל בְּאִפְסוֹן שֶׁיִּחְזִיק מֵעַמֵּד, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְעַסֵּק רַק בְּתַפְלָה, הִהְכַרְח גַּם לְלַמֵּד תּוֹרָה, כִּי תּוֹרָה וְתַפְלָה מְאִירִין זֶה לְזֶה, כַּמוֹבָא

אֲשֶׁר ח' צג בְּנַחֵל רכט

בְּדַבְרֵי רַבְּנֵנוּ וַיִּל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ב'), וכתוב (משלי כח, ט):
"מסיר אָזְנוֹ מִשְׁמַע תּוֹרָה, גַּם תִּפְלְתוּ תוֹעֵבָה", וְלִכֵּן רָאוּי לַעֲשׂוֹת
לַעֲצֹמוֹ קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ
וְהַלְכָה, הֵינּוּ שְׂיֵהִיָּה נִזְהָר בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם
מִפְּרֻשֵׁי הַשְּׁבוּעַ, בְּאַפֵּן שְׂיִזְכֶּה לְסִיִּים בְּכָל שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד
תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רֶשֶׁ"י, וְכֵן שְׂיִקַּח מִשְׁנִיּוֹת, וַיִּתְחִיל לֹאמַר בְּכָל יוֹם
פָּרָק אַחַר פָּרָק מִהַתְחַלַּת בְּרָכוֹת, וַיְסַיֵּם מִסְכַּת אַחַר מִסְכַּת, עַד
שְׂיִזְכֶּה לְסִיִּים שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה, וַיִּתְחִיל עוֹד פַּעַם, וְכֵן כָּל יְמֵי חַיָּו
מִעַט אוֹ הַרְבֵּה, אִם יִזְכֶּה לַחֲטֹף בְּכָל יוֹם חַיִּים פְּרָקִים, אִין לְמַעַלְהָ
מִזֶּה. וְכֵן יִקַּח גְּמָרָא, וַיִּתְחִיל לַגְרֵם דִּף אַחַר דִּף מִהַתְחַלַּת בְּרָכוֹת,
אֲפִלוּ בְּלֵי רֶשֶׁ"י וְתוֹסְפוֹת, רַק גְּמָרָא לְבַד, וְזֶה יִזְכֶּה אֶת נַפְשׁוֹ
הַמְּזוּהָמָת, וְאִם תִּחְזִיק בְּזֶה, אֲזַי בְּנִקְל תִּצָּא מִהַלְכָלוּף הַזֶּה.

וַיֵּשׁ עוֹד לְהַאֲרִיף לָךְ אֶלְךָ עֲמוּדִים, אִיף לְצֵאת מִהַרְע וְהַזְכֵּל
הַזֶּה, אִף נִכְנָסָה לִי טְרִדָה עֲכָשׁוּ, וְהַהֲכַרְח לְקַצֵּר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ח' צג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיִּגַּשׁ, וַיִּטַּב ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְךָ עִם הַמַּעֲוֹת לְפִדְיוֹן, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק לְהַתְחַזֵּק וְלֹא לִפְל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, יִהְיֶה
אִיף שְׂיֵהִיָּה. וְעַקֵּר הַהַתְחַזְקוֹת הוּא שְׂמִחָה, לַעֲשׂוֹת עֲצֹמוֹ כְּאֵלוֹ הוּא
שְׂמַח, וְעַל-יְדֵי-זֶה יָבוֹא לְיְדֵי שְׂמִחָה אֲמִתִּית. וְעַקֵּר הַשְּׂמִחָה הוּא
עַל-יְדֵי אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, לְהַחֲדִיר בְּעֲצֹמוֹ אֲשֶׁר כָּל מֵה
שְׂקָרָה וְקוֹרָה עִם הָאָדָם, זֶה הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ. וְאַף פַּעַם אֲסוּר
לֹאמַר: לֹא עָשִׂיתִי נִכּוֹן וְכוּ', לֹא הִיִּיתִי צָרִיף לְלַכֵּת בְּדַרְךָ זוֹ וְכוּ',

ר ל אָשֶׁר ח' צד בַּנְחַל

וְאֵז לֹא הָיָה קוֹרָה עִמּוֹ כֶּךָ וְכָךְ, כִּי הִכַּל כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, אִם
כְּבָר קָרָה, צְרִיכִים לִידַע, שְׁזָה הָיָה רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ מִטַּעַם הַכְּמוּס, וְאִי
אֶפְשֶׁר לְהַפְגִּים בְּחִקִּירוֹת — מֵה וְלִמָּה וְהֵיכָן, רַק לְהַכְנִיס עֲצָמוֹ
בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, אֲשֶׁר כֶּךָ גְּזָרָה חֲכָמָתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְלִכֵּן הָעֵקֶר רַק לְחִזּוֹר
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז יִמְתַּק מִמֶּנּוּ הַכֹּל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ח' צד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר וַיְגַשׁ, ו' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, שְׁמִי שְׁטָעַם פְּעַם טַעַם אֲמַתִּי שֶׁל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל,
בוֹ יְכוּל לְהִתְנוּצֵץ מֵה זֶה כְּנִיסַת הַכֹּהֵן בְּקִדְשׁ הַקְּדָשִׁים, כִּי הַד' אֲמוֹת
שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, זֶה בְּחִינַת קִדְשׁ הַקְּדָשִׁים. וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד
לְהִזָּהֵר בְּמָקוֹם הַזֶּה, לֹא לְדַבֵּר וְלֹא לְהַקְלֵל רֵאשׁוֹ וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא
לְשִׁתּוֹת וְלֶאֱכֹל, וְעַל אַחַת פְּמָה וְכַמָּה לֹא לְעֲשׂוֹן, כִּי "מֵה נוֹרָא
הַמָּקוֹם הַזֶּה, אֵין זֶה כִּי אִם בֵּית אֱלֹקִים, וְזֶה שְׁעַר הַשָּׁמַיִם". רַבְּנוּ
ז"ל הִבְטִיחַ — מִי שְׁיָבוֹא אֶל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ, וַיֹּאמֶר שֵׁם אֶת הָעֲשָׂרָה
מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים 'תְּקוּן הַפְּלִלִי', אֶפְלוּ אִם עֲצָמוֹ וְגָבְהוּ
חֲטָאֵיו וּפְשָׁעָיו, יַעֲשֶׂה לוֹ טוֹבָה נְצַחִית.

עֲמַד וּרְאֵה וְהִשְׁתוּמֵם, מֵה זֶה לְהִיּוֹת בְּמָקוֹם קְדוֹשׁ כְּזֶה. וְלִכֵּן
צְרִיכִים לְהִזָּהֵר לֹא לְהַקְלֵל רֵאשׁוֹ שֵׁם, חַס וְשְׁלוֹם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ח' צה.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר ויגש, ו' טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל האברך היקר ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על קדשת המחשבה, ואמר (לקויט"מ הבר"ן, חלק ב', סימן קיד): מע דארף זיך פון איין הרהור זייער היטן [צריכים לשמר את עצמו מאד מאד מהרהור רע], פי המחשבה היא לבוש של הנשמה, וכמו שהגוף יש לו לבושים, ואוי לו לאדם שיש לו פתמים גדולים ומכערים על בגדיו, אזי נעשה בזוי בעיני כל, ולא עוד אלא שחכמינו הקדושים אמרו (שבת קיד): תלמיד חכם שנמצא רבב על בגדו — חייב מיתה; וזה בגשמיות, ומכל שפן ברוחניות, המחשבה זה לבוש של הנשמה, ולכן תלמיד חכם צריך ביותר לשמר על מחשבתו, לחשב רק ממנו יתברך, ולציר בדעתו, איך שהכל לכל אלקות גמור הוא, ואין בלעדיו יתברך כלל, ותמיד יציר בשכלו, שהכל הוא אין סוף ברוך הוא, ועל-ידי-זה יזכה להטהר מהכל, כי הוא יתברך אש אכלה אש, כביכול הכל אור אין סוף ברוך הוא בלבוש שלמראה עינינו — דומם, צומח, חי, מדבר, כי זה רק לבוש, ותחת הלבוש זה אלקות גמור.

הדורש שלומך...

ח' צו.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר ויגש, ו' טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל האברך היקר ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה רק לשמח עם כל נקדה טובה שיש בך; תהלה לאל, יש

רלב אָשֶׁר ח' צו בַּנְחֹל

לך זָקן ופּאָות, וַיֵּשׁ לךְ צִיצִית, וְהִנַּחַת הַיּוֹם תְּפִלִּין, וַיֵּשׁ לךְ מְזוּזָה עַל פֶּתַח בֵּיתְךָ, בְּזֶה צְרִיכִים לְשַׁמַּח וּלְהַחֲיוֹת עֲצָמוֹ מְאֹד, וְזֶה מְרָאָה שֶׁהַמְּצוּוֹת יֵשׁ לָהֶן חֲשִׁיבוֹת גְּדוּלָּה אֲצֵלוֹ. וְזֶה בְּעֲצָמוֹ יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִחֲטָאִים, כִּי שְׂמֵחָה מַצְלֵת אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי מַחְלוֹת וְחֲלָאִים רָעִים, כְּאֲשֶׁר בְּפֶרוֹשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כו'), שְׂחֻכְמֵי הַרוּפְאִים אוֹמְרִים, שְׂפָל הַמַּחְלוֹת כְּאוֹת לְאָדָם רַק מִחֲמַת עֲצָבוֹת וְדִכְאוֹן; וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שֶׁהִזְהִירוּ רַבְּנוּ ז"ל כָּל-כָּף עַל מַדַּת הַשְּׂמֵחָה, וּבְפֶרוֹשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קסט), אֲשֶׁר מִי שֶׁהוּא תָּמִיד בְּשְׂמֵחָה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ יִשְׁמַר אוֹתוֹ, שְׁלֹא יָבוֹא לִידֵי פָגַם הַבְּרִית; כִּי שְׂמֵחָה הִיא שְׂמִינָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְאֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׂזוּכָה לְשַׁמַּח נִשְׁבְּרֵי לֵב, כִּי אֵין עוֹד מְצָנָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מְזוֹ — לְהַחֲיוֹת אֲנָשִׁים מִמְּרָמִים, כִּי זֶה פְּשוֹט הַצְּלַת נַפְשוֹת מִמֵּשׁ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ...

ח' צו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ו' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גַּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַבְּנוּ ז"ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה'), אֲשֶׁר הַצְדִּיק יֵשׁ לוֹ יִשְׁבִּיחַ שֶׁל אֲמוּנָה, וְזֶה מֵה שְׁלוּמֵד עִם תְּלַמִּידוֹ, כִּי הַעֲקָר הוּא הָאֲמוּנָה. וַיֵּשׁ בְּגִי-אָדָם שְׂסוּבִלִים חֲלָאִים רָעִים, וְהַכֹּל מִחֲמַת חֲסְרוֹן הָאֲמוּנָה, כִּי מִי שֶׁחֲזַק בְּאֲמוּנָה, לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוֹם דָּבָר, וְכִמוֹ שֶׁאֲמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע: אֵיךְ מַעֲנִישִׁים אֶת הָאָדָם? כְּשֶׁלּוֹקְחִים מִמֶּנּוּ אֶת הָאֲמוּנָה וְהַבְּטָחוֹן, אֲזַי הוּא נִבְעָשׁ בְּעֲצָמוֹ, כִּי מִי שֶׁחֲזַק בְּאֲמוּנָה, לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ מְאוּמָה, כִּי הוּא בּוֹטָח בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמֵאֲמִין שְׁלֹא יַעֲזֹב אוֹתוֹ אֶפְלוֹ בַּמְּצָבִים הַכִּי

אֲשֶׁר ח' צח בְּנַחֵל רלג

קָשִׁים וּמְרִים. אָדָם כְּזֶה עוֹבֵר עַל הַכֹּל. וְכֵן מוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵנוּ וְ"ל
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קנ"ה): עַל-יְדֵי אַמּוּנָה, יֵשׁ לוֹ כַּח הַגְּדֵל וְכַח
הַצּוּמָח, וְעוֹבֵר עַל הַכֹּל, וְשׁוֹם רוּחַ סְעָרָה לֹא יְכוּלָה לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ,
כְּדָגְמַת אֵילָן שֵׁישׁ לוֹ שְׂרָשִׁים חֲזָקִים וְעֲמֻקִּים, עַל-יְדֵי-זֶה כָּל מִינֵי
רוּחוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יְכוּלוֹת לְעַקֵּר אוֹתוֹ, כִּי הוּא מְשַׁרֵּשׁ הַיֵּטֵב בְּתוֹךְ
הָאֲדָמָה, כְּמוֹ-כֵן מִי שֶׁחֲזַק בְּאַמּוּנָה, הוּא נִשְׁרָשׁ הַיֵּטֵב, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב
(תְּהִלִּים לז, ז): "שִׁכַּן אֶרֶץ וַרְעָה אַמּוּנָה".

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָה...

ח' צח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשׁ, ו' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַבְּחוּר ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מִכְתָּבָךְ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

מָה אִמַּר לָךְ! רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח עַל נַעַם חֶלְקֵנוּ, אֲשֶׁר בְּנַחֵל שֵׁם
גוֹרְלָנוּ, וְאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֶמֶת כְּזֶה, רַבִּי הַמְּלַמְּדֵנוּ עֲצוֹת נוֹרְאוֹת
וְנִפְלְאוֹת כְּאֵלוּ, מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנֵנוּ וְ"ל?! וְאִם תֹּאמַר, אֵיךְ
כָּל הָעוֹלָם, שֶׁעֲדִין אֵינָם יוֹדְעִים מְרַבְּנֵנוּ וְ"ל, אֵיךְ הֵם מְחֲזִיקִים
מֵעַמֶּד? הָאֶמֶת אֲגִיד לָךְ, אֲשֶׁר הִלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵנוּ וְ"ל הוּא לְמוּד אַחַר
לְגַמְרֵי, שֶׁלֹּא מוֹצְאִים בְּשׁוֹם מְקוֹם, כִּי רַבְּנֵנוּ וְ"ל מְגַלֶּה לָנוּ אֵת כָּל
הַעֲנָנִין שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, וְשִׁיחָה בֵּינֵנוּ לְבֵין קוֹנוֹ, שֶׁאָדָם יִהְיֶה
רְגִיל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו,
וְדַבֵּר זֶה נִפְלְאוֹת תְּמִים דְּעִים, אֲשֶׁר לֹא יְכִילֵהוּ הַרְעִיוֹן כָּלֵל, אֵיךְ
בְּשֵׁר וְדָם, טַפָּה סְרוּחָה, הַמְּלֵא עֲבִיוֹת וְגִשְׁמִיוֹת וְכוּ', מְסֻתּוֹבֵב
בְּעוֹלָם הַמְּלֵא הַעֲלָמוֹת וְהַסְתָּרוֹת וְכוּ', וּמְסֻתּוֹבֵב לוֹ יְהוּדֵי, וּמְדַבֵּר
תְּמִיד עִמוֹ יִתְבָּרַךְ. וְכִשְׁאָדָם מִתְּמִיד בְּדַבֵּר זֶה, אֲזִי לְבִסוּף זוֹכָה
לְהִזְדַּבֵּק בְּזוּכּוֹ כְּזֶה, עַד שֶׁגַם הַגּוֹף מְזַדְּבֵק כָּל-כּוֹף, עַד שֶׁמְרַגֵּישׁ
אֶלְקוֹת דְּרָךְ גּוֹפּוֹ הַגִּשְׁמִי, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵנוּ וְ"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק
א', סִימָן כ"ב), אֲשֶׁר צְרִיכִים לְזַכֵּךְ כָּל-כּוֹף אֵת הַגּוֹף, עַד שֶׁיִּקְרָא אֶצְלוֹ

רלד אָשֶׁר ח' צט בַּנְחָל

(איוב יט, כו): "מִבְּשָׂרֵי אֶחָזָה אֵלוֹהִים", מִבְּשָׂר הַגּוֹף יִרְגִישׁ אֱלֹקוֹת. וְזֶה נַעֲשֶׂה — עַל-יְדֵי שְׂאֵדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַד שְׂזוּכָה לְהַפְלִיל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ לְגַמְרֵי, וְזוּכָה לְתַפְלֵת הַשָּׁם מִמֶּשׁ, שְׁמִי מִתְפַּלֵּל — הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְפַּלֵּל. וּכְשֶׁמִּתְמִיד אַחֲר־כֶּף בְּתוֹרָה, אֲזִי נִכְלָל בְּנוֹתֵן הַתּוֹרָה, שְׁמִי לֹמֵד — הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹמֵד. וְדַבֵּר זֶה לֹא יִכִּילֵהוּ הַרְעִיּוֹן, אֶל אֵיזָה בְּטוֹל אֶל עֲצָם עֲצָמִיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ יְכוּלִים לְזַפּוֹת. וְאֵת כָּל זֶה רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַכְנִיס בְּאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְזֶה תְּלוּי כְּפִי שְׁמַקְיָמִים אֶת עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת.

וְהִנֵּה מוֹהֲרֵנִי ז"ל אָמַר פַּעַם לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: אִם לְתַלְמִידֵי הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב זי"ע הָיוּ שֵׁיחוֹת וְדַבּוּרִים כְּאֵלוֹ שְׁיֵשׁ לָנוּ, הִיָּה לָהֶם בְּטוֹל הַבְּחִירָה. וְסִיִּים: עִם כָּל זֹאת יֵשׁ לִי שֵׁיחָה כְּזוֹ, שְׁגָם עֲכָשׁוּ יְכוּל לְהִיּוֹת בְּטוֹל הַבְּחִירָה [לְדַעֲתִי, זֶה הַלְכוֹת שְׁלִיחִין, הַלְכָה ב', הַמִּסָּד עַל-פִּי דְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כב, שְׁשָׁם מְדַבֵּר מִבְּטוֹל אֶל עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חִיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר גַּם הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה וְהַמְצָאוֹת שְׁלוֹ הֵם, וְהַדְּבָרִים עֲתִיקִים. עֵינִי שָׁם, וְתַתְּבוּגֵן הֵיטֵב, וְתִרְאֶה שְׂזֵהוּ זֶה].

עַל-כָּל-פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא, רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקֵנוּ שְׂזַכֵּנוּ לְהַתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל. וְלָכֵן עָלֵינוּ לְהַתְמִיד הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי הַקְדוּשִׁים, עַד שֶׁיְהִיָּה שְׂגוּר עַל פִּינוּ בְּעַל-פֶּה מִמֶּשׁ. טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד הַזֶּה שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמְּאַחַל הַצְּלָחָה רַבָּה...

ח' צט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּגְשׁ, ו' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָשֶׁר ח' צט בְּנַחַל רְלֵה

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רַבְּנוּ ו'ל אֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן מֵד): עַל-יְדֵי הַמַּחְצֵאת כָּךְ, מִמְּשִׁיכִים אֲוִירָא דְאָרְץ יִשְׂרָאֵל, כִּי כ"ח פְּרָקִין דִּי־דִין הֵם כְּנֶגֶד "כַּח מַעֲשֵׂיו הַגִּיד לַעֲמוֹ לְתַת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִים", וְזֶה נִפְלְאוֹת תַּמִּים דְּעֵים, אֵיךְ עַל-יְדֵי הַמַּחְצֵאת כָּךְ אֶל כָּךְ נִמְשָׁף אֲוִירָא דְאָרְץ יִשְׂרָאֵל? אֲלֹא בְּזֶה שֶׁהוּא מִכָּה כָּךְ אֶל כָּךְ, בְּזֶה הוּא מְגַלֵּה, אֲשֶׁר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא כָּאֵן, כִּי מוֹסֵר אֶת כ"ח פְּרָקִין דִּי־דִין אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְזֶה כְּבָר הַמְּשַׁכֵּת אֲוִירָא דְאָרְץ יִשְׂרָאֵל מִחֻכְמִים. כִּי בְּאֲמַת אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ל'): עֲתִידָה אֲרָץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁתִּתְפָּשֵׁט בְּכָל הָאָרְצוֹת, הֵינּוּ בְּעַת הַגְּאֻלָּה יִתְקִים (יִשְׁעִיה יֵא, ט): "וּמְלֹאָה הָאָרְץ דְּעָה", וְלִכֵּן גַּם עַכְשָׁו כְּשֶׁמְכִים כָּךְ אֶל כָּךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מִמְּשִׁיכִים קִדְשָׁת אֲרָץ יִשְׂרָאֵל, וְנִמְשַׁכֵּת אֲמוּנָה, לִידַע שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, כָּל מָה שֶׁקוֹרָה עִם הָאָדָם, וְאִסוּר לְהַאֲשִׁים אֶת עַצְמוֹ וְכוּ' — אִם הֵייתִי עוֹשֶׂה כָּךְ, הִיָּה נַעֲשֶׂה כָּךְ, וְאִם לֹא עֲשִׂיתִי שְׁטוֹת זֹו, לֹא הִיָּה נַעֲשֶׂה כָּךְ וְכוּ', זֶה בְּעַצְמוֹ כְּפִירוֹת וְאִפְיֻקוּרְסוֹת, כִּי מָה שֶׁנַּעֲשֶׂה כְּבָר — הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאוֹה עַד מְאֹד. וְלִכֵּן הָעֵקֶר לְהַתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, אֲשֶׁר דְּבָר גְּדוֹל וְדְבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֹא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְלֹא כְּדַאי לְהַצְטַעַר בְּצַעַר חֲנָם, רַק לְכַרַּח יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, לְהַשְׁתַּטַּח בְּפִשׁוּט יְדִים וְרַגְלִים, וְלִבְכוֹת לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, שִׁיִּסִּיר מִמֶּנּוּ אֶת הַדֵּינִים הַקְּשִׁים וְהַמְּרִים, כִּי אֵין לְאָדָם בְּעוֹלָמוֹ אֲלֹא אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּכְפִי שֶׁמְחִדִּיר בְּעַצְמוֹ אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, כְּמוֹ-כֵן יִמְתַּק מִמֶּנּוּ הַכֹּל. כִּי אֲמוּנָ"ה הִיא רְפוּאָ"ה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּיחְנִיּוֹת, וְכַמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו'ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה'), אֲשֶׁר הָעֵקֶר הוּא הָאֲמוּנָה, וַיֵּשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׁפוּבָלִים סָבָל וְחֻלָּאִים גְּדוֹלִים, עַל-יְדֵי פָּגַם אֲמוּנָה, שֶׁעַל זֶה כְּבָר אֵינוֹ מוֹעִיל שׁוּם רְפוּאָה.

וְלִכֵּן חֲזַק חֲזַק, וְתִרְאֶה בְּרַכָּה, רַק אַל תִּתְיַאֵשׁ מִחִיּוֹךְ וְכוּ'.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמֶךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

רלו אשר ח' ק - ח' קא בנחל
ח' ק.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויגש, ו' טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל האברכים היקרים ... שיחיו נצח.

אודות שאלותיכם וכו', נא לברר אצל מורה הוראה מבהק במחנכם, כי לא כל אפין שוין. אבל פדאי לכם לעיין בשאלות ותשובות 'דברי חיים' (חלק א', ארח חיים, סימן ד'), שמביא, שהר"ן סובר, דקדשת בית-הכנסת קדשתו מדרבנן, והמבי"ט סובר, דקדשת בית-הכנסת קדשתו מן התורה, עם כל זאת מסיק לדינא, אם התקון לצורך יפי בית-הכנסת צריכים להמשיך, כדי ליפות בית אלקינו, עין שם.

ולכן יש על מי לסמוך, אף עם כל זאת תשאלו מורה הוראה מבהק, והקדוש-ברוך-הוא ירחיב את בית מדרשנו במחנכים, ויהיה לתפארת רבנו ז"ל.

הדורש שלומכם...

ח' קא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויגש, ו' טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

נא ונא תשתדל להרגע, כי אין זו עצה להכנס בלחצים וכו', מפני וכו', כי הלחצים וכו', יעבירו אותך על דעתך ועל דעת קונך, 'על דעתך' פשוטו כמשמעו שתשתגע, רחמנא לצלן, 'על דעת קונך' תפל בכפירות ואפיקורסות, רחמנא לישזבן.

ולכן הרגל עצמך לקחת כל דבר בנקל, ואף שזה קשה לך מאד מאד, כי הפאב והמכאוב זה נורא ואים וכו', ובפרטיות שאתה לא

אֲשֶׁר ח' קב בְּנַחֵל רלז

עֲשִׂיתָ שׁוּם דְּבָר, וְאַתָּה לְגַמְרֵי וַכַּאֲשֵׁי, עִם כָּל זֹאת אֵינְךָ זֹר עֲצָה לְמִשְׁפָּחָה
עֲצָמָךְ אֶל הַצָּעֵר, בְּיָדָי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וּלְבִסּוּף
תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְזֶה קִשָּׁה לְהַסְבִּיר לְמִי
שֶׁנִּמְצָא בְּתוֹךְ פַּח יְקוּשׁ, עִם כָּל זֹאת תִּאֲמִין לְדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁאִמַּר
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רנ): הַטָּבַע מְחַיֵּב כָּךְ, וְהַתְּפִלָּה מְשַׁנָּה אֶת
הַטָּבַע.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ...

ח' קב.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ו' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

מָה אִמַּר לָךְ! בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים חֲזוּק חֲדָשׁ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם,
כְּפִי רַבּוּי הַחֲשָׁף שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשֵׁין ל.): בְּכָל יוֹם וַיּוֹם יֵצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְגַּבֵּר עָלָיו,
וְלוֹלֵא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזְרוֹ לֹא יָכוֹל לוֹ; וְעַקֵּר הַעֲזוֹר, שֶׁשׁוֹלַח
לְנוּ צַדִּיקֵי אָמֶת בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, שֶׁיֵּשׁ לָהֶם כַּח לְחִזּוּק אוֹתָנוּ
וְלְהַדְרִיכָנוּ בְּדַרְךְ הָאֱמֶת. אִךְ זֶה לְעַמֵּת זֶה יֵשׁ גַּם עַרְבֵי-רַב, תְּעַרְבוּבוֹת
רַע וְטוֹב, מְפָרְסָמִים שֶׁל שֶׁקֶר, שֶׁלֹּא דִי שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְעֲזוֹר לְעֲצָמָם,
אֲלֵא עוֹד מְקַלְקְלִים לְאַחֲרִים, וּבְנֵי-אָדָם נִמְשָׁכִים אַחֲרֵיהֶם כְּצִאֵן
לְטַבַּח, אוֹי לָהֶם וְאוֹי לְאֵלוֹ שֶׁנִּמְשָׁכִים אַחֲרֵיהֶם. וּכְבָר הַתְּבַטָּא רַבְּנוּ
ז"ל עַל מְפָרְסָם אֶחָד, שֶׁגַּם אֶלְף אֲנָשִׁים לֹא יִקוּמוּ לְתַחֲזָה עַל יָדוֹ,
רַחֲמָנָא לְצַלָן, כִּי אֵל אֵיזָה פַח יְקוּשׁ מִשְׁפָּחָה אוֹתָם. וְעַל זֶה יְדוּוּ כָּל
הַדּוֹוִיִּים, שֶׁכִּהְיוּ יֵשׁ לִיצְנִים גְּדוֹלִים שֶׁנִּקְרָאִים רַבָּנִים, וְעוֹד כּוֹתְבִים
עָלֵיהֶם 'רַב', 'רַבָּנִין', 'שֶׁר הַתּוֹרָה', 'הַגָּאוֹן הָאֲדִיר', בְּשַׁעֲהָ שֶׁהֵם סֵתֵם
עִמֵּי הָאֲרָצוֹת גְּמוּרִים, שֶׁאֵינָם יְכוּלִים לְעַבֵּר תּוֹסֵפוֹת אֶחָד בְּשׂ"ס,
וְהֵם הוֹגִי דַעוֹת שֶׁבְּדוֹר, וְעַל אֵלוֹ כְּפִנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוּטָה מ"ט):

רלח אָשֶׁר ח' קג בַּנְחַל

פְּנֵי הַדּוֹר כְּפָנֵי הַכֶּלֶב וְכוּ', וְאֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשָּׁעֵן, אֲלֵא עַל אֲבִינוּ
שְׁבַשְׁמִים, שְׂיַחֲוִים עַל עִם דָּל, וְיִגְאָלְנוּ גְאֻלַּת עוֹלָם.

בְּעֵנִין שְׂשֻׁאֲלָתָּ, מַה הַנְּדוֹן לְקִנּוּת גְּרוּת שְׂמִיעָדִים לְעִבּוּדָה זָרָה,
הָאֵם לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִמָּהֶם בְּבֵית־הַפְּנִסָּת אוֹ לְגְרוּת חֲנֻכָּה וְכוּ', מַה לָּךְ,
כְּכֹר רַבּוֹ הָאֲחֻרָנִים בְּתִשׁוּבוֹת בְּנְדוֹן זֶה, וְכִמְעַט פְּלִם אוֹחֲזִים
שְׂמַתְעַב הַדְּבָר, וְאִף שִׁישׁ מְקָלִים, עִם כָּל זֹאת מְסִימִים בְּתִשׁוּבָתָם,
שְׂמָאוֹס הַדְּבָר, וְלֹא כְּדַאי לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם, וּבְפִרְטִיּוֹת לְקִנּוּת אֶת זֶה
לְפָנֵי אִידֵהוֹן, שְׁזֶה מִמָּשׁ מְסִיעַ לְעוֹבְרֵי עֲבָרָה, עוֹבְדֵי עִבּוּדָה זָרָה.

וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יֵאִיר עֵינֵינוּ בְּמָאוֹר תּוֹרָתוֹ.

הַדּוֹרֶשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ח' קג.

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסִדְר וַיִּגַּשׁ, ו' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה לְבַחֲוֹר ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

תֹּאמַר לְחַבְרִים, שְׂהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא נִמְצָא בְּחֻדְר וּמְסַתְּפֵל
עֲלֵיהֶם וְכוּ', וְתֹאמְרוּ בְּפִשִּׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְתִרְאֶה אֵיךְ שְׁזֶה יוֹעִיל וְכוּ'.
אוֹי אֵיךְ צְרִיכִים לְבָרַח מִחַבְרִים רְעִים וְכוּ', בְּעֲלֵי עֲבָרָה וְכוּ', וְלֹא
לְהַפְּנִס עִמָּהֶם בּוֹפוּחִים, אֲשֶׁר לֹא רַק שְׂאִינוֹ מוֹעִיל וְכוּ', אֲלֵא עוֹד
מְקַלְקֵל, כִּי לֹא כְּדַאי לְהִתּוֹפֵחַ עִמָּהֶם.

בְּעֵנִין שְׂאֲלָתְךָ, שְׂאֲתָה יֵשֵׁן בְּמִטָּה עַל גְּבִי מִטָּה, מַה עוֹשִׂים
בְּעֵנִין נְטִילַת יָדִים שְׂחֻרִית, הֲלֹא צְרִיכִים לִירֹד דְּרֹךְ הַסֵּלֶם, וּמַה
עוֹשִׂים בְּעֵנִין הַהוֹלֵךְ ד' אַמּוֹת בְּלֹא נְטִילַת יָדִים חַיֵּב מִיָּתָה וְכוּ';
הֲיֵה טוֹב שְׂתַּעֲזֵן בְּשׁוֹ"ת חֲלָקַת יַעֲקֹב (חֲלָק ג', סִימָן קנב), שְׂמַתִּיר וְנוֹתֵן
טַעַם, וּמְסִבִּיר סְבָרָה נְכוֹנָה, וְלִכְּן יֵשׁ לָךְ עַל מִי לְסַמָּךְ.

הַדּוֹרֶשׁ שְׁלוֹמָךְ....

אָשֶׁר ח' קד - ח' קה בְּנַחֵל רַלֵט

ח' קד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ו' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רק חֲזַק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר דָּבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן
אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ הַכֹּל יָכוֹל, וּבְיַדָּאִי
אֵין רַע יוֹרֵד מִהַשָּׁמַיִם, וּמָה שֶׁעוֹבֵר, זֶה הַכֹּל לְטוֹבָה. וּכְמֵאֲמָרְךָ וְ"ל
(מְדַרְשׁ אַגְדָּה): כָּל עֲכָבָה זֶה לְטוֹבָה. וְכֵן אָמְרוּ (בְּרַכּוֹת ס.): לְעוֹלָם יִהְיֶה
רְגִיל לֹמֵר, כָּל מָה דְּעָבִיד רַחֲמֵנָא לְטַב עָבִיד. וְאָמַר רַבֵּנוּ וְ"ל
(לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'): כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ, אֲשֶׁר כָּל מְאוֹרְעוֹתָיו הֵם
לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא, אֲשֶׁר עָלְיוֹ נֶאֱמַר (וַיִּשְׁעֶיהָ
סו, ג): "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹקִים זוֹלָתָךְ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לוֹ".

עָלֶיךָ לְזַכֵּר, אֲשֶׁר אֵין תַּעֲנוּג כָּמוֹ תַּעֲנוּג הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה,
לְהַרְגִישׁ אֶת חֵי הַחַיִּים בְּכָל פֶּרֶט וּפְרֵט מַחֲיִיו, אֲשֶׁר זֶה שֶׁעֲשׂוֹעַ עוֹלָם
הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֲשֶׁר מִי שֶׁמִּגִּיעַ לְמַדְרָגָה זוֹ!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

ח' קה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ו' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֶל הָאֲבֵרָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵינֵי מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ עֲכָשׁוּ חֲלִישוֹת הַדַּעַת וְקִטְנוֹת הַמַּחֲיִין
וְכוֹי', עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי צְרִיכִים תִּכְתֹּב-וּמִיד לְתַפֵּס אֶת עֲצָמוֹ בְּיָדָיִם; כִּי
כָּמוֹ שֶׁיֵּשׁ מַחְלוֹת וְחֲלָאִים רָעִים, לֹא עָלִינוּ, תִּכְתֹּב-וּמִיד כְּשֶׁרַק מְרַגֵּישׁ
כָּאֵב אוֹ סַחֲחֻרַת אוֹ כְּדוּמָה, יֵלֶךְ אֶל רוֹפֵא, וְיִבְדֹּק עֲצָמוֹ, וְהַיּוֹם יֵשׁ

רמ אֲשֶׁר ח' קה בַּנְחַל

תְּרוּפוֹת טוֹבוֹת. כְּמוֹ-כֵן וְיִוְתָר מִכֵּן בְּעֵינֵי מַחְלַת הַדְּכָאוֹן (דִּיפְרֶסְיָה),
זוֹ מַחְלָה מְאֹד מְסַכְּנָת, וְאִם לֹא תוֹפְסִים אֶת זֶה תִּכְףּ-וּמִיד בְּיָדוֹ,
אֲזִי יָכוֹל לְהַפְגִּס בְּתוֹךְ עֲצָמוֹ בְּמֶרֶה שְׁחוּרָה וּבִיאֹוֶשׁ, עַד כְּדֵי
הַתְּאֵבְדוּת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.

וְלָכֵן כָּל מִי שֶׁנִּפְל בְּעֵינָיו זֶה, צָרִיף תִּכְףּ-וּמִיד לִילָף אֶל צַדִּיק
אָמֵת, וַיִּסְפָּר לוֹ אֶת כָּל מַה שֶׁמַּעִיק לוֹ וְכוּ', וְהוּא יִתֵּן לוֹ עֲצוֹת
קְדוּשׁוֹת אִיף לְצֵאת מִזֶּה. וְכֵן אִם יִרְאֶה שֶׁהוּא צָרִיף תְּרוּפוֹת, יִלָּף
אֶל רוּפָא מְמַחָה בַּתְּחוּם זֶה, וְיִתֵּן לוֹ תְּרוּפוֹת הַמוֹעִילוֹת לְצֵאת מִזֶּה,
וְאִסּוּר לְהִנִּיחַ אֶת זֹאת לְיוֹם אֶחָד, כִּי מַחְלַת הַדְּכָאוֹן וְהַדִּיפְרֶסְיָה,
הִיא מַחְלָה מְאֹד מְסַכְּנָת, וְזֶה יָכוֹל לְהִבְיֵא אֶת הָאָדָם לְיַדֵּי
שְׂעוּזָן מִמֶּשׁ, לְצֵאת מִדַּעְתּוֹ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.

וְהַעֲצָה הַיְעוּצָה הַיָּא, לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, וַיַּחֲפֹשׂ וַיִּבְקֹשׁ
וַיִּמְצָא בְּעֲצָמוֹ נְקֻדוֹת טוֹבוֹת, וּבְשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן שְׁלֹא יִכְבִּיד עַל
עֲצָמוֹ שׁוּם עֲבוּדָה, שְׂזָה בְּעֲצָמוֹ עֲצַת הַיִּצָּר לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, עַל-יְדֵי רַבּוּי
אוֹר, שְׁגוּרִים אַחֲרֶ-כֵּף לְרַבּוּי חֲשָׁף.

תְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל הַרְבֵּה נְקֻדוֹת טוֹבוֹת, כִּי אֶפְלוֹ
הַרִיקָנִין שֶׁבָּף מְלֵאִים מְצוּוֹת כְּרַמּוֹן (בְּרִכּוֹת נו); יֵשׁ לָּהּ זֶקֶן וּפְאוֹת,
צִיצִית, תְּפִלִּין וּמְזוּזָה, אֲכִילַת כֶּשֶׁרוֹת, שִׁבְתָּ, תְּפִלָּה, תּוֹרָה, וְעוֹד
הַמוֹן מְצוּוֹת, רְאוּי לָּהּ לְשִׁמַּח בְּזֶה, וְלֹא לְהַתְּבַלְּבֵל כָּלֵל, אֲדַרְבֵּה,
תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא
רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי. וְעַקֵּר הַשִּׁמְחָה — שְׂיִהְיֶה
כָּל-כֵּף שִׁמַּח, עַד שְׂיִוָּכַל לְשִׁמַּח גַּם אַחֲרֵי.

צָרִיף שְׂתִזְכֹּר, אֲשֶׁר כָּל נְקֻדָּה קְטַנָּה, מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּבָה אֲצִלוֹ
תְּבַרְךָ, כָּל מַה שֶׁרַק עוֹשִׂים בְּשִׁבְלֵי יְתִבְרָךְ, זֶה מְאֹד חֲשׁוּב לְמַעַלָּה
בְּשָׂמִים, וְנַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי-זֶה יְחוּדִים עֲלִיוֹנִים, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוֹ מְטַעָּה
עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל!

הַרְגֵּל עֲצָמָךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יְתִבְרָךְ עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת בַּיּוֹם,
וּלְמַעַן טוֹבְתָךְ הַנְּצַחִית אֵל תִּכְבִּיד עֲלֶיךָ שׁוּם עֲבוּדוֹת, רַק תִּזְכֹּר מַה

אָשֶׁר ח' קו בְּנַחֵל רמא

שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל לְמוֹהַרְנ"ת ו"ל: "קִצַּת גַּם-כֵּן טוֹב", "אֲפִיסְעַל אִיז אוּיָה גוּט", וּבִדְרָךְ תּוּכַל לְלַקֵּט הַרְבֵּה שׁוֹשְׁנִים — קִצַּת חֲמֵשׁ עִם הַתְּרַגּוּם וּפְרוּשׁ רַש"י, קִצַּת מְשֻׁנִיּוֹת, קִצַּת גְּמָרָא, קִצַּת הַלְכָה, וְיִוְתַר מִזֶּה אַתָּה לֹא צָרִיךְ לְדַאֵג כָּלֵל.

טוֹב מְאֹד, שְׁתַּעֲבֹד עַל נְקֻדַּת הַשְּׂמֻחָה, שְׁזֶה שׁוֹרֵשׁ כָּל הַקְּדוּשׁוֹת, וְעַל-יְדֵי שְׂמֻחָה יִמְחַל לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַכֹּל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ח' קו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ו' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה אֶל הָאֲבֵרָה הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּמָה שְׂכַתְבָּתָּה מַעֲנִין הַמְּאָמֵר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פג, שְׂמַעְתִּי מִר' לוי יֶצְחָק (גְּרוּ יְאִיר) [ו"ל], וְכֵן מִר' שְׁמוּאֵל הוֹרְבִין (גְּרוּ יְאִיר) [ו"ל], שֶׁהוּא שָׁמַע אֶת זֶה בְּאוֹמֵן מִכַּפְּהָ מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַזְּקֵנִים, שֶׁקִּבְּלָה בְּיַדֵּינוּ, שֶׁהַמְּאָמֵר הַזֶּה הוּא מִהַסְּפָר הַנְּשָׂרָף, וְלִכֵּן יֵשׁ לְעֵין הַיֵּטֵב וְלִהְתְּבוֹנֵן עַל הַקָּשֶׁר בֵּינֵיהֶם, כִּי כָּל קִטְעַנְיָה נִרְאָה כְּמוֹ עֵנָן אַחֵר, כְּמוֹ בַתְּקוּנֵי זֶהר, אֲבָל בְּאַמַּת הַכֹּל מְקַשֵּׁר יַחַד בְּקַשֵּׁר נִפְלָא.

הַעֲקָר שְׂאֵתָה צָרִיךְ לְזַכֵּר, אֲשֶׁר כָּל מְאָמֵר וְכָל שִׂיחָה מִרַבֵּנוּ ו"ל, זֶה נֶאֱמָר רַק בְּשִׁבְלֶךָ, וּבִדְרָךְ זֶה תִּצְלַיִח מְאֹד, וְזוֹ נִקְרְאָת שְׂלֵמוֹת אֲמוּנַת חַכְמִים.

אֲנִי מִבְּטִיחַ, שְׁמִי שְׂיִדְפִּיס חֶלֶק אֶחָד מִשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", תִּהְיֶה לוֹ יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה בְּכָל מָה שְׂצָרֶיךָ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

רמב אשר ח' קז בנחל
ח' קז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויגש, ו' טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאוד ... גרו יאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך.

הנה אנחנו אומרים בתפלה "ותשובה ותפלה וצדקה מעבירין את רע הגזרה", ולכן כל מי שנגזרה עליו איזו גזרה רעה, אין עצה אחרת, רק לעשות את השלשה דברים האלו, והם: להרבות בתפלה, להרבות בתשובה (חרטה על העבר, וקבלה להבא עם ודוי דברים), להרבות בצדקה; ועקר הצדקה זה רק להדפסת ספרי רבנו ז"ל, שהיא זכות הרבים לדורי דורות, לגלות את אמתת מציאותו יתברך ואת שם הצדיק, אשר שמו יתברך משתף בשמו, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן סז), אשר צריכים לגלות את שם הצדיק, שהוא החן והיפי של כל העולם כולו, ורק זו העצה.

בכל דור ודור יוצאות גזרות רעות על הכלל או על הפרט, ואין עצה אחרת לבטל את הגזרה, הן בכלל והן בפרט, רק על-ידי שלשה דברים אלו.

העקר רק להתחזק בעת הצרה וכו', פי בדרך כלל כשעוברת איזו צרה, האדם במצב מסכן, שלא יאבד עצמו לדעת וכו', או שחס ושלום, יאבד את אמונתו וכו', אשר זה נקרא צרה מרה, שהוא נמצא בספנה גדולה. ולכן אין עצה אחרת, רק לקיים: "ותשובה ותפלה מעבירין את רע הגזרה". ולכן ראה לעשות את זה, וכן תעורר גם אחרים לקיים את שלש העצות האלו.

מה ולמה יש גזרה — זה נעלם מכלל נשמות ישראל, ועלינו לא להכנס בוכוחים או במחשבות יתרות, זהו זה — יש גזרה, וצריכים לבטל את הגזרה, פשוטו כמשמעו.

הדורש שלומך...

ח' קח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֹר לְיוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! גַּם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת הַשִּׁיחָה וְכוּ', מִי שֶׁעוֹשֶׂה קְדוּשָׁה עַל יַיִן שָׂרָף — אוֹ שֶׁהוּא שְׂכוֹר, אוֹ שֶׁהוּא עִם הָאָרֶץ וְכוּ', אֲבָל לֹא תוֹרָה שְׁלֵמָה הִיא זֹאת, כִּי יֵשׁ צְדִיקִים שֶׁכֵּן שָׁתוּ רַב כּוֹס, וְלֹא הִפְרִיעַ לָהֶם. וְרֵאִיתִי בְּשֵׁאלוֹת וּתְשׁוּבוֹת מֵהַרְשָׁ"ם, שֶׁבְּפִרוּשׁ מִתִּיר לְקַדֵּשׁ בְּכוֹס קָטָן, כִּי מִסְפִּיק לְשִׁתּוֹת מְלֵא לֹוּגְמִיו, וְזֶה שְׂעוֹר, וְזֶה יְכוּלִים גַּם בְּכוֹס קָטָן, וְלִכֵּן לֹא כְּדַאי לְהִדְפִּיס סֵתֶם דְּבָרִים נֶגֶד צְדִיקִים וּפּוֹסְקִים, וְלֹא כָּל דְּבָר שֶׁמְשִׁיחִים צְרִיכִים לְהִדְפִּיס, וְלֹא לְכָל דְּבָר שֶׁמְדַבְּרִים יֵשׁ מְקוֹר.

רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִיד מְאֹד עַל הַלְכָה, וְלֹא לְזוֹז מֵהַשְּׁלֶחֶן עֲרוּף כִּהוּא זֶה, וְזֶה יְסוֹד בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב — רַק שְׁלֶחֶן עֲרוּף. וְרֵאִיתִי בְּשֵׁם ה'תחזון איש' שֶׁאָמַר, שֶׁאֲצִלוּ הַשְּׁלֶחֶן עֲרוּף הוּא הָאוּרִים וְתַמִּים, מֵה שֶׁכְּתוּב בְּשְׁלֶחֶן עֲרוּף — זֶהוּ זֶה!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

ח' קט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֹר לְיוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּכְנַס בְּלַחֲץ, הַרְגֵּל עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכָל דְּבָר תַּעֲשֶׂה בְּיָשׁוּב הַדַּעַת. אֵל תִּהְיֶה פְּזִיז — רַק סְבִלָן, וְתִסְבַּל כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאִז תַּעֲבֹר עַל הַכֹּל. וְדַעַת לָךְ, כִּי הֵהתבודדות זֶה מֵה

רמד אָשׁר ח' קי בַּנְחַל

שְׁמִכְנִיס אֶת הָאָדָם בְּסִבְלָנוּת, וּמִי שֶׁהוּא סִבְלָן — הוּא הַמְנַצֵּחַ.
וְעַקֵּר הַנְּצַחוֹן הוּא רַק לְבָרַח תְּמִיד אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, שֶׁרַק הוּא נִצְחִי.
בְּשֶׁר וְדָם הוּא כֹּצֵל עוֹבֵר, חֲבַל לְהַפְגִּס בְּעַמּוֹת עַמּוֹ וְכוּ'.

הַרְגֵּל עֲצָמָךְ לְדַבֵּר עַמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְכֵן בְּכָל פַּעַם עוֹד
חֲמֵשׁ דְּקוֹת, עַד שֶׁבְּמִשְׁךָ הַיּוֹם יִצְטָרֵף לְשַׁעֲהָ שְׁלֵמָה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל
כָּל-כֶּף בִּקְשׁ מֵאֲתָנוּ, שֶׁנִּחַטֵּף עַל-כָּל-פְּנִים שְׁעָה לְדַבֵּר עַמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ.
בְּאֵמֶת אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁפּוֹאֵב לָךְ, אֲבָל אֵין זוֹ יַעֲזָה לְהִיּוֹת שְׁבוּר, עַל כֹּל
אֶחָד עוֹבֵר צְרוּת וְיִסּוּרִים בְּאֶפֶן אַחַר לְגַמְרִי, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּחְזִיק
מֵעַמָּד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ח' קי.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, אוֹר לְיוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַדְּפֻסֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וְכוּ', אֵין לְמַעֲלָה מְזֵה, וְאֵין
לְשׁוֹם בְּרִיָּה בְּכָל הָעוֹלָם לוֹמֵר, שְׁיִישׁ לוֹ יְזֻכּוֹת יוֹצְרִים, אוֹ כָּל
הַזְּכוֹת שְׁמוֹרוֹת' עַל דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל, אֲף אֶחָד לֹא בַּעַל-בַּיִת. הַרְבֵּי
הַקְּדוּשׁ מְקַאֲרֵלִין זי"ע כּוֹתֵב בְּסֵפֶר "בַּיִת אֶהְרֹן": מֵהַ קְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא לְכָל, כֶּף רַבִּי שֶׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאִי לְכָל; הֵינּוּ כִּי הַצְּדִיקִים יְחִידֵי
הַדּוֹרוֹת הֵם מִתְּנָה לְכָלל יִשְׂרָאֵל, וְלֹא שֶׁיֵּף לְצַמְצָמָם רַק לְאִינְהוּ סוּג
אֲנָשִׁים — אֲשֶׁכְּנֻזִים אוֹ סִפְרֵדִים, עֲדוֹת יְעוֹדוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֵין דְּבַר
כְּזֵה. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵן, חֶלֶק ב', סִימָן ה'): לְמָה נִקְרָא
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁד"י? שְׁיִישׁ דִּי לְכָל אֶחָד בְּאַלְקוּתוֹ. וַיִּפְרֵשׁ, יֵשׁ
מִסְפִּיק אֲלֵקוֹת לְכָלם, עָס קוֹמֵט אוֹיִם פֶּאֶר יַעֲדִין אֵיִינְעֵם אַ חֶלֶק אֵין
אֲלֵקוֹת. וְלָכֵן צְרִיכִים לְדַעַת, שְׁגַם הַתּוֹרָה שֶׁל הַצְּדִיק שְׁגָלָה, הִיא
מִתְּנָה לְכָלל יִשְׂרָאֵל, וְכִמוֹ שֶׁלֹּא שֶׁיֵּף לוֹמֵר, שְׁיִישׁ לוֹ יְזֻכּוֹת יוֹצְרִים

אֲשֶׁר ח' קיא בַּנְחָל רמה

על ספרי הזהר והתקונים, או על ספרי האריז"ל — ה'עץ חיים' וה'פרי עץ חיים' וכו', כְּמוֹ-כֵן אֵין לְטַעַן, שְׂיִישׁ לוֹ זְכוּת יוֹצְרִים' עַל ספרי רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל, ומְכַל שֶׁפֶן עַל ספרי, שְׂזַפְנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַדֵּשׁ בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, זֶהוּ הַפֶּקֶר לְכֹל, כֹּל מִי שְׂרוּצָה לְהַדְפִּיס, שְׂיִבּוֹא וַיְדַפִּיס, וַיִּפְיֵצַם בְּכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ.

תִּאֲמִין לִי, שֶׁהִיָּתָה לִי כָּבֵר מִסְפִּיק מִחֻלְקַת בְּחִיָּי, וְאֲנִי לֹא רוּאָה סוּף לְזֶה, עַל-כֹּל-פָּנִים הַסְּפָרִים שְׂזַפְנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲנִי רוּצָה שְׂיִהְיוּ מִתְּנָה לְכֹלל יִשְׂרָאֵל, כֹּל מִי שְׂרוּצָה לְהַדְפִּיס — שְׂיִזְכֶּה בָּהֶם וַיְדַפִּיס, וְאֵין לִילְדֵי טַעֲנַת זְכוּת יוֹצְרִים'. וְאֵת זֶה אֲנִי מְגַלֶּה לְכֹלֶם עוֹד עַכְשָׁו, וְלֹא אַחֲרֵי שְׂאַצָּא מִזֶּה הָעוֹלָם, שְׂיִהְיוּ טַעֲנוֹת וּמַעֲנוֹת לִילְדֵי אוֹ לְתַלְמִידֵי, אֲנִי מוֹדִיעַ כָּבֵר עַכְשָׁו, שֶׁהַכֹּל הַפֶּקֶר לְכֹלֶם!

אני מאד מקווה שתבין מה לפניך.

הדורש שלומך באהבה רבה...

ח' קיא.

בעזרת השם יתברך, אור ליום חמישי לסדר ויגש ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אָמַר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ה'): הַעֲקֹר הוּא הָאֲמוּנָה, וַיֵּשׁ סוּבְלֵי חֻלָּאִים, שְׂסוּבְלִים רַק מִחֻמַּת חֶסֶד אֲמוּנָה. וְלָכֵן צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ עַל אֲמוּנָה פְּשוּטָה, לְהִאֲמִין שְׂדָבֵר גְּדוֹל וְדָבֵר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֹא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן. וְכֵן אָמְרוּ (חלין ז'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמַטָּה, אֲלֹא אִם-כֵּן מְכַרִּיזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה; אֵין דָּבָר כְּזֶה טַבַּע, מְקַרָּה וּמְזֹל וְכוּ', עוֹבֵר עָלֶיךָ עַכְשָׁו צָרָה, רָאָה לְפִשְׁפֵּשׁ בְּמַעֲשֵׂיךָ, וַתַּחַפֵּשׁ בְּשִׁבְלֵי מַה בְּאָה לָךְ הַצָּרָה הַזֹּאת. תְּמִיד תִּכְנִיס אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּחִיָּיךָ הַפְּרָטִיִּים, אֵין דָּבָר כְּזֶה שְׂבָא לְבַד, אֲלֹא הַכֹּל בְּחֻשְׁבוֹן צְדָק וְכוּ',

רמו אָשֶׁר ח' קיב בְּנַחֵל

מי יודע בשביל מה? ! בשביל מי? ! צריכים לחזור רק עד המכהו, ואז על-ידי המשכת השגחתו הפרטית, כל חייך ישתנו לגמרי.

זכר, אשר בכל יום הקדוש-ברוך-הוא עושה חדשות, פלאי פלאות, ואשרי מי שמכניס את זה בדעתו, ואז טוב לו כל הימים בזה ובבא.

הדורש שלומך...

ח' קיב.

בעזרת השם ותברך, אור ליום חמישי לסדר ויגש ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך בצרוף הכסף להדפסה, ותשואות חן לך על זה, כי זו הצדקה הכי גדולה — לזכות את נשמות ישראל בזכות קו.

תמיד תסתכל על ההשגחה, ואיך שהקדוש-ברוך-הוא ינהיג עמך — כך תעשה, צריכים לבטל את עצמו לגמרי אליו ותברך, ואיך שזה הולך מלמעלה צריכים להסכים. וזו השלמות באמונה פשוטה — רק למסר את עצמו בידי ותברך. ותמיד תאמר שהכל ממנו ותברך, 'הכל לטובה', כי באמת מאתו ותברך לא יצא רע, חס ושלום, אף מחמת חסרון הדעת, נדמה לאדם שיש כאן עוות הדין, חס ושלום, ולכן יש לכלם טענות ומענות, אבל כשרק מכניס את השגחתו הפרטית בחייו, הכל הולך לו כבר אחרת לגמרי.

הדורש שלומך באהבה רבה...

ח' קיג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֹר לַיּוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגִשׁ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶךְ.

וְהִנֵּה לֹא אוֹכַל לְהֶאָרִיךְ לְךָ, אֲכַל יֵשׁ לְךָ כְּכֹר אֶת "אָשׁר בְּנַחַל",
שֵׁשׁ תִּמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשֶׁךָ, וּכְכֹר לֹא תִצְטָרֶךְ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנִּי כָּל פְּעֵם
מִכְתָּב חֲזוּק.

מָה אָמַר לְךָ! מוֹהֲרֵנִי ת' ו' ל אָמַר עַל הַסֵּפֶר שְׁלוֹ "לְקוּטֵי-
הַלְכוֹת" — דָּאס אִיז הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ'ס גֵּן-עֵדֶן [זֶהוּ הַגֵּן-עֵדֶן שֶׁל הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ], וְאֲנִי אוֹמֵר עַל סִפְרֵי "אָשׁר בְּנַחַל" — דָּאס אִיז הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ אֲלֵיין [זֶהוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּעֶצְמוֹ!]; כִּי הַגְּלוּי אֱלֻקוֹת שְׂיֵשׁ
שָׁם, לֹא תִמְצָא בְּשׁוּם סֵפֶר שְׁבַעוּלָם. וְלִכֵּן הַחֲזוּק בְּסִפְרֵי "אָשׁר
בְּנַחַל", וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשֶׁךָ.

וְאֲנִי מִבְטִיחַ, מִי שְׂיִדְפִּיס כְּרֶךְ אֶחָד, יִרְאֶה יְשׁוּעָה מִן הַשָּׁמַיִם
עַל כָּל מַה שֶּׁהוּא צָרִיךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

ח' קיד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֹר לַיּוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגִשׁ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל הַיְקָר וְהַנְּעִלָה ... גְּרוּ יְאִיר.

מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (גִּטִּין צ:):
הַמְּגַרֵּשׁ אֶת אִשְׁתּוֹ אֶפְלוּ מִזְבַּח מוֹרִיד עָלָיו דְּמָעוֹת; הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ־
הוּא מְאֹד מְצַטְעֵר בְּעַת שְׁנַתְפָּרֵק בֵּית בְּיִשְׂרָאֵל, חַס וְשְׁלוֹם, וְאוֹמֵר:
יִמְחָה שְׁמִי שֶׁנִּכְתַּב בְּקִדְשָׁה עַל הַמַּיִם הַעֶקֶר לְעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ

רמח אֲשֶׁר ח' קטו בַּנְחַל

לְאִשְׁתּוֹ (עֵין שְׁבַת קטו); וְלִכְּנֵן בַּפְּעַם הַזֹּאת רָאָה לְוֹתֵר, וְאֵט אֵט בְּנֻדְאֵי
בְּעֵתִיד הִיא בְּעֶצְמָה תָּשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּתְעוֹרְרֶךָ לְגִדְלֵךְ וְזָקֵן וְכוּ'.
וְאֵין לְךָ לְדַאֵג כָּלֵל, כִּי עַל-יְדֵי מֵדַת הַוִּתְרָנוּת מְצַלִּיחִים בְּכֹל, אֲכַל
הָעֶקֶר לֹא לְהַתְגַּרֵּשׁ, חֵס וְשְׁלוֹם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ

וּמְצַפֶּה לְשִׁמְעַ מְמָךְ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת...

ח' קטו.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אִוֵּר לְיוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר וַיִּגַּשׁ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵלַי ... גִּירוּ יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ,
אֵיךְ שְׂאֵתָה מְחֻזַּק אֵת עֲצֻמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, אֲשֶׁר זֶה הָעֶקֶר, כְּמוֹ
שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סִימָן ל"א): מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ אֱמוּנָה — חַיִּיו
חַיִּים.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי מִי שְׂמַרְגִּיל אֵת עֲצָמוֹ לְהַסְתַּפֵּל תָּמִיד עַל
הַשְּׂגָחַתוֹ הַפְּרָטִית, יִזְכֶּה לְרֵאוֹת נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָפִי שְׂמֵסְתַּפֵּל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, בֶּן כְּבִיכּוֹל מְסַתַּפֵּל עָלָיו,
כְּמוֹכָא (בְּלִקוּטֵי-מִוֵּה"ן, חֶלֶק א', סִימָן עו'), שְׂעַל-יְדֵי שְׂמֵסְתַּפֵּל בְּעֵינָיו
לְהַשִּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּעֲצָמוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה עוֹשֶׂה כְּלִי לְקַבֵּל אֵת הַשִּׁפְעַ
תְּכָף-וּמֵיד כְּמוֹ שְׂקָרָה אֲצִלְךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ תָּמִיד לְהַסְתַּפֵּל רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
וְרָאָה לְהַכְנִיס דְּבָר זֶה בְּלִבּוֹת אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר כָּבֵר אָמֵר
הַחֹכֵם: "הָאֱמוּנָה תּוֹלְדוֹת הַנְּדִיבוֹת", הֵינּוּ בְּזֶה שְׂהַאֲדָם הוּא נְדִיב
לֵב, וְעוֹזֵר לְאַחֵרִים תָּמִיד, וּבְפִרְטוּיּוֹת בְּעֵינָיו רִוַּחְנִיּוֹת, זֶה מְגַלֶּה שֵׁיֵשׁ
לוֹ אֱמוּנָה.

רָאָה לְמַסֵּר אֵת נַפְשְׁךָ לְהַפִּיץ אֵת הַקְּוִינְטֵרְסִים הַחֲדָשִׁים, אֲשֶׁר
הֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּמְלַקְטִים מְסַפְרֵי הַקְּדוֹשִׁים בְּלִשׁוֹן קְלָה

אֲשֶׁר ח' קטז – ח' קיז בַּנַּחַל רמט

מָאָד, פְּדִי שְׂיִוְבֵן לְהַמּוֹן-עַם הַרְחוּקִים עֲדִין מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּבְזָכוֹת זֶה יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבָרְכָה וְהַצְלִיחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וַיִּשׁוּעָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ח' קטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֹר לְיוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמָאָד שְׂמַחְתִּי לְרֹאוֹת מִכְתָּלִי דְבָרֶיךָ, שְׂאֵת כָּבֹד מִבְּרִיאָה.

יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה, וְשִׁתּוּכְלִי לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלַצֵּאת מֵהַדְּבָאוֹן וְהַעֲצָבוֹן, וְלַחֲזֹק וְלִשְׂמִיחָה אֶת בְּעַלְךָ וְאֶת הַיְלָדִים, וּבִפְרָטִיּוֹת לַחֲזֹק אֶת הַשְּׂכָנִים וְלִקְרֹב רְחוּקִים, אֲשֶׁר הַרְבֵּה צָרִיכִים אוֹתָךְ.

נָא וְנָא לֹא לְשִׁנוֹת מִדְּבָרֵי הַרּוּפָא בְּעִנְיַן הַתְּרוּפוֹת שֶׁנִּתְּנָן לָךְ, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂמֵלֶאֱךָ רְפָאֵל יַעֲמֵד עַל יְמִינוֹ. וּכְבֹר אָמֵר הַחֶכֶם: "הַסּוֹבֵל מְרִירוֹת הַרְפּוּאָה, תַּהֲיָה לְשְׁלוֹם אַחֲרֵיתוֹ".

לְכֵן אֵל תִּדְאָגִי כָּלֵל, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפּוּאָה שְׁלֵמָה מֵהַשָּׁמַיִם, בְּזָכוֹת הַשְּׂמִיחָה שֶׁתִּשְׂמַחִי תָמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ח' קיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֹר לְיוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מָאָד, גַּר לְהַצְדִּיק גַּחֵל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גַּר יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.
 יְעוֹזֵר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַזְכֶּה לְבִשְׂרָנִי תְּמִיד בְּשׁוֹרֹת טוֹבוֹת,
 וּבִפְרָטִיּוֹת מְרֻפּוֹאֵת בְּתֶךָ תַּחֲיִי, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְעוֹזֵר לְךָ
 לְרַפּוּאָה בְּקֶרֶב.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמּוֹר אֶת עֲצָמֶיךָ מְאֹד מְאֹד לְדָם וְלִשְׂתֵּק, וְלֹא
 לְצֵאת וְלָרִיב עִם שׁוֹם בְּרִיָּה, וּבִפְרָט עִם אֲשֶׁתְּךָ. וּכְמוֹ שֶׁאָמַר הַחֶכֶם:
 "הַסֶּכֶל אוֹ הַשְּׂתִיקָה בְּעֵת הַמְּרִיבָה, אוֹת עַל שֶׁרֵשׁ טוֹב".

עֲלִיף לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, כִּי הִיא מְאֹד סוֹבֶלֶת וְאוֹכֶלֶת
 אֶת עֲצָמָהּ.

רְאוּ לְהַכְנִיס שְׂמִיחָה בְּבֵיתְכֶם, וַיִּשְׁמַע בְּבֵיתְכֶם תְּמִיד רַק קוֹל
 שִׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה, וְזֶה יִרְחִיב לָכֶם אֶת דַּעְתְּכֶם.

אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֶלְקֵנוּ, שְׂזַכִּינוּ לְהַתְּנַדַּע מִרְבֵּנוּ ו"ל וְלִשְׁמֹשׁוּ
 בְּהַדְּפָסֶת וּבְהַפְּצַת סִפְרֵי הַקְּדוֹשִׁים, לְגִלוֹת מְאוּרוֹ גַּם לְאַחֲרִים, אֲשֶׁר
 אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

וּבְזִכּוֹת זֶה שֶׁאֲתָה מְשַׁמֵּשׁ אֶת רַבֵּנוּ ו"ל, תִּקְבֵּל חֲנוּרָה מִמֶּנּוּ פִּי
 שְׁנַיִם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל: מִמִּי שֶׁאֲנִי מְקַבֵּל — אֲנִי נוֹתֵן.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

ח' קיח.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אוֹר לְיוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד, שׁוֹתָה מִימֵי הַנַּחֵל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי כְּכֹר הַרְבֵּה פְּעָמִים, וּמֵרַב טְרָדוֹתֵי לֹא
 הָיָה לִי הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ.

אֲשֶׁר ח' קיט בְּנַחַל רנא

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! עָלִינוּ לְשִׂמְחָה בְּכָל יוֹם עַל נַעַם חֻלְקֵנוּ, שְׂזָכִינוּ לְהַתְּנוּעַ מְרַבֵּי אֲמַת כְּזֹה, רַבֵּי נִפְלְאָה כְּזֹה, הַמְחִינֵנוּ וּמְחַזְקֵנוּ וּמְאַמְצָנוּ. וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלַעֲדֵינוּ?! וְזֶה עָקֵר נְחֻמַּתְנוּ בְּתוֹךְ תַּקְוָה קִטְנוּתְנוּ וִירִידַתְנוּ, אַף שְׁאֵנוּ שְׂפִלִים וִירוּדִים בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עִם כָּל זֹאת אָנוּ זוֹכִים לְשִׂמְשׁ אוֹתוֹ בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֻכְמָה חוֹצָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

וְהִנֵּה לְהֶאֱרִיךְ לָךְ, יְקָצְרוּ הַמוֹן יְרִיעוֹת מִמֶּה שֶׁיֵּשׁ לְכַתֵּב מִדְּבָרֵי רַבְּנוֹ ו"ל, וּבִפְרָטִיּוֹת כְּשֶׁכָּבַר נִדְפְּסוּ כָּל-כָּף הַרְבֵּה חֻלְקִים מ"אֲשֶׁר בְּנַחַל", אֲשֶׁר כָּל הַמְּכַתְּבִים הֵם גַּם בְּשִׁבְלֶךָ, וּבִפְרָטִיּוֹת הַקּוֹנְטְרָסִים הֵם בְּשִׁבְלִי כָּל אֶחָד וְאֶחָד.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מְכַתֵּב בְּכָל שָׁבוּעַ, וְאִז אִם יִתֵּן לִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא דְבוּרִים — אֲכַתֵּב לָךְ בְּעִזְרָתוֹ יְתָבְרֶךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ח' קיט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתָבְרֶךָ, אִז לְיוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּגַּשׁ ה'תּשׁמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ אֵל ... תְּחִיָּה.

אֵת מְכַתְּבֶךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד אָנִי מַצְטַעֵר מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּעֵנֵי יְלָדִים, אֲשֶׁר בּוֹדְאֵי זֹאת הַצָּרָה קָשָׁה וּמְרָה מְאֹד, וּבִפְרָט לָךְ, שְׂאֵת סוֹכְלַת כָּבֵר כָּל-כָּף הַרְבֵּה זְמַן, עִם כָּל זֹאת אָנִי בְּשִׁלִּי, שְׂבוֹדְאֵי תִזְכִּי לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, וּבַעֲלֶיךָ אֵינוֹ צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת שׁוּם בְּדִיקָה כָּלֵל.

הַעֲקָר תִּמְשִׁיכִי לְכַפּוֹת אֵלָיו יְתָבְרֶךָ וְלֹא לְבַעֲלֶךָ, כִּי בַעֲלֶיךָ אֵינוֹ אִשָּׁם בְּדָבָר כָּלֵל, וְאִם הֵייתָ יוֹדַעַת אֵת הַחֲשִׁיבוֹת שֶׁל דְּמַעוֹת הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר מִתְפַּלְּלָת לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁבְלִי יְלָדִים, הֵייתָ תִּמְיֵד בּוֹכָה רַק אֵלָיו יְתָבְרֶךָ וְלֹא לְבַעֲלֶיךָ. וּכְבֹר אָמַר הַחֻכֵּם: "הַטּוֹב שְׂבַעֲוֹזְרִים לְקַיֵּם אֵת הַדָּת הוּא — הָאִשָּׁה הַטּוֹבָה". וְעַל-כֵּן רְאֵי לַעֲזֹר לְבַעֲלֶיךָ,

רנב אָשֶׁר ח' קב בְּנַחֵל

וְאֵל תִּקְנָאֵי בּוּ, כִּי אָמַר הַחֲכָם: "הַמְקַנָּא — כּוֹעֵס עַל מִי שְׁאִין לוֹ חֲטָא".

הַעֲקָר רְאִי לַהֲיוֹת תָּמִיד שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה, וְתִרְקְדִי בְּכָל יוֹם אַפְלוּ בֵּינֶךָ לְבִין עֲצָמָךְ, וּרְאִי שְׂבִבִיתֶךָ יִהְיֶה תָּמִיד קוֹל שְׂמֵחָה וְנִגּוּנִים יָפִים עַל-יְדֵי טִיפָּה, אָשֶׁר זֶה יִכְנִיס שְׂמֵחָה בְּבִיתְכֶם, וּבְזִכּוֹת הַשְּׂמֵחָה תִּזְכִּי לַהֲפָקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא.

הַמְאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִהַשְּׁמַיִם...

ח' קב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֹר לִיוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, גַּר לְהַצְדִּיק גַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה ... גַּר וְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, שְׂאֲתָה מְחֻזָּק אֵת עֲצָמָךְ, אָשֶׁר זֶה הַעֲקָר, כִּי לְמַעַלָּה בְּשָׂמַיִם מְאֹד מְעֲרִיכִים אָדָם הַזּוֹכֶה לְהַחְזִיק מְעַמָּד עִם כָּל הַקְּשִׁיִּים וְהַחֲשָׁכוֹת שְׂעוֹבֵר עָלָיו, הוּא זוֹכֶה לְחֲשֹׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ וְאִינוֹ שׁוֹכָחוֹ. כִּי בְּאַמַּת אֵין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלַעֲדִיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוֹר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ אֵב הַרְחֵמֶן וּמְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו, אֵף בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן בְּרָא אֵת הָעוֹלָם בְּדִגְמָא כּוֹז, שְׂתַהֲיֶה בְּחִירָה לְהַפִּירוֹ וּלְדַבֵּק עֲצָמוֹ עִמוֹ, אוֹ לְהַפּוֹף. עַל-כֵּן אָשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכֶה לְהַחְזִיק מְעַמָּד, וְאִינוֹ נִשְׁפָּר מְשׁוֹם דְּבָר, וְלֹא רַק שֶׁהוּא בְּעֲצָמוֹ מְתַקְרַב, אֵלָא זוֹכֶה לְקַרֵּב גַּם אַחֲרָיִם.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שְׂמֵחַ, שְׂאֲתָה בּוֹרַח אֶל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִינֶךָ מְסַתְּפֵל בְּדָבָר זֶה מַה שְׂאֲשַׁתֶּךָ אוֹמְרָת, כִּי סוֹף כָּל סוֹף אִם תִּתְמַיֵּד בַּתּוֹרָה, אֲשַׁתֶּךָ תַּהֲיֶה לְךָ אֲסִירַת תּוֹנָה מְאֹד, כִּי הִיא תִתְחַלֵּק עִמָּךָ חֵלֶק בְּחֵלֶק בְּשׁוּהָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְמַיֵּד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֵל תִּסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם

אָשֶׁר ח' קכא בְּנַחַל רנג

מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב כָּלֵל, וּכְבָר אָמַר הַחֲכָם: "אַל תַּעֲשׂוּ כְמוֹ רַבִּים הַבְּחוּרִים, שֶׁשָּׂשְׁפוּתָבִים כְּתַבָּה לְאִשָּׁה — כּוֹתָבִים גַּט לַתּוֹרָה".

הַעֲקָר רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים שְׂבַעוּלָם, וְתַהֲיֶה בְּאַהֲבָה עִם אִשְׁתְּךָ, וְתַחֲזֵק אוֹתָהּ מְאֹד מְאֹד, כִּי הִיא שְׂבוּרָה מִמָּה שְׂעוּבָר עֲלֶיהָ בְּעִנְיַן הַיְלָדִים. רָאָה לְדוֹן אוֹתָהּ תְּמִיד לְכַף זְכוּת, כִּי אָמְרוּ הַחֲכָמִים הַקְּדֻמוֹנִים: "אִשָּׁה לְבַעֲלָהּ — כְּנֹר בְּבֵית".

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִהַשָּׁמַיִם...

רָאָה לְהַתְּמִיד לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכֹל שָׁבוּעַ.

ח' קכא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, אִזְרֵי לְיוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְּתָבְךָ לְנֶכֶן קִבַּלְתִּי, וּמְאֹד אָנִי שֶׁמַּח שְׂאֵתָה מִחִזֵּיק בְּתַמְךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא לְהוֹצִיא מִרְאשֶׁךָ כָּל מִיַּי שְׁטִיּוֹת וְדַמְיוֹנוֹת, הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְהַתְּבוּדָד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם, וְאַל תִּסְתַּכֵּל עַל הַעֲבָר כָּלֵל, רַק תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה מְעַכְשָׁו, וְתַתְּמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּבְכַפְרֻטִּיּוֹת לְהִיּוֹת רְגִיל לֹאמַר בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן יט): אֲפֹלוֹ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים שְׁנֹלְכָדוּ בְּשֵׂאוֹל תַּחֲתִית, אִם יַעֲשׂוּ לְעֲצָמָם חֵק קְבוּעַ בְּכֹל יוֹם לְלַמֵּד כֶּף וְכָף, אִזִּי הַתּוֹרָה תּוֹצִיאָם מִהַבּוֹץ. עַל-כֵּן רָאָה לְקַיֵּם זֹאת, וְהַתְּמִיד בְּאִמִּירַת מִשְׁנִיּוֹת, בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים, אֲשֶׁר זֶה מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מְאֹד, כִּי אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה הַעֲקָר עֲשִׂיהָ — לְעֲשׂוֹת מִצְוֹת הַרְבֵּה, לְלַמֵּד הַרְבֵּה.

אֲשֶׁרִינוּ מִה טוֹב חֲלֻקְנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׂאֲנוּ יוֹדְעִים מִרַבִּי רַחֲמָן כְּזֶה, רַבִּי אֲמַת כְּזֶה.

רנד אָשׁר ח' קכבּ בנחל

רָאָה לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוּנְטֵרְסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית חֲסִידוֹת
בְּרֶסֶלְב, מְלַקְטִים מִ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", וְנִכְתְּבוּ בְּסִיעָתָא דְשְׁמַיָא, וְרַק
בְּזֶה תַעֲסִק.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ח' קכבּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, אֹר לְיוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגִשׁ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מְכַתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי, וּמְאֹד שְׂמַחֲתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שְׂאֵתָה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לַיֶּלֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת
וּבְפִשְׁטוּת, כִּפְּאֵשׁ לְמִדָּת אֲצִלְנוּ.

נָא וְנָא רָאָה לְהַזְהִיר בְּמַצּוֹת כְּבוֹד אָב וָאֵם, וְהַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ
לְשִׁמְשׁ אוֹתָם, כִּי הִיא מְצוּה גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת סְבֻלָּן גְּדוּל, וְאֵל תִּקְפֹּץ לְכַעַס, חַס
וְשְׁלוֹם, רַק תִּהְיֶה מְאָרִיךְ אַךְ. וְאֵל כָּל זֶה תִּזְכֶּה עַל-יְדֵי שְׂתַתְּמִיד
בְּדַבּוּרִים לְדַבֵּר אֵלָיו יְתַבְרַךְ, וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יְתַבְרַךְ אֶת כָּל לִבְךָ וְכָל
מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

נָא וְנָא אֵל תִּפְגַּס בְּוִכּוּחִים וְסִכְסוּכִים, וּבְכֹפֶרֶט עִם אַחֶיךָ, אֲדַרְבֶּה,
מִמֶּךָ יֵרְאוּ מֵה נִקְרָא תְּלַמִּיד רַבְּנוּ ז"ל הַלּוֹמֵד בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ".

אֲשֶׁרֵינוּ שְׂאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי אֱמֶת כְּזֶה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהֵשֶׁם
יְתַבְרַךְ עַל כָּל הַחֲסָד שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר ח' קכג – ח' קכד בְּנַחַל רְנָה

ח' קכג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ז' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר עַל כֹּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וּבְפִרְטִיּוֹת בְּעֵנִין יְלָדִים.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי מִפְתַּח שֶׁל בְּנִים הוּא רַק בֵּיד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא בֵּיד בֶּשֶׁר וְדָם, וְעַל-כֵּן שׁוֹם בְּרָיָה לֹא תוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם וּלְהַחֲלִישׁ אֶת דַּעְתְּכֶם, כְּאֵלּוּ אָבֵד מְנוּס וְתִקְנָה מִכֶּם.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי אֵין מִשְׁגַּל שֶׁל יְאוּשׁ, וּבְפִרְט מַחֲמַת בְּנִים. רְאוּ לֹא לְהִיּוֹת עֲצָבָנִיִּים וּמִדְּכָאִים, שִׁמְרוּ שִׁבְת כְּהַלְכָתָהּ, וּבְדַקּוֹ אֶת הַמְּזוּזוֹת, וְהַבְּעַל יִנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכֹל יוֹם וַיִּתֵּן צְדָקָה, וְאֵז תִּרְאוּ גִסִּים וְנִפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעוֹד תִּזְכּוּ לְהוֹלִיד בֵּין גַּחְמָד, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ.

רַבְּנוּ וַיִּלְאֵם (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים, סִימָן י'): עַל-יְדֵי שִׁמְחַת יוֹם טוֹב, וְעַל-יְדֵי הַנְּחַת תְּפִלִּין כְּרֵאוּי תִּלְד אֶשְׁתּוֹ בְּנִים זְכָרִים. וְאֵמֵר (שֵׁם, אוֹת כב): מֵה יַעֲשֶׂה אָדָם וַיְהִיָּה לוֹ בְּנִים? יַפְזֹר מַעוֹתָיו לְעֲנִיִּים, וַיִּשְׂמַח אֶת אֶשְׁתּוֹ לְפָנָי תִּשְׂמִישׁ.

רְאוּ לְקַיֵּם אֶת כָּל זֹאת, וְאֵז תִּרְאוּ הַצְּלָחָה בְּחַיֵּיכֶם, וְתוֹשְׁעוּ בִּילָדִים חַיִּים וְקַיִמִים.

הַמֵּאֲחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ח' קכד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ז' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר מִכֹּל הִירִידוֹת

רנו אָשֶׁר ח' קכד בְּנַחַל

שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפָרֵט שְׁאֵתָה כָּל-כָּךְ שְׁטוּף
בְּנֵאוֹף וּבְזוּמָה, אֲשֶׁר זֶה הוֹרֵס אֶת מַחֲךְ לְגַמְרִי, וְאֵתָה נַעֲשֶׂה כְּמוֹ
בְּהֵמָה מִמֶּשׁ, רַחֲמָנָא לְעֻלָּן.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! כּוֹאֵב לִי מְאֹד הַלֵּב, שְׁמַמְךָ אָנִי רוֹאָה
מִי מִתְנַגְּדִי, וּמִי מִתְנַגֵּד וּמְדַבֵּר עַל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים הַנּוֹרְאִים,
הַמְּגַלִּים אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְכַרֵּךְ בְּגִלּוֹי כְּזֶה, שְׁעַדִּין לֹא נִתְגַּלָּה בְּכָל
הַדּוֹרוֹת הַקְּדוּמִים. הֵן אֲמַת, שְׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָמַל עָלֵינוּ, אֲשֶׁר
בְּדוֹר כְּזֶה, שְׁהֵנְאוּף וְהִזְהָמָה כָּל-כָּךְ פְּתוּחַ, אֲשֶׁר לֹא הָיָה מִימֹת
עוֹלָם, עִם כָּל זֹאת חָמַל עָלֵינוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְשָׁלַח לָנוּ אֶת
רַבְּנוּ ז"ל וְאֶת תַּלְמִידוֹ הַנֶּפְלֵא מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, אֲשֶׁר מְחִיִּים וּמְחַזְקִים
וּמְאַמְצִים אוֹתָנוּ, וּמְשַׁמְחִים וּמְנַחֲמִים אוֹתָנוּ, וּמְגַלִּים לָנוּ גִלּוֹי
אֱלֻקוֹת בְּהִתְגַּלּוֹת כְּזוֹ, אֲבָל נִגַּד זֶה קָם וְעָמַד נִגְדָנוּ הַסֵּמ"ך-מ"ם
בְּעֶצְמוֹ וְחוּלֵק עָלֵינוּ, וּבְפָרֵטִיּוֹת עָלֵי, הָעֵלּוּב וְהִנְבֹּזָה, שְׁפַל בְּאֲנָשִׁים,
אֲשֶׁר אָנִי רַק שְׁמֵשׁ אֲצֵל הָרַב וְהַתַּלְמִיד, הַחֲמָה וְהַלְכָנָה, קָמוּ עָלֵי
תְּרַבּוֹת אֲנָשִׁים חֲטָאִים, נוֹאֲפִים כְּמוֹךְ, וּמִתְלוֹצְצִים מְמֹנִי, וּמְצַעְרִים
וּמְבֹזִים אוֹתִי, וּמְדַבְּרִים עָלֵי כָּל דְּבָר אָסוּר, וּבְפָרֵטִיּוֹת עַל הַסְּפָרִים
הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר הֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר כָּל זֶה גּוֹרֵם
שְׁתַּתְּאָרְךָ הַגָּלוּת.

"זְכוֹר תִּזְכֹּר מִעֲשִׂיךָ! אֵיךְ שְׁאֵתָה מִתְנַעֵל בְּנֵאוֹף, וְהֵיכֵן הַמַּחַ
שְׁלָךְ נִמְצָא, הֵיכֵן הָעֵינִים שְׁלָךְ מִסְתַּכְּלוֹת, וּמָה פִּיךָ מְדַבֵּר וְכו',
וּמִמֶּךָ תּוֹכֵל לְהַבִּין מִי מִתְנַגְּדִי, כִּי הֵם עוֹשִׂים בְּדִיוֹק כְּמוֹךְ, וְאוּלֵי
יֹתֵר גְּרוּעַ, כִּי אֵתָה לְכָל הַפְּחוֹת חֲזוּרָת בְּתִשׁוּבָה, וְהַפְּסַקָת לְחֵלֶק
עָלֵי".

רָאָה לְרַחֵם עַל אֲשֶׁתְּךָ, וְאַל תִּצְעַר אוֹתָהּ כָּל-כָּךְ, כִּי הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד מְקַפֵּיד עַל אוֹנְאָת אֲשֶׁתּוֹ (בְּכֹא מְצִיעָא נט.). וְאָמַר
הַחֲכָם: "אִשָּׁה לְבַעֲלָהּ כְּגַר בְּבֵית". וּבְפָרֵט אֲשֶׁתְּךָ, שֶׁהִיא יִקְרָה מְאֹד
בְּמִדּוּתֶיהָ הַטּוֹבוֹת, וְהַצְּנִיעוּת שֶׁבָּהּ לְהַפְּלִיא, וְאֵתָה אֵינְךָ מְצַרִּיךָ אֶת
זֶה, אֲדַרְבֵּהּ, אֵתָה מְזַלְזֵל בָּהּ מְאֹד.

זְכוֹר, זְכוֹר! מָה שְׁאָמְרוּ הַחֲכָמִים הַקְּדוּמוֹנִים: "הַתְּעַנוּג בְּנָשִׁים

אָשֶׁר ח' קכה בְּנַחֵל רנו

— מִדַּת הַשׁוֹטִים; אֶקְנֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצִּיט אוֹתִי, וְתַעֲזֹב כְּבָר אֶת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁלְּךָ, וְתַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית אֵלָיו יְתָבְרֶךָ, וְתִשְׁמַשׁ אֶת רַבְּנוּ וְ"ל בְּאַמֶּת וּבְתִמִּים, וְאִז תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךָ רַבְּנוּ וְ"ל. רַבְּנוּ וְ"ל הַבְּטִיחַ: מִי שִׁיתֵן לוֹ, הוּא יִחְזִיר לוֹ כָּפֹל כָּפְלִים בְּזָה וּבְכָא לְנִצַּח. וְאָמַר: מִמִּי שָׂאֲנִי מִקְּבֹל — אֲנִי נוֹתֵן, וּבִפְרֹט בְּעֲנִין עֶסֶק הַדְּפֹסָה, שְׁעוּלָה עַל כָּל הַעֲסָקִים שֶׁבַעֲסָקִיו.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ח' קכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתָבְרֶךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְנַשׁ, ז' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל הַיָּקָר ... גִּרוּ יְאִיר.

כְּבָר כַּמָּה פְּעָמִים קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וַיִּמְרַב טְרִדוֹתַי לֹא הָיָה לִי הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ. עֲכָשׁוּ שְׂאֵתָה כָּאֵן, אֲנִי רוֹאֶה שְׁקֻשָּׁה לְךָ לְקַבֵּל אֶת דְּבָרֵי בְּעַל-פֶּה, לְכֵן אֲנִי כּוֹתֵבְךָ בְּכַתֵּב.

הִנֵּה עֹלֶיךָ לְזַכֵּר — מֵאֵינן אֵתָה מִקְּבֹל אֶת חַיּוּתְךָ, מִי מְחַזֵּק וּמִי מֵאֲמֵץ אוֹתְךָ?! וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה כְּפּוּי טוֹבָה כָּלֵל.

כְּשֶׁהִיַּתִּי בְּגִיל ט"ז זְכִיתִי לְמִצָּא סֵפֶר קֶטָן מִרַבְּנוּ וְ"ל, וְהוּא אֲשֶׁר חִזְקֵנִי וְאֲמַצְנִי וְהַדְּרִיכֵנִי לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יְתָבְרֶךָ, וְהוּא אֲשֶׁר הִפְּיֵךְ אֶת כָּל הַלֶּךְ מִחֲשַׁבְתִּי, עַד שֶׁכָּל הַצְּלָחָתִי הִיא רַק מִמֶּנּוּ, לְזֹאת קִבַּלְתִּי עָלַי, שֶׁכָּל עוֹד נִפְשִׁי בְּאִפִּי אֶתְעַסֵּק בְּקִדְּשִׁים — לְהַדְּפִיס וּלְהַפְּיֵץ סִפְרָיו וְדַעְתּוֹ בְּעוֹלָם. וְאֵף שֶׁקָּמוּ עָלַי כְּבָר אֵלוֹ שֶׁקָּמוּ, וְרָצוּ לְמַנְעַ וּלְעַכֵּב מִמֶּנִּי, אֲבָל שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְמַנְעַ אוֹתִי מִזֶּה.

עַל-כֵּן רְאֵה גַם אֵתָה לְקַבֵּל עַל עֲצָמְךָ לְהַדְּפִיס עֲכָשׁוּ אֶת קוֹנְטְרָס "מְצִיאַת הַזְּיוּג" בְּעֶשְׂרַת אֲלָפִים טַפָּסִים, אֲשֶׁר נִחְלַק אֶת זֶה בְּכָל חֻלְקֵי הָעוֹלָם, וְתִהְיֶה זְכוּתְךָ גְּדוּלָה מְאֹד בְּזִכּוֹת הַרְבִּים,

רנח אָשׁר ח' קכו בַּנְחַל

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ בְּזָכוֹת הַרְבִּים לְמַצֵּא אֶת בֵּית זִוְגְךָ
הַשְּׂיִכָּת לְשֵׁרֵשׁ נִשְׁמָתְךָ, וַיִּגְמַר בְּכִי טוֹב.

הַעֲקֹר רְאֵה, שְׂיִהְיֶה לָךְ אֱמוּנָה עֲצֻמִּי, שֶׁתֵּאֱמִין שְׂיִישׁ לָךְ כַּחוֹת
עֲצוּמִים, כִּי לְפַעְמִים רַב הַעֲנָוָה הוּא תְּכַלִּית הַגְּאוּנָה, כְּשֶׁאָדָם אוֹחֵז
אֶת עֲצָמוֹ לְלֹא כְּלוּם, וְחוֹשֵׁב שֶׁהוּא כְּבָר אֵינּוּ שׁוֹה שׁוֹם דְּבָר, זֶה
בָּא לוֹ מִפְּנֵי שֶׁנִּעְתָּק בְּפָנִימִיּוּתוֹ מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכִפִּי שֶׁנִּכְנָסָת בּוֹ
הַכְּפִירוֹת וְהַאֲפִיקוֹרְסוֹת, כֵּן מִתְרַחֵק לְאֵט לְאֵט מֵעֲצָמוֹ וּמִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ,
כִּי הָאֱמוּנָה מְקַשֶּׁרֶת אוֹתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ אֶל עֲצָמוֹ.
עַל-כֵּן רְאֵה לְקַבֵּל עַל עֲצָמְךָ לְהַדְפִּים קוֹנְטֵרַס "מְצִיאַת הַזִּוּיג"
בַּעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים טַפָּסִים, וְאֵז תִּרְאֶה יְשׁוּעָה מִהַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ח' קכו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ז' טַבַּת הַיְתַשְׁמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל מִשְׁפַּחַת ...
שְׂיַחֲיוּ.

אֶת מַכְתְּבֵכֶם לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי, וּמֵאֲד אֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרֵכֶם הַקָּשָׁה,
שֶׁעַדְיִן לֹא נוֹשַׁעְתֶּם, וְעוֹבֵר עֲלֵיכֶם מֵהַשְּׁעוֹבֵר.

רְאוּ לְהַמְשִׁיךְ בְּאֲמִירַת תְּהִלִּים, כִּי עַל-יַדִּי אֲמִירַת תְּהִלִּים יְכוּלִים
לְרִאוֹת נְסִים נִגְלִים. וְאָמַר הַחֶכֶם: "הַקְּנָאָה לְבְנֵי-אָדָם — כְּחִלִּי
לְגוֹף, וְהִיא מְבִיאָה לִידֵי שְׁחָפֶת", וְעַל-כֵּן אֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל אַחֲרִים
כָּלֵל, כִּי סוֹף כָּל סוֹף אַחַר הַרְעָה יְבוֹא הַטּוֹב. וְאָמַר הַחֶכֶם: "דִּי לָךְ
מִן הַמְּקַנָּא בְּךָ, כִּי יִדְאָג בְּשַׁעַת שְׁמִחָתְךָ", וְעוֹד מְעַט יִתְקַים זֹאת
אֶצְלָכֶם וְתוֹשְׁעוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר ח' קכז בְּנַחֵל רנט
ח' קכז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגִשׁ, ז' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר ... נְרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיף עֲלֵיכֶם חֶסֶד וְרַחֲמִים, וְתִזְכּוּ לְהַצְלָחָה מְרֻבָּה בְּבִיתְכֶם.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת הַצְּלָחָה, סִימָן ז'): עֵסֶק הַתּוֹרָה הוּא סִגְלָה לְהַצְּלָחָה, עַל-כֵּן רָאָה לְקַבֵּעַ אֶת עֲצָמָךְ לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְלִלְמַד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, מִכָּל לַמּוֹד תִּלְמַד קֶצֶת, אֲבָל אַל יַחֲסֹר לָךְ יוֹם אֶחָד בְּלַמּוּדִים אֵלָיו, אִז תִּרְאֶה הַצְּלָחָה מְרֻבָּה.

גַּם אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שָׁם יג): מִי שֶׁאֵינוֹ מְדַבֵּר דְּבָרִים בְּטָלִים — מַצְלִיחַ בְּכָל מַעֲשָׂיו; עַל-כֵּן שָׁמַר אֶת עֲצָמָךְ לְבַל תִּפְטָפֵט וּתְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחְךָ, וְאִז דִּיקָא תִּצְלִיחַ.

מֵה שְׂכַתְבָּתְךָ, שֶׁאֶחָד נָתַן לָךְ סִגְלָה לּוֹמַר נ, נח, נחמ, נחמן, הַכֹּל דְּמִיּוֹן וּשְׁטִיּוֹת וְהַבְּלִים, וְאִין לָזֶה שׁוּם יְסוּד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּסְתָם אֵיזָה זִקֵּן הַמְצִיא אֶת זֶה מְדַעְתּוֹ, וְאִדְרָבָה, מִי שֶׁאוֹמֵר זֹאת, בָּאִים עָלָיו כָּל מִינֵי צָרוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲדָרִין ק): הַקּוֹרָא רַבּוּ בְּשֵׁמוֹ הוּא אֶפִּיקוֹרִס; וְאָמְרוּ (מִדְרָשׁ אֲגָדָה): הַקּוֹרָא לְרַבּוּ בְּשֵׁמוֹ, רְאוּי לוֹ שְׁלֵא בָּא לְעוֹלָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל הַמוּבָאִים בְּסִפְרָיו הַקְדוּשִׁים, וַיִּשְׁמְרֵנוּ מִצְּבוּעִים הַמְּמַצִּיאִים דְּבָרִים חֲדָשִׁים מְדַעְתָּם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

רס אָשׁר ח' קכח בַּנְחַל
ח' קכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגִשׁ, ז' טַבַּת הַחֹתֶמֶת"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְכֶם לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד אֲנִי מְצַטְעֵר עַל מַה שֶּׁעוֹבֵר
עֲלֵיכֶם אוֹדוֹת בְּנִים.

רְאוּ לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכֹל מִינֵי אִפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תִּפְלוּ
בְּשׁוֹם יְאוּשׁ כָּלֵל, תַּעֲשׂוּ כֹל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
וּתְקַיְמוּ אֶת דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ו'ל, שֶׁאָמַר (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים, סִימָן כב): מַה
יַעֲשֶׂה אָדָם וַיְהִיָּה לוֹ בְּנִים? יַפְזֹר מְעוֹתָיו לְעֲנִיִּים, וַיִּשְׂמַח אֶת אִשְׁתּוֹ
לְפָנָי תִּשְׂמִישׁ. אִם תְּקַיְמוּ זֹאת, תִּפְקְדוּ בְּזֶרַע שֶׁל קַיְמָא בְּנִקְל. כִּי עַקֵּר
הַבְּעִיָּה אֲצֻלְכֶם, שֶׁהַעֲצָבוֹת וְהַדְּפָאוֹן הוֹרְסִים אֶת בְּרִיאוֹת גּוֹפְכֶם.

עַל-כֵּן רְאוּ לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמְכֶם, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזַק, כִּי
עַקֵּר הַמְּנִיעָה אֲצֻלְכֶם מִלְּהוֹלִיד בְּנִים, הוּא רַק מִפְּנֵי רַב הַעֲצָבוֹת
וְהַמְּרִירוֹת וְהַדְּפָאוֹן וְהַעֲצָבוֹן שֶׁשׁוֹרָה בֵּינֵיכֶם. רְאוּ לְהַפְּזֹר הַכֹּל
לְשִׂמְחָה, וְאִז תִּרְאוּ יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה מִהַשָּׁמַיִם.

רְאוּ לְהַדְּלִיק אַרְבָּעָה גִּירוֹת שֶׁל חֵלֶב לְכַבּוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וּלְהוֹסִיף
עַל זֶה שְׁנֵי גִּירוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וּבִשְׁעַת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת, שִׁתְּבַקֵּשׁ
הָאִשָּׁה הַרְבֵּה עַל בְּנִים בְּזָכוֹת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וּבְזָכוֹת הַצְּדִיק
יְסוֹד עוֹלָם נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, רַבֵּנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּיִּיגָא, זְכוֹתוֹ יִגַּן
עֲלֵינוּ.

נָא לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין, אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְגַם לְרְאוֹת לְהַחֲלִיף אֶת
הַמְּזוּזוֹת לְמְזוּזוֹת אַחֲרוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שֶׁאֲנִי מִתְּפַלֵּל עֲלֵיכֶם, שֶׁתִּזְכְּרוּ לְהוֹלִיד בְּנִים חַיִּים וְקַיְמִים, וּתְקַיְמוּ
דוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמְּבָרַךְ אֶתְכֶם וּמְאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר ח' קכט בְּנַחֵל רסא
ח' קכט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגִשׁ, ז' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

אֶת מַכְתְּבְּכֶם לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר לְשִׁמְעַע מֵהַ
שְׁעוֹבֵר עַל בְּנִכְּם הַקָּטָן.

לְדַעֲתִי, מְדִינַת שְׁוִיִצְרָה הִיא הַמְּקוֹם הַמְּבֻחָר לּוֹ, לְשֵׁהוֹת שָׁם
כְּמֵה שָׁנִים, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּרַמ"ח
אֵיבָרָיו וּבְשֵׁס"ה גִּידָיו וּבְכָל טְפֵי דָמָיו. תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי הַשְּׁתַדְּלִיּוֹת
לְנִסְעַ לְשָׁם כְּמֵה שְׁיִוְתֵר מֵהֵר.

לְדַאֲבוּנֵי הָרַב, אֵין לִי שָׁם שׁוּם מַפְרִים לְקָשֶׁר אוֹתָם אֲלֵיכֶם. אֶף
זֹאת אֵינְעֵץ אֶתְכֶם, כִּי לֹא כְּדַאי לְתַבְעַע וּלְבַקֵּשׁ מֵאֲנָשִׁים שְׁמִכְרָחִים
לְעֶזֶר לְכֶם, שְׂאֵז הָאוֹהֲבִים יִתְהַפְּכוּ לְהִיּוֹת לְאוֹיְבִים .. הַקְּרוּכִים
יִתְהַפְּכוּ לְהִיּוֹת רַחוּקִים.

לְדַעֲתִי, תִּגְמְרוּ "אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה", וְתִסְעוּ לְשָׁם בְּלִי שְׂאֵלַת שׁוּם
בְּרָה, הִנֵּה אַתֶּם כְּבָר שָׁם ... וְאֵז תִּרְאוּ אֵיךְ שְׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא
יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְיִשְׁלַח אֶת מְלָאָכוּ לְפָנֵיכֶם, וְיִוְלִיךְ אֶתְכֶם בְּדֶרֶךְ הַאֲמֵת,
וְתִקְבְּלוּ שָׁם אִיזוֹ עֲבוּדָה בְּתַחוּם שְׁלֶךְ, וְהַפֵּל יִסְתַּדֵּר בְּכִי טוֹב.

נָא וְנָא לְשָׁמֹר מְאֹד אֶת שְׁבַת-קִדְשׁ וְלֹא לְחַלְלָהּ, וְאִפְלוּ שְׁיִגִיעַ
לְמִסִּירוֹת נַפְשׁ, וּבְזִכּוֹת שְׁמִירַת שְׁבַת, תִּזְכּוּ לְרְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּעֶבֶר
הַיָּלֵד, שְׁבִי'ת' — רְאֵשֵׁי תְבוֹת: שְׁבַת ב'וֹ תִתְרַפֵּא, שְׁבַת ב'זְכוּתָהּ
תִּנְשַׁע, שְׁבַת ב'שְׁבִילָה תִתְעַשֵּׂר.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם,
וּרְפוּאָה שְׁלֵמָה לְיַלְדֵיכֶם...

רסב אָשׁר ח' קל בַּנְחַל
ח' קל.
ח' קל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ז' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גַּר
יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעֵר מִכָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר
עָלַי בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

וּבְאַמַּת אֲנִי יוֹדֵעַ לְמָה לֵךְ לְהִיּוֹת כָּל-כֶּף שְׁבוּר, אִף שֶׁעוֹבֵר
עָלַי מַה שֶּׁעוֹבֵר, סוֹף כָּל סוֹף כָּבֵר קִבְּלֹתְ אֶצְלָנוּ הַקְּדָמוֹת, אִיךָ
לְהַחֲיוֹת אֵת עֲצָמְךָ בַּמְצָבִים הַכִּי קָשִׁים בְּעוֹלָם, וְעַל-כֵּן לְמָה לֵךְ לִפְל
בְּכָל פַּעַם בְּדַעְתְּךָ.

עָלַיךָ לְדַעַת, כִּי לֹא לְעוֹלָם יַחֲזִיק הָאָדָם, וְכֹל יוֹם שֶׁעוֹבֵר, לְעוֹלָם
לֹא יַחֲזִיר אֵלָיו, וְעַל-כֵּן חָבַל מְאֹד שְׁתַּהַיֶּה עֲצַל, וּתְכַלֶּה אֵת הַזְּמַן
בְּהֶבֶל וּבְרִיק, יוֹתֵר טוֹב לְנַצֵּל אֵת הַזְּמַן לְדַבְּרִים טוֹבִים. וְאִיזָה עוֹד
דָּבָר טוֹב יִשְׁנוּ כָּמוֹ לְגִלוֹת אֵת הָעֲצוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל לְאַחֲרִים! ?
וּכְשֶׁמְגַלִּים לְאַחֲרִים, אֲזִי יִתְגַּלֶּה גַם לוֹ.

עַל-כֵּן רְאֵה לְבַלּוֹת אֵת זְמַנְךָ הַיָּקָר בְּשִׂמְחָה, לְהִיּוֹת רַק שִׂמְחָה,
וְזֶה יִרְחִיב לֵךְ אֵת מַתְךָ וְדַעְתְּךָ. וְכֵן רְאֵה לְהַפִּיץ סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל,
וּבְזֶה תְּכַלֶּה אֵת הַיּוֹם בְּטוֹב, וּבֵינִי כָּךְ וּבֵינִי כָּךְ תִּזְכֶּה גַם לְחַטֵּף אִיזָה
טוֹב אֲמַתִּי לְנִשְׁמַתְךָ, וְהוּא — מְזוֹנָא דְנִשְׁמַתָּא, הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
אֲשֶׁרִי מִי שֶׁאֵינוֹ מְטַעֵה אֵת עֲצָמוֹ, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁבוֹרַח תָּמִיד אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחַל לֵךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִהַשְׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר.

אָשֶׁר ח' קלא — ח' קלב בַּנְחַל רסג
ח' קלא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ז' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ שְׂאֵתֶם מַחֲזִיקִים
אֶת עֲצָמְכֶם, וּמַחֲזִיקִים מֵעֲמֵד בְּזֵה הָעוֹלָם.

רְאֵי לְעֹזֵר לְבַעֲלֶךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים, וּבַכְּפָרְטִיּוֹת שְׂתַכַּכְדִּי אוֹתוֹ,
וּתְיַקְרֵי אוֹתוֹ, וּתְשַׁמְּחֵי אוֹתוֹ, כִּי כָּבֵד אָמַר הַחֶכֶם: "הָאִשָּׁה הִיא סִבָּה
לְנוֹזֵק הָאִישׁ", וְהַכֹּל תְּלוּי בְּיַד הָאִשָּׁה, כִּי יֵשׁ לָהּ כַּחוֹת לְהַפִּיךְ אֶת לֵב
בַּעֲלָהּ בְּנִקְלָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַצְלִיחוּ בַּחַיִּים, וְתִזְכְּרוּ לְגִדּוֹל אֶת
הַיְלָדִים בְּנִקְלָה, וְתַחֲיָה לְכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַ בְּלִי שׁוֹם דְּאֶגוֹת כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ח' קלב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ז' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ...
נִרוּ זָאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ וְלִילֶךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו"ל, וּתְחַבֵּר אֶת עֲצָמְךָ
אֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וְתַבְּרַח לָךְ מִחֻבְרִים רָעִים, כִּי כָּבֵד אָמַר
הַחֶכֶם: "טוֹבָה חֻבְרַת אֲנָשִׁים טוֹבִים נְאֻהָבִים, מִחֻבְרַת אֲנָשִׁים נְכָרִים
וְהַמוֹנִים".

רַבְּנוּ ו"ל הֵלֶךְ פַּעַם עִם מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל בְּדַרְכְּךָ, וְהָיָה דְּבוֹק בּוֹ
יִתְבַּרֵךְ, וּמוֹהֲרַנְ"ת ו"ל הֵלֶךְ אַחֲרָיו, וְלֹא רָצָה לְבַלְבְּלוֹ, וּפְתָאם פְּתַח
רַבְּנוּ ו"ל אֶת פִּיּוֹ הַקְּדוֹשׁ, וְאָמַר בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן: "סֵעַ הָאֵט אַ פְּנִים אִזּוֹ

רסד אָשׁר ח' קלג בַּנְחַל

מֵעַן דַּאָרף זײַך פֿון הָרְהוּר זײַער הײַטן ווײַל עס רײַסט אָפּ פֿון חײ חײ הַחַיִּים [הַנְּרָאָה שְׁצַרִּיכִים לְשֹׁמֵר אֶת עֲצָמוֹ מֵאֵד מֵהָרְהוּר, כִּי זֶה עוֹקֵר אֶת הָאָדָם מִחַי הַחַיִּים]. וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְקַדֵּשׁ אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ תָּמִיד, לְחַשֵּׁב רַק מַחְשַׁבוֹת טוֹבוֹת.

וְאֵל כָּל זֶה יִזְכָּה — עַל־יְדֵי שְׂיַחְבֵּר עֲצָמוֹ אֶל אֲנָשִׁים טוֹבִים, וְיִכְרַח מִחֲבוּרָה רָעָה. וְיִכְבֵּר אָמֵר הַחֲכָם: "חֲכֻרַת הַנְּבָל — חֲרָטָה". וְאָמֵר: "חֲכֻרַת הַנְּבָל — בִּשְׂת, וּבְרִיתוֹ — פַּח וְרָשָׁת"; כִּי הַמַּחְשָׁבָה שֶׁל הָאָדָם בָּאָה לוֹ כְּפִי חֲבוּרָתוֹ, אֵילוֹ חֲכָרִים יֵשׁ לוֹ, וּבְמָה מִתְעַסְקִים, וּמָה מְדַבְּרִים, וְזֶה נִדְבָק בּוֹ.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזוּר לָךְ, שְׂתַהֲיֶה תָּמִיד מַחְבֵּר אֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת מַה:): כָּל הַמַּחְבֵּר לוֹ — הָרִיחַוּוּ כְּמָהוּ; וְאָמְרוּ (בְּבֵא קָמָא צַב): כָּל הַמַּחְבֵּר לְטָמָא — טָמָא, וּלְטָהוּר — טָהוּר.

הַמַּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִהַשְּׁמַיִם...

ח' קלג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ז' טַבַּת הַיְתַשְׁמִי".

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע, שְׂאֲתָה מַחְזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּתַקְּךָ קִטְנוּתְךָ וּבִלְבוּלְךָ מִמָּה שְׂעוּבֵר עָלֶיךָ.

רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, כִּי זֶה עַקֵּר גְּדֻלַּת הָאָדָם — כְּשְׂזוּכָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד בְּשַׁעַת צָרָתוֹ.

אוֹדוֹת שְׂאֲלָתְךָ — מָה זֶה מְפָרְסֵם שֶׁל שְׁקָר?! עָלֶיךָ לְבָרַח מִשְׂאֲלוֹת וּסְפָקוֹת כְּאֵלוֹ, כִּי מָה לָנוּ לְהַפְנִים בְּדַבְּרִים אֵלוֹ, כִּי הָאָדָם מִחֲמַת קִנְיָה וְשִׁנְיָה, יִקְרָא אֶת כָּל אֶחָד מְפָרְסֵם שֶׁל שְׁקָר, אֶת מִי שְׂאִינוֹ נִרְאֶה בְּעֵינָיו. עַל־כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂבוּרַח מִשְׂאֲלוֹת כְּאֵלוֹ. אַךְ

אָשֶׁר ח' קלד בְּנַחַל רסה

בְּאֵמַת הַפְּרוּשׁ הַפְּשוּט הוּא — מִי שֵׁישׁ תַּחַת יָדוֹ נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמוֹשֵׁל עֲלֵיהֶם מְאִיזוֹ בְּחִינַה שְׂרָק תְּהִיָּה, וְאֵינּוּ מְגַלֶּה לָהֶם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ וְתוֹרָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵינּוּ מְחַזְרֵם בְּתִשׁוּבָה, הוּא מְפָרֵסם שֶׁל שְׂקָר. וְדָבָר זֶה יְכוּל לִהְיוֹת גַּם בְּבִרְסָלָב, מִי שֵׁאֵינּוּ מְגַלֶּה אֶת עֲצוֹת רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּתַמְימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת כְּמוֹת שֶׁהֵן, אֲזַי לְהוֹי יְדוּעַ, שֶׁהוּא מְפָרֵסם שֶׁל שְׂקָר.

אוֹדוֹת סֵדֶר-דְּרָף-הַלְמוּד, רְאֵה לְהַמְשִׁיף לְלַמֵּד כְּפִי שֶׁבְּחַרְתָּ לְעֲצֻמָּךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ. בְּרַח לְךָ מֵאלוֹ הַדּוֹקְרִים אוֹתְךָ בְּלִשׁוֹנָם, כִּי כָּבֹד אָמַר הֶחָכֵם: "הַלְשׁוֹן — אַחַת מִן הַחֲרָבוֹת". הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדָבָר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה יִקְרָר אֶת עֲצֻבִיךָ, וְתִזְכֶּה לִישׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי. כִּי אָמַר הֶחָכֵם: "הֵיפִי הוּא בְּלִשׁוֹן"; הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם מְשַׁתְּמֵשׁ בְּלִשׁוֹנוֹ לְדָבָר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ — זֶה עֵקֶר הֵיפִי, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְשַׁתְּמֵשׁ בְּלִשׁוֹנוֹ לְדָבָר רַק עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵינּוּ דוֹקֵר בָּהּ אֶת שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ח' קלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ז' טַבַּת ה'תששמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגֵּן עָלֵינוּ ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

אֶת מְכַתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי, וּמְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁאֲנִי יוֹדְעִים מְרַבִּי אֲמַת כְּזֶה, הַמְּחַזֵּק אוֹתָנוּ כָּל-כָּף, וּמְקַרְבֵּנוּ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, מֶה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִעְדֵּי? ! עַל-כֵּן עָלֵינוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֲלֻקְנוּ, שֶׁזְּכִינוּ לְהִתְנַדֵּעַ מְרַבִּי אֲמַת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלֵא כְּזֶה, אֲשֶׁר כָּכָל מֶה שֶׁנִּשְׁמַח בּוֹ, יוֹתֵר יִמְשֵׁף עָלֵינוּ מְאוּרֹ, כִּי כְּפִי שֶׁאָדָם שֶׁמַּח בְּאִיזָה דְּבָר, כֵּן

נמשכת עליו הארה מאותו הדבר, ובפרטיות בדרכי רבנו ז"ל, ככל ששמחים בו, כן נמשך אור והארה ממנו, אשרי השמח בהתקרבותו אל רבנו ז"ל, ואז לרב טוב הצפון יזכה בזה ובבא.

במוצאי-שבת-קדש פְּרָשָׁה זו, נעשה, בעזרת השם יתברך, סעדת הלולא של מוהרנ"ת ז"ל, שהיה פידוע יום הסתלקותו ביום ו' ערב-שבת-קדש. וידועה אצלנו השיחה, שהיתה דרכו של מוהרנ"ת ז"ל לומר קדם שיקברו אותו, שילינו אותו כף בלי קבורה, והיה לו טעם כמוס בזה, ועל-כן אף שהיה עוד זמן לקברו בערב שבת, כי אם היו מזדרזים מאד, היו יכולים עדין לקברו, אף מפני צונאתו הלינו אותו עד מוצאי-שבת-קדש. (פעם אחת התבטא אחד מתלמידיו, ששמע מפיו, שקדם שיקבר, רצונו עוד להתישב היטב בזה העולם, הינו קדם שמתמינים את גופו, רוצה לישב את עצמו). מכל זה רואים את ישוב הדעת של מוהרנ"ת ז"ל, שהיתה דרכו להתישב על כל פרט ופרט בזה העולם קדם שעשה, עד שחשב גם על אחר הסתלקותו, שיוכל לשכב עוד לילה אחד, ולהתיישב בזה העולם מה עליו לעשות.

והנה אל ישוב הדעת זוכים על-ידי רבוי תפלה והתבודדות, כשאדם מתבודד עמו יתברך, ומפרש את כל שיחתו, ומספר לפניו יתברך את כל לבו מדי יום ביומו, אזי נכנס בו ישוב הדעת נפלא.

על-כן ראה, אהובי, אחי הגקר! גם-כן להתבודד בכל יום, ותזכה לישב דעתך תמיד על כל פרט ופרט בחייה.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ח' קלה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויגש, ז' טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי הגקר לי מאד ... גרו יאיר.

אֲשֶׁר ח' קלו בְּנַחַל רסז

אֶת מַכְתָּבְךָ עִם הַמַּעוֹת לְפָדְיוֹן — לְנִכּוֹן קַבְלָתִי. יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדְּיָנִים, וְתִזְכֶּה לְרֵאוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִסִּים נִגְלִים, שְׁשׂוּם בְּרִיָּה לֹא תוּכַל לַעֲשׂוֹת לָכֶם רָעָה.

רְאֵה לְהַחְיֹת אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה שְׂיֵשׁ בְּךָ, וְאֵל תַּחַקֵּר כָּל-כֶּף עַל עֲצָמְךָ בְּשׂוּם פָּרֵט וּפְרֵט, רַק הַרְבֵּה בַתְּפִלָּה, אֲשֶׁר חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ירושלמי בְּרֵכוֹת ד, א) עַל פְּסוּק (שְׂמוּאֵל-א' א, יב): "וְהָיָה כִּי הִרְבַּתָּה לְהִתְפַּלֵּל", מִכָּאן, שְׁכַל הַמְרַבֶּה בַתְּפִלָּה נִעֲנָה; וַיִּכְבֵּר אָמַר הַחֲכָם: "רַב הַתְּפִלָּה מוֹעִיל, וְרַב הָאֲכִילָה מְזִיק"...

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׂעוּבֵר — מִשְׁבָּרִים וְנִגְלִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַחֲזִיק מִעֲמֵד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׂוּם דְּבָר שְׂבַעוֹלָם, כִּי זֶה חָשׁוּב מְאֹד בַּשָּׂמַיִם, אִם הָאָדָם מְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִכָּל מֵה שְׂעוּבֵר עָלָיו.

אֲקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בְּקִרְוֹב בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְאֲזִי נִתְרָאָה פְּנִים אֶל פְּנִים.

מְאֹד אֲנִי מִשְׁתַּוְּקֵק לִידַע, אִם קַבְלָתְךָ אֶת מַכְתָּבִי, שְׂכַתְּבָתִי לְךָ עַד עַכְשָׁיו.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִהַשָּׂמַיִם...

ח' קלו.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ז' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְלָתִי, וְגִדְל שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַי אֵיךְ שְׂאֲתָה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ מִכָּל מֵה שְׂעוּבֵר עָלֶיךָ בְּעֵתִים הַלְלוּ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר, כִּי מִשָּׁךְ כָּל הַזְּמַן הַצֵּטְעָרְתִּי מְאֹד, שְׂנַפְלָת בְּפַח יְקוּשׁ כְּזֶה.

וְהִנֵּה, לְדַעַתִּי, חֲבַל עַל כָּל יוֹם שְׂתַצֵּא מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל לְחוּץ

רסח אָשֶׁר ח' קלו בַּנְחַל

לְאָרֶץ, כִּי מָה יֵשׁ לָךְ לְחַפֵּשׂ כָּאֵן? ! עֲבוּדְתֶךָ צְרִיכָה לְהִיּוֹת קֹדֶשׁ
קֹדָשִׁים רַק בְּאֶרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה — לְגִלּוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל
בְּעוֹלָם בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי עֲכָשׁוּ הַמַּסִּיּוֹן עוֹבֵד חֶזֶק מְאֹד
לְטַמֵּא אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִלְכַד אוֹתָם בְּמַלְכֻת תַּחַת יָדָם, וְעַל-כֵּן
תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּידְךָ לְגִלּוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת דַּעַתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל בְּאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל סֵפֶר שֶׁאַתָּה מַפִּיץ לְאַחַר, וְהֵיוּ יֵשׁ לוֹ
הַרְהוּר תְּשׁוּבָה מֵהַסֵּפֶר, וְנִתְעוֹרֵר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, זוֹ טוֹבָה גְדוֹלָה לְנִשְׁמַת
אָבִיךָ, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ אֵיךְ שֶׁכָּל נַשְׁמוֹת הַמֵּתִים מְקַנְאוֹת בְּאָבִיךָ,
שֶׁהַשְּׂאִיר בֵּין כְּזֶה, שֶׁהוֹלֵךְ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ עֲצוּמָה לְגִלּוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת
רַבְּנוּ ו"ל וְאֶת תַּלְמִידָיו, וְאֶת הַסֵּפָרִים הַקְּדוֹשִׁים, אֲזַי הֵייתָ הוֹלֵךְ בְּיַתֵּר
עַז וּבְיַתֵּר מְרִץ, וְהֵייתָ כָּל-כֶּף שְׂמַח, כִּי אֵין אַתָּה יוֹדֵעַ מַהוּ סִבְלָם שֶׁל
הַמֵּתִים לְאַחַר שֶׁנִּפְטְרוּ מִזֶּה הָעוֹלָם, יֵשׁ מֵתִים שֶׁמְסַתּוֹבְבִים בְּכַף
הַקָּלֵעַ עֲשׂוֹת שָׁנִים, וְשׁוּם בְּרִיָּה לֹא יוֹדֵעַת אֶת צַעֲרָם וּמְכַאוֹכָם, יֵשׁ
גְּלוּלֵי נַשְׁמוֹת שֶׁמְתַגַּלְגְּלִים בְּחַיּוֹת וּבְעוֹפוֹת, בְּאֵילָנוֹת וּבְעֵשְׂבִים,
בְּקוֹצִים וּבְדַרְדָּרִים, וְגַם בְּאֲבָנִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, כְּמוֹכָא כָּל זֶה בְּדַבְּרֵי
הָאֲרָ"י ו"ל. וְעַל-כֵּן כְּשֶׁעוֹשִׁים אִיזוֹ טוֹבָה לְנַפְטָר, וּמְזוֹפִים אֶת נַשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, וְשֶׁתִּהְיֶה לָהֶם אֱמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּבְכַפְרֵט
כְּשֶׁהֵבֵן עוֹשֶׂה זֹאת, זֶה מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם, וְעוֹזֵר לְאָבִיו.

וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, וְאֵל תְּבוֹא לְכָאן, כִּי כָּל כְּוֹנְתֵי הֵיא רַק
לְחִזּוֹר אֶל אֶרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְלִגּוֹר שָׁם בְּקַבִּיעוֹת, וּלְעַת עֲתָה,
בְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים, הַהֲכַרְח לִי לְהִיּוֹת פֹּה בְּחוּץ לְאֶרֶץ, אֲבָל כָּל
תַּפְלוּתִי וּבְקִשׁוֹתֵי הֵן רַק לְעִלּוֹת וְלִגּוֹר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

מִי יִתֵּן, שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשֶׁךָ וְתִכְנַס בְּעִיר אֲפָקִים, וְשָׁם דִּיקָא
תִּמְלֵא אֶת כָּל הָעִיר עִם סֵפָרִים, וְכֵן תִּלְךָ בְּכָל הַנֶּגֶב, וְתִמְלֵא אֶת כָּל
הַמְּקוֹמוֹת עִם סֵפָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וּבְכַפְרֵט עִם הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים,
שֶׁהֵם תַּמְצִית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְאֵז תִּרְאֶה הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, וְגַם תַּעֲשֶׂה
טוֹבָה גְדוֹלָה לְאָבִיךָ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר ח' קלז בַּנְחַל רַסֵּט
ח' קלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ז' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה
מִכָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּחַיִּיךָ.

מָה אָמַר לְךָ! הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיווּנוֹת קָשִׁים, וְעוֹבְרִים עַל כָּל
אֶחָד בְּחַיָּיו כָּל מִינֵי מַשְׁבָּרִים וְגַלִּים, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּיק מְעַמָּד וְאֵינוֹ
נֹשֵׁב כָּלָל, כִּי זֶה עֵקֶר חֲשִׁיבוֹת הָאָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם, אֲשֶׁר מִכָּל מֵה
שְׁעוֹבֵר עָלָיו זוֹכֵה לְהַחְיֹת אֶת עֲצָמוֹ וְלַעֲבֹר עַל הַכֹּל. וַיְכַבֵּר אָמַר
הַחֲכָם: "אֵל תִּשְׁנֵא שׁוֹם אָדָם, בְּעִבּוֹר אֶהְבֵּת חֲבֵרְךָ".

וְעַל-כֵּן תּוֹצִיאֵי כָּל מִינֵי שְׁנֵאוֹת וְקִנְאוֹת מִלִּבֶּךָ, כִּי מֵה יֵשׁ לְךָ
עִם אֲחֵרִים?! וּמֵה אֶת צְרִיכָה תְּשׁוּמַת-לֵב מִבְּנֵי-אָדָם?! כְּפִשִׁישׁ
לְאָדָם מְעֻלוֹת עֲצָמוֹ, אִזּוֹ הוּא חֲזוֹק מְאֹד עִם עֲצָמוֹ, וְאֵינוֹ מְסַתְּפֵל עַל
זוּלָתוֹ. וְאֶדְרָבָה, אָמַר הַחֲכָם: "אֲנִי אוֹהֵב מִי שִׁיּוֹדֵיעֵנִי מוֹמִי";
וְאָמַר: "יֹוֹתֵר הוֹעִילוֹנִי אוֹיְבִי מֵאֶהְבִּי, שְׂאוֹיְבִי גֵלּוֹ לִי מוֹמִי, וְנִזְהַרְתִּי
מֵהֶם, וְאוֹהֵבִי כִסּוֹ אוֹתָם וְלֹא נִזְהַרְתִּי"; וְאָמַר: "חֲבֵר שִׁיִּגִּיד לְךָ
מוֹמֶךָ בֵּינוֹ לְבֵינְךָ בְּכָל עֵת שִׁיִּפְגַּעֲךָ, טוֹב לְךָ מִחֲבֵר שִׁיִּתֵּן לְךָ בְּכָל
עֵת שִׁיִּפְגַּעֲךָ דִּינָר זָהָב".

עַל-כֵּן רְאֵי לְחֲזוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל
תְּהִי שְׁבוּרָה כָּלָל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶתְךָ, עִמָּךְ וְאַצְלָךְ, כִּי מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ,
וְאֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלָל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁם
אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם. וַיְכַשְׁאֲדָם מְכַנִּים בְּעֲצָמוֹ, שְׂאֵין לוֹ שׁוֹם בְּרִיָּה רַק
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִזּוֹ הוּא אֵינוֹ מְפַחַד מֵאֶף אֶחָד, וְאֵינוֹ צָרִיךְ
תְּשׁוּמַת לֵב שֶׁל שׁוֹם בְּרִיָּה.

הַמֵּאֲחַל בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מֵהַשְּׂמַיִם.

פֶּה תִקְבְּלִי רְצוּף כַּמָּה קוֹנְטֵרַסִים, שֶׁתְּעִנֵּי בָהֶם תָּמִיד.

ער אָשר ח' קלח — ח' קלט בנחל
ח' קלח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויגש, ז' טבת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.
אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אַפְּנִים שְׁפָעוּלָם, וְאֵל תְּהִיָּה
שָׁבוּר בְּשׁוּם אִפֵּן כָּלֵל.

הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְשִׁכַּח כֹּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי אֶצֶל רַבְּנוּ ו"ל
הָיָה הַשְּׂכָחָה עֶקֶר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד. וְאָמַר, שְׂתַכְּף-וּמְיָד כְּשְׁעוֹבֵר עָלָיו
מִשְׁהוּ, הוּא תַכְּף-וּמְיָד שׁוֹכַח אֶת זֶה.

אֲשֶׁרִינוּ מַה טוֹב חֲלֻקְנוּ, שְׁאַנְחִנוּ זֹכִים לְדַעַת מֵרַבֵּי אֶמֶת כְּזֶה,
רַבֵּי הַמְּחִיָּה אוֹתָנוּ כָּל-כָּף, מֶה הָיִינוּ עוֹשִׂים בְּלֵי רַבְּנוּ ו"ל. עַל-כֵּן
רָאָה לְהִיּוֹת שְׂמִיחַ מְאֹד בְּזֶה שְׂזָכִיתָ לְהַתְּוֹדֵעַ מֵרַבְּנוּ ו"ל, וּתְדַבֵּר רַק
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כֹּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית, וְאֵל תִּנְיָח
שְׁהַמְצִיפוֹן יְהִרֵס אוֹתְךָ, תְּמִיד תִּזְכֹּר, שְׂאִין לְךָ עֶבֶר כָּלֵל, עֲכָשׁוּ נוֹלְדָתָ
מִחֲדָשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ח' קלט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויגש, ז' טבת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי, וּמְאֹד אָנִי שְׂמִיחַ לְשִׂמְעָה, אִיךָ שְׂאִתָּה
מִחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְלָכֵת בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין לְךָ טוֹב מִזֶּה.

וְהִנֵּה עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אֶמוּנַת חֲכָמִים הוּא יְסוּד גְּדוֹל בִּיְהוּדוּת,
לְהֵאֲמִין שְׂכָל דְּבִרְיָהֶם וּמַעֲשֵׂיָהֶם אֵינָם פְּשׁוּטִים כָּלֵל, וּבִפְרָטִיּוֹת כֹּל
מַה שְּׁנוֹגֵעַ לָהֶם, כַּמּוּבָא (בְּלִקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן מ"ב); וְכֹל מַה

אָשֶׁר ח' קלט בְּנַחֵל רעא

שְׁהָאָדָם מֵאֲמִין בְּצַדִּיקִים, הַצַּדִּיקִים עוֹזְרִים לוֹ לְהִתְעַלּוֹת בְּרוּחַ חַיּוֹת, וּמְכַנְיָסִים בּוֹ חַיּוֹת וְהִתְחַזְקוֹת אֲמִתִּית. אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמֵאֲמִין בְּחֻכְמִים, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְבָא.

וְהִנֵּה עֲלִיף לְדַעַת, שְׁכָל עֲנִין שֶׁל הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים הַמְתַקְנִים תְּקוּנִים, עֵקֶר הַתְּקוּן שְׁלֵהֶם — שֶׁמְכַנְיָסִים בְּלֵב הָאָדָם הַתְּעוֹרְרוֹת וְהִתְחַזְקוֹת וְתִשׁוּקָה עֲצוּמָה לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְזֶה עֵקֶר הַתְּקוּן שֶׁל הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה גִפְלָאָה מְאֹד. וְיַעַן שֶׁבְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה גִבְרָא הָאָדָם (עֵין רֵאשׁ הַשָּׁנָה ח.), עַל־כֵּן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (תִּיּוֹמֵהֲר"ן, סִימָן תג): "כָּל עֲנִין שְׁלִי הוּא רַק רֵאשׁ הַשָּׁנָה", כִּי אִז הוּא מְכַנֵּס הַתְּחַזְקוֹת וְהִתְעוֹרְרוֹת וְתִשׁוּקָה עֲצוּמָה בְּלִבּוֹת כָּל הַמְקַרְבִּים אֵלָיו, וְעוֹסֵק בְּתְקוּנָם, שֶׁיִּחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית. וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁזוֹכֵה לְחַיּוֹת מְקַרֵּב אֵלָיו, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְבָא.

אוֹדוֹת סִדְר־דְּרָךְ־הַלְמוּד שְׁלֵךְ, מַה טוֹב וּמַה נְעִים, שֶׁתְּקַבֵּעַ לְעֲצֻמָּךְ לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּכָל יוֹם בְּעֵיוֹן עִם הַמְּפָרְשִׁים, וּמְלַבֵּד זֹאת טוֹב שֶׁתְּלַמֵּד כְּסִדְרָן בְּגֵרָסָא מְסַכְתָּא אַחַר מְסַכְתָּא, עַד שֶׁתְּסַיֵּם אֶת כָּל הַש"ס וְתִתְחַיֵּל עוֹד פַּעַם, וְכֵן חוֹזֵר חֲלִילָה, לְסַיֵּם אֶת הַש"ס פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר.

הַעֲקֵר רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתָּךְ מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּנֻדְאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, אִם תִּחְזִיק עֲצֻמָּךְ בְּתוֹרָתוֹ, כִּי אֵין לָךְ דְּבָר גְּדוֹל מִלְמוּד הַתּוֹרָה, כַּמּוּבָא בְּזֵהר הַקְדוּשׁ (עֵין חֶלֶק א' יא.), שֶׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְכַפֵּר עַל הַכֹּל כְּשֶׁאָדָם לוֹמֵד תּוֹרָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ערב אֲשֶׁר ח' קמ בַּנְחַל
ח' קמ.
בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגִשׁ, ז' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע, אֵיךְ שָׂאָתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו"ל, כֵּן רְאוּי לָנוּ לְהִתְחַזֵּק עִם רַבְּנוּ ו"ל, כִּי הוּא חַיּוּתֵנוּ וְתִקְוַתֵנוּ, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלַעֲדֵיו?! עַל-כֵּן רְאוּי לָנוּ לְהִתְמַיֵּד מְאֹד בְּסִפְרוֹ מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשָׁךְ עֲלֵינוּ אוֹרוֹ הַגָּנוּז בְּתוֹךְ סִפְרוֹ.

וְהִנֵּה רַבְּנוּ ו"ל מֵבִיא (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לח): "צָרִיךְ כָּל אָדָם לְפַשְׁפֵּשׁ בְּעֲצָמוֹ בְּכָל יֵת, אִם הוּא דְבוּק בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ", כִּי עֵקֶר הַתְּכָלִית, שָׂאָדָם גֵּרד לְזֶה הָעוֹלָם, הִיָּתָה רַק כְּדֵי שְׂיִזְכֶּה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְהַפִּירוֹ מִכָּל פְּרִטֵי הַבְּרִיאָה דוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, עַד שֶׁלֹּא יִרְאֶה בְּמַרְאֵה עֵינָיו, כִּי אִם אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבִשְׂבִיל זֶה נִבְרָא הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם. וְעַל-כֵּן צָרִיךְ לְפַשְׁפֵּשׁ בְּעֲצָמוֹ בְּכָל יֵת, אִם הוּא בְּאֲמַת דְבוּק כָּל-כַּף בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם הוּא בְּאֲמַת אֵינוֹ מְסִיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ. "וְהִסִּימֵן שֶׁל דְּבִקּוֹת הוּא תְּפִלִּין, כִּי תְּפִלִּין הֵם סִימָן עַל הַדְּבִקּוֹת"; הֵינּוּ כִּי בְּתְּפִלִּין כְּתוּב יַחּוּד הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְאֵיךְ שֶׁהוּי"ה הוּא אֶחָד, וְאֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל. וְאֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת יב:): חֲזֵב אָדָם לְמִשְׁמַשׁ בְּתְּפִלִּין כָּל שְׁעָה וְשְׁעָה, קַל וְחֹמֶר מְצִיץ, מַה צִּיץ, שְׂאִין בּוֹ אֵלָא אֲזַכְרָה אַחַת, אֶמְרָה תּוֹרָה "וְהִיָּה עַל מְצָחוֹ תְּמִיד", שֶׁלֹּא יִסִּיחַ דַּעַתוֹ מִמֶּנּוּ, תְּפִלִּין שְׂיִשׁ אֲזַכְרוֹת הַרְבֵּה — עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שֶׁלֹּא יִסִּיחַ דַּעַתוֹ מֵהֶם, עֵין שָׁם; הֵרִי כְּשָׂאָדָם מְנִיחַ תְּפִלִּין, אֲסוּר לוֹ לְהִסִּיחַ דַּעַתוֹ מֵהַתְּפִלִּין כָּלֵל, וְצָרִיךְ לְמִשְׁמַשׁ בְּהֵן בְּכָל שְׁעָה וְשְׁעָה, שְׂיִהִיָּה לְזַכְרוֹן בֵּין עֵינָיו, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹרָה עִמּוֹ. וְאֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרַכּוֹת ו:): וּמִנֵּין שֶׁהַתְּפִלִּין אוֹת הֵם לְיִשְׂרָאֵל, וּמוּבָא בַּמַּהְרָשׁ"א בְּחַדוּשֵׁי אַגְדוֹת עַל זֶה: סוּד עֲנִין מְצוֹת תְּפִלִּין הוּא, שְׂיִשׁ לָנוּ לְהִיּוֹת דְּבִקִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַנְּחָתָן עֲלֵינוּ, הִיא מְשָׁרָה שְׂכִינָה עֲלֵינוּ בְּשִׁמּוֹ, וְד' פְּרָשִׁיּוֹתָיו שְׂכְּתוּב בּוֹ, מוֹכִיחִין עַל דְּרָךְ זֶה, שְׂיִהִיָּה לְיִשְׂרָאֵל דְּבִקּוֹת

אֲשֶׁר ח' קמא בְּנַחַל רעג

וּקְדָשָׁה בְּהֵשֶׁם בְּכָל נַפְשָׁם וּבְכָל לִבָּם וּבְכָל מְאֲדָם. וְלַעֲמַת זֶה יִשׁ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא דְבִקּוּת וְחֻטִּיבָה בְּיִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "אֲנִי
לְדוּדֵי וְדוּדֵי לִי", וְכַדְמִייתִי שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִשְׁתַּבַּח וּמִתְפָּאֵר
בְּיִשְׂרָאֵל, וְיִשְׂרָאֵל מִתְפָּאֵר וּמִשְׁתַּבַּח בְּה', עֵינֵי שָׁם. הָרִי לָךְ, שֶׁהַתְּפִלִּין
הוּא עֲנִין הַמְשַׁכֵּת אֹר הַשְּׂכִינָה עָלָיו, שִׁיְהִיָּה דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל-פֶּן
הוּא צָרִיךְ לְמִשְׁמַשׁ בְּתִפְלִין בְּכָל שְׁעָה, וּלְפִשְׁפֹּשׁ בְּעֲצָמוֹ בְּכָל עֵת,
אִם הוּא דְבוּק בְּהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׁנֵה סוּד הַתְּפִלִּין.

אֲשֶׁרִינוּ שְׁאֲנוּ יוֹדְעִים מִדְּבוּרִים כְּאֵלֶּה, מְרַבֵּי כְּזֶה, מַעֲצוֹת כְּאֵלוֹ,
שֶׁמְחִיּוֹת וּמְחֻזְקוֹת אוֹתָנוּ תְּמִיד.

אוֹדוֹת הַדִּירָה בְּעַמְנוּאֵל, לְדַעֲתִי, לְבַל תִּכְנִיס עוֹד פְּרוּטָה אַחַת
עַד שִׁיבְנָה, כִּי מִי יוֹדֵעַ מַה יְהִיָּה שָׁם?! וְיִהְיֶה כְּסִפָּף מִנַּח עַל קָרֶן
הַצְּבִי. בֵּין כֶּף רְאָה לְהַכְנִס לְגוּר בְּאֲשֶׁר תִּמְצָא. אֵתָה תִתְפַּלֵּל אֵלָיו
יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהוּא יוֹלִיךְ אוֹתָךְ בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת וְהַקֵּל, וּבְדֶרֶךְ שִׁיּוּלִיךְ אוֹתָךְ
— בּוֹ תֵלֵךְ, וְהִרְבֵּה שְׁלוֹחִים לְמָקוֹם בְּרוּךְ הוּא.

הַעֲקֵר לְשִׁמְחָ אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאֵל תִּפְּל
בְּדַעֲתָךְ כָּלֵל, רַק חַיָּה אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה שִׁישׁ בָּךְ,
וּבְנֻדָּי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת מִצְוֹת תְּפִלִּין שֶׁאֵתָה
מְקַיֵּם בְּכָל יוֹם, וְאֲשֶׁר עַל יְדֵה תִזְכֶּה לְעִשְׂרֵי יוֹם. וְאֶמְרוּ חֻכְמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (מִנְחוֹת מ.ד.): כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין — מֵאַרְיָה יָמִים; שֶׁהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם אַרְיֵכוֹת יָמִים — לָךְ וּלְאֲשֶׁתְּךָ וּלְכָל בְּנֵי בֵיתְךָ,
וְתוֹלִידוֹ בְּנִים חַיִּים וְקַיִמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ח' קמא.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדֵּר וַיִּגַּשׁ, ז' טַבַּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יָאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

עדר אָשר ח' קמב בנחל

רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר הַדְּבֹר
הוּא צְמָצוּם לְגַבֵּי הַשָּׁגַת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְכָל מֵה שֶׁהָאָדָם
מְרַבֵּה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, כְּמוֹ-כֵן מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אִוֵּר נִפְלֵא
מִהַשְּׁמַיִם מְשַׁרְשֵׁשׁ נִשְׁמָתוֹ. עַל-כֵּן רָאָה לְהַמְשִׁיךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ
הַרְבֵּה מְאֹד, כִּי כָּל דְּבֹר וְדְבֹר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה שְׂאֵי
אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר בְּשִׁכְלֵי אָנוּשִׁי, וּמְזַכֶּכֶת אֶת הָאָדָם מִבֵּית
וּמִבְחוּץ.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים אִם תִּזְכֶּה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמָךְ לִזְמַר הַרְבֵּה
פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת בְּכָל יוֹם, שְׁזֶה זְכוּךְ הַנְּפֶשׁ גְּדוֹל מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב
(תהלים ל): "הַצְּלִיחַ מִן שְׂאוֹל נִפְשִׁי" — רָאִשֵׁי תְבוֹת: מִשְׁנֵי'ה';
עַל-כֵּן רָאָה לְהַרְבּוֹת בְּאַמִּירַת מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר יוֹצִיאוּ אוֹתָךְ מִהַשְּׂאוֹל
תַּחֲתִית.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשְּׁמַיִם...

ח' קמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּגַּשׁ, ז' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

בְּקֶשֶׁר לְאִשָּׁה, מֵרַת ... לְדַעֲתִי, תִּפְנּוּ אֵל מִי שֶׁבְּקִי סְמוּךְ לְבַעֲיָה,
וּמֵה שֶׁהֵם יֹאמְרוּ בֵּן יַעֲשׂוּ, אִם לְהַתְגַּרֵּשׁ אוֹ לֹא לְהַתְגַּרֵּשׁ.
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַמְּרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו, יְרַחֵם כְּכֹר עַל הָאִשָּׁה
הַמְּלַלָּה הַזֹּאת, וַיּוֹצִיאָהּ מִכַּבְּלֵי הָעַגּוֹן.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשְּׁמַיִם.

אָשֶׁר ח' קמג — ח' קמד בַּנְחַל ערה
ח' קמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ז' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי.

רְאֵי לְגִמְרָה בְּכִי טוֹב אִם הוּא מְסַפֵּים. הָעֵקֶר לְהַזְהֵר, שְׂיִהְיֶה שׁוֹמֵר תּוֹרָה וּמִצְוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹלִיךְ אֶתְכֶם בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת, וְתִצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לְאָדָם תָּמִיד, אִף הָאָדָם יוֹחֵף בְּיָדָיו אֶת הָעוֹר שֶׁלוֹ, עַל-כֵּן צָרִיף לְהַזְהֵר מְאֹד מְאֹד, כְּשֶׁבָּאָה לְאָדָם יְשׁוּעָה, שְׁלֹבַל יְדַחֵף אוֹתָהּ בְּיָדָיו. וְאִף שֶׁהָאָדָם אֵינּוּ יוֹדֵעַ בְּאֵמֶת מִהֵי יְשׁוּעָתוֹ, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁמִּתְפַּלֵּל עַל אֵיזָה דָּבָר, וּבָא לְיָדוֹ הַדָּבָר, צָרִיף לִידַע שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם.

ח' קמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ז' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הָעֵקֶר הוּא אֲמוּנָה, לְהֵאֱמִין שֶׁדָּבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן הוּא מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּבִידְעוּת אֵלּוֹ נִגְאָל מִכָּל צָרוֹתָיו; כִּי כָּל הַצְּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים שֶׁיֵּשׁ לְאָדָם, הֵם רַק כְּשֶׁתּוֹלָה הַכֹּל בְּמִקְרָה, בְּמִזְל וּבְטַבַּע, וְחוֹשֵׁב שֶׁיֵּשׁ בְּכַח בְּשׂוֹר וְדָם לַעֲשׂוֹת לוֹ רַע בְּלִעְדָיו יִתְבָּרַךְ, אִזּוֹ הָאָדָם נִשְׁבָּר, אֲבָל תַּכְּף-וּמִיד כְּשֶׁמִּכְנִים אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתוֹךְ חַיּוֹ הַפְּרָטִיִּים, הַכֹּל מִתְהַפֵּף לְגִמְרֵי, וְרוֹאֵה אֶת הַשְּׂגָחָתוֹ עַל כָּל צַעַד וְשַׁעַל.

רעו אֲשֶׁר ח' קמה בַּנְחַל

וְהִנֵּה עֲלֶיךָ לְזִכֹּר, אֲשֶׁר מְנַסִּים אֶת כָּל אָדָם בְּנִסְיֹן אַחֵר, זֶה בְּעֲנִיּוֹת וְזֶה בְּעֲשִׂירוֹת, זֶה בְּגִדְלוֹת וְזֶה בְּשִׁפְלוֹת, זֶה בְּכַבֹּד וְזֶה בְּבִזְיוֹנוֹת וְכוּ', לְאִין מִסְפָּר נִסְיוֹנוֹת, אָבֵל אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחִזִּיק מֵעַמֵּד בְּכָל הַנִּסְיוֹנוֹת שֶׁמְנַסִּים אוֹתוֹ, וְאִינוֹ נִפְרָד מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, כִּי הַתְּכָלִית הִיא לַחֲשׁוֹב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וְלֹא לְהִסְיֵחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ כְּרָגַע, שְׂזוֹ הַשְּׁלֵמוֹת.

אָבֵל לְפָנַי שָׁבָאִים לָזֶה, מְנַסִּים אֶת הָאָדָם הַיָּטִב הַיָּטִב אִם יַעֲמֵד בְּנִסְיֹן. וּבַעֲת הַנִּסְיֹן מֵרַ מְאֹד לְאָדָם, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ כָּלֵל בְּזֶה הָעוֹלָם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ח' קמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגִשׁ, ז' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד, גֵּר הַצַּדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קב), אֲשֶׁר עָקַר הַשֹּׁפֵעַ מְקַבְּלִים רַק עַל-יְדֵי תְּפִלָּה, וּבִפְרָטִיּוֹת כְּשֶׁמְתַעוֹרֵר לְרַעַד וּלְפַחַד מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שְׂאֵז הַתְּפִלָּה מְקַבְּלָת. וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן עג): כְּשֶׁמְקַשְׂרִין אֶת הַמַּחֲשָׁבָה אֶל הַדְּבֹר, נִעֲשֶׂה כְּלִי שֶׁנִּקְרָא 'אֲנִי', וְעַל-יְדֵי-זֶה מְקַבֵּל בּוֹ הַשֹּׁפֵעַ. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ר"ז): הַטָּבַע מַחֲיֵב כָּךְ וְהַתְּפִלָּה מְשַׁנָּה אֶת הַטָּבַע. וְלָכֵן הָעָקֵר הוּא תְּפִלָּה, תְּרַגֵּיל עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר הַרְּבֵה עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת כָּלֵל, וְיִלְעוֹלֵם אֵל תִּפְגַּס עִם בְּנֵי-אָדָם בְּדְבוּרִים שֶׁל מַה בְּכָךְ, אֵתָה תְּרַבֵּה לְדַבֵּר עִם כָּלֵם רַק דְּבוּרֵי אַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתַעוֹרֵר הַרְּבֵה עַל עֲנִיָּן שִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵינֵי קוֹנוֹ, אֲשֶׁר אִין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה, וְזֶה בְּנִין הָאֲמוּנָה, וּבְזְכוּת זֶה יִמְחַל

אָשֶׁר ח' קמה בְּנַחַל רעז

לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב רַבְּנוּ ו"ל (ספֿר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אַמוּנָה, סִימָן לג): עַל-יְדֵי אַמוּנָה יִסְלַח לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ.

מָה אָמַר לָךְ! אָדָם אֵינוֹ קוֹלֵט כְּמָה קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים הוּא בּוֹרָא עַל-יְדֵי כָּל מַחֲשָׁבָה מְגַנָּה וְהַרְהוּר רַע, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וּמְכַל שְׁפָן רְאִיָּה פְּגוּמָה שֶׁמִּסְתַּפֵּל עַל נָשִׁים, וּמְכַל שְׁפָן וְכָל שְׁפָן דְּבוּר נֶאֱוָף, שְׂזָה יוֹתֵר גְּרוּעַ מֵהַכֵּל, כִּי חֲמוּר הַמְדַבֵּר יוֹתֵר מִהַעוֹשֶׂה מַעֲשֶׂה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְרוֹאִים בְּחוּרִים וְאַבְרָכִים שֶׁיִּרְדוּ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, מְדַרְךָ הַיֵּשֶׁר, הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן שְׁעוֹשִׂים — שֶׁמִּתְחִילִין לְדַבֵּר נְבוּל פָּה, וּמוֹצִיאִים מִפִּיהֶם כָּל מִינֵי דְּבוּרֵי נֶאֱוָף, שְׁקוּץ, וְתַעֲוִב, וְכָךְ יְכוּלִים לְדַעַת מַה בְּתוֹךְ לְכַבֵּם. וּכְמוֹ שֶׁכָּתַב רַבְּנוּ ו"ל (ספֿר-הַמִּדּוֹת, אוֹת נְבוּל פָּה, סִימָן א'): עַל-יְדֵי שֶׁמִּנְבֵּל פִּיו, מְגַלֶּה אֶת אֲשֶׁר עִם לְכַבּוֹ.

וְלָכֵן רְאֵה לְהִתְחִיל לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אַמוּנָה, וְאַלּוֹ יִהְיוּ תָּמִיד כָּל הַדְּבוּרִים שְׁלָךְ. אַל תִּכְנַס עִם פִּתּוּיֶיךָ בְּטוֹעֵן וְנִטְעֵן, אֵין זְמַן יוֹתֵר לְוִכּוּחִים, חָבֵל עַל הַזְּמַן הַיָּקָר. רְאִיתָ בְּעֵינֶיךָ, אֲשֶׁר כָּל הַשָּׂנִים רְצִיתָ לְהוֹכִיחַ שֶׁהָצַדֵּק עִמָּךְ, וְלֹהִיכֵן הַגַּעַתָּ? ! הֲרֵי מְאוּמָה לֹא פָּעַלְתָּ, וְלָכֵן מַה לָּךְ עוֹד לְהִתְנַפֵּחַ עִם מִישֶׁהוּ? !

אֲנִי לְצַעֲרֵי הָרַב, לְמִדְתֵּי אֶת זֹאת עַל בְּשָׂרִי, כִּי מְאֹד שָׁנַת תִּשְׁכִּי"ד, שֶׁהִתְחִילוֹתִי לְהוֹצִיא אֶת דְּבַר רַבְּנוּ ו"ל אֶל הַחוּץ, קָם עָלַי הַסֵּמ"ך-מ"ם, וְהִתְחִיל לְהִקָּים עָלַי כָּל מִינֵי בְּרִיּוֹנִים וּפְרִחְחִים, וּבָאוּ לְרִיב עִמִּי, וְרָצוּ רַק לְשַׁבֵּר אוֹתִי, וְאֲנִי בְּתַמִּי הִלְכְּתִי, עָשִׂיתִי כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים לְהִתְנַפֵּחַ עִמָּהֶם, וְלֹהִיכִיחַ שְׂאִין לִי פֹה שׁוֹם רְצוֹן אַחֵר, רַק לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל, וְהַגִּיעַ הַזְּמַן לֹא לְהִתְבַּיֵּשׁ עִם דְּבַר רַבְּנוּ ו"ל, וְתִהְלֶה לְאֵל, הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל זֶהוּ הַלְמוּד שֶׁמִּשִּׁיחַ צְדָקְנוּ יִכְנִיס בְּעוֹלָם. וּבִפְרָטִיּוֹת כָּל הָעֲנִין שֶׁל תְּפִלָּה וְהִתְבוּדוֹת וְכוּ', וְקָמוּ עָלַי חֲבוּרָה שֶׁל פְּרָאִים וְכוּ', בְּלָבוֹשׁ וְכוּ', וְאָז רְאִיתִי מִי בְּאַמֶּת שֶׁקָּרַן! וּמִי בְּאַמֶּת רוֹצֶה כְּסֵף וְכָבוֹד! כִּי תִהְלֶה לְאֵל, הַשְּׁלַכְתִּי נִפְשִׁי מִנְּגֵד, וְהִדְפַּסְתִּי אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְהַפְצַתִּים בְּפְרוּטוֹת מִמֶּשׁ, וְזֶה לִי שָׂנִים עַל גְּבֵי שָׂנִים, שְׂאֲנִי עוֹסֵק

רעח אָשֶׁר ח' קמה בנחל

בְּזֶה, וְעַל אֵף גְּדֹל הַמְּרִירוֹת שֶׁאֲנִי סוֹבֵל בְּעֵבוֹר זֶה מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, כִּי הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם עֵינָיו לְטַשׁ וְשֵׁנָיו חָרַק עַל מִי שֶׁעוֹסֵק לְהַפְיֵץ וּלְפָרֵס אֶת שֵׁם רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, כִּי הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם מְאֹד מְאֹד שׁוֹנֵא אֶת רַבְּנוּ ו"ל, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁחוֹגֵר מִתְּנָיו לְגִדֹל וּלְפָרֵס אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, הוּא מוֹצִיא נִגְדוֹ כָּל הַחֲצִים. וּלְצַעֲרֵי הָרַב, נַעֲשִׂיתִי 'הַמְטָרָה', שְׂבִי נִכְנָסִים כָּל הַחֲצִים. וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָנּוּן אוֹתִי בְּעִזּוֹת וּבְעֵקֶשְׁנוֹת דִּקְדוּשָׁה, שֶׁמִּצָּחִי חִזַּק נִגְדַּת כָּל הַקָּמִים עָלַי, וְחַפֵּץ ה' בְּיַדִּי הַצְּלִיחַ, עַל אֵף שֶׁאֲנִי נִמְצָא בְּסַפְנָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד וְכוּ', כִּי אֱלוֹ הַרְשָׁעִים הַמְתַּנְגְּדִים עָלַי מְאִימִים עָלַי בְּכָל פַּעַם בְּאִיוּמִים חֲדָשִׁים וְכוּ', אֲבָל הַחֲלֻטָּתִי גַחוּשׁוֹת, אֲשֶׁר כָּל זְמַן שֶׁאֲחֻקָּהּ, לֹא אֶעֱזֹב אֶת דְּרָכֵי הַתָּם וְהַפְּשׁוּט, וְאֶזְכֶּה לְהַפְיֵץ אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, לֹא אֲכַפֵּת לִי מֵה שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה עִמִּי. וּכְבָר יְדַעְתָּ, שֶׁמְסֵרוּ אוֹתִי בְּמִסִּירוֹת שֶׁאֵין לָהֶם שַׁחַר, וְכַמָּה פְּעָמִים רָצוּ לְהַכְנִיס אוֹתִי בְּבֵית-סֵהָר עַל לֹא דָבָר, רַק עַל לְשׁוֹן-הָרַע וּשְׁקָרִים, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַמִּיד אֲבָרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהוּא יִתְבָּרַךְ בְּיָדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי, וּבְזֶה אֲנִי בְּטוֹחַ.

כִּי אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, זֶה עֵקֶר הַשְּׂמִירָה לְאָדָם. אָדָם צָרִיף לְצִיר בְּדַעְתּוֹ, אֵיךְ שֶׁכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ הוּא אֱלֻקוֹת גָּמוּר, וְאֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כְּלָל, וְהָאָדָם נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר, וְלִכֵּן מֵה יֵשׁ לוֹ לְהַתְּבַלְּבֵל מֵאַחֲרֵים, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לְהַכְנִס בְּכּוֹחֵים?! וְיָדוּעַ אֲצַל אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁמּוֹהֲרֵנִי ת' ו"ל הוֹכִיחַ שֶׁלֹּא כְּדָאֵי לְהַתּוֹכַח, וְעִם וְכוֹחִים לֹא מְצַלִּיחִים. וְאָמַר: 'כָּל אֱלוֹ שֶׁדְּבָרוֹ לֹא הִחֲזִיקוּ מֵעַמְד', דִּי אֵלַע וְוֹאס הָאֲבִין גִּירְעֵדֵט הָאֲבִין זִיף גִּישֵׁט דְּעַר הָאֲלֻטִּין.

וְלִכֵּן מֵה אַתָּה צָרִיף לְהַתּוֹכַח?! רְאֵה לְדַבֵּר רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית עִם כָּלָם, וְאִזּוּ יִהְיֶה אוֹר גְּדוֹל סְבִיבוֹתֶיךָ, וְהַחֲשׂוֹף מִמִּילָא יִפֹּל, רַק שְׁמֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַכְנִס כְּרָגַע בְּכּוֹחֵים יִהְיֶה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה, וְאִזּוּ תַצְלִיחַ לְאַרְךָ כָּל הַדֶּרֶךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

אָשֶׁר ח' קמו בְּנַחֵל רעט
ח' קמו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ז' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... נְרוּ יְאִיר.

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזְק עֲצָמְךָ, וְתִתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מֵהֶם, וְתִשָּׁמֵר מְאֹד מִבְּנֵי-אָדָם בְּעֲלֵי דְמִיּוֹן, שְׂמִסְתּוֹכְבִּים גַּם בֵּינֵינוּ, כִּי אִם אֵין לָהֶם אֶת הַהִקְדָּמוֹת הַנִּכּוֹנוֹת, הֵם יְכוּלִים לְהוֹלִיךְ אוֹתָךְ שׁוֹלֵל.

סוֹד מוֹסֵד הוּא לְמוֹד "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", אֲשֶׁר רַק מוֹהֲרַנְתָּ ו"ל הֵבִין אֶת רַבְּנוּ ו"ל, וְלִכְּן הִתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוּ ו"ל צְרִיכָה לְהִיּוֹת עַל-פִּי הַקְּדָמוֹתֵינוּ הַקְּדוּשׁוֹת. וְדַע לָךְ, מִי שֶׁרָגִיל בְּלְמוֹד "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", אֲזַי מוֹצִיא כָּל מַה שֶׁרוֹצֶה: הַתְּחִנּוֹת, הַתְּעוֹרְרוֹת, מוֹסֵר, חֲסִידוֹת, סְתָרֵי נְסִתְרוֹת, כִּי בְּתוֹךְ דְּבָרָיו מְבַלְעִים פְּשָׁטִים עַל הַתּוֹרָה, וְעַל הַמוֹעֲדִים, וְעַל אֲגָדוֹת חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, וְעַל תְּרִי"ג מְצוּוֹת, וְנִבְנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְסֵדֶרֶם הַיֵּטֵב בְּתוֹסְפוֹת בְּאוּר עִם מְאֵרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וּמְרָאֵי מְקוֹמוֹת, וְאִזּוּ פָּנִים חֲדָשׁוֹת יְבוֹאוּ, וַיְהִיָּה מוּבָן לְכָל, כִּי אֵין סֵפֶר כְּסִפְרֵי "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת". מוֹהֲרַנְתָּ ו"ל הוּא הַתְּלָמִיד שֶׁזָּכָה לְהֵבִין אֶת רַבְּנוּ ו"ל יוֹתֵר מִכָּל הַתְּלָמִידִים, וְהוּא אֲשֶׁר הִנְחִיל לָנוּ אֶת הַיְרֵשָׁה שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל לְדוֹרוֹת.

וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹד לְרְאוֹת סִפְרֵים חֲדָשִׁים יוֹצְאִים לְאוּר עוֹלָם, עַל-פִּי הַהִקְדָּמוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל וְשֶׁל מוֹהֲרַנְתָּ ו"ל, וּמִמֶּשׁ יִחִיו אֶת בְּנֵי-אָדָם: "תּוֹרַת נְתָן" — עַל הַתּוֹרָה, "חֻק נְתָן" — עַל הַמוֹעֲדִים, "מְאוּרוֹת נְתָן" — עַל אֲגָדוֹת חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, "לְהוֹרוֹת נְתָן" — עַל תְּרִי"ג מְצוּוֹת, "מְגִדְנוֹת נְתָן" — עַל הַהִפְטָרוֹת, וְהֵם דְּבָרִים נְפִלְאִים עַד מְאֹד מְאֹד, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לְבָנוּ.

הַעֲקֵר לְהַרְגִּיל עֲצָמוֹ לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִשְׁפֹּט עֲצָמוֹ בְּכָל

יום ויום איך עובר עליו היום — האם הוא במרה שחורה, חס ושלום, או אז ידע שהוא נמצא שבו בידי הסטרא אחרא, והסמ"ך-מ"ם שולט עליו. אבל תכף-ומיד כשהוא בשמחה, הוא נמצא אצלו יתברך, כמו שכתוב (דברי-הימים א' טז, כז): "עז וחדנה במקומו", אצלו יתברך — שם רק השמחה. ולכן אפלו שאתה יודע שעשית מה שעשית וכו', עם כל זאת חזק עצמך להיות בשמחה, ואז תהיה בחלקו יתברך, ועל-ידי שמחה ימחל לך הקדוש-ברוך-הוא על כל עוונותיך. ועקר השמחה היא שמחת נקדת היהדות, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י'), שהשמחה הזו מביאה לידי ישוב הדעת, שאז הוא כבר יכול לצאת מהכל, פי בלי ישוב הדעת, האדם מבהל ומבלבל לגמרי.

וצריך שתדע, אשר להגיע לשמחה, הוא רק על-ידי שמדברים תמיד משמחה, וצריכים לחזק את אחרים שיהיו בשמחה, אז גם אתה תהיה בשמחה. וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קו): יצא לבוא לגדלות המחין — להשפיל אחרים; ולכן צריכים תמיד לדבר עם זולתו משמחה, ואז תשפע גם עליך שמחה. והרבה פעמים כשמדברים עם הזולת, נעשה אור ישר ואור חוזר, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפד), פי בזה שמדברים עם הזולת, נעשה בחינת הנאה, כמי שמכה בכתל, שחוזר הדבר אליו, כמו-כן כשמדבר לחברו, אף-על-פי שאין חברו מקבל ממנו, אף-על-פי-כן הוא בעצמו יכול להתעורר מאותן הדבורים. ולכן צריכים לדבר תמיד עם הזולת, ואז יכו הדבורים אליו חזרה, ותהיה לו המון התחזקות, אף שחברו לא יקבל ממנו, על-כל-פנים הוא יקבל מעצמו, ובאמת זה צריך להיות יסוד אצלו, מי שבא אליו, שיידבר עמו דברי התחזקות באפן כזה, שתשאר לכל הפחות ההתחזקות בעבור עצמו, ואז כבר לא יצטרך לילך ולקבל מאף אחד.

וזכור תזכור, אשר לקבל התחזקות ולמסר התחזקות, זה רק על-ידי שקידה רבה בלמוד "לקוטי-הלכות", אשר שם תמצא הכל.

הדורש שלומך...

ח' קמז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויגש, ז' טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הכסף לפדיון, ימתיק ממך הקדוש-ברוך-הוא כל הדינים על-ידי פלא עליון.

עליך לדעת, פי הקדוש-ברוך-הוא מחדש את עולמו בכל יום ובכל שעה ובכל רגע, כי הכל חדש. ורבנו ז"ל התפאר, שאצלו כל נשימה יעדעס דוך איז נייע — חדשה לגמרי, והוא מחדש עצמו בכל פעם. וזו השלמות שהאדם צריך להגיע אליה — להתחדש בכל פעם, שזה נקרא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') חדוש העולם, זה ברור המדמה, שאדם צריך לזכות לאמונת חדוש העולם, לידע שיש מחדש, שהוא יתברך מחדש בטובו את כל הבריאה מחדש, בכל יום ובכל עת תמיד, כי חדוש הבריאה זה מעקרי האמונה, לידע שבכל עת ובכל רגע כל העולם נברא מחדש, וכל מה שעובר על כלליות הבריאה ועל כל אחד בפרטיות, הכל ממנו יתברך — אם האדם רוצה ואם איננו רוצה, לא יועיל שום דבר, הכל בא ממנו יתברך — דבר גדול ודבר קטן. יש דברים שהאדם אינו מסגל להבין למה זה קורה, ואיך זה קורה?! אבל אין זאת אומרת, שזה לא בא ממנו יתברך. וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן נב), שבהכרח שיהיו קשיות על הנהגותיו יתברך, כי הוא יתברך מרמם ומנשא מדעתנו, שעל-ידי-זה קשה עליו קשיות, ואם היתה הנהגתו כפי חיוב דעתנו, הנה, חס ושלום, דעתו כדעתנו המצמצמת והקטנה. וסיים רבנו ז"ל: אשרי מי שאין לו שום קשיות כלל, אלא מכניס עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, ויודע שאין יודעים כלל, ולא כל דבר בעולם יכולים להבין ולהשכיל, כי דעתו יתברך למעלה מדעתנו המצמצמת, והנהגותיו יתברך נפלאות תמים דעים, והעקר לא להיות חקרן ומחקר, שהכל בכלל כפירות ואפיקורסות, כי כל קשיה שעולה על דעת האדם אחרי הנהגותיו יתברך, הכל בכלל חקירות, שזה מביא אחר-כך

רפב אָשׁר ח' קמח בַּנְחַל

לְאַפִּיקוֹרְסוֹת גְּמוּרָה. וְלִכֵּן הָעֶקֶר לְהַשְׁלִיךְ אֶת שְׂכָלוֹ הַמְדַמָּה, הַמְּלֵא טְנֵפֶת שֶׁל שְׂקוּץ, תַּעֲוֵב וְזֵהוּם שֶׁל גְּאוּף, וְלְהַכְנִיס עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְדִיקָא אֲזִי יִזְכֶּה לְהַשְׁיֵג חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, כִּי עִם מַח מְזֻהָם שֶׁל גְּאוּף, קָשָׁה לְהִבִּין וְלְהַשְׁפִּיל רוּחַנִיּוֹת אֱלֹקוֹת, וְלִכֵּן כְּדֵי לְהַשְׁיֵג חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, הִתְכַּרַח לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל צְדִיק אֱמֶת, שֶׁיִּכּוֹל לְנַקוּת אוֹתוֹ, וְהוּא צָרִיךְ שִׁישְׁלִיךְ אֶת דַּעְתּוֹ לְגַמְרֵי.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ...

ח' קמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ז' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶךְ.

אוֹדוֹת וְכוּ'; בְּעַל תְּשׁוּבָה צָרִיךְ לְשַׁבֵּת בֵּין תַּנּוּר וְכִירִים וְלַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, וְלֹא לְהִיּוֹת הוֹגֵה דַּעוֹת וְכוּ', וּבִפְרָט שְׁעֵדִין רֵיחַ הַסַּמִּים וְהָאֶלְכוּהוֹל נוֹדֵף מִפִּיו...

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ו'): אֶפְלוֹ צְדִיק בְּעַל הַשְּׂגָה, שֶׁמַּשִּׁיג אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, עוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה מִיּוֹם לְיוֹם, שְׂמָא גַּשְׁם אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, כְּבִיכּוֹל, חָשֵׁב שֶׁכָּבֵר הַשִּׁיג אִיזוֹ הַשְּׂגָה, וְכַפִּי שֶׁמַּשִּׁיג הַיּוֹם הוּא שֶׁהַכֹּל הִיָּה גַּשְׁם, וְכֵן בְּכֹל פַּעַם שֶׁעוֹלָה דְרָגָה גְּבוּהָה בְּהַשְּׁגַת אֱלֹקוֹת, נִדְמָה לוֹ שְׁעֵדִין טוֹעָה וְעוֹמֵד בַּחוּץ וְכוּ', וְפֹה בָּא שְׂכוֹר שֶׁעָשָׂה מַעֲשֵׂה גְּאוּף, וְחִי כְּמוֹ חֵיָה בְּשִׂקוּץ וְזֵהוּם, שׁוֹתֵה תְּמִיד לְשִׁכְרָה וְכוּ', וְכָבֵר מִתְבַּרְכֵּב שֶׁהוּא יוֹדֵעַ בְּהַשְּׂגוֹת... אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ, אֵיךְ אֵינּוּ מִתְבַּיֵּשׁ?! לֹא מִבְּעֵינָא שֶׁהוּא צָרִיךְ לְהִתְבַּיֵּשׁ, וְעוֹד אֵיךְ צָרִיכִים לְהִתְבַּיֵּשׁ הַטְּפָשִׁים הַרְצִים אַחֲרָיו?!

הִיָּה טוֹב שֶׁתַּחֲזוֹר עֲכָשׁוּ אֶת הַשִּׁיחָה בְּשִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ו',

אָשֶׁר ח' קמט בְּנַחַל רפג

שְׁהַיָּצֵר הָרַע נִדְמָה כְּאָדָם שֶׁרָץ עִם יָד סְגוּרָה, וְכֻלָּם רָצִים אַחֲרָיו,
וּמְאוּמָה אֵין בְּיָדָם, עַיִן שָׁם וְתַבִּין לְעַנְיָנָהּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָהּ...

ח' קמט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ז' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבֵרֶךְ הַצָּמוּד אֶל פְּנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים, שׁוֹתֶה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ ...
נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבָהּ.

אֲשֶׁרִינוּ מַה טוֹב חֻלְקָנוּ, שְׁאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי אֲמַת כְּזָה, רַבִּי
נִפְלָא כְּזָה, הַמְחֻזָּק וּמְקַרֵב אוֹתָנוּ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּפּוֹתֵחַ פִּינוּ לְדַבֵּר
עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶהוּ הַשִּׁבְחָה הַכִּי גְדוֹל. כִּי בְּאֲמַת אָמַר רַבְּנוּ ז"ל
(לְקוּטִי-מִהַר"ן, חֻלְק א', סִימָן ס'), אֲשֶׁר יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם, שְׁיִשְׁנִים אֶת יְמֵיהֶם,
וְהַצְדִּיק מְעוֹרֵר מֵהַשְּׁנָה. וּמַה זֶה שְׁנָה? שְׁהַמְחִין יְשָׁנִים, וְאֵינוּ זוֹכָה
לְחֻשָׁב מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ תָּמִיד, וּמִמִּילָא אֵינוּ מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, כִּי זֶה
תְּלוּי בְּזָה, כְּפִי שְׁאָדָם חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וְיוֹדֵעַ אֲשֶׁר אֵין בְּלֻעָדָיו
יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שָׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, עַל-יְדֵי-זֶה
תָּמִיד יְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ. וּכְבָר לֹא יִצְטָרֵךְ אֶת אַחַר כָּלֵל.

רְאֵה לְחֻדֵּשׁ בְּכָל יוֹם חַדוּשֵׁי תוֹרָה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר
(לְקוּטִי-מִהַר"ן, חֻלְק ב', סִימָן קה), שֶׁהוּא תְקוּן הַבְּרִית, כִּי כְּנֻגַד שְׁהַכְּנִיס
עַד עֲכָשׁוּ בְּמַחֲזוֹ וּבְמַחְשָׁבָתוֹ זָבַל וְהִרְהוּרִים רָעִים, כְּנֻגַד זֶה יְכַנִּיס
בְּדַעְתּוֹ חַדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמַתִּיִּים, לְקַרֵב בְּנֵי-אָדָם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ. וּזְכוּר,
אֲשֶׁר זוֹ תְּכַלִּיתָּהּ בְּזָה הָעוֹלָם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָהּ...

רפד אָשֶׁר ח' קנ בַּנְחַל
ח' קנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגִשׁ, ז' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵיד נַפְשִׁי ... גְרוּ
יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, תִּקְבַּל עַל עֲצָמְךָ לֹא לְדַבֵּר כֹּל הָעוֹלָה עַל רוּחְךָ, וְדִיְקָא
עַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאֶה יְשׁוּעָה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן,
חֵלֶק א', סִימָן לח), אֲשֶׁר כֹּל הַצְּרוּת בְּאוֹת לְאָדָם רַק עַל-יְדֵי הַדְּבּוּר,
וּכְמוֹ שֶׁאָמַר דּוֹד הַמְּלֶךְ (תְּהֵלִים קמח): "רוּחַ סְעָרָה עָשָׂה דְּבָרוֹ", מִי
עוֹשֶׂה אֶת הַרוּחַ סְעָרָה בְּמַחֲוֹ שֶׁל אָדָם? הַדְּבּוּר שֶׁמְדַבֵּר. וְכֵן כֹּל אֱלוֹ
שֶׁמְדַבְּרִים עַל כָּלָם וּמְחַיְבִין אֶת כָּלָם, הֵם מַסְטָרָא דְקִיָּין. וְלִכֵּן עֲצָתִי,
שֶׁתִּשְׁמַר מְאֹד עַל דְּבּוּר פִּיךָ, וְאַל תִּתְחִיל לְדַבֵּר עִם אִף אֶחָד, רַק אִם
אֶחָד יְדַבֵּר וַיִּשְׁאַל אוֹתְךָ — תַּעֲנֶהוּ, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְקַצֵּר בְּדְבָרִים,
כִּי רַבּוּי הַדְּבּוּרִים זֶה מֵה שֶׁמְלַחֵץ אֶת הַמַּח, כַּמּוּבָא בְּדְבָרֵי רַבְּנוּ
ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כט), שֶׁהַדְּמִים מְלַחֲצִים אֶת הַמַּחֲזִין
שֶׁבָּאִים עַל-יְדֵי רַבּוּי הַדְּבּוּרִים יִתְרִים.

הָעֵקֶר רַק לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁזֶה שְׂבַח הַצְּדִיקִים, צְדִיקִים
צְדִיקוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְכֵן לְדַבֵּר מִשְׂבַּח הַצְּדִיקִים שֶׁגָּלוּ אֲמוּנָה בְּזֶה
הָעוֹלָם. וְלִכֵּן הוּא עֲנִין גָּדוֹל לְהִיּוֹת רְגִיל לְסַפֵּר סְפוּרֵי צְדִיקִים, שֶׁהֵם
מַעֲלִים וּמַגְבִּיהִים אֶת הַמַּחֲזִין, כַּמּוּבָא בְּדְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן,
חֵלֶק א', סִימָן רלד), שֶׁעַל-יְדֵי סְפוּרֵי-מַעֲשִׂוֹת מַצְדִּיקִים מְזַכֵּךְ אֶת
הַמַּחֲזִין וְכוּ'. אֶף-עַל-פִּי-כֵן מוּבָא שֶׁם, שֶׁאִם רוֹצִים לַעֲשׂוֹת לְמַעַלָּה
בְּעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים, לַעֲלוֹת אֶת הַמַּחֲשָׁבָה וְכוּ', יוֹתֵר טוֹב לְשִׁתֵּק,
בְּסוּד: 'שִׁתֵּק, כֶּף עֲלָה בְּמַחֲשָׁבָה'; לַעֲלוֹת עִם הַמַּחֲשָׁבָה בְּיַחְוָדִים
בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, יוֹתֵר טוֹב לְשִׁתֵּק.

יֵשׁ לוֹמַר (בַּמַּדְבָּר כ, טז): "וַנִּצְעַק אֶל הַנְּי"ה וַיִּשְׁמַע אֶת קוֹלָנוּ"
וְגו', פִּרְשׁ רש"י: בְּבְרָכָה שֶׁבְּרַכְנוּ אֲבִינוּ (בְּרֵאשִׁית כז): "הַקּוֹל קוֹל
יַעֲקֹב", שֶׁאֲנוּ צוֹעֲקִים וְנִנְעָנִים. וּבְאֵמַת רְמָזוֹ לְאָדָם שֶׁיִּזְהַר מֵהֵם, כִּי

אָשֶׁר ח' קנא בְּנַחֵל רַפָּה

יֵשׁ לָהֶם כַּח לְצַעֵק לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְיוֹת נִעְנִים עַל כָּל מַה שְׁמִבְקָשִׁים; כִּי בְּאֵמַת אָדָם צָרִיף לִהְיוֹת חֲזֵק בְּכַרְכָּה זו, שְׂבִרְף יִצְחָק אָבִינוּ אֶת יַעֲקֹב בְּנוֹ "הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב", וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָּא דְּרַב פֶּהֲנָא טו, ה): כָּל זְמַן שֶׁהַקּוֹל יַעֲקֹב, אֵין יָדֵי עֲשׂו שׁוֹלְטוֹת; וְלִכֵּן צָרִיכִים לִהְיוֹת חֲזֵקִים מְאֹד מְאֹד בַּתְּפִלָּה, וְלֹא לִפְחוֹד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם, כִּי מַה יַעֲשֶׂה לוֹ אָדָם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמֶךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ח' קנא.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי לְסֹדֵר וַיִּגַּשׁ, ח' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ...
נֵרוֹ יֵאִיר.

בְּנֵעַם וּבְשִׂמְחָה קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! שְׂמַחְתָּנִי מְאֹד מְאֹד בְּזָה שְׂאֲתָה נּוֹסֵעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה. אֵיזָה אֵיפָה עוֹד הִנֵּה דָבָר כְּזֶה, שְׂצַדִּיק יִבְטִיחַ עִם שְׁנֵי עַדִּים צַדִּיקִים, שְׁמִי שְׂיָבֹא אֶל צִיּוֹנוֹ אַחַר הַסִּתְּלֻקוֹתָיו, וַיִּתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּעַבּוּרוֹ, וַיֹּאמֶר אֶת הַעֲשֶׂרָה מִזְמוֹרֵי תְהִלָּים, אֶפְלוֹ אִם עֲצָמוּ וְגָבְהוּ חֲטָאֵיו וּפִשְׁעָיו, יַעֲשֶׂה לוֹ טוֹבָה נִצְחִית, וַיּוֹצִיאוּ מִהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית. וְלִכֵּן אֲנִי שֹׂמֵחַ מְאֹד מְאֹד, שְׂאֲחַר כָּל מַה שְׂעָבַר עָלֶיךָ — מְרִירוֹת וְצָרוֹת מְשֻׁנוֹת וּמְנִיעוֹת כְּאֵלוֹ, וְאֲתָה זוֹכָה לְדַלֵּג עַל הַכּל, זוֹ שְׂמַחָה גְּדוֹלָה עַד מְאֹד.

בְּעֵינֵי הַצִּיּוֹן הַקְּדוּשׁ, יֵשׁ הַרְבֵּה לְדַבֵּר, וְאֵין סֹפֵר סְפוּרִים רְשׁוּמִים אֲצִלִּי, וְאֶקְנֶה בְּמִשְׁךָ הַזְּמַן לְהַדְפִּיסָם, סְפוּרִים שְׂשִׂמְעֵתִי מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַזְּקֵנִים, שֶׁהֵיוּ עוֹד בְּאוֹמֵן בְּשָׁנוֹת תר"ע, שְׂשִׂמְעוּ אֶז מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן מַה שְׂשִׂמְעֵתִי הַרְבֵּה מְאֹד מִהַרְבֵּה הַחֲסִיד ר' לױ יִצְחָק (נֵרוֹ יֵאִיר) [ו"ל], וְכֵן מִהַרְבֵּה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂקָרוּ אֲצִלָּם אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים.

רפו אָשׁר ח' קנא בַּנְחַל

הַרְבּ הַחֲסִיד ר' גַּעְצֵי ו"ל, כְּשֶׁזָּכָה לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל, הָיָה רָגִיל לֹמֵר: הַיֵּינֶט הָאֵט מִיר דָּעַר רַבִּי צו גִּילְאָזְט צו זִיךְ [הַיּוֹם הַרְשָׁה לִי רַבֵּנוּ ו"ל לְגַשֵּׁת אֵלָיו], כָּל-כֶּף תָּמִים הָיָה, עַד שֶׁהֲרִגִישׁ עֲצָמוֹ, שְׂאִינוֹ רָאוּי אֶפְלוּ לְגַשֵּׁת אֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל, וְאִם כָּבֵר זָכָה, הָיָה אוֹמֵר: הַיּוֹם הַרְשָׁה לִי רַבֵּנוּ ו"ל לְגַשֵּׁת אֵלָיו.

הַרְבּ הַקְּדוֹשׁ ר' נַחֲמָן מִטְשֶׁהְרִין ו"ל, הָיָה אִישׁ גְּבוּהַ וּבֵעַל בָּשָׂר, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁבָּא אֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל, הוֹצִיא מִכִּסּוֹ מִטְפַּחַת, וְהִתְיַשֵּׁב עַל הָאָרֶץ, וְהִחֵל לֹמֵר אֶת הַתְּקוּן הַכִּלְלִי, כַּאֲשֶׁר זוֹלְגוֹת מֵעֵינָיו דְּמַעוֹת כַּמִּים.

הַרְבּ הַקְּדוֹשׁ ר' אַבְרָהָם בֵּר' נַחֲמָן ו"ל, כְּשֶׁהָיָה נִכְנָס אֶצֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל, דָּבַר עִם רַבֵּנוּ ו"ל בְּלִשׁוֹן נוֹכַח, וּבְכָה שֵׁם הַרְבֵּה מְאֹד, וְהַרְבֵּה שָׁמְעוּ הַבַּחּוּרִים הַצְּעִירִים שָׂרְצוּ אַחֲרָיו, אִיךְ מְדַבֵּר אֶל רַבֵּנוּ ו"ל כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ.

הָיָה נְהוּג אֶצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, כַּאֲשֶׁר הָיְתָה מִקְשָׁה לִילֵד, שֶׁתִּכְרַחֲמִיד רָצוּ אֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל, וְרָאוּ מוֹפֵת חוֹתֶךָ, שְׁמִיד שֶׁהִזְכִּירוּ אֶת הַיּוֹלְדֵת — הוֹלִידָה. וְזֶה הָיָה פֶּלֶא גְדוֹל, וּמוֹפֵת גָּלוּי.

שָׁמַעְתִּי מֵר' לִוִי יִצְחָק (גֵּרוֹ יְאִיר) [ו"ל], שֶׁאֶצֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל רָאוּ דְבַר פֶּלֶא, כְּכֹל שֶׁהָאָדָם הָיָה יוֹתֵר תָּמִים, וְסִלַּק אֶת שְׁכָלוֹ, רָאָה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה, כִּי אֶצֶל רַבֵּנוּ ו"ל מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב עֲנִין הַתְּמִימוֹת וְהַפְּשִׁיטוֹת, וְלִסְלַק אֶת שְׁכָלוֹ הַמְּדַמָּה.

הַרְבּ הַחֲסִיד ר' יִשְׂרָאֵל קַאָרְדוֹנֶעַר ו"ל, הָיְתָה דְרָכּוֹ לְקַרֵּב אֲנָשִׁים אֶל דַּעַת רַבֵּנוּ ו"ל, וְאַחֲר־כֵּן הִשְׁתַּדֵּל מְאֹד שְׂיִסְעוּ אֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל, וְהַרְבֵּה פְּעָמִים הוּא לְקַחֵם עִמּוֹ, כִּינֵן שֶׁהִגִּיעוּ אֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל, הָיָה אוֹמֵר: עַד כָּאן, מַעֲכָשׁוּ שְׂרַבֵּנוּ ו"ל יִטְפַּל בְּכֶם, וְלֹא רָצָה לְדַבֵּר עִמָּהֶם יוֹתֵר.

סִפֵּר לִי אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, שֶׁבְּהִיּוֹתוֹ רוֹק מְבַגֵּר בְּגִיל שְׁלֵשִׁים, וְלֹא אֶסְתִּיעַ לוֹ שְׂדוּךְ, נִסַּע אֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל, וְהִתְעַקֵּשׁ שֵׁם בְּתַפְלָה, וְלֹא לְקַח הַרְבֵּה זְמַן, וְהִנֵּה הַצִּיעוּ לוֹ שְׂדוּךְ, וְתוֹךְ זְמַן קָצֵר

אֲשֶׁר ח' קנא בנחל רפז

התאָרס, וְתִכְף אַחַר זֶה הַתַּחֲתָן. וְהִיָּה פְּלֵא אֶצְלוֹ, אִיךְ הִלֵּךְ כָּל-כֶּף בְּנִקְל. וְכִשְׁאַמְרְתִּי לוֹ, הָרִי מוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו'ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן פט), שְׁהַצְדִּיק הוּא הַשְּׂדֵכָן, לֹא רָצָה לְהֶאֱמִין לִי, עַד שֶׁהִרְאִיתִי לוֹ. וְכַל-כֶּף נִתְפַּעַל מִזֶּה, וְאָמַר לִי, שֶׁהוּא עָשָׂה אֶת זֹאת מִדַּעַת עֲצָמוֹ, "הִלַּכְתִּי כְּכֹר אֶל כָּל-כֶּף הַרְבֵּה שְׂדֵכָנִים וְשְׂדֵכְנִיּוֹת" — אָמַר, "וּמֵאוּמָה לֹא עִזַּר לִי, רַק צָעַר וְעִגְמַת נִפְשׁ, בּוֹשׁוֹת וְחֶרְפוֹת, שְׂבָרוֹן לֵב וְחִלְיִשׁוֹת הַדַּעַת". וְהִנֵּה אַךְ נִגַּשׁ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, וּבִכָּה הַרְבֵּה וְהִתְעַקֵּשׁ: "רַבִּי, אֲנִי בַּחֲזוֹר מִבְּגָר, אֲנִי רוֹצֵה לְהִתְחַתֵּן", וְהִנֵּה כְּשֶׁחֲזַר, תִּכְף-וּמִיד בְּדַרְךְךָ פְּלֵא נִפְגַּשׁ עִם מִיִּשְׁהִי, וּכְכֹר מִצָּאוּ חֵן זֶה לָזֶה, וְנִגְמַר הַשְּׂדוּף, וְהִלֵּךְ כָּל-כֶּף מֵהַר, עַד שֶׁנִּעְשָׂה הַתְּעוֹרְרוֹת מִמֶּנָּה כְּכֹר לְהִתְחַתֵּן, בְּלִי לַחֲכוֹת וּבְלִי לְהִתְעַקֵּשׁ עַל נְדוּנָה אוֹ דִּירָה וְכוּ', וְכֶף נִגְמַר הַכֹּל בְּמַהִירוֹת גְּדוּלָּה.

הַרְבֵּה פְּעָמִים סִפְרוּ לִי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ, שֶׁאֶצְלָם קָרָה דְּבַר מוֹזֵר, שֶׁהָיוּ בְּנִסְיָעָה, וְהִיָּה מִתְכַּנֵּן אֶצְלָם לְנִסְעַ לְמָקוֹם פְּלוּנִי, וּפְתָאֵם טְעוּ בְּדַרְךְךָ, וּבָאוּ בְּדַרְךְךָ לֹא דַרְךְךָ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, שֶׁלֹּא כְּמִתְכַּנֵּן כָּלֵל, וְהָיוּ רְגִילִים לוֹמַר עַל זֶה: "מִסְתַּמָּא, רַבְּנוּ ו'ל קוֹרָא אוֹתִי אֶצְלוֹ, דְּעַר רַבִּי רוּפֵט מִיר".

הַכָּלֵל, אֶהוּבִי, יְדִידִי הַיְקָר לִי! רְאֵה מְאֹד מְאֹד לְשִׁמַּח עַל הַזְכוּת הַזֹּאת שֶׁנִּפְלָה בְּחִלְקֶךָ. וּכְכֹר אָמַר מוֹהֲרַנ"ף ו'ל: עֲנֵשׁ הַגְּלָגוּל הוּא עֲנֵשׁ גְּדוּל מְאֹד, אֲבָל אִם הֵייתִי יוֹדֵעַ, שֶׁכְּשֶׁאֲתַגְּלַל אֶהְיֶה עוֹד פְּעַם אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, פְּדָאִי לְהַתְּגַלְּגַל.

עַמֵּד וּרְאֵה וְהִשְׁתוּמֵם — מַה זֶה לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל!

הַעֲקָר רַק לַתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה, וְלוֹמַר אֶת הַעֲשָׂרָה מִזְמוֹרִים, שֶׁהֵם הַיִּתְקוֹן הַכָּלְלִי, וְלְהַתְּוִדוֹת עַל כָּל מַה שֶׁרַק זוֹכֵר וְכוּ'.

תְּבַשֵּׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

רפח אֲשֶׁר ח' קנב בנחל
ח' קנב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ח' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ ... גַּר
יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

צָרִיךְ שֶׁתִּדַע, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְאִיךָ שֶׁנִּדְמָה
לְךָ עֲכָשׁוּ וְכוּ', וּכְאֵלּוּ כָּלוּ כָּל הַקְצִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אִם רַק תִּבְרַח
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִחְדָּיר בְּעֶצְמְךָ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר לֹא
יַעֲזֹב אוֹתְךָ בְּכָל הַמְצָבִים שֶׁאֵתָּה נִמְצָא בָּהֶם, אִזְ תִּרְאֶה יְשׁוּעָה; כִּי
דִיְקָא בְּרַגַע שֶׁנִּדְמָה לוֹ לְאָדָם כְּאֵלּוּ הַכֵּל אֲבוּד, וְאֲבֵד אֶת הָעוֹלָם
הַזֶּה וְאֵת הָעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד, בּוֹ בְּרַגַע כְּשֶׁאֵינוֹ מְתִיאֵשׁ וּבוֹרַח אֶל
מִלְךָ הַכְּבוֹד, וּמִבְטֵל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֶל עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ
יִתְבָּרַךְ, דִּיְקָא אִזְ רוּאָה יְשׁוּעָה, כִּי אֲצֵלוֹ יִתְבָּרַךְ חָשׁוּב מְאֹד אָדָם
שֶׁהוּא בְּטֵל לְגַמְרֵי אֵלָיו, וְאֵינוֹ בּוֹטֵחַ בְּשׁוּם בֶּשֶׁר וְנֶדָם, עֶפְרָ וְאֲדָמָה,
כִּי בְּרַגַע שֶׁאָדָם אֵינוֹ נוֹתֵן בְּטַחֲוֹנוֹ בְּשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, רַק בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, אֲזִי הוּא מוֹרִיד מֵעֲצָמוֹ אֶת כָּל מִינֵי לְבוּשִׁים וְצִמְצוּמִים,
הַעֲלָמוֹת וְהַסְתָּרוֹת, וְהוּא נֹעֵשֶׂה כִּפְסָא לְאֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, מְרַכְּבָה
לְשִׁכִּינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ.

וְלִכֵּן כָּל מָה שֶׁעָבַר וְעוֹבֵר עָלֶיךָ, הוּא רַק כְּדֵי לְשַׁבֵּר אֶת יְשׁוּתְךָ
וְחִמְרֵייתְךָ הָעֵב וְהַגְּשָׁמִי, כְּדֵי שֶׁתִּרְגֹּשׁ אֶת עֲצָם אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ
הַשׁוֹפֵעַ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת עַד הָעוֹלָם הַגְּשָׁמִי וְהַחֲמָרִי הַזֶּה. וְלִכֵּן אֵל
תִּדְאָג כָּלֵל, רַק תְּשִׁים בְּאֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ אֶת בְּטַחֲוֹנְךָ, וְאִזְ טוֹב לְךָ כָּל
הַיָּמִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

אֲשֶׁר ח' קנג בְּנַחֵל רפט
ח' קנג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר וַיְגִשׁ, ח' טבת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ...
נְרוּ יְאִיר.

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי מַה שֶּׁכְּתַבְתָּ וְכוּ'; צָרִיף שְׁתַּדַּע, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה
וּמְהֵרָה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְצָרִיכִים לִידַע, שְׁאִין יוֹדְעִים כָּלֵל, כִּי
תְּכַלִּית הַיְדִיעָה אֲשֶׁר לֹא גִדַּע. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב',
סִימָן פג), אֲשֶׁר זֶה הוּא הַשְּׁגָת שְׁבַת, אֲשֶׁר אֵין מְקוֹ"ם כָּלֵל, כִּי הוּא
יִתְבָּרֵךְ מְקוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵין הָעוֹלָם מְקוּמ"ו, הַיְיָ"ה בְּהַפָּאָה עוֹלָה
מְקוֹ"ם, הַיְיָנוּ י' פַּעַם י', ה' פַּעַם ה', ו' פַּעַם ו', ה' פַּעַם ה', עוֹלָה
בְּדִיּוּק כַּמְסַפֵּר מְקוֹ"ם, לְהוֹרוֹת שְׁאִין מְקוֹ"ם גְּשָׁמִי, רַק הַכֹּל אֱלֻקוּתוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וְכָל מַה שְׁרוּאִים בְּזֶה הָעוֹלָם הַגְּשָׁמִי וְהַחֲמָרִי, דוּמָם, צוּמָח,
חִי, מְדַבֵּר, גְּשָׁמִיּוֹת הַמְקוֹ"ם, זֶה נִפְלְאוֹת תְּמִים דְּעִים, שְׁאִין דַּעַת
אֲנוּשִׁי יָכוֹל לְהִבִּין זֹאת, אֲשֶׁר זֹו נִקְרָאת גְּלוּת הַשְּׂכִינָה, שְׁרוּאִים
יִשְׂרָא"ל בְּנֵיו יִתְבָּרֵךְ, צָרִיכִים לְהִיּוֹת דְּוויִים בְּגְלוּת מְרָה, הוֹרְגִים,
רוֹצְחִים, שׁוֹחֲטִים וְשׁוֹרְפִים אוֹתָם בְּכָל מִינֵי מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת
וְאִכְזָרִיוֹת, וְלִטְנוּף וְצוּאָה אַמּוֹת הָעוֹלָם, פְּסֻלַת אָדָם, לֹא חֶסֶר כְּלוּם,
וַיִּרְאִים וְשְׁלָמִים הַמוֹסְרִים נִפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת שְׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ, הֵם סוֹבְלִים
סָבֵל גְּדוֹל מְאֹד מְאִינְשִׁי דְלָא מְעֵלִי, וְאֵלוֹ הַרְשָׁעִים הַשִּׁיגוּ חֵיל וְכוּ',
בְּוֹדָאֵי עוֹלָם עַל הַלֵּב קִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אָמַר רַבְּנוּ
ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן נב), שֶׁהַהֲכָרַח שִׁיְהִיו קִשְׁיוֹת עָלָיו
יִתְבָּרֵךְ, כִּי אִם לֹא, הָיָה דַּעַתוֹ כְּבִיכּוֹל כְּדַעַתְנוּ, וְזֶה אֵי אֶפְשָׁר
לְהַעֲלוֹת עַל הַדַּעַת, כִּי דַּעַתְנוּ מְצַמְצַמֶּת לְהִבִּין רִחְנִיּוֹת חִיּוֹת אֱלֻקוּת,
עִם כָּל זֹאת, סֵיִם רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּק עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה, וְאֵין
קִשָּׂה לוֹ שׁוּם קִשְׁיוֹת.

וּבְאַמְתָּ בֵּן מְבִיא רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סד), אֲשֶׁר
יֵשׁ חֵלֶל הַפְּנוּי, שְׁשָׁם פְּנָה כְּבִיכּוֹל, אֱלֻקוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבְתוֹךְ הַחֵלֶל

רצ אֲשֶׁר ח' קנד בְּנַחַל

שֵׁם כָּל הַבְּרִיאָה, אֲבָל מֵאַחַר שֵׁשׁ חָלָל, מִשָּׁם בָּאִים כָּל הַקְּשִׁיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת, עִם כָּל זֹאת אָמַר רַבְּנּוּ ו'ל', בְּגִי יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים עֲבָרִים, שְׁעוֹבְרִים עַל הַכֹּל, עַל-יַדֵּי אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, פִּי עַל-יַדֵּי אֲמוּנָה מְמַלְאִים אֶת כָּל הַחָלָל, וְרוֹאִים חֲזוֹנָה רַק אֱלֹקוֹת, וְיודְעִים אֲשֶׁר מְקוֹ"ם, דוֹמָם, צוֹמָח, חֵי, מְדַבֵּר, זֶה לְבוֹשׁ לְגִבֵּי הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְחוֹזְרִים אֶל הַשְּׁגָת אֱלֹקוֹת, תְּכַלִּית הַיְדִיעָה שְׁלֵא יודְעִים כָּלָל, שְׁזָה סוֹד הַשְּׁגָת שְׁבֵת, וְאָז הוּא שְׁמַח בְּחֻלְקוֹ תְּמִיד, וְהוּא דְבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ח' קנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שֵׁשִׁי לְסֵדֵר וַיְגַשׁ, ח' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ...
נְרוּ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

שְׁלֵמָה הַמְּלֶךְ אוֹמֵר (מִשְׁלֵי כ"א, כ"ג): "שִׁמְרֵנוּ פִּי וְלִשׁוֹנוֹ, שִׁמְרֵנוּ מִצָּרוֹת נַפְשׁוֹ"; נִמְצָא, שְׁכָל מַה שֶּׁהָאָדָם סוֹבֵל בְּזֶה הָעוֹלָם, זֶה רַק מִחֲמַת פִּי. וְכִמוֹ שֶׁכֶּתוּב (קֹהֶלֶת ו, ז): "כָּל עֲמַל הָאָדָם לְפִיָּהּ", וּמוֹבָא בְּזֵהָר (ח"ג מ"ב): בְּגִין פִּיָּהּ דְּלֹא נִטִּיר לִיָּהּ. וְרַבְּנּוּ ו'ל' אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֲלָק א', סִימָן ל"ח) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ח, ח): "רוּחַ סְעָרָה עָשָׂה דְבָרוֹ", כָּל הָרוּחַ סְעָרָה בְּמַחוּז שֶׁל אָדָם נִעְשָׂה עַל-יַדֵּי הַדְּבוּר, כִּי אֵין לָךְ אָדָם שֶׁהוּא שָׁקֵט וּמִיֵּשֵׁב בְּדַעְתּוֹ, כְּמוֹ זֶה שֶׁמִּמַּעַט בְּדְבוּר, כִּי כָּל הַמְּרָבָה בְּדְבוּר — מְרָבָה בְּצָרוֹת, כִּי אֵין עוֹד צָרָה שֶׁאָדָם יִסְתַּבֵּךְ בָּהּ כְּמוֹ הַדְּבוּר, כִּי מִי שֶׁאֵינוֹ מְדַבֵּר, לֹא יִכּוֹלִים לְתַפֵּס אוֹתוֹ אֶף פְּעַם. וְכֵן מוֹבָא בְּדְבָרֵי רַבְּנּוּ ו'ל' (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן ל"ה): מִי שֶׁעָצוּר בְּמַלְיָן, עַל-יַדֵּי-זֶה לֹא יוֹכֵל אוֹתוֹ שׁוֹם אָדָם.

וְלִכֵּן עֲצַתִּי, שְׁלֵא תִדְבֵּר כָּלָל בְּעַנְיָן הַזֶּה וְכוּ', וְתַעֲשֶׂה עֲצַמָּךְ

אָשֶׁר ח' קנה בְּנַחַל רצא

כְּאֵלֶם. וּכְמֵאֲמָרָם ו"ל (חלין קלט): מָה אֲמָנוּתוֹ שֶׁל אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה?
יַעֲשֶׂה עֲצָמוֹ כְּאֵלֶם, וְאָז יִנְצַל מִצָּרוֹת רַבּוֹת. וַיֵּשׁ לִי לְהֶאֱרִיף לָךְ בְּעִנְיָן
זֶה, וַיִּנְדָּבֶר פְּנִים אֶל פְּנִים.

הדורש שלומך...

ח' קנה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשׂוּי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ח' טבת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֶהוּבִי, יְדִידִי הַיְקָר
לִי מְאֹד, גַּר לְהֶצְדִיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גַּר
יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ הַיְקָרִים אֵינָם יוֹדְעִים כַּמָּה פְּעָמִים
בַּיּוֹם עָלֵינוּ לוֹמַר אֲשֶׁרֵינוּ, וְעוֹד פֶּעַם אֲשֶׁרֵינוּ, שְׂזַכֵּינוּ לְהִתְדַע מְרַבְּנוּ
ו"ל, וּמִי יִתֵּן, שְׁנֵתְחִיל מִחֲדָשׁ לְהַגּוֹת בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים: "לְקוּטֵי-
מוֹהַר"ן", "סִפְרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", וְשִׁיחוּתֵי הַקְּדוּשׁוֹת
שֶׁבְ"שִׁיחוּת-הַר"ן" וּבְ"חֵי-מוֹהַר"ן", אֲשֶׁר הֵם גַּר לְרַגְלֵינוּ וְאוֹר
לְנִתְיָבְתָנוּ. וְצָרִיכִים כָּל-כָּף לְהִתְמַיֵּד בָּהֶם, עַד שֶׁיְהִיּוּ שְׂגוּרִים עַל
לְשׁוֹנֵנוּ. וְעַל-פִּי הַקְּדָמוֹתֵי הַקְּדוּשׁוֹת יְכוּלִים לְהִבִּין בְּסִפְרֵי הַזֶּהר
וְהַתְּקוּנִים וּבְכָל כְּתָבֵי הָאָרֶץ ו"ל, שֶׁהֵם הַ'עֵץ חַיִּים' וְהַ'פְּרִי עֵץ חַיִּים'
וְהַשְּׂמוֹנָה שְׂעָרִים וְאוֹצְרוֹת חַיִּים וּמְבוֹא שְׂעָרִים וְכוּ', זֶה אֵי אֶפְשָׁר
לְהִסְבִּיר לְזוּלַת אֶת הַטַּעַם כִּי טוֹב שִׁבְהֶם, כִּי בְדַבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל כָּבֵר
כְּלוּל הַכֹּל, כִּי עַקֵּר הַהִתְגַּלּוּת שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל הִיא לְהִבִּיא אֶת כָּל
הַלְמוּדִים לְעִבְדָּה וּלְמַעֲשֶׂה, עַד שֶׁגַּם הַפְּחוֹת שֶׁבַּפְּחוֹתִים יוּכַל לְהִבִּין
וּלְהִשְׁכִּיל בְּרוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֶלְקוֹת, דָּבָר זֶה לֹא יְכִילָהוּ הַרְעִיוֹן כָּלֵל.
וּכְבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ו"ל (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן שִׁיד): אֶפְלוּ הַפְּחוֹת שֶׁבַּאֲנָשִׁי,
אֲנִי מוֹלִיף אוֹתוֹ בְּדַרְךְ שֶׁל צְדִיק גְּדוֹל מְאֹד, וַיִּקְנָאוּ לְמִי שֶׁהוּא
מוֹשִׁיט יָד, כְּאוֹמֵר שֶׁמְגַלָּה אֶת הַפְּנִימִיּוֹת שֶׁבַּתּוֹרָתוֹ.

רצב אָשׁר ח' קנה בַּנְחַל

אָחַד מֵהִיסוּדוֹת שֶׁבְּדַבְּרֵי הַקְּדוּשִׁים הוּא הַגְּלוּי שֶׁל (יחזקאל לג, כד): "אָחַד הָיָה אַבְרָהָם", שֶׁאַבְרָהָם אָבִינוּ עָבַד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכַחֲנֵת אָחַד, שֶׁלֹּא הִסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וְהָיָה בְּעֵינֵי עֲצָמוֹ יְחִידִי מִמֶּשׁ. וְזֶה יְסוּד מוֹסֵד, כִּי עַל-פִּי-רַב נּוֹפְלִים בְּדַעְתּוֹ, מֵאֲחֵר שֶׁמְסַתְּפָלִים עַל הַזּוּלָּת, וְנִדְמָה שֶׁזֶּה כָּבֵד זָכָה לְזֶה וְכוּ', וְזֶה כָּבֵד זָכָה לְזֶה וְכוּ', וְהוּא עֲדִין מִנְּחָ בְּשֵׁאוֹל תַּחֲתִית וְכוּ', אִךְ מֵהַיֵּשׁ לְאָדָם לְהִתְבַּלְּבֵל מֵאַחֲרִים? וְעַל הַקְּדָמָה זֶה מוֹהַרְנֵי"ל מִקְּשֵׁר (לְקוּטִי-הַלְכוֹת, פֶּסַח, הַלְכָה ט') אֶת עֲנִינֵי הַתָּם הַקְּדוֹשׁ (סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה ט') שֶׁהֵיטָה דָּרְכוֹ לֹמַר: זֶה מַעֲשֵׂה שְׁלוֹ וְזֶה מַעֲשֵׂה שְׁלִי, שֶׁלֹּא הִתְבַּלְּבֵל מֵאַחֲרִים כָּלֵל, וְאִךְ שְׁלוֹ יֵצֵא מִנְּעַל שֶׁל ג' קְצוּוֹת, אֲשֶׁר שִׁכְעַל מֵיט דְרִי עֶקֶן, וְאִפְלוּ שֶׁאַשְׁתּוֹ אִמְרָה לוֹ: מִדּוּעַ אַחֲרִים לֹקְחִים סְכוּם גְּדוֹל וְכוּ', וְהַשִּׁיב לָהּ: מֵהַיֵּשׁ לִי עִם אַחֲרִים? זֶה מַעֲשֵׂה שְׁלוֹ וְזֶה מַעֲשֵׂה שְׁלִי, וּבֹאֵי נַעֲשֵׂה חֲשׁבוֹן — מֵהַ הִרְוַחְתִּי מִיָּד לְיָד וְכוּ', וְהָיָה מְלֵא שְׂמֵחָה.

וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ — לֹא לְהִתְבַּלְּבֵל מֵאַחֲרִים כָּלֵל, אִךְ אָחַד אֵינוֹ יוֹדֵעַ עִבּוּדָה שֶׁל מִי יוֹתֵר חֲשׁוּבָה לְמַעְלָה. וְכֵן בְּעֵינֵי חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, אִךְ אָחַד אֵינוֹ יוֹדֵעַ חֲדוּשִׁים שֶׁל מִי יוֹתֵר חֲשׁוּבִים בְּעֵינֵי יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן כָּל אָחַד יֵלֵךְ בְּדַרְכּוֹ, וַיַּחֲדֵשׁ כְּפִי הַבְּנֵתוֹ, הַעֲקָר שֶׁיְהִיָּה עַל-פִּי הַקְּדָמוֹת אֲמִתִּיּוֹת, וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲצִי בְּפִלְפוּלָא אֹרִיטָא. וְרַבְּנּוֹ וַיֵּלֵךְ לְגֹלָה לְנוֹ (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סא), אֲשֶׁר לְפַעְמִים בָּאָה עַל הָאָדָם מִחֲלָקֶת, מִפְּנֵי שֶׁאֵינוֹ מֵאֲמִין בְּחֲדוּשִׁים שְׁלוֹ, וְשֵׁישׁ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַנָּאָה מִחֲדוּשֵׁיוֹ. וְכֵן גְּלָה לְנוֹ (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קה), שֶׁזֶה תִּקְוֹן גְּדוֹל לְחֲדָשׁ בְּתוֹרָה, כִּי כְּנִגַּד שֶׁהִרְהַר, חֵס וְשְׁלוֹם, וְהַכְּנִיס בְּמַחֹו טְמֵאָה וְכוּ', רַחֲמֵנָּא לְצִלָּן, כְּנִגַּד זֶה יְכַנִּיס קִדְשָׁה, וְהֵם חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, שֶׁהֵם לְבוּשִׁים לְנִשְׁמָתוֹ. וְכֵן אֹמַר רַבְּנּוֹ וַיֵּלֵךְ (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כח), שֵׁישׁ שֶׁכָּל הַנִּקְנָה אַחֵר שֶׁכָּל בְּכַח וְשֶׁכָּל בְּפַעַל וְכוּ', וְזֶה הַשֶּׁכָּל שֶׁהוּא קוֹנֵה לְעֲצָמוֹ, עַל-יְדֵי שֶׁהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפַּעַל, וְהֵם הֵם הַחֲדוּשִׁים שֶׁאָדָם זֹכֶה לְחֲדָשׁ וּמוֹצִיאָם עַל הַפְּתָב, לְמַעַן יַעֲמְדוּ לְיָמִים רַבִּים.

וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּתְמִיד בְּדַבְּרֵי רַבְּנּוֹ וַיֵּלֵךְ, וּמִחֲדָשׁ חֲדוּשִׁים

אֲשֶׁר ח' קנה בְּנַחַל רצג

אֲמַתִּיִּים, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה בּוֹרֵא רְקִיעֵינָּה דְקַדְשָׁהּ, כִּי הוּא מְגַלֶּה אֶת
אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, כְּמוֹכָא (זֶהר בְּהַקְדָּמָה, דף ד.); הַעֲקֹר לֹא
לְהַתְבַּלְבֵּל וְלֹא לְהַתְפַּעֵל מֵאַחֲרֵים, מַה יֵּשׁ לוֹ עִם הַזּוּלָּת, שְׂיִצְטַרֵּף
לְהַתְבַּלְבֵּל מִמֶּנּוּ?!

מָה אָמַר לָךְ! בְּזֶה הָעוֹלָם יֵשׁ כָּל-כָּף הַרְבֵּה דְמִיּוֹנוֹת, שְׁהֵם לִיצֵי
לִיצְנוֹת, שְׁקוֹרִין קוּמְדִיעַ [מְשַׁחֵק], מִתְלַבְּשִׁים עִם כּוֹבַע שֶׁל אֲדַמוּ"ר,
וְעוֹשִׂים תְּנוּעוֹת מְשֻׁנוֹת לְמִצָּא חֵן בְּעֵינֵי הַבְּרִיּוֹת, וְאִינוּ אֶלָּא שׁוֹטֵה
גְּדוֹל, כְּלֵי רִיק. וְלָכֵן רְאוּי לְכָל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְשַׁמַּח, שְׂזַכֶּה
לְהַתְרוּעַ מִרְבֵּנוּ ז"ל, וְאִינוּ נִמְשָׁף אַחַר הַהֶבֶל וְהַדְמִיוֹן שֶׁל פְּרָסוּם
שֶׁל שְׁקָר וְכוּ'. וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ עַל דְּבַר זֶה מְאֹד
מְאֹד, שְׁלֹא יִטְעֶה אֶת עֲצָמוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וְתִמְיֵד לְזָכֹר — מַה
שְׂבִיד בְּטוֹחַ, כִּי כָּבֹד גָּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁחוֹת-הַר"ן, סִימָן ו'), שְׂהַיְצֵר
הָרַע גְּדֻמָּה כְּמִי שְׂרָץ עִם יָד סְגוּרָה, וְכִלְּם רְצִים אַחֲרָיו, וְלִבְסוּף
פּוֹתַח אֶת הַיָּד, וּמְאוּמָה אֵין בּוֹ, כְּמוֹ-כֵן הָאָדָם צָרִיף לַעֲשׂוֹת לַעֲצָמוֹ
חֲשָׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ אֲמַתִּי — הָאֵם יֵשׁ בְּיַדֵּי תַנ"ךְ, שְׁשֵׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה,
בְּכֵלִי, יְרוּשְׁלָמִי, תּוֹסֵפֶתָא, סְפָרֵי הַזֵּהר וְהַתְקוּנִים, וְכֹל כְּתָבֵי
הָאֲרִיז"ל, וְחִסְדוֹת וּמוֹסֵר וְכֹל הַמְדַרְשִׁים כְּלָם, וְזוּלָּת זֶה הַכֹּל הֶבֶל
וְרַעוֹת רוּחַ, וּמִי שְׂאֵין בְּיָדוֹ כֹּל זֶה, הוּא מְשַׁטֵּה עֲצָמוֹ וּמְשַׁטֵּה אֶת
אַחֲרֵים, וְנִשְׁאָר שׁוֹטֵה וְטַפֵּשׁ, שְׁמְשַׁטֵּה וּמְטַפֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת כָּל
הַנְּלוּיִם אֵלָיו. וְדָבַר זֶה שְׂיָף גַּם בְּפָנִים אֶצֶל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁנִתְהַוָּה
לְאַחֲרוּנָה מִפְּרָסְמִים שֶׁל שְׁקָר. וְהַסִּימָן הַזֶּה יִהְיֶה בְּיָדְךָ, אִם אַתָּה
אֵינְךָ קוֹנֶה לַעֲצָמְךָ בְּכֹל יוֹם עַל-כָּל-פְּנִים מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא וְכוּ',
אַתָּה הָאֲמַלְלֵה הַכִּי גְדוֹל, וְאַתָּה רַץ אַחַר צְבוּעַ וְשַׁקְרָן. וְחִכְמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שְׁבַת קכ.): "וּכְבִּיתִי אֵין לָחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" (יִשְׁעִיה ג,
ז), שְׂאֵין בְּיַדֵּי — לֹא מְקַרָּא, לֹא מְשֻׁנָּה, לֹא גְמָרָא; זֶה נְקַרָּא עֲנִי
אֲמַתִּי, מִי שְׂאֵינוּ לוֹמֵד בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם, מִי שְׂאֵינוּ
לוֹמֵד תַּנ"ךְ, מְשֻׁנִּיּוֹת, גְּמָרָא וְכוּ', שְׁלַחַן עֲרוּף, זֶה מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ
מְאֹד מְאֹד, וּמְכַל שְׂפָן אֶצֶל אַחֲרֵים, שֵׁם בְּוִדְאֵי הַרְחֻמָּנוֹת גְּדוּלָּה פִּי
שְׁנַיִם, שְׂאֵין יוֹדְעִים בְּכֹלֵל מַה זֶה עֲנִין 'הַתְּבוּדוֹת', לְדָבַר אֶל
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵז הוּא בְּאֲמַת בְּעַל דְמִיוֹן גְּדוֹל מְאֹד, כִּי מִי

רצד אָשֶׁר ח' קנו בנחל

שְׁאִינוּ מְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאִינוּ מְתִיעֵץ בְּכָל דְּבַר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, הוּא חַי בְּטַעוֹת גְּדוּלָה וּבְדַמְיוֹן וְכוּ'.

וְלִכֵּן רְאוּי לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לֹמַר בְּכָל יוֹם: 'אֲשֶׁרִינוּ'. וְכַמוֹכָא בְּדִבְרֵי מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (עֵינַן עֲלִים לְתַרוּפָה, מִכְּתָב קֶצֶה) שֶׁכָּתַב: "וּבְנֻדָּאֵי ר' פִּינּוּוֹיִל צָדֵק בְּדִבְרָיו, בְּהִתְפָּאָרוֹ 'אֲשֶׁרִינוּ' בְּכָל פְּעַם", (הֵינּוּ שֶׁהָיָה אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּשֵׁם ר' פִּיבֵל, וְתָמִיד אָמַר: 'אֲשֶׁרִינוּ אֲשֶׁרִינוּ, שְׂזַכֵּנוּ לְהַתְּוַדַּע מִרְבֵּנוּ ז"ל', וְהָיָה הַמְתַּנְּגָדִים מִתְּלוֹצְצִים מִמֶּנּוּ, וְקוֹרְאִים אוֹתוֹ: פִּיבֵלִי 'אֲשֶׁרִינוּ', אָבֵל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל חִזַּק אֶת דִּבְרָיו, שֶׁבְּאַמַּת כֶּף רְאוּי לֹמַר תָּמִיד: 'אֲשֶׁרִינוּ'.

וּבְאַמַּת מִי שֶׁמְתַבּוֹנֵן אִיךָ הָעוֹלָם מִתְּנַהֵג הַיּוֹם מִבְּחוּץ וְכֵן מִבְּפְּנִים וְכוּ', רְאוּי לוֹ לֹמַר 'אֲשֶׁרִינוּ', כִּי יְכוּלִים לְחִיוֹת בְּדַמְיוֹן גְּדוּל, וַיַּעֲבְרוּ לוֹ הַיָּמִים וְהַלֵּילוֹת, וּמְאוּמָה אֵין בְּיָדוֹ. אַמַּת שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מֵהַ שְׁעוֹבֵר — עֲלִיוֹת וַיְרִידוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הַתְּחַזְּקוֹת צְרִיכִים לְקַבֵּל מִרְבֵּנוּ ז"ל, וְאֲסוּר לְהִטְעוֹת עֲצֵמוֹ עִם הַהִתְחַזְּקוֹת, אַדְרָבָה אֶת הַהִתְחַזְּקוֹת צְרִיכִים לְנַצֵּל לְקִנּוּת מֵהַ שְׂוִיתֵר טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי, קִדְשֵׁת וְטְהוֹרַת הַמַּחְשָׁבָה, לְחֹשֶׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, כִּי הַעֲקָר הוּא הַמַּחְשָׁבָה, וּבְמִקּוֹם שְׂאֵדָם חוֹשֵׁב — שֵׁם כָּל הָאָדָם (לְקוּיִטִּי-מוֹהֲרַ"ן, חֵלֵק א', סִימָן כ"א); וְלִכֵּן אֲשֶׁרִינוּ מֵהַ טוֹב חֲלָקֵנוּ וּמֵהַ נְעִים גּוֹרְלָנוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָהּ...

ח' קנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֵר וַיִּגַּשׁ, ח' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם תְּכִסּוּף לְהַדְּפָסָה, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לְךָ עַל זֶה, וְזוֹ הַמְּצָוָה הַכִּי גְּדוּלָה בְּצִדְקָה — לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ.

אָשֶׁר ח' קנז בְּנַחֵל רצה

רְאֵה לֹא לִפְלֵי בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, רַק תִּרְגְּלֵי עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ
עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְזֶה צְרִיךְ לִהְיוֹת מְאֹד מְאֹד יָקָר בְּעֵינֶיךָ,
כִּי כָּל תְּפִלָּה וְכָל תְּחִנָּה עוֹשֶׂה רָשָׁם בְּשָׂמִים, וְאִם אָדָם הֵיךָ יוֹדֵעַ
מָה זֶה תְּפִלָּה, לֹא הֵיךָ מִפְּסִיק מִלְּהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן אֵלָיו יִתְבַּרְךָ מְדִי
יוֹם בְּיוֹמוֹ בְּעֵקֶשׁנוֹת גְּדוּלָה.

סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֹוא הַטּוֹב, וְתִזְכֶּה לִרְאוֹת בָּמוֹ עֵינֶיךָ
אֶת הַנְּסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְלִבְדֹ שְׁלֵא תִתְיַאֵשׁ
מִלְּבֹוא בְּכָל פַּעַם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְתִבְכֶּה וְתִתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ, וְתִבְקֶשׁ
כָּל מָה שְׁאַתָּה צְרִיךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

ח' קנז.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר וַיֵּגֶשׁ, ח' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרוֹךְ שֶׁל שְׁבַעִים דְּפִים. וְאָשִׁיב לְךָ
רַק בְּקִצְרָה, כִּי פְּשׁוּט הַזְּמַן אֵינּוּ בְּיָדִי, וְהַמוֹן מִכְתָּבִים מְחַכִּים
לְתִשׁוּבָה.

תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ קְבִיעוֹת חֲזָקָה בְּלִמּוּד "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", וְשָׁם
תִּמְצָא מְרָגוּעַ לְנַפְשְׁךָ, תִּלְמַד כְּסִדְרָן דִּיקָא הַלְכָה אַחַר הַלְכָה, וְזֶה
יִכְנִיס בְּךָ תִּקְוָה לְהַחְזִיק מִעַמֵּד בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

הַרְגַל עֲצָמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאַפְלוּ שְׁנֹדְמָה לְךָ שְׂאִין
מִי שְׁשׁוֹמֵעַ אוֹתְךָ וְכוּ', מָה בְּכֶךָ? ! תִּהְיֶה חֲזָק בְּזֶה וְעִקְשָׁן גְּדוּל, כִּי
בְּאֵמֶת הוּא יִתְבַּרְךָ נִמְצָא וְאִין מִלְּבֹדוֹ נִמְצָא, וּמָה שְׂאָדָם אֵינּוּ מְרָגִישׁ
אֶת זֹאת, זֶה מִפְּאֵת הַצּוֹאָה וְהַלְכּוּף שֶׁיֵּשׁ בְּרֵאשׁוֹ מִפְּגָמֵי הַבְּרִית
שְׁפָגָם וְשִׁפְף זִרְעוֹ לְבִטְלָה וְכוּ', וְהַסְתַּפֵּל בְּכָל דְּבַר מְגַנָּה — סְרִטִים
וְכוּ', כִּי עַם זָבָל כְּזֶה בְּרֵאשׁ אֵיךְ יִזְכֶּה לְהַרְגִישׁ אֶת אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ
יִתְבַּרְךָ? ! אֵיךְ עִם לְכַלּוּף כְּזֶה יִבִּין וַיִּשְׁיג אֶת הַצְּדִיק הַדְּבּוּק בּוֹ

רצו אֲשֶׁר ח' קנו בַּנְחֹל

תִּתְבַרַךְ?! וְלָמָּה שָׁלֵא יִהְיוּ קִשְׁיוֹת תָּמִיד עַל הַצְדִּיק הַאֲמֵת?! עַל כָּל בּוֹר וְעַם הָאָרֶץ, שֶׁחָקֵן עִם בְּגָדִים צְבֻעוֹנִיִּים, שֶׁהוֹלֵךְ עִם סְפָאָדִיק אוֹ קֵאלֶפִיק אוֹ שְׁטְרֵימֶל, וְעוֹשֶׂה תְּנוּעוֹת מְשֻׁנוֹת, וְצוֹעֵק וְצוֹרֵחַ וְכוּ' הַצְּגָה יָפָה, עַל אֵלּוּ אֵינן לָךְ קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת, אֲדַרְבֵּה אֶתְּהָ רוֹאֶה בָּהֶם רַק רוֹחֲנִיּוֹת... כְּפִי הַטְּנוּף שֵׁישׁ בְּרֵאשֶׁף, אֲבָל צְדִיק שֶׁבָּאֵמֶת דְּבוֹק בּוֹ תִּתְבַרַךְ, וְלֹא רוֹאִים אֲצִלּוֹ שׁוֹם דְּבָר, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ו'ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רמג), עֲלִיו יִהְיוּ לָךְ קִשְׁיוֹת רַבּוֹת?! זֶה פֶּלֶא עַל גְּבִי פֶּלֶא.

הַרְגֵל עֲצֻמָּה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְשֻׁנוֹת כְּסֻדְרָן אֶפְלוּ בְּגֵרָסָה, כִּי רַק זֶה מַה שִׁיזְכֹּךְ אוֹתְךָ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה שֶׁנִּדְבָקָה בָּךְ.

הָאָדָם צָרִיךְ בְּזֶה הָעוֹלָם הַרְבֵּה יָשׁוּב הַדְּעַת, לִישָׁב דְּעָתוֹ — מַה עוֹשִׂים?! כִּי הַיָּמִים וְהַלֵּילוֹת פּוֹרְחִים, וְאֵינן בְּמַה לְתַפֵּס אוֹתָם.

עֲלִיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר כָּל יוֹם הוּא מַתְּנָה שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לָנוּ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שִׁיזְדַּע אֵיךְ לְנַצֵּל כָּל יוֹם וַיּוֹם, וְאֵינּוּ מְטַעֵה עֲצָמוֹ כְּלָל. וְכִבְרָ אָמַר רַבְּנּוּ ו'ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נא): אֵת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שֶׁלֹּא יִטְעֵה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעֵה מְאֹד.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעוֹשֶׂה לְעֲצָמוֹ סְדָרִים בְּמַקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ, אֲשֶׁר אֵינן טוֹב מְזָה, וְעַל כֵּלָם — לְלַמֵּד הַרְבֵּה הֶלְכָה, שֶׁמְזַכֶּכֶת אֶת הַדְּמִים, וּמוֹצִיאָה אֶת הַטוֹב מִהֶרַע, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ו'ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ח').

הוּי גִיווֹאֵלֵךְ, אֵל תְּטַעֵה עֲצָמָךְ, רַק תִּדַּע, שֶׁהָרֵאשׁ שְׁלָךְ מְלֵא טְנוּף וְצוֹאֶה מִחֲמַת חֲטָאוֹת נְעוּרֶיךָ שֶׁל הוֹצָאת זָרַע לְבִטְלָה, שֶׁהַרְבִּית לְחֲטָא בְּזָה. וְלִכֵּן אֵינן פֶּלֶא שֶׁאֶתְּהָ מְלֵא קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת, וְאֵינְךָ יָכוֹל לְהִבִּין וְכוּ', עַד שֶׁאֶתְּהָ אוֹמֵר: "אֲנִי לֹא מִבִּין אֶתְכֶם", בְּיָדָאֵי לֹא תִבִּין, וְאֵיךְ בֵּן תּוֹכֵל לְהִבִּין, כְּשֶׁרֵאשֶׁף מְלֵא טְנוּף וְצוֹאֶה, מְלֵא נֶאֱוֵף וְהַרְהוּרִים רַעִים וּמְחֻשְׁבוֹת מְגֻנוֹת וְכוּ'.

הַהֲכָרַח לְקֶצֶר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָה וְטוֹבָתָה כָּל הַיָּמִים...

ח' קנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ח' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּזֶה הָעוֹלָם אִם רוֹצִים לְהִצְלִיחַ, הָעֶקֶר לְקִנּוּת לְעֶצְמוֹ מִדַּת הַסְּבָלְנוּת, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְעִבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּלִי הַמַּדָּה הַיְקָרָה הַזֹּאת שֶׁל סְבָלְנוּת, כִּי הַסְּבָלָן הוּא הַמְּצָלִיחַ, וּמִי שֶׁחֹשֵׁב שֶׁהוּא יְכוּל לְהַכְנִיס אֶת הַזּוּלָּת בַּפֶּחַ, אֵינּוּ יוֹדֵעַ אֲשֶׁר אֶת עֶצְמוֹ הוּא מְכַנֵּס בַּפֶּחַ, וְלֹא אֶת זּוּלָּתוֹ, כִּי הָעוֹלָם הַזֶּה הוּא כְּמוֹ רֶאִי, מֵה שְׁעוֹשִׂים לְזוּלָּת — מִקְבָּלִים בַּחֲזָרָה.

נָא וְנָא אֵל תִּפְנֹס בְּלֶחֶץ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גָּדוֹל מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים קמח): "גָּדוֹל הַיְיָ" וּמְהֵלֵל מְאֹד, וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חִקָּר", וְלָכֵן מָה אַתָּה צְרִיךְ לְהִתְבַּלְבֵּל וּלְהִפְנֹס בְּלֶחֶץ כְּזֶה, עוֹד תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים כְּאֵלוֹ, שֶׁלֹּא שְׁעֵרְתָּ עֲלֵיהֶם.

אֲנִי יוֹדֵעַ וְכוּ', אַבְּל צְרִיכִים סְבָלְנוּת, וּכְבָר אָמַר הַחֶכֶם: הַסְּבָלְנוּת הִיא תַּחְבּוּלָה לְמִי שֶׁאֵין תַּחְבּוּלָה; הֵינּוּ שָׂרָק זֶה הָעֶצְמָה — לְסִבָּל וְלְסִבָּל וְלְסִבָּל, וְעַל-יְדֵי סְבָלְנוּת עוֹבְרִים עַל הַכֹּל. סִבָּל עוֹלָה כְּמִסְפָּר צ"א הַיְיָ" אֲדַנְי" עִם הַכּוֹלֵל דִּיקָא, עַל-יְדֵי-זֶה מִיַּחֲדִים אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ח' קנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ח' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל הָאֲבִרְךָ הַרוֹצֵה לְהַאִיר נַפְשׁוֹ בְּאוֹר הָאוֹרוֹת, צַח הַצַּחְצָחוֹת ... נְרוּ יְאִיר.

לַנְכוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תדע, שאין כאן שום מקרה כלל, אלא הכל בהשגחה פרטית ממנו יתברך, המשגיח על כל דבר, וצריכים רק לפשפש במעשינו.

מובא בשם הרב הקדוש רבי לייב מוכיח זי"ע (שציינו הקדוש סמוך אל בעל התולדות הקדוש), שפרש את הפסוק (שמואל-א' כ, כו): "כי אמר מקרה הוא בלתי טהור", תכף-ומיד כשבר ישראל אומר שזה מקרה, זה כבר אינו טהור, כי אדם צריך להאמין, שהכל בהשגחה פרטית, ובנדאי יש הרבה דברים שאינו מבין ואינו מסגל להבין, הכל סתום וחתום באלף עיזקאין (מנעולים), יש הרבה דברים, שבני-אדם אין להם השגה בדברים נקים ורוחניים כאלו, ולכן לא נדאי להפגס ולחקור חקירות של שטות והבל, יותר טוב להתחבא בתוך האמונה הקדושה.

הדורש שלומך...

ח' קס.

בעזרת השם יתברך, יום ששי לסדר ויגש, ח' טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו ואיר.

לַנְכוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אתה צריך לחכות, ולמען טובתך הנצחית אל תדחה את השעה אפלו בתפלה, אלא בקש ברחמים ובתחנונים, אם יתן — יתן, ואם לאו — לאו, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כ', וסימן קצו), כי זו נקראת דחיקת השעה; ונחמינו הקדושים אמרו (ברכות סד): פל הדוחק את השעה — השעה דוחקתו, וכל הנדחה מפני השעה — השעה נדחית מפניו.

דבר השם יתברך יבוא פתאם, ותראה איהו שלא יעזבו אותך, אתה רק דפק על דלתות התפלה, וכמאמרם ז"ל (מגלה יב): למה

אֲשֶׁר ח' קסא בְּנַחַל רצט

וְנִקְרָא בֶּן קִישׁ? שֶׁהַקִּישׁ עַל דִּלְתֵי הַרְחָמִים; רַק זֶה מֵה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל, וְרַק זֶה הַעֲצָה, הַעֲקֹר לֹא לְהַתְיַאֵשׁ, אֲלֵא לְבֹא בְּכָל יוֹם וּלְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשֵׁיטוֹת גְּמוּרָה. רַק אֵל תִּטְעֶה עֲצָמְךָ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

ח' קסא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שֵׁשִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ח' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּעֵינַי הַעֵסֶק שֶׁאַתָּה רוֹצֶה לִפְתּוֹחַ בְּעִבּוֹר נְשִׁים וְכוּ', קִדְּם תְּקַבְּלִי שֶׁעֲלֶיךָ לְתַת יַחַס לְכַלֵּן בְּלִי יוֹצֵא מֵהַכֶּלֶל, וְכֵךְ תְּקַבְּלִי שֵׁם טוֹב, כִּי חֲבֵרָה אַחַת יֵשׁ לָהּ עוֹד חֲבֵרָה, וְכֵךְ תִּתְפַּרְסְּמִי, כִּי בְּזֶה תְּלוּיָהּ הַהֲצִלְחָה, וּבְכַפְרֵט בְּעֵסֶק הַזֶּה וְכוּ', שֶׁמָּאֵד מְזוּלְזָלִים בְּלִקְוֹחוֹת, וְאִם נוֹתְנִים יַחַס טוֹב — זוֹכִים לְהַצְלָחָה. וּבְכֶלֶל — בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל קְדוּשׁוֹת הֵן, וְאִסּוּר לְזוּלְזַל בָּהֶן, חַס וְשְׁלוֹם, אֲלֵא לְכַבֵּד כָּל אַחַת וְאַחַת בְּכַבוֹד הַרְאוּי לָהּ.

וְהַדְּבָר הַשֵּׁנִי — לְשִׁבֵּר אֶת הַמְּחִיר לְחֻצִי, וְאִז תִּרְאִי שֶׁתַּהֲיֶיהָ לָךְ הַצְלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד בְּעֵסֶק, וַיִּמָּה גַּם שֶׁתְּקַבְּלִי שְׂכָר בְּשָׂמִים, כִּי עַל-יְדֵי שֶׁאַתָּה נוֹתַנְתְּ יַחַס לְבְנוֹת יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי-זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַם לָךְ חֲזָרָה כָּפֹל כָּפֹלִים, כִּי אֲצִלוּ יִתְבַּרְךָ מְאֹד חָשׁוּב אִם נוֹתְנִים יַחַס לְזוּלְתָּ וּמַכְבִּידִים אוֹתוֹ.

אֲנִי מִקְוֶה שֶׁתְּצִיֵּתִי.

הַמְּאַחַל בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה...

ש אָשֶׁר ח' קסב בְּנַחֵל
ח' קסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ח' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַרְבֵּה הַיְקָר וְהַנְּעֻלָּה, שְׁמֵן תּוֹרַק שְׁמוֹ, מַחְבֵּר
סְפָרִים נִפְלְאִים ... שְׁלִיט"א.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת סְפָרוֹ הַיְקָר, שְׁמֹשִׁיב עַל הַמְּבַקְרִים אֶת דְּבָרָיו
וְכוּ'. לְדַעְתִּי, הִיָּה חֻבֵּל, כִּי כָּבֵד כְּתוּב (אִיּוֹב טז, ג): "הַקֵּץ לְדַבְרֵי
רוּחַ", מִי שֶׁלֹּא יִרְצֶה לְקַבֵּל דְּבָרֵיכֶם, מִמִּילָא לֹא יִקְבֵּל, אֲפֹלוֹ שְׁתֵּרְאוּ
לוֹ אֶלֶף רְאִיּוֹת, וּמִי שֶׁיִּחַפֵּשׂ אַחַר הָאֱמֶת, הוּא יִקְבֵּל אֶת הָאֱמֶת מִמִּי
שֶׁאֲמָרָהּ, וּכְבֹד אֲמַר הַחֶכֶם: "קַל לִהְיוֹת מְבַקֵּר מִלִּהְיוֹת מַחְבֵּר",
מַחְבֵּר אֵינוֹ יֵשֵׁן, כִּי מוֹנֵעַ שְׁנָה מְעִינֵיו, וְהוּא עוֹר יָמִים וְלֵילוֹת וּמְתִינֵגַע
בַּתּוֹרָה, וּמְבַקֵּר יֵשֵׁן טוֹב, אוֹכֵל וְשׁוֹבֵעַ וְדוֹשֵׁן, וּבְמַחֲזֵי יָד מְבַטֵּל וְכוּ'.
וְלִכֵּן אֵין זֶה כְּדַאי אֲפֹלוֹ לְהַשְׁיִיב לוֹ, הוּא לֹא יִקְבֵּל אֶת הָאֱמֶת, אֲפֹלוֹ
שְׁתֵּרְאֵהוּ לְפָנָי עֵינָיו, תְּמִיד יִמְצָא מוֹמִין וְחִסְרוֹנוֹת. וְעֲלִיו נֹאמַר
(מְשֻׁלִי כו, ד): "אַל תַּעֲזֹב כְּסִיל כְּאוֹלְתוֹ", הוּא מִמִּילָא לֹא מוֹכֵן לְשִׁמְעַ
לָךְ, רַק יִכְנֹס בּוֹכּוּחִים שֶׁל פְּטָפוּטֵי סֶרֶק וְהֵבֵל לְבַטֵּל אֶת דְּבָרֵיכֶם,
מַחֲמַת קִנְיָה וְשִׁנְאָת חֲנָם, שְׁזִכִּיתֶם לְחַבֵּר סְפָרִים נִפְלְאִים כְּאֵלוֹ,
וְלִכֵּן לֹא הִיָּה כְּדַאי לְחַבֵּר סֵפֶר לְהַשְׁיִיב עַל כָּל הַבְּקֻרָת, חֻבֵּל מְאֹד
לְהַכְנִס בְּטוֹעֵן וְנִטְעֵן עִם מַתְנַגְדִּיךָ, הֵם אֵינָם רוֹצִים אֶת הָאֱמֶת, הֵם
רוֹצִים רַק לְקַנְטֵר.

לְדַעְתִּי, מֵהַיּוֹם וְהַלָּא תַחֲבֵרוּ עוֹד סֵפֶר וְעוֹד סֵפֶר, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יֵאִיר עֵינֵיכֶם בְּמֵאוֹר הַתּוֹרָה, וְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא חַדִּי
בְּפִלְפוּלָא דְאוֹרִיתָא.

בְּעֵינֵי ... הַעֲקָר לֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס וּרְצִיחָה, וְלֹא לְהַכְנִס בְּלַחֲץ
וּבְעֵצָבִים וְכוּ', כְּדַאי לִהְיוֹת חֲזָקִים, הֵן — הֵן, לָאוּ — לָאוּ, לוֹמַר
דַּעְתְּכֶם וְזֵהוּ זֶה, לֹא לְהַכְנִס בּוֹכּוּחִים, וּכּוּחִים זֶה יְסוּד הַפְּשָׁלוֹן, לֹא
כְּדַאי לְהַכְנִס בְּמִשְׂא וּמִתֵּן, בְּדִין וּדְבָרִים, כִּי אֵל תַּתְּנִיב עִם מְנוּל,
שֶׁלֹּא תִהְיֶה כְּמֵהוּ.

אֲשֶׁר ח' קסג — ח' קסד בַּנְחַל שֶׁא

זְכוֹר דְּבָרִים אֵלוֹ תָּמִיד, וְתִשִּׁים אוֹתָם לְנֶגֶד עֵינֶיךָ, וְתִהְיֶה הַכִּי
מְאֹשֶׁר וּמְצֻלָּח בְּחַיֶּיךָ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה לְכַבוֹד הַתּוֹרָה...

ח' קסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר וַיְגֹשׁ, ח' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִתְפַּלֵּא עָלֶיךָ, לָמָּה לָךְ לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּמִקּוֹם
שְׂאִינּוֹ שִׁיךְ אֵלֶיךָ?! לָמָּה לָךְ לְהִתְעַרֵּב בְּדְבָרִים שְׂאִינִם שְׂיִכִּים אֵלֶיךָ
כָּלֵל?! הֲלֹא אַתָּה גּוֹרֵם לְעֲצָמְךָ צָרוֹת צָרוּרוֹת בְּעֵבוֹר זֶה.

רְאֵה מַה שֶׁנֶּאֱרַע לִי עַל לֹא דְבָר, וְקִנִּיתִי לְעֲצָמִי שׁוֹנְאֵי חָנּוּם, עַד
שֶׁהֲצַרְכָּתִי לְצִאת בְּכוֹתָבַת הַגָּסָה, וּלְפָרְסֵם עוֹבְרֵי עֲבָרָה, וְכֹף
הַשְׂתַּקְתִּי מִמֶּנִּי אֶת הָרִיב וְהַמְדוֹן וְכו', וְאִךְ שֶׁבְּשִׂקֻט הַכְּלָבִים נוֹבְחִים
וְכו', אֲבָל מִפְּחָדִים פֶּן וְאוֹלֵי אֲגַלֶּה עוֹד אֶת מַעַלְלֵיהֶם וְכו', אֲבָל
אַתָּה — מַה לָּךְ וְלִצְרָה הַזֹּאת?! תֵּן לְשִׁכּוֹר שְׂיִלְךָ וַיִּפֹּל בְּעֲצָמוֹ,
כְּמֵאֲמָרָם ו'ל (שְׁבַת ל.ב.); אֵינְךָ צָרִיךְ לְהִתְעַרֵּב בְּכָל דְּבָר, תַּעֲמֹד מִהֲצַד
וְתִרְאֶה מַה וְאֵיךְ יֵלֵד יוֹם וְכו'.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ח' קסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר וַיְגֹשׁ, ח' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֶהוֹבִי, יְדִידֵי הַיְקָר
לִי מָאֵד, גֵּר לְהִצְדִיק נַחַל נוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ
יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲבָרְךָ צָרִיף תְּמִיד לְהַרְגִיל עֲצָמוּ לְשֵׂאל שְׂאֵלַת חֶכֶם, אִין דְּבַר כְּזֶה לְפִסֵּק לְעֲצָמוּ פִּסְק, מִחֲמַת שְׂרָאָה בְּאִינָה 'קִצּוֹר' הַלְכוֹת. פֶּה מְדַבְּרִים מְאֹסוֹר כְּרִיתוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וּבִפְרָט כְּהִיּוֹם, שְׂלֹא לּוֹמְדִים הֵיטֵב עִם הַבְּחוּרִים אֶת פְּרִטֵי הַהֲלָכוֹת, וְאַחַר הַחֲתֻנָּה כְּבָר טְרוּדִים עַל הַמַּחְזָה וְעַל הַפְּלִפְלָה, וְלִכֵּן אִין דְּבַר כְּזֶה לְפִסֵּק הַלְכָה 'מִקְצוֹר' בְּכֻלָּל, אֲבָרְךָ בִּשְׁנֵה הָרֵאשׁוֹנָה מְכַרַח לְלַמַּד אֶצֶל רַב מְפָרְסָם לִירָא שְׂמִים פַּעַם בְּשַׁבּוּעַ הַלְכוֹת טְהֵרַת הַמְשַׁפְּחָה, טוֹר, בֵּית יוֹסֵף וְשִׁלְחָן עֲרוּף הַלְכוֹת נְדָה, וּתְהִלָּה לְאַל, לֹא אֶלְמָן יִשְׂרָאֵל, יֵשׁ בְּכָל עִיר רַב יָרָא שְׂמִים מְמַחָה, שְׁנוֹתָן שְׁעוֹר פַּעַם בְּשַׁבּוּעַ שְׁעָה וְיֹתֵר, וּכְדָאי לְבַטֵּל אֶז הַכֹּל, וְלָרוּץ אֶל הַשְּׁעוֹר, אַחֲרַת — דְּמוּ בְּרֵאשׁוּ. אִין דְּבַר כְּזֶה לְסַמְךָ עַל עֲצָמוּ וְכוּ', אֵלוּ עֲנִינֵי כְּרִיתוֹת, וְזֶה לֹא מִשְׁחָק, עוֹן כְּזֶה יָכוֹל לְפַגֵּעַ בְּיַלְדִים, שְׂיִהִיו נוֹלְדִים בְּעֵלֵי מוּמִין, רַחֲמָנָא לְצִלּוֹ, וְאַז לֹא כְּדָאי כְּבָר לַחֲיוֹת מְרַב מְרִירוֹת שְׂסוּבְלִין כָּל הַחַיִּים.

וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂמֵהִיּוֹם תִּלְךָ פַּעַם בְּשַׁבּוּעַ לְלַמַּד הַלְכוֹת נְדָה אֶצֶל מַגִּיד שְׁעוֹר מְפָרְסָם. וּבְכֻלָּל, אֶפְלוּ אֲבָרְכִים שְׂהַתְּחַתְּנוּ לְפָנַי עֲשׂוֹר שְׁנִים וְיֹתֵר, יֵשׁ פַּעַם בִּשְׁנֵה חֲזָרָה עַל כָּל הַלְכוֹת נְדָה, עַל-יַדֵי רַבָּנִים מְפָרְסָמִים לְיִרְאֵי ה', וְצָרִיכִים לְלַכֵּת אֶז אֶל הַשְּׁעוֹר, כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה דְּבָרִים שְׂשַׁכְּחוּ בְּמִשְׁפַּח הַזְּמַן, וְיֵשׁ בְּכָל פַּעַם שְׂאֵלוֹת וּסְפָקוֹת חֲדָשִׁים, וְאִין זֶה חֲמָרוֹת, זֶה עֲקָרֵי הַלְכוֹת, יְסוּדוֹת גְּדוּלִים בִּיְהוּדוֹת.

מְסַפֵּר עַל הַרֵב הַקְּדוּשׁ רַבֵי אוּרֵי מְסִטְרִלִּיסק זי"ע, שְׂחֲזוֹר עַל הַלְכוֹת נְדָה אֶלְף פְּעָמִים, אִישׁ שְׂרָף וְקְדוּשׁ כְּזֶה הָיָה צָרִיף לְחֲזוֹר הַלְכוֹת נְדָה אֶלְף פְּעָמִים! ? זֶה פֶּלֶא, אֲבָל מוּסַר הַשֶּׁבֶל לְקַטְנֵי הַמַּח וְהַשֶּׁכֶל כְּמִנּוּ הַיּוֹם, שְׂבוּרִים וְרַצוּצִים וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר בְּנֻדָּאי מְכַרְחִים פַּעַם בְּשַׁבּוּעַ לְלַכֵּת אֶל שְׁעוֹר שְׂלוֹמְדִים בּוֹ הַלְכוֹת נְדָה, וּבְכֻלָּתָּהּ זֶה נִהְיָה שְׂמוּרִים מִהַכֹּל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׂלוֹמְךָ...

אָשֶׁר ח' קס"ה בְּנַחֵל שג
ח' קס"ה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ח' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

נָא וְנָא לֹא לְדַחַק אֶת הַשְּׁעָה, הָרִי זֶה לֹא יָבִיא אוֹתְךָ לְשׁוֹם
מְקוֹם, רַק שְׁתִּהְיֶה עֲצָבִי בְּיֹתֵר, כִּי מִי שְׁדוּחַק אֶת הַשְּׁעָה, הַשְּׁעָה
דוֹחַקְתּוֹ, וְנִדְמָה לְאַחַד שְׁנוֹסֵעַ בְּרַפְכָּת וְדוּחַף אֶת הַרַפְכָּת, בְּחֻשְׁבוֹ
שֶׁהַרַפְכָּת תִּסַּע עִכְשָׁו יוֹתֵר מֵהָר... וּמָה קוֹרָה? הוּא שׁוֹבֵר אֶת הַגָּב
שְׁלוֹ... כְּמוֹ-כֵן מִי שְׁדוּחַק אֶת הַשְּׁעָה, אֲשֶׁר רַק נִכְנָס בְּלַחְצִים,
וּמִצְעֵר אֶת עֲצָמוֹ בְּיֹתֵר.

הֵן אַמֶּת, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁכוֹאֵב לְךָ מְאֹד מְאֹד מְכַל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ,
וְאֲנִי מְרַגֵּשׁ אֶת הַצְּעֵר הַגָּדוֹל שְׁלֶךְ, וּמִמֶּשׁ אֲנִי יָכוֹל לִישֵׁן, כִּי אֲנִי
יוֹדֵעַ מֵה עוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפְרִטִי פְרִטִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת רְאֵה
לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, סוּף כָּל סוּף אֲנַחְנוּ יְהוּדִים מְאֲמִינִים בְּנֵי מְאֲמִינִים
שֶׁהַכָּל בְּהַשְּׁגָחָה פְרִטִית, וְכָל צְעֵר וְכָל עֲגָמַת נֶפֶשׁ — הַכָּל בְּחֻשְׁבוֹן
צָדֵק, בְּהַשְּׁגָחָה עֲלִיוֹנָה בְּפְרִטִי פְרִטִיּוֹת, כְּמֵאמָרָם ז"ל (חֵלִין ז'): אֵין
אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְמַטָּה, אֲלֵא אִם-כֵּן מִכְרִיזִין עֲלֵיהֶם מְלַמְעָלָה;
וְאָמְרוּ (יּוֹמָא ל.ת.): אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה שְׁמוּכָן לְחַבְרוֹ, וְאֵין מְלַכּוֹת
נוֹגַעַת בְּמְלַכּוֹת חִבְרָתָהּ אֶפְלוּ כְּמֵלָא נִימָא, וְאָמְרוּ (ירושלמי שְׁבִיעִית):
אֶפְלוּ צְפָרָא קְלִילָא מִבְּלַעְדֵּי שְׁמֵיָא לָא מִתְצַדָּא; אֶפְלוּ צְפוּרָא קְטַנָּה
אֵינָה נִתְפַסֶּט מִבְּלֵי שְׁיִגְזָרוּ עָלֶיהָ מִקְדָּם מְלַמְעָלָה. וְלָכֵן בּוֹדָאֵי כָּל
מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ זֶה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

וְלָכֵן רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, הַרְגֵּל עֲצָמְךָ רַק לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ,
כִּי אֵין עֲצָה אַחֲרָת, אֲלֵא לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה הַבֵּית מְנוּס שְׁלָנוּ.

וְכֵן רוּץ לְחֻדְרֵי תוֹרָה, וְאִם תּוּכַל לְחַדֵּשׁ אֵיזֶה חֲדוּשֵׁי תוֹרָה —
אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי כֹּף אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹתֵרִין, חֵלֵק א', סִימָן
ס"ה): כְּשֶׁאָדָם סוֹבֵל יְסוּרִים, עָלָיו לְסַגֵּר עֵינָיו, וְלְבָרַח רַק אֵלָיו

דש אָשֶׁר ח' קסו בַּנְחֵל

יִתְבַּרְךָ, וְלֹהֲפָלֵל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּכְשֶׁחֲזוֹר מִהַבְּטוּל, יְכוּל לְהִיּוֹת שְׁהִיְסוּרִים יִתְגַּבְּרוּ יוֹתֵר, וְלִכֵּן הַעֲצָה הִיא — לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁין, וְאִם זוֹכֵה לְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים, סִימֵן שְׂזָכָה לְהַגִּיעַ לְבְטוּל אָמֶת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ח' קסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֵר וַיִּגַּשׁ, ח' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ, וְתִרְאֶה אֶת הַנּוֹסִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל אָמַר: "מִרְבְּנוּ ו"ל קַבְּלֵנוּ אֶת הַהִתְחַזְקוֹת". וּבְאֵמֶת לֹא מוֹצְאִים בְּשׁוּם סֵפֶר הַתְּחַזְקוֹת כְּמוֹ שְׁמוֹצְאִים בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, זֶה לֹא אוֹמֵר לְמַעַט בְּשֵׁאֵר סִפְרִים, אֲדַרְבֵּה רְצוֹן רַבְּנוּ ו"ל הִיָּה לְעַבֵּר וּלְטַיֵּל וְלִהְיוֹת בְּכֹל הַסִּפְרִים שְׁבַע עוֹלָם (עֵין שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימֵן כח), אֲלֵא 'הַהִתְחַזְקוֹת' — זֶה מְקַבְּלִים מִסִּפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל. וְלִכֵּן רָאָה לְהִתְמִיד הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְתִתְחִיל קֹדֶם לְלַמֵּד הַרְבֵּה אֶת שִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, שְׁבַתוֹךְ "שִׁיחוֹת-הַר"ן" וְכֵן "חַיֵּי-מוֹהֲרַנְ"ן", וְאַחֲרֵיכֶן תּוּכַל לְלַמֵּד אֶת כָּל הַתּוֹרוֹת הַקְּטָנוֹת בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהֲרַנְ"ן", עַד שֶׁתִּבִּין כְּבָר גַּם אֶת הַתּוֹרוֹת הַגְּדוּלוֹת, וְאֵין זֶה כָּל-כָּף קָשָׁה כְּמוֹ שְׁחוֹשְׁבִים, כִּי כָּל אֶחָד יְכוּל לְהִבִּין בְּהֵן, וּבְכַרְטִיּוֹת "סִפְרֵי-הַמְּדוּת", רְצָה רַבְּנוּ ו"ל שְׁיִהְיֶה שְׁגוּר עַל לְשׁוֹנְנוּ בְּעַל-פִּה, וְאָמַר, שֶׁהַסֵּפֶר הַזֶּה עָשָׂה אוֹתוֹ לִיהוּדִי, הֵינּוּ עַל-יְדֵי שְׁקִים כָּל מֵה שְׁנֹאמַר שָׁם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ...

אָשׁר ח' קסז — ח' קסח בַּנְחָל שֶׁה
ח' קסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ח' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאִיתִי אֶת אֲשֶׁר פְּתַבְתָּ וְכוּ'. מָה אִמַּר לְךָ! אֲנִי אוֹחֵז אַחֲרֵת
לְגַמְרִי. רְאֵה מַה שְׁרַשְׁ"י הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר (עֵין רַשְׁ"י דְּבָרִים י', פָּסוּק ז'),
שְׁקֵשָׁה לוֹ מַה שְּׁאָמְרוּ (בַּמִּדְבָּר יד, ד): נִתְּנָה רֹאשׁ לְפָרֵשׁ מִמֶּנּוּ כִּיּוֹם
שְׁעָשׂוּ בוֹ אֶת הָעֶגְלָה, עֵין שָׁם; הֵינּוּ תַכְף־וּמְיָד כְּשֶׁרַק מִתְאַסְּפִים
וְרוֹצִים לְנַתֵּק עֲצָמָם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ מְאִיזוֹ סִבָּה שְׁרַק לֹא תִהְיֶה — זֶה
עֲשִׂית הָעֶגְלָה. וְצַדִּיקִים מִתְדַּמִּים לְקוֹנָם, וְלִכֵּן תַכְף־וּמְיָד כְּשֶׁחַבּוּרָה
שְׁהִיו תְּלַמִּידִים שֶׁל צַדִּיק אוֹ חֶכֶם שֶׁהוּא הֵיךְ מוֹרֵם אוֹ מְדַרְיָכֶם אוֹ
מְנַהֲיָגָם, וְרוֹצִים לְפָרֵשׁ מִמֶּנּוּ, זֶה כָּבֵר עֲשִׂית הָעֶגְלָה, וְזֶה עוֹן חַמּוּר
מְאֹד.

וְלִכֵּן כַּלֵּךְ מִחַבּוּרַת רְשָׁעִים כְּאֵלוֹ, אֵינִי רוֹאֶה אֶת זֶה בְּעֵין טוֹבָה,
כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (סִנְהֶדְרִין ק:): הַחוֹלֵק עַל רַבּוֹ כְּחוֹלֵק עַל
הַשָּׂכִינָה. וְאָמְרוּ (עֵין בְּבֵא קָמָא צב.): בּוֹרֵר שְׁשִׁיתָ מִמֶּנּוּ מִים, אֵל תִּזְרַק
בוֹ אֶבֶן. וְלִכֵּן כַּלֵּךְ לְךָ מְאִינְשֵׁי דְלָא מְעַלִּי כְּאֵלוֹ, שְׁלֹא תַעֲנֶשׁ, חַס
וְשְׁלוֹם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וּמְצַפֶּה שְׁתַּצִּית...
ח' קסח.

ח' קסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ח' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יְגִיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל הַבְּחוּר הַיָּקָר לִי
מְאֹד, הַרוֹצֵה לְהֵאִיר נַפְשׁוֹ בְּאוֹר הָאוֹרוֹת, צַח הַצַּחְצָחוֹת שֶׁל הַנַּחַל
נוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לַנְכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, אֲשֶׁר בּוֹ אַתָּה שׁוֹפֵךְ אֶת מְרִירוֹת לִבְךָ וְכו', מִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בַּפְּגָם הַבְּרִית וְכו'.

וְהִנֵּה לְצֵאת מִזֶּה אֵי אֶפְשֶׁר, אֲלֵא עַל-יְדֵי תַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וַיִּצְעַק הַרְבֵּה לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ, וַיִּבְקֶשׁ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים עַל נַפְשׁוֹ, וְאִף שִׁיְהִיָּה לָךְ מְאֹד מְאֹד קִשָּׁה, כִּי הַחֲטָא הַזֶּה מְכַנִּים כְּפִירָה בְּאָדָם, וַיְהִיָּה נִדְמָה לָךְ שְׂאִין מִי שִׁיעֲנָה לָךְ וְכו', עִם כָּל זֹאת זֶה הַנְּסִיּוֹן הַכִּי קִשָּׁה, עַד שִׁיְהִיָּה בְּרוּר לוֹ שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵעַ אֶת תַּפְלָתוֹ.

וְהַעֲצָה הַשְּׂנִיָּה — לְגַרֵם הַרְבֵּה מִשְׂנִיּוֹת, וְאִם תִּזְכֶּה לְסִיִּים ח"י פְּרָקִים מִשְׂנִיּוֹת בְּכָל יוֹם, אֵין תִּקּוּן יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, וְתִהְיֶה חִזּוֹק בְּזֶה מְאֹד, וְכֵן תֹּאמַר בְּאַמִּירָה בְּעֵלְמָא אֶת כָּל הַש"ס, הֵינּוּ לְהַתְּחִיל מִהַתְּחִלַת בְּרָכוֹת, וְתֹאמַר דָּף אַחַר דָּף רַק גְּמָרָא, וְאֵל תִּסְתַּכַּל מִה שְׂאַחֲרִים אוֹמְרִים עַל זֶה, אִף אֶחָד אֵינוֹ יוֹדֵעַ מָה עוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאִיךָ שְׂאַתָּה מְסַתֵּף וּמְצַטְעֵר וּמְתַיִסֵר עַל-יְדֵי חֲטָא וְעוֹן שֶׁל הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, שְׂזוֹ מַחְלָה שֶׁל שְׂגָעוֹן מִמֶּשׁ, שֶׁהַכֶּרֶחַ לוֹ לְהוֹצִיא בְּכָל פַּעַם זֶרַע לְבִטְלָה. אֲנִי כְּבָר לֹא מְדַבֵּר מִהָאֶסוּר הַחֲמוּר, עַד שְׂאַמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נִדָּה יג.), שְׂחַיִב מִיתָה, וְכֹאֲלוֹ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה וְכו', עֵינֵי שָׁם; וְהַעֲקָר שֶׁהוּא רוֹצֵחַ, כִּי רוֹצֵחַ אֶת יְלָדוֹ, אֲשֶׁר מִכָּל טַפָּה יְכוֹל לְהַבְרִיא וְלָד, וְעַל-יְדֵי שֶׁהוֹצִיאָה לְבִטְלָה, הוּא רוֹצֵחַ, רַחֲמָנָא לְצַלּוֹן, כְּבָר לֹא מְדַבְּרִים מִזֶּה, אֲלֵא שֶׁהַחֲטָא הַזֶּה פֶּשׁוּט מְשַׁגֵּעַ אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לו'), שֶׁהַרוֹפְאִים אוֹמְרִים, שֶׁרְפוּאָתוֹ הַסְּרוּס, עֵינֵי שָׁם; כִּי מִי שֶׁחֲטָא בַּחֲטָא הַזֶּה, הוּא נֶעֱשֶׂה מְשַׁגֵּעַ מִמֶּשׁ, וּבְכַפְרָטִיּוֹת שֶׁהַחֲטָא הַזֶּה מְכַנִּים בְּאָדָם גְּדֵלוֹת וַיִּשׁוּת לְהִיּוֹת רַב וְרַבִּי וּמְנַהֵיג וְכו', וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ שֶׁלְמַעַלָּה צוֹחֲקִים מִמֶּנּוּ... הוּי נוֹאֵף... אֵין לָךְ כְּבָר מִה לְרַצּוֹת וּלְבַקֵּשׁ — רַק כְּבוֹד וַיִּשׁוּת, לְהִיּוֹת מְנַהֵיג... הָאֵם אֵינְךָ מִתְּבַיֵּשׁ! אֲשֶׁרִי מִי שְׂאֵינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל!

עָלֶיךָ לְדַעַת, שֶׁמִּכָּל חֲשָׁד יְכוּלִים לְצֵאת וְכו', עַל-יְדֵי רַבֵּנוּ ז"ל

אֲשֶׁר ח' קסט בְּנַחֵל שז

דיקא, פי הוא נשְׁלַח אֶל זֶה הָעוֹלָם לְתַקֵּן אֶת כָּל הַנְּשֻׁמוֹת הַפְּגוּמוֹת וְהַנְּפוּלוֹת וְכוּ' וְכוּ', רק בְּתַנְאֵי שְׂיֵהֵי מִפִּיר אֶת מְקוֹמוֹ, שְׁלֵא יִהְיֶה עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה זְמֵרִי, וּמִבְּקֵשׁ שְׁכָר כְּפִנְחָס, כְּאֲשֶׁר נִהוּג הַיּוֹם, שְׁהַצְדִּיק מוֹצִיא נְשֻׁמוֹת מֵהַבּוֹץ וְהַלְכֵלוֹף וְהַטְּנוֹף וְהַצּוֹאֶה וְכוּ' שֶׁל פְּגָם הַבְּרִית, שְׁנֻגְעֵלוּ בְּזֶה יָמִים וְשָׁנִים מִימֵי נְעוּרֵיהֶם וְכוּ', וְהַצְדִּיק רוֹחֵץ אֶת הַנְּשֻׁמָּה הַמְּלַכְלָקֶת, וּמִלְבִּישָׁהּ בְּלִבוּשֵׁים יְפִים שֶׁל תּוֹרָה וּתְפִלָּה, וּלְבִסּוֹף הָאָדָם הַזֶּה יוֹצֵא וְחוֹלֵק עַל הַצְדִּיק, וּמַחְצִיף פְּנֵיו נִגְדּוֹ וְכוּ', אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, אוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה, וְעוֹד שׁוֹפֵט אֶת שׁוֹפְטָיו, וְאוֹמֵר מוֹסֵר לְרַבּוֹ... וּמִסְכֵּן, שְׂיֵשׁ לוֹ קֶטְנֵי מַח, שְׂרָצִים אַחֲרָיו, בְּשַׁעֲהַ שְׂאֵינָם תּוֹפְסִים, שְׁהֵם רָצִים מִסְכָּנִים אַחַר נוֹאֵף... כִּי מִי שְׁחוֹלֵק עַל רַבּוֹ, בְּיָדוּעַ שְׁעֵבֵר עֲבָרָה, וּבְיָדוּעַ שְׂאֵין לוֹ יִרְאֵת שְׂמִים.

וְלִכֵּן תִּזְהַר מִדְּבָרִים אֵלּוּ, רְאֵה לְהִיּוֹת מִפִּיר אֶת מְקוֹמְךָ... וְתִתְמַיד בְּתְפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, וְתִרְכָּה בְּשִׁקְיָה רַבָּה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר רַק זֶה מֵהַ שְׂיֵצִיל אוֹתְךָ מֵהַחֲשֵׁךְ וְהַלְכֵלוֹף שְׁנֻפְלָתָּ בּוֹ, וְרַק שְׂמֵר עֲצֻמְךָ מִכָּל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת וְהַבְּלִים הַמְּטַעִים אֶת הָאָדָם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ח' קסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי לְסֵדֵר וַיִּגַּשׁ, ח' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (פְּסָחִים קִיג): הִרְחַמְנִין חַיֵּיהֶם אֵינָם חַיִּים. צְרִיכִים לְדַעַת אֵיךְ לְהַתְּנֵהג עִם הִרְחַמְנוֹת, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ וַיִּל (לְקוּטִי-מִהַרְ"ן, חֵלֵק ב', סִימָן ז'), שְׁלֵתִינוּק בֵּין ד' יָמִים אֲסוּר לְתַן מֵאֲכָל גְּדוֹל, כִּי יִחַנֵּק, וְלִהְפּוֹף — לְגְדוֹל, אִם יִתְּנוּ לוֹ מֵאֲכָל שֶׁל קֶטֶן — יָמוֹת מִרְעֵב; הֵרִי שְׂצָרִיכִים לְדַעַת אֵיךְ לְהַתְּנֵהג עִם הִרְחַמְנוֹת, כִּי עַל-פִּי-רַב מִי שְׂמַרְחָם יוֹתֵר מִדְּאֵי עַל הַזּוּלָת, לְבִסּוֹף

שח אָשֶׁר ח' קע בַּנְחַל

הוא נִשְׁכַּר לְגַמְרֵי, וְאֵין לוֹ יוֹם וְאֵין לוֹ לַיְלָה, תְּמִיד דּוֹאָג עַל הַזּוּלָּת, וְאֵין לוֹ רְגַע פְּנָאִי בְּעִבּוּר עֲצָמוֹ. וְלִכֵּן רָאָה לְשָׁקֵל כָּל דְּבַר קֶדֶם שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה, וְתַבְדִּיק הֵיטֵב וְכוּ' וְכוּ'.

אָנִי מְקַנְהָה שְׁתַּבִּינ דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר.

הַהֲכָרַח לְקַצֵּר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָה...

ח' קע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר וַיְגִשׁ, ח' טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה גִיעֵנו וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

בְּשִׁבְתְּ זֶה הָיָה עֵקֶר הַדְּבַר עַל מַעְלַת הַתְּפִלָּה וְהַהֲתַבּוּדוֹת, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב מִזֶּה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמַרְגִּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

מָה אָמַר לָךְ! זֶה הַמַּתָּנָה הַכִּי יָפָה שְׁקַבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל, שְׂאָדָם יוֹדֵעַ אֵל מִי לְפָנוֹת בְּעַת צָרָה, אוֹ סֵתֶם שְׁתַּמִּיד יְהִיָּה בְּקִשְׁר עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי תְּפִלָּה וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵינוּ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַרְגִּיל עֲצָמוֹ לְהַגִּיעַ לְהַנְהִיגָה הַיְפָה הַזֶּה שֶׁל שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ.

הַעֲקָר תְּהִיָּה חֲזַק בְּכָל זֶה, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים גְּלוּיִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רַק רָאָה לְהַחְזִיק מִעֲמֵד, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, יְהִיָּה אִיךְ שְׂיִהְיָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָה...

אָשׁר ח' קעא בַּנְחַל שט
ח' קעא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת הַיְתַשְׁמִי"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, שׁוֹתֵה מִיָּמֵי הַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוּ
יְאִיר.

אֵת מַכְתָּבְךָ לְנִכוּן קַבְלָתִי, וּבְכֹל פַּעַם כְּשֶׁאֲנִי קוֹרֵא מִכְתָּב אֶחָד
מִמֶּךָ, נִכְנָסֶת בִּי שְׂמִיחָה גְּדוֹלָה, שֶׁאֲנִי רוֹאֶה אִיךָ שׂמֵחַ בְּלוֹלִים כְּאֵלֶּה
אִתָּה זוֹכָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמִים;
כִּי כְּשֶׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם כָּל מִיָּנֵי יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת,
חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים וְכוּ' וְכוּ', וּמְחַלְשִׁים אֶת רְצוֹנוֹ לְגַמְרִי, וְהַכֵּל הוֹלֵךְ
לוֹ כְּנִגְדֵי וְכוּ' וְכוּ', וְעַם כָּל זֹאת הוּא מְחֻזָּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכֹל מִיָּנֵי
אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְחוֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמְכִירוֹ יִתְבָּרַךְ מִכָּל פָּרֵט וּפָרֵט
מִפָּרֵטֵי הַבְּרִיאָה, זֶה עֵקֶר מַעֲלַת הָאָדָם בְּשָׂמִים יוֹתֵר מִכָּל הַנְּבִרָאִים.
כִּי הָאָדָם נִבְרָא בְּקוֹמָה זְקוּפָה, כְּדֵי שְׂיֻכַּל לְהַעֲלוֹת וּלְהַגְבִּיֵה אֶת כָּל
הַבְּרִיאָה כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְזֶה עֵקֶר מַעֲלָתוֹ עַל כָּל הַנְּבִרָאִים.

עַל-כֵּן רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאַל
תִּנְיַח אֶת הָעֲצָלוּת וְהָעֲצָבוּת לְהַפִּיל אוֹתְךָ. וְאַף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁקָּשָׁה
לְךָ מְאֹד מְכֹל הַבְּחִינּוֹת, וּבְכֹל יוֹם בָּא עָלֶיךָ מִשְׁבַּר חֲדָשׁ, תִּתְאַמֵּן לִי
שֶׁהַכֵּל בְּשִׁבְלֵי הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן מְלַמְעֵלָה, שְׂרוּצִים לְרֵאוֹת אִיךָ תִּזְכֶּה
לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִכָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

עַל-כֵּן רְאֵה לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֲלֻקְנוּ, שֶׁזְּכִינוּ "אֲשֶׁר
בַּנְּחַל" שֶׁם חֲלֻקְנוּ וְגוֹרְלָנוּ, וְאֲנִי יוֹדֵעִים מְרַבִּי אֶמֶת כְּזֶה, הַמְּחִיָּה
וּמְחֻזָּק אוֹתָנוּ, וּמְכַנִּים בָּנוּ בְּטַחֲחוֹן וְחֻזְקוֹ עֲצוּם, שֶׁבְּזֶה בְּעֲצָמוֹ צְרִיכִים
לְחֻזַּק אֶת עֲצָמוֹ וּלְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמוֹ.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עַל כָּל אֶחָד עוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם מַה שֶׁעוֹבֵר, וְאִין
אָדָם נָקִי מֵאִיזָה מִשְׁבַּר בְּכֹל יוֹם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן.
חֶלֶק ב', סִימָן עז), שֶׁעַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר בְּכֹל יוֹם מַה שֶׁעוֹבֵר, וּמִי
שֶׁגְּדוֹל בְּיוֹתֵר — עָלָיו עוֹבֵר יוֹתֵר, כְּמוֹ שֶׁפִּתּוּב (קַהֲלַת א): "יִוְסִיף

שי אָשׁר ח' קעא בַּנְחַל

דַּעַת יוֹסִיף מְכָאוֹב, וּמָה הֵם עוֹשִׂים לְהִתְחַזֵּק בְּלִי רַבְנוּ ו'... לֹא הָלַא
 רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ אֶת הַמַּעֲמָד וּמַצֵּב שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד,
 וּמָה שְׂעוּבָר עָלָיו. וּמִי שְׂזוּכָה לִידַע מְלֻמוּדִים כְּאֵלוֹ, כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ
 כָּבָר חַיִּים אַחֲרִים לְגַמְרִי, וְאֵינוֹ מְתַאֲכֹז מֵהַחַיִּים כָּלֵל, וְשׁוּם בְּרִיָּה
 לֹא תוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ. אֲדַרְבֶּה, מִכָּל מָה שְׁנִשְׁבֵּר, הוּא בָּא אֵלָיו
 יְתַבְרֵךְ, וּבוֹכָה וּמְבַכָּה שְׂמִים וְאָרֶץ שְׂיִמְחַל לוֹ, וַיִּזְכֶּה לְחִזּוֹר
 וּלְהִתְקַרֵּב אֵלָיו. אֲשֶׁר בְּאַמֶּת, רַק בְּשִׁבִיל זֶה עוֹבֵר עַל הָאָדָם מָה
 שְׂעוּבָר — כְּדִי שְׂיִזְכֶּה לְלֵב נִשְׁבֵּר, וְאִזּוּ הוּא כְּלִי רְאוּי לְקַבֵּל בּוֹ
 הָאֵרֶת הַשְּׂכִינָה; כִּי מִדַּת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵינָה כְּמִדַּת בְּשׂוֹר וְדָם,
 בְּשׂוֹר וְדָם אֵינוֹ מְשַׁתְּמֵשׁ בְּכֻלָּם שְׂבוּרִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 מְשַׁתְּמֵשׁ רַק בְּכֻלָּם שְׂבוּרִים, כְּמוֹ שְׂכָתוּב (תְּהִלִּים נא, ט): "לֵב נִשְׁבֵּר
 וְנִדְכָּה אֱלֹקִים לֹא תִבְזֶה", כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵינוֹ מְבִישׁ וּמְרַחֵק
 מִי שְׂיֵשׁ לוֹ לֵב נִשְׁבֵּר.

וְהִנֵּה מוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְנוּ ו' ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לַד),
 שְׂעַקֵר הַשְּׁלֵמוֹת — שְׂיִהְיֶה מְקַשֵּׁר הַפֶּה וְהַלֵּב יַחַד, שֶׁהֵם בְּחִינַת
 יו"ד וּא"ו, הַפֶּה נִקְרָא יו"ד וְהַלֵּב נִקְרָא וּא"ו, וְזֶה עֶקֶר הַשְּׁלֵמוֹת,
 שְׂאָדָם יִזְכֶּה שְׂפִיו וְלִבּוֹ יִהְיוּ שְׂוִים, וַיִּקְשֵׁר פִּיו וְלִבּוֹ אֶל הַנִּקְדָּה
 הַשְּׂיִכָּת בַּעַת הַזֹּאת. וְזוֹ כְּוִנַּת ל"ב נִשְׁבֵּר, אִם שׁוֹבְרִים אֶת הַלֵּב
 לְחֻצֵי, יוֹצֵא מִזֶּה יו"ד וּא"ו, כִּי זֶה עֶקֶר הַשְּׁלֵמוֹת — לְזִכּוֹת לְזֶה
 שְׂשׁוֹבְרִים אֶת הַלֵּב לְפָנָיו יְתַבְרֵךְ, וְאִזּוּ פִיו וְלִבּוֹ שְׂוִים, וַיְכוּל לְדַבֵּר
 עִמּוֹ יְתַבְרֵךְ בְּאַמֶּת. וְכֵן הַדְּבָר בְּהִתְקַרְבוֹת לְצַדִּיק הָאֱמֶת, הַצַּדִּיק הוּא
 יו"ד וַיִּשְׂרָאֵל הֵם וּא"ו, וְאִי אֶפְשָׁר לְזִכּוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק, כִּי
 אִם כְּשִׂישׁ לוֹ לֵב נִשְׁבֵּר, כִּי עִם יִשׁוֹת וְגִאוֹת בְּשׁוּם אֶפֶן לֹא יוּכַל
 לְקַבֵּל מִזֶּה הַצַּדִּיק. וְעַל כֵּן כְּשֶׁהָאָדָם שׁוֹבֵר אֶת הַל"ב, יוֹצֵא מִזֶּה
 יו"ד וּא"ו, וְאִזּוּ לֹא תִבְזֶה, מִתְּבַטְּלִים מִמֶּנּוּ הַחֲרָפוֹת וּבְזִיוּנוֹת, שְׂאִין
 לוֹ כְּבָר שׁוּם בְּזִיוּנוֹת — הֵן מַעֲצָמוֹ שְׂאִינוֹ מְתַבִּישׁ מַעֲצָמוֹ, כִּי
 לְפַעְמִים הָאָדָם נִשְׁבֵּר מַעֲצָמוֹ, שְׂתַמִּיד מְבַזֶּה אֶת עַצְמוֹ — "אִיךָ
 הֵייתִי בְּטָלָן, וְגִרְמַתִּי לְעַצְמִי הִפְסַד וְכִשְׁלוֹן כְּזֶה", וַיִּסּוּרֵי הַמַּצְפּוֹן
 הַדְּרָסִים אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְהֵן שְׂאִינוֹ מְתַבִּישׁ מְאַחֲרִים כָּלֵל, כִּי הֵם
 אֵינָם יְכוּלִים לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ בְּשׁוּם אֶפֶן שְׂבַעוּלָם, וְלֹא יְכוּלִים לְהַכְנִיס

אָשׁר ח' קעב בנחל שיא

בו שום רגשנות, פי אינו מתרגש משום דבר, רק צוחק מהכל. אשרי מי שעובר את זה העולם, על-ידי הלמוד הזה, ואז לרב טוב הגנוז והצפון יזכה.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

אקנה להקדוש-ברוך-הוא, אם יתן את החיים, שאזכה להיות בשבת שירה בעיר טבריה, ואז נתראה פנים אל פנים.

ח' קעב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, עשרה בטבת ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני שמח, שגם את התחלת לדבר עם אחרים מרבנו ו"ל, אשר אין למעלה מזה.

פי באמת הלמוד של רבנו ו"ל, הוא למוד של סבלנות עמקה התלויה באמונה פשוטה, כל מה שהאדם מאמין יותר בו יתברך, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, יותר נכנסת בו מדת הסבלנות, ויש לו סבלנות — הן בפית מאנשי הבית, והן בחוץ מאנשי העולם.

על-ידי אמונה פשוטה בו יתברך, שאדם מאמין שאין בלעדיו יתברך כלל, על-ידי-זה נכנס בגדלות המחין, ואינו מסתפל על שום ברך שעולם שתעצבן אותו, או תכעיס אותו, או שתכניס אותו באילו יסורי מצפון או באיזו רגשנות. פי המאמין האמתי בו יתברך, אינו מתבלבל משום דבר כלל, פי מרב הדבקות בו יתברך, אינו מניח ששום בעיה — הן של עצמו והן של אחר תגש אליו, פי תכף-ומיד נכלל בו יתברך, ואז לא יכולים להתאחז בו שום עצבנות ורגשנות, וכן אינו מתאכזב משום ברך שעולם.

שיב אשר ח' קעג בנחל

על-פן ראי להכניס את עצמך במדת האמונה, אשר אין ערך אליה. ורבנו ו"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן לח) שהוא הדבור הנקרא ים, בסוד (קהלת א, ז): "כל הנחלים הולכים אל הים", פי הים הוא המלכות, שהוא הדבור, שהוא האמונה; פי עקר שלמות האמונה — כשאדם זוכה להוציאה מפיו דיקא, כמו שכתוב (תהלים פט): "אודיע אמונתך בפיי", פי צריכים להוציא את האמונה מפיו דיקא, וזוהו שאדם מוציא מפיו את האמונה, ומדבר — הן עם עצמו וחוזר עליה, וכן חוזר עם בני הבית דבורי אמונה, וכן עם השכנים והחברים והסביבה, על-ידי-זה כלם נתבטלים אליו, פי כל הנחלים הולכים אל הים.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכי לצית אותי בזה, לחזק עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל ייסרו אותך יסורי המצפון, וגם אל תהיי שכרירית בבית, ותמיד תצחקי מהכל, ותשמחי ותבדחי את בעלך והילדים, ואזי כל החיים שלך ישתנו לגמרי.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ח' קעג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, עשרה בטבת ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער לשמע את כל מה שעובר עליך. אך בחסדו יתברך, אני מוצא גם במכתבך נחמה גדולה, איך שאת זוכה לנחם את עצמך, והעקר — לנחם את אחרים, אשר אין עוד דבר גדול מזה. ובפרט בדורותינו אלו, ובפרט אחר השואה האימה הזו שעברה על עם ישראל, ובפרטיות השואה שהיתה בארץ ישראל, שהעבירו על הדת רבבות נשמות ישראל וכו' וכו', אשר זה בעצמו גרם הדרדרות אימה בכלליות ובפרטיות ובפרטי פרטיות. ועל-פן אשרי מי שעוזר בעתים הללו לנשמות

אָשׁר ח' קעד בנחל שיג

ישראל, לחזקם ולעודדם ולדבר על לבם דברי נחומים, ומעלתו גדולה מאד בשמים...

עליך לדעת, כי אין עוד מצנה יותר גדולה מזו במצנת הצדקה והחסד — לעזר לחולים ולאנשים אמללים וגלמודים, וזה מאד מאד חשוב בשמים, כי אלו האנשים הנשברים והנדפאים, הם כליו תברך, שהקדוש־ברוך־הוא שורה ביניהם. ועל־כן אשרי מי שיתן יד וכתף לעזר להם.

הקדוש־ברוך־הוא יעזר לך בכריאות השלמה, שתזכי להמשיך לעשות צדקה וחסד עם עניים אמללים, ולעזר לכל מיני שבורים, כי למעלה בשמים יש היכל, שהוא רק לאלו הזוכים לעזר לשבורים ונדפאים ורחוקים, ומתענגים בערבות נעימות זיו ידידות חיות אלקותו ותברך.

הקדוש־ברוך־הוא יעזר לך, שגם את תזכי להפגס בהיכל הזה מצד מעשיך ופעלותיך הטובים.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

פה תקבלי רצוף כמה קונטרסים תדשים, למען תוכלי להחיות את עצמך בהם.

ח' קעד.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר ויחי, עשרה בטבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי בצרוף עם הפדיון נפש, והקדוש־ברוך־הוא יעזר, ויקבל את תפילתי לרחמים ולרצון, שאתפלל עליכם בעת חצות, וימתקו מכם כל הדינים, ונזכה לעשות פדיון על־ידי פל"א עליו"ן.

שיד אָשׁר ח' קעד בַּנְחַל

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי הַנְּגִינָה הִיא הַמְדַרְגָּה הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי הוּא קוֹל
בְּלֹא דַבּוּר, הֵינּוּ הַמְשַׁכֵּת הָאוֹר אֵין סוּף בְּלֹא כְּלַיִם, וְהַדַּבּוּר זֶה כְּבָר
הַכְּלַיִם, שְׁבוּ מִתְלַבֵּשׁ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. וְעַל-כֵּן הַנְּבִיאִים, בְּשִׁעָה
שָׂרְצוּ לְהַמְשִׁיף עֲלֵיהֶם נְבוּאָה, הָיוּ מְנַגְּנִים נְגוּנִים בְּלִי דַבּוּרִים, רַק
הָיוּ מְסַלְּסְלִים בְּסִלְסוּלִים כְּפִי הַשְּׁמוֹת וְהַיְחוּדִים שֶׁהָיוּ בְּקַבְּלָה אֲצֵלָם
מִרְבֵּם שְׁלֵמָדָם נְבוּאָה. וְאַחַר-כֵּן בָּבוֹא עֲלֵיהֶם רוּחַ הַנְּבוּאָה, הִלְבִּישׁוּ
אֶת הַקּוֹל וְהַסְּלִסּוּל בְּתוֹךְ דַּבּוּרִים, שֶׁהֵם הַכְּלַיִם, וּבָהֶם שָׁפְכוּ אֶת
נַפְשָׁם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ. וְזֶה סוּד קוֹל הַמְשׁוֹרְרִים וְהַפִּיטְנִים הַגְּדוֹלִים,
שֶׁקָּמוּ בְּעַם יִשְׂרָאֵל מִדוֹר דוֹר, וְזָכוּ לְדַבֵּק אֶת עֲצָמָם בּוֹ יִתְבַּרֵךְ
בְּדַבְּקוֹת אֲמֵת, וְהַמְשִׁיכוּ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזֶה הָעוֹלָם, עַל-יְדֵי
הַפִּיטְטִים וְהַנְּגוּנִים שְׁלֵהֶם.

עַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לֹא לֵהִיּוֹת בְּטֶלֶן כָּלָל, רַק תִּזְהַר
לְלַקֵּת בְּכָל יוֹם לְמַקְנָה וְלְטַבֵּל, וּכְשֶׁם שְׁגוּפָף טוֹבֵל אֲזוּ בְּמַקְנָה
דִּלְתַתָּא, כְּמוֹ-כֵן נְטַבְּלַת אֲזוּ נִשְׁמַתָּךְ בְּמַקְנָה הָעֲלִיוֹנָה, כִּי זֶה מְכַוֵּן
לְזֶה, כְּשֶׁאָדָם טוֹבֵל בְּגוּפוֹ בְּמַקְנָה מֵיִם, אֲזִי נִשְׁמַתוֹ נְטַבְּלַת לְמַעְלָה
בְּאֵשׁ, וּבְזֶה מִתְחַבְּרִים אֵשׁ וּמֵיִם יַחַד, וְנִעֲשֶׂה שְׁמַיִם. וְעַל-כֵּן אָדָם
הַרְגִיל בְּטַבִּילַת מַקְנָה נִקְרָא אִישׁ שְׁמַיִמִי, שְׁקוֹרִים אֲ הֵימְעַלְדִּינְגֵעַר
מְעַנְטֵשׁ. אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכֶה לְטַבֵּל בְּכָל יוֹם בְּמַקְנָה, אֲשֶׁר מוֹהֲרֵנִי ת"ו
הַבְּטִיחַ, שְׁמִי שְׁיִהְיֶה חֲזָק בְּטַבִּילַת מַקְנָה בְּכָל יוֹם, יֵשׁ לוֹ תִקְוָה
לְתַקֵּן הַכֹּל.

וּבְכַפְרֵט אַתָּה, שְׂאֵתָה זוֹכֶה לְחַבֵּר נְגוּנִים חֲדָשִׁים וּפִיטְטִים
נִפְלְאִים עַל דְּרָךְ הַלְמוּדִים שְׁלוּמְדִים בְּ"הֵיכַל-הַקְּדוֹשׁ", אַתָּה צְרִיף
לְהַזְהֵר מְאֹד לִילֵךְ לְמַקְנָה בְּכָל יוֹם, וְכֵן רְאֵה לְחַדֵּשׁ נְגוּנִים, שִׁירִים
וְזַמִּירוֹת חֲדָשִׁים, וְלִשְׁלֹב בָּהֶם הֵיכַל-הַקְּדוֹשׁ, קְדוֹשׁ קְדָשִׁים, אֲשֶׁר בּוֹ
לוּמְדִים הַלְמוּדִים שֶׁל יְחִוּדָא עֲלָאָה וְיְחִוּדָא תַתָּאָה, מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין
וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין בְּפִשְׁטוֹת כְּזוֹ, עַד שְׁאַפְלוּ קְטָנֵי קְטָנִים יְכוֹלִים
לְהַרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּעֵינֵי הַבָּשָׂר מִמֶּשׁ, וְכֵן לְעוֹרֵר
וּלְחַזֵּק עַל סִדְרֵ-דְרָךְ-הַלְמוּד, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְכֵן עַל תְּפִלָּה
וְהַתְּבוֹדָדוֹת וְעַל עוֹד מִדּוֹת טוֹבוֹת וְיִקְרוֹת, כְּמוֹ: שְׁמַחָה, קְדָשַׁת

אָשֶׁר ח' קעה בַּנְחַל שטו

הַדְּבֹר, וְשִׁמְרָה מִכַּעַס, וְאַרְךָ אַפִּים, וְשִׁמְרַת הַעֵינַיִם, וְקִדְשַׁת
הַמַּחְשְׁבָה וְכו' וְכו'.

עֲלִיד לְדַעַת, כִּי הַנְּגוּנִים שֶׁשָּׂרוּ וְנָגְנוּ נִשְׁמֹת יִשְׂרָאֵל מִזֶּה דוֹרוֹת
וְדוֹרֵי דוֹרוֹת, מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה, קָהְלָה וְקָהְלָה, עִיר וְעִיר, מְדִינָה
וּמְדִינָה, כָּל אַחַת כְּפִי הַנִּסְחָא שְׁלָה, וְכֹלָם שָׂרוּ וְנָגְנוּ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ
בְּכֹסוּפִים עֲצוּמִים לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבַּרְךָ. וְעִכְשָׁו בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים
בָּאוּ זָרִים וְחִלְלוּהָ, שֶׁהָעֲרֹב־רַב, יִמַּח שְׁמֵם וְזִכְרָם, בָּאוּ וְלָקְחוּ אוֹתָם
הַנְּגוּנִים, וְטָמְאוּ אוֹתָם בְּכָל מִיַּי טָמְאוֹת, שֶׁהִלְבִּישׁוּ בְּזָה כָּל מִיַּי נְבוּל
פָּה וְלִשׁוֹנוֹת שֶׁל עֲלָגִים, וְחֲרוּפִים וְגִדּוּפִים כְּלָפִי מַעְלָה, וּבְזָה
מִטְמָאִים אֶת הַנֶּעֱר וְאֶת הַמּוֹן עִם, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים. וְעַל־כֵּן עֲלִיד
לְהַזְדַּרֵּז לְחַבֵּר פִּיּוּטִים חֲדָשִׁים עַל הַדָּרָךְ גְּלוּי אֱלֻקוֹת הַנְּלֻמָּד אֲצֻלְנוּ,
וְתַגְלָה וְתַפְרָסֵם אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל, וְתַלְבִּישׁ אוֹתָם בְּאוֹתָם הַנְּגוּנִים
וְהַשִּׁירִים שֶׁהַמּוֹן הָעַם שָׁרִים וּמְנַגְּנִים, כִּי מִנִּיה וּבִיָּה אֲבָא לְזִיל בֵּיה
נִרְגָּא, עֲלִינוּ לְהַפְגִּס בְּתוֹךְ הַצְּנוּר הָרַע שְׁלָהֶם, וְלַעֲלוֹת אֶת כָּל הַנִּשְׁמֹת
שֶׁנִּפְלוּ וְנִלְכְּדוּ שָׁם. כִּי רַבְּנוּ ז"ל גְּלָה לָנוּ, שִׁישׁ נְגוּנִים כְּאֵלוּ, שִׁירֵי
הָאֱמוּנָה, אֲשֶׁר יְכוּלִים לְהַפְגִּס עִמָּהֶם אֲפֵלוּ בְּתוֹךְ הַחֲלָל הַפְּנוּי,
וְלִהְיוּצִיא מִשָּׁם הַנִּשְׁמֹת שֶׁנִּשְׁקָעוּ וְנִטְבְּעוּ שָׁם, וּבּוֹדָאֵי הֵם הַשִּׁירִים
הַחֲדָשִׁים, שִׁירֵי "הֵיכַל־הַקֹּדֶשׁ" עַל־פִּי הַהַקְדָּמוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא לְצִיַּת אוֹתִי, וְתַחֲבַר שִׁירִים חֲדָשִׁים, וְהַכֵּל עַל קֶטֶב
הַתַּגְּלוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְגְלוּי הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים שֶׁבְּכָל דוֹר וְדוֹר.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ח' קעה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיְחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת, יוֹם הַלּוּלָא דְמוֹהֲרֵנָּה ת'
ז"ל ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַקָּרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הֵיכַל־הַקֹּדֶשׁ" דֵּי בְּכָל
אֲתֵר וְאֲתֵר, הַגּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אחי ורעי היקרים! חזקו ואמצו מאד מאד בעבודת השם ותברכו, באשר למד אותנו רבנו ז"ל ותלמידו הקדוש מוהרנ"ת ז"ל.

גא ונא אל תבלו את זמנכם היקר בהבל וריק, כי לא באלה חפצנו, כל עקר למודנו שאנו לומדים, הוא רק למוד רבנו ז"ל, אשר בפרוש אמר (שיחות-הר"ן, סימן יט): נכספתי להמשיך את העולם אל עשייה, שיהיה חיוב אצל כל אחד ואחד ללמד כף וכף בכל יום חק ולא יעבר; והלאי שנזפה לציית אותו — ללמד בכל יום שעור כסדרן במקרא, משנה, גמרא, מדרש, רמב"ם, טור ושלחן ערוך, אשר כל למוד ולמוד הוא תקון מיחד לנשמה, אשרי הלומד והוגה בהם מדי יום ביומו.

מוהרנ"ת ז"ל הקפיד מאד מאד על תלמידיו, שלא ילכו בטל, ותמיד יסר אותם והוכיחם על נקדה זו מאד מאד, כי הוא בעצמו היה זריז נפלא, ועל-כן זכה למה שזכה — להוציא מהכח אל הפעל כל-כף הרבה בדרך רבנו ז"ל, עד שפעם אחת התפאר, שכל הספרים שזכה לחבר היה רק על-ידי ששמר את זמנו, כי היה בטבעו זריז מאד מאד, עד שרבנו ז"ל התפלא ממדת זריזותו, ותמיד היה השעון נגד עיניו, והיה יקר בעיניו כל רגע ממש.

על-כן ראו לשמור מאד מאד את זמנכם היקר, ולא לבלות אותו בהבל וריק, כי כל יום ויום הוא אוצר נורא ונפלא מאד, אשרי מי שמנצל את זמנו בטוב, ואוי לו למי שמבטל את זמנו לריק, וכבר אמר החכם: "אדם דואג על אבוד דמיו, ואינו דואג על אבוד ימיו, דמיו אינם עוזרים ימיו אינם חוזרים". וצריכים להזהר בזה מאד מאד, לזכר זאת תמיד, כי יום שחולף כבר לעולם לא יחזור אליו, ועל-כן אשרי מי שיזכה לחטף איזה טוב ביום הזה דיקא.

אחי ורעי היקרים! אתם בעצמכם יודעים את גדל המסירות נפש שהיתה למוהרנ"ת ז"ל להוציא מהכח אל הפעל דעת רבנו ז"ל בעולם, וחפץ ה' בידו הצליח, שכל ימיו עסק רק בהפצת מעינות החכמה חוצה, וזה היה כל רצונו וכסופיו — להעמיד תלמידים כאלו, שגם הם יעסקו בהפצת המעינות חוצה. ובשבוע שקדם

אֲשֶׁר ח' קעה בנחל שיז

הסתלקותו דבר הרבה עם אנשי שלומנו בלשון צנאה ממצלת ענין הפצת ספרי רבנו ז"ל בעולם, עד שבפרוש אָמר: "העבדא שְלָכֶם יְהִיָּה — יפוצו מעינותיך חוצה", וְקִדְּם הַסְתַּלְקוּתוֹ מִזֶּה הָעוֹלָם אָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "אם עֲנָא הַסּוֹפֵר הוֹלֵךְ וְנִסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם, וְסַפְרֵי מֵינִים וְאִפִּיקוֹרְסִים מִתְפַּשְׁטִים בְּעוֹלָם כְּמוֹ שְׂמִתְפַּשְׁטִים, אִף אָנִי מְקוּהָ, שְׁעֵלָה אֶחָד מִסַּפְרֵי רַבְנּוֹ ז"ל יְהִיָּה תְקוּן עַל הַכֹּל". ועוד הפליג במצלת הדפסת והפצת ספרי רבנו ז"ל בעולם, שְׂבִזָּה תְלוּיָה כָּל הַגְּאֻלָּה.

זכרו זאת היטב, אם מוהרנ"ת ז"ל צָעַק זֹאת פְּשַׁעְתִּים לְפָנָי הַסְתַּלְקוּתוֹ, שְׂהִיָּה בְּשֵׁנַת תר"ה, שֶׁהוּא חֲשָׁבוֹן שֶׁל מָאָה וְאַרְבַּעִים וְאַחַת שָׁנָה, מֵה נֹאמַר עֲכָשׁוּ בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלּוּ, אֲשֶׁר הִתְפַּשְׁטוּ הַזְהֻמָּא וְהַנְּאוּף בְּעוֹלָם בְּגִלּוּי מָאָד, אֲשֶׁר עוֹד לֹא הָיָה דְבַר כְּזֶה מֵימֹת דּוֹר הַמְּבוּל. וְכֵן נִתְפַּשְׁטָה הַכְּפִירוֹת וְהָאִפִּיקוֹרְסוֹת בְּאִפְּן מְבַהִיל, אִים וְנוֹרָא, שְׁלֹא הָיָה דְבַר כְּזֶה מֵימֹת דּוֹר הַהַפְּלָגָה בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כָּלָל, כִּידוּעַ לְמִי שְׂרוּצָה לְהַסְתַּכֵּל עַל הָאֻמָּת, אֲשֶׁר כָּל מֵה שְׁנִכְתַּב מִזֶּה עַל הַכְּתָב, עֲדִין לֹא נִגְעַנוּ כְּלוּם כְּפִי הַטְּמָאָה וְהַזְהֻמָּא, הַכְּפִירוֹת וְהָאִפִּיקוֹרְסוֹת הַמְתַּפְּשֻׁטָּת וְהַמְתַּחַדְשָׁת בְּכָל יוֹם וְיוֹם, עֲבוּדָה זָרָה, גִּלּוּי עֲרִיּוֹת וְשְׂפִיכוֹת דְּמִים, וּבַכְּרִטִּיּוֹת בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר בָּאוּ זָרִים וְטְמָאוּהָ, וּמְמַלְאִים אֶת כָּל הָאָרֶץ עִם גֵּאוּף וּכְפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן.

על-כֵּן רָאוּ לְקַבֵּל עַל עֲצֻמְכֶם לְהַפִּיץ אֶת סַפְרֵי רַבְנּוֹ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּבַכְּרִטִּיּוֹת בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, לְגִלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת לְמוֹדוֹ הַטוֹב שֶׁל רַבְנּוֹ ז"ל, שֶׁהוּא לְמוֹד עֲמַק עֲמַק בְּאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בְּגִלּוּי אֱלָקוֹת בְּתַכְלִית הַהִתְגַּלּוּת, עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת אִיף לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד וּלְהַתְחַזֵּק מִכָּל הִירִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד.

וּבַכְּרִטִּיּוֹת עֲלִיכֶם לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם מִמֶּשׁ לְהַפִּיץ וּלְחַלֵּק אֶת כָּל הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, הַהוֹלְכִים וְנִדְפָּסִים עֲכָשׁוּ, שְׂהֵם קְצוּר וְתִמְצִית סַפְרֵי רַבְנּוֹ ז"ל בְּלְשׁוֹן קְלָה מָאָד, שְׂהִיָּה מוּבָן לְכָל הַמוֹן עִם הַרְחוּקִים עֲדִין מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ וּמִתּוֹרְתוֹ הַקְּדוּשָׁה.

שיח אֲשֶׁר ח' קעה בַּנְחַל

הן אָמַת אָנִי יוֹדַע שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֶצְמוֹ עֵינָיו לְטַשׁ וְשֵׁנָיו חָרַק על זֶה בְּנִכְלֵי עֲרַמְמִיּוֹת וּבְלִיצֵי לִיִּצְנּוֹת, וְכָל מְטַרְךָ וְנוֹאֲף בָּא עִם דְּעוֹת נִפְסְדוֹת וּלְשׁוֹנוֹת שֶׁל עֲלִיָּים לְלַעַג מִהַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים הָאֵלוּ, אֶף-עַל-פִּי-כֵן עֲלִיָּים לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי יִמַּח שְׁמֵם וְזָכָרָם, הַמְּסִיּוֹן מִכָּל הַדְּתוֹת וְהַחֲוָיִים, עוֹבְדִים חֲזָק מְאֹד בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה בְּרִשׁוֹת מְלָכוֹת הַמִּינִים, וְצָדִים וְלוֹכְדִים נִפְשׁוֹת לְמֵאוֹת וְלְאַלְפִים בְּלֵי שׁוֹם גְּזָמָא כָּלֵל, וּבִפְרָטִיּוֹת בֵּין הַחֲזִילִים, וּמְמַלְאִים שֶׁם אֵת סִפְרֵי פְּסִילֵיהֶם, וְלוֹמְדִים עִמָּהֶם מִכָּל מִינֵי אֱלִילִים וְעַבּוּדוֹת זָרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְרַק אֵת הַיְהוּדוֹת מְרַחֲקִים מֵהֶם בְּתַכְלִית הַרְחוֹק, וְאֵין מְנִיחִים אוֹתָם לְבַקֵּר בְּשׁוֹם יְשִׁיבָה וְחוּג, שְׁלוֹמְדִים שֶׁם תּוֹרָה וְיִרְאַת שְׁמַיִם, כִּיְדוּעַ וּמְפָרְסֵם דָּבָר זֶה. וּכְבָר נִתְפָּרְסֵם בְּלֵי בּוֹשָׁה בְּכָל הָעֲתוּנִים בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה.

וְעַל-כֵּן עֲכָשׁוּ אֲשָׁאֵל אֶתְכֶם, אִם זָמַן מָר כְּזֶה, אֲשֶׁר אֵשׁ הַכְּפִירוֹת וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת שׁוֹרְפֹת כָּל חֲלָקָה טוֹבָה מֵאַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּמְטַמְּאִים אוֹתָם בְּכָל מִינֵי טְמֵאוֹת וְזִמְמוֹת שֶׁל גְּאוּף וְגִלּוּי עֲרִיּוֹת, הָאֵם בְּעַת הַזֹּאת נִתְפַּעֵל מֵאֵילוּ מְצַרְעִים נוֹאֲפִים כְּכִלְבִּים, הַמְתְּלוֹצְצִים מִהַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים! הָאֵם נִתְפַּעֵל מִמָּה שֶׁהֵם פּוֹעֲרִים פִּיהֶם הַטְּמָא, וְנוֹבְחִים כְּכִלְבִּים על הַפְּצַת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְאַנְחָנוּ נִתְעַכֵּב וְנִתְרַשֵּׁל בְּעַבּוּדָה קְדוּשָׁה זֹו! הֲלֹא אֲדַרְבֵּן, לְדַעַתִּי, מִי שֵׁשׁ לוֹ רַק אֵיזוֹ נִקְדָּה שֶׁל שֶׁכֵּל — יוֹדָה, שֶׁכֵּהִיּוֹם עָקַר עַבּוּדַת תְּלַמִּידֵי רַבֵּנוּ ז"ל הַנִּקְרָאִים על שְׁמוֹ הַקְּדוּשׁ — "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", צְרִיכָה לְהִיּוֹת רַק לְהַדְּפִים וּלְהַפִּיץ אֵת סִפְרָיו, וּלְמַלֵּא אֵת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּדַעַתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם כָּלֵל.

וְצְרִיכִים לִידַע, שְׁמִי שֶׁמְדַבֵּר נֶגֶד זֶה, הוּא בְּעֶצְמוֹ נִתְפָּס בְּרִשְׁתּוֹ הַמְּסִיּוֹן, בְּלֵי שׁוֹם הַגְּזָמָה כָּלֵל, כִּי אֵיךְ יוּכַל אָדָם לְהִתְנַגֵּד לְעַבּוּדָה קְדוּשָׁה זֹו, בְּהַ בְּשַׁעָה, שֶׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם הַסְטֵרָא אַחֲרָא בּוֹלְעַת נִשְׁמוֹת חֲדָשׁוֹת מִנְשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמְטַמְּאִים אוֹתָם בְּכָל מִינֵי טְמֵאוֹת שֶׁבְּעוֹלָם.

אָשֶׁר ח' קעו בַּנְחַל שִׁיט

נָא וְנָא רְאוּ לְהַרְבוֹת בְּתַפְלָה וּבְקִשָּׁה אֱלֹהֵי יִתְבָּרֵךְ, שְׂיִרְחִיב לְכֶם
בְּפָרְנֶסְתְּכֶם, שְׂתַהֲיֶה לְכֶם הַרְחֵבַת הַדַּעַת, לְמַעַן תּוּכְלוּ לְהַפְיִץ אֶת
סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ וְ"ל בְּלִי שׁוּם בְּטוּלִים וּמְנִיעוֹת, וּבְאִפְּן הַקָּל בְּיֹתֵר,
וּבְיֹדָאֵי סוּף כָּל סוּף נִזְכָּה לְהוֹצִיא מֵהַפֶּחַ אֶל הַפַּעַל צְוֹאת מוֹהֲרֵנֵי
וְ"ל, וְנִמְלֵא אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ עִם לְמוֹדוֹ הַטּוֹב שֶׁל רַבְּנֵנוּ וְ"ל, וְנִזְכָּה
לְהַגָּאֵל עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, אֲשֶׁר בָּא יָבוֹא וְלֹא יֵאָחֵר בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ח' קעו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְכֶם, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תַּצְּלִיחוּ.

נָא וְנָא לְבָדֵק אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵית, כִּי לְפַעְמִים כְּשֶׁהַמְּזוּזוֹת
פְּסוּלוֹת אוֹ חֲסֵרָה מְזוּזָה בְּאִיזוֹ דָּלַת, זוֹ מְנִיעָה עַל זֶרַע שֶׁל קִימָא,
וְכֵן שְׂבַעֲלֶךָ יְבַדֵּק אֶת הַתְּפָלִין, וַיִּזְהַר שְׂתַהֲיִינָה תְּפָלִין מֵהַדְּרוֹת מְאֹד,
וְאִזּוּ יִזְכָּה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶתְכֶם בְּבֵן.

רְאוּ לְהַדְּלִיק אַרְבָּעָה גִּירוֹת שֶׁל חֶלֶב, וְלַהוֹסִיף עַל זֶה שְׁנֵי גִּירוֹת
שֶׁל שֶׁמֶן זֵית לְכַבּוֹד שְׂבַת-קֹדֶשׁ, וְלִבְקֹשׁ אִזּוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ עַל הַיְלָדִים,
כִּי הַתְּפָלָה שְׂהֵאֲשָׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעַת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת, הִיא מְקַבֶּלֶת מְאֹד
בְּשָׂמִים.

אוֹדוֹת הַחֲבֵרָה שְׁלֶךָ, גְּדַפְס קוֹנְטֵרַס "מְצִיאַת-הַזּוּג", שְׂתַרְאָה
לְקַיֵּם כָּל הַנְּאָמַר שָׁם, וְאִזּוֹ תִזְכָּה לְמַצֵּא אֶת בֶּן זוּגָה.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

שכ אָשֶׁר ח' קעז בַּנְחַל
ח' קעז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, עשרה בטבת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָהּ.

אֶת מַכְתְּבֶךָ לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מַצְטַעַר מִכָּל הַמְקָרָה
הָרַע שֶׁקָּרָה לָכֶם.

לְדַעֲתִי, תַּתְחִילִי לְחִיּוֹת עִם הַמְצִיאוֹת, וְאִף שְׁזֶה קֶשֶׁה וְכָבֵד
מְאֹד מְאֹד מְרַב הַפְּאֹב וְהִיסוּרִים שְׂאֵת סוּבְלֹת בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה,
וּבַפְּרָטִיּוֹת יְסוּרֵי הַמְצַפּוֹן, אוֹלֵי לֹא עָשִׂית הַרְבֵּה לְמַעַן בְּעֲלֶךָ, עָלִיו
הַשְּׁלוֹם, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַאֵג עֲכָשׁוּ לְבַנְךָ יַחֲדָהּ.

יֵשׁ הַרְבֵּה דְבָרִים בְּזֶה הָעוֹלָם, שְׂאִין הָאָדָם מִבֵּין מַה וְלָמָּה קָרָה
לוֹ הַמְקָרָה הָרַע הַזֶּה, וּבְיַדֵּי יֵשׁ בְּזֶה סוּדוֹת מְאֹד וְרַזֵּי הַגְּלָגוּל, שְׂאִין
אָדָם יוֹדֵעַ דְבָרִים אֵלּוּ בְּדִיּוֹק מַה וְלָמָּה? ! וְאִיךָ, וּמַתִּי, וּמִי? !

עָלֶיךָ לַעֲשׂוֹת עֲכָשׁוּ בְּשִׁבִיל תַּקּוֹן נִשְׁמָתוֹ. רְאֵי לַתֵּן בְּכָל יוֹם
כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְעֻלּוֹי נִשְׁמָתוֹ, אִם אֶפְשָׁר לַתֵּן אֶת הַכֶּסֶף לְצַדָּקָה,
לְמַקּוֹם שְׂיִלְמְדוּ שָׁם מִשְׁנִיּוֹת בְּעֵבֹר בְּעֲלֶךָ — אִין לְמַעְלָה מְזֶה, וְזוֹ
הַמַּתְנָה הַכִּי טוֹבָה וְהַכִּי יִקְרָה שְׂאֵת יְכוּלָה לְתַת לְבַעֲלֶךָ הַמְּנוּחַ, עָלִיו
הַשְּׁלוֹם, לַתֵּן צְדָקָה לְמִי שְׂיִלְמַד מִשְׁנִיּוֹת לְטוֹבַת נִשְׁמָתוֹ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִנְחַמְךָ בְּתוֹךְ שְׂאֵר אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, וְלֹא
תִדְעֵי עוֹד מִשׁוֹם צָרָה כָּלֵל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְרְאוֹת עוֹד נַחַת מִבְּנֶה, וְשִׂיחָהּ
שׁוֹמֵר תּוֹרָה וּמִצְוֹת, וְיֹאמֵר קְדִישׁ בְּעֵבֹר אָבִיו, וּבְזֶה תִּנְקְמִי אֶת
נַקְמָתוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְנַחֲמָה וְהַצְּלִיחָה מִהַשְּׁמַיִם...

אֲשֶׁר ח' קעח בְּנִחַל שכא
ח' קעח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד אָנִי מִצְטַטֵּעַר מִכָּל מֵה שְׁעוֹבֵר
עָלֶיךָ.

עֲצַמִּי לָךְ לְבַל תִּתְגַּרֵּשׁ מֵאֲשֶׁתְּךָ, וְאִף שְׂיֵשׁ לָךְ הַרְבֵּה טְעֻנוֹת
עָלֶיךָ, עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוונוֹת, וְעַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
עוֹבֵר בְּחַיָּיו מֵה שְׁעוֹבֵר, וְעַקֵּר מְעַלֵּת הָאָדָם — כְּשִׁזּוּכָה לְהַחְזִיק
מִמֶּעֶמֶד, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר כָּלֵל מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם. אֵינִי זֹה עֹצֵה לְבָרַח
מִהַמְּצִיאוֹת, כִּי בְּאִמַּת לֹא כָּל אֶחָד זּוֹכֵה לְשֵׁנֵי שְׁלֹחַנוֹת. וְלִדְעַמִּי, אִם
תִּתְחִיל לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, וְלִהְסַתְּפֵל עָלֶיךָ בְּעֵינֵי טוֹבָה, הַכֹּל
יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה. הָעַקֵּר רְאֵה לְהוֹצִיא מִלְּבָבְךָ אֶת הַשְּׂנְאָה הַכְּבוֹשָׁה שְׂיֵשׁ
לָךְ עָלֶיךָ. וְאִף שְׂיִכּוֹל לְהִיּוֹת שְׂאֵתָה צוֹדֵק, עִם כָּל זֹאת חֲבַל מְאֹד
שְׂתִתְגַּרְשׁוּ, כִּי אֵינִי זֹה חֲכָמָה לְשֵׁבֵר וְלִהְרֵס בֵּית, עַקֵּר הַחֲכָמָה הִיא
לְבָנוֹת בֵּית.

עַל-כֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְתִדּוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת,
וְרְאֵה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְתִתְחִיל לְהִנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, וְלִלְכַת
בְּבִקֵּר וּבְעָרֵב לְבֵית-הַפְּנִסֵּת, וְאִז אֲשֶׁתְּךָ גַם-כֵּן תִּחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה, כִּי
כְּשֶׁהִבְעַל שָׁב בְּתִשׁוּבָה, אֲזִי גַם אֲשֶׁתּוֹ שָׁבָה בְּתִשׁוּבָה, כִּי זֶה תְּלוּי
בְּזֶה. וְכֵן מוֹבָא בְּדַבְּרֵי הַמְּקַבְּלִים, שְׁבִכְרַפֵּת 'הַשִּׁיבֵנו' יֵשׁ ט"ו תְּבוֹת
נִגְדָה שֵׁם י'ה', לְהוֹרוֹת עַל חֲבוּר תְּרִין רַעִין, כִּי עַל-יְדֵי שְׂאֵדָם חוֹזֵר
בְּתִשׁוּבָה, זּוֹכֵה אֵל הַדַּעַת, שֶׁהוּא שֵׁם י' ה', בְּסוּד אָבָא וְאִמָּא, וְאִז
זּוֹכִים שְׂנִיָּהֶם לְתִשׁוּבָה.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִהַשָּׁמַיִם...

פֹּה תִקְבַּל כַּמָּה קוּנְטֵרִסִים וְתַעֲזִין בָּהֶם, וְאִקְוֶה שְׂתִחַיָּה אֶת עֲצָמְךָ
בָּהֶם.

שכב אשר ח' קעט בנחל
ח' קעט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, עשרה בטבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך,
איך שאתה מחזק את עצמך וכו'.

אקוו להקדוש-ברוך-הוא, שכל השונאים שלךם יתבטלו
לגמרי, ויהיה שלום בביתכם ובשכונתכם.

הרגל את עצמך לשכח את כל העבר, ואל תדאג דאגת מחר,
כי עקר כל הצרות שעובר על האדם, זהו רק כשהוא תמיד דואג
על יום המחרת. וכמאמר החכם: "כל אדם שוקד ביומו, וחרד
במחרתו". ובאמת אם חושבים רק מהיום הזה, אזי כל יום ויום
מתאריך אצלו מאד, וזוכה לימים טובים ונעימים.

ראה להכניס בעצמך אמונה פשוטה בו יתברך, אשר אין שום
מציאות בלעדיו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של
עולם, ודבר זה ירחיב את דעתך מאד, עד שלא יהיו אצלך שום
יסורי מצפון מהעבר, כי אדם המאמין בו יתברך, ויודע שהכל ממנו
יתברך, אינו לוקח ללב כלל, אדרבה — צוחק מהכל, ואשרי מי
שזוכה, שלא יבגס אצלו שום דאגה ופחד של הבל כלל, ואז יעבר
את העולם בשלום.

נא ונא ראה להאריך אפך מכל מה שעובר עליך בביתך, ואל
תקפיד על אשתך כלל, רק תדון אותה תמיד לכף זכות.

ובכל יום בברכת "אתה חונן לאדם דעת", תכון בה כפשוטו,
שיורה אותך את הדעת האמת, כי כשזוכה לדעת — יש לו הכל,
וכשאין לו דעת — אין לו כלום, ועקר הדעת הוא לדעת ולהכיר
אותו יתברך, ושיהיה המחזין אצלו תמיד, ואפלו שירד לעסק בעסקי

אֲשֶׁר ח' קפ בְּנַחֵל שֶׁכַּג

הגנוף, גם אז לא תהיה נעתקת מחשבתו ממנו יתברך, אשר זה עקר השלמות, שהאדם זוכה לזכר ממנו יתברך תמיד, אשרי הזוכה לזה!

המאחל לה ברכה והצלחה מהשמים...

ח' קפ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, עשרה בטבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערך הקשה מכל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות, ובפרטיות בבריאות גופך. הקדוש-ברוך-הוא ישלח לה רפואה שלמה מהשמים, רפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח איבריה ופש"ה גידיה וכל טפי דמיה בתוף שאר חולי ישראל.

ראה לשפח את כל העבר שלך, תכה-ומיד כשעבר היום — תשפח לגמרי את אשר עבר, וכן אל תדאג דאגת מחר, כי אין האדם יודע מה המחר יביא, ועל-כן מה ולמה לדאג; וכבר אמר החכם: "בשמחה ובצחוק יראה אצלם הזמן קצר, ולדואגים ומצטערים יראה יותר ארוך"; הינו מי שמרגיל את עצמו לשמח בנקדת יהדותו, וכל היום רוקד ושר שזכה להברא מזרע ישראל, ולא עשני גוי, וזכה להתודע מרבי אמת כזה, אצלו היום פורח בנגל ובלי דאגות כלל, וזה עוזר לו לרפא את גופו ונפשו, לא-כן אדם הדואג ומצטער תמיד, ובכל מה שקורה עמו הוא מפחד, יומו מתארך עד מאד, וקשה וכבד עליו לקבל את היום, ודואג ומתפחד בו מאד. על-כן הרגל את עצמך במדת השמחה, אשר רבנו ז"ל הפליג מאד מאד במי שזוכה לשפח תמיד את כל העבר, ותרגיל עצמך לעשות בכל פעם התחלה חדשה, וזה בעצמו יעזר לה להתרפא מכל החלאים רעים שלך. כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל, אשר השמחה היא רפואה לכל (עיין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), וככל שאדם

שכד אָשֶׁר ח' קפא בַּנְחַל

שִׂמְחָה, יוֹתֵר מִתְעַפֵּל הָאֲכָל אֶצְלוֹ, וְזוֹכֶה לְכִרְיָאוֹת הַשְּׁלֵמָה. וְלִהְיוֹת
— כָּל שְׂאֵדָם שְׂרוּי בְּעֶצְבוֹת וּבְדַכְאֹן, הוּא נִחְלָה בְּיוֹתֵר.

על-כֵּן רָאָה לֹא לְדַאֵג דְּאֵגוֹת חֲנָם כָּלֵל, כִּי כְּשֶׁאֲדָם מִתְבוֹדֵד
עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמִתְוֹדֶה עַל כָּל חַטָּאִיו, אֵינּוּ זֶז מִשָּׁם, עַד שְׁמוֹחִלִים
לוֹ, וְאֵף שֶׁבָּא אֵלָיו הַיֵּצֵר הָרַע בְּכָל פֶּעַם בְּנִכְלֵי עֲרַמְמִיּוֹת וְשׁוֹבְרוֹ
בְּטַעֲנוֹת צוֹדְקוֹת, הֲלֹא קִבְּלָתָּ עָלֶיךָ כָּבֵר אֶלְפֵי פְעָמִים לֹא לְחֹזֵר עַל
שְׁטוֹת גְּרִיעוֹת מְעַשֶּׂיךָ, וְאִתָּה רוֹאָה שְׂאֵינְךָ יָכוֹל לְהִתְגַּבֵּר עַל מְעַשֶּׂיךָ
הָרָעִים, וְאִם כֵּן מַה לָּךְ, הֲלֹא לֹא שׁוֹמְעִים אוֹתְךָ?! תִּלְעַג לוֹ, וְתִהְיֶה
עַקְשָׁן גָּדוֹל לְהִתְוֹדוֹת בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר הוֹדִיִּי דְבָרִים
יוֹצִיא אֶת רַגְשׁוֹת הָאֲשָׁמָה מִעֲצָמוֹתֶיךָ, וְתִזְכֶּה לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה
בְּרַמ"ח אֵיבָרֶיךָ וְשֵׁס"ה גִּידֶיךָ וּבְכָל טְפֵי דְמִיךָ.

רָאָה, אֶהוּבִי, אֶחָי הַיְקָר! לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד בְּלִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת, כִּי
מִשְׁנֵי"ה אוֹתִיּוֹת מִשְׁנֵי"ה, כִּי הַרְגִּיל בְּמִשְׁנָה זוֹכֶה לְשִׁנוֹת אֶת טְבָעוֹ,
וּבְנִדְאֵי יַעֲזוֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשִׁנוֹת אֶת טְבָעֶךָ, וְתִצְלִיחַ דְּרַבְּךָ.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִהַשְּׁמַיִם...

ח' קפא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר וַיְחִי, עֲשֵׂהָ בְטַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ,
וְאֵיךְ הִתְחַזְקָתָּ בְּהִיּוֹתְךָ עִמָּנוּ בְּצוֹתָא בְּעִיר טְבָרְיָה.

אֶקְוֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת שָׁם בְּעוֹד כַּמָּה שָׁבוּעוֹת,
וְלִשְׁבֹּת שָׁם עוֹד שְׁבֹת אַחַת.

אוֹדוֹת הַחֲמֵרוֹת שֶׁאִתָּה שׁוֹאֵל וְכוּ', יְדוּעַ אֶצְלָנוּ, שְׂרַבְנוּ ז"ל
מְאֹד הַקְּפִיד לֹא לְהַחְמִיר שׁוּם חֲמֵרוֹת כָּלֵל (עִינֵי שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רֵלֶה);
וּבְאֵמַת צְרִיכִים לְהִתְבּוֹנֵן מֵהֵן חֲמֵרוֹת, אֲלֵא כָּל דְּבָר שְׂאֵינּוּ מוּבָא

אֲשֶׁר ח' קפא בְּנַחֵל שְׁכָה

בְּשִׁלְחַן עָרוּף וּמִהַפּוֹסְקִים, זֶה כָּבֵד חֲמֵרָה יִתְרָה. בְּשִׁבִיל זֶה הָיָה טוֹב, שֶׁתִּלְמַד הַרְבֵּה שִׁלְחַן עָרוּף בְּכָל יוֹם, אוֹ עַל-כָּל-פְּנִים קָצוּר שִׁלְחַן עָרוּף וּבֵן אִישׁ חַי, שֶׁתִּדַּע אֶת תְּמִצִּית הַהִלָּכָה אִיךָ לְהִתְנַהֵג.

אודות שְׁאֵתָה כּוֹתֵב בְּעֵינַי תְּאֻנֹת אֲכִילָה וְכוּ', הָאָדָם צָרִיךְ לְהִכְנִיס בְּעֵצְמוֹ תְּמִיד רַק אֶמּוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִידַע שֶׁהַפֶּל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְעַל-כֵּן בְּשַׁעַת הָאֲכִילָה וְהַשְׁתִּיָּה, אִזּוֹ דִּיקָא יָכוֹל לְזַכּוֹת לְהָאֲרַת הַרְצוֹן (עֵינַי לְקוּיטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז'), וְדִיקָא בְּשַׁעַת אֲכִילָה יָכוֹל לְרְאוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה, וְיִהְיֶה נֶעֱשֶׂה יַחֲוֵד אִפְּיָן בְּאִפְּיָן (עֵינַי לְקוּיטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סב). עַל-כֵּן אֵין אֵתָה צָרִיךְ לְבַלְבֵּל אֶת עֵצְמָךְ, רַק רְאֵה לְאָכַל מְאָכִילִים כְּשָׂרִים, וְתֹאכַל בְּכּוֹנָה פְּשׁוּטָה, שִׁיְהִיָּה לָךְ כַּח לְעַבֵּד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְכָל לְעִיסָה וּלְעִיסָה תִּכּוֹן כֶּף, שֶׁאֵתָה אוֹכֵל — שִׁיְהִיָּה לָךְ כַּח לְעַבֵּד אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֵצְמָךְ בְּעֵינַיִם אֱלוֹ.

אודות מְזוּזוֹת וְכוּ', בּוֹדֵאי אֵתָה צָרִיךְ מְאֹד לְהִזְהַר אֲצֵל מִי אֵתָה קוֹנֵה אֶת הַמְּזוּזוֹת, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עֲכָשׁוּ פֶל קַל וְרִיק וּפּוֹחֲזוֹ, לְקַח אֶת עֵצְמוֹ אֵל אֶמְנוֹת הַסּוֹפְרוֹת, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד מִמֵּי לוֹקָחִים אֶת הַתְּפִלִּין וְהַמְּזוּזוֹת.

וּבְעֵינַי שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר: סִכְנָה לוֹמַר תּוֹרָה, מִי שֶׁלֹּא תִקֵּן אֶת בְּרִיתוֹ וְכוּ', כּוֹנֵנוֹ — כִּי מִי שֶׁקִּלְקַל אֶת בְּרִיתוֹ, מַחוּ גַם-כֵּן מְקַלְקַל, וְעַל-כֵּן הוּא יָכוֹל לְשַׁבֵּר וּלְהַפִּיל אֶת הַשׁוֹמֵעַ תּוֹרָתוֹ. אָבֵל אִם אוֹמַר דְּבַרֵי תּוֹרָה בְּשֵׁם רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהַרְנ"ת ז"ל, וְהַכֹּל הוֹלֵךְ עַל-פִּי הַקְּדוּמוֹתֵיהֶם — לְחֻזַּק וּלְאַמֵּץ, לוֹ מִתֵּר לְדַבֵּר וּלְגַלּוֹת לְפָנָי כָּלֵם, וְרַק לְקָרֵב וְלֹא לְרַחֵק.

וּבְעֵינַי וְדוּי דְּבָרִים שְׁנֵהֵג רַבְּנוּ ז"ל לְקַבֵּל אֶת הַיְדוּדֵי דְּבָרִים, זֶה הָיָה רַק זְמַן קָצֵר כְּיָדוּעַ, וְעֲכָשׁוּ הוּא כְּמוֹ שֶׁכְּתַבְתִּי בְּפָרוּשֵׁי "שְׁפַת הַבְּנַחֵל" עַל תּוֹרָה ד' — קָחָהּ מִשָּׁם.

רְאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית. וְאִם הָאָדָם הָיָה יוֹדֵעַ מַעֲלַת דְּבוּרָיו אֱלָיו

שכו אשר ח' קפב — ח' קפג בנחל

יתברך, היה מתמיד בזה מאד מאד. וכבר אמר החכם: "הכן צידה ליום הפרדה, ומבחר הצידה הוא עבודת האל יתברך".

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ח' קפב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויחי, י"א טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה יגיעו וירדפו אל הבחור ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער מהבעיה שעוברת עליך. לדעתי, עקר הבעיה הוא מעצבנות, ובפרטיות שאתה מדקדק כל-כך עם עצמך, זה מכניס בך יותר מתח והורס אותך לגמרי, על-כן ראה להוריד ממך את המתחים, ולהיות רגוע יותר.

הרגל את עצמך לומר הרבה פרקים משניות בלי פרושים בסדרן, מהתחלת ברכות עד סוף עקצין, ותשתדל לומר לאט לאט, ובה תשתפר לשונך.

ראה להזהר בנטילת ידים שחרית על יד המטה דיקא, ולא תלך ד' אמות בלי נטילת ידים, וזה יסוד גדול ביהדות והמשכת יראת שמים.

המאחל לך ברכה והצלחה ורפואה שלמה...

ח' קפג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויחי, י"א טבת ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי פעמים, אך מחמת טרדותי בעסק הרבים, לא היה לי הפנאי להשיבך.

אֲשֶׁר ח' קפג בְּנַחֵל שְׂכֹז

אָקוּהָ שְׁתַּדוֹן אוֹתִי לְכַף זְכוּת, כִּי אֲנִי טְרוּד בְּעֶסְקֵי הַרְבִּים, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁתְּמִיד לְכַתֵּב לִי, בְּנֵדָאֵי אֲעֲשֶׂה רְצוֹנְךָ וְאֶכְתֵּב לְךָ.

וְהִנֵּה בְּעֵינַי הַסְּפָקוֹת שֵׁשׁ לְךָ בְּכָל פֶּרֶט וּפְרָט, עֲלֶיךָ לְדַעַת כִּי סִפ־ק גִּימַטְרִיָּה עֲמַל"ק, כִּי עֵינַי עֲמַלֶּק — לְהַכְנִים סִפָּקוֹת בְּאָדָם בְּמִצִּיאוֹת הַנְּי"ה בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ (שְׁמוֹת יז, ז): "הַיֵּשׁ הַנְּי"ה אִם אֵין", וּכְשֶׁאָדָם מְסַפֵּק, עוֹבְרִים עָלָיו כָּל מִינֵי מְרִירוֹת וְצָרוֹת וְיִסוּרִים; כִּי לְהַפּוֹף, אָמַר הַחֶכֶם: אֵין שְׂמִיחָה כְּהַתְּרַת הַסְּפָקוֹת.

וּבִאֲמַת כְּשֶׁנִּתְבַּוְּנָן — נִרְאָה, שְׂבֻכָל הַתּוֹרָה כְּלָה הֵינּוּ בַתַּנִּי"ךְ, לֹא נִזְכָּרְתָּ תִּבְתָּ סִפֵּק כָּלֵל, כִּי תּוֹרָה שְׂבֻכְתָּב הִיא עֲצָם גְּלוּי אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אוֹר פְּשׁוּט, שֵׁשׁ אֵין שׁוּם סִפָּקוֹת כָּלֵל, וְתּוֹרָה שְׂבֻעַל-פֶּה, שֵׁשׁ מִתְגַּלֶּה רְצוֹן הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא בְּלִבוֹשִׁים וְכִלִּים בְּכָל פֶּרֶט וּפְרָט מִעֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, שֵׁם כָּבֹד שֵׁיךְ סִפָּקוֹת. וְזֶה כָּלֵל הַמַּחְלָקַת שֵׁשׁ עַל הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים, הַדְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּדַבְּקוֹת אֲמַת, עַד שֶׁשָּׂא לָהֶם לְתֵאָר, שְׁגָם בְּדוֹר הַזֶּה יֵשׁ צְדִיקִים הַמְּמַשִּׁיכִים אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַכְלִית הַהִתְגַּלּוּת כְּמוֹ בְּדוֹר הַקְּדֻמוֹנִים כִּי בְּדַבְּרֵי הַשֵּׁיךְ בְּזֶה הָעוֹלָם, שֶׁהוּא כָּלֵל תּוֹרָה שְׂבֻעַל פֶּה, שֵׁם יֵשׁ סִפָּקוֹת וּמַחְלָקַת. וּמֵאֲחֵר שֶׁהִתְכַּרַח לְהַלְבִּישׁ עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם בְּלִבוֹשׁ גְּשָׁמִי, אָז שֵׁיךְ כָּל מִינֵי רַמְאוֹת וְהִטְעִיּוֹת, מִי שְׂמַלְבִּישׁ עֲצָמוֹ בְּלִבוֹשִׁים יוֹתֵר, מְטַעֶה אֶת הָעוֹלָם בְּיוֹתֵר.

לְכֵן אָנוּ מוֹצְאִים, שְׂחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בִּיצֵה ג): כָּל סִפִּיקָא דְאוֹרֵיתָא לְחַמְרָא, וְכֹל סִפִּיקָא דְרַבְּנָן לְקוּלָא; כִּי אִם בְּעֲצָם גְּלוּי הָאֱלֻקוֹת שֶׁהוּא תּוֹרָה שְׂבֻכְתָּב, אִם שֵׁם נוֹפֵל אִיזָה סִפֵּק, צְרִיכִים לִילֵךְ בְּחַמְרָא, וְלִהְיֵהָר בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, שְׂלֵבֵל תַּכְנֵס בּוֹ אִיזוֹ מַחְשָׁבָה חִיצוֹנָה נִגְדוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהוֹלְכִים לְחַמְרָא דִּיקָא עַל כָּל הַרְהוּר וְסִפֵּק שְׂלֵא יַכְנֵס אֲצֻלוֹ, מֵה שְׂאֵין כֵּן כָּל סִפִּיקָא דְרַבְּנָן לְקוּלָא, כְּשֵׁשׁ אִיזוֹ מַחְלָקַת בַּתּוֹרָה בְּעַל-פֶּה, שֶׁהוּא כָּלֵל אֲמוּנַת חֻכְמִים, אָז מְקַלְמִים, וְשֵׁיךְ לְחַקֵּר אִם הִלָּה אֵינוֹ צְבוּעַ.

עַל-כֵּן, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! רְאֵה לְהַתְּפַלֵּל הַרְבֵּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקְשׁוֹ עַל נִקְיָה זוֹ, שְׂלֵא יִהְיוּ לְךָ שׁוּם סִפָּקוֹת, אֶלָּא וְדֵאוֹת בּוֹ

שכח אשר ח' קפד בנחל

יתברך שְׁהִיא תוֹרָה שְׁבִכְתָּב, וְשִׁתְּהִיָּה לְךָ אֲמוּנַת חַכְמִים, שְׁהִיא תוֹרָה שְׁבַע־לִפְנֵי, לִידַע וּלְהֶאֱמִין, שְׁכָל דְּבוּרֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם אֵינוֹ פְּשׁוּט כָּלֵל (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן מב).

עֲלִיךָ לְדַעַת, כְּשִׁתְּזַכֶּה לְשִׁלְמוֹת אֲמוּנַת חַכְמִים בְּצַדִּיקוֹ הֶאֱמַתִּים, אֲזַי כָּבֹד הַכֹּל יִלְוֶךָ לְךָ בְּנִקְלָה בְּלִי שׁוּם סְפָקוֹת כָּלֵל.

אֲחִי הַיְקָר! הָאָדָם צָרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְהִכְנִיס בּוֹ תְּמִיד אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֲזַי כָּבֹד לֹא יִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, כִּי יִכּוּלִים לְעַבֵּד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְכֹל דְּבָר, בְּסוּד (מִשְׁלֵי ג, ה): "בְּכֹל דְּרָכֶיךָ דַּעְהוּ", אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ, וּמְכַנִּיס בְּלִבּוֹ לְמוֹדוֹ הַטּוֹב שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל, וְאֲזַי טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָפֵא לְיִצְחָק נְצַחִים.

הִרְגֵּל אֶת עַצְמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּרָה, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, שְׁאִי אֶפְשָׁר לְשַׁעַר וּלְתַאֵר כָּלֵל, כִּי הַדְּבוּר הוּא הַכְּלִי לְהַמְשִׁכַת הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ לְבוֹשִׁים וְצַמְצוּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, וְשֵׁם תְּמַצָּא מְרֻגָּע לְנַפְשְׁךָ, כִּי הַלְמוּדִים שְׁתַּמְצָא, הֵם מְכַנִּינִים לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּפִרְטֵי פְּרִטִיּוֹת.

מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אִם תִּהְיֶה חֲזָק בְּאַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנְיּוֹת בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר הוּא טְהוֹרָת וְזִכְרוֹן הַנֶּפֶשׁ מְאֹד.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשְׁמַיִם...

ח' קפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיְחִי, י"א טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ וְאִיר.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי.

אֲשֶׁר ח' קפה בְּנַחַל שֶׁכֶט

הַקְדוּשָׁה-בְרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְכָל מְשַׁפְּחָתְכֶם בְּבִרְכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְתִזְכּוּ לְשִׂדּוּכִים טוֹבִים וּלְפָרְנָסָה בְשִׁפְעָה.

רְאוּ לְבָדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם, כִּי כָּל הַצְלָחַת הָאָדָם בְּבֵיתוֹ וּבְחוּץ תְּלוּיָהּ כְּפִי הַמְזוּזוֹת שְׂיִישׁ לוֹ בְּבֵית, אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְנִכְתְּבוּ עַל-יְדֵי סוֹפֵר יִרְא שְׂמִים, אִזּוּ יֵשׁ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה. וְאִם, חֵס וְשְׁלוֹם, הֵן אֵינֶן כְּשֵׁרוֹת וְכוּ', אִזּוּ יֵשׁ בְּעִוֹת וְכִשְׁלוֹנוֹת וְכוּ'.

שְׁמְרוּ אֶת הַשֶּׁבֶת, וְאִזּוּ הַשֶּׁבֶת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם. וְחַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (פְּסִיקְטָא רַבְתֵּי מו): הַשֶּׁבֶת מַעֲשֶׂרֶת, וְכָל הַשּׁוֹמֵר שֶׁבֶת מוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מֵהַשְּׂמַיִם...

ח' קפה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְחִי, י"א טַבַּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מְכַתְּבֶךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּעִבּוּדַת הַכָּלָל, בְּעִבּוּדַת הַהִפְצָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

עֲלִיךָ לְשִׁמְחַת מְאֹד מְאֹד, שְׂאַתָּה זוֹכֶה לְשִׁמְשׂ אֶת רַבְּנֵינוּ וְ"ל בְּהַדְפָּסַת וּבַהֲפָצַת סִפְרֵינוּ הַקְדוּשִׁים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מְזִכּוֹת זו, כִּי בָּהּ יְכוּלִים לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים. וְחַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (אֲבוֹת ה', יח): כָּל הַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים, אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ; וּמִי שֶׁמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים, מוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו שְׁחָטָא מִיָּמָיו.

כִּי בְּאַמְת, כְּשֶׁאָדָם קָלָקַל כָּל-כָּף הַרְבֵּה בְּזֵה הָעוֹלָם, אֵיךְ הוּא יְכוּל לְתַקֵּן אֶת זֶה, אֲפֹלוּ שְׂיַחֲיָה אֲלֵפִים שָׁנָה, לֹא יוּכַל לְגַמֵּר לְצוּם מִסְפָּר הַצּוּמוֹת שְׁגָלָה לָנוּ רַבְּנֵינוּ הָאֲר"י וְ"ל עַל כָּל חֲטָא וְעוֹן, אֲבָל

של אשר ח' קפה בנחל

על-ידי שְׁמוֹנֶה אֶת הַרְבִּים, וְגוֹרֵם שָׁגֵם הֵם יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, וְהֵם גַּם-כֵּן חוֹזְרִים אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּמְנִיחִים תְּפִלִּין, וְשׁוֹמְרִים שַׁבָּת, וְאוֹכְלִים כָּשֶׁר, וּמְתַנְהֲגִים עַל-פִּי הַתּוֹרָה, עַל-יְדֵי-זֶה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל גַּם לוֹ עַל כָּל מָה שֶׁחָטָא, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבַּרֵךְ מְאֹד יִקָּר כְּשֶׁמְחִזְרִים אֶת בְּנָיו בְּתִשׁוּבָה, כְּדִגְמַת מֶלֶךְ שֶׁאֵבֵד מִמְּנוֹ הַבֵּן, וּמְאֹד מְצֻטָּעַר וּבּוֹכָה — הֵיכֵן הַבֵּן שָׁלוֹ, וּמִי שֶׁמְחִזִּיר לוֹ אֶת הַבֵּן, הוּא מְעַנֵּיק לוֹ שְׂכָר גָּדוֹל מְאֹד, וְשִׂמְחָה בּוֹ וּמִתְפָּאֵר בּוֹ מְאֹד, כְּמוֹ-כֵן מִי שֶׁזּוֹכָה לְקָרֵב אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם בְּנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, זֶה שֶׁמְחָה גְדוֹלָה אֶצֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, וּמְעַנֵּיק לְאָדָם הַזֶּה כָּל מָה שֶׁרוּצָה: מְחִילַת עֲוֹנוֹת, רְפוּאָה וְיִשׁוּעָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁבְּזִכּוֹת שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּעֶסֶק הַרְבִּים, שֶׁתִּהְיֶה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבַתְּךָ, וּפְרִנְסָה בְּשִׁפְעָה, וְשְׁלוֹם-בַּיִת, וְאַהֲבָה וְהִבְנָה בֵּינֵיכֶם.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִהַשְׁמַיִם...

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

* * *

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שֶׁזִּכְּנוּ לָסִים אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְהוּא כְּרִךְ מֵה, יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ לְסִדֵּר עֲכָשׁוֹ לְדָפוּס אֶת כְּרִךְ מ"ו לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּה ה' הַצְּלִיחָה נָּא.

תִּכּוֹן הָעֲנִיּוֹת

חֵלֶק מֵה

- ג פֶּתַח דְּבָר פֶּתַח דְּבָר
- ה הַקְדָּמָה הַקְדָּמָה
- יא ז' תַּחֲצֵט ז' תַּחֲצֵט
דְּבַר מֵהִתְקַרְבוֹת לְרַבְּנוּ ו"ל, שְׁצַרְיָךְ לְעַמֵּד עַל עֲמֻדוֹ בְּדָבָר זֶה, וְרַק
עַל-יְדֵי מְנִיעוֹת זֹכִים לָזֶה, וַיִּחְזַק עַל גְּמְרָא וְדָף הַיּוֹמִי.
- יב ז' תַּתֵּק ז' תַּתֵּק
יְבִיעַ שְׂמֻחָתוֹ עַל מְשֻׁלּוֹת הַיָּאֲשֵׁר בְּנַחֲל' הַחֲדָשִׁים, שְׂיִצְאוּ עַל-יְדֵי הַנִּמְעָן
וְנִשְׁלַחוּ לוֹ, וַיִּגְלֶה לוֹ זְכוּתוֹ, וַיְדַבֵּר מֵהַקּוֹנְטְרַסִּים הַחֲדָשִׁים וּמַעֲלַת הַזּוֹכָה
לְהַדְפִּיס סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וַיַּעֲזֹרוּ לְהַתְחַזֵּק אֶפְלוּ בְּתַקְוָה קִטְנוּתוֹ וְכו'.
- יג ז' תַּתְקֵא ז' תַּתְקֵא
יְבִיעַ שְׂמֻחָתוֹ עַל הַתְּפִשְׁטוֹת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל בְּאוֹסְטְרֵלְיָה, וַיִּחְזַק הַנִּמְעָן
שְׂיִהְיֶה שְׁלֵיחַ לָזֶה כְּרֵאוּי.
- יד ז' תַּתְקֵב ז' תַּתְקֵב
יֵאֱחָל בְּקִצְרָה לְבַת יִשְׂרָאֵל גִּשׁוּאִין וְהַצְלָחָה, וַיַּעֲזֹרוּ עַל כִּשְׁרוֹת.
- טו ז' תַּתְקֵג ז' תַּתְקֵג
יִחְזַק מִשְׁפָּחָה עַל שְׂמִירַת שַׁבַּת כְּרֵאוּי.
- טז ז' תַּתְקֵד ז' תַּתְקֵד
יַעֲזֹר הַנִּמְעָן שְׂאֵל יֵצֵא לְחוּ"ל בְּעֵבֹר כֶּסֶף, כִּי אִם בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁם
יִמְצְאוּ יְהוּדִים מִכָּל הָעוֹלָם, וַיַּעֲזֹרוּ עַל שְׁעַר הַשָּׁמַיִם וְעַל קֶבֶר שְׂמֻעוֹן
הַצַּדִּיק.
- טז ז' תַּתְקֵה ז' תַּתְקֵה
יִחְזַק אֶחָד שְׂמֻצָּאוּ פְּסוּל בַּיּוֹדִי"ן שְׁבַתְּפִלִּין שְׁלוֹ, וַיַּעֲזֹר עַל קִדְּשַׁת
הַמִּחְשָׁבָה, וַיִּתֵּן לוֹ שְׁנֵי תְּקוּנִים הַמוֹבָאִים בְּסִפְרֵי-הַמִּדּוֹת עַל זֶה, וְעַנִּין
חֻכְמָה עֲלֵאָה וְחֻכְמָה תַּתְּאָה, הַנִּי"ה וְאֵדְנִ"י, יֵצֵר הַטּוֹב וַיֵּצֵר הָרָע, וַיַּעֲזֹר
מֵאֵד עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

ב

- ז' **תתקו** יז
יחזק להתבודד בכל יום אליו יתברך ועל הפצת הקונטרסים החדשים וכו'.
- ז' **תתקז** יח
ידבר מענין הדלקת גרות שבת-קדש ומבדיקת המזוזות.
- ז' **תתקח** יט
ידבר מנקדת השמחה ומחויב הבריחה מכל מיני דאגות.
- ז' **תתקט** כ
יעורר להתחזק כנגד הנסיונות הקשים של זה העולם, ועקר הבית מנוס להמלט מהפל הוא התבודדות.
- ז' **תתקי** כא
יעורר להתמיד בכל יום בדבורים אליו יתברך, ולמוד ספר-המדות.
- ז' **תתקיא** כא
יעורר מאד על למוד זכות על כל אחד שיש לו שליחות בזה העולם, ויש נשמות דערכ-רב וכו', וכל מקום שבונים בארץ ישראל הוא ענין נפלא, ויחזק להתבודד בכל יום.
- ז' **תתקיב** כג
ידבר מרעת השעמום, ומענין רפואה על-ידי פדורים, ועקר הגדלה של האדם הוא פשמתחזק תמיד.
- ז' **תתקיג** כג
ידבר מענין ח"י פרקים משניות וסגלת אמירתם, ויגלה נוראות נפלאות במעלת הזוכה לשפף נפשו ליד שער השמים, ששם משפן הצדיקים ושכינת עזנו, ויגלה דבור מרבנו ו"ל, שכלו סובב על קטב זה של מעלת התפלה שמה.
- ז' **תתקיד** כה
יחזק אחד שאינו מסגל ללמד ולהבין וכו', ויורה לו כיצד להתקדם, ויחזקו לא לפל בעצבות.
- ז' **תתקטו** כו
יחזק בת ישראל על שבת-קדש, ועל מעלת התפלות.
- ז' **תתקטז** כו
יחזק בחור אחד שעבר עליו בזיון גדול ברבים על דבר התקרבותו

תָּכֵן הָעֲנִינִים

ג

לְרַבְּנוּ ז"ל, וּיְגַלֶּה לּוֹ מַעֲלַת הַהִתְקַרְבוֹת כְּשֵׁי שׁ מְנִיעוֹת וּבְזִיוּנוֹת דְּוָקָא, וַיַּעֲוֹרוּ וַיַּחֲזְקוּ וַיִּזְרְזוּ מְאֹד מְאֹד לַעֲמֹד עַל עֲמֻדוֹ, וְלִזְכוֹת לְשִׁלְמוֹת הַהִתְבּוֹדְדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, וַיַּעֲוֹרֵר לְחֵלֶק הַזְּמַן שֶׁל הַהִתְבּוֹדְדוֹת לְשֵׁלשׁ פְּעָמִים, כְּדֵי לְהַצְלִיחַ בְּזֶה.

ז' תתק"ז ל
חזק בת ישראל, ויגלה מעלת האשה העוזרת לבעלה ללמד תורה, וידבר מענין התנהגות הבעל, שגורמת הטוב בבית.

ז' תתק"ח ל
חזק על הפצת ספרי רבנו ז"ל, ולהיות תמיד בשמחה, על-ידי שמדברים תמיד להשם יתברך.

ז' תתק"ט לא
יגלה לבעל תשובה עקרי התשובה, ויחזקו בדרך.

ז' תתק"כ לב
חזק משפחה אודות המתנה היקרה שנתנם הבורא — בן נחמד, ויורה להם על הדלקת גרות של שמן זית ושל חלב לכבוד שבת-קדש.

ז' תתקכ"א לג
ידבר מארבעה למודים חשובים בכל יום, וידבר עמו יתברך, וישבח אמירת תקון חצות במקום המיעד לזה בשער השמים, כשמתו מטל לפניו, ויעורר לשמח המשפחה, וידבר מענין שדוכים, ושאסור לדקדק שהחתן יהיה דיקא מאנשי שלומנו, רק לשאף לזה ותו לא, והעקר יראת שמים וחסיד, ויתיחס אודות השנים הקודמות לגבי השנים הללו בענינו עם עסק הרבים, וישבח ענינו שהוא רק לגלות אור רבנו ז"ל בעולם.

ז' תתקכ"ב לו
ישבח הצדקה בעבור הדפסת ספרי רבנו ז"ל ובפרט הספרים החדשים, ויאחל פתרון לבעיות, ויעורר להקפיד על שלום-בית, והכל יכול להסתדר.

ז' תתקכ"ג לז
חזק מריר יום על ענינו הרע, ויאמץ מאד בהמלצה לקרא בקונטרסים המדברים מזה, ויחזקו להפך את חיינו לנעימים.

ז' תתקכ"ד לח
יזכיר מאד את הנמנע, אשר מתרים כנגדו בכל פעם שמחזקו, ויגלה

תִּכְן הָעֲנִינִים

לוֹ שֶׁהוּא כְּדָגְמַת תִּינוּק, שְׁפִשְׁעוֹזְרִים לוֹ הוּא בּוֹעֵט, וַיִּגְלֶה לוֹ טְעוּתוֹ בְּעֵצָם הַבְּנֹת עֲנִין בְּרִסְלָב, וַיַּעֲתִיק לְצַרְף זֶה מִדְּבַרֵי הָאֲרָ"י ו"ל בְּסִפּוֹר הַלְקוּטִים, אֹדוֹת הַמַּחְלוּקוֹת שְׁבִין מְלֻמְדֵי הַתּוֹרָה, וַיִּרְאֶה לוֹ גְּדֻלַּת הַמְּשַׁפֵּיעַ עָלָיו, שְׂבֻזְכוּתוֹ זָכָה לְסִים אֶת כָּל הַש"ס, וַיַּחֲזִקוּ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וּבְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל, וַיִּדְבֵּר מִמְּשֻׁלּוּחַ הַקּוֹנְטְרָסִים וְחִבּוּר עוֹד חֲדָשִׁים.

ז' תתקכה מ

בִּיעַ שְׂמִחָתוֹ בְּקִצְרָה עַל אֶחָד שֶׁשָּׁב בַּתְּשׁוּבָה.

ז' תתקכו מא

יְדַבֵּר עַל לֵב זוּג שְׁלֵא יִתְגַּרְשׁוּ כָּלֵל, וַיִּדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל לְלַכֵּת אֶל עֵי"ר מוֹשֶׁב לְחַיִּוֹת מַעֲמָה חַיִּים מִיִּשְׁבָּיִם.

ז' תתקכז מב

יִתֵּן עֲצָה לְבֵן מִשְׁפָּחָה שְׂמֻבְהָל מְאֹד, וַיִּדְבֵּר מִעֲנִין מְזוּזָה, סְבָלְנוֹת, שְׁבֹת, וַיֵּאחֲל וַיְבַרֵךְ.

ז' תתקכח מג

יַחֲזִק זוּג צְעִיר אֹדוֹת יְלָדִים, וַיִּתֵּן כְּמָה עֲצוֹת הַמְּסַגְלוֹת לְזָה עַל־פִּי דַעַת רַבְּנוֹ ו"ל.

ז' תתקכט מד

יְדַבֵּר מִהַנְּסִיוֹנוֹת שֶׁל זֶה הָעוֹלָם, וַיַּעֲנִין שְׂמִחָה וְגְדֻלַּת הָאָדָם כְּשִׂמְחַתְחֹזֵק.

ז' תתקל מד

יְדַבֵּר עַל לֵב אִשָּׁה בְּעֲנִין חֲזוּרָה לְשִׁכְן עִם בַּעְלָהּ בְּשִׁלּוּם־בֵּית מְשָׁלֵם וְתִקִּין, וַיִּתֵּן כְּמָה הַדְּרָכוֹת מַעֲשִׂיּוֹת בְּעֲנִינֵם הַפְּרָטִי וַיַּעֲוֹרְרֵם.

ז' תתקלא מה

יַחֲזִק מִשְׁפָּחָה בַּמַּתְנֶה הַיְקָרָה שְׂחַנְנָם הַבוּרָא — שֶׁלֹּשׁ בְּנוֹת, וַיִּדְבֵּר מִהַדְּלָקַת גְּרוֹת, וַיִּזְהִיר אֶת הַבַּעַל עַל הַנְּחַת תְּפִלִּין.

ז' תתקלב מו

יְדַבֵּר מִעֲנִין רְפוּאָה לְיֶלֶד חוּלָה, וַיִּגְלֶה סְגֻלָּה בְּמַרְיַחַת שְׁמֵן מִקְּבֵר רַבִּי מְאִיר בַּעַל הַגֵּס וּשְׁנֵי הַדְּלָקַת גְּרוֹת שְׁבֹת־קֹדֶשׁ, וַיִּזְהִיר עַל שְׂמִירַת שְׁבֹת־קֹדֶשׁ.

ז' תתקלג מז

יַעֲוֹרֵר עַל שְׂמִירַת שְׁבֹת, וַיִּמְלִיץ עַל צִיּוֹן רַבִּי מְאִיר בַּעַל הַגֵּס, וַיֵּאחֲל לְצַאֵת מִן הַצְּרוֹת.

תָּכֵן הַעֲנִינִים

ה

ז' תתקלד מח
ידבר מענין בקרת וקבלתה פראוי, ומענין לגור במושב שקט, והעקר
להמשיך את עצמו אליו ותברך.

ז' תתקלה מח
יחזק בת ישראל הרוצה לחזר בתשובה, וידבר מהאור הנורא והנפלא
שיש למאמין בו ותברך, וינגיל לשיח את כל הלב אליו ותברך.

ז' תתקלו מט
יגלה, שעל ידי תפלה והתבודדות מנקים את המח לגמרי, אף אם האדם
נכשל.

ז' תתקלז נ
מכתב כללי לכלליות אנשי שלומנו היקרים, בו יעוררם מאד להחזיק
את עצמם ברבנו ז"ל, ויזהירם על תקון המדות, שזה עקר העקר, וכן
להתמיד בספר-המדות, ויתיחס לדברי רבנו ז"ל במכתבו לאנשי
שלומנו.

ז' תתקלח נב
מכתב כללי לכלליות אנשי שלומנו היקרים, בו יגלה ענין ההמשכה של
רבנו ז"ל אלינו, וכל יום הוא דור חדש, ויעוררם על תפלות בכונה
ובמנין, ויחזקם על למוד התורה הקדושה, ויספר חשיבות השעורים
המסיימים, ויאמץ להיות בשמחה, ובפרט בעת קיום המצוות, ויזכיר
ענין ההתבודדות, ויעורר על ההפצה לאחרים את ספרי רבנו ז"ל.

ז' תתקלט נז
ישבח הנמצען שמקבל סמיכה להוראה, וידבר הנהגה למורה הוראה,
ויעורר מאד על ענין השתיקה.

ז' תתקמ נח
יעורר להפך את העולם הזה לעולם הבא, ויגלה שכשאינו רוצה
שום רצון רק להפלל בו ותברך, אזי זוכה לזה.

ז' תתקמא נט
יגנה את מדת הפעס, ויעורר לפרש הימנה.

ז' תתקמב ס
יאחל מזל טוב, ויחזק מאד שלא להשבר, וידבר מענין שבח
הקדוש-ברוך-הוא.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

ו

- ז' תתקמג** ס
ידבר משמירת שבת-קדש, ומהקונטרס "מציאת הזווג".
- ז' תתקמד** סא
יחזק מאד בחורה בשדוכים, ויגלה שהקשר הנפשי בא רק לאחר
החתונה, ואז זה טוב, ויספר מבחור שהיה בדרך הרבה שנים, ועכשו
מודה על טעותו, ויזרזה שלא לטעות כף.
- ז' תתקמה** סג
יעורר אלמנה שלא תעשה דבר הנוגד את חקי התורה וחקי המוסר
האנושי.
- ז' תתקמו** סג
יחזק הנמצא על התקדמותו, וישבח מאד את ענין הדף היומי ומקנה,
וסדר-דרך-הלמוד.
- ז' תתקמוז** סד
ידבר מענין סדר-דרך-הלמוד של רבנו ז"ל, שעל-ידי-זה מצליחים מאד,
ויצטיק שלשה גדולי עולם, שדבריהם מחזקים מאד את אמתות דברי
רבנו ז"ל, המהר"ל מפראג זי"ע, החיד"א זי"ע והבעל-שם ממיקלשטאט
זי"ע.
- ז' תתקמח** סז
יחזק מאד משפחה שונכנסה לחובות, וידבר נחומים על לבכם הנשבר,
ובפרטיות שהם דרים מול הקהה הטוב בצפת, שם טמונים שרפי עליון.
- ז' תתקמט** סח
יעורר מאד להכניס את עצמו בתוך תוככי האמונה הקדושה, ויעתיק
מדברי הרמב"ם והרמב"ן אודות אמונה, ויגלה שעל-ידי האמונה זוכים
לשמחה, ויעתיק תשובה מהאגרות משה אודות ענין פרטי של אשת
הנמצא.
- ז' תתקנ** סט
יעורר להתבודד ולהדביק נשמתו בו יתברך, ויחזק מאד על מדת
הבטחון דקדשה.
- ז' תתקנא** ע
יאחל ויברך ויחזק על אור התנפה ואור האמונה ושמירת הדבור,
ולהחיות את עצמו בהתקרבות.

תַּכְּן הַעֲנִינִים

ז

ז' תתקנב עא

יחזק מאד הנמנען, שזוּכָה ומזוּכָה אֶת הַרְבִּים לִילֵךְ בְּדַרְכֵי רַבְנוּ ז"ל,
ויגְלֶה נְחִיצוֹת בְּזֶה לְעַמַּת הַכְּפִירוֹת וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת, וַיִּדְבֵּר מֵעַנְיֵן מְנַהֲגִים
וְלַמּוּד גְּמָרָא וְדָף הַיּוֹמִי וּנְסִיעַת הַתּוֹעֲדוֹת עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ וּפְרוּשׁ עַנְיֵן
קִנְאָת הַמְּלֹאכִים, וַיִּתְיַחַס לְשֹׁאֵר לַמּוֹדִים, וַתִּכְלַת בְּצִיצִית, וַיִּתְבַּע תְּפִלָּתוֹ
עַל יְשׁוּב אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׁלוֹ, וַיִּזְרְזוּ לְחֹדֶשׁ בְּסִפְרֵי-הַמִּדּוֹת.

ז' תתקנג עב

יִשְׁבַּח הַנְּמַנְעָן שְׁמַחְזִיקָה מֵעַמֵּד, וַיֵּאחֲל עַל מְצִיאַת הַזּוּג בְּזָכוֹת אֲמִירַת
הַתְּפִלוֹת.

ז' תתקנד עג

יַעֲזֹר לְקַיִם אֶת הַמְּצוּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִדְלַקַת נְרוֹת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ.

ז' תתקנה עד

יַעֲזֹד קֶשֶׁר שְׁדוּף שֶׁכָּבַר הַתְּחִיל, וַיִּבְיַע דְּעָה שְׁאִסוּר לְנִתְקוֹ בְּגִלְל עֲנִינֵי
כְּסָפִים, וַיִּכְרֵךְ וַיֵּאחֲל.

ז' תתקנו עז

יַעֲזֹר שְׁלֵא לְגַרְשׁ בְּיָדִים אֶת הַיְשׁוּעָה, עַל-יְדֵי בְּרַנּוֹת יְתֵר בְּעַנְיֵן
שְׁדוּכִים, וַיִּזְכִּיר עַנְיֵן 'נְחוֹת דְּרַגְא', וְכֵן יַעֲזֹר עַל מִדַּת הַבְּטָחוֹן
בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

ז' תתקנז עח

יִנְהַיֵּג הַנְּמַנְעָן בְּהִנְהוּגוֹת שְׂיִכְיָאוֹ אוֹתוֹ לְזַרַע שֶׁל קִימָא, וַיַּעֲזֹר עַל הַדְּלָקַת
נְרוֹת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ וַתְּפִלָּה אָז, וַיִּזְרְזוּ לְהִסְתוֹפֵף בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ
הָאֲמַתִּיִּים תְּלַמִּידֵי "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", כִּי חֲכַרְת הָאָדָם מִשְׁפִּיעָה עָלָיו.

ז' תתקנה עו

יִדְבֵּר מֵעַנְיֵן חֲנֻכָּה, שֶׁהוּא לְשׁוֹן חֲנוּךְ וְהַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וּמֵאוֹר הַתּוֹרָה
שְׁמַאִיר אָז, וַיַּעֲזֹר מֵאֵד.

ז' תתקנט עז

יִחֲזַק אִשָּׁה שְׁמִסִּיעַת לְבַעֲלָה לְלַמֵּד תּוֹרָה, וַיִּגְלֶה הַקָּשֶׁר שְׁבִין חֲנֻכָּה
לְאִשָּׁה, וּבִכְרֵט שְׁעַנְיֵן הַיְנּוּנִים הִיָּה לְעַקֵּר תּוֹרָה שְׁבַע-לִפְנֵי, וַיַּעֲזֹר לּוֹמֵר
שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים בְּעַת הַהִרְיוֹן וְכו'.

ז' תתקס עח

יִגְלֶה מַעֲלַת הָאָדָם שְׁמַתְחִזֵּק בְּתוֹךְ תְּקוּף יְרִידוֹתָיו הַעֲצוּמוֹת, שְׁבַשְׂמִים

תָּכֵן הָעֲנִינִים

מֵאֵד מִתְּפָאֲרִים עִמוֹ, וַיְבָאֵר מִקְרָא קֹדֶשׁ שֶׁל "מֵאֲלָמִים אֲלֵמִים וְהִנֵּה קָמָה אֲלֵמֵתִי" וְכוּ', עַל קֹטֵב עֲנִינֵי 'לְהַחְזִיק מֵעֲמֹד', עַל-יְדֵי שְׁמִסְתַּכְּלִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְקוֹרְאִים לוֹ בְּקוֹל גְּדוֹל, וְזֶה הִנֵּה סוֹד הַצְּלַחַת יוֹסֵף הַצַּדִּיק.

ז' תתקסא פ

יְחִזֵּק אִם שְׁבִינֵיהָ חוֹלִים, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִינֵי זֶה, וַיֵּאחַל רְפוּאָה, וַיִּשְׁבַּח מֵאֵד תְּפִלַּת אִם עַל הַבְּנִים, וַיְדַבֵּר מִסְּבִלְנוֹת וְנִסְיוֹנוֹת הַחַיִּים, וַיִּמְצָא רְמִזֵּי צְרוּפִים בְּעֲנִינֵי טַב"ת.

ז' תתקסב פא

יְחִזֵּק וַיֵּאמֶץ אֶחָד שְׁלֵא זָכָה לְמִצְאָה זְוִיגוֹ, וַיִּגְלֶה לוֹ שְׁחִנְפָה מְסֻגָּל לְזֶה, וַעֲקָר גְּדֻלַּת אָדָם כְּשִׁמְחִזִּיק מֵעֲמֹד.

ז' תתקסג פב

יְחִזֵּק עַל שְׁמִירַת שְׁבֵת וְתַפְלִין.

ז' תתקסד פב

יְחִזֵּק מִשְׁפָּחָה עַל מְזוּזָה, כְּשֵׁרוֹת, שְׁבֵת-קֹדֶשׁ, וַיְדַבֵּר מִרְפוּאֵת הָאֵב, וַיִּמְעַנֵּן פֶּחַד וְהִרְגָּעָה עַל-יְדֵי כְּדוּרִים.

ז' תתקסה פג

יְחִזֵּק מִשְׁפָּחָה עַל צֶרֶת הַבֵּת שְׁנִתְגַּרְשָׁה, וְזֶה הוֹתִיר בָּהּ צִלְקַת לֹא טוֹבָה, וַיְדַרְיָךְ בִּיצֵד לְהִתְנַהֵג עִמָּה.

ז' תתקסו פד

יְחִזֵּק וַיֵּאמֶץ שְׁתֵּי אַחִיוֹת עַל הַצְּרוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עֲלֵיהֶן, וַיִּזְרְזֵן לְשִׁנוֹת מִקּוֹם דִּירְתָן, וַיִּזְהִיר עַל שְׁמִירַת שְׁבֵת-קֹדֶשׁ וְהִדְלַקַת גְּרוֹת.

ז' תתקסז פה

יְחִזֵּק עַל צַעַר וְחָלִי, וַיִּיעֵץ וַיַּעֲוֹד עַל נִסְיוֹנוֹת הַחַיִּים, וַיִּמְלִיץ עַל כְּדוּרֵי הִרְגָּעָה.

ז' תתקסח פו

יְדַבֵּר מֵעֲנִינֵי "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", וַיַּעֲוֹר אֶת הַנִּמְעָן לְעֵסֵק בְּעֲנִינֵי זֶה, וַיִּלְקַרֵּב נַפְשוֹת לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, וַיְכַשְׁרוּאִים כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי אֵין מִתְּפַעְעֵלִים מִהִקְלָפוֹת.

ז' תתקסט פז

יְגַלֶּה מַעֲלַת הַמְּזֻכָּה אֶת הַרְבִּים בְּהַפְצַת סִפְרֵי רַבְנֵי ז"ל, וַיִּבְהִיר מֵה קוֹרְהָ לְאָדָם שְׁמִתְקָרֵב אֵלָיו ז"ל, שְׁנִפְקָחוֹת עֵינָיו לְרֵאוֹת אֶת אֲמַת ה', וַיְמַדְבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיַּעֲוֹר לְעֵסֵק בְּזֶה תְּמִיד.

תִּכְן הַעֲנִינִים

ט

ז' תתקע פח
יאחל הצלחה ויצרף קונטרס "מציאת הזווג".

ז' תתקעא פח
יגלה מעלת הקונטרסים, שהם תמצית ספרי רבנו ז"ל המכניסים תקנה
באדם.

ז' תתקעב פט
יאחל נחת לאם בישראל לכל יוצאי חלציה, וידבר משרש נשמתו של
הבן ומענין שדוכיו, ויעורר על הדלקת גרות שבת-קדש.

ז' תתקעג פט
יחזק על שמחה, ועל שעורים קבועים, ועל מזון בריא שמסגל לרפואת
הגוף.

ז' תתקעד צ
ידבר מרפואת הנמען, ויחזר על דברי רבנו ז"ל בענין, שבארץ ישראל
הקדוש-ברוך-הוא משלם מדה כנגד מדה, ויעורר על תשובה, ולהזהר
מרופאי אליל, וידבר מענין מצ"ח שיש לו קשר ליסוד, על-פי גורי
האריז"ל ודברי רבנו ז"ל.

ז' תתקעה צא
יחזק אשה מלאה צער, ויורה לה העצה היחידה — תפלה להשם
יתברך, ויעוררנה על הדלקת גרות שבת-קדש, ובקשת רחמים אז, ויאחל
וימליץ על הקונטרסים.

ז' תתקעו צב
יחזק בת ישראל על פרישות מעברות.

ז' תתקעז צג
יספר מנסיעתו לארץ ישראל ולציון רבנו ז"ל, ויחזק מאד על שמחה,
שעל-ידי-זה לא יתבטל מעבודת ה', ויעורר על מדת הסבלנות וזהירות
מן הפעס, וגדלת האדם — כשמתחזק.

ז' תתקעה צד
ידבר מרפואה פרטית לאשה, ויתן לה תקון ורפואה בשמן זית שעל
ציון רבי מאיר בעל הנס בטבריה, ויחזק מאד.

ז' תתקעט צה
יחזק להחזיק מעמד, ויספר על ר' אברהם ב' נחמן ז"ל, איך שברח

תָּכֵן הָעֲנִינִים

מוֹכּוּחִים, וַיִּמְלִיץ לְחַקּוֹתוֹ בְּזֶה, וּבִפְרָט בְּבֵית, וַיַּעֲוֹר עַל תְּפִלָּה לְשִׁמְחָה שְׁהִיא קִיּוֹם הָאָדָם, וַיִּגְלֶה מַעַלְת שְׁמִירַת שְׁבֶת כְּהַלְכָתָה וְשִׁמְחָה בָּהּ, שְׂזוּכִים לִישׁוּעָה וּרְפוּאָה.

ז' תתקפ צו
 יְצַרְף מְשָׁלוּחַ קוֹנְטְרָסִים בְּאַנְגְּלִית, וַיִּבְיַע תְּקֻנָּתוֹ לְהִנָּאת הַנִּמְעָן מֵהֶם וּתְרוּמָתוֹ לְהִמְשִׁיךְ הַפְּעִילוֹת.

ז' תתקפא צו
 יְצַרְף קוֹנְטְרָסִים שְׂאָף יְצָאוּ לְאוֹר, וַיֵּאֱחָל הַצְּלָחָה וְנִחַח.

ז' תתקפב צז
 יִשְׁלַח אַרְבָּעָה קוֹנְטְרָסִים, וַיִּכְרֶף בְּשִׁפְעַ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה.

ז' תתקפג צז
 יְצַרְף קוֹנְטְרָסִים שְׁנֵדֶפְסוּ, וַיֵּאֱחָל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה.

ז' תתקפד צח
 יְדַבֵּר נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת מֵהִיחֻדָּיוֹת שֶׁבְּלִמּוּדוֹ הַנִּפְלָא שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְאִיךָ שְׂזוּ הַסִּבָּה שֶׁחוֹלְקִים עָלָיו, כְּמוֹ שֶׁבְּכָל־לִיּוֹת יֵשׁ מַחְלָקַת עַל הַקְּרָשָׁה וְכוּ', וְדִיקָא כְּשׁוֹמְעִים מַחְלָקַת וּמַחְזִיקִים מֵעַמֵּד, זֶהוּ תְּקוּן עַל הַחֻטָּאִים הַחֲמוּרִים, וַיִּתְיַחַס לְדַבְּרִים שֶׁהִזְהִיר עָלֵיהֶם רַבְּנוּ ז"ל: שֶׁתִּיָּה מְשַׁכְּרַת, וְעִשׂוֹן וְנִקְיוֹת, וַיִּגְלֶה שֶׁהַמְּכַנֶּה הַמְּשַׁתֵּף שֶׁלָּהֶם — בְּטוֹל זְמַן, וַיַּעֲוֹר לִילָף לְתַלְמִידֵי רַבְּנוּ ז"ל לְקַבֵּל מֵהֶם אוֹרוֹ.

ז' תתקפה ק
 יְדַבֵּר מְרֻפוּאָה, וּמַכְדוּרֵי הַרְּנָעָה, וּבְדִיקַת הַתְּפִלִּין וְהַזְּהָרוֹת בְּהִנָּחָתָם הַתְּמִידִית, וְכִשְׁרוֹת הָאֲכִילָה.

ז' תתקפו קא
 יִשְׁתַּתֵּף בְּצַעֲרָם שֶׁל חֲשׂוּכֵי בָּנִים, וַיִּרְחִיקֵם מֵיֵאוּשׁ הַרוּפְאִים, וַיִּתֵּן עֲצָתוֹ אֲמוּנָה עַל־פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל — שֶׁבִּזְכוּתוֹ יִזְכּוּ לְהַפְקֵד.

ז' תתקפז קב
 יֵאֱחָל נְשִׂיאַת חֵן, וַיַּעֲוֹר לְדַבֵּר עִמוֹ יְתִבְרֶף.

ז' תתקפח קב
 יְדַבֵּר מֵהַתְּבוּדוֹת וּמֵהַעֲצָה לְחַלְקָה לְכַמָּה פְּעָמִים בַּיּוֹם.

ז' תתקפט קג
 יְדַבֵּר מֵהַדְּלָקַת גְּרוֹת שְׁבֶת־קֹדֶשׁ, וּמֵאַמִּירַת יוֹם תְּהִלָּים.

תִּכְן הָעֲנִינִים

יא

ז' **תתקצ** קג

יחזק בעל תשובה בדרךכו הטובה, ויזהירו מאד מרבוני התלהבות חוץ מהמדה המביאה לקלקולים, ויִדְרִיכֵנו נכונה בדרך התשובה והאמונה.

ז' **תתקצא** קד

יעורר את אשת החוזר בתשובה מהמכתב הקודם על השלמה עם בעלה, ויגלה מעלת הענין וגדל הנעם שבזה.

ז' **תתקצב** קה

יפליג במעלת אשה כשרה המחזקת את בעלה, ויביע שאיפתו להתגלות כבוד שמים.

ז' **תתקצג** קו

ידבר ממצלת מדת ההתחזקות ומנוראות שגב רום מדת השמחה, ומה זוכה אדם האוחז בזה, וידבר ממדת השלו"ם עם צרופים ונפלאים בתבה זו, ויחזק ויאמץ מאד.

ז' **תתקצד** קז

יחזק מלמד תינוקות על עסקו הקדוש הזה, שזהו סוד חנכה פף שמן הטהור, וירשם מחדושי המהרי"ק על גס חנכה, וידבר מקונטרס "מציאת-הזווג".

ז' **תתקצה** קח

ישבח הקונטרסים החדשים, שהם תמצית חסידות ברסלב, ויעורר לעין בהם, וירגיל לדבר עמו יתברך, וחוזר בתשובה — הוא רק לה', ולהנהיג מהתלהבות יתר.

ז' **תתצו** קט

יגלה התקון הנפלא שיש למי שמפזר ספרי רבנו ז"ל, ומעלת מציאת נקודות טובות בעצמו, ויספר מר' אפרים בר' נפתלי איך היה מתבודד במתיקות על הנקודות הקטנות בענינו, שהן גבוהות ורמות בעליונים.

ז' **תתקצז** קי

יגלה מעלת הפצת המעינות חוצה, וידבר ממסירות נפש של מזהרנ"ת ז"ל על זה, וכעת הלולא של ר' אברהם בר' נחמן זכיר ענינו בתשוקת פרסום אור רבנו ז"ל, ויעורר על כך מאד.

ז' **תתקצח** קיא

יחזק אשה המקרבת להקדוש-ברוך-הוא, וישבח פעילותה.

תְּכֵן הָעֲנִיִּים

- ז' תתקצט קיב
 ישבח הנמצען על שעוסק בהתבודדות, ויעוררו על שלום-בית.
- ח' אָלְפִים קיג
 יברית הנמצען מהרשעים המצערים אותו, ויחזקו שלא יתפעל
 מרשעותם, ולא יתבלבל מאיומי הפסקת פרנסתו, כי לו ייטיב, ולשונאיו
 תהיה מפלה, ויעוררו להתחבר עם אנשי שלומנו.
- ח' א' קיד
 ישבח בעל תשובה ויעודדו על הסתדרותו אחר נשואיו, ויעוררו על
 תוכנה בקשר הנכון בביתו, וידבר על תשוקתו להחזיר בתשובה את
 אנשי הקבוץ שמשם בא.
- ח' ב' קיד
 ישבח הפצת ספרי רבנו ז"ל, ואהבה בין אנשי שלומנו, ומעלת
 ההתבודדות המחודרת ישרות ונעם באדם, ושמחת האשה — סגלה
 לפרנסה.
- ח' ג' קטו
 יחזק אשה הרגישה לבקרת על-ידי חזוק באמונה, וישבח הפצת קונטרס
 "רופא חולים" בין מטות המחלימים בבתי חולים.
- ח' ד' קטז
 ידבר ממעלת השם 'אדל', על שם בת הבעל-שם טוב הקדוש זי"ע,
 ויגנה רופאים פורקי על שבארץ ישראל, וידבר מרפואה על-ידי לחם
 ומים, ויחזק להיות בשמחה ולהתבודד.
- ח' ה' קיז
 יחזק על רפואה, תפלין ושבת.
- ח' ו' קיח
 ידבר ממעלת הזוכה לחזק אחרים, שזה מראה על טובו, וגדלת האדם
 שמתחזק מצמד, ומרבה במעשים טובים.
- ח' ז' קיח
 יאשר קבלת צדקה לעניים, וישבח הפעלה הטובה.
- ח' ח' קיט
 יחזק כנגד הנסיונות של זה העולם, וידבר מנקדת הנגה לחזק אלו
 שבחשן ובחוזן, וידבר משמחת ידיעתנו מרבנו ז"ל.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

יג

ח' ט קיט
יְדַבֵּר מִשְׁמַחָה שְׂמֵמֶתִיקָה אֶת הַמְּצִיאוֹת הַמְּרָה, וְאָדָם זֹכֶה לִישׁוּעָה
וְלִדְעַת שֶׁהִיא עֶקֶר הָעֲשִׁירוֹת.

ח' י' קכ
יְדַבֵּר מִהַסְכָּנָה הַרוּחָנִית הַמְּאַיֶּמֶת עַל נְשָׁמוֹת עוֹלָם הַבְּרִיאָה הַנִּמְצָאוֹת
בְּעוֹלָם הָעֲשִׂיָּה, וַיִּבְהִיר כְּוִנַּת הַתְּפִלָּה שֶׁל בְּרָכוֹת הַשַּׁחַר בִּיהִי רְצוֹן וְכוּ',
וַיְדַבֵּר מִיָּפֶה שְׁעָה אַחַת בְּתִשְׁבֻּבָה' וְכוּ', וַיִּמָּה שְׂאֵמֶר הַחֵיד"א לְכוּן
בַּבְּרָכָה הַנ"ל, וַיְדַבֵּר מִסוּד הַתְּפִלָּה לְהַנְצִיל מֵעֲזֵי פָּנִים וְכוּ', וַיַּעֲתִיק פְּרוּשׁ
נְאֻה שְׂשֻׁמֶע עַל הַתְּפִלָּה הַזֹּאת.

ח' יא קכב
יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַנְּסִיווֹת הַקָּשִׁים, וְשֹׁאֲסוֹר לְהַרְהֵר אֶז אַחֲרֵי הַמָּקוֹם, וַיְגַלֶּה
מַעֲלַת הַמְּחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאִמּוֹנָה.

ח' יב קכג
יְחִזֵּק מְאֹד בְּאִמּוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיַּעֲוֹרֵר לְדַבֵּר אֵלָיו תָּמִיד, כְּאֲשֶׁר
יְדַבֵּר הַבֵּן אֶל אָבִיו, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין הַסֵּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע, שְׂמִבְּזָה עֲנִין
הַסֵּתְפָלוֹת בְּאֵלְקוֹת, וְכֵן מֵעֲנִין הַמְּצוּוֹת בְּשִׂמְחָה כְּלִי שׁוֹם קְרוּי שְׂכָר,
וַיְדַבֵּר מִהַבְּטוּל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ שְׂמִבְּטֵל הַדְּכָאוֹן.

ח' יג קכד
יְדַבֵּר מִגְּדֻלְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׂמוֹ, וּמֵעֲנִין שֶׁה' רַק הוּא יִרְאֶה לְלִבְּךָ, וַיַּעֲוֹרֵר
שְׂלֵא לְהַתְּבַלְבֵּל מֵאֵף אַחֵד, וַיְחִזֵּק מְאֹד עַל גְּרִיסַת מְשֻׁנְיּוֹת, וַיְגַלֶּה דַעַת
רַבְּנוֹ ז"ל בְּעֲנִין שְׁתִּית מִשְׁקָה הַמְּשֻׁפָּר.

ח' יד קכו
יְדַבֵּר מֵעֲנִין תְּפִלָּה בְּחַתּוּף אוֹתִיוֹת הַדְּבִוֵּר דִּיקָא וּמִטְהַרַת הַמְּחֻשְׁבוֹת אֶז,
וְזֵהוּ עֲנִין תְּפִלָּה בְּכַח.

ח' טו קכז
יְחִזֵּק מְאֹד לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה דוֹקָא, וְהַסִּימֵן לְנִשְׁמָה גְבוּהָה, שְׁגָם
מִתְקָף הִירִידָה מִשְׁתוֹקֵקָת לַעֲשׂוֹת טוֹב, וַיְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מֵעֲנִין ד' אֲמוֹת
שֶׁל הֶלְכָה, וּמֵעֲנִין תּוֹדָה וְהוֹדָאָה.

ח' טז קכח
יְדַבֵּר נוֹרְאוֹת מֵעֲנִין תְּפִלָּה בְּכִכָּיָה וּבְפִשׁוּט יָדִים וְרַגְלִים וְכוּ', וּמִוִּדּוּי
דְּבָרִים, וְעֲנִין "תְּמוֹתָת רְשָׁע — רָעָה", וַיְחִזֵּק מְאֹד לְהֵאֱמִין שֶׁיֵּשׁ תְּקִנָּה

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

לְתַכְוֵן הַכֹּל, וַיִּצְטַט דְּבוּר נִפְלָא מִהֶרֶב הַקְּדוּשׁ מִמְּעוֹן בּוּז, וַיִּחֲזַק לְהִיּוֹת
אֲחוּז בַּתּוֹרָה, שְׂאֵז נִקְרָא אִישׁ חַי.

ח' יז קל

וַיְדַבֵּר בְּחֲרִיפוֹת נִגְד כָּל סֵפֶר הַמְּזֻכָּר אֶת מְדִינַת הַשָּׁמַד שֶׁהִקִּימוּ
הָעַרְב־רַב, שְׁמֵרָאָה שֶׁהוּא בְּעֶצְמוֹ פְּסוּל, וַיְדַבֵּר מִהַגְלוֹת הַנּוֹרָאָה
שֶׁהֶעֱמִיקוּ, הַפֶּה כָּל הַגְּאֵלָה.

ח' יח קלא

וַיְדַבֵּר מֵאֲמוֹנָה פְּשוּטָה, שֶׁהִיא תְּרִיס כְּנֶגֶד כָּל שְׁטִיפַת מַח, וַיַּגִּילָה עֲנִינֵי
חֲכָמוֹת, שְׂאִין צְרִיכִים כָּלֵל, וַיַּעֲתִיק שִׁיחַת מוֹהֲרֵינֵי ו"ל עַל 'אִין רַגַע
בְּלֹא פְּנֵע', הַמְּעוֹרָר לְתַפְלָה תְּמִידִית, וּמִלְבָּד זֹאת הַכֹּל וַיַּרְעוֹת רוּחַ,
וַיִּבְאֵר פְּסוּק: "לֹא תַחְרַשׁ שׁוֹר וְחֲמוֹר", וַיַּעוֹרֵר שְׁלֵא לִילֵךְ אַחֵר שְׁכָלוֹ
וְחֲכָמָתוֹ.

ח' יט קלג

וַיְדַבֵּר מֵעֲנִינֵי הַסְּתַמְלוֹת עַל הַשֶּׁכֶל שֶׁבְּכֹל דָּבָר, וַעֲנִינֵי הַדְּבָקוֹת הַקְּבוּעָה
וְהַנּוֹרְצִית בּוֹ יְתַבְּרֵךְ, וְאֵז מִתְּגַלָּה אֵלָיו, כְּבִיכּוֹל, הַשֵּׁם יְתַבְּרֵךְ בְּעֶצְמוֹ.

ח' כ קלד

וַיְדַבֵּר מִהַנְּסִיוֹנוֹת הַקָּשִׁים וְהַמְּרִים שֶׁעוֹבְרִים עַל מִי שֶׁחָטָא בַּחֲטָא הַמְּגַנָּה,
וַיִּהְיֶה לוֹ תַקוּן עַל-יְדֵי רַבְּנוֹ ו"ל.

ח' כא קלז

וַיִּחֲזַק חֲבוּרָה שֶׁל בַּחוּרִים שֶׁהִתְאַחְדוּ פְּעָמִים בְּשָׁבוּעַ לְדַבֵּר מִרַבְּנוֹ ו"ל,
וְאַחֲרֵי זֶה עוֹשִׂים תַקוּן חֲצוֹת, וַיַּעוֹרֵר עַל מְדוֹת לְמוֹד סֵפֶר-הַמְּדוֹת, עַל
אַהֲבַת חֲבָרִים, וְשַׁעוּרִים כְּסֻדְרָן, וְהַתְּבוּדָּדוֹת, וְשְׁלֵא לְהוֹצִיא מִהַפָּה
דְּבָרִים שְׁלִילִיִּים.

ח' כב קלז

וַיִּחֲזַק כְּנֶגֶד הַחֲרוּפִין שֶׁקָּבַל הַנְּמָעוֹן, וַיְדַבֵּר מִכֶּף שֶׁעָקַר הַתְּשׁוּבָה — לְדַם
וְלִשְׁתָּק, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִינֵי קִיּוֹם מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְאַהֲבַת".

ח' כג קלז

וַיְדַבֵּר מֵעֲנִינֵי הַשְּׁגָחָה פְּרֻטִית, וְשִׁצְרִיף לְכָרִיחַ מִקְּלַפַּת "כַּחֲחֵי וְעֲצָם יְדֵי עֲשֵׂה
לִי אֶת הַחִמִּיל הַזֶּה".

ח' כד קלז

וַיְבַהִיר, שִׁצְרִיף לְהִיּוֹת שְׁמַח בְּמָקוֹם שֶׁהוּא גָר שָׁם, וַיִּרְחִיק מִדְּבָאוֹן,

תָּכֵן הַעֲנִינִים

טו

ועל-ידי תפלה בונים כלי אֵל ישועה, וידבר מענין כלי זָמֵר, ומענין 'מוסרים' בלבוש של צדקות, ויעורר ללמד ארבעה טורים.

ח' כה קלט
ידבר מהתבודדות ותפלה הקשורה באמונה חזקה, לידע שהקדוש-
ברוך-הוא נמצא בכל מקום.

ח' כו קמ
יחזק הנמצאן שיחיה עצמו בספרי "אשר בנחל" ויגלה מעלתם.

ח' כז קמ
יחזק בקצרה בחור הרוצה בתשובה, ויעוררו מאד על זה.

ח' כח קמא
ידבר נפלאות מענין האמת, לדבר לפניו יתברך עם אמת, וצריך בתפלה
סבלנות, ואסור להטעות עצמו מהיצר הרע, והעקר על-ידי ישוב הדעת,
ויגלה הנעם של אדם שעושה לעצמו קביעות שעורים, וידבר מענין
קדשת המחשבה, שבה תלוי הכל.

ח' כט קמג
יחזק ויאמץ לעזוב את כל השטיות, ושלא להטעות את עצמו בעניני
קבלה, ויגלה שכל האכזבות ויסורי המצפון, הם בכלל חסרון אמונה,
פי צריך להיות בטל לרצונו יתברך.

ח' ל קמד
יגלה מענין התשובה על פגם הברית, ויזכיר את ענין תקון הכללי, וגדל
הפלגת מעלתו, ויעורר על נקדת השמחה, ויזהיר על למוד גמרא, שאין
כמהו שורף את כל הקלפות.

ח' לא קמו
יחזק חבורת אברכים, שלקחו על עצמם על הדפסת והפצת ספרי רבנו
ז"ל, ויספר את מה שעבר עליו בענין זה, ויחזק שלא להסתפל על שום
מניעה, וידבר מענין השגחה ונסים ושדוד הטבע.

ח' לב קמז
ידבר מלמודי 'אור החיים' הקדוש ורמב"ן, וכן במפרשים על רש"י
הקדוש, ויגלה נפלאות ממעלת ונחיצות הלמוד הנשגב הזה של רש"י
בעיון, ויסלל דרך בלמוד מדרשים, ומשם לספרי דרוש וחסידות

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

היסודית של צדיקי אמת מדור דור, ויגלה מעלת תורתם וספריהם הקדושים, שזוכים להתעלות בהם מאד אם יש רצון.

ח' לג קמח

יגלה אימתי יש חשיבות לחדושים שמחדשים, ויעורר ללמד רש"י.

ח' לד קמט

יגלה, שעקר הישועה היא עצם התפלה, ויש חיוב של אמונה בכל התפלה, ואשרי אדם שאינו שם מבטחו להתלונן לבני-אדם, ויעורר שלא להטעות את עצמו, ואסור להיות בחלשה וכו', רק להיות בטוח בישועה.

ח' לה קנא

ידבר בשבח המשיא את בניו סמוך לפרקן, שלא יגיעו לידי חטא.

ח' לו קנב

יחזק חתן, שהיה אחרי מאורע טרגי במשפחתו, ויעודדו מאד, וידבר על לבו דברי נחומים והתחזקות ודרך בחיים פיצד להתנהג, וידבר ממחשבת יום המיתה, ולמוד משניות לעלוי נשמתו, וכדאי ללמד עוד בחיים חיותו, ולמוד חמש ומפרכים וגמרא, ולשכח מה שהיה לפני החתנה.

ח' לז קנד

ישבח סופר חרדי, שכתב מאמר בענין בעלי תשובה, שהם קופצים בראש, עוד בטרם זככו את עצמם, ויהלל פרי עטו מאד, וירחיב הדבור אודות נקדה כאובה זו, וימשיך את הרעיון הזה גם כלפי מה שקורה בחדרו של רבנו ז"ל, אשר חדשים מקרוב באו להכניס דמיונות וחנופה ופוליטיקה בתוככי חסידות מפארת זו, ויתנה המצב הבלתי נסבל הזה, שגורם להרחיק בני-אדם מאור רבנו ז"ל. וכן ידבר מרעת אלו השקרנים הנוטלים עטרה שאינה הולמתם, כאלו הם מקבלים ונותני תקונים, וירחיק מהם מאד.

ח' לח קנט

ישבח את הזוכה להיות שמש אצל רבנו ז"ל, שהוא משיב לו טובה, והעקר מה שמזכה אותנו לאור האמונה, שעולה על הכל.

ח' לט קס

יחזק מאד בחור צעיר, שינצל את ימי בחרותו לתורה ולתפלה פראוי, ויקים כבוד אב ואם פראוי.

תִּכּוֹן הָעֲנָנִים

יז

ח' מ קסא
?חזק בקצרה אודות הקשר עם אנשי שלומנו, ועל מדת השמחה.

ח' מא קסא
?חזק אחד מאנשי שלומנו דצפת, ויעוררו אודות התאחדות המחיבת
בין אנשי שלומנו, ויביע 'אשרינו' שאנו יודעים מרבי פזה, וידבר אודות
המקום שלנו בארץ ישראל שצריך סבלנות.

ח' מב קסג
?דבר מענין סדר ונקיון, ואודות שונאים מחמת קנאה.

ח' מג קסג
?חזק משפחה על שזוכים להסתדר בחיים, וישבחו על המענק של י"ר"ק
לעניים, ויגלה להם התקון שבזה, ויעורר הבעל להיות לעזר לאשתו.

ח' מד קסד
?דבר מענין פדורי הרגעה, ומאכילת מאכלי פשרות, וכדיקת התפלין.

ח' מה קסה
?עורר אברך אחד שחייו מסבכים — שיקח את עצמו בידיו, להשתדל
לקום בבקר לזמן קריאת שמע, וחי פעילות מישבים, על-ידי שנה
מקדם עם קריאת שמע שעל המטה כראוי, ויחדש חדוש נפלא על-פי
דברי המחבר והרמ"א, ויעורר מאד על זה, ועל שמחה והפצה.

ח' מו קסז
?דבר ממשלוח מכתבים לאנשי שלומנו, וכן קונטרסים מתרגמים,
ויעורר על הפצה.

ח' מז קסז
?חזק את הנמען שהיה עוסק בחבור פיוטים ונגונים חדשים, על-פי יסוד
האמונה הקדושה, ויחזקו ויעודרו במפעל זה, ויגלה מקור ושרש נגוני
ישראל הקדושים, ויעוררו לגלות האמונה על-ידי שיריו.

ח' מח קסט
?חזק מאד את נקדת האמונה, ויגלה שהיא המזור לצרת הבת, פי היא
הבית מנוס היחידי לאדם.

ח' מט קסט
?מליץ על הדלקת נר לפני העמוד לישועה.

תִּכְן הָעֵינַיִם

יח

ח' נ קע
יתן עצה לאברך שעוברת עליו צרה בביתו, לספר הכל רק אליו יתברך,
ואמירת ספר תהלים.

ח' נא קע
יחזק בחור בענין שדויכים, וידבר מענין אמונה בה' הממשכת אמון
עצמי, וידבר מהפצת הקונטרסים הזרעת אמונה וממשכת ישועה.

ח' נב קעא
ידבר על תפלה במנין, ואמירת כל התהלים בשבת.

ח' נג קעב
יתן עצה לחולה ויעודרו שלא לפחד, ויבאר גמרא בנדריים בששה
אפנים שפרשו המפרשים, ועוד אחד על קטב התפלה והבקשה מה'
שפרש בילדותו, ואחר-כך מצא זאת בפרוש המאירי.

ח' נד קעג
יתן עצה לאשה אודות רפואת העינים.

ח' נה קעג
יחזק מאד על שמחה, שמביאה לאדם ישוב הדעת שיש ה' בעולם,
וידבר מהבנה בבית, ומדרך רבנו ז"ל, שלכאורה אין שיף לחלק עליה,
וינגיל בשעורים קבועים בכל מקצועות התורה, וידבר מהדלקת גרות
שבת-קדש.

ח' נו קעה
יחזק בת ישראל, אשר מרב צער ופחד נחלצת לעצבנות יתר, ויעודדה
לקראת רפואתה השלמה.

ח' נז קעו
ידבר מקונטרס "מציאת-הזווג" והישועה הבאה על ידו.

ח' נח קעו
יחזק בת ישראל על בלבוליה, ויעוררה על זכוי אחרים עם הקונטרסים,
ועל תפלה, ואמונה, ואהבת ישראל.

ח' נט קעז
יחזק בת ישראל על ברכה בבית, ודקדוק בשמירת שבת וקדוש,
והדלקת גרות שבת-קדש.

תִּכְן הָעֲנִינִים

יט

ח' ס קעז
יְדַבֵּר מִקּוֹנְטֵרַס "טְהֵרֶת-הַבְּרִית", וְאִמִּירַת 'תִּקּוֹן הַכְּלָלִי', וְלִחְזֵק עֲצֻמוֹ
שֶׁלֹּא לֵהִיּוֹת שְׂבוּר.

ח' סא קעח
יִתֵּן עֲצוֹת נִפְלְאוֹת וְנִדְרֵי־וַת לְמַצְעֵר מְאֹד מֵעֲפוּב מְצִיאַת זְוִיגוֹ, וְיַעֲזֹרֵנוּ
עַל שְׁמִירַת שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְעַל בְּקָשַׁת הַרְחָמִים, וְיִזְרְהוּ עַל נִסְיָעָה מִיַּחַדְתָּ
לְרַבֵּי מְאִיר בַּעַל הַגֵּס עִם קַבְלָה טוֹבָה.

ח' סב קעט
יִחְזֹק אֶחָד שֶׁנִּתְגַּלְגַּל לְמָקוֹם מְסֻיָּם הַרְחוּק רִוְחָנִית, וְיִגְלֶה לוֹ אֶת
שְׁלִיחוֹתוֹ, וְיַכְנִיֵּד שְׂבוּרוֹנוֹ יִחְזֹקוּ בְּתַפְלָתוֹ וְאִמּוּנָתוֹ.

ח' סג קפ
יִבְיַע שְׁמִחָתוֹ עַל הַתְּחִזָּקוֹת הַנִּמְצָע בְּעִבּוּדַת ה', עַל-פִּי דָרָךְ רַבְּנוּ ו'ל,
וְיִזְרֹז לְפָרְסָם אֶת הַלְמוּד הַטּוֹב הַזֶּה, וְיַדְבֵּר מֵעִיּוֹן בְּמִכְתָּבִים "עֲלִים
לְתַרוּפָה".

ח' סד קפא
יְדַבֵּר מִשְׁמִירַת שַׁבַּת, וּמִפְרִנְסָה, וְהַדְּלָקַת גְּרוֹת שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְתַפְלוֹת
הָאִשָּׁה אֲזו, וּבְדִיקַת מְזוּזוֹת.

ח' סה קפב
יֵאָחַל בְּרַפְת רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְנַתוּחַ.

ח' סו קפג
יַעֲזֹר עַל הַדְּלָקַת גְּרוֹת שַׁבַּת-קִדְשׁ וְתַפְלָה אֲזו, וְהַשְׁמַעַת שִׁירֵי שְׁמִחָה
בְּבֵית.

ח' סז קפד
יִחְזֹק לְצֵאת מֵהַיָּאוֹשׁ הַמָּר וְהַנִּמְקָר, וְיַעֲזֹד לְהָרִים אֶת עֲצֻמוֹ מִתְּהוֹם
הַכְּפִירָה, שֶׁהִיא תּוֹצְאָה שֶׁל כְּתָם שְׁחֹר קָטָן, הַבָּא עַל-יְדֵי חֲטָא, וְיִחְזֹק
עַל קְרִיאָה בְּקּוֹנְטֵרַסִּים.

ח' סח קפד
יָשִׁיב לְשׂוֹאֵלוֹ דְּבַר בְּעִנְיָן לְקַבֵּר רֶשַׁע אֲצֵל צְדִיק, כַּמָּה הַרְחֵק לְעֲשׂוֹת,
וְיַעֲזִיק מִזֶּה מְשׁוּ"ת רַבְּנוּ יוֹסֵף נְחֻמִּיָּה, וְיַעֲזִיר עַל מַה שֶּׁרָאָה בְּבֵתֵי קְבָרוֹת
בְּאוּקְרִינָה.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

ח' סט קפה

יֹכִיחַ וְיִזְהִיר מְאֹד לִילְךָ לְשִׁעוּרִים שֶׁל הַלְכוֹת טְהָרָה, וְיִסְפֹּר מִהֲרֹב הַקְדוּשׁ מִסְטָרְעֵלִיֶסֶק, בְּמָה לְמַד הַלְכוֹת אֱלוֹ, וְיַעֲוֹרֵר מְאֹד עַל בְּקִיאוֹת בְּהֵן.

ח' ע קפו

יְדַבֵּר בְּעֲנֵן קְדִישׁ אַחַר הָאֵב, וְיִרְאֶה מְקוֹר טְהוֹר וְנוֹרָא עַל מַה שֶׁמְזַכֵּים אֶת נִשְׁמַת הָאֵב בְּזֶה, וְיִסְפֹּר מַה שֶׁהָיָה בִּימֵי מוֹהֲרֵי ת"ו", וְיַגִּיל עוֹד מַה נִּתְּן לְעִשׂוֹת לְנִשְׁמוֹת הַהוֹרִים שֶׁנִּסְתַּלְקוּ, וְיֹכִיחַ עַל עֲצָם הַרְצוֹן לְשֹׁכֵר מִיִּשְׁהוּ לְהַגִּיד קְדִישׁ עַל הָאֵב.

ח' עא קפח

יַעֲוֹרֵר מְאֹד עַל הַנְּחִיצוֹת שֶׁל קְנִיַת מְדוֹת טוֹבוֹת בְּנִפְשׁוֹ.

ח' עב קפט

יְדַבֵּר נוֹרָאוֹת גְּפִלְאוֹת מִמַּעַלַת הַיְרֵאֶת שְׁמִים שְׂאֲדָם צְרִיף לְזִכּוֹת לָהּ, שֶׁרַק עַל-יְדֵי-זֶה יָכוֹל לְזִכּוֹת לְהַשְׁגוֹת הַחֲכָמָה, וְיַעֲתִיק מִהַסְפֵּר הַקְדוּשׁ "אֲפִיקֵי יָם" לְהַרְבֵּ יַצְחָק אֲיִזוּיק חֶבֶר ו"ל דְּבָרִים פְּנִימִיִים עַל-פִּי קַבְלָה מַעֲנֵן סוֹד הַיְרֵאֶה, וְיַגִּיל כִּיִּצַד זֹכִים לָזֶה.

ח' עג קצ

יַחֲזֹק מְאֹד עַל-פִּי הָעֲנֵן, שֶׁפֶל אָדָם וְכָל הַבְּרִיאָה הוּא פְּלִיאָה נִשְׁגָּבָה, וְהַכֹּל בְּחִשְׁבוֹן וְהַכְנָה וְכו', וְיַעֲתִיק קִטְע אַרְף מִהַסְפֵּר הַנוֹרָא "הַפְּלִיאָה" אֹדוֹת סוֹדוֹת הַבְּרִיאָה, דְּבוּרִים מְסֻמְרֵי שְׁעָר, וְיִסְכֵּם סוֹדוֹ וְיַבְאָרוּ בְּאִפְן גְּפִלְא בְּדְבוּרִים עֲרָבִים וּמְתָקִים בְּדֶרֶךְ עֲבָדָה וּמַעֲשֵׂה לְהַבְטִיל אֱלוֹ יַחְבְּרוּ.

ח' עד קצד

יַחֲזֹק בְּעֲנֵן מַחְלָקַת בְּלִתֵּי מְסֻבְרַת, שֶׁהַתְּרַגְּשָׁה עַל הַנְּמָעָן, וְיַעֲתִיק לוֹ שְׁנֵי מְקוֹמוֹת מִכְתָּבֵי הָאֲרִיז"ל, אֹדוֹת מַחְלָקַת שְׁתַּלּוּיָה בְּגִלְגוֹל קָדָם, וְיַדְבֵּר מַעֲנֵן "מַגִּיד רִיבּוֹ לְפָנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא", שְׂאֲמַר רַבְּנוּ ו"ל.

ח' עה קצה

יְדַבֵּר מַעֲנֵן קְרִיעָה לְמוֹל מְקוֹם הַמְקַדֵּשׁ, וְלָמָּה מְקַלִּים בְּזֶה בְּדוֹרְנוּ, וְיָשִׁיב אֹדוֹת קְשִׁיַת הַנְּמָעָן, לָמָּה אֵין גְּזֵהֲרִים ב'אֲסוּר לְמֵלָא פִּיו שְׁחֹק' בְּפִשְׁטוֹת, וְיַחְלַק בֵּין שְׁמַחַת הַקְדֻשָּׁה לְבֵין שְׁמַחַת הוֹלְלָת, וְיַגִּיל אֱלוֹ שְׁרוּקִים אֲצֵל הַכְּתָל הַמַּעֲרָבִי, וְיַדְבֵּר מְאֹלו שְׂאִין רוּעִים לִילְךָ לְשֵׁם, וְיַבְאֵר דַּעְתּוֹ שֶׁל הַרְבֵּי מִסְאֲטָמָר בְּעֲנֵן זֶה.

תִּכְן הַעֲנִינִים

כא

ח' עו קצח
יְדַבֵּר מֵעֲנִין מְלוֹי הַשֵּׁם בְּסֵפֶר תּוֹרָה מְשׁוּ״ת טוֹב טַעַם וְדַעַת, וּמֵאֲמוּנַת
חֻכְמִים, וַיִּתְיַחַס לְדַבְרֵי הַתְּבוּאוֹת שׁוֹר בְּעֲנִין מְחַלְלֵי שְׂבַת בְּפִרְהוּסָיָהּ.

ח' עז קצט
יִגְלֶה, שְׁעַקֵּר הַשְּׁלוֹם-בֵּית תְּלוּי בְּהִתְנַהֲגוֹת הַבַּעַל, שְׁבִידוֹ הַדָּבָר, וַיּוֹכִיחַ
זֹאת מִמְדַּרְשֵׁי חו"ל, וַיַּעֲתִיק מַעֲשֵׂה שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ עִם בְּנֵי זֹוג מְאוּצֵר
הַמְדַּרְשִׁים, וַיְסַפֵּר עֲצַת מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל לְגַבֵּי אִשָּׁה רַעְיָה שֶׁל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, וַעֲבָדָה נֶאֱדָה מִהַחֲרָשׁ, שְׁלֵא שֵׁת לָבוּ לְנִכְיחוֹת כָּלֵב.

ח' עח רג
יְדַבֵּר נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת בְּדַבּוּרִים מְלֵהִיכִים אוֹדוֹת הַתְּחִיָּקוֹת בְּאֲמוּנַת
הַהֲשִׁגְחָה פְּרֻטִית, וְלִהְשֵׁתֶטַח בְּכָל פֶּעַם לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּתַפְלָה
וּבִקְשָׁה, וַיַּעֲתִיק מְדַרְשֵׁי קֹדֶשׁ נִפְלְאִים מִמַּעַלֵּת הַתְּפִלָּה, וְדַבּוּר רַבְּנוּ ו"ל
אוֹדוֹת חֲשִׁיבוֹת הַתְּפִלָּה כְּשֶׁהִיא עִם אֲמַת, וְשִׁיחַת מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל בְּעֲנִין
זֶה.

ח' עט רה
יְדַבֵּר מִהַפְּגָמִים הַנוֹכְעִים מִטְּמֵאת סְמ"ך-מ"ם וְנוֹקְבִיָּה, שֶׁהֵם כַּעַם וְנֵאוֹף,
וַיִּצְטַט מְדַרְשֵׁי קֹדֶשׁ עַל זֶה, וַיַּעֲתִיק מְדַבְרֵי רַבֵּי צְדוּק הַפֶּהֶן זי"ע, מְתַבֵּל
בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל אוֹדוֹת הַנ"ל, וַיִּבְהִיר שְׁעַבּוּדֵתָנוּ לְהַכְנִיעַ אוֹתָם, וַיִּגְלֶה
עֲנִינּוּ, שְׁעוֹסֵק בְּלֵהִיּוֹת שְׂדֵכָן.

ח' פ רז
יְבַאֵר הַפְּסוּק: "וְהֵאֱלָקִים יִבְקֹשׁ אֶת נִרְדָּף", שְׁלֵא תְּמִיד הַנִּרְדָּף הוּא
הַנִּרְדָּף, כִּי אִם לְהַפֵּךְ לַעֲתִים, וַיְדַבֵּר מִכֶּף שְׁעַל כָּל צְדִיק יֵשׁ מִתְּנַגְדִּים,
וַיִּזְהַר לְבָרַח מִטְּפוּסִים שֶׁל 'חוֹלְקִים' עַל זוּלָתָם, וַיִּרְאֶה הַחֲלוּק בֵּין
הַתּוֹחַב אִפּוֹ לְכָל מְקוֹם וְעוֹשֵׂה מַחְלָקָת, לְבֵין הַמְּצַטְנַע בְּפָנָה עִם
הַמְּחַלְקָטִים אֵלָיו, אִפְלוּ שְׂנֵדָמָה כְּבַעַל יְשׁוּת, חַס וְשְׁלוֹם, וַיְדַבֵּר מִגְּנוּת
הָעוֹשֵׂה מְרִיבָה עִם רַבּוֹ, וַיְדַבֵּר מֵר' שְׁמוּאֵל הוֹרְבִין שְׂרָדְפוּ אוֹתוֹ, וּמֵר'
אַהֲרֹן לִיִּב צִיגְלָמָן שֶׁגַם קָנְאוּ בוֹ, וַיִּגְלֶה מַעַלֵּת הָעוֹסֵק הַרְבֵּה בְּסַפְרֵי
רַבְּנוּ ו"ל, וְאֵינּוּ דוֹחֵף אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל, וַיְסַפֵּר מִהַרְבַּ הַקְּדוֹשׁ מְלִיִּסְקָא,
לְמָה נִסְעָ לְהַרְבֵּ הַקְּדוֹשׁ מְרִימְנוּב, וַיִּרְאֶה הַגְּחוּף שְׁבַבְעֵלִי תְּשׁוּבָה,
שְׁבַמְקוֹם לְהִקְיָא צוֹאת הָעוֹזְנוֹת, עוֹד מִתְּגַדְּלִים מִחַמַּת שְׁמַעֲטָפִים
בְּצְדִיקִים, וַיְסַפֵּר מֵאֵלוּ הַמְּדַבְרִים עֲלָיו, וְחוֹשְׁבִים שְׁכָבֵר הַתְּעַלּוּ.

ח' פא רבי
יְבַהִיר, שְׁאִין תְּשׁוּעָה בְּבְנֵי-אָדָם, וְצָרִיף לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמָם אֲמוּנָה, וַיַּעֲתִיק

תכּן הענינים

מדברי רבנו האר"י ו"ל בענין בקשה על האויבים בעת פתיחת הארון,
ויעתיק מאמר חז"ל אודות "דום לה' והתחולל לו".

ח' פב ריג
יוכיח מאד, שעקר דעתו של רבנו ו"ל הוא עשיה דקדשה, ללמד בכל
יום כף וכף.

ח' פג ריד
יגנה את הליצנים המתלוצצים מיראי ה' שפדור, ויראה הגחוף
בהתפעלות מהם, וריקנות המדברים עליו ומבטלים ענינו, ויספר מעשה
מהרב הקדוש מזוהיל זי"ע בענין לדם ולשתק על הבזיונות, ויחזק
מאד לדבר עמו יתברך.

ח' פד רטז
יתרץ ענין מקשה בדברי רבנו ו"ל, ויבאר ענין "קביעות תמידית"
לעבדה ולמעשה.

ח' פה רטז
יעורר לדבר עם הבן כמו שמדברים עם מבגר ובר דעת — בכבוד
ובהכנה.

ח' פו ריז
ידבר מההכרח לחיות עם ישוב הדעת, ויגלה למה זוכים בלמוד התורה
אם אחזים במדה זו, ויעורר ללמד המאמר השניף לזה בלקוטי-מוהר"ן,
חלק ב', סימן י".

ח' פז ריח
יחזק לחשב חשבוננו של עולם, וכשאדם זוכה להשיג שאיפת קרבת ה'
כבר לא אכפת לו מפלום, פדגמת דוד המלך שבטל עצמו להשם יתברך
לגמרי, ואמר: "גם פי אלף בגיא צלמות לא אירא רע", ויספר בכאב
סבלו מבפנים ומבחוץ, ויעורר לעשות סדר במשניות.

ח' פח רכ
ידבר מטבע הרע של בני-אדם, ומענין לב בשר שיכול להרגיש את
הזולת, וזה סימן של יהדות, וכן מהי רחמנות נכונה.

ח' פט רכב
יעורר לרחם על חולה בבית, וכן על הילדים אפלו העזי פנים, ויגלה
מדוע בדרך כלל אינו הכתבת לשאלות בהלכה מפרשת, כי ענינו
ותפקידו הוא אחר, ויספר מרבוני המכתבים.

תִּכְן הָעֲנִינִים

כג

ח' צ רכג

יעוֹרֵד ויחֲזֹק לְעֵינָיו צָרָה גְדוֹלָה שֶׁהִנְמַעַן נִתּוּן בָּהּ, ויעוֹרְרוּ לְנִסְעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל דְּאִשְׁתַּכַּח יִתִּיר בְּזִמְנֵי הַזֶּה, וְלַעוֹרֵר רַחֲמִים שָׁם, ויִגְלֶה לוֹ גְלוּי אֱלֻקוֹת נִפְלָא, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יִלְהִיבוּ לְבָבוֹת אֱלִיּוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּשִׁפְיַת לֵב כַּמִּים, ויִדְבֵּר מְנַסִּיּוֹנוֹת שֶׁעָבְרוּ עַל הַצְּדִיקִים, וּמְשִׁיחַת מוֹהֲרֵנֵת ז"ל אֹדוֹת תַּחֲבוּלוֹת הַיָּצַר בְּכָל פַּעַם בְּאִפְנֵי חֲדָשׁ לְגַמְרֵי, ויסַפֵּר מֵהַתְּלֹאוֹת שֶׁעָבְרוּ עַל בַּעַל הַתְּנִיָּא זי"ע וּבְנוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, וּמֵאֲסָרֵי מוֹהֲרֵנֵת ז"ל, ויִגְלֶה עִמָּקוֹת וְהַפְּשִׁיטוֹת שֶׁמֵתְאַחֲדוֹת בְּלַמּוּד הַנִּפְלָא שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

ח' צא רכה

יִדְבֵּר מֵעֵינָיו בְּטוֹל אֱלִיּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְזִכּוֹת חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אָז, וְלִיחַד יִחֲוֲדֵי קִדְשׁ.

ח' צב רכו

יִדְבֵּר מֵעֵינָיו חֲמֵר הָאֶסוּר שֶׁל פָּגַם הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, וּמָה שֶׁמְבִיא לִיְדֵי הָעוֹן הַנּוֹרָא הַזֶּה, ויעוֹרֵר מְאֹד מְאֹד לְצִאת מִזֶּה, וְלִהְרַחֵק אֶת עַצְמוֹ בְּכָל הַיְכָלֵת מֵהַדְּבָרִים הַמְּבִיאִים לִיְדֵי כָּף, ויִחֲזֹק מְאֹד לְהַתְּעוֹרֵר לְצִאת מִזֶּה וְלִהְמַשִּׁיף הַלְּאָה, וְיִרְאֶה דְרָכִים וּנְתִיבוֹת כִּיִּצַד לְהַתְּמוּדָד עִם זֶה, וְלִטְהַר נִפְשׁוֹ כְּרֹאֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם.

ח' צג רכז

יִדְבֵּר, שֶׁעָקַר הַהִתְחַזְקוֹת הוּא שְׁמִחָה, וְהוּא עַל-יְדֵי אַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְיִרְאֶה כִּיִּצַד לְהַכְּנִס בְּזֶה.

ח' צד רל

יִגְלֶה קִדְשַׁת מְקוֹם צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְנוֹרָאוֹת הַחוּבָה לְהַתְּנַהֵג שָׁם כְּרֹאֵי.

ח' צה רלא

יִדְבֵּר נוֹרָאוֹת נִפְלָאוֹת מֵעֵינָיו קִדְשַׁת הַמַּחְשְׁבָה, וּמֵעֵינָיו תְּלִמִיד חֻכָּם שֶׁנִּמְצָא רָכַב עַל בְּגָדוֹ בְּגֶשֶׁם וּבְרוּחַ, ויִדְבֵּר מֵעֵינָיו דְּבָקוֹת הַמַּחְשְׁבָה בְּאֵל נוֹרָא כְּזֶה.

ח' צו רלב

יִדְבֵּר נִפְלָאוֹת מִמַּעַלֵּת חַפּוּשׁ הַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת, וּמֵעֵינָיו הַשְּׂמִחָה, וּמִמַּעַלֵּת הַחוּבָה לְשִׂמְחָה אַחֲרֵים.

ח' צז רלג

יִדְבֵּר מֵעֵינָיו הַלְּמוּד שֶׁל אַמוּנָה, ויִחֲזֹק עַל זֶה מְאֹד.

- ח' צח** רלג
 יְדַבֵּר נִוְרָאוֹת נִפְלְאוֹת מֵעֲנִינֵי רַבְנוּ ז"ל, אִיךָ שְׁלֵמוֹדוֹ הוּא עֲנִינֵן אַחַר
 לְגַמְרֵי, עַד שְׁגַם הַגּוֹף מְרַגֵּשׁ אֱלָקוֹת, וַיְגַלֶּה מֵהִי הַשִּׁיחָה שְׁעָלֶיהָ אָמַר
 רַבְנוּ ז"ל שֶׁהִיא בְּטוֹל הַבְּחִירָה.
- ח' צט** רלד
 יְדַבֵּר נִוְרָאוֹת נִפְלְאוֹת מִסוּד הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, שְׁאֲסוּר לְתַהוֹת עַל מֵה
 שְׁקָרָה וְכוּ', וְהָאֱמוּנָה הִיא רְפוּאָה בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.
- ח' ק** רלו
 יְבַרֵר בְּרוּר הַלְכָה מֵעֲנִינֵן קְדֻשַׁת בֵּית-הַכְּנֶסֶת הַמוּבָא בְּשׁוֹ"ת "דְּבָרֵי
 חַיִּים".
- ח' קא** רלז
 יַחְזֹק אַבְרָהָם שְׁנִמְצָא בְּפֶח יְקוּשׁ, שְׁלֵא יִכְנָס בְּלִחְצִים, וּלְבַסּוֹף יַעֲשֶׂה
 הַקְדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא נְסִים גְּדוֹלִים עִמוֹ.
- ח' קב** רלז
 יְדַבֵּר מֵעֲנִינֵן מִפְּרָסְמִים שֶׁל שְׁקָר, וַיִּתְּנָה רְעַת הַדּוֹר שְׁמַגְדִּילִים רִיקִים
 כְּגִדּוֹלִים, וַיְבַרֵר עֲנִינֵן קִנְיַת גְּרוֹת הַמֵּי־עֲדִים לְעַבּוּדָה זָרָה.
- ח' קג** רלח
 יַחְזֹק בַּחוּר צְעִיר, שֶׁיְדַבֵּר עַל לֵב בַּחוּרִים מֵעֲנִינֵן מְצִיאוֹת ה', וַיְבַרֵר עֲנִינֵן
 הַיֶּשֶׁן בְּמַטָּה עַל גְּבֵי מַטָּה לְגַבֵּי נְטִילַת יָדַיִם שְׁחָרִית.
- ח' קד** רלט
 יְדַבֵּר מֵעֲנִינֵן 'הַפֶּל לְטוֹבָה', וַיִּפְלֵג בְּמַעֲלַת הַתַּעֲנוּג שֶׁל הָאֱמוּנָה
 הַקְדוּשָׁה.
- ח' קה** רלט
 יְדַבֵּר מִמַּחֲלַת הַדְּכָאוֹן וּפְתִירוֹנָה, וְלִמְצָא נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת מְכַל הַצָּרוֹת, כִּי
 כָּל נְקֻדָּה קְטַנָּה חֲשׂוּבָה, וַיַּחְזֹק עַל-פִּי 'אַבִּיטָל אִיזו אוֹיֵךְ גּוֹט'.
- ח' קו** רמא
 יְדַבֵּר מִהַתּוֹרָה פ"ג שֶׁבְּלִקְוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', וְהַקְבָּלָה שֵׁשׁ לָנוּ עַל
 הַתּוֹרָה זוֹ מְזַקְנֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וַיַּחְזֹק עַל מֵאֲמָרֵי רַבְנוּ ז"ל, וְעַל הַדְּפֶסֶת
 "אֲשֶׁר בְּנַחֲל".
- ח' קז** רמב
 יַעֲזֹר וַיַּחְזֹק עַל-פִּי בְּאוֹר וְהַסְבֵּר בְּמַלְיָם: 'וַתְּשׁוּבָה וַתִּפְלָה וַצְדָקָה
 מֵעֲבִירִין אֵת רוּעַ הַגְּזֵרָה'.

תִּכְן הָעֲנִינִים

כה

ח' קח רמג

יֹכִיחַ אֶת אֵי שְׁלֵמוֹתָהּ שֶׁל הַשִּׁיחָה הַמְקַבֵּלֶת אֶצְלָנוּ בְּעֵנֵן יַיִן שֶׁרָף לְקִדּוּשׁ, בְּהִיּוֹתָהּ נוֹגֶדֶת פּוֹסְקִים, שֶׁהִסְפִּימוּ כָף לְהִלְכָה, וַיַּעֲוֶר שְׁלֵא לְזוּז מִהַשְּׁלַחַן עֲרוּף — יְסוּד בְּרִסְלָב, וַיִּצְטַט מִהַחֲזוֹן-אִישׁ.

ח' קט רמג

יְדַבֵּר מִהַתְּבוּדָרוֹת וְסִבְלָנוֹת, וַיִּרְאֶה דֶרֶךְ קֶלֶה כִּי־צַד לְחַלֵּק אֶת הַשָּׁעָה הַתְּבוּדָרוֹת, וְלִזְכוּת אֵלֶיהָ בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם.

ח' קי רמד

יְבַהִיר מִדּוּעַ עַל הַדְּפַסֶּת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל אֵין שֶׁרָף לֹאמַר, שֶׁיִּשׁ לְמִישָׁהוּ יְזָכוֹת יוֹצְרִים'.

ח' קיא רמה

יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מַעֲנֵן הַאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁכָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם הוּא בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית וְכוּ'.

ח' קיב רמו

יְדַבֵּר מַעֲנֵן הַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאֵיךְ צָרִיךְ לְמַסֵּר אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי בִּידוּ תִּבְרָךְ.

ח' קיג רמז

יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מִמַּעַלֶּת סִפְרוֹ "אֲשֶׁר בִּנְחַל", וּמֵהַגְּלוּי אֱלֻקוֹת שֶׁהַכְּנִיס שָׁם.

ח' קיד רמז

יַעֲוֶר לְהַשְׁלִים עִם אִשְׁתּוֹ, וְלֹא לְהַתְּגַרֵּשׁ, חַס וְשְׁלוֹם.

ח' קטו רמח

יְגַלֶּה, שֶׁהַמְּסַתְּכָל תְּמִיד עַל הַשְׁגָּחָתוֹ יִתְבָּרַךְ הַפְּרָטִית, זוֹכֵה שֶׁהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִמּוֹ נְסִים וְנִגְלוֹת, וּמַעֲנֵן נְדִיבוֹת לְעֹזֵר לְאַחֲרִים, וַיַּעֲוֶר לְהַפְּיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים.

ח' קטז רמט

יַחֲזֵק בַּת יִשְׂרָאֵל עַל הַחֲלָמָתָהּ, וַיַּעֲוֶר מְאֹד שְׁלֵא לְשַׁנּוֹת מִדְּבַרֵי הַרוּפֵא.

ח' קיז רמט

יְדַבֵּר מַעֲנֵן סִבָּל הַשְּׁתִּיקָה בְּעַת הַמְּרִיבָה, וְלְדוֹן אֶת הָאִשָּׁה לְכַף זְכוּת, וְהַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמַעֲלָתָם.

ח' קיח רנ
 יְדַבֵּר מִנְעָם חֲלָקָנוּ, שְׁזָכִינוּ לִידַע מִרְבֵּנוּ וְ"ל בְּתַקְוָה יְרִידַתְנוּ, וּמִהִמְכַתְּבִים
 שֶׁל אֲשֶׁר בְּנַחַל וְהַקּוֹנְטְרָסִים.

ח' קיט רנא
 יַחְזֹק בַּת יִשְׂרָאֵל, שְׁלֹא זָכַתָּה לְהַפְקֵד, וַיַּעֲוֹרְרָה לְבַכְיָהּ רַק אֵלָיו יִתְבַּרְךָ,
 וְשִׁתְּעֹזֵר לְבַעֲלָהּ וְלֹא תֵאָשִׁימֵנוּ בְּצָרְתֶם, וַיַּעֲוֹרְרָה עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה.

ח' קכ רנב
 יַחְזֹק אֶת הַמִּתְגַּבֵּר בְּתוֹךְ הַחֲשָׁכוֹת וְעוֹד מְקַרֵּב אַחֲרֵימָה, וְכֵן מִתְמַיֵּד
 בַּתוֹרָה, אֵף שְׁלֹעַת עֵתָה הָאִשָּׁה אֵינָה מְעוֹדְדַת, וַיַּחְזֹק עַל שְׁלוֹם-בֵּיתָ.

ח' קכא רנג
 יְדַבֵּר מִהַתְּבוֹדְדוּת וּמִעֲנִינֵי הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּמִשְׁנֵיּוֹת וְכוּ', וְלַעֲסֹק בְּעִשְׂיָהּ
 דְקַדְשָׁה שְׁעוֹרִין כְּסֻדְרָן, וַיַּעֲוֹרֵר עַל הַפְּצַת הַקּוֹנְטְרָסִים.

ח' קכב רנד
 יַחְזֹק אֶת הַנִּמְעָן שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל לִילֵךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ וְ"ל, וַיִּזְהִירוּ עַל כְּבוֹד אָב
 וְאִם, וַיַּחְזֹק עַל סִבְלָנוּת, שֶׁבָּאָה עַל-יְדֵי רַבּוֹי דְּבוּרִים אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וַיִּזְהִיר
 מִוְכוּחִים.

ח' קכג רנה
 יַעֲוֹרֵר חֲשׂוּכֵי בָנִים עַל כְּמָה פְּרָטִים, שֶׁבְּזָכוֹת זֶה יִזְכּוּ לְהַפְקֵד בְּזֹרַע שֶׁל
 קִימָא.

ח' קכד רנה
 יוֹכִיחַ מְאֹד אֶחָד שֶׁהוּא שְׁטוּף בְּזָמָה, וַיְדַבֵּר מִעֲנִינֵי מִתְנַגְּדֵי שֶׁמִּמְעַשִּׂים
 הַנִּמְעָן הוּא לֹמֵד אֶת מֵהוּתָם, וַיִּגְנֶה הַמַּחְלָקָת, וַיִּזְהִירוּ מְאֹד לְפָרֵשׁ
 מִהַפֵּחַ יְקוּשׁ שֶׁל גְּאוּף שְׁנִלְכָד שֵׁם, וַיַּעֲוֹדְדוּ לְהִיּוֹת שֶׁמֶשׁ לְרַבְּנוּ וְ"ל.

ח' קכה רנז
 יַחְזֹק אֶת הַנִּמְעָן עַל עֲנִינֵי הַתְּקַרְבוּתוֹ, וַיִּסְפֹּר מִעֲצָמוֹ אֵיךְ שִׁזְכָּה לְהַתְּקַרֵּב,
 וַיַּעֲוֹרְרוּ עַל הַדְּפֻסַּת "מְצִיאַת-הַזּוּוּג", וַיַּחְזְקוּ עַל אֱמוּנַת עֲצָמָי.

ח' קכו רנח
 יַחְזֹק מִשְׁפָּחָה עַל אֲמִירַת תְּהִלִּים, וַיִּרְחִיקָהּ מִמִּדַּת הַקְּנָאָה.

ח' קכז רנט
 יַחְזֹק עַל עֵסֶק הַתּוֹרָה בְּשְׁעוֹרִים קְבוּעִים, וַיִּרְחִיק מִדְּבָרִים בְּטָלִים, וַיִּגְנֶה
 סְגֻלָּה שְׁקִירִית שֶׁמְפִיזִים בְּעוֹלָם עַל עֲנִינֵי רַבְּנוּ וְ"ל, וַיּוֹכִיחַ שֶׁהוּא הַהֶפֶךְ.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

כז

ח' קכח רס
יִחְזַק מִשְׁפָּחָה חֲשׂוּכַת בָּנִים, וַיַּעֲוֹרְרֵם שְׁלֹא לִפְלֵ בְדַעְתָּם, כִּי הָעֲצָבוֹת
מִפְּסִידָה אֶת הַכֹּל, וַיְדַרְיֶכֶם בְּכַמָּה עֲנִינִים.

ח' קכט רסא
יִתֵּן עֲצָה פְּרָטִית לְאִשָּׁה הַסּוֹבֶלֶת מִמַּחְלַת בְּנָהּ, וַיַּעֲוֹרֶר מְאֹד עַל שְׁמִירַת
שַׁבָּת.

ח' קל רסב
יִחְזַק עַל שְׁמִירַת הַזְּמַן כְּרֵאוּי.

ח' קלא רסג
יַעֲוֹרֶר אִשָּׁה עַל כְּבוֹד הַבַּעַל.

ח' קלב רסג
יַעֲוֹרֶר לְבָרַח מִחֲבָרִים רָעִים, וַיְדַבֵּר מִחֲיוֹב קְדוּשַׁת הַמַּחְשָׁבָה, וּמַעֲלַת
הַמַּתְחַבֵּר לְחֲבָרִים טוֹבִים.

ח' קלג רסד
יִגְלֶה מַעֲלַת הַמַּחְזֵק עֲצָמוֹ, וַיִּגְנֶה אֶת אֱלוֹ הַמְּחַפְּשִׁים לֹמַר עַל זֹלָתָם
'מִפְּרָסָם שֶׁל שְׁקָר', וַיִּחְזַק אֶת הַנִּמְעָן עַל שְׂדוּקָרִים אוֹתוֹ שְׁעוֹסֵק בְּסִדֵּר
דְּרָף הַלְמוּד וְכוּ'.

ח' קלד רסה
יִגְלֶה מַעֲלַת הַשִּׁמְחָה עִם הַהִתְקַרְבוּת לְרַבְּנוֹ ז"ל, וַיִּסְפֹּר עַל תְּכִינָתוֹ לְעַרְף
סְעֵדַת הַלּוּלָא לְמוֹהַרְנ"ת ז"ל, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הַיָּשׁוּב הַדַּעַת שֶׁהִיָּה לוֹ, עַד
שֶׁחָשַׁב גַּם עַל יוֹם הַסְּתַלְקוּתוֹ, וַלְזָה זֹכִים עַל־יְדֵי תַפְלָה וְהַתְּבוּדָה.

ח' קלה רסו
יְדַבֵּר מִמַּעֲלַת הַתַּפְּלָה, וְכַמָּה חָשׂוֹב בְּשָׁמַיִם כְּשֶׁאֵדָם מִחְזֵק אֶת עֲצָמוֹ.

ח' קלו רסז
יִחְזַק הַנִּמְעָן שְׁלֹא יֵצֵא מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְחוּ"ל, בְּעוֹד שְׁבָאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הוּא
זֹכֵה לְהַפְיֵץ סִפְרִים, וַיִּגְלֶה לוֹ נוֹרְאוֹת מִמָּה שֶׁהָיָה פּוֹעֵל לְמַטָּה וּלְמַעְלָה,
וַיִּגְלֶה הַסֶּבֶל שֶׁל הַנְּשֻׁמוֹת, וְאִיךָ עוֹשֶׂה בְּזֶה טוֹבָה לְנִשְׁמַת אָבִיו.

ח' קלז רסט
יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מֵהַנְּסִיּוֹנוֹת הַקָּשִׁים שֶׁיֵּשׁ בְּזֶה הָעוֹלָם, וַיְבַעֵר שְׁנֵאוֹה מִן
הַלֵּב, וַיִּגְנֶה חַפּוּשׁ תְּשׁוּמַת לֵב אֲצֵל בְּנֵי־אָדָם, וַיִּגְלֶה נִקְדַּת הָאֱמוּנָה.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

ח' קלח ער
 יְדַבֵּר מִהֲנִהְגַת הַשְּׂכָחָה אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְיַבִּיעַ הַשְּׂמֵחָה עַל שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים
 מִרַבְּנוּ ז"ל.

ח' קלט ער
 יְדַבֵּר מִמַּעֲלַת אַמוּנַת חֲכָמִים, וּמַעֲנִין הַתְּקוּנִים שֶׁל הַצְּדִיקִים, וְעֲנִין רֵאשׁ
 הַשָּׁנָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וַיְסַדֵּר לְנִמְעָן סֵדֵר לַמּוֹד, וַיַּחֲזֵק מְאֹד אֶת נִקְדַּת
 לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

ח' קמ ערב
 יְדַבֵּר מִמַּעֲנִין הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהֵיא עֶקֶר הַתְּכֵלִית שֶׁלְשֵׁמָה בָּא לְזֶה
 הָעוֹלָם, וְהֵיא סוֹד הַתְּפִלִּין, וַיִּפְרֹשׁ עֲנִין זֶה שְׂמוּכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל,
 וַיֹּאדָרֵךְ בְּמַעֲלַת קִדְשַׁת הַתְּפִלִּין וְהַעֲשִׂירוֹת שְׂזוּכִים בְּזִכּוּתָהּ.

ח' קמא רעג
 יְגַלֶּה מַעֲלַת הַדְּבִיבּוֹר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, וּמַעֲלַת אַמִּירַת
 מִשְׁנֵיּוֹת.

ח' קמב רעד
 יִתֵּן עֲצָה בְּעֲנִין גְּרוּשִׁין לְאִשָּׁה שֶׁמַּעֲגִינִים אוֹתָהּ.

ח' קמג ערה
 יַעוֹרֵר שְׂלֵא לְדַחוֹת הַיְשׁוּעָה שֶׁבָּאָה לְאָדָם.

ח' קמד ערה
 יְגַלֶּה הַמַּעֲלָה שְׂזוּכָה לָהּ אָדָם, כְּשֶׁמֵּאֲמִין שֶׁכָּל הַבָּא עָלָיו הוּא מְמוֹנֵה
 יִתְבָּרַךְ, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָה, וְאֵת כָּל אֶחָד מִנְּסִים
 בְּנִסְיֹן אַחֵר.

ח' קמה רעו
 יַחֲזִיק לְקִשְׁרֵי הַמַּחֲשָׁבָה אֶל הַדְּבִיבּוֹר, וְהַתְּפִלָּה מִשְׁנֵה הַטְּבַע, וַיִּתְּנָה רַעַת
 הַמַּצָּב, אֵיךְ אֲבָרְכִים וּבְכוּרִים יוֹרְדִים מִן הַדֶּרֶךְ, וַיִּזְהֵר מְאֹד מִבְּכוּחִים,
 וַיְסַפֵּר מֵה שֶׁעָבַר עָלָיו בְּשָׁנִים הַרְּבוּת בְּהֵן רָצָה לְהוֹכִיחַ צְדָקָתוֹ וְתַמְתּוֹ
 עַל-יְדֵי וּבְכוּחִים, וְהֵיא לֹא תִצְלַח, וַיְגַלֶּה שְׂאֵמוּנָה פְּשׁוּטָה הֵיא עֶקֶר
 הַשְּׂמִירָה לְאָדָם.

ח' קמו רעט
 יְגַלֶּה מַעֲלַתְּם שֶׁל סִפְרֵי "לְקוּטֵי-הַלְּכוֹת" וּנְחִיצוֹתֵם הַגְּדוּלָּה, וְהַסְּפָרִים

תִּכְן הָעֲנִינִים

כט

שְׁעֵתִיד לְחַבֵּר עַל קֶטֶב דְּבָרָיו, וַיִּדְבֵּר מִשְׁמָחָה וְהִתְבוֹדְדוּת, וַיִּזְכֵּיר עֲנִינֵי
אוֹר יֶשֶׁר וְאוֹר חוֹזֵר.

ח' קמז רפא

יִדְבֵּר מֵאַמוֹנָה פְּשוּטָה בְּלִי שׁוּם חֲקִירוֹת וְקִשְׁיוֹת.

ח' קמח רפב

יִבְאֵר אֵיךְ שְׁבַעֵל תְּשׁוּבָה דְּרָכּוֹ לִישָׁב בֵּין תַּנּוּר וְכִירִים, וּכְשֶׁהוּא אֵינוֹ
עוֹשֶׂה כֵן, רַק חוֹשֵׁב עֲצָמוֹ לְהוֹגֶה דַּעוֹת, הֲרִי זֶה מְגַחֵךְ.

ח' קמט רפג

יִדְבֵּר מֵעֲנִין שְׁנַת הַמַּחִין, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה אֵין מְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וַיַּעֲוֹרֵר
לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם חֲדוּשֵׁי תוֹרָה.

ח' קנ רפד

זִנְהִיר מְאֹד אֶת הַנִּמְעָן מִדְּבוּר לְלֹא גְבוּל, שְׁזֶה הַגּוֹרֵם לְכָל צְרוּתָיו, וַיִּגְלֶה
לוֹ מַעֲלַת הָעוֹסֵק בְּשִׁבְחַת הַצַּדִּיקִים.

ח' קנא רפה

יִדְבֵּר נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת מִמַּעֲלַת הַזּוֹכָה לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל, וַיִּסְפֹּר
מַעֲשֵׂיּוֹת וְעִבְדוֹת וְהִנְהַגּוֹת נְאוֹת וְנַחֲמָדוֹת מִזְקֵנֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִדּוֹר דּוֹר,
אֵיךְ שֶׁהִתְיַחֲסוּ אֶל מְקוֹם קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים הַזֶּה, וּמַעֲלַת הַנְּסִיעָה לְשָׁם.

ח' קנב רפז

יִדְבֵּר מֵאַמוֹנָה וּבִטְחוֹן וּבִטּוֹל הַיְשׁוּת, כְּדִי לְהַרְגִישׁ אֶת אֱלֹקוֹתָיו יִתְבַּרֵךְ.

ח' קנג רפט

יִבְאֵר שֶׁהַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאַלְקוֹת שׁוֹרָה בְּתוֹךְ
הַבְּרִיאָה וְאֵין מִבְּלַעֲדָיו יִתְבַּרֵךְ, וְעֲנִין הַחֲלָל הַפְּנוּי.

ח' קנד רצ

יִחַזֵּק עַל-פִּי "שׁוֹמֵר פִּיו וּלְשׁוֹנוֹ שֹׁמֵר מִצְּרוֹת וּנְפֹשׁוֹ" — לְעִבְדָּהּ
וּלְמַעֲשָׂהּ.

ח' קנה רצא

יִדְבֵּר מִגְּדֹל הַחַיּוּב שֶׁלָּנוּ לֹמַר בְּפֶה מְלֹא תְּמִיד: 'אֲשֶׁרִינוּ' — עַל
הַהִתְקַרְבוֹת לְרַבְּנוּ וְ"ל, אֲשֶׁר זוֹכִים עַל יְדוֹ לִידַע כָּל-כֶּף הַרְבֵּה וְלִהְבִּין
בְּפָנִימִיּוֹת, וַיִּדְבֵּר מ'אֶחָד הָיָה אֲבָרָהִם', וּמַעֲנִין הַתָּם הַקְּדוּשׁ וּמְחַדּוּשֵׁי
תוֹרָה, וַיִּגְלֶה מֵהוּ מִפְּרָסָם שֶׁל שְׁקָר.

תִּכְן הָעֲנִינִים

ח' קנו **רצד**
 יִרְגִיל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ תָּמִיד, אֲפֹלוּ לַחֲמֵשׁ דְּקוֹת, וַיִּגְלֶה שְׁסוּף כָּל סוּף
 אַחַר הָרַע יָבֹוא הַטּוֹב.

ח' קנז **רצה**
 יִרְגִיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וַיִּגְלֶה שְׁעַל-יָדַי שֶׁהָרֹאשׁ מָלֵא טִנְפֹת שֶׁל
 טְמֵאָה, אֵינן יְכוּלִים לְהַבִּין דְּרָכַי הַצְּדִיק, וַיִּדְבֵּר מִמְשָׁנִיּוֹת וַיִּשׁוּב הַדַּעַת,
 וְכָל יוֹם הוּא מִתְנַה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וְאֲשֶׁרִי הָעוֹשֶׂה לְעַצְמוֹ סְדָרִים.

ח' קנח **רצז**
 יִדְבֵּר מֵהַצְּלַחַת אָדָם שְׂאוּחֻז בְּמַדַּת הַסְּבִלְנוּת, וַיִּגְלֶה נִפְלְאוֹת בְּזָה.

ח' קנט **רצו**
 יִגְלֶה שְׂאֵין שׁוֹם מְקַרָּה בְּעוֹלָם כָּלֵל, עַל-פִּי דְבוּרוֹ שֶׁל הָרַב הַקְּדוֹשׁ ר'
 לֵיִיב מוֹכִיחַ מִפּוֹלְגָא זי"ע.

ח' קס **רחצ**
 יִדְבֵּר מֵעֲנִין דְּחִיקַת הַשְּׁעָה, וּמֵהַקְּשָׁה עַל דַּלְתֵי הַרְחָמִים.

ח' קסא **רצט**
 יִתֵּן עֲצָה לְאִשָּׁה הַרוֹצֶה לְפַתּוֹחַ אֵיזָה עֶסֶק בְּעַבּוּר נָשִׁים, וַיִּגְלֶה לָּהּ אֵת
 סוּד הַהַצְּלָחָה בְּעֲנִין.

ח' קסב **ש**
 יַחֲזֹק רַב אַחַד שְׁחַבֵּר סֵפֶר תְּשׁוּבָה עַל כּוֹתְבֵי בַקֶּרֶת נִגְדוּ, וַיִּגְלֶה לוֹ שׁוֹזוֹ
 טְעוֹת, כִּי הוּא צָרִיף לְהַמְשִׁיף מִבְּלִי לְהַתִּיחַס לְמַתְנַגְדֵּיו, וַיִּדְבֵּר מֵעֲנִין
 בְּרִיחָה מוֹכּוּחִים וְכַעַס.

ח' קסג **שא**
 יַעוֹרֵר שְׁלֵא לְהִתְעַרֵב בְּרִיב לֹא לוֹ.

ח' קסד **שא**
 יוֹכִיחַ מְאֹד אַבְרָהָ, שְׁלֵא יִפְסֹק לְעַצְמוֹ הַלְכוֹת מִתּוֹךְ סֵפֶר קְצוֹר, וַיִּנְרֹז
 לְהַשְׁתַּתֵּף בְּשַׁעוֹרֵי הַלְכוֹת טְהוֹרָה הַנִּמְסָרִים בְּכָל הָעָרִים.

ח' קסה **שג**
 יִתְאַר אֵת רַעַת דְּחִיקַת הַשְּׁעָה, וַיִּשְׁתַּתֵּף מְאֹד בְּצַעַר הַנִּמְעָן, וַיִּדְבֵּר
 מִנִּפְלְאוֹת הַהַשְּׁגָחָה, וַיַּעוֹרֵר לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה.

תִּכְן הָעֲנִינִים

לא

ח' קסו דש
יפליא במעלת ההתחזקות שמקבלים מרבנו ז"ל, ויעורר מאד ללמד
הרבה את ספריו הקדושים.

ח' קסז שה
יגנה חבורת אנשים המתאספים לפרש מרבם, ויקרא להם חבורת
רשעים.

ח' קסח שה
יגלה דברים נוראים מענין הפגם החמור שבתורה, ויתן עצות נכונות
פיצד לצאת מהשפלות הזו, וידבר מנוראות חמר האסור, ואיך שזה
מזיק לאדם מאד, ויוכיח מי שחולק על הצדיק שרחץ אותו מלכלוף
עוונותיו, ויעורר להיות מפיר את מקומו.

ח' קסט שז
ידבר מענין הרחמנות שלא כראוי, שצריך להזהר לברח ממנה.

ח' קע שח
ישבח המתנה היפה שקבלנו מרבנו ז"ל, שהיא תפלה והתבודדות,
ויחזק על-פי זה.

ח' קעא שט
ישבח מאד את הנמען, ויגלה שמחתו, איך שמתחזק מתוך כל העובר
עליו, ויגלה מעלת הלב נשבר, ויבאר היטב דברי רבנו ז"ל בענין קשור
הפה והלב יחד.

ח' קעב שיא
ידבר נפלאות ממדת הסבלנות דקדושה, ומענין אמונה פשוטה בו
יתברך, ויעודד להכניס את עצמו בתוככי האמונה בלב ודבור, וירחיק
מכל מיני יסורי המצפון.

ח' קעג שז
יגלה מעלת הזוכה לנחם את נשמות ישראל, ויבהיר שזה נכלל במצוות
הצדקה, ויחזק על כך מאד.

ח' קעד שיג
ידבר נפלאות מטבילת מקוה, ומעלת האדם הזוכה להזהר בזה, ויעורר
הנמען לחבר שירים ופיוטים שיש בהם דבורי אמונה.

תַּכְן הָעֲנִינִים

ח' קעה **שטו**
 מִכְתָּב כָּלְלִי לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יַעֲזֹרְכֶם עַל שְׁעוּרֵים
 כְּסִדְרוֹן, וְעַל שְׁמִירַת הַזְּמַן, וַיִּתְאַר גְּדֹל הַנְּחִיצוֹת שֶׁל הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ
 ז"ל בְּעוֹלָם בְּדַמוֹת הַקּוֹנְטְרַסִּים הַחֲדָשִׁים.

ח' קעו **שיט**
 יְדַבֵּר מִבְּדִיקַת מְזוּזוֹת, וּמִהַדְּלָקַת נְרוֹת שַׁבָּת.

ח' קעז **שכ**
 יְדַבֵּר תַּנְחוּמִּים לְאִשָּׁה שֶׁבַעֲלָה נִפְטָר, וְהִיא בָּמָר נִפְשָׁה מְלֵאָה יְסוּרֵי
 הַמְּצַפּוֹן וַיִּחְזַקְנָה.

ח' קעח **שכא**
 יַעֲזֹרר מְאֹד שְׁלֵא לְהַתְגַּרֵּשׁ, וַיּוֹכִיחַ לְשֹׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם־בַּיִת, וַיַּזְרֵז אֶת
 הַנִּמְעָץ לְחֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה וַיַּגְלֶה מֵעֲלֵתָהּ.

ח' קעט **שכב**
 יַרְגִּיל אֶת הָאָדָם לְשִׁכְחַ מִהֶעֱבָר, וְשְׁלֵא לְדַאֵג לְדַאֵגַת מִחָר, וַיַּגְלֶה
 שֶׁהַמַּאֲמִין בּוֹ יִתְבַּרֵךְ אֵינּוּ דוֹאֵג מִשּׁוּם דְּבָר, וַיְדַבֵּר מִכְּפֹנֵת בְּרַפְת "אֵתָהּ
 חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת".

ח' קפ **שכג**
 יַחֲזֵק לְעַנְיַן הַדַּאֲגוֹת הַעוֹבְרוֹת עַל הָאָדָם, וְלִשְׁכַח אֶת הָעֶבֶר, וְהַשְׁמִיחַ
 הִיא רְפוּאָה, וּמַעֲלַת הַמִּתְבּוֹדֵד וּמִתְנַדָּה אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ בְּעַקְשָׁנוּת, וְלִמּוּד
 מִשְׁנִיּוֹת.

ח' קפא **שכד**
 יְדַבֵּר מִחֲמֵרוֹת יְתָרוֹת, שֶׁהִזְהִיר עֲלֵיהֶן רַבְּנוּ ז"ל, וְתַאֲוֹת אֲכִילָה וַקְרִשְׁת
 הָאֲכִילָה, וּבְדִיקַת מְזוּזוֹת בְּזַמְנֵנוּ, וַיְבַאֵר מַה שָּׂאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁסִּפְּנָה
 לוֹמַר תּוֹרָה, וּמִתִּי אֵין לְחוּשׁ לָזֶה, וַיְבַאֵר וְדוּי דְּבָרִים לְפָנָי הַצַּדִּיק מֵהוּ
 עֲנִינוּ בְּזַמְנֵנוּ, וְעַנְיַן הַדְּבוּרִים אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ.

ח' קפב **שכו**
 יַחֲזֵק עַל בְּעֵיָה הַנוֹבְעַת מֵעֲצָבָנוּת וְדַקְדוּק יְתָר, וְשִׁפּוֹר הַקְּרִיאָה עַל־יְדֵי
 אַמִּירַת מִשְׁנִיּוֹת, וּנְטִילַת יָדִים לִיד הַמָּטָה.

ח' קפג **שכז**
 יַאֲרִיךְ לְבָאֵר וְלַהֲבִיֵּר עַנְיַן סִפְקוֹת הַנוֹגַע לְעִבְדָּה וּלְמַעֲשֵׂה, וַיּוֹצִיא מִזֶּה

תָּכֵן הָעֲנִינִים

לג

רְמִזִּים לְהִתְנַהֵג, וְיִרְגִּיל הַדְּבֹר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִלְמַד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְח"י
פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת.

ח' קפד שכח

יֵאָחַל שְׂדוּכִים טוֹבִים, וַיַּעֲזֹר עַל בְּדִיקַת מְזוּזוֹת, וְשִׁמִּירַת שְׁבֵת.

ח' קפה שכת

יִגְלֶה מַעַלְת הַזּוֹכָה לְהַפִּיץ יְהוּדוּת, וְלִקְרַב אַחֲרִים וְלַעֲשׂוֹתָם בְּעֲלֵי
תְּשׁוּבָה, וְהַטּוֹב הַגָּנוּז וְהַצָּפוּן לְמִי שֶׁעוֹסֵק בְּזֶה, אֲשֶׁרֵי לוֹ!

ח' קפו של

יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן, שְׂזוֹכָה לְלַמַּד הַרְבֵּה, וַיִּהְלֵלוּ עַל שְׂזוֹכָה לְסִים שֶׁלֹּחַן עָרוּף
וּמִשְׁנֵיּוֹת וְכו', וַיַּחֲזִקוּ לְבָרַח מִן הָעֲצָלוּת, וְלִהְדַּבֵּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ עַל־יְדֵי
שִׂיחָה זוֹ תַּפְּלָה, וְלִשְׁתַּפּוֹ בְּכָל הַצְּרוּת, וְלִדְבַר עִם קְרוֹבָיו מִרַבְּנוּ ז"ל.

ח' קפז שלא

יִזְרוּ רַיָּק מִבְּגָר שֶׁיִּנְשָׂא עִם שְׂדוּף מְסִים, וַיַּעֲזֹר עַל פְּשָׁטוֹת יְהוּדוּת.

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הפללי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצנה לפרסמו לכל ישראל.
ריבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

תקון הכללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על-ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לרוד שמרני אל בי-חסיתי בך:
ב אמרת ליהוה אנני אתה טובתי בל-עליך:
ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל-הפציי-
בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסוף
נספיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי:
ה יהוה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
ו חבלים נפלו-לי בנעמים אף-נחלת שפרה עלי:
ז אברך את-יהוה אשר יעצני אף-לילות יסרוני
כליותי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד פי מימיני
בל-אמוט: ט לכן א שמח לבי ויגל כבודי אף-
בשרי ישכן לבטח: י כי א לא-תעזב נפשי לשאול
לא-תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימינדך
נצח:

תקוץ הכללי

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־יֶאֱדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין
 בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי־הִתְרַשְׁתִּי בָּלוּ עַצְמִי בַשְּׂאֲנָתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֹּד עָלַי יָדָךְ גְּהַפְּךָ
 לְשִׂדֵי בְּחַרְבְּנֵי קִיץ סְלָה: ה חֲטָאֹתַי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאֹתַי סְלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵד | אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מְצֵא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים
 אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מִצַּר תַּעֲרַנִּי
 רַנִּי פִלַּט תְּסוּבְּבֵנִי סְלָה: ח אֲשֶׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךָ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּם כְּפָרֵד אִין הַבֵּין בְּמַתְגַּוְרֶסֶן עֲדִיו לְבָלוּם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח
 בִּיהוָה חֶסֶד יְסוּבְּבֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא * לְמַנְצַח מוֹזְמוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיַּחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיְבָיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דָּוִי כָּל־מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכֵת
 בְּחִלּוֹ: ה אָנֹכִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאֹתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הכללי

יִקְבֹּץ-אֶזְרוֹן לוֹ יֵצֵא לַחֹץ יְדַבֵּר: ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
כָּל-שִׁנְאֵי עָלַי | יַחֲשׁבוּ רָעָה לִּי: ט דְּבַר-בְּלִיעַל
יִצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לְקוּם: י גַּם-אִישׁ
שְׁלוּמִי | אֲשֶׁר-בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי הַגְּדִיל עָלַי
עָקַב: יא וְאִתָּהּ יְהוָה חָנְנִי וְהִקִּימֵנִי וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם:
יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי-חֲפָצָתָּ בִּי כִּי לֹא-יִרְיַע אֵיבִי
עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכָּתָּ בִּי וְתַשִּׁיבֵנִי לְפָנֶיךָ
לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְצַח מְשַׁכִּיל לְבָנֵי-קָרָח: ב כָּאֵיל תִּעְרַג
עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם כִּן נַפְשֵׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
ג עֲמָאָה נַפְשִׁי | יֵאלֹהִים לְאֵל חֵי מָתִי אָבוּא
וְאִרְאֶה פָּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיִּתְהַלֵּלִי דְמַעַתִּי לָחֶם יוֹמָם
וְלַיְלָה כְּאֹמֵר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיךְ אֵלֶיךָ: ה אֱלֹהֵי
אֲזַכְּרָה | וְאֲשַׁכְּחָה עָלַי | נַפְשִׁי כִּי אֶעְבֹּר | בַּסֶּךְ
אֲדַדִּם עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
חוֹגֵג: ו מִהַתְּשׁוּחָתִי | נַפְשִׁי וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחֲלִי
לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנִי יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: ז אֱלֹהֵי עָלַי
נַפְשִׁי תִשְׁתּוּחַח עַל-כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאָרֶץ יִרְדֵּן
וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצָעֵר: ח תְּהוֹם-אֵל-תְּהוֹם קוֹרָא
לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל-מְשַׁבְּרִיךָ וְגַלְיָךְ עָלַי עָבְרוּ:
ט יוֹמָם | יִצְוָה יְהוָה | חֲסִדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: י אוֹמְרָה | לְאֵל סִלְעֵי לְמָה

תקוץ הכללי

שְׂבַחְתָּנִי לְמַה־קָדַר אֱלֹהִי בְּלַחֵץ אוֹיֵב: יא בְּרָצַח |
בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפּוֹנִי צוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֱלֹהֵי כָל־הַיּוֹם
אֵיחָה אֱלֹהֵיךָ: יב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחֵי | נַפְשִׁי וּמַה־תִּתְהַמֵּי
עָלַי הוֹחֵלֵי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעַת פָּנָי
וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְצַח אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלְחַ
שָׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילָנִי
מֵאִיֵּבִי | אֱלֹהֵי מִמְּתִקוֹמִי תִשְׁנַבְּנִי: ג הַצִּילָנִי
מִפְּעָלֵי אֹזֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פֹשְׁעֵי וְלֹא־
חֲטָאתֵי יְהוָה: ה בְּלִי־עוֹן יִרְצוֹן וַיִּפְּנְנו עוֹרָה
לְקַרְאתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים | עֲבֹאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה לְפָקֵד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תִּחַן
כָּל־בְּגֵדֵי אֹזֶן סָלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרְב יְהֵמוּ כַּכֶּלֶב
וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ח הִנֵּה | יִבִּיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שִׁמַּע: ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־
לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עוֹז אֱלֹהִי אֲשַׁמְרָה כִּי־
אֱלֹהִים מִשְׁנַבְּנִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקוֹדְמִנִי אֱלֹהִים
יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: יב אֶל־תִּהְרָגִם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
הַנִּיעְמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: יג חֲטָאת־
פִּימוּ דְבַר־שִׁפְתֵימוּ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי
וּמִפְּחָשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלָּה בְּחִמָּה כִּלָּה וְאִינְמוּ וַיִּדְעוּ
כִּי־אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

תקוּן הַכִּלְלִי

טו וַיֵּשְׁבוּ לָעָרֶב יַהֲמוּ כַּכֹּלֹב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: טז הַמָּה
יְנִיעוֹן לֶאֱכֹל אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיְלִיְנוּ: יז וַאֲנִי |
אֲשִׁיר עֹדָה וְאֶרְנֶן לְבַקֵּר חֲסִדָּךְ כִּי-הָיִיתָ מִשָּׁנָב לִי
וּמְנוּס בְּיוֹם צָר-לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי-אֱלֹהִים
מִשָּׁנָבִי אֱלֹהֵי חֲסִדֶּי:

עז א לְמַנְעִחַ עַל- יְדוּתוֹן לְאֶסֶף מִזְמוֹר: ב קוּלִי *
אֶל-אֱלֹהִים וְאֶצְעָקָה קוּלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין
אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יָדֶי | לִילָה נִגְרָה
וְלֹא תִפּוֹג מֵאֲנָה הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
וְאֶהְמֶיָה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעַטְּפֵה רוּחִי סְלָה: ה אַחֲזֹת
שְׁמֵרוֹת עֵינָי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בַלְיָלָה
עַם-לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיַּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הֲלֵעוֹלָמִים
יִזְנַח | אֲדַנִּי וְלֹא-יִסִּיף לְרַעוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנַעֲחַ
חֲסִדוֹ גָּמַר אֲמַר לְדֹר וְדֹר: י הַשִּׁכַּח חַנּוּת אֵל
אִם-קִפֵּץ בָּאֵף רַחֲמָיו סְלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא
שָׁנוֹת יָמַי עֲלִיּוֹן: יב אֲזַכּוֹר מֵעַלְלִי-יָהּ כִּי-אֲזַכְּרָה
מִקֶּדֶם פְּלִאָה: יג וְהִגִּיתִי בְכָל-פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בִּקְדָשׁ דִּרְבָּךְ מִי-אֵל גָּדוֹל
בְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֹשֶׂה פֶלֶא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים
עֹדָה: טז גָּאֲלָתָה בְּזִרוּעַ עַמְּךָ בְּנִי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סְלָה:
יז רְאוּךָ מִיָּם | אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ אֵף יִרְגְּזוּ

(* באמרך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד מ"ם

תקון הכללי

תְּהַמּוֹת: ^{יח} זָרְמוּ מַיִם | עֲבוֹת קוֹל נָתְנוּ שְׁחָקִים
אֶף-חֲצָצִיד יִתְהַלְכוּ: ^{יט} קוֹל רַעְמָךְ | בְּגִלְגֵּל הָאִירוֹ
בְּרָקִים תִּבַּל רְגֵזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ: ^כ בַּיַּם הִרְפָּךְ
וְשָׁבִילְךָ בְּמַיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נָדְעוּ:
^{כא} נַחֲתָ כַּצֹּאן עִמָּךְ בִּיד-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ * תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מֵעוֹן אֶתָּה
הֵייתָ לָנוּ בְּדַר וְדַר: ^ב בְּטָרָם | הָרִים יִלְדוּ
וְתַחֲלִל אָרֶץ וְתִבַּל וּמֵעוֹלָם עַד-עוֹלָם אֶתָּה אֵל:
ג תָּשָׁב אֲנוּשׁ עַד-דָּפָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי-אָדָם:
ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר
וְאַשְׁמוּרָה בִּלְיָלָה: ^ה זָרְמָתָם שָׁנָה יִהְיוּ בַּבֶּקֶר
כַּחצִיר יַחֲלֶף: ^ו בַּבֶּקֶר יֶצִיץ וְחֶלֶף לְעָרֵב יִמּוֹלֵל
וְיָבֵשׁ: ^ז כִּי-כָלִינוּ בְּאִפְךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהַלְנוּ:
ח שִׁתָּה עֹנֹתֵינוּ לְנִגְדְּךָ עֲלַמְנוּ לְמֹאזֵר פְּנִיךָ: ^ט כִּי
כָל-יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתְךָ כָּלִינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ-הֶגְהָ:
י יָמֵי-שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֹת |
שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרֹהֲבָם עָמַל וְאֹן כִּי-גֹז חִישׁ וְנָעָפָה:
יא מִי-יֹדַע עֵז אִפְךָ וּכִי־רֹאֲתְךָ עִבְרָתְךָ: ^{יב} לְמַנּוֹת
יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבֵא לְבַב חֲכָמָה: ^{יג} שׁוּבָה יְהוָה
עַד-מָתִי וְהִנָּחֵם עַל-עֲבֹדֶיךָ: ^{יד} שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר
חֲסִדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל-יָמֵינוּ: ^{טו} שְׁמַחְנוּ
כִּימּוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: ^{טז} יִרְאֶה אֵל-
עֲבֹדֶיךָ פָּעֻלְךָ וְהִדְרֶךְ עַל-בְּנֵיהֶם: ^{יז} וַיְהִי | נַעַם

תקון הכללי

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה * הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עָלִילוֹתָיו: ב שִׁירוֹ-לוֹ זְמֵרוֹ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-
נַפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב |
מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: ד דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בִּקְשׁוֹ פָּנָיו
תְּמִיד: ה זְכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְתִּי
וּמִשְׁפְּטֵי-פִיו: ו זַרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ
מִשְׁפְּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאַלְפֵי
דוֹר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן חֶבְל נַחֲלַתְכֶם:
יב בְּהִיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר כַּמַּעֲט וְגָרִים בָּהֶם:
יג וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אֲחֵר:
יד לֹא-הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקֶם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וּלְנַבִּיאֵי אֶל-תִּרְעוּ:
טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטְּהַלְתֵּם שָׂבָר:
יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעֹבֵד נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנוּ
בְּכָבֵל רָגְלוֹ בְּרֹזַל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה
כּו בְּאֶדְבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתָּהּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ
כא וַיִּתִּירָהּ מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמוֹ אָדוֹן
כב לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל-קְנִינָו: כב לְאִסֵּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ

תקון הפללי

וְזָקְנָיו יַחֲבִיבֵם: כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ־חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת־עֲמוּ מָאֵד וַיַּעֲצֵמָהּ
מִצְרָיו: כה הִפִּיךְ לָבֶם לְשֵׁנָא עֲמוּ לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו:
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אֲהֲרֹן אֲשֶׁר בָּחַר־בוֹ: כז שָׁמוּ־
בָם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו וּמִפְתִּימֵי בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ: כט הִפִּיךְ אֶת־
יְמִימֵיהֶם לְדָם וַיָּמַת אֶת־דֹּגְתָם: ל שָׂרִיץ אֲרָצָם
צִפְרֹדָעִים בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב
בָּנִים בְּכָל־גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד אִישׁ
לְהַבֹּת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גִּפְנָם וַתֵּאֲנָתָם וַיִּשְׁפֹּר עַיִן
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאִין מִסְפָּר:
לה וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיֵּךְ כָּל־בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם:
לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאִין בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׂמַח מִצְרַיִם בְּעֵצָתָם כִּי־נִפְלַ פַּחַדָם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךְ וַאִישׁ לְהָאִיר לְיִלְהָ: מ שָׁאֵל
וַיָּבֵא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח עִזֹּר
וַיִּזְוֹבוּ מַיִם הָלְכוּ בְּעֵצוֹת נָהָר: מב כִּי־זָכַר אֶת־
דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת־אֲבֹרָתָם עֲבָדָיו: מג וַיּוֹצֵא עֲמוּ
בְשִׁשּׁוֹן בְּרָגָה אֶת־בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרֻצוֹת
גֹּזִים וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ: מה בְּעֵבֹר | יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

תקוּן הַפְּלִי

קלז א על־נְהָרוֹת | בְּבַל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם־בְּכִינוּ
בְּזָכְרֵנוּ אֶת־צִיּוֹן: ב על־עַרְבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ
כַּנְרוֹתֵינוּ: ג כִּי שָׁם שְׁאַלְנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי־שִׁיר
וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמַחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אִיךָ נָשִׁיר
אֶת־שִׁיר־יְהוָה עַל אֲדָמַת נֹכַר: ה אִם־אֲשַׁכְּחֶךָ
יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ו תִּדְבַּק לְשׁוֹנֵי | לְחַפֵּי
אִם־לֹא אֲזַכְּרֵכִי אִם־לֹא אֶעֱלֶה אֶת־יְרוּשָׁלַם עַל
רֹאשׁ שְׁמַחְתִּי: ז זָכַר יְהוָה | לְבָנֵי אֲרוֹם אֶת יוֹם
יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ | עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ:
ח בַּת־בְּבַל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁישָׁלֶם־לָךְ אֶת־
גְּמוּלָךְ שְׁגַמְלֶת לָנוּ: ט אֲשֶׁרִי | שִׁיאֲחִז וְנִפֵּץ אֶת־
עַלְלִיךָ אֶל־הַסַּלַע:

קנ א הִלְלוּיָהּ | הִלְלוּ־אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ הִלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ
עִזּוֹ: ב הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו הִלְלוּהוּ כְּרַב גְּדָלוֹ:
ג הִלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר הִלְלוּהוּ בְּנִבְל וְכִנּוֹר:
ד הִלְלוּהוּ בְּתֹף וּמְחֹל הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִגָב:
ה הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שָׁמַע הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה:
ו כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהוָה הִלְלוּיָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם
מרשעים ויושיעם פי חסו בו:

הספר הקדוש הזה נדפס

לעילוי נשמת

כ"ק אדמו"ר **אליעזר שלמה** זצוק"ל בן

הגה"צ **מנחם זאב** זצוק"ל

והרבנית **יחנא שפרה** בת **סאסיא**

ולע"נ **אורלי** בת **מנחם**

ולהבדיל, להצלחת **משפ' גרוס** בגשמיות

וברוחניות וכן להצלחת הקהילה הקדושה

דחסידי ברסלב יבנאל להצלחת **מרדכי**

בן **שמואל**, **צילה** בת **שמחה**, **מנחם**

בן **יחזקאל**, **עליזה** בת **אליהו**, **ניסן** בן

מרדכי וארז בן **מנחם** ולהצלחת כל עם

ישראל

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
שלום מרדכי גימפל בן קלערל
מירל

הקדוש-ברוך-הוא ישפיע עליהם
ברכה הצלחה פרנסה ורפואה שלמה
והברכות יהיו מצויות בידיהם.

ולעילוי נשמת

של הצדיק הקדוש

ר' אליעזר שלמה בן

מנחם זאב זיע"א

שיקיים הבטחתו שמי שידפיס ספרו
יה' לו ישועה בודאי